

ឯកសារគម្ពីព្រះទ័ត្រចិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះទ័ត្រចិដកដប៉ឺន ។

ឯកសានគម្ពីនព្រះ ៍ត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទេវបចំធ្វើទេរ្បីងដោយ គេហទំព័ន៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងគះច្រាង (ទូទៅ និងតិ៍ផ្នុកបច្ចេកទេស) ដោយ នុបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

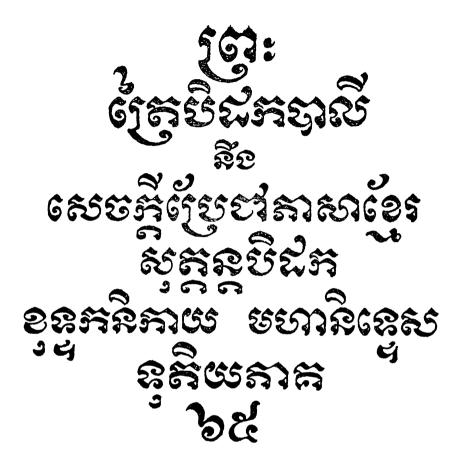
> ត្រួតពិនិត្យទេឡីងវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កានដោយ ប្អូនប្រុស ម៉ាន់ សាទេវ័ត

www.5000-years.org

ក្រោមការនុបត្តម្ភយ៉ាងក៏ក្រទ័លងអំពី៖

- នុបាសិកា កាំង ហ្គិចទ័ណ (ភ្នំទពញូ) - ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ) - នុបាលក លន ចន និង នុបាលិកា អ៊ូច សាទេវ៉ុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង) - នុបាលក ដា ស៊ីវត្តានា និងនុបាសិកា ឃុន ស្ងូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុទមធាធិតា (ស.វ.អ) - លោក ជីម-ដា និងលោកស្រី វតនំ ស្រីម៉ុ (ភ្នំពេញ) - ឧុបាលក ទ័ផង ឃើវិន (កូតវ៉) - លោក ស៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយចានដ័យ) - នុបាសិកា យ៉ា វ៉ាទី (បន្ទាយទានដ័យ) - ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយទានដ័យ) - ឌុំបាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ) - លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានិន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ) - នុបាលក ស្រុង ចាន់ណា និង នុបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាននីភដ, ចាន់ណា សុធាននិះតាធ (ភ្នំះពញូ) - លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្ដី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ) - កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំទពញូ) - លោក ស្រុង យូទេ៧ង (ភ្នំទេញ) - លោក នង សុផល (កូតវឺ) - ប្អូនស្រី សុខ កេអង (កំពង់ចាម) - កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង) - លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីសំក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ) - លោក ចន ទចនា (បាត់ដំបង) - កញ្ញា ស៊ីស សុផាទី (បាត់ដំបង) - កញ្ញា ឃើវិម សុផានី (បាត់ដំបង) - លោក ច៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធេវ៉ង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង) - លោក សៅ សាទ៉ឺម (បាត់ដំបង) - ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សាវ: (ព្រះចៅអធិកាវវត្ត សម សាន្ត ទេត្តបាត់ដំបង)

ពុទ្ធសាសឧបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស. ២៥០៣

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្ងួមផ្ចង់ស្មារពីស្ងូត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសជ្ងូនជនជាតិខ្មែរ ។

ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជួនគម្ពីរព្រះព្រៃថិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វត្រចេញពីជម្រៅដួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន "ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ដិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ មើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ភរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ភជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅអ្នងចិត្ត ជួនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាងកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងមាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជួនគម្ពីរព្រះត្រៃចិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃចិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku

ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara

អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei 『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集 め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成 されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至 宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻 刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球 上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の 時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離 れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表	無着	成恭	世話人	、松永	然道	有馬	実成
事務局長	篠原	鋭一		伊藤	佳通	渡井	奎一
				杉谷	義純	茂田	真澄
				前田	利勝	中島	教之
				永	六輔		

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara Management Team: The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

សុតុដូខិដកា

ទុន្តភាធិតាយ មហាធិន្តេស

នុនិយភាត

៦៥

n. N. Licon.

សុត្តត្ថបិដពេ ខុទ្ទពតិតាយសុវ្រ មហាតិទ្ទេសោ ទុតិយោ ភាគោ តវិមោ មាគត្ទិយសុត្តតំទ្ទេសោ (၈) နိမ္မာေနာက္ဆံ မႈခ်က္ခ္ ာ ငံ នាហោសិ ជន្លោ អចិ មេដុនស្ម័ က်ိုးမျိုးနဲ့ ဗုန္မာက်ိုးလပ္နယ္ကို ទានា ខំ សម្ផសិតុំ ន ឥ ខ្លេ ។ (၂) နိန္နာအ အက္က် မႈအိုးရာ ဂအို အးေကာက် ဆးက္အာ မမ်ဳိးမေရးနည္ခ်ိန္တဲ့ အည္တာက္ မႈဆိုက္ခ္ ကုက္ခ មារជំនារ។ និស្វា បស្បិត្វា មេដុខជម្មេ ជន្លោ ។ រាក់ោ ក មេទំ ក នាហោស៊ីតំ និស្វាន តណ្តំ អាតំញូ កកំ ភាហោសិ ជន្លោ អថិ មេដុលស្មី ។

សុត្តត្ថបិដក ទុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស ទុតិយភាគ មាគត្វិយសុត្តតិទ្វេស ទី ๙

(១) (ព្រះមានព្រះភាគ ឲ្រន់ត្រាស់ថា) ឯចំណន់ក្មុងមេថុន មិន មាន (ដល់តថាគត) ព្រោះឃើញនាងតណ្តា នាងអតើ នឹងនាងតតាទ្បើយ (ចំណន់ក្នុងមេថុន នឹងមាន ដល់តថាគត ព្រោះឃើញ) នូវសរ៍រៈនៃធីតាវបស់អ្នកនេះ ដ៏ពេញដោយមូត្រ នឹងករីស ដូចម្តេចកើត តថាគតមិនត្រូវកាវ ដើម្បីប៉ះពាល់ នូវសរីរៈនៃធីតានោះ សូម្បីដោយដើងល្បើយ ។ (៤) ពាក្យថា ឯចំណន់ក្នុងមេថុន មិនមាន (ដល់តថាគត) ព្រោះ ឃើញនាងតណ្កា នៈងអតើ នឹងនាងតតារឲ្យីយ សេចក្តីថា ចំណន់ក្តី តម្រេកក្តី សេចក្តីស្រ ឲ្យញ៉ាក្តី ក្នុងមេថុនធម្ម មិនមាន ព្រោះឃើញ

ក្រោះប្រទះ នូវមារធីតា ឈ្មោះតណ្ណា ១ អតើ ១ កគា ១ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ឯចំណង់ក្នុងមេថុន មិនមាន (ដល់តថាគត) ក្រោះឃើញនាងតណ្ណា នាងអកើ នឹងនាងរាគាទ្បើយ ។

សុត្តនូមជីវព ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ (m) គាំមេរិន មុត្តភាវីសបុណ្ណ៍ តានាខំ នំ សម្មសិត្ត ជ ជម្លេត តាមេរិន សព័រ មុនបុណ្ណ ကားလာမှ လ္လံုး လာဗ္ဘာမှ လ္လံုးခ်ားမှ လ္လံ(၈) မင္ဆီ လာဆွံုးဆို ဆူး-အခ္မခဲ့ နဲ့စားစားစားစားစားစားစားစားစားစားစိုးစိုးနိုင်္ပော ន័ទ្ធាវន័ន្ន ឧត្សរ៍ បត្សរ៍(b) តិថិសង្ឃេរ៉េត៍ នានា-កាល់មលបរិជ្វាំ ខានេន អញ្ញម័ត្តំ ន ៩ខ្មេយ កុតោ ២ន សំរាំសោ វា សមាកមោ វាតំ កាំមៅនំ មុត្តការសកុណ្ណ៍ ចានាចំ នំ សម្មស័ត្ំ ន ឥច្ឆេ^(m) ។ តេនាមា ភកកំ

សុត្តនូមិដឹក ខុទ្ធពនិកាយ មហានិទ្ទេស (ញ) ៣ក្យុថា (ចំណន់ក្នុងមេថុននឹងមានដល់តថាគត ក្រោះ ឃើញ) នូវសរីរៈនៃធីតារបស់អ្នកនេះ ដំពេញដោយមុត្រទឹងករីស ដុច ម្តេចកើត តថាគតមិនត្រូវការ ដើម្បីប៉ះពាល់នូវសរីវ:នៃធីតាទោះ សូម្បី ដោយដើង ឲ្យ័យ អតិច្បាយថា (ចំណង់ក្នុងមេថុននឹងមានដល់តថាគត ព្រោះឃើញ) នូវសរីរៈនេះដ៏ពេញដោយមុត្រ ពេញដោយករីស ពេញ ដោយស្វេស្ម ពេញដោយឈាម មានវាងគ្នឹង វឹតរុតដោយសរសៃ លាបដោយឈាមនឹងសាច ពាសដោយស្បែក បិទព្វាំងដោយសម្បុរ ថ្ងៃ មានប្រហោងតូចប្រហោងធំ តែងហូវចេញហូរចូល ដាលំនៅនៃ ព្លុកដងវ ដំពេញដោយមន្ទិលមិនស្អាតផ្សេង ។ ដូចម្ដេចបាន តឋាគត មិនត្រវការ ដើម្បីដាន់ដោយជើងទ្បើយ ការនៅរួមឬការសមាគម មាន មកពីណា ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) (ចំណង់ក្នុងមេថុននឹងមានដល់ តថាគតព្រោះឃើញ) នូវសរីវៈនេះ ដំពេញដោយមុត្រនឹងករីស ដុចម្ដេច កើត តឋាគតមិនត្រូវការ ដើម្បីប៉ះពាល់ខ្លូវសរីវៈនៃធីតានោះ សូម្បីដោយ ដើនឲ្យើយ ។ ហេតុនោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ហើយយ

នវិមោ មាននួយសុត្តនិទេ្តសោ နိတ္နာင္က ဆက္ဆံ မၤဆိုက္ က ဆံ ជា ហោសិ ជាខ្មោរជា មេដុខស្មី តាំមេរិនំ មុនតារីសបុណ្ណ ទានាខិ ខំ សម្ផុសិតុំ ឧ ៩ខ្លេតិ ។ (៤) រាខាធូសះញុ រនធំ ន ៩ខុស **ດ**ກໍ ເກີຊ ທີ່ ຕ ທຸ ທີ່ ບ ຮູ້ຮໍ ล้ผู้หล่ ผู้เปลาผู้ผู้ได้ ភវុមមត្តិញុវ នេស៍ តិ និសំ ។ (៥) ឥនំវនាមិតិនតស្បូ ហោតិ (មាកន្ទិយាតិ កកក) ជម្មេសុ⁽⁰⁾ ជំខ្មេយ្យ សមុត្តហ័តំ ပေလျက္ () နိန္ဒီလ မရန္မတယ អជ្ឈតុសឆ្លំ បចំធំ អឧស្ស៍ ។ ៤ម. ៩ ច ធម្មេសុ។ ២ម.សយញ្។

ന

មាតន្ទិយសុត្តនិទ្ទេស 🖣 ៩

ងចំណន់ក្នុងមេថុន មិនមាន (ដល់តថាគត) ព្រោះឃើញ នាងតណ្ណា នាងអត់ នឹងនាងរាតា ឡើយ (ចំណន់ក្នុងមេ-ថុននឹងមានដល់តថាគត ព្រោះឃើញ) នូវសរីវៈនៃធីតាវបស់ អ្នកនេះ ដំពេញដោយមូត្រនឹងករីស ដូចម្តេចកើត តថាគត មិនត្រូវកាវ ដើម្បីប៉ះពាល់នូវសរីវៈ នៃធីតានោះ សូម្បី ដោយដើង ឡើយ ។

(៤) (មាគរ្វិយព្រាហ្មណ៍ស្ទូរថា) បើព្រះអង្គមិនត្រូវការនារីវតន៍ បែបន៉ឺះ ដែលពួកនរិន្ទ្រមានប្រមាណច្រើន ព្រាថ្នាហើយទេ តើព្រះអង្គ ពោលនូវទិដ្ឋិ សីល វត ជីវិត កិរិយាកើត ក្នុជភព បែបណាវិញ ។

(៥) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលគន្ទិយៈ) ការដ្រើសរើស ហើយប្រកាន់ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយថា អាត្មាអញាពោលនូវ ពាក្យនេះដូច្នេះ មិនមានដល់តថាគតនោះទេ ព្រោះតថាគត ឃើញ (ទោស) ក្នុងទិដ្ឋិទាំងឡាយ មិនប្រកាន់ ហើយ ផុនតិចារណាឃើញ នូវសេចក្តីស្ងប់ទាងក្នុង ។ សុត្តនូមិដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទេ្ទសោ

(២) ៩៩ំ វធាមីតិ ន តស្ប ហោតិត ៩នំ វធាមីតិ ៩៩ំ វធាមី ៧តំ វធាមី ៧ត្តាំ ៩នំ ៧ត្តាវតា វធាមី ៩៩ំ នំដ្និកតំ វធាមី សស្បតោ ៧លាកោតិ ២ ។ ២ ។ នៅ ហោតិ ន ៨ ហោតិ លោកោតិ ២ ។ ២ ។ នៅ ហោតិ ន ៨ ហោតិ តថាកតោ មរម្មរណាតិ ២តំ ។ ន តស្ប ហោតិ។ ន មយ្លំ ហោតីតំ⁽⁰⁾ ៩៩ំ វធាមីតំ ន តស្ប ហោតិ។ ២កច្ចិយាតិ កកវ តំ ញ្រហ្មណំ នាមេន អាលមតិ។ ភកវាតិ តាវវាដំវេននំ ។ ២ ។ សច្ឆិកា មញ្ញត្តិ យនិន កកវាតិ មាកច្ចិយាតិ ភកវ ។

(៧) ឧម្ទេសុ ឧិខ្លេយ្យ សមុក្កហ័តន្តំ ឧម្ទេស្វតំ ទាសដ្ឋិយា និដ្ឋិកតេសុ ។ ឧិខ្លេយ្យាតិ និខ្លិនត្វា វិនិខ្លិ. និត្វា វិឌិនិត្វា បវិឌិនិត្វា តុលយិត្វា តិវេយិត្វា វិភាវ. យិត្វា វិភ្វតំ កត្វា ឱ្យខ្លាហោ វិលក្តាហោ វរក្តាហោ កោដ្ឋាសក្តាហោ ឧទ្ទយក្តាហោ សមុខ្ទុយក្តាហោ ៩ឧំ • ទ. ម. ស. មឃ្លំ ហោតិ ងត្តាវិត វិហម័តិ សេប្ប ហោតិតិ ។

Ŀ

សុន្តត្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានំរទួស

(៦) ពាក្យថា តថាគតពោលពាក្យនេះ របស់បទថា អាត្មា អញពោលពាក្យនេះ ដូច្នេះ មិនមាន ដល់តថានតនោះទេ សេចក្ដីថា តថាគតពោលពាក្យនេះ ពោលពាក្យទុំះ ពោលពាក្យមានប្រមាណ ប៉ីណ្ណេះ ពោលពាក្យមានប្រមាណប៉ឺណ្ណោះ ពោលទិដ្ឋិនេះថា លោកទៀន ដូច្នេះក្ដី ។ បេ ។ សត្វស្លាប់ហើយ កើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀត ក៏មិនមែន ដូច្នេះក្ដី ។ ពាក្យថា មិនមាន ដល់តថាគតនោះ គឺមិនមានដល់ តថាគតទេ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) អាត្មាអញពោលពាក្យនេះ ដូច្នេះ មិនមានដល់តថាគតនោះទេ ។ ពាក្យថា ម្នាលមាគន្ទិយៈ គឺព្រះមាន ព្រះកាត ត្រាស់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះដោយចំឈ្មោះ ។ ពាក្យថា ព្រះមាន ព្រះកាត គឺជាពាក្យហៅដោយគោតោ ។បេ ការបញ្ចត្តិថា ព្រះមាន ព្រះកាត នេះ កើតដោយការត្រាស់ដឹង ហេតុនោះ លោកពោលថា ព្រះមាន នេះ កើតដោយការត្រាស់ដឹង ហេតុនោះ លោកពោលថា

(៧) ពាក្យថា ក្នុងធម៌ពំងឲ្យាយ នៃបទថា ការជ្រើសរើសហើយ ប្រកាន់ក្នុងធម៌ពំងឲ្យាយ គឺក្នុងទិដ្ឋិ ៦៤ ១ ពាក្យថា ជ្រើសរើស គឺកាវ ជ្រើសរើស ពិចារណា រិះរក រិះគិត ថ្ងឹងមើល លៃលក ធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ ធ្វើឲ្យប្រាកដ ហើយប្រកាន់ដោយជួរ ប្រកាន់ដោយចន្ទោះ ប្រកាន់ថា ប្រសើរ ប្រកាន់ដោយចំណែក ប្រកាន់ដោយគំនវ ប្រកាន់ដោយ តំនវធំ ប្រកាន់ បផ្ទោសអង្គ្លែល ចូលចិត្ត ចុះចិត្ត ចុះចិត្តស៊ប់ថា នវិមោ មានន្ទិយសុត្តន៍ខ្ទេសោ

လင္နီ နင္ရီ နင္ရ သိန္နဲ့ ကာရာ၊ မျာရာမွာ နည္နဲ့ နည္နန္း ရာ-មដ្ឋ អភិនរិដ្ឋ អដ្ហោសិនា អនិមុន្តិ ឧត្តិ ន សរិដ្ឋត នុបលក្ខតំ បហ័នំ សមុច្ឆិន្នំ វូបសន្តំ បដិប្បស្បន្តំ អកត្វប្បត្តិតំ ញាណក្តិនា ឧឌ្ឍន្តំ ជម្មេសុ ធំខ្មេយ្យ សមុត្តហ៍តំ ។ (៤) បស្បញ្ និដ្ដីសុ អនុត្តហាយគេ និដ្ដីសុ អានីនរំ បក្សន្តោ និដ្តិយោ ន កណ្តាមិ ន បក-មករាម ន អភិនិកែរាម អដាវ ន កណ្ដិតញា ន បរាម-งัสตุก ล หลัดไง้สตุกล์ มเย่า ยงเเตุ ลิยู่งุ អនុត្តហាយ ។ អ៩វ៉ា សស្បូតោ **លោ**កោ ឥនមេវ សថ្វុំ មោឃមញ្ញន្តំ និដ្ឋិតតមេតំ និដ្ឋិតហនំ នំដ្តិតន្លារោ នំដូវិស្វកាយគំ នំដូរិថ្ងនំ នំដួលញោ.

Ľ

មាតន្ទិយសុត្តនិទ្ទេស ទី ៩

៣ក្យនេះ ជាពាក្យទៀង ជាពាក្យពិត ពាក្យព្រុកដ ពាក្យមែន ពាក្យទៀងទាត់ ពាក្យមិនបែបប្រលដ្ចច្នេះ មិនមាន មិនមានព្រម គថាគត មិនបាន គថាគតលះបង់ ផ្តាច់បង់ ឲ្យស្ងប់ វម្ងាប់ហើយ ធ្វើមិន គួវឲ្យកើកឡើងទៀត ដុតដោយភ្លើងគឺញាណហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) ការជ្រើសរើសហើយប្រកាន់ ក្នុងធម៌ទាំងឲ្យាយ ។

(៨) ពាក្យថា តថាគតឃើញ (ទេស) ក្នុងទិដ្ដិទាំងឡាយ មិនប្រ-កាន់ អធិប្បាយថា តថាគតកាលឃើញទោស ក្នុងទិដ្ឋិទាំងឡាយ មិនប្រ-កាន់ មិនបបោសអង្អែល មិនជាប់ចិត្ត នូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ឬថា ទិវ្និទាំង ឡាយ តថាគតមិនគប្យីប្រកាន់ មិនតប្បីបបោសអង្អែល មិនតប្បីជាប់ចិត្ត ហេតុនោះ(ទ្រន់ត្រាស់ថា) តថាគតឃើញ (ទោស)ក្នុងទិដ្ឋិទាំងឡាយ មិន ប្រកាន់ ដោយប្រការយ៉ាងនេះឯង ។ មួយទៀត ដំណើរគឺទិដ្ឋិ សេចក្ដី ប្រកាន់គឺទិដ្ឋិ ផ្លូវិច្វាយគឺទិដ្ឋិ បម្រងគឺទិដ្ឋិ ការអន្ទះអន្លែងគឺទិដ្ឋិ សេចក្ដី ជន:គឺទិដ្ឋិទុះថា លោកទៀង ពាក្យនេះឯង ជាភាត្យតិត ពាក្យដទៃ ជាមោឃ: ឯទិដ្ឋិនេះ ប្រកបដោយទុក្ខ ប្រកបដោយសេចក្ដីថ្នាំងថ្នាក ប្រកបដោយសេចក្ដីបង្អើតចង្អល់ ប្រកបដោយសេចក្ដីក្រហាហក្រហាយ

សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ធពនិកាយសូរ មហានិទេសោ ေ ခ်စ္ခ်ိနာယ ခ ဂ်ာနာယ ခ ခ်ိဳးကဆယ ခ ဒုဗ အ ទាយ ន អភិត្តាយ ន សង្គ្រោយ ន និត្វានាយ សំន្តែតិតិ និដ្ឋីសុ មានិលំ បស្សន្តោ និដ្ឋិយោ ធ หญายิ่ 2 ยกยณายิ่ 2 หลิ่มโญายิ่ หยุ่ก 2 หญาสุญา a ยุกษณิสุญา a หลือไพลสุญล์ រារគ្យ៍ ចស្បញ្ នំដ្ដីសុ អនុត្តហាយ() ។ អសស្បតោ លោកោ អន្តវា លោកោ អនន្តវា លោកោ តំ ដីវំតុំ សពី អញ់ ជា អញ់ សពី យោត តថាកតោ បម្មេរណា ေး ကောက် နာဗာနားကေ ဗးမွှားကာ ကောက် ေဒ ေ យោតិ តដាកតោ បរម្មរណា នៅ ហោតិ ន ន ហោត៍ តថាកតោ បរម្មរណា ឥនមេវ សច្ចុំ មោឃ-មញ្ញន្តំ និដ្ឋកតមេតំ និង្និកហនំ និដ្ឋិតាន្លារោ និដ្ឋ-ស្វៃតាយ៍តាំ ឧដ្ដិថ្លៃខ្លំតំ ឧដ្ឋិសញ្ហោជនំ សនុត្នាំ လၢိဳယား ဆို ဆို ဆားယား လံ လံစားချောက် အ အို စို ဆယ ន វិភតាយ ន នំភេនាយ ន នុមសមាយ ម. ឯត្តន្តរេ អថវា សស្សតោ លោកេតិ ទិស្សតិ ។

សុត្តត្តបិដក ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស

មិនប្រព្រឹត្តពៅព្រម ដើម្បីសេចក្តីនឿយណាយទេ ដើម្បីប្រាសចាភ គម្រេកទេ ដើម្បីសេចក្តីរលត់ទុក្ខទេ ដើម្បីសេចក្តីសហម្លាប់ទេ ដើម្បី អភិញ្ញា ទេ ដើម្បីកិរិយាត្រាស់ដឹងទេ ដើម្បីព្រះនិព្វានទេ តថាគត ឃើញទោស ក្នុងទិដ្ឋិទាំងឡាយដូច្នេះ ទើបមិនប្រកាន់យក មិន បប្រេសអង្អែល មិនជាប់ចិត្តទូវទិដ្ឋិទាំងឲ្យយ ឬថា ទិដ្ឋិទាំងឲ្យយ តឋាគតមិនគប្បីប្រកាន់យក មិនគប្បីបប្តោសអង្អែល មិនគប្បីជាប់ចិត្ត ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ឋា) តឋាគតឃើញទោស ក្នុងទិជ្និទាំងទ្បាយ មិន ប្រកាន់ ដោយប្រការយ៉ាងនេះឯង ។ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ការប្រកាន់គឺទិដ្ឋិ ផ្ទវត្វាយគឺទិដ្និ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ សេចក្តីអនុះអន្លែងគំទិដ្ឋិ សញ្ញោជន:គឺ \hat{e} ដ្តិ \hat{s}^{+} ះថា លោកមិនខឿង លោកមានទីបំផុត លោកមិនមានទីបំផុត ជីវៈនោះ សរីវៈនោះ ជីវៈដទៃ សរីវៈដទៃ សត្វស្ងាច់ហើយកើតទៀត សត្វស្ងាប់ហើយមិនកើតទៀត សត្វស្ងាប់ហើយកើតទៀតក៏មាន មិន เก็รเร]ุธก็ยาร พรู พาบเทียเก็รเร]ุธก็ยิรโยร ยิรเก็รเร]ุธ ก็ษิรโษร ពាក្យនេះឯងជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃជាមោយ: ឯខដ នេះ ប្រកបដោយទុត្ត ប្រកបដោយសេចក្តីញុំង៍ញុំក ប្រកបដោយ សេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ ច្រកចងោយសេចក្តីក្រហល់ក្រហាយ មិន ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីសេចក្តីនឿយណាយទេ ដើម្បីសេចក្តីព្រុស ៣កតម្រេកទេ ដើម្បីសេចក្តីរលត់ទុក្ខទេ ដើម្បីសេចក្តីស្លប់រម្យប់ទេ

នវិមោ មាននួយសុត្ថនិទ្ធេសោ

ន អភិញ្ញាយ ន សម្ពោតាយ ន និព្វាភាយ សំវត្តត័ត និដ្ឋិសុ អានីនាំ បស្សន្តោ និដ្ឋិយោ ន កណ្តាម ន មកមកភមិន អភិនិកែភមិ អថវា ន កណ្ដិតត្វា a ຍກອບເຮຫຼ a หลือใบเรตูล์ ม/ອງ ធស្សញ់ ខ្ញុំសុ អនុស្តចាយ ។ អ៩ភ ឥមា ຂໍ້ຊູ້ເພາ ມໍ່າຮຸ້ທີ່ສາ ມໍ່ອກອຊາ ມໍ່ຮູ້ສາສາຊູ້ រ)អភិសម្បរាយាតិ និដ្ដីសុ អានីនរំ បស្បន្តា និដ្ឋិយោ ន កណ្ដាម ន មកនិ-ဂိနာမီ မရာ အ အက္တ္တိရက္ ေ ရောမမွာ အ អភិនិវិសិតញាតិ រាម្ប៍ បស្សញុ និដ្ដីសុ អនុក្តមាយ ។ អ៥ក ឥមា និដ្ឋយោ និយេសំវត្តនិតា តិរច្ឆានយោនិ ស់វត្តធំតា ចំតុំវិសយស់វត្តធំតាត់ ធំដ្ដីសុ អាធំលាំ បស្បន្តោ និដ្តិយោ ជ កណ្តាម ជ បរាមសាម ៣ភិនិ. វិសាម អ៩ក ន កណ្ណ័តត្វា ន បកមសិតត្វា នាភិនិ-វិសិតត្វាត៌ ឯវម្យ៍ បស្សត្វា ធំដ្ដីសុ អនុត្តហាយ ។

មាគន្លិយសុត្តនិទេស ទី ៩

ដើម្បីអភិញាទេ ដើម្បីកំណែត្រាស់ដឹងទេ ដើម្បីព្រះនិព្វានទេ តឋា-គតឃើញទោស ក្នុន៍ទិដ្តីទាំងទ្បាយដូច្នេះ ទើបមិនប្រកាន់ មិនបបោស អគ្គែល មិនដាប់ចិត្ត នូវ ទិដ្ឋ ទាំង ឲ្យយ ឬថា ទិដ្ឋ ទាំង ឲ្យយ តថា. មិនគប្បីប្រកាន់យក មិនគប្បីបប្រោសអង្គែល មិនគប្បីជាប់ចិត្ត គត ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) តថាគតឃើញទោស ក្នុងទិជ្វិទាំងទ្យាយ មិនប្រកាន់ ដោយប្រការយ៉ាន៍នេះឯង ។ មួយទៀត តថាគតឃើញ ទោសក្នុនទិដ្និទាំនឡាយថា ទិដ្ឋិទាំងនេះ ដែលតថាគត ប្រកាន់ហេង នេះ បប្រោសអង្អែលយ៉ាងនេះ មានគត់យ៉ាងនេះ មានលោកទាងមុខយ៉ាង នេះ ទើបមិនប្រកាន់ មិនបញ្ចេសអង្អែល មិនដាប់ចិត្ត នូវទិដិទាំងទ្យាយ ឬថា ទិដ្តិទាំងឡាយ តថាគតមិនគប្បីប្រកាន់ មិនគប្បីបញ្ចេសអង្អែល មិនគប្បីជាប់ចិត្ត ហេតុនោះ(ទ្រង់ត្រាស់ថា)តថាគត ឃើញទោសក្នុងទិដ្ឋ ទាំងទ្បាយ មិនប្រកាន់ ដោយប្រកាវ ហេ ងនេះឯង ។ មួយទៀត តថាគតឃើញទោស ក្នុនទិដ្ទិទាំនទ្យាយថា ទិដ្ទិទាំងនេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនវក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីតិរបានកំណើត ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីចិត្ត-វិស័យ ទើបមិនប្រកាន់ មិនបប្បាសអង្អែល មិនជាប់ចិត្ត នូវទិជ័ ទាំនទ្យាយ ឬថា ទិដ្ឋិទាំនទ្យាយ តថាគត មិនគប្បីប្រកាន់ មិនគប្បី បប្រាសអង្អែល មិនគប្បីជាប់ចិត្ត ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) តថាគត ឃើញ ទោសក្នុង ទិជ្វិទាំង ឡាយ មិនប្រកាន់ ដោយប្រការ យោងនេះឯង 🕽

អ៩ក ឥមា និដ្ដិយោ អនិទ្ធា សង្ខតា មដិចូសមុម្បញ្ ១យឧម្មា យេឧម្មា វិវាកឧម្មា និវោឧឧម្មាតិ និដ្ឋីសុ អនីនរំ បស្សន្តោ និដ្ឋិយោ ន កណ្ដាមិ ន មវាម-សមិ នាភិនិវិសាមិ អ៩ក ន កណ្ដិតព្វា ន មវាម-សិតព្វា នាភិនិវិសិតព្វាតិ រាំមៀ បស្សព្វា និដ្ឋីសុ អនុក្កហាយ ។

សត្រ្តតួមិដពេ ខុទ្ទពនិតាយសម្ន មហានិទ្ទេសោ

പ്

សុត្តត្ថបិង។ ខុទ្ធពតំ៣យ មហាទំទេស មួយទៀត តថាគតឃើញទោស ក្នុងទិដ្ឋិទាំងឡាយថា ទិដ្ឋិទាំងនេះ មិនទៀង គឺបច្ច័យតាក់តែងទ្បើងហើយ អាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើងហើយ មានកំរិយាអស់ទៅ ជាធម្មតា មានកំរិយាសូន្យទៅ ជាធម្មតា មាន កំរិយាប្រាសទៅជាធម្មតា មានកំរិយារលត់ទៅជាធម្មតា ទើបមិនប្រកាន់ មិនបបោសអង្អែល មិនជាប់ចិត្ត នូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ឬថា ទិដ្ឋិទាំង ទ្បាយ តថាគត មិនគប្បីប្រកាន់ មិនគប្បីបបោសអង្អែល មិនគប្បីជាប់ ចិត្ត ហេតុនោះ (ខ្លង់ត្រាស់ថា) តថាគត ឃើញទោសក្នុងទិដ្ឋិទាំងឡាយ មិនប្រកាន់ ដោយប្រការយ៉ាងនេះឯង ។

(๙) ពាក្យថា បានពិ ា ឈេញ នូ សេចក្ដីស្ងឺបំខាងក្នុង គឺ សេចក្ដីស្ងប់រាគ: សេចក្ដីស្ងប់ ពេស: សេចក្ដីស្ងប់ មោហ: ប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្នុងទានក្នុង នឹង សេចក្ដីស្ងប់ សេចក្ដីស្ងប់ ទ្ងាប់ សេចក្ដី លេត់ សេចក្ដី ស្ងប់សៀម នៃកោង: ១បនាហ: មក្ខ: បទ្បាស: ឥស្យា មច្ចវិយ: មាយា សាថេយ្យ: ថម្ភ: សារម្ភ: មាន: អតិមាន: មទ: បមាទ: នឹងកិលេស ព័ងអស់ ទុច្ចវិត ពំងអស់ សេចក្ដីក្រវល់ក្រវាយ ពាំងអស់ សេចក្ដីក្រហល់ក្រហាយ ពាំងអស់ សេចក្ដីអន្ទះសា ពាំងអស់ អភិសង្ខារជា អកុសល ពាំ ន៍អស់ ។ ពាក្យថា បានពិ ា ហោ គឺកាលពិ ា ហោ កាល គ្រិះ រិះ កាល ពើង កាលថ្ងឹង កាល លៃលកា កាលចំភ្លឺ កាល ធ្វើឲ្យច្បាស់ថា

ದ

នវិមោ មាធន្ទ័យសុត្ថនិទេ្ទសោ សត្វេសផ្ទាររា អធិត្វាតិ បត៌ឧត្តោ វិចិឧត្តោ បវិចិឧត្តោ ခုလဖားရွာ စီးယားရွာ ဂီနားဖားရွာ ဂီနာ့ စီ ကေးဂားရွာ လားမျှ សផ្ទារា ខុត្វាត់ សត្វេ ជម្មា អនត្តាត់ ។ មេ។ យន្តំញុំ လာရာအကားဆို လာစာတို့ စိုးကားစားခုန်စွဲ ဗစ်ခုကော္ ကိုစ်ခုကော **ပေး**စိုင်း ကျွေးယာက္က ကိုးယာက္က ကို ကျွေးအို ការបន្តា ។ អនុស្សត្តិ អនុស្សំអនុត្តិ ចស្បី ចដ៏ដៃផ្លៃត្តិ អជ្ឈត្តសន្ន័ ១៦នំ អឧស្សំ ។ តេលា ភកវា ត់នំ នោម័តិ ន តស្ប ហោតិ នម្មេស និច្ឆេយ**្យ ស**មុត្តហ៊ំតំ បស្បញ្ ឧំដ្ដីសុ អនុក្តហាយ អជ្ឈនុសន្លំ បទំនំ អនុស្សន៍។ (೧۰) វិនិទួយ យានំ មកប្បិតាន៍ (៩នំ មាកខ្លិយ) ေး က ခ်င္စ စြဲမွာ မဗီမီတာက អជ្ឈត្នសត្តិតំ យមេតមត្តិ

¢Ç/

មាគន្ទិយសុត្តនិទ្ទេស ទី ៩

សត្វាទោំងឲ្យយខាំងពួង មិនទៀង កាលពិចារណា កាលត្រុះរិះ កាលរំព័ង កាលថ្ងឹង កាលលៃលក កាលបំភ្លឺ កាលធ្វើឱ្យច្បាស់ថា សន្ទ័រទោំឪឲ្យយទាំឪពូង ដាទុត្ត ថា ធម៌ទាំឪទ្យយទាំឪពួង ជាអនត្តា ។ បេ។ កា.បតិចារណា កាលគ្រិះរិះ កាលរំព័ង កាលថ្ងឹង កាល លៃលក តាលចំភ្លឺ តាលធ្វើឲ្យច្បាស់ថា វត្ថុណាមួយមានសភាពកើត ឲ្យេងហេីយ វត្តពំងម[្]នៅនោះ មានកិរិយា**លេត** ទៅវិញ ជាធម្មតា ។ តាក្យថា ធានយើញ គឺបានដុប បានយល់ បានប្រទះ បាន ត្រាស់ដឹង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បានពិចារណាឃើញ នូវសេចក្តីសូបខាងក្នុង ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ការដ្រើសរើសហើយប្រកាន់ក្នុងធម៌ទាំងឡាយថា អាត្វា អញពោលនូវពាក្យនេះ ដុច្នេះ មិនមានដល់តថាគតនោះទេ ក្រោះតថាគត ឃើញ (ទោស) ក្នុងទិដ្ឋិទាំន៍ឡាយ មន ប្រកាន់ ហើយបានពិចារណាឃើញនូវសេចក្តីសូបទាងក្នុង ។ (១០) (មានន្ទិយព្រាហ្ម្ណណ៍សូវថា) ធម្មជាតិជាគ្រឿងជ្រើសរើស ណា ដែលបុគ្គលកំណត់ហើយ ព្រះអង្គជាមុនិ មិន ប្រកាន់ នូវធម្មជាតិជាគ្រឿងជ្រើសរើសទាំងនោះ ហើយ ត្រាស់សេចក្តីណាថា សេចក្តីសូបទាងក្នុង សេចក្តីនោះ អ្នកប្រុជ្ញទាំនឡាយ សំដែងហើយ ដូចម្ដេច $ec{q}$ ។

<u>م</u>

(១១) វិនិច្ជយា យាន បក្កប្បិតានីតំ វិនិច្ជយាន វុទ្ធន្តិ ទ្វាសដ្ឋី និដ្ឋិកតានិ ។ បក្កប្បិតានីតំ កប្បិតា អក៌សដ្ធតា សណ្ឌបិតាតិបំ បក្កប្បិតា ។ អថវា អនិទ្វា សដ្ធតា បដិចូសមុប្បន្នា ១យឧញ វយឧម្មា វិភកឧម្មា និវោឧឧម្មា វិបរិណាមឧម្មាតិបំ បក្កប្បិតាតំ វិនិច្ជយា យាន បក្កប្បិតានិ ។ ៩តំ មាកខ្ចិយោតំ ៩ត័តំ បនសន្ធិ ។បេ។ បនានុបុព្វតានមេតំ ៩ត័តំ ។ មាកខ្ចិយោតំ តស្ប ព្រាញណស្ប នាមំ សដ្ឋា សមញ្ញា⁽⁹⁾វោហាហតំ ៩តំ មាកខ្ចិយោ⁽⁹⁾ ។

សុត្តន្តបិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យូ មហានិទ្ទេសោ

សុត្តន្តបំដា ខុទ្ទពតិកាយ មហាតិទទួស

(១១) ទិដ្ឋិ ៦៤ លោក ហៅថា ធម្មជាតិជា គ្រឿង ជើសរើស របស់បទថា ធម្មជាតិជាគ្រឿងជ្រើសរើស ដែលគេតំណត់ហើយ ។ ពាក្យថា គេកំណត់ហើយ គឺគេសម្រេច តែងតាំង វៀបចំ គេតែងតាំងដូច្នេះ ទុះ ឬថា មិនទៀន បច្ច័យតាក់តែង អាស្រ័យបច្ច័យ ហើយទើបកើតទៀន មានកំរិយាអស់ទៅ ជាធម្មតា សូន្យទៅ ជាធម្មតា ប្រាសទៅជាធម្មតា លេត់ទៅជាធម្មតា ប្រែប្រលទៅជាធម្មតា គេតែង ភាំងដូច្នេះទុះ ហេតុនោះ (ក្រាហ្មណ៍ំពោលថា) ធម្មជាតិជាគ្រឿង ជ្រើសរើសណា ដែលគេតំណត់ហើយ ។ ពាក្យថា ដូច្នេះ ក្នុង បទថា មានន្ទិយព្រាហ្មណ៍ពោលដូច្នេះ គឺដាបទសន្ធិ ។ បេ ។ ពាក្យថា ដុច្នេះ នុះ ជាលំដាប់បទ ។ ពាក្យថា មាគន្ទិយ: ជានាម ជាកិរិយាពថ ជាឈ្មោះ ជាតាត្យហៅត្រាហ្មណ៍នោះ ហេតុនោះ មានពាក្យថា មាគន្ទិយព្រាហ្មណ៍ ពោលដូច្នេះ ។

(១៤) ពាក្យថា នូវធម៌ពំងនោះ ក្នុងបទថា ព្រះអង្គជាមុនិ មិនប្រកាន់ នូវធម៌ពំងនោះ ហើយត្រាស់នូវសេចក្តីណាថា សេចក្តីស្ងប់ខាងក្នុង គឺ ចានដល់ទិដ្ឋិ ៦៤ ។ ញាណ ហៅថា មោន: ក្នុងបទថាមុនិ ។បេ។ មុនិនោះ កន្ធងបណ្តាញជាគ្រឿងជាប់ចំពាក់ ។ ពាក្យថា មិនប្រកាន់ គឺព្រះអង្គប្រ-កាន់ថា តថាគតឃើញ ទោសក្នុងទិដ្ឋិទាំងឡាយ មិនប្រកាន់ មិនបបោស អង្គែល មិនជាប់ចិត្តនូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ទាំងត្រាស់ថា សេចក្តីស្ងប់ខាងក្នុង។

រិធិចួយ យាធំ បកាញ់តាធំ តេ ៧ មុធំ ត្រូសំ អនុត្តហាយ អជ្ឈត្តសត្ត័តំ យមេតមត្តំ តេមំ នុ ន័យហំ បឋនិតត្តត្តំ ។

းက (၏ ညိုးလာ

យមេតមត្តត្តិ យំ បរមត្តត្តិ តេ ឋ មុនី ត្រូស អនុក្តហាយ អជ្ឈត្តសត្តិតំ យមេតមត្តំ ។ (១៣) តាម ំ ជុ ជីវេហ៍ បវេនិតត្តត្តិ តាមផ្ទុតំ សំសយមុច្ឆា វិមត៌មុច្ឆា ខ្វេឌ្ឃតាមុច្ឆា អនេតាំស-បុច្ឆា រ៉ាំ នុ ទោ ន នុ ទោ តាំឆ្នុ ទោ តាម នុ ទោត តាម នុ ។ ជីវេហ៍តំ(?) បណ្ដាំតេហ៍ បញ្ឈាំ ពុទ្ធិមន្លេហ៍ ញាណីហ៍ វិការីហ៍ មេជា-រីហ៍ ។ បវេនិតត្តិ វេនិតំ បវេនិតំ អាចំក្ខិតំ នេសិតំ បញ្ឈបំធំ បដ្ឋបំតំ វិវានិ វិកជំនំ(^b) ខ្សានីតាតំ បញ្ឈបំធំ បដ្ឋបំតំ វិវានៃ វិកជំនំ(^b) ខ្សានីតាតំ បញ្ឈបំធំ បដ្ឋបំតំ វិវានៃ វិកជំនំ(^b) ខ្សានីតាតំ

នវិមោ មាគន្ទ័យសុត្ថនិទ្ទេសោ

មាធន្ទ័យសុត្តនំទេ្ទស ទី ៩

៣ក្យថា នូវសេចក្តីណា គឺព្រះអន្តជាមុនិ មិនប្រកាន់នូវធម៌ពំងនោះ ត្រាស់នូវសេចក្តីដ៏ទត្តមណាថា មានសេចក្តីស្ងប់ទាងក្នុង ហេតុនោះ (ព្រាហ្មណ៍ពោលថា) នូវសេចក្តីណា ។

(១៣) ពាក្យថា ដូចម្តេចហ្នុំ ក្នុងបទថា ដែលអ្នកព្រដ្ឋទាំង ទ្បាយ សំដែងហើយ ដូចម្តេចហ្នុំ គឺជាការសូរដោយសង្ស័យ សូវ ដោយងឿងធ្លល់ សូរដោយមន្ទិល សូរដោយចំណែកច្រើន ដោយ ពាក្យថា យ៉ឺងនេះថ្កហ្នុំ មិនមែនទេហ្នុំ ដូចម្តេចហ្នុំ ដោយប្រការដូច ម្តេចហ្នុំ ហេតុនោះ (ព្រាហ្មណ៍ពោលថា) ដូចម្តេចហ្នុំ ។ ពាក្យថា អ្នកព្រដ្ឋទាំងឡាយ គឺបណ្ឌិត អ្នកមានបញ្ហា មានបញ្ញាជាគ្រឿងត្រាស់ ដឹង អ្នកមានញាណ អ្នកមានការយល់ច្បាស់ អ្នកមានព្រាជាគ្រឿងត្រាស់ ដឹង អ្នកមានញាណ អ្នកមានការយល់ច្បាស់ អ្នកមានព្រាជាគ្រឿង ពុះពាវទាំងឡាយ ។ ពាក្យថា សំដែងហើយ គឺពន្យល់ សំដែង ព្រាប់ បង្ហាញ បញ្ចុត្ត តាំងទុក បង្កើប វែកញែក ធ្វើឲ្យរាក់ ប្រកាសហើយ ហេតុនោះ ត្រាហ្មណ៍ពោលថា អ្នកព្រដ្ឋទាំងឡាយ សំដែងហើយដួច ម្តេចហ្នុំ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ ទូលថា

ធម្មជាតិ ជាគ្រឿងជ្រើសរើសណា ដែលបុគ្គលកំណត់ ហើយ ព្រះអង្គជាមុនិ មិនប្រកាន់ធម៌ទាំង៍នោះ ហើយ ត្រាស់នូវសេចក្តីណាថា សេចក្តីស្ងប់ទាងក្នុង សេចក្តី នោះ អ្នកប្រាជ្ញទាំងទ្បាយ សំដែងហើយ ដូចម្តេចហ្នំ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស មហានិទ្ទេះសា ရေနာက်ကို အဆိုင်းမှ အကားကား ကျော်ကားကား (មានខ្លិយាន ភតវា) សីលត្វនោះទេ ខ សុខ្វិមាហ អនិដ្ឋិយា អស្សតិយា អញាណា หพื่งกลา หตุลา เลายิ้ เลล វានេ ខ ខ្នុស្សីទី អទីទំណាល សក្តោ អធិស្សាយ ភវិន ជាប្រោ។ (၀) ေနာင္ခ်ီတာ ေမာ့ဆိုတာ ေဆာ့၊ကာ-លាត់ នំដេនចំ សុន្តិ៍ សៃន្តិ៍ បរិសុន្តិ៍ មន្តិ៍ ថៃន្តិ៍ ပါမိုန္ရွိ သည ေၾကးရမ္ ေၾကာက္ ေၾ ន័យយលិន វោមារសំ ។ សុ នេនចំ សុន្ធី វិសុន្ធី បរិសុន្ត មន្ត មនុត្ត បរិមុត្ត ជាមា ជ កាមេស៍ ន គណសំ ន នីមយសំ ន កេហាសំ ។ និដ្ឋសុ គេនចំ សន្ធឹរិសន្ធឹ ថរិសន្ធឹ មន្ត្ីរិមន្ត្តី ថរិមន្ត្តី នាមា ឧ តា ដេស៊ី ន គណស៊ី ន ន័មយស៊ី ន វេវមាវស៊ី ។ ဏ္ဂုဏဗ္ဆ နာင္ခ်ဳိ ၂ နာင္ခ်ဳိ စ႑နာင္ခ်ဳိ ရန္စီ ၃ နာင္ခ်ဳိ ၂ နာင္စီ ၃ နာင္စီ ၃ နာင္စီ ၃ နာင္စီ ၃ နာင္စီ ၃ နာင္စီ នាមា ន តាដេសំ ន កណសំ ន នីមយសំ ន ហេខាសីតិននិដ្ឋិយា ន សុតិយា ន ញាណេន ។

សុត្តតូបំដិត ទុទ្ធពតិតាយ មហាតិទទួស (១៤) (ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់តបថា ម្នាលមាគន្ទិយៈ) អ្នក ព្រាដមិនពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះការឃើញ ៤ ព្រោះ ការព្វ៤ ព្រោះការដឹង៤េ ព្រោះសីលនឹងវត្ត៤ ទាំង មិន (ពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ) ព្រោះការមិនឃើញ ព្រោះ ការមិនឮ ព្រោះការមិនដឹង ព្រោះមិនមានសីល ព្រោះ មិនមានវត្តនោះ៤ ទាំងលះបង់ មិនប្រកាន់ធម៌ទាំងនោះ ជាអ្នកស្ងប់ មិនអាស្រ័យ មិនគប្បីព្រាថ្នាភព ។

(១៥) ពាត្យថា ព្រោះការឃើញទេ ព្រោះការព្ទុទេ ព្រោះកាវ ជំងឺទេ អធិប្បាយថា អ្នក ច្រាដ មិនពោល មិនថ្ងៃង មិនពណ៌នា មិនពន្យល់ មិនសំដែង នូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការផុត ផុតស្រឲ្យះ ផុតជុំវិញ ព្រោះការដែលឃើញ ។ មិនពោល មិនថ្ងៃង មិន ពណ៌នា មិនពន្យល់ មិនសំដែងនូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការផុត ផុតស្រឡះ ផុតជុំវិញ ព្រោះការដែលឲ្យ ។ មិនពោល មិនថ្ងៃង មិនពណ៌នា មិនពន្យល់ មិនសំដែងនូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការផុត ផុតស្រឡះ ផុតជុំវិញ ព្រោះការដែលឲ្យ ។ មិនពោល មិនថ្ងៃង មិនពណ៌នា មិនពន្យល់ មិនសំដែងនូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការផុត ផុតស្រឡះ ផុតជុំវិញ ព្រោះការឃើញទាំងការឲ្យ ។ មិនពោល មិនថ្ងៃង មិនពណ៌នា មិនពន្យល់ មិនសំដែងនូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការផុត ផុតស្រឡះ ផុតជុំវិញ ពោះការឃើញទាំងការឲ្យ ។ មិនពោល មិនថ្ងៃង មិនពណ៌នា មិនពន្យល់ មិនសំដែងនូវសេចក្តីស្អាត ស្អាត វិសេស បរិសុទ្ធិ ការផុត ផុតស្រឡះ ផុតជុំវិញ ពោះការដឹង ហេតុនោះ (ខ្លង់ត្រាស់ថា) ពោះការឃើញទោ ពោះការឲ្យទេ ពោះការដឹង ហេតុនោះ

មាកឆ្ចំយោតិ កកវា តំ ព្រាញ្ណាំ ជាមេន អាលមតិ ។ កកក់តិ ការកំព័រថនំ ។ មេ ។ សម្តិតា ຍ ຫຼື ຄູ່ ເບ ຂໍ ຂໍ້ ສ ສ ຳ ຄໍ້ ຍາ ຮ ຂໍ້ ເທ ຄໍ້ ສ ຮ ກ ໆ (() សីលត្វនេះនាចំ ន សុខ្ទំទាញតំ សី-លេខចំ សុន្ធិ សៃន្ធិ ចសុន្ធិ មន្តាំ មន្ត្រី បាមនា ពេហ ន តាថេស ន កណស់ ន ន័មយស់ ន ហេយាសំ ។ វត្តេនថំ សុន្ធី វិសុន្ធី មរិសុន្ធ មន្ត្តី មន្ត្តី មរិមន្ត្តី នាមា ន កាថេស៍ ន កណាសំ ន ន័យយសំ ន វេវាមារសំ ។ សំលេញ ເສລ້ອງຊີ້ ເຊື່ອງ ຊື່ອງ ເຊື່ອງ ເຊື່ອງ ເຊື່ອງ ເຊື່ອງ នាមា ន កាថេស ន កណស ន នីមយស ន វេវ ហេតុ ស៊ីល ព្ភ ស្ត្រ ទំ ស្ត្រ ទំ ស្ត្រ ទំ ស ស្ត្រ ទំ ស ស្ត្រ ទំ ស ស ស្ត្រ ស ស ស្ត្រ ស ស ស្ត្រ ស ស ស ស ស ស ស (០៧) អនិដ្ឋិយា អស្សតិយា អញាណា អសី

នវិមោ មាគន្ទឹយតរុត្តតិទេសោ

လ၏ မရှိ၏ ເဆဗ် ၊စဆံစ် နိုင်္ငံစံ ရင္ငံစရာ လေးချွက် လမ္ဘာ့နိုင္ငံ မခ်္ဂ နိုင္ငံ မခ်္ဂ လ်င္ငံ

ទញ

មានទ្វីយសុត្តនិទ្ទេស ទី ៩

៣ក្យថា មាគន្ទិយៈ គឺព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ហៅ ព្រាហ្មណ៍នោះ ដោយចំឈ្មោះ ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ ជាពាក្យហៅដោយគោរព ។ បេ ។ សេចក្តីបញ្ញត្តិថា ព្រះមានព្រះភាគនេះ (កើត) អំពីការត្រាស់ដឹង ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហៅថា មាគន្ទិយ: ។

[១៧] ពាក្យថា ពំងមិន (សំដែងនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ) ព្រោះការ មិនឃើញ ព្រោះការមិនផ្ទ ព្រោះការមិនដឹង ព្រោះមិនមានសីល ក្រោះ មិនមានវត្តនោះទេ អធិប្បាយថា ទិដ្ឋិដែលគួរព្រាថ្នាក៏មាន បានដល់សម្នា-ទិដិ្ឋមានវត្ត១០ គឺ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយមានផល ការបូដាធំមានផល

សុត្តនួបិដីពេ ខុទ្ទពនិការបស់រូ មហានីខ្មេះសា អត្ត ហុតំ អត្ត សុកតខុត្តដានំ កម្មានំដល់វិចាកោ អត្ថិ អយំ លោ កោ អត្ថិ ខភេ លោ កោ អត្ថិ មាតា អត្ថិ ខិតា អត្ថិ សត្តា ឱ្យខាត់កា អត្ថិ លោក សម-က ព្រហ្មណា សម្មក្តតា សម្មាខដំខត្តា យេ ៩ខញ្ လောက် ဗားက္ လောက် လဗ် မာဂ်ာဏ္ဍ လင္ဇီးက ခ္ဘာ មវេនេត្តតំ ។ សវនម្ប៍ ឥត្ថិតត្តុំ មវតោ ឃោសោ សុត្ត ကေးယ၂ိ ကေးဟာအုံး ကေး အဆို နန်းနုန္ရာ ဆီ နာ ကိ អត្តតះម្មុំ បឧល្វំ ។ ញាណមា្ល៍ ៩ឆ្នំតទ្ធុំ កម្មស្បភត. <u></u>၏ ကိ မင္ဒာ့ ႏ ကေ ဗ်ဳိ က ေရာက္က ကိ မ ဗ်ဳိးရာက္က ကိ မ ဗ បត្តំញាណំ ។ សីលម្បី ៩ខ្ញុំតឲ្ំ តាត់មោកក្នុសំវេល ។ វត្តម្យិ ឥច្ចិតឲ្យ អដ្ឋ ពុតផ្កាន់ អាវញ្ញិត ខ្ញុំ ចំណួលតំ. ကန္ဂ်ိ ဗိမုက္ခလ်ကန္ဂိ (ခော်ကီကန္ဂ်ိ မဗအဝောဂ်ကန္ဂ် စလုပ္ရွင္များနွဲ့ ကန္ဆို ကန អនិដ្ឋិយា អស្សតិយា អញាណា អសីលតា អព្វតា នោម តេនាតំ ឧម សមានដឹមតេន ឧម សាឧមតេន ឧទ័ញាលាមន្ត្តេ ឧទ័ សីលមន្ត្តេ ឧទ័ វត្តមន្ត្រេ မင္ကိုန္ရာလင္စိပ္စုႏန္မွာ ကေနာင္စင္ ကိုင္တာ ၿကေနာင္တာ ဆင္မေရာ អជ្ឈត្តសន្ដ៍ ទាមុណាតំ អមិន សម្អារា ៩ ខេ ន ហោន្ដ៍

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស

ការបូជាតូចមានផល ផលវិចាករបស់កម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើល្អនឹងធ្វើអាក្រក់ មាន លោកនេះមាន លោកដទៃមាន មាតាមានគុណ ថិតាមានគុណ ពូកសត្វជានុបជាតិកៈមាន ពួកសមណព្រាហ្មណ៍អ្នកប្រព្រឹត្តត្រូវ ប្រតិបត្តិ ត្រូវ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ត្រាស់ដឹងលោកនេះ នឹងលោកទាងមុខ ដោយ បញ្ហាដ៏ក្រៃលែង ដោយ ខ្លួនឯង មានក្នុងលោក ។ ការស្តាប់ដែលគូវ ជ្រាថ្នាក៏មាន បានដល់ការយោសនា អំពីសំណាក់បុគ្គលដទៃគឺ សុត្ត: គេយ្យ: វេយ្យាករណៈ គាថា ទទាន: ឥតិវ៉ុត្តកៈ ជាតកៈ អព្គតធម៌ វេទល្វៈ ។ ញាណដែលគួរ (ជាថ្នាក៏មាន គឺ កម្មស្កកតញាណ សព្ចា-នុលោមិតញាណ អតិញាញាណ សមាបត្តិញាណ ។ សីលដែលគូរ ព្រុថ្នាក៍មាន បានដល់បាត៌មោក្ខសំវរសីល ។ វត្តដែលគួរប្រាថ្នាក៏មាន ជានដល់ធុតត្ត ពំង ៨ គឺ អាវញ្ចិកត្ន: ១ បិណ្ឌូ ជាតិកត្ត: ១ បង្កកូលិកត្ត: ១ តេចវីវិកង្គ: ១ សបទានចារិកង្គ: ១ ១លុបបាកត្តិកង្គ: ១ នេសជ្ថិកង្គ: ១ យថាសន្តតិកង្គ: ១ ។ ពាក្យថា ពំងមិន (សំដែងនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ) ព្រោះ ការមិនឃើញ ព្រោះការមិនឮ ព្រោះការមិនដឹង ព្រោះមិនមានសីល ញ្រោះមិនមានវត្តនោះ ទេ បានសេចក្តីថា បុគ្គលដែលដល់សេចក្តីសូ**ប**ទាង ក្នុង មិនថែនត្រឹមតែយល់ត្រូវ មិនមែនត្រឹមតែឮ មិនមែនត្រឹមតែដំង មិន មែនត្រឹមតែសីល មិនមែនត្រឹមតែវត្ត ឬថា ដល់សេចក្ដីស្ងប់ទាងក្នុង គ្រោះ វៀចោកធម៌ទាំងនេះ ក៏មិនមែនដែរ មួយទៀត ធម៌ទាំងនេះ ជាសម្ភារៈ

នោមិ នោន ។ (១៤) ស គេ ច តិស្បូដ្ឋ អនុត្តចា ហេ តំ ស គេ ឆាំ (๑) តាល្លាខក្ខាតានំ ជម្នានំ សមុត្យាតតោមមានឥទ្ធិតាទំ។ តេជាតុកោស តាសលេស ជម្មេស អតម្មយតា ត់ខ្ញុំតញ ។ យតោ កាស្លាបក្ខិកា ជម្នា សមុក្សាន. **ပ္ချတာ၊ အေ ဗ မာ အ ၊ ကာ န္ခ်** ရင္မ်ိဳန္ မွ လာ နာ လာ/န္ရာအ နာ អនភាវន្តតា អាយតី អនុប្បានឧម្មា តេនាតុកោសុ $\mathfrak{c}^{(b)}$ and the set of the វតាចំ ន កណ្តាតំ ន មកមក តំ ភាត់នៃវិសតំ អ៥វា င ကေလ္တိုအတ္တာ ေ ဗက္ခေလိုအတ္တ္ က ကို စီးကို ကို စီးမျို ၿကား ေခ်ဳိလ္႐ိုင္ဆီ မႏၵ္ခင္မ်က္က က က ေရးက ေရးကို ေ န်းဆို င^(m) ဗားအာ ေ ဗဟိအာ ၊ ဗားန္နဲ ရင္နိန္နမ္နလာ តាលាវត្ថុភាតា អនកាវន្ត័តា អាយតំ អនុប្បានឧម្លោ^(៤) o ន. ឯតេ ។ ម. ឯតេតិ ។ ๒.៣ ចស ទ្ទោ នត្ថិ ។ ៤ អនុប្បាទធម្មាតិ ។

នវមោ មានត្ទ័យសុត្តទីទេ្ទសោ

អជ្ឈតួសន្ដ៍ ចាបុណ៍តុំ អជ៌កន្លំ ដុស័តុំ សច្ចិកាតុន្លំ

မၾကိဳကာ မေသာကာ မော်ကားကား မော်ကား မော်ကား မော်ကား မော်ကား မော်ကား မော်ကား မော်ကား မော်ကားမော်ကား မော်ကားမော်ကား မော်ကားမော်ကား မော်ကားမော်ကား မော်ကားမော်ကား မော်ကားမော်ကား မော်ကားမော်ကား မော်ကားမော်ကား မော်ကားမော

ବଧ

មាននួយសុត្តនិទេ្តស ទី ៩

ដើម្បីដល់ ដើម្បីបាន ដើម្បីប៉ះពាល់ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សេចក្តី សូបទានក្នុង ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) ខំាងមិនសំដែតនូវសេចក្តីបរិ-សុទ្ធិ) ព្រោះការមិនឃើញ ព្រោះការមិនឮ ព្រោះការមិនដឹង ព្រោះ មិនមានសីល ព្រោះមិនមានវត្តនោះទេ ។

(១៤) ពាក្យថា លះ មិនប្រកាន់ធម៌ ព័ន៌នុះ អធិប្បាយថា ការលះបន់ ដោយការតាស់រំលើងនូវធម៌ជាពួក ភ្ញេដោយធម៌ទាំង \dot{s}_{i}^{\dagger} ត្រវ៉តែប្រាញ yការមិនមានចំណង់ក្នុងធម៌ទាំឪឡាយ ជាកុសល ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងធាតុបី គប្បី ជ្រាជ្នា ។ ធម៌ទាំឪឡាយជាតូកាទៅដែលលះបង់ហើយ ដោយកាវ **ាះ**បង់ ដោយការតាស់រំលើនបុសគល់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជា ទីកើតនៃដើមត្នោត ដ©់ទូវការមិនមាន មានការមិនកើតទៀង តទៅដា ធម្មភា ទាំងមិនមានចំណង់ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ជាតុបី ដោយហេតុណា សប្បុរសមិនប្រកាន់ មិនបប្ចោសអង្អែល មិនជាប់ចិត្ត ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុំណ្ណេះឯង ឬថា ធម៌ជាពួក ខៅតំនត្បាយ សប្បុរស មិនតប្បីប្រកាន់ មិនតប្បីបប្រេសអង្អែល មិនគប្បីជាប់ចិត្ត ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) លះ មិនប្រកាន់នូវជទិ ពំន៍ទុះ ដោយប្រការយ៉ាំន៍នេះឯង ។ តណ្តា ទិដ្ឋិ នឹង មាន: សប្បុរស លះចង់ហើយ ផ្តាច់ផ្តល់ថ្ងសគល់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចដាទីកើត នៃដើមត្នោត ដល់នូវការមិនមាន មានការមិនកើតទៀងតាល់ជាធម្មតា

(១៩) សញ្លេ អធិស្បាយ ភរំ ន ៨ បេរ្លិត សញ្លេត ភកស្ម សន្តត្តា សញ្លេ នោសស្ម សន្តត្តា សញ្លេ មេទាស្ម សន្តត្តា សញ្លេ តោជស្ម ឧបលបស្ម មេតូស្ម បញ្ជសស្ប ឥស្បាយ មច្ឆាំយស្ម មេយាយ សមេយ្យស្ម ៥ម្ភស្ម សារម្ភស្ម មានស្ប អតិមានស្ម មនស្ម បមានស្ប សព្វភ្លាំលេសនំ សព្វខុច្ចាំតានំ សព្វនាថានំ សព្វបរិទ្យាលានំ សព្វសន្តាចានំ ស. ព្វាកុសលាភិសដ្ឋារានំ សន្តត្តា សមិតត្តា វូបស. មិតត្តា វិជ្ឈាតត្តា និព្វតត្តា វិកតត្តា បដិប្បស្បន្តត្តា សញ្លេ វូបសញ្តេ និព្វតេត្តា វិកតត្តា បដិប្បស្បន្តត្តា សញ្លេ វូបសញ្តេ និព្វតេត្តា បដិប្បស្បន្ធោតិ សញ្លេ ។

ក្សត្តបិងពេ ខ្លពទ័៣យល្យ មហាទំខ្លេសោ សត្តកំលំង កណ្ដាត ឧ មភមសភិ នាភិនិវិសភ័តិ សំ ស្និ ស ន ឧ ឧ ស្មាជ្ឈ អនុក្តមារយ ។ យ តោ មុញ្ញា-ភិសន្នា ពេ ខ អ មុញ្ញាភិសន្នា ភេ ខ អា ខេញ្ឈាភិសន្នា ភេ ខ ខ ហី នា ហោ ឆ្និ នុទ្ឆិន្ទមូលា តាលាវត្តុតាតា អ ឧ ភាវ ផ្តតា អាយតី មនុខ្យានឧ ម្នា ⁽⁹⁾ សិ ត្តាវតា ខិ ឧ កណ្ដាតិ ឧ ខ ភមសតិ នាភិនិវិសតីតិ ស មៀ ស តេ ខ ឧ ស្មា ជួ អនុក្តហាយ ។

សុត្តតួបិនព ខុទ្ទពនិតាយ មហាតិទួស

ដោយហេតុណា សប្តូរសមិនប្រកាន់ មិនបាចាសអង្អែល មិនដាប់ ចិត្ត ដោយហេតុមានប្រមាណបុណ្ណេះឯឪ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) លះ មិនប្រកាន់ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ បុញ្ញាភិសង្ខាវ អបុញ្ញា-ភិសង្ខាវ នឹង អានេញ្ញាភិសង្ខាវ សប្បូរសលះបង់ហើយ ផ្ដាច់ផ្ដិល ចូសតល់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទីកើតនៃដើមត្នោត ដល់នូវ ការមិនមាន មានការមិនកើតតទៅជាធម្មតា ដោយហេតុណា សប្តូរស មិនប្រកាន់ មិនបាបាសអង្អែល មិនជាប់ចិត្ត ដោយហេតុមានប្រមាណ ប៉ុណ្ណេះឯង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) លះ មិនប្រកាន់ធម៌ពាំងទុំ; ដោយប្រការយ៉ាងនេះឯង ។

(១៩) អធិប្បាយពាត្យថា ជាអ្នកស្ងប់ មិនអាស្រ័យហើយ មិនគប្បី ព្រាថ្នាកព ត្រង់ពាក្យថា ជាអ្នកស្ងប់ សេចក្តីថា ជាអ្នកស្ងប់ ព្រោះស្ងប់ កគ: ជាអ្នកស្ងប់ ព្រោះស្ងប់ពេស: ជាអ្នកស្ងប់ ព្រោះស្ងប់មោហ: ជាអ្នកស្ងប់ ទ្យាប់ រំលត់ ស្ងប់ ទ្យាប់ ព្រោះស្ងប់ រម្ងាប់ ចូលដិតទ្យោប់ ផត រំលត់ ឲ្យទៅប្រាស់ ស្ងប់ រម្ងាប់ ព្រោះស្ងប់ រម្ងាប់ ចូលដិតទ្យោប់ ផត រំលត់ ឲ្យទៅប្រាស់ ស្ងប់ រម្ងាប់ ខ្លីកោធ: ១០នាហៈ មក្ខុ: ០លាស: ឥស្យា មច្ចាំយៈ មាយា សាឋេយ្យ: ចម្កៈ សារម្ភៈ មានៈ អតិមាន: មទៈ បមាទ: គិលេសទាំងត្លួង ឲុច្ចរិតទាំងត្បួង សេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ ទាំងត្បូង សេចក្តីក្រហល់ក្រហាយទាំងត្បូង សេចក្តីក្រវាក់ហាយទាំងភ្លេង អភិសត្នារជាមកុសលទាំងត្បូង ហេតុនោះ (ខ្លង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកស្ងប់ ។

នវិមោ មានន័យសុត្ថនីទេ្វសោ အခ်ိဳလျာယာအဲ ၊ ေခ်ာခ်လျှယာ အလ္ကာခ်ဲလျှယာ ေ និដ្ឋិនិស្សយោ ខ ។ ខេ ។ អយ់ តណ្តានិស្សយោ ។ ខេ ។ អយំ និដ្ឋិនិស្ស ហោ ។ តណ្តានិស្សយំ មហាយ និដ្ឋិនិស្សយ៍ មដិនិស្សដ្ថិត្វា ខត្តាំ អនិស្សាយ សោន៍ អនិស្សាយ ឃាន់ អនិស្សាយ ដ៏អ្អី អនិស្សាយ កាយ់ អនិស្សាយ មន់ អនិស្សាយ រូបេ សន្តេ កន្លេរសេ ដោដត្រូ កុលំ កណំ អាវាសំ លាកំ យស់ បស់សំ សុទំ ទីវ៉ៃ ខំណ្ឌូទាន់ សេនាសនំ កំណនៗត្រួយកេសដូចក្នៃជាំ កាមនាតុំ រូបនាតុំ អរុបជាឆុំ កាមភរំ រូបភរំ អរុបភរំ សញ្ហាភរំ មសញ្ញាតវិ នេះសញ្ហានាសញ្ញាតវិ រៀតកោតការគរិ ចតុវោតារកវំ បញ្វាតាកេរំ អតីតំ អនាកតំបទូប្បន្នំ ခ်ိဳး ဆွလူနာမှ နားက္ကာ နားက္ ေနာင္ပိုက္ မာ ကုန္တာ နာ หยุกยุญชา หลุ่มระหมู่ หลุ่มการ เป็นการ เ ກໍ & ຝເບງຈໍ ຕາອກໍ ຜ ຝເບງເບງ ງບກໍ ຜ ຊເລໂຕໃ ສໂລມ, ອ ອເລໂຕໃ ອ ລອເລໂຕໃ នអភិជាប្បយ្យាភិសាន្តោ អនិស្សាយ ភាំន ជាប្ប។

មាតឲ្យរហុត្ថន៍ខ្មេស ទី ៩

ကာကျွဗ်ာ မိဒကုလြိယ တုနင်္ခလိုက်ကျက်ယ ၆ ခို ခုလ္ကျန်ကျွယ် စ ទិដិនិស័យ ១ ។ បេ។ នេះ គណ្ដានិស័យ ។ បេ។ នេះ ទិដ្ឋិនិស័យ ។ បុគ្គលលះតណ្កានិស័យ លោសចោលទិដ្ឋិនិស្ស័យ មិនអាស្រ័យក្មែក ទំនគាស្រ័យត្រចៀក មិនគាស្រ័យច្រមុះ មិនគាស្រ័យអណ្តាត មិន អាស្រ័យកាយ មិនអាស្រ័យចិត្ត មិនអាស្រ័យ មិនប្រកាន់ មិនបញ្ចេស អន្តែល មិនជាប់ចិត្ត នូវរូប សំឡេង ភ្លិន រស ផ្យព្វ ត្រកូល គណៈ អាវ៉ាស លាក យស សេចក្តីសរសើរ សុទ ចីវិវ ចិណ្ឌូចាត សេនា_ សនៈ គិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវ កាមភាតុ រូបភាតុ អរូបភាតុ កាមកត ថ្ងៃភព អម្រភព សញ្ជាភព អសញ្ជាភព នេសៃញានាសញ្ជាភព ញ ញ ញ ញ ញ ឯករៅការភព ចតុវៅការភព បញ្ហវៅការភព អតិត អនាគត បច្ចុប្បន្ នឹងធម៌ទាំងឡាយ ដែលឃើញ ឮ ប៉ះពាល់ ឬគប្បីដឹង ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកសុច់ មិនអាស្រ័យ 🤊 ពាក្យថា មិនគប្បីច្រាថ្នា កព សេចក្តីថា មិនគប្បីប្រាថ្នាកាមកព មិនគប្បីប្រាថ្នាវូបកព មិនគប្បី ត្រាថ្នា មិនគប្បីត្រាថ្នាដោយប្រការ: មិនគប្បីត្រាថ្នាចំពោះអរូបភព ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកស្ងប់ មិនអាស្រ័យ មិនគប្បី (ចុញ្ញាភព 🕽

សុត្តន្តបិដពេ ខុទ្ទពទិ៣យស្ស មហាតិទ្ទេសោ ទោលា មា ភាកា

ေနန္ဒိယာ ေလ့ခ်ိဳယာ ေရွားကာေ សីលត្វនេនាប់ ន សុន្ទិតាហ អនិដ្ឋិយា អស្សនិយា អញាណា ห**សัญลา** หตุลา เอาชิ เพอ លនេ ខ ខ្មែរដ្ឋ អនុត្តហាយ សន្តោ អនិស្សាយ នាំ ន ៨ ខេត្តន៍ ។ (၆၀) (အ (ေက်းနိုင္ရဲယာ ေလ့ခ်ိုယာ ေရွားလာေ (៩តំ មាកឆ្នំយោ) សីលត្វនេះនាទំ ន សុន្ទិមាហ អនិដ្ឋិយា អស្សតិយា អញាណា หนึ่งกา หตุลา เภาบิ เลง ខញ្ញាមហំ មោមុហមេ។ ខ្ញុំ និដ្ឋិយា ៧តេះ ខធ្វេឆ្នំ សុន្ធី ។

୭ଘ

តត្រូនដែក ខុទ្ទកទំកាយ មហានខ្ទែស **ហេ**តុនោះ ព្រះមាន**កា**គត្រាស់ហើយថា (មាលមាគនិយៈ) អ្នកប្រាដ មិនពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ញ្រោះការឃើញ ទេ ញ្រោះការ**ថ្**ទេ ញ្រោះការដ៏ឪទេ (เตาะพื้ดธิ์สรุกเจ ต่ล์ยิ่อ (เตางรุรเพชกีบริหรู) ញ្រោះមិនមានសីល ញ្រោះមិនមា**ន**វត្តនោះទេ ទាំងលះ មិនប្រកាន់នូវជមិរាំងនោះ ជាអ្នកសូប មិនអាស្រ័យ ហើយ មិនគប្បីប្រាជ្ញាភព **។** (២០) (មានន័យព្រាហ្មណ៍ទូលដូច្នេះថា) ប្រសិនបើអ្នកប្រាដ មិនពោលខូវសេចក្តីចរិសុទ្ធិ ព្រោះការឃើញទេ ក្រោះ ការឲ្យទេ ព្រោះការដ៏ងទេ ព្រោះសីលខឹងវត្តទេ តំង មិន (ពោលនូវសេចក្តីចរិសុទ្ធិ) ព្រោះការមិនឃើញ *ព្រោះការមិនឲ្យ ព្រោះការមិនដឹង ព្រោះមិនមានសីល* ញ្រោះមិនមានវត្តនោះ ទេ ទុំព្រះអន្តសំគាល់ធម៌ (របស់ ព្រះអត្ត ថាជាធម៌) នាំសត្វឲ្យរំត្វេងជ្រប់ សមណ. ត្រាហ្មណ៍ព្លួកខ្វះ ដឿសេចក្តីចរិសុទ្ធិ ក្រោះទិដ្ឋិ ។

៩វមោ មាគតិយសត្ថន៍ទេសោ (မဂ) အား ေက်ား နိမ္ခ်ီယာ ေလ့ဆိုယာ ေ ញាណេនាត់ និដ្ឋយាម សុន្ធីវិសុន្ធី មាំសុន្ធី មុត្ត មនុន្តំ បមនុត្តំ ជាមាន កាដេសិន កណសិន និម-យសំ ធ ភេទារសំ ។ សុគេធម៌ សុន្ធិ វិសុន្ធិ មរិសុន្ធិ មុត្ត វិមុត្ត បរមុត្ត នាហ ន កេដេស ន ភណស ន ន័មយស៊ ន កេទាវស៊ ។ និដ្ឋសុតេនចំ សុន្ទឹ រុមថ្នៃ ពរមថ្ន គន្លី គ្រន់ខ្លាំ ពរគន់ខ្លាំ យល £ កាទេស៊ី ន គណស៊ី ន ន័មយស៊ី ន អេមារស៊ី ។ ၏၊ လာဒင်္ပာ အုန္ဒိ နဲ့ကို ရွိ ရာနိုင္ငံ ရန္စိ နဲ့ ရန္စိ ရန္စိ ရန္စိ ရန္စိ ရန္စိ នាមា ន កាមេស៊ី ន ភណស៊ី ន នឹមយស៊ី ន ហេយកម៉ត់ នោ នេ កាំវ ខ័ដ្ឋយា ឧ សុតិយា ឧ ញាណេខ ។ ឥត៌ មាកឆ្លំយោតំ ឥត័ត៌ មធសឆ្ ។ ខេ។ បនាឧបត្តតា ខេត ឥតតំ ។ មាកខ្លិយោត តស្ស ត្រាញណស្ស នាមខ្លុំ ឥតិ មាកខ្លំយោ ។

មាននុយសុត្តតិទេ្ទស ទី 🗟

(69) ៣ក្យថា ប្រសិនបើ (អ្នកប្រាដ្ឋ) មិនពោល (នូវសេចក្តី ចរិសុទ្ធិ) ព្រោះការឃើញទេ ព្រោះការឮទេ ព្រោះការដ៏ងទេ អធិប្បាយថា អ្នកប្រាជមិនពោល គឺមិនថ្ងៃ មិនពណ៌នា មិនបំភ្លឺ មិនពន្យល់ នូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ការផុត ការផុតស្រឡះ ការធុតដោយជុំវិញ សូម្បីដោយការឃើញនេ ។ អ្នក ជ្រាដមិនពោល គឺមិនថ្ងៃ មិនពណ៌នា មិនបំភ្លឺ មិនពន្យល់ នូវ សេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស សេចក្តីចរិសុទ្ធិ ការផុត ការផុតស្រឲ្យ: កាវផុតដោយជុំវិញ សូម្បីដោយការឮទេ ។ អ្នកប្រាជមិនពោល គឺ មិនថ្ងៃន៍ មិនពណ៌នា មិនបំភ្លឺ មិនពន្យលំ នូវសេចក្តីស្អាត ស្អាត វិសេស សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ការផុត ការផុតស្រឡះ ការផុតដោយជុំវិញ សូម្បីដោយការឃើញ ទាំងការឮទេ ។ អ្នកប្រាដ្ឋមិនពោល គឺមិនថ្ងៃង មិនពណ៌នា មិនបំភ្លឺ មិនពន្យល់ នូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតាសេស សេចក្តី បរិសុទ្ធិ ការផុត ការផុតស្រឡះ ការធុតដោយជុំវិញ សូម្យីដោយការដ៏ន ទេ ហេតុនោះ (ត្រាហ្មណ៍ ពោលថា) ប្រសិនបើ (អ្នក (ជាង) មិន ពោល (នូវសេចក្តីចរិសុទ្ធិ) ព្រោះការឃើញទេ ព្រោះការជូទេ ព្រោះការដឹន របេ ។ ពាក្យថាដូច្នេះ នុះ ជាលំដាប់បទ ។ ពាក្យថា មានន្ទិយ: ជាឈ្មោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ ហេតុនោះ មានពាក្យថា មាគន្ទិយ: (ខូល) ដូច្នេះ ។

សុទ្ធនូមិឌំពេ ខ្ញុតខំពាយស្ប មហានិទេសោ (២៤) សីលឲ្យនោះឆំ ឧ សុនុំមាហានំ សីលេះខំ សុន្ធិ វិសុន្ធិ មរិសុន្ធិ វត្តេខ៍ សុន្ធិ វិសុន្ធិ មរិសុន្ធិ សិលត្ថនេន សន្ធិ សៃន្ធិ មាសន្ធិ មត្តិ មេត្តិ មេត្តិ មេត្តិ មាំ មុន្តិ នាមា ន កាមេសំ ន កណសំ ន នីមួយសំ ន វេវាលាវសីនិ សីលព្វនេនាចំ ន សុន្ទិមាហ ។ ៤៣) អនិដ្ឋិយា អស្សតំណ អញាណា អសីលតា អត្វតា အေဗ် နေအခ် ခ်င္နိုဗ် နင္ငိရက္ခရီ သို အယာလ် សវជម្នាំ ឥត្តិតុច្តន្តំ ៧វំ ភណសំ ញាណម្នំ ឥត្ថិតត្ត្ ນ້ຳ ກແກເບັ້ນແຮງ ຮຽຮອງຊື່ນ້ຳ ກແກເບົ້າຮູຮງ តខ្ញុំតពុន្ត សំ កណសំ ន សត្តោសំ សំ តាំសេន អនុ-ជាធំតុំ ជ សក្តោស ឯតាំសេជ បដ្តិតិចតុច្នំ អនិដ្ឋិយា អស្បត៌យា អញាណា អសីលតា អព្វតា នោម តេខ។

សុត្តតួបិជត ខុទ្ទពតំតាយ មហានិទ្ទេស

(৬৬) តាត្យថា អ្នកប្រាដ្ឋ មិនពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះសីល នឹនវត្តទេ សេចក្តីថា អ្នកប្រាដ្ឋមិនតោល គឺមិនថ្ងៃង មិនពណ៌នា មិន បំភ្លឺ មិនពន្យល់ នូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស សេចក្តីបរិសុទ្ធិ សូម្បី ដោយសីលទេ នូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស សេចក្តីបរិសុទ្ធិ សូម្បី ដោយវត្តទេ នូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ការផុត កាវ ផុតស្រឡះ ការផុតដោយជុំវិញ សូម្បីដោយសីលនឹងវត្តទេ ហេតុនោះ (ព្រាហ្មណ៍ពោលថា) អ្នកប្រាដ្ឋមិនពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ពោះសីល នឹងវត្តទេ ។

(៤៣) ៣ក្យថា ពំងមិន (ពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ) ព្រោះការ មិនឃើញ ព្រោះការមិនឮ ព្រោះការមិនដឹង ព្រោះមិនមានសីល ព្រោះ មិនមានវត្តនោះទេ សេចក្តីថា ព្រះអត្តពោលយ៉ាងនេះថា ទិដ្ឋដែលគួរ ប្រាជ្ញក៏មាន ព្រះអត្តពោលយ៉ាងនេះថា ការស្តាប់ដែលគួរប្រាជ្ញក៏មាន ព្រះអត្តពោលយ៉ាងនេះថា ការដឹងដែលគួរប្រាជ្ញក៏មាន ព្រះអត្តពោល យ៉ាងនេះថា សីលដែលគួរប្រាជ្ញក៏មាន ព្រះអត្តពោលយ៉ាងនេះថា វត្តដែលគួរប្រាជ្ញក៏មាន ព្រះអត្តមិនអាចដើម្បីយល់តាម ដោយដាច់ទាត ព្រះអត្តមិនអាចដើម្បីបដិសេធ ដោយដាច់ទាត ហេតុនោះ (ព្រាហ្មណ៍ ពោលថា) ទាំងមិន (ពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ) ព្រោះការមិនឃើញ ព្រោះ ការមិនឮ ព្រោះការមិនដឹង ពោះមិនមានសីល ព្រោះមិនមានវត្តនោះទេ។

(၉၇) ခေယာရသူ၊ မောင်လာရေး စခိုင်စီ၊ မောင်လာစ(၅၅) អយ់ តុយ្ញ ពាលជម្លោ ទូន្បូជម្លោ អញាលាជម្លោ នមរាវិត្តេមជម្នោត ៧វី មញ្ហាទំ ៧វី ជាជាទំ ៧វី ភាជា ລາອີ ນໍ້ ຮະ້າຊຶ່ງອີສິ ອອກອກ ເອາອຸຫເອາ ແອ້ າ (66) ခ်ိန္ခိယာ ၿကာ ဗၾမွန္နဲ လုန္နိန္ရဲ ခ်ိန္ခိယာ ၿကာ សមណត្រាញណា សុន្ធិ សៃន្ធិ ថរិសុន្ធិ ពុត្តិ មៃត្ត័ ចរិមុន្តិ ខឲ្វខ្លំ ។ សស្បូតោ លោកោ ឥនទេវ សច្ន ទោឃមញ្ញត្តំ ខំដ្ឌ័យា រាកោ សមសាត្រាហ្មណា សុទ្ធី វិសន្ធិ បរិសន្ធិ ទទី វិមតិ បរិមតិ បច្ចេត្តំ ។ អស. ស្បូតោ លោកោ ។ ខេ។ នៅ ហោតិ ន ន ហោតិ តដាក់តោ បម្មរណា ឥនមេវ សត្វ មោឃមេញខ្ល និដ្ឋិយា វា កោសមណាញាញណា សុន្ធី សៃន្ទី ចរិសុន្ធី មត្ត វិមត្ត បរមត្ត បច្ចេះតុ និដ្ឋបោ រាកោ បច្ចេះ ၾနှိ ។ အောဗာ ကော စြာ ဗာ့ ကော

តវមោ មានខ្មុំយកត្រង់ទេសោ

មានន័យស្តេរិទេស ទី៩

(৬८) ពាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គសំគល់ធម៌(របស់ព្រះអង្គ ថាដាធម៌) ទាំ សត្វឲ្យវង្វែងដ្រប់ សេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គសំគាល់យ៉ាងនេះ ដឹងយ៉ាងនេះ ដឹងច្បាស់យ៉ាងនេះ យល់ច្បាស់យ៉ាងនេះថា ធម៌របស់ព្រះអង្គនេះ ជាធម៌ ញ៉ាំងសត្វឲ្យវង្វែង ជាធម៌ពាល ជាធម៌ងងឹត ជាធម៌ប្រាសចាកញាណ ជាអមរាវិក្ខេចធម៌ ហេតុនោះ (ព្រាហ្មណ៍ពោលថា) ខ្ញុំព្រះអង្គសំគាល់ ធម៌(របស់ព្រះអង្គ ថាជាធម៌) ទាំសត្វឲ្យវង្វេងដ្រប់ ⁹

(៤៥) ពាត្យថា សមណៈព្រាហ្មណ៍ពួកទូ៖ ដឿសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះ ការឃើញ សេចក្តីថា សមណៈព្រាហ្មណ៍ ទាំងទ្បាយពួកទូ៖ ដឿថា សេចក្តី ស្អាត ស្អាតរៃសស សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ការផុត ការផុតស្រឲ្យ៖ ការផុត ដោយផុំវិញ ព្រោះការឃើញ ។ សមណៈព្រាហ្មណ៍ពួកទូ៖ ដឿសេចក្តី ស្អាត ស្អាតវិសេស សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ការធុត ការធុតសេឲ្យ៖ ការផុតដោយ ផុំវិញ ព្រោះការឃើញថា លោកទៀង ពាក្យនេះឯងតិត ពាក្យដទៃ ជាមោយ: ។ សមណៈព្រាហ្មណ៍ពួកទូ៖ ដឿសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ការផុត ការធុតស្រឲ្យ៖ ការផុតដោយផុំវិញ ព្រោះការ សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ការផុត ការធុតស្រឲ្យ៖ ការផុតដោយផុំវិញ ព្រោះការ សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ការផុត ការធុតស្រឲ្យ៖ ការផុតដោយផុំវិញ ព្រោះការ ឃើញថា លោកមិនទៀង ។ បេ។ សត្វស្លាប់ហើយ កើតទៀតក៏មិន មែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែន ពាក្យនេះឯងតិត ពាក្យដទៃជាមោយ: ហេតុនោះ (ព្រាហ្មណ៍ពោលថា) សមណៈព្រាហ្មណ៍ពួកទូ៖ ដឿសេចក្តី បរិសុទ្ធិ ព្រោះការឃើញ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះពោលថា

នោ ខេ ការ និដ្ឋិយា ន សុន័យា ន ញាណេន សិលត្វនេះនាម ន សុន្ទិមាហ អឌំដ្ឌ័យា អស្សូន័យា អញាណា หมิ่งกลา หตุลา เอายิ เสอ មញាមហំ ខោតុសាមេរ ឌុំ និដ្ឋយា សត្វោ បច្ចេន សុទ្ធិន ។ (៤៦) និដ្ឋី មុ ធិស្បាយ អង្គរុទ្ធមានោ (មានខ្លុំយោន៍ កាកា) សទុក្ខភា គេសុ បយោមាតា ៩តោ ខ នាន្តត្វិ អណុទ្យ៍ សញ្ ត្មភ្ តុំ មោមុហតោ ឧហាស់ ។ (၆၈) နိင္ဆီလု ခ်ဲလ္ပာယ အခုဒုန္မမားေခ်ာ ေမာအန္နီးယာ ច្រាហ្មណោ ខំដ្ឋំ ធំសក្លយ ខំដ្ឋំ មុខទំ លក្កខំ ខំសក្លយ លក្តនំ មុទ្ធតំ ពន្ធនំ និស្សាយ ពន្ធនំ មុទ្ធតំ មល់ពោតំ ធំស្បាយ បល់ពោះដំ មុច្ឆតិ ។ អនុមុច្ឆមានោត មុនប្រងំ មុននិតិត និដ្ឋីសុ និស្សាយ អនុពុន្ធមានោតិ ។

សុត្តតួបិដកេ ខុទ្ទពនិតាយស្ស មហានិទ្ទេសោ

សុត្តត្ថជំដា ទុទ្ធពន៌កាយ មហារិទ្ទេស
ប្រសិន បើអ្នក ប្រាដ្ឋមិន ចោល ខ្លូវ សេច ក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះការ
ឃើញ ទេ ព្រោះការផ្ទទេ ព្រោះការដឹង ទេ ព្រោះសីល
ខឹងវត្តទេ ទាំងមិន (ចោល ខ្លូវ សេច ក្តីបរិសុទ្ធិ) ព្រោះការមិន
ឃើញ ពោះការមិនផ្ទ ព្រោះការមិនដឹង ព្រោះមិនមានសីល
ពោះមិនមានវត្ត នោះទេ ខ្ញុំព្រះអន្តសំតាល់ធមិ (របស់
ព្រះអន្ត ថាជាធមិ) នាំសត្វឲ្យវ ផ្ទេដដែប់ សមណ្យាហណ៍
ពួកខ្លះ ដឿសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះទិដដ៍ ។
សេចក្តីសំខ្លំបរិសុទ្ធិ ព្រោះទិដ្ឋិ ។
(៤៦) (ព្រះមានព្រះការគម្រង់ត្រាស់ថា មាលមាតន្ទិយៈ)
អ្នកអាស្រ័យទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ហើយ ទើបសួរ ក្រើយ១ អ្នកដល់ខ្លះ
សេចក្តីភ័ន្ត ច្រឲ្យក្នុងទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ដែលប្រកាន់ហើយ មិន
ជានឃើញសញ្ញាសូម្បីតិចតួច អំពីធម៌នេះ ហេតុ នោះ ទើប

អ្នកយល់ថាជាធម៌នាំឲ្យសត្វវេត្វេងជ្រប់ ។

(៤៧) ពាក្យថា អ្នកអាស្រ័យទិង្ខិទាំនទ្យាយហើយ ទើបស្ចរ រឿយ ១ សេចក្តីថា មាគន្ទិយព្រាហ្មណ៍អាស្រ័យទិង្ខិ ហើយសួវទិង្ខិ អាស្រ័យការជាប់ចំពាក់ ហើយសួរការជាបចំពាក់ អាស្រ័យចំណន ហើយសួវចំណន៍ អាស្រ័យបលិពោធ ហើយសួរបលិពោធ ។ ពាក្យថា សួររឿយ ១ គឺ សួរញឹកញយ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) អ្នកអាស្រ័យទិង្ខិទាំងឡាយហើយ ទើបសួររឿយ ១ ។

សាម មកខ្ចំឈរុត្តស្ទៃឈាត់ ភាកវា តំ ព្រាញណំ នា ទេន អាលខត៍ ។ ភកវាតំ ការវាធិរតនំ ។ ខេ ។ សច្ឆិ កា ខញ្ញត្តំ យនិះនំ ភកវាតំ ការវាធិរតនំ ។ ខេ ។ សច្ឆិ កា ខញ្ញត្តំ យនិះនំ ភកវាតំ មាកខ្ចំឈាត់ ភកវា ។ (6d) សទុក្កហីតេ ។ ខេមាហមាតាតំ យា និដ្ឋ តយា កញិតា បរាមដ្ឋា អក់ធំវិដ្ឋា អជ្ឈាសិតា អធិ. មុន្តា តាយៅ ភ្នំ និដ្ឋិយា ផ្ទុ ខ្សោស ខម្ម ខ្សោ ស្លា តាយៅ ភ្នំ និដ្ឋិយា ផ្ទុ ខ្សោស ខម្ម ខ្សោ ស្លា តាយៅ ភ្នំ និដ្ឋិយា ផ្ទ ខ្សោស ខម្ម ខ្សោ

មេលំ អាកតោរិ បមេលំ អាកតោរិ សម្តោលំ

អាកតោស៍ អធ្វតាវំ ខត្តាឆ្ពោស័ត៌ សមុក្កហ័តេសុ

មមោហភាតា ។ (៥៩) ៩ នោ ខ នាខ្ចក្ទិ អណុមៀ សញ្ញន្ដិ ៩ នោ អជ្ឈត្ដសញ្ជិតា វា មឌិមត្ដិនោ វា ឧម្ម ខេសឧ នោ វា យុត្ដសញ្ជាំ វា មត្ដសញ្ញំ វា លក្ខណសញ្ញំវា កោរណា-សញ្ណំ វា ឃាឧសញ្ញំ វា ឧ មឌិលភេមិ ក្ម តោ

ញាណឆ្លិ ឯរមៀ ឥ តោ ខ នាខ្ចុក្ខាំ អណុម្ប៍ សញំ ។

6ற

មាតន្ទ័យសុត្តនិទ្ទេស ទី ៩

៣ក្យថា មាគខ្ចិយៈ គឺព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ហៅ នូវព្រាហ្មណ៍នោះ ដោយចំឈ្មោះ ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះកាគ ជាពាក្យហៅ ដោយ គោកោ ។ បេ ។ សេចក្តីបញ្ហាក្តិថា ព្រះមានព្រះកាគ នេះ (កើត) អំពី កាវត្រាស់ដឹង ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) ព្រះមានព្រះកាគត្រាស ហៅថា មាគខ្ចិយ: ។

(៤៤) ពាក្យថា អ្នកដល់នូវសេចក្តីភត្តំច្រឲ្យ ក្នុងទិដ្ឋិទាំង ឡាយ ដែលប្រកាន់ហើយ សេចក្តីថា ទិដ្ឋិណាដែលអ្នកប្រកាន់ បបោស អន្លែល ចូលចិត្ត ចុះចិត្ត ចុះចិត្តស៊ប់ អ្នកជាបុគ្គលវេង្វេង វេង្វេងដ្រប់ វេង្វេងស៊ប់ ជាអ្នកដល់នូវសេចក្តីវិង្វេង ដល់នូវសេចក្តីវង្វេងដ្រប់ ដល់ នូវសេចក្តីវិង្វេងស៊ប់ ជាអ្នកស្នងទៅកាន់សេចក្តីងងឹតងងល់ក្នុងទិដ្ឋិទោះ ឯង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកដល់នូវការកត្ត័ច្រឲ្យ ក្នុងទិដ្ឋិទាំង ទ្បាយ ដែលប្រកាន់ហើយ ។

(៤៩) ពាក្យថាអ្នកមិនថានឃើញសញ្ញាសូម្បីបន្តិចបន្តួច អំព័ធម៌នេះ សេចក្តីថា អ្នកមិនថានសញ្ញាដែលគួរហើយក្តី សញ្ញាដែលដល់ហើយក្តី សញ្ញាជាគ្រឿងចំណាំក្តី សញ្ញាជាហេតុក្តី សញ្ញាជាទីតាំងក្តី អំពីធម៌ដែល មានសេចក្តីស្ងូបំខាងក្នុងនេះក្តី អំពីសេចក្តីបដិបត្តិនេះក្តី អំពីធម្មទេសនានេះ ក្តី តើញាណ (នឹងមានមក) អំពីណា ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកមិន បានឃើញសញ្ញាសូម្បីបន្តិចបន្តួច អំពីធម៌នេះ ដោយប្រកាយោងនេះឯង។

ឲ ម សញ្ញានិមិត្ត ។

អ៩កំអន់ខ្ញុំកំអន់ខ្ទុសញានុលោម កំ ខុត្នាំកំ ខុត្នា. ၾကာဒု၊လာဗံ က မဒန္ရ က မဒန္ရၾကာဒု၊လာဗံ က សញប្បនមត្តំ ។ សញាធំមត្ត() ។ ន មដលកសំ តុតោ ញាណត្តិ វារម្យិឥតោ ខ នាខ្គត្តិ អណុម្បិ សញ្ញាំ។ (៣០) តស្មា តុ³ មោមូហតោ ឧហាស័ត៍ តស្មាត់ ត ស្មា គំការណា គំមោត តម្បក្មយា តំធំនានា មោម្ភ. ឋាជម្មតោ តាលជម្មតោ មូន្ប្តជម្មតោ អញាណជម្មតោ **೫೮၈** ကြွေပင်္ချေရာ ေတာက် ဗက္ခုက် ေရွာက် ရေလာ. កេស និជ្ឈយល់ ឧបបក្តែស័ន៍ តស្មា តុវំ ទោម្ភ-ហតោ ឧហាភិ ។ តេលហ ភកវា ខ៍ដ្ដីសុ និស្សាយ អនុបុទ្ធមានោ សមុត្តហ៍នេសុ បទេលមាតា နံး၏ ေဆးနွက္ခ်ဲ မလာုမ်ိဳး လားញိ ត ស្មា តុវំ មោម ហាតោ ឧហាស័ត៌ ។

សុត្តនូមិ៩ពេ ខុទ្ចពនិតាយស្ស មហានិទ្ទេសោ

សុត្តនូមិ៨៣ ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស

មួយវិញទៀត អ្នកមិនបានសញ្ញាថា បញ្ចុក្ខន្ធ មិនទៀន ឬអនុលោម តាមសញាថា បញ្ចក្ខន្ធ មិន ទៀន សញាថា បញ្ចក្ខន្ធ ជាទុក្ខ ឬអនុ-mលោមតាមសញាថា បញ្ចកន្ទុ ជាទុក្ខ សញ្ញាថា បញ្ចកន្ទុ ជាអនត្តា ឬ អនុលោមតាមសញ្ញាថា បញ្ចុត្ខន្ធ ជាអនត្តា កិច្ចត្រឹមតែកិរិយាញ៉ាំងសញ្ញា ឲ្យកើតឲ្យើង ឬ វិមិត្តក្នុងសញា តើញាណ ខឹងមានមកអំពីណា ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនបានឃើញសញ្ញាសូម្បីបន្តិចបន្តួច អំពីជមិ្នេះ ។ (៣០) ពាក្យថា ហេតុនោះ ទើបអ្នកយល់ថាដាធម៌នាំសត្វ ឲ្យវះគ្នេនដែប ក្រង់ពាក្យថា ហេតុនោះ គឺ ព្រោះហេតុដូហ្មេះ ព្រោះការណ៍នោះ ព្រោះលេតុនោះ ព្រោះបច្ច័យនោះ ក្រោះនិទាននោះ ទើបអ្នកយល់ឃើញ ក្រឡែកឃើញ រំពឹងឃើញ តិចារណាឃើញ ថាជាធម៌ញ៉ាំងសត្វ ឲ្យវង្វេងដ្រថ ថាជាធម៌ពាល ថាជាធម៌ក័ន្តច្រឲ្យ ថាជាធម៌ជ្រាសចាកញាណា ថាជាអមករិក្ខេបធម៌ ហេតុនោះ (ទ្រន័ ត្រាស់ថា) ហេតុ នោះ ខើបអ្នកយល់ថាជាធម៌ញ៉ាំនសត្វ ឲ្យវង្វេនដ្រប់ ៗ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា

អ្នកអាស្រ័យទិដ្ឋិទាំនឡាយហើយសូរក្រើយ ១ ដល់ខូវសេចក្ត័ ក័ន្តច្រឲ្យំ ក្នុងទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដែលប្រកាន់យកហើយ មិន ចានឃើញសញ្ញាសូម្បីបន្តិចបន្តួច អំពីធម៌នេះ ហេតុនោះ ទើបអ្នកយល់ថាជាធម៌នាំឲ្យវ៉ាង្កែងដ្រប់ ។

សវមោ មាគតិយសត្ថទំរុះសោ (៣១) សមោរិសេសី នុន វា នំហំពោ យោ មញ្ញត៍ សោ អិនេ៩ តេន តំសុ វិជាស អវិតាទ្យមានោ សទោ វិសេសីតិ ន តស្ស ហោតិ ។ (៣២) សមោ វិសេសី នួន វា និហ័នោ យោ មញ្ញតំ សោ វិវនេ៩ តេញតំ សនិសោមស្ម័តំ វា សេយ្យេលមស្ម័ត៍ ។ ហំនោលមស្ម័ត៍ ។ យោ មញ្ញតំ ကော အေန မားနေ ဆာက နိုင္ရွိယာ အေန က ဗုန္လးကန ကလဟံ ကဟာ ကယ္စာငံ ကဟာ ကိုက္တံ ကဟာ ພິລໂອສ ອິຣ ຮູ ມ ແບນກ ຮັສອງ ເພນາ ຮັດໂ អជានាស់ អហំ ឥមំ ឧម្ទាំនយំ អជានាម កាំ ត្វំ ត់ទំ ជម្នាំជយំ អាជាជំសូស្រ៍ ទិច្ឆាបជិបណ្តេ ត្វមសំ អមាមស្មិ សមា្មជំពរជ្ជា សមានផ្ទេ អសមានរដ្ឋ មុព ខេត្តលំបទ្នា អាច បញ្ហា ខេត្តលំបទ្ធា អាច អត្ថិត ហេខេ វិបរាវន្តំ អារោធិតោ តេ កំនោ និត្តហិតោ ំ (๑)

^សិន ម. និគ្គហំពោ ភូមសំ ។

មាគន្លិយសុត្តនំទេ្ទស ទី ៩

(៣១) បុគ្គលណា សំគាល់ថាស្មើ ថាប្រសើរ ឬថាថោកពាប បុគ្គលនោះ គប្បីនិយាយទទឹងទាស់ ដោយសេចក្តីសំគាល់ នោះ បុគ្គលណា មិនញាប់ញ័ក្មេងមាន: ញយ៉ាង ការ ប្រកាន់ថាស្មើ ថាប្រសើរ (ឬថាថោកពាប) នៃបុគ្គលនោះ មិនមានឲ្យើយ ។

(၈) ၈) ကျားစြာ မုန္မာလကာ ဆိုနာလ်တားညိဳ တစ္စားလိုး မွတ ថោកទាប បុគ្គលនោះ គប្ប័និយាយទទឹងទាស់ ដោយសេចក្តីសំគាល់ នោះ អធិប្បាយថា បុគ្គលណាសំគាល់ថា អាត្មាអញប្រហែលន៏ងគេក្តី ថានាត្មាអញប្រសើរក្ដី ថាអាត្មាអញថោកទាបក្ដី បុគ្គលនោះ គប្បីធ្វើ ជម្លោះ គហ្យីធ្វើការទាស់ខែង គហ្យីធ្វើការប្រកាន់ខុស គហ្យីធ្វើវិវាទ គហ្សី ធ្វើការប្រកួតប្រកាន់ ព្រោះមានះនោះ ព្រោះទិដ្ឋិនោះ ឬព្រោះបុគ្គល នោះថា អ្នកមិនបេះធម្មវិន័យនេះទេ ខ្ញុំចេះដ៏ងធម្មវិន័យនេះ អ្នកនឹង ចេះធម្មវិន័យនេះ ដូចម្តេចបាន អ្នកជាបុគ្គលប្រតិបត្តទុស s_{1} ប្រតិ-បត្តិត្រូវ ពាក្យរបស់ ខ្ញុំទើបប្រកបដោយប្រយោជន៍ ពាក្យរបស់អ្នកមិន ប្រកបដោយប្រយោជន៍ទេ ពាក្យដែលគេត្រូវនិយាយមុន អ្នកនិយាយ " ក្រោយ ពាក្យដែលគេត្រូវនិយាយក្រោយ អ្នកនិយាយមុន ពាក្យ ដែលអ្នកសន្យំមកយូរហើយ ត្រូវយើឥឲ្យវិលត្រឲ្យប៉ាហ័យ វាទ: របស់អ្នក យើងលើកចោលហើយ អ្នកត្រវៃយើងសង្កតសង្គិនបានហើយ

តុត្តលំដាត ខុទ្ធានិយាយស្ស មហាចំទេ្សសា យកសាលប្លាសាត្តាយ ជិញ្ជេះលា ជា សាល បាយាសីនាំ សមោ វិសេសី ខ្នុ ជា ជិហីនោ យោ មញ្ញាតី សោ វិវ នេះថា នេះ ថា

> សទោ វិសេសី នួន h និញីនោ ហោ ទញ្ញតី សោ វិវនេ៩ តេន តិសុ វិជាសុ អវិតាខ្យមានោ សទោ វិសេសីតិ ន តស្ស ហោតីតិ ។

សុត្តទួបដា ខុទ្ធាន៣យ មហានិទ្ទេស

អ្នកចូលត្រាច់ទៅ ដើម្បីនោះវាទះចុះឬបើអ្នកអាច អ្នកចូរដោះចុះ ហេតុ នោះ (ទេឪត្រាស់ថា) បុគ្គលណាសំគាល់ថាស្មើ ថាប្រសើរ ឬថាថោក ទាច បុគ្គលនោះ គប្បីនិយាយទទឹងទាស់ ដោយសេចក្ដីសំគាល់នោះ ។

(ញញ) ពាក្យថា បុគ្គលណា មិនញាប់ញ័រ ក្នុងមាន៖ ញាយ៉ាង ការប្រកាន់ ថា ស្មើ ថាប្រសើរ (ឬថា ថោក ទាប) មិនមានដល់បុគ្គល នោះ សេចក្តីថា មាន៖ ទាំង ឲ្យ យេចីយ៉ាងនុំ៖ បុគ្គលណាលះចង់ ដ្ឋាច់ចង់ ស្ងប់ រម្ងាប់ កំបាត់ចង់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើត ទ្បើងបាន ដុតដោយ ភ្លើងគឺញាណ ហើយ បុគ្គល នោះ វមែងមិនញាប់ញ័រ មិន ដែលក្នុងមាន៖ ទាំង ញាកាល បើបុគ្គលមិនញាប់ញ័រ ហើយ (វមែងមិនមានសេចក្តីប្រកាន់ថា) អាត្មាអញ ជាបុគ្គល ស្មើន៏ង៍ គេដូ ច្នេះផង ជាបុគ្គល ប្រសើរជាង គេដូ ច្នេះផង ជាបុគ្គល ថោក ទាបជាង គេដូ ច្នេះផង ជាបុគ្គល ប្រសើរជាង គេដូ ច្នេះផង ជាបុគ្គល ថោក ទាបជាង គេដូ ច្នេះផង ។ ពាក្យថា មិនមានដល់បុគ្គល នោះ សេចក្តថា មិនមានដល់តថាគត ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលមិនញាប់ញ័រ ក្នុងមាន៖ ញាយ៉ាង (ការប្រកាន់ថា) ស្មើ ថាប្រសើរ វមែងមិនមានដល់ បុគ្គល នោះ ។ ហេតុ នោះ ព្រះមាន ច្រេះកាគ ត្រាស់ថា

បុគ្គលណា សំគាល់ថាស្មើ ថាប្រសើរ ឬថាថោតទាប បុគ្គល នោះ គប្បីនិយាយទទឹងទាស់ ដោយសេចក្តីសំគាល់នោះ បុគ្គលណា មិនញាប់ញ៉ាំរក្ខងមានះភា គឺ ការប្រកាន់ថាសើ ថា ប្រសើរ (ឬថាថោកទាប) មិនមានដល់បុគ្គលនោះឡ័យ ។

63

នាហេ មានន្ទ័យសុត្ថន៍ទ្វេសោ (ကပ်) အခုနို့ ၊လာ စြာည္၊လာ အိ ကနေသ၂ ยุณาติ ก เกา ก็เลย เสาม យ ស្ទឹ ស ຍິ່ງ ស ຍິ່ງ ຄ ຍິ່ງ ຄ ຍິ່ງ ປະເທດ ກໍຂຶ້ນຂໍ້ປະຫາເລີເມງ ໆ (៣៥) សច្ចន្តិ សោ ព្រាញណោ កាំ វនេយ្យាភំ စြာ ဗာ့ ကော နာ အန္အမ္ရွိ အမာ့ မိ စာ စာ နာန္စာ စြာ ဗာ့ ကော ។ ខេ ។ អនិស្សិ៍តោ តាន ខេវុទ្ធនេស ត្រញាតិ សទ្ធន្តំ းက စြာည္းကာ ။ အိ ဂ်ဴးေယျာနီ လည္မႈ ေလးကာ ននេះទៅ សច្ចុំ ទោយទញ្ញន្តំ ព្រាញណោ គេ វនេយ្យ ຕ້ ແຮ່ເຊິ່ງ ເຈົ້ ແພງເຊີ້ ຂຶ້ນເພດໃ ត់ ហេថារយ្យ ។ អសស្បតោ លោតោ ។ ទេ ។

មានខ្ទុំយកត្រូទិទ្ទេស ទី ៩

(៣៤) ព្រាហ្មណ៍នោះ ធប្បីពោលថា (សេចក្តីយល់) នេះ ត្រូវពិតដូចម្តេចចាន ឬក៏ព្រាហ្មណ៍នោះ ធប្បីពោលទទឹង ទាស់ថា (ពាក្យបេស់អ្នក) ជាពាក្យកុហត ដោយប្រការដូច ម្តេចចាន សេចក្តីសំគាល់ថាស្មើ ឬមិនស្មើ មិនមានក្នុងព្រះ ទីណាស្រពអង្គណា ព្រះទីណាស្រពអង្គនោះ ធប្បីផ្សាយ វាទៈ ដោយប្រការដូចម្តេចបាន ។

(៣៥) អធិប្បាយពាក្យថា ព្រាហ្មណ៍នោះ គប្បីពោលថា សេចក្ដី យល់នេះ ត្រូវតិតដូចម្ដេចបាន ត្រង់ពាក្យថា ព្រាហ្មណ៍ គឺ បុគ្គលឈ្មោះថា ព្រាហ្មណ៍ ព្រោះបន្សាត់បង់ធម៌ ៧ ១ បេ ១ ជាបុគ្គល មិនអាស្រ័យ ជាតាទិបុគ្គល បុគ្គលនោះ លោកហៅថា ព្រាហ្មណ៍ ហេតុនោះ (ទ្រងំ ត្រាស់ថា) ព្រាហ្មណ៍នោះ (កប្បីពោលថា) សេចក្ដីយល់នេះត្រូវតិត ១ ពាក្យថា គប្បីពោលដូចម្ដេចបាន សេចក្ដីថា ព្រាហ្មណ៍ គប្បីពោល ដូចម្ដេច គប្បីថ្ងែងដូចម្ដេច គប្បីពណ៌នាដូចម្ដេច គប្បីបំភ្វឺដូចម្ដេច គប្បីពន្យល់ដូចម្ដេចថា លោកទៀង ពាក្យនេះឯងតិត ពាក្យដទៃជា មេឃេ: ១ គប្បីពោលដូចម្ដេច គប្បីថ្ងៃងដូចម្ដេច គប្បីពណ៌នាដូចម្ដេច គប្បីបំភ្វឺដូចម្ដេច គប្បីថ្ងៃងដូចម្ដេច គប្បីថ្ងែងបាម្ដេច គប្បីបំភ្វឺដូចម្ដេច គប្បីតែន្យល់ដូចម្ដេច សព្វីស្តែត ហាត្សដទៃជា សហ្វីបំភ្លឺដូចម្ដេច គប្បីតន្យល់ដូចម្ដេច សហ្វីសាសានាដូចម្ដេច គប្បីបំភ្លឺដូចម្ដេច គប្បីតន្យល់ដូចម្ដេចថា លោកមិនទៀង ១លេទ

សុត្តត្តមិដពេ ខុទ្ទពន៌តាយសុរ្វ មហានិទេ្ទសោ ເລາ ເຫາສັລ ຂ ເຍກສັສອາສເສາ ຍາຍາແກ ສຂເຍາ လင္နံ မာဃၶက္ဆင္ရဲ ကြာတ္၊ က်ာက က်ာိ က်ာအေပါ့ က်ာ តេសេយ្យ តាំ នេសេយ្យ តាំ ខែបយយ្យ តាំ ហេស. ^ၾထ႐ုံးနဲ့ ဆင္ခုပ္ခ်ဲ့ (An စြာတ္မႈ (An အီ အဆေ၂ ၅ (៣៦) មុសាតិ ។ សោ អិនេខ កេនាតិ ព្រាញ-តាយ និដ្ឋិយា គេន វា បុក្កលេន គេលហំ គារយ្យ າພາສ ສາເພງ ໂຽນ ສາເພງ ໂກຂໍ ສາເພງ មេនកំ ការយោរ ន ត្វំ ឥមំ នម្មវិនយំ អាជានាសំ ។ ចេ។ ជំពេ្ធជេញ ភា សាច បញ្ហេសីត៌ មុសាត៌ ក សោ ភិវនេដ កោន 9

ර්ධ

សុត្តតូបិដក ខុទ្ទកតិកាយ មហានិទ្ទេស

សត្វស្លាប់ហើយកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែន ពាក្យនេះ ឯងតិត ពាក្យដទៃជាមោឃៈ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រាហ្មណ៍ នោះ គញ្ជីពោលថា (សេចក្តីយល់) នេះ ត្រូវតិត ដូចម្តេចបាន ។ (៣៦) ពាក្យថា ព្រាហ្មណ៍នោះ គញ្ជីពោលទទឹងទាស់ថា (ពាក្យបេសអ្នក) ជាពាក្យកុហក ដោយប្រការដូចម្តេចបាន សេចក្តីថា ព្រាហ្មណ៍ គប្បីធ្វើជម្លោះ គប្បីធ្វើការទាស់ខែង គប្បីធ្វើសេចក្តីប្រកាន់ ទុស គប្បីធ្វើវិវាទ គប្បីធ្វើសេចក្តីប្រកួតប្រកាន់ថា អ្នកមិនចេះដឹងធម្ម-វិន័យនេះទេ ។ បេ ។ បើអ្នកអាច អ្នកចូរដោះចុះ ដោយមានះដូច ម្តេច ដោយទិដ្ឋិដូចម្តេច ឬដោយថុន្តលដូចម្តេចថា ពាក្យរបស់ខ្ញុំតិត ពាក្យបេសអ្នកកុហក ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រាហ្មណ៍នោះ គប្បីពោលទទឹងទាស់ថា (ពាក្យបេសអ្នក)ជាពាក្យកុហក ដោយប្រការ ដូចម្តេចបាន ។

(៣៧) ពាក្យថា សេចក្តីសំគាល់ថាស្មើក្តី មិនស្មើក្តី មិនមាន ក្នុងព្រះទីណាស្រពអង្គណា សេចក្តីថា ព្រះអហេន្តទីណាស្រពអង្គណា មិនមានសេចក្តីប្រកាន់ថា អាត្មាអញដាបុគ្គលស្មើនឹងគេ មិនមានសេចក្តី ប្រកាន់ខ្ពស់ថា អាត្មាអញដាបុគ្គលប្រសើរជាងគេ មិនមាន មិនមាន ព្រម មិនគប្បីបាននូវសេចក្តីប្រកាន់ទាបថា អាត្មាអញដាបុគ្គលថោក ទាបដាងគេ គឺថាកំលេសដាតនោះ ព្រះទីណាស្រពលះបង់ ផ្តាច់ផ្តិល

ౕంద

នវិមោ មានខ្ទុំយករុត្តទីទេសោ រូបសង្ខំ បដិប្បស្សន្ទុំ អភទ្ធប្បត្តិតំ ញាណក្តិ៣ ឧឌ្ឍឆ្នំ យស្មឺ សមំ សៃមំ សមិ នេត្ត ។ (ကင်္ခ) လ (ကောင္က ကိန္ စန္နာက္က (ကော) လ (၉၈) តោះ មានេះ តាយ និដ្ឋិយា តោន វា បុក្កលេន ကဲနိ ဗင်္ဂလက္က ႏ ေတြ ဗင်္ဂဗက္က (°) ကလေးကို ေလးလျ າໝາລ ສຕ໌ເ ງພາສ ຕິຮູ້ເງພາສ ຂໍ້ຜູກ មេខកំ កាយ ខ្មុំ នទំ នទំ ខេម្មវិនយំ អាជានាសំ ។ ទេ។ និទ្ធោះនាំ កំ ស ទេ ខ ហេ សីន៍ ស កេន ក់ខំ ខំដំរមន្តាដេយ្យ។ គេនាមា កកក់ សច្ចន្តំ សោ ព្រាញណោ គឺ វនេយ្យ មុសាតិ វា សោ វិវនេដ គោន យស្មី សម៌ វិសមំ វាបិ នត្ថិ လ ကောင္က က်င္စီ စင္စီလ ကေရေထာက္ခြဲ ။

ម. បដិពលេយ្យ ។

មាធន្ទ័យសុត្តនំខ្វេស ទ័ 🖌

វម្ងាថ់ សូថវម្ងាថ់ មិនគួវឲ្យកើតឲ្យើឪថាន ដុតដោយភ្លើងគឺញាណ ហើយ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) សេចក្តីសំគាល់ថាស្មើក្តី មិនស្មើ ក្តី មិនមានក្នុងព្រះទីណាស្រពអង្គណា ។

(៣៤) ពាក្យថា ព្រះទីណាស្រពអង្គនោះ គប្បីដ្បាយៅទះ ដោយប្រការដូចម្តេចបាន សេចក្តីថា ព្រះទីណាស្រពអង្គនោះ គប្បី ផ្សាយ គប្បីផ្យត្វផ្សាយវាទៈ គប្បីធ្វើជម្លោះ គប្បីធ្វើសេចក្តីទាស់ខែង គប្បីធ្វើការប្រកាន់ ខុស គប្បីធ្វើវិវាទ គប្បីធ្វើសេចក្ដីប្រកួតប្រកាន់ថា អកមិនចេះគមវិន័យនេះទេ ។ បេ ។ ឬបើអកអាច ចូវអកដោះចុះ ដោយ មាន៖ដូចម្តេច ដោយទិដ្ឋិដចម្តេច ឬកំ ដោយបុគ្គលដូចម្តេចបាន ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រះទីណាស្រពអង្គនោះ គប្បីផ្សាយវាទៈ ដោយប្រការដូចម្តេចបាន ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហើយថា ត្រាហ្មណ៍នោះ គប្បីពោលថា (សេចក្តីយល់) នេះ ត្រូវគិត ដុចម្ដេចបាន ឬក៏ព្រាហ្មណ៍នោះ គប្បីពោលទទឹងទាស់ ថា (ពាត្យ បេសអ្នក ជា ពាក្យកុហក ដោយ ប្រការដូច ម្ដេច សេចក្ដីសំគាល់ ថាស្មើត មិនសេត្ត មិនមានតង្រព្រះទីណា. ស្រតអង្គណា ត្រះទីណាស្រតអង្គនោះ គហ្វីផ្យាយវាទ: ដោយប្រការដូចម្ដេចបាន ។

វមស្ស ធុ ទោ ភន្លេ ភេទា្វ ភកវតា សន្ធិត្តេន ភាសិតស្ស ភេខំ អត្តោវិទ្វាបន ឧដ្ឋញោតិ ។ រូបជាតុ ទោ កហមតិ វិញាណស្ស ឱ្យកោ រូបជាតុរាកវិធិពន្ធញា បន វិញាណំ ឱ្យសារីតិ វុច្ចតិ ប៉េខណជាតុ ទោ កហមតិ • ម. ម. ជាមេ ។

កាមេហ៍ វិត្តោ អបុរកត្តភានោ ສຮໍ ຂຳຮູບບ ສເລຂ ສາພັກ າ (ເບ) ສະ ເທ ຫາດເຂົ້ອມ ສູ ສາຍສູ ເພພ-យស្មា មហាកាទ្វានោ តេនុបសផ្គម៌ ឧបសផ្គម៌ត្វា អយស្មន្នំ មហាកត្តានំ អភិវានេត្តា ឯកមន្ដំ និស័និ រាយឧទ័ ខ្ញុំ ខ្ញុំ សារដែរ ស សាល់ខ្ញុំគាន់ សលទ័ អាយ. ស្មត្តំ មហាតាច្នាតំ ៧ភាពមេ ត្រូមិនំ កន្តេ តាច្នាត កកានា អដ្ឋភាវក្តុំកោ មាកឆ្និយប្បញ្ញា នុកាទ្យហាយ អនិកោតសារី តាម អតុតុំ មុធ សនុវាន តាមេហ៍ រំត្តោ អបុរេភ្នេកនោ ຈັດເພື່ອ ລາໄຊ ພູຊີໂລ ອິກ

សុត្តត្ថិដំពេ រុះពេទិ៣យស្ស មហាតិទួរសា (៣៩) ខិតាម្យហាយ អនិកោតសារី តាមេ⁽⁰⁾ អតុត្វំ មុនិ សន្តវានី តាមេហិ វិត្តោ អបុបក្ចេវានោ

ញេង

សុត្តតួបិងព ខ្មុទ្ទពនិកាយ មហាតិទ្ទេស

(៣ ๙) អ្នក (ជាដួលះបន់លំនៅ មិនមានការលើកអាល័យ ចំពោះលំនៅ មិនធ្វើសេចក្តីស្និទ្ធ ស្នាលក្នុងកាម ជាអ្នកទំនេវ ចាកកាម ទាំង ឡាយ មិនធ្វើវដ្ត:ឲ្យជាប្រធាន មិនធ្វើជំទាស់ នូវពាក្យជាមួយជនទេ ។

(៤០) គ្រាវនាះឯង ហាលិទ្ទុកានិគហថគឺ បានចូលទៅវកព្រះ មហាកច្ចានៈ មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបថ្វាយបង្គ័ព្រះ មហាកញ្ជូន: មានពាយុ ហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីសមគរូវ លុះហាលិន្ទុកា និតហបតី អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបពោលចំពោះព្រះមហាតច្ចាន: មានអាយុយ"ិននេះថា ថពិត្រព្រះកហ្ហាន:ដ៏ចំរើន ពាក្យនេះព្រះមាន ព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ទុកហើយ ក្នុងមាគន្ទិយប្បញ្ញាអដ្នកវគ្គ ថា អក ប្រុជលះបន៍លំនៅ មិនមានការរលឹតអាល័យចំពោះលំនៅ មិនធ្វើសេចក្តីសុំទ្ធស្នាលក្នុងកាម ជាអ្នកទំនេវ ចាកកាមទាំងទ្យាយ មិនធ្វើវដ្ត:ឲ្យវាប្រធាន មិនធ្វើជំទាស់នូវតាក្យជាមួយជនទេ ។ បតិត្រព្រះកច្ចានៈដ៏ចំរើន សេចក្តីនៃពាក្យនេះ ដែលព្រះមានត្រុះកាគ្ e្រន់ំសំដែងហើយ ដោយសេចក្តីសង្ខេច តើលោកម្ចាស់យល់ឃើញ ជាលំនៅរបស់វិញាណ ឯវិញាណដែលមានក៏រិយា វាប់ទាក់ទន ដោយ កគ:ក្នុងប្រជាតុ ហៅថា លើកអាល័យលំនៅ ម្នាលគហបត៍ ៧ នាជាតុ

តា០

សញ្ជាជាតុ ទោ កហមតិ សដ្ឋារជាតុ ទោ កហមតិ វិញ្ញាណស្ប និតោ សង្ខាវជាតុរាកវិធិពន្ធញ្ ខន វិញាណ៍ ខ្ញុំតាសាវិតិ វុច្ចតិ ៧វី ទោ កមាមតំ និតាសារី ហោត ។ តា៥ញុ កហមតិ អនោតាសារី យោតិ ។ វូខតាតុយា ទោកមាខតិ យោ ជាគ្នា យោ រាតោ ហា ខន្ទិ ហា តណ្ហា យេ នទាយុទានានា ចេនសោ អតិដានាភិនិវេសានុសយា នេ នថាននស្ប បហិនា ឧច្ឆិន្ទមូលា តាលាវត្ថុភាតា អនភាវត្ថុតា អាយតំ អនុច្បានជម្មា តស្មា តថាកតោ អលោកាសាវត៍ င်္ဂနာ ျပင္သာဆန္နယ္၊ (စာ ကစာစခ်ာ ဆက္လာဆန္နယ္၊ ទោកមាមតំ សត្តានោតុយា ទោកមាមតំ វិញាណ. ဆခုတာ (စာ ဂတဗခ်ိဳ (ဟာ ငးက္က (ဟာ က(ခ) ဟာ នឆ្នំ យា តណ្តា យេ ខ្លួនយុទ្ធនានា ខេនតោ អតិដ្ឋានាភិនិវេសានុសយា នេ នថាកនស្ប ១ហិនា ទទំនួទទួល តាហវត្ថភភា អនតាវន្តតា អយត អនុប្បានជម្នា តស្មា តថា៥តោ អលេកសារ័ត វុទ្ធតិ ឃុំ ទោ កហមតិ អនោកសារី ហោតិ ។

សរយោ មាតត្ថិយលុត្តទីខ្មែរសា

n) 9

មាគន្ទិយសុត្តន៍ទ្វេស ទី ៩

ម្នាលគហបតី សញ្ញាធាតុ ម្នាលគហបតី សង្ខាវធាតុ សឹងដាល់នៅ របស់វិញាណ ឯវិញាណដែលមានកិរិយាជាប់ទាក់ទង ដោយវាគៈ កុង សត្ថាវធាតុ ហៅថា ការលើកអាល័យលំនៅ ម្នាលគហថតី វិញ្ញាណ នឹកអាល័យទីលំនៅយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលគហបតី ព្រះតថាគត មិនមាន ការរលឹកអាល័យលំនៅ តើដុចម្តេច ។ ម្នាលគហបតី ចំណង តម្រេក សេចក្តីរីករាយ សេចក្តី ច្រាយ់ ទបាយនឹងទបាទាន ការតាំងសិច សេចក្តី ប្រកាន់មាំ នឹងការដេកត្រាំនៅនៃចិត្ត ណា ក្នុងរូបជាតុ កិលេស ពំងនោះ ទ្រុះតថាគត លះបង់ ផ្តាច់ផ្តួលឫសគល់ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទី កើតនៃដើមត្នោត ដល់នូវការមិនមាន វោធម៌មិនមានការកើតតទៅទៀត ហេតុនោះ ព្រះតថាគតគេ ហៅថា មិនមានវិញាណរលឹកអាល័យលំនៅ ។ ម្នាលគហបត៍ ចំណង់ តម្រេក សេចក្តីកែវាយ សេចក្តីជ្រាថ្នា ទជាយនឹង ទជាទាន ការតាំងស៊ីប សេចក្តីប្រកាន់ទាំ នឹងការដេកត្រាំនៅនៃចិត្តណា ក្នុងវេទនាធាតុ ម្នាលគហបតី ក្នុងសញ្ញាជាតុ ម្នាលគហបតី ក្នុងសង្លាវជាតុ ម្នាលគហបត់ ក្នុងវិញាណធាតុ កិលេសទាំងនោះ ព្រះតថាគត លះបង់ ផ្តាំចផ្តែលឫសគល់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទីកើតនៃដើមត្នោត ដល់ខ្លុវការមិនមាន ជាធម៌មិនមានការកើតតទៅទៀត ហេតុនោះ វតាះ តថាគតតេហៅថា មិនមានវិញាណលើកអាល័យលំនៅ ម្នា**ល**គហថត័ព្រះ តថាគត គេហៅថា មិនមានវិញាណលើកអាល័យលំនៅយា័ន នេះឯង ។

សុត្តនូមិដកេ ខុទ្ទកនិកាយសុរ្ មហានិទ្ទេសោ តា៥ញុំ កមាមតំ ជំគោតសារី ហោតំ ។ រុមជំមឺ-នុធិកោតសារាធិពន្ធំ ទោ កហរតំ និកោតសារ័ត៌ វិច្ចតិ ។ សនុធិមិតកន្លិមិតកេសធិមិតដោដពុធិមិត-នមនិមិត្តនិកោតសារានិពន្ធ (ទា កហមតិ និកោត-สภาริ /ธุลิ ปริ เจา สยายลิ อิเสรสภา เยกลิ ๆ តថញ កហមត៍ អធិតេតសារី ហោត៍ ។ រួមធំមិត្ត-ធំគេតសាអធិតត្នា ទោកហមតិ តថាកតស្ស មហ័នា នុទ្ធិឧទ្ហា តាលាវត្តឥតា អនុតាវន័តា អយតំ វឲ្ធតំ ។ សន្តធំមិត្តកន្ធមិត្តសេធម៌ត្តដោដព្រំមិត្តជម្ន ធំទំនួន កេនុសាអំនំពន្ធា ទោ កហមត៌ តថាកតស្ប បហ័នា ទុខ្ម័នដូទូលា តាលាវត្ថុតាតា អនភាវន្តតា អាយតំ អនុប្បានជុម្មា តស្មា តថាកតោ អនិកោតសារិត វត្តតំ រ) ំ (ទា កមាមតំ អធិកោតសារី (ហាតំ ។

mb

សុត្តនូមិឱក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

មាលគហបតី វិញាណលើកអាល័យលំនៅ តើដូចមេច ។ មាលគហៈ បតី វិញាណមានការលើតអាល័យនឹងការដាប់ចំពាក់ ក្នុងរូបដែលដានមិត្ត ជាទីវលឹតអាល័យ លោកពោលថា ការលើកអាល័យលំនៅ ។ មាល គហបតី វិញាណមានការលើកអាល័យ នឹងការជាប់ចំពាក់ ក្នុងសំទេត្រ ដែលជានិមិត្ត ក្លិនដែលនិមិត្ត សេដែលជានិមិត្ត ផោដព្វះដែលជានិមិត្ត ធម្មាវម្មណ៍ដែលជានិមិត្ត ជាលំនៅ លោកពោលថា ការវលឹកអាល័យ លំនៅ មាលគលថតី វិញាណមានការវលឹកអាល័យលំនៅ យ៉ាងនេះ ឯង ។ មាលគហបតី ព្រះតថាគត មិនមានការលើតអាល័យលំនៅ តើដុច មេច ។ មាលគហបតី ការវលិតនឹងការដាប់ចំពាក់ ក្នុងរូបដែលជានិមិត្ត ជាលំនៅ ព្រះតថាគតលះបង់ ផ្តាច់ផ្តល់ឬសគល់ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដុំចូជាទីកើតនៃដើមត្រោត ដល់នូវកាវមិនមាន ជាធម៌មិនមានការកើតត ទៅទៀត ហេតុនោះ ព្រះតថាគតគេហៅថា មិនមានការលើកអាល័យ លំនៅ ។ មាលគហបត៍ ការរលឹកនឹងការជាប់ចំពាក់ ក្នុងសំឡេងដែលដា ន៍មិត្ត ភ្លិនជាន៍មិត្ត សេជាន៍មិត្ត ដោដព្វះជាន៍មិត្ត ធមាវម្មណ៍ជាន៍មិត្ត ព្រះ ลซ่าลลณะชล์ สาขัฐิญหลด เรียิรตรษารดีเก็ล สุขสาดีเก็ล នៃដើមតោត ដល់នុវការមិនមាន ដាធម៌មិនមានការកើតតទៅទៀត ហេតុ នោះ ព្រះតថាគត្តគេហៅថា មិនមានការវលឹតអាល័យលំនៅ មាល គហបត់ ព្រះតថាគត មិនមានការលើកអាល័យលំនៅ យ៉ាង៍នេះឯង ៗ

my

នវិមោ មាគន័យសុត្ថនិទេ្តសោ តដេញ កហមតិ កាមេ សត្ថាជាតោ ហោតិ ។ តដ កហមតិ ៧ ចេញ តិហីហិ() សំសដ្ឋោ វិហរតិ សហនន្ទ័ अछारमाल स्वेश्वस् स्वेश्व इक्तेंश्वस् इक्तेंश នុប្បនេស ភាំទូការណ៍យេស អន្តនា វោយោក អា-បជន៍ សំ ទោ កហមត៍ កោម សន្ទាំជាតោ ហោត៍ ។ តមេញ កហមតិ កាមេ ន សន្នដោតោ ហោតំ ។ ត់ជ កហមត់ ភិក្ខុ កំហ័ហ៍ អស់សដ្ឋោ វិហវតំ ន សហនន្ទ័ ន សហសោភ័ ន សុទិតេសុ សុទិតោ ន နိုက္ခ်ိဳးရေနာ့ နိုက္ခ်ိဳး၏ နိုင္ငံျဖိဳးရန္ အိုင္ငံရန္ ကိုးကေနာ့ အိုင္ငံရန္ ကိုးကိုးက ကိုးကိုးကို အိုင္ငံရန္ ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကိုးကိုးကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိုးကို ကိုးကိုးကိ ន អត្តនា ហេយោក អាចដួត រាវំ កោ កហចតិ កោម ន សន្លាំជាតោ ហោតំ ។ ភា៩ញុ ភហមតំ កាមេហ៍ អភិត្តោ ហោតំ ។ ៩៩ កហមតំ ឯកច្នោ តាមេសុ អរីនរាគោ ហោត អរីនខ្លួន អរីន. មេខោ អរីនចំចារេស អរីនចរិទ្យាហោ អរីននណ្ដោ ^{រ)} (ទា កហមតិ កោមេហិ អរិត្តោ· យោតិ ។ ម ឯកញេវិកូ គឺហ៏ហឺ ។

က္ကက္

មាលគហបត្ថ បុគលដាអកសិទ្ធសាលក្ខណ៍ម តើដូបមេច ។ មាលគហបត្ថី ភិត្ត ខុះក្នុងសាសនា នេះ ជាអ្នកប្រឡូកច្រឲ្យ ដោយគ្រហស្តព័ងឲ្យយ មាន សេចក្កវករាយដាមួយ មានសោកដាមួយ កាលបេត្រហស្តទានទ្យាយ ដល់នូវសុទ ក៏ដល់នូវសុទ កាលចើគ្រហស្តទាំងឡាយដល់នូវទុក្ខ ក៏ដល់ ខូវទុក្ខ កាលបើកច្ចការដែលគ្រហស្តទាំងទ្បាយ គច្យីធ្វើកើតទៀងហើយ ក៏ដល់នូវការចូលទៅប្រកប (ដួយ) ដោយ ខ្លួនឯង មាលគហបតី កិត្តជាអ្នក ស្ថិទ្ធសាលកងកាម យ៉ាងខេះឯង ៗ មាលគហបតី ភិត្តជាអ្នកមិនសិទ្ធស្នាល ក្នុងកាម តេដ្តចម្តេច ។ មាលគហបតី កិត្តកងសា,បនានេះ ជ ជាអតមន ច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្តព័ងឡាយ មិនរីករាយជាមួយ មិនមានសោក ជាមួយ មិនដល់នូវសុ១ជាមួយនឹងគ្រហស្ដដែលដល់នូវសុ១ មិនដល់នូវ ទុក្ខជាមួយនិងគ្រហស្ដដែលដល់នូវទុក្ខ កាលចេំកិច្ចការដែលគ្រហស្គតឲ្យី ធ្វើកើតទ្បើងហើយ ត៌មិនដល់នូវការចូលទៅប្រកបដោយខ្លួនឯងទ្បើយ មាលគហបតី ភិត្តដាអ្នកទិនសិទ្ធស្នាលក្នុងកាមទាំងទ្យាយ យាងនេះឯង ។ មាលគហបត កត្តមនទនេះលាកកាមទាងទ្បាយ តេដ្ឋចម្តេច IJ មាល តហបតី ភិត្តពួក ទុះកងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនព្រាសចាករាគ: មិនប្រាស ៣គធន្ទ: មិនប្រាសចាកសេចក្តីស្រឡាញ់ មិនប្រាសចាកសេចក្តីស្រេក ឃ្វាន មិនប្រាចាតសេចក្តីអន្ទះអន្លែង មិនប្រាសចាតសេចក្តីប្រាថាក្នុងកាម ព៌នទ្បាយ ម្នាលគហបតី ភិត្តមិនទំនេវថាកកាមពំនទ្បាយយ៉ាងនេះឯង 🔊

សុត្តភូមិដំពេ ខុទ្ធតនិភាយស្បូ មហានិទ្ធេសោ អថញ កហមតិ កោមេហ៍វិត្តោ ហោត ។ ៩៩ កហមតិ ភិត្ត កោមេសុ វិតរាតោ ហោត វិតខ្មុណ្ណ វិតបេសោ အိမ္မားမှာ ရွိနေရာက္ချက္ကေနနားလိုယ် ရွိနေရာက္ခေန កោមេហ៍វិត្តោ ហោតំ។ ចាន់ញុំកំខាន់តំបូបក្លាវាលោ យោតិ ។ ឥន កយខតិ សិតស្វេស្បូ ស័រ យោតិ ស័រ្វី គោ សំយំ អលាកតមនានធ្លំ តត្ត នធ្លំ សមន្ទាកមេទំ (*) សំ ថន នោ សិយ សំស គ្លោ សិយ សំសង្ខាពសិយ សំ វិញ្ញា ឈោ សំយំ អនាគតមន្ទានន្ទំ គត្ខ នន្ទ័ សមទ្ធាគ-មេន សំ **ទោកមហមតំ** មុកគ្នេរនោ ហោត ។ គេដតា កលចតិអមុកេត្តពលោ ហោតំ ា ៩៩ កលមតិ ភិក្ខុ លោ ռ ၿႏိုး ကောင်္ခေါ) ၿကိုးအောင် ဆိုဏီ အဆင္စာအေနနာအဖွဲ့ ဆည္ នន្លំ ន សមត្វាកមេតិ ៧ ថៃន ទោ សំ យំ ៧ សៃ សា សំ យំ ្ធ ម. សមត្ថនេតិ ។ 🐱 🕯 ឥធ គហបតិ ឯកចូស្ស ឯវំ ហោតិ ។

mb

mle

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

មាលគហបតី ភិត្តជាអ្នកទំនេរលាកតាមទាំងទ្បាយ តើដូចមេច ។ មាល គហបតី ក៏ក្នុកង៍ធម្មវិន័យនេះ ជាអ្នកប្រាសចាករាគ: ប្រាសចាកធន្ទ: ព្រុសចាក់សេចក្តីស្រឡាញ់ ព្រុសចាក់សេចក្តីស្រេកឃ្លាន ថ្រុាស មាលគហបតី ភិត្តជាអ្នកទំនេរ បាកកាមទាំងឡាយ យ៉ាងនេះឯង ។ មាល គហថតី ភិត្តអកធ្វើវដ្ត:ឲ្យជាប្រធាន តើដូចមេច ។ មាលគហបតី ភិត្ ពុកខ្វះកងសាសនា នេះ មានសេចក្តីជ្រាថា យ៉ឹងនេះ ថាអាត្មាអញសូមឲ្យ មានរួបយ៉ាងនេះ ក្នុងអនាគតកាល ទើបញ៉ាំងសេចក្តីវិតរាយឲ្យប្រព្រឹតទៅ វៀយ ៗ ក្នុងរូបនោះ អាតាអញសូមឲ្យមានវេទនាយាំងនេះ សូមទៀមាន សញាយ៉ាង៍នេះ សុមឲ្យមានសត្តរយ៉ាង៍នេះ សុមឲ្យមានវិញាណយ៉ាង៍ នេះ កងអនាគតកាល ទើបញ៉ាំងសេចក្តីកែកយឲ្យប្រព្រឹតទៅរឿយ ៗ កង ១ន្ធមានវេទនាជាដើមនោះ មាលគហបតី ភិត្តអ្នកធ្វើវដ្ដ:៩ជ្រាប្រធានយ៉ាង នេះឯង ។ មាលគហបតី បុគលអ្នកមិន ធ្វើវដៈ ឲ្យជាប្រធាន តេដ្ឋបមេច ។ មាលគហបត៍ ភិកកងធមវិន័យនេះ មិនមានសេចក្តីប្រាថាយ៉ាងខេះថា គាត្មាអញ សូមឲ្យមានរូបយ៉ាងនេះ ក្នុងអនាគតកាល ទំងមនញ៉ាំងសេចក្ដី វភរាយទីស្រ្រព័ត្ត ទៅរឿយ ៗ ភ្នុដ៍រូបនោះ (មនមានសេចត្ត័ប្រាជាយាន៍នេះ ថា) គាត្វាអញសូមឲ្យមានដេទនាយ៉ាំងនេះ សូមឲ្យមានសញា យ៉ាំងនេះ

នវមោ មាននិយតត្រូនិទេសោ រាំសត្តកោសិយ រាំវិញាណោសិយ អនាគមទុធន្ថ តត្ថ នន្ទឹន សមន្ទាកមេតិ ដាំទោ កហមតិ អមុកេត្តភានោ ហោត ។ កមេញ កហមត៍ កមេរិក្យ្ញ ៨ នេន កត្តា ហោត ។ ឥន កហមតិ ឯកាច្នោ ស់វរ្ទឹ កាដំ កាត្តា ហោភិន តុំ ៩មំ ជម្លាំនយ៍ អាជានាសិ ។ បេ ។ និច្ចោះ សំ ស ខេ មហោសីត ដំ ទៅ កមាមតំ តថ វិក្កយ្ល ៨ នេះ តេត្តា ហោត ។ តា៩ញុ កមាមតំ តម នៅក្មួយ ៩ នេន ភាត្តា ហោត ។ ៩ ឧ កមាមតំ ភិក្ខា ឧ ៧អូមី កាដ់ កាត្តា ហោភិ ឧ ភ្នំ ឥមំ ឧម្មវិធយំ អជានាស់ ។ មេ។ និព្វេះ ទេ ាំ ។ ស ទេ ម មោសត៍ ມາ ເອງ ຮອງຮູ້ ສະຮູ້ ຂຳຮູບ ປະເວລ ສູຄູ ហោត ។ ៩ត៌ (ទា កហមត៍ យន្តំ វុត្តំ កកវតា អដ្ឋការក្តុំកោ មាកខ្ចុំយប្បញ្ញេ ។ ខ្ញុំតាមប្ររាយ អនិកោតសារី តាម អតុតុំ មុន សន្លាន

> កាមេហ៍ វិត្តោ អមុបត្ទារានោ តាដំ ន វិត្តយ្អ ៨នេន តាយំពតំ ។

មាពឆ្ចិយសុត្តនិទ្ទេស ទី ៩

សូមឲ្យមានសង្ខាវយ៉ាងនេះ សូមឲ្យមានវិញាណយ៉ាងនេះ ក្នុងអនាគត. កាល ពំងមិនញ៉ាំងសេចក្តីរីករាយ ៤្យប្រព្រឹត្តពៅរឿយៗ ក្នុង១ន្ធមាន វេទនាជាដើមនោះ ម្នាលគហបតី ភិក្ខុជាអ្នកមិនធ្វើវដ្ដៈឲ្យជាប្រធាន យ៉ាងនេះឯង ។ មាលគហបតី ភិក្ខុជាអកធ្វើជំពស់ នូវពាក្យដោយ ដន តើដូចមេច ។ មាលគហបតី ភិត្តពួក ទះកង៍សាសនា នេះ អ្នកធ្វើពាក្យមានសភាពយ៉ាំងនេះថា អ្នកមិនយល់ជម្នាំន័យនេះទេ ។ ចេ ។ ឬប្រសិនបើអ្នកអាច អ្នកចូរដោះចុះ មាលគហបតី ភិត្ត្ថជ,អ្នកធ្វើដ ពសន្យពាក្យដោយជន យ៉ាងនេះឯង ។ មាលគហបតី កិត្តអ្នកមិន ធ្វើទទឹងទាស់នូវពាក្យដោយជន តើដូចម្ដេច ។ មាលគហបតី ភិក្ខុ ក្នុងជម្មវិន័យនេះ ជាអ្នកមិនធ្វើពាក្យ មានសភាពយ៉ាងនេះថា អ្នកមិន យល់ធម្មវិន័យនេះទេ ។ បេ ។ ថ្កូចើអ្នកអាច អ្នកចូរដោះចុះ ម្នាល គហបតី ភិក្ខុអកមិនធ្វើទទឹងទាស់នូវពាក្យដោយដន យ៉ាងនេះឯង 🔊 ម្នាលគហបតី ពាក្យដែលព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ទុក ក្នុងមាគ. ន្ទិយប្បញ្ញា ក្នុងអដ្ឋកវគ្គិកៈ យ៉ាន៍នេះឯន៍ y អ្នកប្រាជលះបន់លំនៅ មិនមានការលើកអាល័យ បំពោះ មិនធ្វើសេចក្តីស្ទិទ្ធស្នាលក្នុងកាម ជាអ្នកទំនេរ**ហក** លនៅ កាមទាំងទ្បាយ មិនធ្វើវដ្ត:ឲ្យជាប្រធាន មិនគប្បីធ្វើដំទាស នុវិពាក្យដោយជនទេ

ന്റ

ភាមេ ខ លោក ខ អន្ធមលំត្លោ ។ (៤៤) យេ ហិវិវិត្តោ វិខយយ្យ លោកេ ឆំ យេ ហឺ ឆំ ឧំដ្ឋិក ទេ ហិវិវិត្តោ ភិ ភាយឧុទ្ទរិ ទេ វិវិត្តា វិវិត្តោ បវិវិត្តោ វឌីឧុទ្ទរិ ទេ ខ ខោ ឧុទ្ទរិ ទេ ៣ ភេ ខ ។ ខេ ។ សញ្ជាកុសលាភិសង្ខាហេ វិត្តោ វិវិត្តោ បវិវិត្តោ ។ វិខហយ្យ ឆំ ហេយ្យ វិហេយ្យ វិវិត្តោ វត្តេយ្យ ចាលេយ្យ យ ខេយ្យ ។

កុត្តត្ថជំពា ខុទ្ធាតិ៣យក្ស មហាត់ទូសោ ៩មក្ស ទោ កលបតិ ភកវតា សន្ធិត្តេន ភាសិតស្ប លំវិ វិត្តាបន អត្តោ ឧដ្ឋញោ ។ គេនាលា ភកវា ខ្ញុំតាម្យីបាយ អនិកោតសារី តាមេ អតុត្វំ មុនិ សន្ធវានី តាមេ អតុត្វំ មុនិ សន្ធវានី តាមេ អតុត្វំ មុនិ សន្ធវានី តាមេ វិត្តៃ អបុបក្ខភានោ កេខ័ ន វិត្តយ្ញ ជនេន តាយិភតិ ។ (៤១) យេឆាំ វិវិត្តោ វិចបេយ្យ លោកោ ន តានិ ខុត្តយ្ញ វនេយ្យ នាកោ លម្ពុដី កណ្តាកាវិជី យេថា ដលេន បន្តេន ច នូបលិត្តិ សារិ មុនី សន្តិវានោ អតិន្ទោ

mó

សុត្តន្តចិដិត ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស ច្ចាលគហបតី សេចក្តីនៃពាក្យនេះឯង ដែលព្រះមានព្រះកាន ត្រាស់ហើយ ដោយសង្ខេច អ្នកគប្បីយល់ ដោយសេចក្តីពិស្តាវយ៉ាន៍ នេះចុះ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ហើយថា អ្នក ប្រាដលះបង់លំនៅ មិនមានការលើកអាល័យ ចំពោះ មិនធ្វើសេចភីសិទសាល កងកាម ជាអកទិនេវ លំនៅ ០កកាមពំងឲ្យយ មិនធ្វើវដ្តៈឲ្យជាប្រធាន មិនគប្បីធ្វើ ជំទាស់នូវពាក្យដោយជនទេ (៤១) នាគស្ងាត់ចាតធម៌ទាំងឲ្យាយណា ប្រច្រឹត្តទៅក្នុងលោក មិនគប្បីពោលប្រកាន់ទិដ្ឋិទាំងនោះទេ ឯលម្អជាត កណ្ដកវារិ-មិនប្រទ្យាក់ដោយទឹកផង ដោយកក់ផង យ៉ាំង ជាត ណាមិញ មុនិជាអ្នកពោលនូវសេចក្ដីសូប មិនប្រាជ្ញ មិន ប្រទុក្រ កុងកាមផង ក្នុងលោកផង ក័យនៃនោះឯង ។ (៤৬) ពាក្យថា នាគស្វាត់ចាកធម៌ទាំងឡាយណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោក ត្រង់ពាក្យថា ចាកធម៌ទាំឪឡាយណា គឺចាកទិដ្ឋិទាំង ឡាយ ។ ពាក្យថា ស្វត់ គឺស្វត់ ស្វត់វិសេស ស្វត់ដោយប្រកាវ ចាកកាយទុច្ចរិត ចាកវច-ដោយប្រការ ចាកអភិសត្តាវ ជាអកុសលទាំងពួង ។ ពាក្យថា ប្រ ត្រឹត្តទៅ គឺ ត្រាប់ នៅ ទៅ ប្រត្រឹត្ត ក្សោ ប្រត្រឹត្តទៅ ៩ ប្រត្រឹត្តទៅ ។

៣ភច្នត័ត៍ ៣កោ ។ តាថ់ អាកុំ ន ភាពត័ត៍ သက ၅ မာဇ္ (၄နို့ ဓာဗကာ မက္နေလာ ဧမ္မာ <u> ဆန္တီးလည်းကား စေးစားစွာကား ဆန္စာ နေရွားစာကာ</u> អាយតំ ជាតំជាមណើយ ។ អាកុំ ន ភាពភ័ត៌ ភាំញុំ លោកោ (សភិយាត៍ អកវា) សព្វម៍យោក សៃដ្ឋ ពន្ធនាធំ សព្វត្ត ជ សដ្ចត៍ វិទុត្តោ នា តោ តានី វុច្ចតេ ត៥គ្នាតំ ^ររំ អាកុំ ន ការភត្តិ នា កោ ។ តមេន កម្មត៍តំលាកោ ។ ន ជន្លាកតំ កម្មតំ ន នោ. សាកតីតច្តតិន មោយាកតី កច្ចតិ ន កយាកតី កច្ចតិ

សាមោ មានខ្លុំស្បាត្តិតាម លាវន លោកេះតិ មនុស្សលោកេះតិ យេយិ វិវិត្តោ វិចរេយ្យ

(៤៣) ន តាន់ នុក្កយ្ល វនេយ្យ នាគោតំ នាកោត៍

អាកុំ ន ការោតតំ ជាកោ ។ ន កច្ចតិតំ នាកោ ។

លោះតា ។

មាគឆ្លិយសុត្តនិទ្ទេស ទី ៩

៣ក្យថា ក្នុងលោក បានដល់មនុស្សលោក ហេតុនោះ ទ្រង់ត្រាស់ថា ស្វាត់ចាកធម៌ទាំង ឡាយណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោក J (៤៣) អធិប្បាយពាក្យថា នាគមិនគប្បីពោលប្រកាន់នូវទិដ្ឋិទាំង នោះទេ ត្រង់ពាក្យថា នាគ សេចក្ដីថា ឈ្មោះថា នាគ ព្រោះហេតុមិនធ្វើ ពុប **។** ឈ្មោះថានាគ ព្រោះមិនលុះ ។ ឈ្មោះថានាគ ព្រោះមិនមក ។ ចុះឈ្មោះថា នាគ ព្រោះមិនធ្វើបាប តើដូចម្ដេច ។ អកុសលធម៌ពំង៍ ឡាយ ដីលាមក មានសេចក្តីសៅហ្មងព្រម មានកំរិយាញ៉ាំងសត្វឲ្យកើតក្នុងកព ទៀត ប្រកបដោយសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ មានសេចក្តីទុក្ខជាផលជាបច្ច័យ នៃជាតិ ជរា ន៍ឹងមរណៈ ទៅក្នុងអនាគត លោក ហៅថា បាប ។ (ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលសភិយៈ) បុគ្គលមិនធ្វើចាបតិចត្ចច ក្នុងលោក ស្រាយនូវចំណងទាំង ទ្យាយ ក្នុងកិលេសដាគ្រៀងប្រកបពាំនព្លួង មិនដាប់នៅ ក្នុងកំលេសទាំងត្បូង ជាបុគ្គលផុតស្រឡះហើយ ហេតុនោះ ជាភាទិថុត្តល មានខ្លួនដីទៀង លោកហៅថា នាគ បុគ្គលwេះថា នាគ tតោះមិនធ្វើបាប យ៉ឺងនេះឯង y ចុះបុគ្គលឈ្មោះថា នាគ ព្រោះមិនលុះ គេដូចមេច ។ បុគ្គលមិន លុះធន្លាគតិ មិនលុះទោសគតិ មិនលុះមោហាគត៌ មិនលុះកយាគត

ន រាការសេន កច្ខត៌ ន នោសវសេន កច្ខតំ ន ទោហ-វសេន កច្ចតិ ន សារសេន កច្ចតិ ន និដ្ឋិសេន កច្ចតិ ន នុន្ទុសសន ភត្តទំនាំនាំទំភាសេន ភត្តទំន អនុ-សយរសេន កម្មតំនេវក្តេហ៍ ជម្មេហ៍ យាយតំ ន័យត្រំ វុយ្ណតំ សំហារិយត៌ ៧វំ ន កញ្ញត៍តំ នា កោ ។ កថម នាកច្ខត្តតំ នាគោ ។ សោតាចត្តិមក្តេន យេ ក៍លេសា មហ័នា តេ កំលេសេ ន មុនេតិ ន មក្រេតិ ន បច្ចាត់ ខ្មត់ សភានាតាមិមក្មេន អនាតាមិមក្មេន អា. ហត្ថមក្មេន យេ គាំលេសា មហ័នា តេ គាំលេសេ ន មុខេតិន បច្ចេតិន បច្ចាកច្តិ ៧វិនាកចុតិតិ នាកោ ។ ລ ຄາຂໍ້ ຈຽຫ ກາຍ ຫາເຄາສັ ສາເຄາ a ຄາຂໍ້ နိုင်္ခရာစ် ကျမားရှာ အကျမားရှာ ကျော်ရှာ မောမလို ရှာ អភិនិវិសិទ្ធា វនេយ្យ កាសេយ្យ កីនិយ័យយ្យ វៅមាវេយ្យ សស្សតោ លោកភា អសស្សតោ លោកភា

សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ទពនិកាយសុរ្វ មហានិទ្ទេសោ

ma

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទេ្ទស

មិនលុះដោយអំណាចរាគ: មិនលុះដោយអំណាចទោស: មិនលុះដោយ អំណាចមោហ: មិនលុះដោយអំណាចមាន៖ មិនលុះដោយអំណាចទិដ្ដិ មិនលុះដោយអំណាចទទ្ធច្ច: មិនលុះដោយអំណាចវិច្ចិកិច្ច មិនលុះដោយ អំណាចអនុស័យ មិនប្រព្រឹត្តទៅ មិននាំទៅ មិនសោត់ទៅ មិននាំ ទៅត្រម ដោយធម៌ទាំងឡាយដាពួក បុគ្គលឈ្មោះថា នាគ ព្រោះមិន លុះ យ៉ឺងនេះឯង ។

ចុះបុគ្គលឈ្មោះថា នាគ ញោះមិនមក កើដូចម្តេច ។ កំលេស ទំង៍ ឡាយណា ដែលលោកលះបង់ហើយ ដោយសោតាបត្តិមគ្គ លោក មិនមក គឺមិនវិលមក មិនត្រឡប់មក កាន់កំលេសទាំង៍ ឡាយនោះ ទៀតទេ កំលេសទាំង៍ឡាយណា ដែលលោកលះបង់ហើយ ដោយ សកទាគាមិមគ្គ ដោយអនាគាមិមគ្គ ដោយអហេត្តមគ្គ លោកមិនមក គឺមិនវិលមក មិនត្រឡប់មកកាន់កំលេសទាំង៍ ឡាយនោះទៀតទេ បុគ្គល ឈ្មោះថា នាគ ញោះមិនមក យ៉ាង៍នេះ ។ ពាក្យថា នាគមិនគហ្យីពោល ប្រកាន់នូវទិដ្ឋិទាំងនោះទេ បានសេចក្តីថា នាគតហ្យីមិនកាន់យក មិន ប្រកាន់ សិទ្ធិទាំងនោះទេ បានសេចក្តីថា នាគតហ្យីមិនកាន់យក មិន ប្រកាន់ សិទ្ធិទាំងនោះទេ បានសេចក្តីថា នាគតហ្យីមិនកាន់យក មិន បែកនេយក មិនទទួលយក មិនបបោសភាង្អល មិនដាប់ចិត្ត ហើយ តោល ថ្ងៃង ពណ៌នា បំភ្លឺ ពន្យល់នូវទិដ្ឋិទាំងឲ្យាយនោះទេ គឺមិនគហ្បី ពោល ថ្ងៃង ពណ៌នា បំភ្លឺ ពន្យល់ថា លោកទៀង លោកមិនទៀង

នវមោ មានន័យសុត្តនំទេ្វសោ

។ ទេ។ នៅ ទោតិន ឧ တោតិ តថាកតោ ទរម្មរណា ឥនទៅសថ្ងំ ទោឃមញ្ញន្តិវនេយ្យ កាថេយ្យ ភណេយ្យ នីខយេយ្យ ហេលាក្រេតិន តានិ ឧក្កយ្ញ វនេយ្យ លាតោ ។

mrd

មាននិយលត្រនិទ្ទេស ទី ៩

។ បេ ។ សត្វស្លាប់ហើយកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែន ពាក្យនេះឯងពិត ពាក្យដទៃជាមោយ: ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) នាគមិនគប្បីពោលប្រកាន់នូវទិដ្តិទាំងនោះទេ ។

(៤៤) ពាក្យថា ឯលម្ពុជាត កណ្ដុកវារិជាត មិនប្រឲ្យក់ដោយ ទឹកផង ដោយកក់ផង យ៉ាងណាមិញ អធិប្បាយថា ទឹក លោក ហៅថា ឯល: ។ ទឹក ហៅថា អម្ពុ ។ ឈូកហៅថា អម្ពុជាត ។ បន្ធា ហៅថា កណ្ដក: ។ ទឹក ហៅថា វារី ។ ឈូកកើតក្នុងវារី មានវារិជាដែនកើត ហៅថា វារិជាត ។ ទឹក ហៅថា ជល: ។ កក់ ហៅថា បង្គ: ។ ឈូកកើតក្នុងវារី មានវារិជាដែនកើត មិនប្រឲ្យាក់ មិនជាប់ មិនទទឹក មិនប្រឲ្យក់ មិនជាប់ មិនទទឹកហើយ ដោយទឹក ផង ដោយកក់ផង យ៉ាងណាមិញ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ឯលម្ពុជាត កណ្ដកវារិជាត មិនប្រឲ្យក់ដោយទឹកផង ដោយកក់ផង យ៉ាងណាមិញ ។

(៤៥) អធិប្បាយពាក្យថា មុខិជាអ្នកពោលខ្លះសេចក្តីស្ងប់ មិន ប្រាថ្នា មិនប្រឡាក់ក្នុងកាមផង ក្នុងលោកធង ហេ៉ីងនោះឯង ត្រង់ពាក្យ ថា យ៉ឺងនោះ ជាពាក្យញ៉ាំងទបមាឲ្យសម្រេច ។ ពាក្យថា មុនិ សេចក្តី ថា ញាណ ហៅថា មោន: ។ បេ ។ មុនិនោះ កន្លងហើយនូវបណ្តាញ ជាគ្រឿងជាប់ចំពាក់ ។ ពាក្យថា ពោលនូវសេចក្តីស្ងប់ សេចក្តីថា

mal

សុត្តទួបដកេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ សន្តិភំនោ មុខ តាណភំនោ លេណភំនោ សណេវនោ មកយក់នោ អក្ខុតកំនោ អមត្ថកំនោ ខំព្វានកំនោត៌ រៀវ မုန္မ်ား က အမ္ခား အေဆာင္စာ အေဆာင္စာ အေသာင္စာ အေသာင္စာ အေသာင္စာ အေသာင္စာ အေသာင္စာ အေသာင္စာ အေသာင္စာ အေသာင္စာ အေသာ រាកោ សារាកោ ។ ខេ។ អភិជ្ឈា លោកោ អតុសល. မွက် ។ ယူးလျှူးလာ အေး၏ ဗက်ိုးက လမုဋ္ဌိုးရွာ ှံပေလးရွာ ဗင်ိဳ<mark>ပျလျ</mark>းချွာ ၾကစ္နပ္စုန္ရွိးကာ ញာယာက္ဂ်ီဆ ឧញ្ត្រ សោ វុទ្ធត៍ អតិន្ទេ ។ សោ វូចេ អតិន្ទេ សន្តេ កន្ធេ រសេ ដេះដូទេ្វ តាលេ កណេ អាវាសេ លាកេ យសេ មសំសាយ សុទេ ខំ។៤ ខំណូទានេ សេនាសធេ គំហានៗថ្ងួយកេសខ្លួមវិត្តាវេ តាម. ខាន់លា រំឧខាន់លា អរំឧខាន់លា ខានុកព រំឧមព អរុមកឋ សញ្ជាភប់ អស្មញាភប់ នៅសញ្ជាភសញ្ញា. ញ ញ ញ ញ នាវ បានបោតារានាវ ខត្តហេតារានាវ បញ្ហាភារានាវ អន័តេ អនាកតេ បន្ទុប្បន្ន និដ្ឋសុតមុតវិញានពេស ជម្មេសុ អភិន្ទោ អភិនិតោ អមុទ្ធិតោ អនដ្លោ. បណ្ត្រ វីតកេនោ ខត្តកេនោ វត្តកេនោ មុត្តកេនោ បហិនកេនោ ចដ៏និស្សដ្ឋគេនោ វីទារកោ ចទួរកោ

សុត្តទួបិងក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

មុនិពោលនូវសេចក្តីសូប ពោលនូវទីព័ង ពោលនូវទីជ្រក ពោលនូវទីវព្ភក ពោលនូវទីមិនមានកំយ ពោលនូវទីមិនឲ្យត ពោលនូវទីមិនស្លាប់ ពោល នូវព្រះនិត្វាន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មុនិ ជាអ្នកពោលនូវ សេចក្តីសូច យ៉ាន៍នេះ ។ ពាក្យថា មិនព្រាថ្នា អធិប្បាយថា តណ្ហា លោក ហៅថា សេចក្តីប្រាជ្ញា បានដល់ តម្រេក តម្រេក ទាំង ។ ចេ ។ អភិជ័ព្ន លោក: អកុសលមូល 🤊 សេចក្តីប្រាថានោះ ថុគ្គលណា លះបន់ ផ្តាច់បន់ ឲ្យស្ងប់ ឲ្យម្ចាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឲ្យដ៏បាន ដុត ដោយក្វើឪគឺញាណហើយ បុគ្គលនោះ លោក ហៅថា មិនប្រាថ្នា **។** ត្រកូល ពួក រកវាស លាក យស សេចក្តីសរ សើរ សុទ ចំរែ បិណ្ឌចុត សេនាសនៈ បរិក្ខារគឺថ្នាំជាបច្ច័យសម្រាប់អ្នកជម្ងឺ កាមធាតុ រូបជាតុ អរូបជាតុ កាមភព រូបភព អរូបភព សញ្ញាភព អសញ្ញាភព ភ្លាំ ព្រំ ភ្លាំ ភ្លាំ ភ្លាំ ភាំ ភាំ ភាំ នេះសៃ ភានាសញ្ជាតនា ឯកដៅការតនា បត្តដៅការតនា បញ្ហាដាការតនា nបច្ចុប្បន្ន ក្នុងធម៌ពំងឲ្យាយ ដែលឃើញ ឮ ប៉ឺះពាល់ អភិតិ អនាគិតិ ឬគប្ប៍ដឹង មិនជាប់ មិនចំពាក់ មិនជ្រប់ មិនលង់ មានសេចក្តីប្រាថ្នា ៧ ជ្រាសហើយ មានសេចក្តីប្រាជាឃ្លាតខេញហើយ មានសេចក្តីប្រាជា នាក់ចោលហើយ មានសេចក្តីព្រថាផុតហើយ មានសេចក្តីព្រថាលះ ⁻បន៍ហើយ មានសេចក្តីប្រាថាកំចាត់បង់ហើយ មានកគ:ទៅ ប្រាសហើយ

នវិមោ មាគន្ល័យសុត្តនិទេ្តសោ

វន្តរាកោ មុត្តរាកោ បញ្ច័នរាគោ បដំនិស្សដ្ឋភាគោ និទ្ធាតោ និទ្ធាតោ សីនិភ្វាតោ សុទប្បនិសំអនី គ្រូហ្ម-ក្ខុតេន អត្តនា វិហរតីត ឯវិ មុនី សន្តិវនោ អភិន្តោ ។ តាម ខ លោក ខ អនុមល់តោត តាមតំ ខ្មខ្ចានតោ ខ្វេ កាមារត្ថភាមា ចត៌លេសភាមា ខ ។ បេ ។ ៩ មេ រុទ្ធន៍ វត្ថុភាមា ។ បេ ។ ៩ មេ វុទ្ធន្នំ គាំលេសភាមា ។ លោគេឆំ អចាយលោគេ មនុស្សលោតេ នៅលោតេ ទន្ធលោតេ នាឡូលោតេ អយតនលោគេ។លេខោត់ ខ្វេ លេខា តណ្តាលេខោ ខ និដ្តិលេខោ ខ ។ ខេ ។ អយំ តណ្តាលេខោ ។ ខេ ។ អយំ និដ្តិលោទា ។ មុនិ តណ្តាលេខំ ខហាយ និដ្តិលេខ ខដិនិស្បដ្តិត្វា គាមេ ខ លោកេ ខ ន លំម្យតំ ជ សំលំម្បត់ ជូបលំម្បត់ អល់ត្តោ អស់លំត្តោ မင္နပလီးရွာ စိန္မားရွာ စိန္႔းမွာ ဒီဗျမုရွာ ဒီနာဏုရွာ វិមរិយាធំគាតេធ ចេតសា វិមាកើត វារំ មុធំ សច្ចំ-វនោ អភិវឌ្ធា កាមេ ខ លោកេ ក អន្ទមលិត្តោ។ នេះល្យ ភក្ស

មាននួយសុត្តនិទេស ទី ៩

មានវាគ:ឃ្លាតចេញហើយ មានវាគ:ភ្លាក់ចោលហើយ មានវាគ:ផុត เบ็บ ยารกล:เงะชล์เบ็บ ยารกล:กับส์เบ็บ ยิรยาร សេចក្តី ច្រុថា លេត់ហើយ មានត្រជាក់ មានកំណែរសាយសុខជា ប្រក្រតី មានខ្លួនដ៏ប្រសើរ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មុនិ ជាអ្នក ពេលនូវសេចក្តីសូប មិនត្រាថ្នា ហេ៉ងនេះ ។ ពាក្យថា កាម ក្នុនបន្ ថា មិនប្រទ្យាក់ ក្នុងកាមផង ក្នុងលោកផង សេចក្តីថា តាម ទទូរន កាមមាន៤គឺ វត្ថុកាម១ កំលេសកាម១ ១លេ១ ពំង នេះ ហៅថា វត្ថុតាម ១ បេ ទ ទាំងនេះ ហៅថា តំលេសតាម ។ ពាក្យ ថា លោក បានដល់អបាយលោក មនុស្សលោក ទៅលោក ១ន្ន-លោក ធាតុលោក អាយតនលោក ។ ពាក្យថា ប្រទ្យក់ ចាន ដល់ការប្រទ្យាក់៤ គឺ ការប្រទ្យាក់គិតណា១ ការប្រទ្យាក់គិទិដ្និ១ ។ បេ ។ នេះ ការប្រទ្យាក់គិត ណ្តា ។ បេ ។ នេះ ការប្រទ្យាក់គិទិដ្ឋ ។ អ្នកប្រាជ លះបង់ការប្រឲ្យកំគឺតណ្ហា លោសចោលការប្រឲ្យក់គឺទិដ្ឋិ មិនប្រឲ្យក់ មិនប្រទ្យាក់ព្រម មិនជាប់នៅ ក្នុងកាមផង ក្នុងលោកផង មិនប្រទ្យាក់ មិនប្រទ្យាក់ព្រម មិនជាប់ ចេញ លោសចេញ ផុតស្រឡះ ប្រាស ចេញ មានចិត្តប្រកបដោយកិលេសដូចជាទំនប់ទៅប្រាសហើយ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មុនិពោលនូវសេចក្ដីសូថ មិនប្រាថាក្នុងកាមផង ក្នុងលោកផង យ៉ាងនេះ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា

(៤៧) a ឋឧត្វ ឌិដ្ឋិយា a មុតិណា ស មានមេតីតំ នាត់ ខដិត្តោទោ ។ ឋឧត្វត៍ ឋនោ វុទ្ធតំ ខត្វសុ មក្តេសុ ញាណំ ខញ្ញា ខញ្ញិន្ទ្រិយំ ខញ្ញាពលំ ឌម្មវិច-យសម្ខោដ្យាស្តា វីមំសា វិខស្សនា សម្មានិដ្ឋិ ។ គេហិ ឋនេហិ ជាតិជរាមរណស្ស អន្តកតោ អន្តខ្សាត្តោ កោដិកតោ កោដិហ្សត្តោ ខវិយន្តកតោ ខវិយន្តខ្សាត្តោ សេលាគតោ ហេសាខ្យាត្តោ សហោកតោ តាលាខ្យាត្តោ លេលាកតោ លេសាខ្យាត្តោ សហោកតោ សហោខ្យាត្តោ

န ကမ္မနာ (ဆမ် လုံးနန္ (နေးယျာ

អនូមន៍តោ ស នំវេសនេសុ ។

ត្បត្តលិជា កតិលេស្ស មហតិទេសោ យេម៉ា វិវិត្តោ វិមរវេយ្យ លោក ឧតានិ ឧក្តយ្លូវ ខេយ្យ នា កោ សលម្ពុដំ កាណ្តាតាវ៉ាដំ យេដា ដលេន មន្ត្រេន ខ នូមលិត្តំ សំ មុនី សត្តិវនោ អតិន្ទោ តាមេ ខ លោកោ ខ អនូមលិត្តោតិ ។ (៤៦) ន វេឧត្ទ និដ្ឋិយា ន មុតិយា ស មានមេតិ ន ម៉ា តម្មបោ សោ

តុត្តេត្តចិងត ខុទ្មពនិតាយ មហានិទ្ទេស នាគ ស្ងាត់ ចាក ធម៌ ទាំង ទ្យាយ ណា ប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្នុងលោក មិនគប្បី ពោលប្រកាន់ ទិដ្ឋិ ទាំង ទ្យាយ នោះ ទេ ឯលម្អុជាត កណ្ដ-កវរិជោត មិនប្រ ឡាក់ ដោយ ទឹកផង ដោយកក់ផង យ៉ាង ណាមិញ មុនិ ជាក្មកពោលនូវ សេច ក្ដីស្ងប់ មិន ប្រាថ្នា មិន ប្រ ឡាក់ ក្នុងតាមផង ក្នុងលោកផង យ៉ាងនោះ ឯង ។ (៤៦) សទក្ខបុគ្គល នោះ មិនលុះ មានះ ព្រោះ ទិដ្ឋិ ទេ ព្រោះការ ប៉ះពាល់ ទេ ដ្យិត វេទ គូបុគ្គល នោះ មិនសម្រេច ដោយមាន នោះ ជាបុគ្គល ដែលកម្មដឹក នាំមិន បាន ដែល ក្មត: ដឹក នាំមិន បាន សេត្តបុគ្គល នោះ មិន ជាប់ ចំពាក់ក្នុង លំនៅ ទាំង ទ្យាយ ។

(៤៧) អធិប្បាយពាក្យថា រើទក្ខុបុគ្គលនោះ មិនលុះមានះព្រោះទិដ្ឋិ ទេ ព្រោះការប៉ះពាល់ទេ ត្រង់ពាក្យថា មិន គឺជាពាក្យហាមឃាត់ ។ ពាក្យ ថា វេទគួ សេចក្តីថា ញាណ បញ្ហា បញ្ញិន្ទ្រិយ បញ្ហាពលៈ ធម្មវិចយៈ សម្ពោជ្យន្ន រីមំសា វិបស្សនា សម្មាទិដ្តិក្នុងមគ្គ៤ លោកហៅថា វេទ ។ បុគ្គលទៅកាន់ទីបំផុត ដល់ទីបំផុត ទៅកាន់ទីទាងចុស ដល់ទីទាងចុស ទៅកាន់ទីបំផុតដោយផ្តុំវិញ ដល់ទីបំផុតដោយផ្តុំវិញ ទៅកាន់ទីអវៃសាន ដល់ទីអវេសាន នៃជាតិ ជរា មរណៈ ទៅកាន់ទីពឹងពួន ដល់ទីពឹងពួន ទៅកាន់ទីជ្រកកោន ដល់ទីជ្រកកោន ទៅកាន់ទីរឭក ដល់ទីរឭក

អកយកតោ អកយប្បត្តោ អច្ចតកតោ អច្ចតប្បត្តោ អមសន់តោ អមនប្បត្តោ ជំពា្វឧកតោ ជំពា្វឧប្បត្តោ ។ ឋនានំ កំ អន្តំ កតោតិ ឋឧក្ខ ។ ឋឧេម៌ កំ អន្តកតោត វេឧត្ទ។ សត្ថខ្នំ វា ជមាន វិឧត្ថា វេនក្ខ សត្តាយន៍ដ្ឋិវិនិនា ហោន វិចិតាំទ្យា វិនិនា យោត សីលគ្គតមភាមាសោ វិធិតោ យោត ភាតោ វិធិតោ ហោតិ នោសោ វិធិតោ ហោតិ អោហោ ာင်္ဂေနာ ဟောဆို မားအာ င်္ဂင်္ဂေနာ ဟောဆို ၅ င်္ဂင်္ဂလျ းစာန္ခ်ီ စာဗေနာ ၾကိုလက ဧမ္မာ လန္တီးလလဲ နာ ចោលេញវិកា សឧរា នុត្វវិទាភា អយន៍ ជានំជា. មរណ៍យោ ។ វេនានំ វិទេយ្យ គេវេលាន៍ (សភ័យាន៍ ភកវា) လဗေလာင် တင် ဗီစို ရာဗ္ဘာလာင် សព្វវននាសុ() វីតរាតោ សត្វ វេឌមតិច្ច វេឌក្ខ (សា (b) ។

នវិមោ មាគន័យសុត្តនិទេសោ

១ ម សព្វវេទាស្ ។ ២ ១. តិសាទ្នោ អត្ថិ ។

មាគន្ទិយសត្រតិខ្ទេស ទី ៩

เฟการ่งี้ษิรยารก็เห สเด้งี่ยิรยารก็เห เตาการ่งี่ยิรยุก สเด้งี้ยิร ចត្រ ទៅកាន់ទឹកមត: ដល់ទឹកមត: ទៅកាន់ព្រះនិញ្ចុន ដល់ព្រះនិញ្ចុន ដោយវេទទាំងទ្បាយនោះ ។ មួយទៀត បុគ្គលឈ្មោះថាវេទគួ ក្រោះ ដល់នូវទីបំផុតនៃវេទទាំងឡាយ ឬឈ្មោះថា វេទគួ ព្រោះដល់នូវទីបំផុត ដោយវេទទាំងឡាយ ឬថាឈ្មោះថា វេទគួ ព្រោះដំងីច្បាស់នូវធម៌ទាំង ទ្យាយ ៧ ប្រការគឺ ដឹងច្បាស់នូវសក្តាយទិដ្ឋិ ១ ដឹងច្បាស់នូវវិចិតិច្បា ១ ส์ธุธกุณ์รุវพื้ณตุลบทยาพ จ ส์ธุธกุณ์รุវกล: จ ដឹនច្បាស់នូវ ពេស: ១ ដឹងច្បាស់នូវមោហ: ១ ដឹងច្បាស់នូវមាន៖ ១ ។ អកុសលធម៌ ពំនទ្យាយដ៏លាមត អតុសលដាគ្រឿនញ៉ាំនសត្វឲ្យសៅហ្មន៍ព្រម ជាធម៌ ញ៉ាំងសត្វឲ្យកើតក្នុងភពថ្មីទៀត ប្រកបដោយសេចក្ដីក្រវល់ក្រវាយ មាន សេចក្តីទុក្ខជាផលជាទីតាំងនៃជាតិ ជរា មរណៈ តទៅទៀត សុទ្ធតែជា ធម៌គឺវេទគូបុគ្គល ដឹងច្បាស់ហើយ

(ព្រះមានព្រះកាគ ឲ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលសភិយៈ) ៧ គគ្លូ បុគ្គល គប្បីពិបារណានូវ៧ ទាំងអស់ ដែលជារបស់ ពួកសមណត្រាហ្មណ៍ ៧ ទគ្គបុគ្គលនោះ មានកគៈទៅ ត្រាស ហើយ ក្នុង៧ ទាំងពួង កន្ធងបន់នូវ៧ ទាំងពួង ។

សុត្តនួបិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហាតិទេសោ ေ နိင္ရွိယာနီ နာမ႑ အျမန္မီ နိင္ရဲဗနာနီ ဗကီကနီ សមុខ្ញុំឆ្នាន់ រ៉ូបសន្តាន់ បដិប្បស្បន្នាន់ អកពុប្បត្តិកាន់ စ္ကာလာဗ္ဂ်က နေ့ချင်္နေ႔ နိင့္ရွိတာ ေထာအစီ န សារតោ មច្វេតិ ន មច្វាកច្តតិត ៤ឧក្វ និដ្ឋិយា ។ ន មុនិយា ស មានមេន័និ មុនរូបេន វា ចរយោសេន វា មហាជឧសមត៌យា ាំ ឧ មានំ វាតំ ឧ ឌ មេតំ ឧ ឧបកច្ឆត៌ a កណ្តាត៍ a បកមសត៍ ៣ភ័ណ៍សត័ត ន វេនក្ខ និដ្ឋិយា ន មុនិយា ស មាន ទេន ។ ន ហិ តម្លោ សោតិ ន តណ្ហាវសេន និដ្ឋិវសេន តម្មលោ ហោទិ តប្បារមោ តប្បាយលោ ។ យតោ តណ្ដា ေနိန္နဲ့ ေမာက္က ေပးမွာက ကေနန္နဲ့ နင္မီန္မမွ လ តាលាវត្ថុភាតា អនុកាវខ្ញុំតា អាយតំ អនុប្បានឧម្នា

សុត្តន្តចិដិត ខុទ្ទកតិភាយ មហាតិទ្ទេស

ពាក្យថា មិន (លុះមានះ) ព្រោះទិដ្ទិនេ សេចក្តីថា ទិដ្ទិទាំង ទ្យាយ ៦២ វេទ្ធធុចុត្តល នោះ លះបង់ ផ្តាច់បង់ ៤ស្រ្លប់ ៤ ទ្រាប់ ធ្វើ មិនគួរឲ្យកើតឲ្យើងបាន ដុតវោយក្ខើងគឺញាណហើយ បុគ្គលនោះ ទិដ្ទិ ឲ្យទៅមិនបាន នាំទៅមិនបាន បន្សាត់ទៅមិនបាន នាំទៅព្រមមិន មាន ព្រោះទំដ្ដី ទាំងមិនដឿ មិនប្រកាន់ នូវទំដិនោះ ថាជាទឹមសាវ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) វេទគូបុគ្គល មិន(លុះមានះ) ក្រោះទិដ្ឋិ ទេ ។ ៣ត្យថា វេទឝូបុគ្គលនោះ មិនលុះមានះ ព្រោះការប៉ះពាល់ទេ เพชสู้ชา ษิรณุ: ล็ษิรเศสิล ษิรชุญเศ ษิรชุชการ ษิรช-ចោសអង្អែល មិនដាប់ចិត្ត នូវមាន៖ ព្រោះរូបដែលប៉ះពាល់ ឬព្រោះការ យោសនារបស់បុគ្គលដនៃ ឬក់ំព្រោះសេចក្តីសម្មតិរបស់មហាជន ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) វេទគូបុគ្គលនោះ មិនលុះមានះ ព្រោះទិដ្ទិទេ ក្រោះ ការប៉ះពាល់ទេ ។ ពាក្យថា វេទឝូបុគ្គលនោះ មិនសម្រេចដោយមាន: នោះ សេចក្តីថា មិនមែនជាបុគ្គលសម្រេចដោយមាន: នាះ មានមាន: នោះជាធំ មានមានះនោះ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងទាងមុខ ដោយអំណាចតណ្ហា ដោយអំណាចទិដិទេ ។ តណាក្ដី ទិដិក្ដី មានះភូ ៧ទក្ខុកុល លះបន់ ផ្តាច់ផ្តល់ថ្មសគល់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទីកើតនៃដើមត្នោត ដល់នូវការមិនមាន ជាធម៌មិនមានការកើតតទៅទៀត ដោយហេតុណា

ول کی

សរិមោ មានន័យសុត្តន៍ទេសោ ມສາງພາ ຮອງເໝາ ເໜືອ ຮອງກເອນ ຂ តប្បរាយនោតិ ឧ ភិ តម្មយោ សោ ។ ခ အငျယားစာ အားမှာ စီကား အမ္မာက ၈ (၆၂) កម្មនាត់ មុញាភិសដ្ទាវេន ។ អមុញាភិសដ្ទាវេន វា អានេញាភិសន្នាហន វា ន យោយតិ ន និយ្យតិ ន យន៍ ន សំហរិយត៍តំ ន កម្មនា ។ នោបំ សុតេន នេយ្យេឆំ សុនសុន្ធិយា វា ចរយោសេន វា មហា៨-ឧសម្មត៍យា វា ឧ យាយតំ ឧ ឧយ្យតំ ឧ វុយ្លតំ ន សំហាយនីតិន កម្មនា នោមិ សុ នេន នេយ្យ ។ (៤៩) អនុបនិតោ ស និវេសនេសុន៍ នុបយោន ខ្មេ នុមយា តណ្ហូមយោ ច និដ្ឋមយោ ច ។ មេ ។ អយំ តណ្ណាមយោ ។ មេ។ អយំ ឝិដ្ឋមយោ ។

មាគន្ទិយសុត្តនិទ្ទេស ទី ៩

វេទគូបុគ្គលនោះ មិនសម្រេចដោយមានះ នោះ មិនមានមានះ នោះដាំំដ មិន មានមាន៖ នោះប្រព្រឹត្ត ពៅក្នុងទាងមុ ១ ដោយ ហេតុមានប្រមាណប៉ី ណ្ណេះ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រោះវេទគូបុគ្គលនោះ មិនសម្រេចដោយ មាន៖ នោះ ។

(៤៤) អធិប្បាយពាក្យថា ជាបុគ្គលដែលកម្មនាំ ទៅមិនបាន ដែល សុត: នាំ ទៅមិនបាន ត្រង់ពាក្យថា ដែលកម្មនាំ ទៅមិនបាន គឺដែលបុញ្ញ-អបុណាភិសត្ថារក្ដី អានេញភិសត្ថាវក្ដី ឲ្យទៅមិនបាន ភិសងាវក្ត នាំទៅមិនបាន បនុក្រពំទៅមិនបាន នាំទៅព្រមមិនបាន ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ដែលកម្មនាំទៅមិនថាន ។ ពាក្យថា ដែលសុតៈ នាំទៅមិនចាន គឺដែលសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះការឲ្វក្តី ដែលការយោស-នារបស់បុគ្គលដទៃក្តី ដែលការសម្មតិរបស់មហាជនក្តី ឲ្យទៅមិនបាន នាំ បនព្រត់ទៅមិនបាន នាំទៅព្រមមិនបាន ទៅមិនបាន ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ដែលកម្មនាំទៅមិនបាន ដែលសុត:នាំទៅមិនបាន 🔊 (៤៩) អធិប្បាយពាក្យថា វេទគូបុគ្គលនោះ មិនដាប់ចំពាក់ ក្នុងលំនៅទាំង ឡាយ ត្រង់ពាក្យថា ជាប់ចំពាក់ បានដល់ការជាប់ចំពាក់ ៤ យ៉ាង គឺការដាប់ចំពាក់គឺតណា ១ ការដាប់ចំពាក់គឺទិដ្ឋិ ១ ។ បេ ។ នេះការជាប់ចំពាក់គឺតណា ។ បេ។ នេះការជាប់ចំពាក់គឺឲិដិ y

តស្បូតណូខយោ ខហ័ពោ និដ្ឋមយោ ខដិនិស្បដ្ឋោ តណ្ហេខយស្បូ ខហិនត្តា ឧដ្ដទយស្បូ ខដំនិស្សដូត្តា សោ ធំបង ខេសុ អនុខធំនោ អនុខលំន្នោ អនុខកនោ អនៈជ្ញោភរិតោ អនធំមុត្តោ និន្ទុត្តោ និស្សដោ វិញ មុត្តោះសញ្ជនោះ ទោះសានិតាតេន ខេនសា វិហាន័ន៌ អន្ធបន់តោ ស នំបើសនេសុ ។ គេនាហ កកក ន ឋឧត្ទ ឧិភ្នំយា ឧ គុន៍ឃា ស មានមេន៍ ន មាំ តម្មយោ សោ ေအမှုအ အော် လုံးအေး အေထာ អឲ្យ ចំ តោ ស ធំហេស ខេស្ទ 🕅 🤊 (၂၀၀) ႀကားအဆုိအျပ္ အစို အစိုး បញ្ហារិទុនុស្ស ន សន្ដិ មោមរា សញ្ហា ខំដុំញ យេ ទក្សសុំ នេ ឃដ្តយត្តា⁽⁰⁾ វិទាឆ្នំ លោកេ ។

សុត្តតួមិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ មហានិទ្ទេសោ

សុត្តន្ត្របិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

ការដាប់ចំពាក់គឺតណ្កា វេទត្វបុគ្គលនោះលះបង់ហើយ ការដាប់ចំពាក់ គឺធិដ្ឋិ វេទត្វបុគ្គលលោស់ចោលហើយ ព្រោះលះបង់ការដាប់ចំពាក់គឺ តណ្កា វលាស់ចោលការដាប់ចំពាក់គឺធិដ្ឋិហើយ វេទត្វបុគ្គលនោះ ឈ្មោះ ថា មិនដាប់បំពាក់ មិនចូលទៅប្រឡាក់ មិនចូលទៅជិត មិនជក់នៅ មិនលង់នៅ ក្នុងលំនៅទាំងឡាយ គឺចេញទៅ វលាស់ចេញ ផុតស្រឡះ ព្រាសចេញ មានចិត្តប្រកបដោយកិលេស ដូចជាទំនប់ទៅ ប្រាសហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) វេទគួបុគ្គលនោះ មិនដាប់ចំពាក់ ក្នុង លំនៅទាំងឡាយ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

លេធតូបុគ្គលនោះ មិនលុះមានះ ព្រោះទិដ្ឋិទេ ព្រោះការប៉ះ ពាល់ទេ ដ្បិតវេទគូបុគ្គលនោះ មិនសម្រេចដោយមានះនោះ ជាបុគ្គលដែលកម្មដឹកនាំមិនបាន ដែលសុត:ដឹកនាំមិនបាន ដេចគូបុគ្គលនោះ មិនដាប់ចំពាក់ ក្នុងលំនៅទាំងឡាយ ។ (៩០) គិលេសដាគ្រឿងចាក់ស្រែះទាំងឡាយ នៃបុគ្គលដែល ប្រាសចាកសញ្ញា មិនមានទេ មោហៈទាំងឡាយនៃបុគ្គល ដែលផុតស្រឡះដោយបញ្ញា មិនមានទេ បុគ្គលទាំងឡាយ ណា ប្រកានយកសញ្ញា នឹងទិដ្ឋិហើយ បុគ្គលទាំងនោះ រមែងបន្ត (នូវអត្តភាព) ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងលោក ។

នវមោ មានន័យសុត្តន៍ខ្មេរណ (៥၈) ႀကားနောင္မျပ ဆင္ရဲ့ ဇင္ဘားနာ (ယာ សមដបុត្វខ្ពុំម៉ អរិយមខ្តុំ ៣៤តំ តស្បូ អាន់តោ ឧទា-នាយ កញ្ញា កិត្តាម្ភិតា ហោខ្លំ ។ អហេត្តប្បត្តេ អហេតោ កនា ខ មោរា ខ នំវេណា ខ តាមសញ្ញា ព្យួទាន-လ္က ကို ကိုလာလက္က ခ်င္ရွိလက္က ဗဟိုအ (ဟာန္နဲ့ စာ ខុច្ឆិន្ទទូលា តាលាវត្ថុតាតា អនកាវខ្ញុំតា អាយតំ អនុ-**ပ**ျားေရာ့အဲ လက္သားအလ႑ ေလးနဲ့ ကန္လာ ၅ ស្បូនាបុត្វន្ត័ទំ អរិយមក្តំ ភាហតិ តស្បូ អាឌ៌តោ ឧទានាយ មោហាវិត្តាម្ភិតា ហោឆ្នំ ។ អហេត្តប្បត្តេ អហេតោ មោយ ខេតនា ខ នំអំណា ខ តាមសញា

មាគឆ្លិយ។ត្រូនិទេ្ទស ទី ៩

(៥១) តាក្យថា កំលេសដា គ្រឿងចាក់សែះទាំង ឲ្យាយ នៃបុគ្គល ដែល ប្រុសភាកសញ្ញាមិនមាន េ អធិប្បាយថា បុគ្គលណា ចំរើនអរិយ-មគ្គមានសមថៈ ដាប្រធាន បុគ្គល នោះ ឈ្មោះថា ធ្វើសមាធិតាង ដើមឲ្យ កើតហើយ សង្កត់សន្តិនកំលេសជា គ្រឿងចាក់សែះទាំង រួយ ។ ក្នុង កាលសម្រេច ព្រះអរហគ្គ ហើយ ព្រះអរហន្តលះបង់កំលេសជា គ្រឿងចាក់ សេះទាំង ឲ្យាយ មោហៈ ទាំង ឲ្យាយ នីវេណៈ ទាំង ឲ្យាយ កាមសញ្ញា ព្យាបាទសញ្ញា វិហឹសាសញ្ញា នឹងទិដ្ឋិសញ្ញា លោកបាន ផ្តាច់បង់ បុសគល់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទីកើតនៃ ដើម គ្នោត ដល់នូវ ការមិនមាន ជាធម៌មិនមានការកើតទៀត ហេតុ នោះ (ខ្លង់ត្រាស់ថា) កំលេសជា គ្រឿងចាក់សែះទាំង ឲ្យាយ នៃបុគ្គលដែល ប្រាសចាកសញ្ញា មិនមាន ទេ ។

(៥៤) ពាក្យថា មោហៈពំងី ឡាយ នៃបុគ្គលដែលផុតសេឡះដោយ បញ្ហាមិនមាន េ អធិប្បាយថា បុគ្គលណា ចំរើនអរិយមគ្គមានវិចស្សនា ជាប្រធាន បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ធ្វើសមាធិទាងដើមឲ្យកើត សង្គត់សង្គិន នូវមោហៈ ។ ក្នុងកាលសម្រេចព្រះអរហត្តហើយ ព្រះមរហន្តលះចង់ មោហៈពំង៍ឡាយ កិលេសជាគ្រឿងចាក់សែះពំងីឡាយ នីវិណេៈពាំង ឡាយ កាមសញ្ញា ព្យាធុទសញ្ញា វិហឹសាសញ្ញា នឹងទិដ្ឋិសញ្ញា

សុត្តន្តមិជិកេ ខុទ្ភកនិកាយស្បូ មហានិទេ្តសោ ទុច្ចិន្ទទូលា តាលាវត្ថុតាតា អនភាវន្ត័តា អាយតំ မၚၓျာၕႜႄမ္ဘာ့နာ ၓၮၟားမုန္မာလ႑ ေၾကာင္း (ဗက) လက္ဆက္ နိန္ငိက္ ၊ ယ မန္လ၊ ဟ လံု ၊ အ ឃដួយន្នា វិចវត្ថិ លោកេទ័ យេ សញ្តំ កណ្តត្តំ ကာဗလက္ကိ ၅၇စာ ေလက္ကိ[ု] ဟို လာလက္ကို (အ လက္ကာ⁾-សេន ឃដ្តេត្តិ សំឃដ្តេត្តិ ។ ភជានោម ភដ្ទហ៍ អិនត្តិ ခန္တိယာဗ် ခန္ဂိုးယဗ်ာ အီနန္ဂို ကြာတ္ခုိကာဗ် ကြာတ္ခုိကေတ် หิຂຂໍ້ ຮຸດຄະສຸດ ຮຸດຄະມູດ ແລະ ເປັນເຮັດ ເປັນເຮັດ หิลล์ ยุเลาย์ ยาลก หิลล์ ยัลาย์ ยุเลล หิลล์ ยุเลาย์ ยิลท.พิลล์ กาลาย์ กาลท พิลล์ หล้อย์ หล้อเมา หิรล์ กาลาย์ หลือเมา หิรล์ หลือย์ ភានភា មិនតំ សញាយោមិ សញាយោធ អិនតំ ។

សុត្តនូមិដឹក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

ផ្តាប់ឬសគល់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទីកើត នៃដើមត្នោត ដល់នូវការមិនមាន ជាធម៌មិនមានការកើត តទៅទៀត ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) មោហៈទាំងឡាយ នៃបុគ្គលដែលផុតស្រឡះដោយ បញ្ញា មិនមានទេ ។

(៤៣) ពាក្យថា បុគ្គលទាំនឡាយណា ប្រកាន់យកសញ្ញាន៏ន ទិដ្តិហើយ បុគ្គលទាំងនោះ វ៉េមងបន្ត (នូវអត្តភាព) ប្រព្រឹត្តទៅក្នុង លោក អធិប្បាយថា បុគ្គលទាំងទ្បាយណា ប្រកាន់យកសញ្ញា គឺ កាមសញ្ញា ព្យាឲ្ទទសញ្ញា វិហឹសាសញ្ញា ឬគ្នលទាំងឲ្យាយនោះ វមែងប៉ះពាល់ ប៉ះទង្គិច ដោយអំណាចសញ្ញា ។ ពួកព្រះរាជាវមែង ទាស់ទៃង៍នឹងត្លូកព្រះរាជា ត្លូកក្សត្រិយ៍ វមែងទាស់ខែងនឹងត្អូកក្សត្រិយ៍ ពូកព្រាហ្មណ៍រមែងទាស់ខែងនឹងពួកព្រាហ្មណ៍ ពួកគហបតីវមែងទាស់ ใจฉริ์ฉี่ถูกลบาบลี ยาลาเป็ยฉอา**เว่เจฉริ์ฉีบก บุ**กเป็ยฉอาเว่เจฉี ธ์ฉัยาลา บิลาเซอนต์ไรล์ธ์สับล บุ**ลุเ**ซอนต์ไรล์ธ์สับลา บล์ ប្អូនប្រុសមែនតាស់ខែងនឹងបងប្អូនប្រុស បងប្អូនស្រី វមែងតាស់ខែង ន៍ន៍បន៍ប្អូនស្រី បន៍ប្អូនប្រុសម៉េងនាស់ខែងនិងបងប្អូនស្រី បង់ប្អូនស្រី វមែងទាស់ខែងនឹងបងប្អូនប្រស សំឡាញ់វមែងទាស់ខែងនឹងសំឡាញ់ ។

しつ

នេះ នត្ត ភាលហរិក្តហរិវានាខន្នា អតាមញុំ ចាល់បាំបិ ឧបត្តមន្តំ លេឌ្គ ហំបំឧបត្ថមន្តំ ឧណ្តេហំបំ ឧបត្តមន្តំ សត្វេហ៍ចំ ឧបក្តមន្តំ ។ តេ តត្ត មរណម្បី និកច្ឆ្នំ មរ-ကာဗန္ရာဗ်္ဂါ ၾကိဳ **၊ ၊ ဖ နိ**င္ရွိ ကက္လာန္ခ်ီ နာနာ္မႈ၊ ေကာ. កោត៍ កំ ។ មេ។ នេះ ហោតំ ន ន ហោតំ តថាកតោ បរម្មរណាត់ កំ តេ ឧ៍ដ្ឋាសេន ឃដេខ្លំ សំឃដេខ្លំ សត្វាវតោ សត្ថាវំ យន្តេន្តំ ឧទ្ធក្ខានតោ ឧទ្ធក្ខានំ ဃးဆွန္ ကေလးေရာက္ၿပီး အေရာက္ရွိ အခ်ိဳးကားစုန္မီ ကားဆွန္ခ်ိဳ បដ៍បនាយ បដ៍បនំ ឃដ្លេន្តំ មក្កតោ មក្តំ ឃដ្លេន្តំ ។ អថ្ម នេ អ្នទ័ មហស់ មេលទ័ មហ័ន មួយ ខេត្ត វិក្តហំ តាពេន្ត វិវាន៍ តាពេន្ត មេនកំ តាពេន្ត ន ភ្នំ ៩ម័ ឧម្មវិនយំ អាជានាសំ ។ ខេ ។ ចិត្តេ ខេហ៍ វា ស ខេ បញ្ហេស័ត៌ ។ គេសំ អភិសដ្ឋារា អប្បហ៍នា អភិសដ្ឋា. ားမို များစားစုနား ကျန်းတဲ့ အားလာ ယားနွားစွဲ စ်းရာဒယာခံယာ ယားငွန္ခ် စိန္ဒာိလ၊ယ ယားငွန္ခ် မခုလျှ លោក ឃដេត្ត នេះលោកេ ឃដេត្តំ កតំហា កតំ

នវិមោ មាគន្ល័យតុវត្ថន៍ខ្មែរណ

មាគឆ្ចិយតុត្ត្រតិទ្ទេស ទី ៩

ជនទាំងនោះ ដល់នូវជម្លោះ ប្រកួតប្រកាន់ ការទាស់នៃង ប្រហាវគ្នា នឹងគ្នាដោយដៃទ្ទះ ប្រហារដោយដុំដីទាំងឡាយទូះ ប្រហារដោយដម្បង ទាំងឲ្យយខ្វះ ប្រហារដោយគ្រឿងសស្ត្រាទាំងឲ្យយខ្វះ ក្នុងហេតុនោះ ។ ជនទាំងនោះដល់នូវសេចក្តីស្លាប់ 🤋 នូវឲ្ភទៀបស្លាប់ ខ្វះ ក្នុងហេតុនោះ 🔊 ដនទាំងទ្បាយណា ប្រកានយកនូវទិដ្ទិថា លោកទៀន ដូចេះក្តី ។ បេ ។ សត្វស្លាប់ហើយកើតទៀតកំមិនមែន មិនកើតទៀតកំមិនមែន ដប៉េះក្ដី ជនទាំងនោះ វរមងបៀតបៀន បៀតបៀនត្រម ដោយអំណាចទិដ្តិ សថ្ងៃងហើយ ព្រោះធម៌ដែលសាស្តាសម្តែងហើយ បៀតបៀនតូក ព្រោះ ពួក បៀតបៀនទិដ្ដី ក្រោះទិដ្ដី ចៀតបៀនបដិបទា ត្រោះបដិបទា បៀតបៀនមគ្គ ព្រោះមគ្គ ។ មួយទៀត ជនទាំងនោះ វមែង ទាស់ខែង ធ្វើជម្លោះ ធ្វើសេចក្តីប្រកួតប្រកាន់ ធ្វើសេចក្តីប្រកាន់ខុស ធ្វើ វិវាទ ធ្វើការដណ្ដើមយកឈ្នះថា អ្នកមិនបេះឆម្មវិន័យនេះទេ 7 10 9 ឬ បើ អកអាច អកចុវដោះ ខុះ ។ អភិសង្ខាវេទាំង ឡាយ គឺបុគ្គល ពំង៍នោះ មិនបានលះបន់ ក្រោះការមិនបានលះបង់អភិសង្ខាវពំង៍ឲ្យយ ទើបបុគ្គលទាំងនោះ វមែងលំំបាកក្នុងគតិ លំំបាកក្នុងនវក លំជាត ក្នុងកំណើតតិរក្ខាន លំបាកក្នុងប្រេតវិស័យ លំបាក ក្នុងមនុស្ស-លោក លំបាក ក្នុងទេវ លោក លំបាក ភ្លាប់ ខ្លូវគត៌ដោយគត៌

សុវត្ថុន្តលិងពេ ខុទ្ធពង៌ាយសុវ្ធ មហានិទ្ទេសោ នួនពន្ល័យ និនឧន្ដ្ដ ឧទ្ដុសថ្វិយា ឧទ្ដសថ្វំ ឧលុខ ឧរ សំសារទេ សំសារំ រដ្តេ វដ្តំ ឃដ្តេត្តំ សំឃដ្កេត្ត အးနုံင္ရာ ေနာက္ခ်င္စားနံ႔ ရွိတားနံ႔ ရွိေအးအေနာက္ យា ខេត្ត ។ លោកេត៍ អមាយលោកេ មនុស្ស-លោកេ នៅលោកេ ១ន្ធុលោកេ ជានុលោក អយតនលោកេតិ សញ្ហញ្ និដ្តិញ្ យេ អក្កហេសុំ នេ ឃដ្ឋយន្ត្តា ខែវត្តិ លោក ។ នេតាមា ភកវា း ဏာဂ်ာရွာလျှ ေလးနဲ့ ဗဆ္ဆ បញ្ហាវិមុត្តស្អូ ន សន្តិ សេ ហ សញ្ញញ្ច និដ្ឋិញ្ច យេ អក្កហេស៊ី ខេត្តតារលរ ន៍រេចរ៍ ខ្មេយន្នយ ខេរ នៈមោ មាធន្ទ័យសុត្តនិទ្ទេសោ និដ្ឋិតោ ។

d o

តុវត្តន្តចំដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

នូវការកើតដោយការកើត នូវបដិសន្ធិដោយបដិសន្ធិ នូវតពដោយកព នូវសង្សាវ ដោយសង្សាវ នូវវដ្ដ:ដោយវដ្ដ: កាលលំបាក វាំមង ត្រាច់ទៅ វមែងទៅ វមែងញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។ ពាក្យ ថា លោក គឺអបាយលោក មនុស្សលោក ទេវលោក ១ន្ធ-លោក ៣តុលោក អាយតនលោក ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលទាំងឲ្យាយ ណា ប្រកាន់យកសញ្ហានឹងទិដ្ដិ បុគ្គលទាំងនោះ ឈ្មោះថា បន្ត (នូវអត្តភាព) ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងលោក ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

កំលេសដាគ្រឿន៍ចាក់ស្រេះទាំងឡាយ នៃថុគ្គលដែលច្រាស ចាកសញ្ញា មិនមានទេ មោហៈទាំងឡាយនៃថុគ្គល ដែល ផុតស្រឡះដោយបញ្ញា មិនមានទេ ថុគ្គលទាំងឡាយ ណា ប្រកានយកសញ្ញានឹងទិដ្ឋិហើយ ថុគ្គលទាំងនោះ វមែងបន្ត (នូវអត្តភាព) ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងលោក ។ ចម មាននួយសុត្តនិទេ្តស ទី ៩ ។

ទសមោ បុរាភេទសុត្តតិទេ្តសោ (៥៤) តាមិឧស័រ តាមិសីលោ ឧមសញ្តេតិ រុទ្ធតិ នម្មេ កោនម បញ្រហ៍ បុច្ចិតោ ឧត្តមំ លំ។ (ชช) สะชัลญี สะชังเกา รยญเลล์ รุยุสัล កមិនសត្រិ ក៏ឱសេន ឧស្សនេន សមន្លាកតោ ក៏. សណ្ដាំនេន តឹបការនេ តឺខដិភាកេនានិ តេម័នស្មី។ สธิ์นี้เกาล์ สีลิเพล มีเกล พยุฏสเล តឹសណ្ថានេះ តើបតាវេះ តើបដិការកំខាត់ តម្លំនុស្ស តដ៏សីលោ ។ ឧបសញ្ខេតិ រ៉ុទ្ធតិតិ សញ្ញេ ប្រសាន្ឋា ဖို့စူးရာ ဗင်္ဂဗျူလျှီးနှော့နဲ့ ဂုဗ္ခန် ဗဂုဗ္ခန် ကင်္ဂယန် កណិយតិ ឧ័ម័យតិ កេហវិយតិ ។ តេដំឧស្ប៊ីតិ អនិប្បញ្ញុំ មុទ្ធន៍ ។ តាន់សំលោន អនិសីលំ មុទ្ធន៍ ។

បុរាភេទសុត្តតំទ្ទេស ទី ๑០

(៥८) (ព្រះពុទ្ធនិម្មិតសូវថា) បុគ្គលមានការឃើញដូចម្ដេច មានសីលដូចម្ដេច ដែលព្រះអគ្គហៅថា អ្នកសូប បពិត្រ ព្រះគោតម ព្រះអង្គដែលខ្ញុំសូវបេំយ សូមប្រាប់ នូវ ឧរជន ដ៏ទុត្តមនោះ ។

(៥៥) អធិប្បាយពាក្យថា បុគ្គលមានការឃើញដូចម្ដេច មានសីល ដូចម្តេច ដែលព្រះអង្គហៅថាអ្នកសូប ត្រង់ពាក្យថា បុគ្គលមានកាវ ឃើញដូចម្ដេច គឺបុគ្គលប្រកបដោយការឃើញដូចម្ដេច ព្រុកដដូចម្ដេច មានប្រការដូចម្តេច មានចំណែកប្រៀថដូចម្តេច ហេតុនោះ (ទើថ សូវថា) ឬគ្គលមានការឃើញដូចម្ដេច ។ ពាក្យថា មានសីលដូច មេច គឺជាអ្នកប្រកបដោយសីលដូចមេច ប្រាកដដូចមេច មាន ប្រការដូចម្ដេច មានចំណែកដូចម្ដេច ហេតុនោះ (ទើបសូវថា)មាន ការឃើញដូចម្ដេច មានសីលដូចម្ដេច ។ ពាក្យថា ដែលព្រះអង្គ ហៅថា អ្នកសូច គឺដែលព្រះអង្គពោល ត្រាស់ សំដែង ពណ៌នា បំភ្លំ ថ្ងៃជ៍ ថាជាអ្នកសូប ជាអ្នកសូបស្កាត់ មានទុក្ខរលត់ ជាអ្នក សូចវិទ្យាថ់ ។ ពាក្យថា បុគ្គលមានការឃើញដូចទ្លេច គឺសូវចំពោះ អធិប្បញ្ញា ។ ពាក្យថា មានសីលដូចម្ដេច គឺសូវចំពោះអធិសីល ។

សុត្តន្តមិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស មហានិទ្ទេះសា នុបសន្លោត អធិចិត្ត មួនគិត កាដំឧស្មី កាដំសីលោ ឧបសភ្លេត វុច្ចតំ ។ (៥៦) នារម្ម កោនម បទ្រហ័និ នន្តិ យំ បុទ្ធាមិ យំ យា ទា មិ យំ អ េ្លាសា មិ យំ បសា នេ មិ ។ កោត មាតិ សោ និម្មិតោ ពុន្ធិ ភកវន្តិ កោត្តេន អាលបតិ ។ បច្រុ-ហ៍តំ ត្រូហ៍ អាខិត្ត នេសេហ៍ ខញ្ឈាមេហ៍ ខដ្ឋមេហ៍ វិវាវ វិកដ ខុត្តានីភាពេហ៍ បកាសេហ័ត៍ តម្មេ កោតម ဗဨာဢ် ၅ (៥៧) ឫខ្លំតោ ឧត្តម ឧវត្ត ឫខ្លំតោត ប៉ុដ្តោ ពុច្ចំតោ យាចំតោ អដ្ហេសិតោ បសាន៍តោ ។ ឧត្តមំ លវត្តំ អក្កំ សេដ្ឋំ វិសេដ្ឋ ចាមោកភ្នំ ឧត្តមំ បារំ លវត្ថុ បុច្ចិតោ ឧត្តមំ នាំ ។ តេនាហ សោ និម្មិតោ

do

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

សូវចំពោះអធិចិត្តថា អ្នកសូប ហេតុនោះ (ទើបសួវថា) បុគ្គល មានការឃើញដូចម្តេច មានសីលដូចម្តេច ដែលព្រះអង្គ ហៅថា អ្នកសូប ។

(៥៦) អធិប្បាយពាក្យថា បពិត្រព្រះគោតម ព្រះអង្គដែលខ្ញុំ (សួរហើយ) សូមប្រាប់នូវនជេននោះ ត្រង់ពាក្យថា នោះ គឺខ្ញុំសួរចំពោះ បុគ្គលណា អង្វរចំពោះបុគ្គលណា អាពធនាចំពោះបុគ្គលណា ញ៉ាំង ព្រះអង្គឲ្យដ្រះថ្ងាចំពោះបុគ្គលណា ។ ព្រះពុទ្ធនិម្មិតនោះ ហៅព្រះពុទ្ធ មានព្រះភាគ តាមគោត្រថា បពិត្រព្រះគោតម ។ ពាក្យថា សូម ប្រាប់ គឺ សូមពោល សូមពណ៌នា សូមសំដែង សូមបញ្ញត្ត សូមផ្ដើម សូមបើក សូមចែក សូមធ្វើឲ្យភក់ សូមប្រកាស ហេតុនោះ (ទើប សូរថា) បពិត្រព្រះគោតម ព្រះអង្គដែលខ្ញុំ (សួរហើយ) សូមប្រាប់ នូវនរជននោះ ។

៥៧) ពាក្យថា ដែលខ្ញុំ សូវហើយ (សូមព្រាប់) នូវនវជនដ៏ទត្តម ត្រធំពាក្យថា សូវហើយ គឺសូវហើយ ដណ្តឹងហើយ អង្វរហើយ អាវាធនា ហើយ ឲ្យជ្រះថ្ងាហើយ ។ ពាក្យថា នូវនវជនដ៏ទត្តម គឺនូវនវជន ជាកំពូល ប្រសើរ ប្រសើរវិសេស ជាប្រធាន ដ៏ទត្តម ប្រសើរក្រៃ លែង ហេតុនោះ (ទើបពោលថា) ព្រះអន្តដែលខ្ញុំសូវហើយ (សូមព្រាប់) នូវនវជនដ៏ទត្តម ។ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធនិម្ញិតនោះ ត្រាស់សួរថា

មេន សំខ្មុំ សំខ្មុំ ដែរ សំខ តស្បូ ឧត្តំ បុរេត្តតំ ។ (ชส) รีสสเฉภา ยุก เหลาลิ หลุกลิ ยุก តាយស្បៈ គេខា បុរា អត្តភាវស្បៈ គេខា បុរា ចាខ្យៅវស្ប စ်းက္ခေတာ မှာ ဆီခ်ိန်ဖြွံ့ယည် ရေမမေဒာ အေရးလက ါ်အအဲးလာ ေနေးလာ အဲးလာ မန္မားလာ ဗ. ហិននណ្តោ ខដ៌និស្បដ្តនណ្តោ វិតភាគោ វិកតភាគោ ຮຽກເຕ ຜູກເຕ ອຸຣຸກເຕ ບທີ່ແກເຕ ບຂໍ້. ជំស្បដ្ឋភាគោ ជិញគោ ជិញគោ ស័តិភ្វគោ សុទប្បជិ-សំវេនី ត្រហ្មភ្វូគេន អត្តនា វិមាវត៍ ។ ភកអត៍ ລາເກໍຂໍເຮລິ ໆ ຮຍ້ຮ ຮຽກເລາສິ ສຮກ ໆ កក្តនោរសាត៌ គត់ ។ គក្តទោហោតំ គត់ ។

រសមេ ឃុឃករស្ត្តនិទ្ទេសោ តាម័ឌស្បី តាម័សីលោ ឧមសក្តោឆិ វុក្វឆំ តម្មេ តោតម បញ្រ្ទបាំ បុច្ចិតោ ឧត្តមំ នរត្តិ ។ (៥៤) រីតតេណ្ណោ បុរា ភេខា (តិភកវា) បុព្វមន្តមនិស្បិតោ

ർന

(៥៩) ពាក្យថា ព្រះមានព្រះកាគ ឲ្រង់ត្រាស់ថា មុនអំពីការបែក ព្វាយសរីវៈ ទៅ បុគ្គលណា ប្រាសចាតតណ្ហា អធិប្បាយថា បុគ្គលប្រាស ចាកតណ្ហា ឃ្វាតចាតតណ្ហា លះតណ្ហា ខ្ជាក់ចោលតណ្ហា រួចចាកតណ្ហា លះបង់តណ្ហា លោស់ចោលតណ្ហា ប្រាសចាកកគ: ឃ្វាតចាកកគ: លះ រាគ: ត្បូក់ចោលកគ: រួចចាកកគ: លះបង់កគ: ហោស់ចោលកគ: មិន ស្រេកឃ្វាន រលត់ឲុត្ខ ត្រជាក់ សោយសុ១ នៅដោយចិត្តដ៏ប្រសើរ មុនអំ-ពីការបែកធ្វាយកាយ មុនអំពីការបែកធ្វាយអត្តភាព មុខអំពីការដាក់ចុះនូវ សាកសព មុនអំពីការដាច់ដ៏វិតិន្ទ្រិយ ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះកាគ ជា ពាក្យហៅដោយសេចក្តីគោរព ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុឲ្ធង់បំពាក់កគ: ។ ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុឲ្យង់ បំពាក់ពេស: ។ ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុឲ្យង់បំពាក់មេលេះ

តត្រ្តថ្មបំដំពេ ខ្មុទ្ធពតិកាយសុទ្ធ មហាតិទេសោ ភក្តមានោត៌ ភកវា ។ ភក្តខិដ្ឋីតំ ភកវា ។ ភក្តតាណូ. เกาลิ รหก ๆ รหลังเงเงาลิ รหก ๆ หน้าหน้ ບຂໍ້ໄກຂໍ້ ຂຽງເຮດຊໍ້ ກຽກ ໆ ກກໍ່ຜໍ້ អລູດາເກຄັ ກຮຸງ ໆ ກາງສະຫາເພາສ ກຮຸງ ໆ ກາງສະນັເພາ ກາງສ. ຮູ້ເຊງ ກາງຮຽງເໜາສັ หลุก ๆ หลิ ก หลุก ผาญ-វឧបន្ទាន់ បន្ទាន់ សេនាសនាន់ អប្យសន្ទាន់ អប្រ-នំក្មោសាន់ វិដនវានាន់ មនុស្សរាហសេយុក្រានំ បនិ. សល្វានសារូទានីតំ ភតវា ។ ភាគីវា ភតវា ទ័ព-ខំណូខាន សេនាសន់ តំហានឲ្យចូយគេសដួមវិត្តាកោ. នន្តំ ភតវា ។ ភាតី វា ភភវា អត្ថរសស្បូ ឧម្មរ-សស្ស វិមុន្ត៌ាសស្ស អជ៌សីលស្ស អជ៌ចិត្តស្ស អជ៌-ຍງຫາເມາສັກຮກ ໆ ກາສັ ກໍ ກຮກ ຮຸຊິ ແມ ລາ ຂໍ

សុត្តនូចិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រង់បំពាក់មានះ ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រន៍បំចាក់ទិដ្ឋិ ។ ព្រះនាមថា មានព្រះ ភាគ ព្រោះហេតុទ្រន៍បំពុកចំរុង ។ ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ញ្រោះហេតុ ទ្រន់បំផុតតំលេស ។ ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រង់ចែក រំលែក ញែក នូវធម្មរតនៈ ។ ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រង់ធ្វើ នូវទីបំផុតនៃកពទាំងទ្បាយ ។ ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រង់ចំរើនព្រះកាយ 🔊 ព្រះ នាមថា មានព្រះកាគ ព្រោះហេតុទ្រង់បំរើនសីល ចំរើនចិត្ត បំរើន បញ្ញា 😗 មួយទៀត ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុព្រះមាន ព្រះកាគ ទ្រន់គប់កោសនាសន : ទាំងទ្បាយដ៏ស្វាត់ គឺ ព្រៃតូចនឹន៍ ព្រៃធំ ជាព្រៃមិនមានសំទេន្ទ្រ មិនមានការគឹកកង៍ ជាព្រៃប្រាស ចាតទ្យល់តាយនៃជន ជាព្រៃស្ងប់ស្ងាត់ចាតមនុស្ស សមគួរដល់ការ ព្ទួនសម្ងំ ។ ចូយទៀត ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់មានច័វរ បិណ្ឌូចាត សេនាសនៈ នឹនគិលាន-ប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខារ ។ មួយទៀត ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់មានកាគ់ ខែអត្តរស ធម្មសេ វិមុត្តិ-ស អធិសីល អធិចិត្ត អធិប្បញា ។ មួយទៀត ព្រះនាម ថា មានព្រះកាគ ព្រោះហេតុព្រះមានព្រះកាគទ្រង់មានកាគនៃឈាន៤

بي ليم

ទសមោ ឬវាភេទឥរុត្តនិទេសោ ទតុន្នំ អប្បមញ្ញានំ ចតុន្នំ អរុបសមាបត្តិនន្តិ ភកក ។ ភាគីវា ភកវា អដ្តខ្ញុំ វិមោត្ត្លានំ អដ្តខ្ញុំ អភិភាយត-នានំ នៅខ្ញុំ អនុបុត្វហោរសមាបត្ត័នន្តិ គកវា ។ ភាគ ກ ຮອກ ຂະເຊີ້ ອີ້ພາມອາເມຣູ ຮອນ ເຊື້ອມ ເພື່ອ ເອນ ເຊື້ອ ເອນ ເພື່ອ ເອນ ເຊື້ອ ເອນ ເພື່ອ ເອນ ເພື່ອ ເອນ ເພື່ອ ເອນ ເພື່ សមាបន្ត័នំ អានាទានស្បតិសមានិស្ប អសុគសមា· បត្តិបរាត់ កកក់ ។ ភាក់ កំ កកក់ ខតុនំ សត៍បន្ត្រា-စာ အိ ဧနုပ္ရွိ မာမ္မဗျဆာ အ အိ ဧနုပ္ရွိ နန္နီ ဓာ နာ အိ ဗ ကု ရွိ ရန္ခြီယာနိ ဗက္ခန္မီ ၈လာနိ လန္စန္မီ ကေခၚစာနိ မာယလ္န អដ្ឋ ខ្ញុំកាស្បូ មក្កស្បាន ភកវា ។ ភាគី វា ភកវា ឧសខ្មុំ နေရာဇနာကာဖို့ ေနာ့္ရွိ ဖံနားထူးဖို့ ေနာ့္ရွိ ဗင္နီလမ္ဂ်န္မာဖို့ ជន្នំ អភិញានំ ជន្នំ ពុទ្ធទម្មានន្តំ ភកកំ ។ភកកំតំ នេតំ ເກຍ ຍາຮກ ແຮ<mark>້</mark> ຂັບຮກ ແຮ້ ແ ກາຮກ ແຮ້ ແ ာင်္ဂနိယာ အနိန္န ဗိန္ရာဗႈန္နက် အနိုန္နက္ဆာန်နားလာ. ဟ် ကော် ကော် ေလ မ ကောက္ကာ ကော် ကော် ေနော សាហ៍ តាត់វិមោត្ទឆ្នំតាមេតំ ពុន្ធានំ ភកវន្លានំ ពោធ៌យា မွ၊လ လဟ လ၈္ဘာရကာလာလျှပင်္လလာနာ လင္မ်ဳိကာ បញ្ចត្តិ យឧឧ ភកវាត វិតតណ្តោ បុរាភេនាតំ ភកវា ។

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

អប្បមញ្ហា ៤ អរុបសមាបត្តិ ៤ ។ មួយ ទៀត ព្រះនាមថា មានព្រះកាគ ព្រោះហេតុព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់មានភាគនៃវិមោត្តូ៨ អភិកាយតនៈ៨ អនុបុព្វហៃរសេមាបត្តិ 🖌 ។ មួយទៀត ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះ ហេតុព្រះមានព្រះភាគច្រន់មានភាគនៃសញ្ជាភាវនា ១០ កសិណសមាបត្តិ ๑០ អានាបានសត្រិសមាជិ អសុកសមាបត្តិ ។ មួយទៀត ព្រះនាមថា មានព្រះកាគ ព្រោះហេតុ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រន៍មានកាគ់នៃសតិហ្យ-ដ្ឋាន៤ សម្មហ្វជាន៤ឥទ្ធិថាទ៤ ឥន្ត្រិយ៩ ពលៈ៩ ពោដ្យផ្លា មគ្គដ៏ប្រសើរប្រកបដោយគង្គ ៨ ។ មួយទៀត ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ញ្រោះហេតុព្រះមានបុណ្យ ទ្រង់មានកាគនៃតថាគតពល**ទ**្ធ វេសាវដ្ដ: ៤ បដិសម្ភិទា៤ អភិញា ៦ ពុទ្ធធម៌ ៦ ។ ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ មិនមែនមាតាធ្វើ មិនមែនបិតាធ្វើ មិនមែនបងប្អូនប្រសាធ្វើ មិនមែន បន៍ប្អូនស្រីធ្វើ មិនមែនពួកមិត្រអាមាត្យធ្វើ មិនមែនពុកញាតិសាលោហិត ធ្វើ មិនមែនពុក្ខសមណ្យាហ្ណ៍ធ្វើ មិនមែនពុកទៅតាធ្វើទេ ព្រះនាមថា មានព្រះភាគនុះ របស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះនាមកើត កងទ័បំផុតនៃវិមោក ការបញ្ជាតិថា មានព្រះភាគ នុះ (កើតហើយ) អំពីការត្រាស់ដឹង ព្រមដោយការបានចំពោះនូវសព្វញតញាណ ទៀប គល់ កោធិព្រឹក្យ ហេតុនោះ មានពាក្យថា ព្រះមានព្រះកាគ (ត្រាស់ ហើយ)ថា មុនអំគីការបែកជាយសរីវៈទៅ បុគ្គលណា ជ្រាសចាកតណ្តា ។

ករុត្តនូបិ៨ពេ ខុទ្ទពទិតាយសុរ្វ មហានិទ្ទេរណ (៦០) បុទ្ធមន្តមនិស្សិតោន៍ បុទ្ធនោ វុច្ធន៍ អនីតោ អន្ធា ។ អន័ន័ អន្ធានំ អាវត្ត តណ្ហា បហ័នា ហោត င်္နိ ဗင်္ဂင်္ဂလျှံ ဦး **က**္ဘာ ဟ ဗက်င္ဂန္မွာ င်နို့ဟာ ဗင်္နင်္ဂလျှံ-ដូន្លា រារញ្ជំពុទ្ធឧទ្ធភ្ញាំតោ ។ អ៩ក រាអ្វីទោ អញោភាំ អភ័តមន្ធានភ្នំ តត្ត នភ្នំ ន សមន្ទាតមេត៍ វេអំវេននោ អញេស រ៉ាអៃញ្ញេ អញេស រ៉ាអៃសន្នារោ អញេសឺ រ)អំណាណោ អហោសី អតីតមន្ទានភ្នំ តត្ថ នភ្នំ ឧ សម-ធ្លាកទេត ស់ទៀបតូទន្លមនិស្បិតោ ។ អ៩វា ឥត៌មេខក្ខ អហោស អតីតមន្ទានំ ឥភិទ្រាភិតត្ត ន ជន្ទរាកប្បដិពន្ធំ យោតិវិញាណ័ននន្ទរាកឲ្យដ៏ពន្ធតាវិញាណស្បន ត. នភិនទួន ន ន ន ភិន ភ្ល ស្ថា សមៀប ពុទ្ធ ម ន ស ្ម ត ន ន មេ សោន៍ អញោស៍ អតីនមន្ទានំ ៩និ សន្ទាន់ ៩និ មេ ឃានំ អយោស៍ អភិតមន្ទាន់ ឥត៌ កន្ទាត់ ឥត៌ មេ ជិញ្ចុំ អយោសំ

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកតិកាយ មហានិទ្ទេស

(៦០) ពាក្យថា មិនអាស្រ័យនូវកាលជាទាងដើម អធិប្បាយថា អតីតកាល លោក ហៅថា កាលខាងដើម ។ បុគ្គល ប្រាវព្ទអតីតកាល ហើយលះបន់តណ្ហា លោស់ចោលទិដ្ដិ ព្រោះ រេះបន់តណ្ហា ព្រោះ វលាស់ចោលទិដ្ឋិ ឈ្មោះថា មិនអាស្រ័យកាលខាងដើម យ៉ាងនេះ ។ មួយទៀត ថ្មុត្តលមិនដល់នូវសេខក្តីកែរាយកង៍ ព្រុវម្មណ៍នោះថា អាត្ញា អញមានរូបហេងនេះហេយក្នុងអតីតកាល មិនដល់នុវសេចក្តីកែវាយ ក្នុង អារម្មណ៍នោះថា អាតា្មអញមានវេទនាយ៉ាងនេះ មានសញ្ញាយ៉ាងនេះ មានសត្តរយេរីននេះ មានវិញាណយាំងនេះ ក្នុងអត្ថតកាល ឈ្មោះថា មិនអាស្រ័យកាលទាងដើម យ៉ាងនេះទុះ ។ មួយទៀត វិញាណ មិនដាប់បញ្ជាក់ដោយធន្ទរាគក្នុងការមណ៍ ទាំងនោះថា ចក្ខុវបស់អាតា្តអញ មានយ៉ាត៍នេះ រូបទាំនទ្បាយមានយ៉ាងនេះ ក្នុងអតីតកាល បុគ្គលមិន ត្រេកអរចំពោះចត្ថនឹងរូបនោះ ព្រោះវិញាណមិនដាប់ចំពាក់ដោយធន្ទរាគ អកដែលមិនត្រេកអរក្នុឪចក្ខុនឹងរូបនោះ ឈ្មោះថា មិនអាយ័យកាល ទាងដើម យ៉ាងនេះទុះ ។ វិញាណមិនជាប់ចំពាក់ដោយឆន្លាគ ក្នុងអា. ទេណ៍ ទាំងនោះថា សោត:របស់អញ មានយាំងនេះ សំឡេងទាំងឡាយ មានយ៉ាន៍ នេះ ក្នុនអតីតកាល ថាយាន: របស់អញមានយ៉ាងនេះ ក្វិន ទាំឥឡាយមានយ៉ាងនេះក្នុងអតីតកាល ថា ជិក្ករបស់អញមានយ៉ាំងនេះ

сь

(៦٩) ៤ម េជ្ឈ ឧុបស េដ្ខ យេព្វាតិ ៤ ប េជ្ឈ វុទ្ធតិ ម ទុ ប្ប េញ អ ទ្ធា ។ ប ទុប្បន្នំ អ ខ្ធា ឧំ អ វ ព្ភ ត ស្លា ប ហី ឆា ហោ តិ ឌិដ្ឋិ ប ដ ធិស្ស ដ្ឋា ត ស្លា យ ប ហី ឧត្តា ឧដ្ឋិ យោ ប ដ ធិស្ស ដួត្តា វ ត្តោតិ នុបស េដ្ទ យេព្យ ខុ ដោ តិ នុបស េដ្ទ យេព្យ ម្វ ឧត្តា តិ ឧុបស េដ្ទ យេព្រ វិធិត េត្វាតិ ឧុបស េដ្ទ យេព្យ ប អ ម ដោ តិ ឧុបស េដ្ទ យេព្រ វិធិត េត្វាតិ ឧុបស េដ្ទ យេព្យ អ ឌិ ដ ខ្ពុ តោ តិ ឧុបស េដ្ទ យេព្រ វិធិត េត្វាតិ ឧុបស េដ្ទ យេព្យ អ ឌិ ដ ខ្ពុ តោ តិ ឧុបស េដ្ទ យេព្យ វិ តេត្វាតា តិ ឧុបស េដ្ទ យេព្យ អ ឌិ ដ ខ្ពុ តោ តិ ឧុបស េដ្ទ យេព្យ វិ តេត្វាតា តិ ឧុបស េដ្ទ យេព្យ អ ឌិ ដ ខ្ពុ តោ តាតិ ឧុបស េដ្ទ យេព្យ វា ច ក តោ តិ ឧុបស េដ្ទ យេព្យ ហេព្វ ។ តោ អ ភិស ដ្ឋា វា ប ហី នា អ ភិស ដ្ឋា ភេ ឧប ហើ ឧត្តា

លេខ បារបទលុត្តនំទេស អតីតមន្ធានំ ឥតិ វេសាត៌ ឥតិ ខេ គោយោ អយោ សំ អតីតមន្ធានំ ឥតិ ដោដ្ឋព្វាតិ ឥតិ ខេ មនោ អយោ សំ អតីតមន្ធានំ ឥតិ ឧម្មាតិ តត្ថ ន នន្ទរាកប្បដិតន្ធំ ហោ តំ វិញាណំ ន នន្ទរាកប្បដិតន្ធុត្តា វិញាលាស្ប ន តនកំ-នន្ទតិ ន តនកំនន្តន្តោ ಖាប្ប បុព្វមន្តមនិស្បីតោ ។ អថវា យានស្ប តានិ បុព្វេ មាតុក្តាមេន សន្ធឹ ហសិតលបិតកាថិតកិន្យតានិ ន តនស្បានេតិ ន តំ នំតាមេតិ ន ច តេន បរិត្តី អាបដ្ឋតិ ಖាក្ស បុត្វមន្ត-មនិស្បិតោ ។

បុរារេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១០

សេទាំឪទ្យាយមានយ៉ាំងនេះ ក្នុងអតីតកាល ថាកាយបេសអញមានយ៉ាំង ដោដព្វះមានយ៉ាងនេះ ក្នុងអតីតកាល ថាចិត្តរបស់អញមាន 18: យ៉ាន់នេះ ធម្មារម្មណ៍មានយ៉ាន់នេះ ក្នុងអតីតកាល ថុគ្គលមិនត្រេកអរន៍ង អារម្មណ៍ ទាំង៍នោះ ញោះវិញ្ញា ណមិនដាប់ចំពាក់ដោយធន្ទរាគ អ្នកដែល មិនត្រេកអរនឹងអាវម្មណ៍ ទាំងនោះ ឈ្មោះថាមិនអាស្រ័យកាលទាងដើម យ៉ាងនេះ 🦻 មួយទៀត ការសើច ការចរចា ការនិយាយ ការលេងជាមួយ ន៍ន៍មាតុគ្រាម ក្នុងកាលពីដើមណា បុគ្គលមិនត្រេតអរន៍ងការសើចជាដើម នោះ មិនប្រាថ្មាន៍ងការសើចជាដើមនោះ មិនដល់នូវសេចក្តុំត្រេកអរន៍ង ការសើចជាដើមនោះ ឈ្មោះថាមិន**អាស្រ័យកាល**ទាងដើម យ៉ាំងនេះខ្វះ។ (៦១) ៣ត្យថា ជាអ្នកដែលគេមិនគូរូរាប់ក្នុងកាលជាតណ្តាល វធើប្បាយថា បច្ចុប្បនកាល លោកហៅថា កាលជាកណ្តាល ។ បុគ្គល ប្រុរពេបច្ចុប្បន្នកាលហើយលះបង់តណ្ហា វលាស់ចោលទិដ្ឋិ ព្រោះលះបង់ តណ្ហា ក្រោះលោស ចោល ទិដ្ឋ ទើប គេមិនគូរូរាប់ថា ជាអ្នកត្រេកអរ មិន គូវរាប់ថា ជាអ្នកប្រទូស្គូ មិនគូរពប់ថា ជាអ្នកវង្វេង មិនគូរពប់ថា ជា អ្នកជាប់ចំពាក់ មិនគូររាប់ថា ជាអ្នកស្លាបអង្នែល មិនគូររាប់ថា ជា អ្នកដល់នូវសេចក្តីរាយមាយ មិនគូររាប់ថា ជាអ្នកដល់នូវសេចក្តីមិន ដាច់ស្រេច មិនគួររាប់ថា ជាអ្នកដល់នូវកំឡាំង ។ អភិសត្តារទាំង

នោះ បុគ្គលនោះលះបន់ហើយ ព្រោះលះបន់អភិសត្តាវេទាំងឡាយ

ษ๗

(៦២) តម្បា ឧត្តិ មុបក្ខតន្តិ តម្បាត់ អាមាតោ ទីណាមាមប្រ ប្បក្ខារោត ខ្វេ មុបត្ខារា តម្លា-មុបក្ខារោ ខ ឧិដ្ឋិមុបក្ខារោ ខ ។ ខេ ។ អយំ តម្លាមបក្ខារោ ។ ខេ ។ អយំ ឧិដ្ឋិមុបក្ខារោ ។ សប្បត្នោះសាមបក្ខារាមប្រ មហ័ន ឧដ្ឋិមុបក្ខារោ ។ តម្បត្នាតាមបក្ខារាមប្រ ខហ័នត្តា ឧដ្ឋិមុបក្ខារាមប្រ បដិធិម្បដ្ឋត្តា ឧ តណ្តំ វា ឧដ្ឋិ វា បុរតោ កាត្វា ឧរត៍ ឧ តណ្ណាងដោ ឧ តណ្ណាកោតុ ឧ តណ្ណា-ជំខាតយ្យ ឧ ឧដ្ឋិទូដោ ឧ ឧដ្ឋិកេតុ ន ឧដ្ឋាធិមតេយ្យ ឧ តណ្ណាយ វា ឧដ្ឋិយា វា

សុត្តត្ថិដា ខ្យោធិញារស្ប ហោធិទ្ទេសា គត់និយា ឧុមសផ្លេះយ្យា នេះយើតភាត់ ភាំ គំរុទ្ឋានយោធិ. គោត់ វា ខិត្តិវិសយ៍គោត់ វា មនុស្សោត់ វា ខេវេតំ វា រូខីតំវា អរូខីតំវា សញ្ញីតំ វា អសញ្ញីតំ វា ខេវ. សញ្ញីនាសញ្ញីតំវា ។ សោ ហេតុ ឧត្តំ ខេទ្ធយោ ឧត្តំ ការណំ ឧត្តំ យេឧ សន្ធំ កម្មេយ្យាតំ ឋមជ្ឈ ឧុមសផ្លេយ្យ ។

ଝଘ

សុត្តតួចិជត ខុទ្ទពតិកាយ មហាតិទទួស

បុគ្គលនោះ ទើបគេមិនគួររាប់ដោយគត់ថា ជាអ្នកកើតក្នុងនរត ឬថាជាអ្នក កើតក្នុងកំណើតតិរុប្ខាន ថាជាអ្នកកើតក្នុងបិត្តិវិស័យ ថាជាមនុស្ស ថាជា ទេវភា ថាជារូបព្រហ្ម ថាជាអរូបព្រហ្ម ថាជាសញ្ជីសត្វ ថាជាអសញ្ជីសត្វ ឬថាជានេវសញ្ជីនាសញ្ជីសត្វ ។ បុគ្គលដល់នូវការរាប់ ដោយហេតុ ណា ហេតុនោះ មិនមាន បច្ច័យមិនមាន ការណ៍មិនមាន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកដែលគេមិនគួររាប់ក្នុងកាលជាកណ្តាល ។

(៦८) អធិប្បាយពាក្យថា ភាពនៃការធ្វើឲ្យជាប្រធាន ខែបុគ្គលនោះ មិនមាន េ ត្រង់ពាក្យថា បុគ្គលនោះ បានដល់ព្រះអហេត្ត ទីណា ស្រព ។ ពាក្យថា ការធ្វើឲ្យជាប្រធាន បានដល់ ការធ្វើឲ្យជាប្រធានពីរ គឺ ការធ្វើ ឲ្យជាប្រធានគឺតណ្ហា ១ ការធ្វើឲ្យជាប្រធានគឺ ខិជ្និ ១ ។ បេ ។ នេះ ការធ្វើ ឲ្យជាប្រធានគឺតណ្ហា ១ បេ នេះ ការធ្វើឲ្យជាប្រធានគឺ ខិជ្និ ។ ការធ្វើឲ្យ ជាប្រធានគឺតណ្ហា បុគ្គលនោះលះបន់ហើយ ការធ្វើឲ្យជាប្រធានគឺ ខិជ្ជិ បុគ្គលនោះលោស់ចោលហើយ ព្រោះលះបន់ការធ្វើឲ្យជាប្រធានគឺ ខិជ្ជិ បុគ្គលនោះលោស់ចោលហើយ ព្រោះលះបន់ការធ្វើឲ្យជាប្រធានគឺ ខណ្ណា ព្រោះលោស់ចោលការធ្វើឲ្យជាប្រធានគឺ ខិជ្ជិ (បុគ្គលនោះ) មិនប្រព្រឹត្ត ធ្វើនូវិតណ្ហាឬ ខ្ជិជ្ជិ ឲ្យជាប្រធាន ជាអ្នកមិនមាន ខេជជ័យគឺតណ្ហា មិន មាន ខេជ៍គឺតណ្ហា មិនមាន តណ្ហាជាអធិបតេយ្យ មិនមាន ខេជ័យគឺ កណ្ហាឬ ខិជ្ជិ មិនមាន ខេជ៍គឺ ខិជ្ជិ មិនមាន ខិជ្ជិ ជាអធិបតេយ្យ មិន ទេត្រូវតណ្ហាឬ ខិជ្ជិ

د چ

ទសមោ ឬរាភេទសុត្ថនិទ្ទេសោ ยเลล์ มาย์ ลงป ระ ยุเกราะ า ຍົ້າກາເຄາ អថក រៅវីទ្រោ សំយំ អនាគតមន្ធានភ្នំ តត្ត នភ្លំ ន សមត្ថាគមេន៍ រ៉ាំអននោ ស័យ រ៉ាំសញ្ញោ ស័យ រ៉ាំ-សផ្ទះពេ ស័យ វេអិញាណោ ស័យ អនាគនមន្ទានខ្ល តត្ថ ឧភ្លំ ជ សមន្ទាកមេត វាមេរ៍តស្ប ឧត្តំ បុកេត្តតំ។ អ៩៣ ឥត៌ មេខត្ត សំណា អនាកតមន្តានំ ឥតំ រួចាត៍ អប្បដ៍លន្ទស្ស បដ៍លាភាយ ចំន្ត័ ន បណ៌នមាត៌ အေးလာ မေဒါက္စာအအိုင် က အနာ္စာအိုင္ အေဆာင္စာ အေခါက္က အေနာင္စာ အေနာင္စာ အေနာက္က အိုင္စာ အိ ភិនន្តន្តោ រាមៀតស្បូនត្តី បុកេត្តតំ។ ៩តំ មេ សោត សិយា អនាកតមន្ទានំ ឥតិ សន្ទាតិ ឥតិ មេ ឃានំ សំយា អនាកតមន្ទានំ ឥតិតន្ទាតិ ឥតិ មេ ជិញ្ញ សំយា អនាកតមន្ទានំ ៩តំ រសាត៌ ៩តំ មេ កោយោ សំយា

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

ប្រព្រឹត្តព័ទ្ធទ្យោមទ្យើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ភាពនៃការធ្វើឲ្យ ជាប្រធាននៃបុគ្គលនោះមិនមាន ហាំងនេះខ្វះ ។ មួយទៀត បុគ្គលនោះ មិនដល់នូវសេចក្តីត្រេកអរ ក្នុង៍ប្រាវម្មណ៍នោះថា អាត្មាអញសូមមានប្រ យាំងនេះ ក្នុងអនាគតកាល មិនដល់ខ្លូវសេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងអារម្មណ៍ ទាំងនោះថា អាត្មាអញសូមមានវេទនាយាំងនេះ សូមមានសញ្ញាយាំង នេះ សូមមានសង្ខាវយ៉ាងនេះ សូមមានវិញាណយ៉ាងនេះ កង់អនាគត-កាល ភាពនៃការធ្វើឲ្យជាប្រជា3 ខែបុគ្គលនោះចិនមាន យ៉ងនេះខ្វះ ។ មួយទៀត បុគ្គលនោះមិនដំកល់ចិត្ត ដើម្បីបាននូវអាម្នេណ៍ ដែលមិនទាន ជានថា ចត្តូវបស់អញ សូមមានយ[៉]ងនេះ រូបទាំងទ្បាយសូមមានយ៉ាំងនេះ ក្នុងអនាគតកាល បុគ្គលនោះ មិនត្រេកអរក្នុងចក្ខុនឹងរូបនោះ ព្រោះការ មិនដំកល់ចិត្តជាបច្ច័យ កាលមិនត្រេកអរចំពោះចក្ខុនឹងរូបនោះ ភាពនៃកាវ ធ្វើឲ្យជាប្រធាន នៃបុគ្គលនោះមិនមាន យាំងនេះទុះ ។ បុគ្គលមិនដំកល់ ចិត្តដើម្បីជាននូវអាវម្មណ៍ ដែល រូនមិទទាន់បានថា សោត:របស់អញ សូម មានយា^ងនេះ សំឡេង**ទាំ**ងឡាយសូមមានយា^ងនេះ ក្នុងអនាគតកាល ឋាឃានៈរបស់អញ សូមមានយ៉ាងនេះ គន្ធៈទាំងឲ្យយសូមមានយ៉ាងនេះ ភិន៍អនាគតកាល ថា ជិក្ករបស់អញ សូមមានយ៉ាងនេះ សេទាំងឡាយ សូមមានយ^{៉ា}ងនេះ ក្នុងអនាគតកាល ថា កាយបេស[់]អញសូមមានយ^{៉ា}ងនេះ

អនាកតមនានំ ឥត៍ ដោដ្ឋញាត៌ ឥត៍ មេ មនោ សិយា អនាកតមនានំ ឥតំ នមាត់ អប្បដំលន្ធស្ស បដំលាភាយ ငိန္ရွိ ေ ဗဏိေတနာ ၊ ဗေနာ ကေ မဗျက် ဆ ေ ဗျမွ ဖာ ລ ສຂກົດລູສັ ລ ສຂກົດລູເລາ ຟາຍູ ສະນູ ລູອົ បុក្រតួតំ ។ អ៥ក ៩មិនាហំ សីលេខ ក កត្តេ ក នចេខ ក ត្រូញទាំយេធ ក នេកេ ក កាំស្យាទំ នៅញូតរោ ក់តំ អច្បដិលន្ទុស្ស ចដំលាភាយ ចំត្តំ ន ខណ៌ឧមាតំ ខេតសោ អប្បណ៌ជានឲ្យចូយ ន តនភិនន្តតិ ន តនភិនន្តនោ ಖាម្បិ តស្ប នត្តិ មក្រតួនំ ។ គេលាលា ភកក အဆက္ဆာ ဗုဂၢ ကေဆာ ဗုဂ္ဂာမ ္ရ အဆိုလ္ဖိုးရာ ឋមដ្លេនុមសង្ខ័យ្យ គស្បនត្ថិបុកក្ខតន្តំ ។ (៦៣) អញ្ញោះនោមសញ្ហសី អាំតាត្តី អតុត្ញូពេ មន្តាភាណ៍អនុន្វតោ សហេតទាយតោ មុនិ ។

តុះត្តន្តបិដិពេ ខុទ្ទពនិតាយស្ស មហានីទ្ទេសោ

តុត្តត្ថជំជាត ខុទ្ធពតិតាយ មហាតិទទួស

ដោដត្ទ: ពំឥទ្យាយសូមមានហេ ន៍នេះ ក្នុងអនាគតកាល ថា ចិត្តរបស់ វញ សូមមានយ៉ាងនេះ ធម្មារម្មណ៍ទាំងឲ្យាយ សូមមានយ៉ាងនេះ ក្នុង អនាគតកាល បុគ្គលនោះមិនត្រេកអរចំពោះអារម្មណ៍ ទាំងនោះ ក្រោះកាវ មិនដំកល់ចិត្តជាបច្ច័យ កាលមិនត្រេកអរចំពោះអារម្មណ៍ ពំងនោះ កាព នៃការធ្វើឲ្យជាប្រធាននៃបុគ្គលនោះ មិនមាន យ៉ាងនេះទុះ ។ មួយទៀត បុគ្គលមិនដំកល់ចិត្ត ដើម្បីបាននូវអារម្មណ៍ដែលមិនពន់បានថា អា តា អញសូមឲ្យបានជាទេវតា ឬជាទេវតាណាមួយ ដោយសីល ឬដោយវត្ត ថ្កដោយតបៈ ថ្កុត៌ដោយព្រហ្មចរិយៈនេះ ថុគ្គលនោះមិនត្រេកអរចំពោះ រាវម្មណ៍ ទាំងនោះ ព្រោះការមិនដំកល់ចិត្តជាបច្ច័យ កាលមិនត្រេកអរ ចំពោះអាវម្មណ៍ ទាំងនោះ ភាពនៃកាវធ្វើឲ្យជាប្រធាននៃបុគ្គលនោះ មិន មាន យ["]ងខេះទុះ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា មុនអំពីការបែកត្វាយសរីវៈទៅ ឬគ្គលណា ប្រាស៣កតណ្ហា មិនអាស្រ័យកាលទាងដើម ជាអ្នកដែលគេមិនគូវពថក្នុងកាល ជាតណ្តាល ទេ ភាពនៃការធ្វើឲ្យជាប្រធាន នៃបុគ្គលនោះ មិនមាន**ទេ្យ័**យ y

(៦៣) បុគ្គលអ្នកមិនក្រោង អ្នកមិនតក់ស្កូត អ្នកមិនអូតអាង អ្នកមិនមានកុក្កចួ: អ្នកពោលដោយការដឹង អ្នកមិនវាយមាយ បុគ្គលអ្នកសង្រមវាចានោះឯង ឈ្មោះថា មុនិ ។

(៦៤) អក្តោះលោ អសញ្ហស័តំ អក្តោះពោតំ ហំ⁽⁰⁾ លោ វ៉ុត្តំ ។ អមិច កោបោ តាវ វត្តញោ ។ ឧសហាការេហ៍ កោបោ ជាយតំ អនត្តប្មេ អះកំតំ^(b) កោបោ ជាយតំ អនត្ថម្មេ ខាតីតំ កោបោ ជាយតំ អនត្ថម្មេ ខាំស្បូត័តំ កោបោ ជាយតំ ខ័យស្បូ មេ មនាមស្បូ អនត្តំ អនាំតំ ^(m)អនត្តំ ខាតីតំ^(L) អនត្តំ ខាំស្បួតីតំ^(L) អប្បិយស្បូ មេ អមនាបស្ប ^(d) អត្តំ ខាំស្បួតីតំ កោបោ ជាយតំ អដ្ឋានេ វា បន កោបោ ជាយតំ ។ យោ ដាវរូចោ ខិត្តស្បូ អាហាតោ

ទសមោ ឬរារោទសុត្តនិទ្ទេសោ

ខដិឃាតោ ខដិឃំ ខដិវិភេរភោ កោទោ ខកោ.

<mark>ថោ សម្</mark>យនោះថា <mark>នោ</mark>សោ បនោះសា សម្បនោះសា

စိန္စာလျှ ၅၇၀န္ရှိ ဗ၊အဗ၊အ၊လာ၊ ကေရ

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ០០

(៦៤) អធិប្បាយពាក្យថា បុគ្គលអ្នកមិនក្រោធ អ្នកមិនគក់ស្កុត ត្រន់ ៣ក្យថា បុគ្គលអ្នកមិនក្រោធ ជាពាក្យដែលព្រះមានទ្រះភាគត្រាស់ ហើយក៏ពិតមែន ។ តែសេចក្តីក្រោធ យើងគប្បីពោលមុន ។ សេចក្តី ក្រោធកើតដោយអាការ: **១**០ យ៉ាំង .គឺក្រោធកើតព្រោះគិតថា គេហ៊ុន ប្រព្រឹត្តហើយ នូវសេចក្តីវិនាសដល់អញ ១ ក្រោងកើតព្រោះគិតថា គេ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីវិនាសដល់អញ ១ ក្រោធកើតព្រោះគិតថា គេនឹង ប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីវិនាសដល់អញ ១ ក្រោងកើតព្រោះគិតថា គេបាន ប្រព្រឹត្តហើយនូវសេចក្តីវិនាស ១ ថាគេកំពុងប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីវិនាស ១ ថាគេនឹងប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីវិនាស ១ ដល់បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ ចិត្តរបស់អញ ក្រោងកើតព្រោះគិតថា គេបានប្រព្រឹត្តហើយនូវសេចក្តី ចំរ៉ែន ១ ថារគកំពុងប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីចំរើន ១ ថាគេនឹងប្រព្រឹត្តនូវសេចក្ត័ ចំអើន ទ ដល់បុគ្គលមិនដាទីស្រទ្យាញ់ មិនជាទីគាប់ចិត្តរបស់អញ មួយ ខ្វៀត ក្រោធកើតក្នុងអំពើមិនជាហេតុ ១ (គ្រប់ជា ១០) ។ សេចក្តីគុំគួន នៃចិត្ត សេចក្តីចង្រៀតចង្អល់ សេចក្តីតានតឹង សេចក្តីហំងថាក់ សេចក្តីទំង សេចក្តី • ន៍ • នាំង សេចក្តី • ន៍ក្រៃលែង សេចក្តីប្រទូស្ត សេចក្តីប្រទូស្ត ទាំង សេចក្តីប្រទូស្កក្រៃលែង ការព្យាបាទនៃចិត្ត ការប្រទូសក្នុងចិត្ត ក្រោង អាការក្រោធ សេចក្តីក្រោធ ការប្រទូស្តូ អាការប្រទូស្គូ សេចក្តីប្រទូស្គ

សុត្ថនូមិដីពេ ខ្មុតនិកាយសុរ្ម មហានិទេ្តសោ ၈၂၁ နွံ ၈၂၁ ဥအ ၈၂၀ ဦနန္ရ ာ၊ ၈၂၀ ဦး၊ ၈ ေ ខណ្ឌិ៍ អស្ស ពេទេ () អនត្តមនតា ចំតូស្ស អយំ វុទ្ធតំ កោរ េ ។ អប់ ច កោះ ស្ម អដំមត្ត ហ័ត្តតា ហ័និតញ ។ မန္ခို အကို အာလိ (အားဆ စိန္ဒားဂိုလဲအားယာမႈန္ရာ ဟောနာ အကို အာလိ ကောင္ဆာ ဗုခုအုလာအားနာုလာအမႈန္မွာ ហោត ឧ ខ តាវ មានុសញ្ចោមនោ ហោត អត្ថិ កាញ្ចំ តាល់ តោពេ មានុសញ្ចោមជនត្តា ហោត ឧ ខ តាវ ဧ၊ လက္ခရားလား ကောင္စာ မနိုင္ငံ မရပ္နီ အတို ကာလို ကော္ ដោ ដក្រេង៥ខ្មុំព្រះលាម ត្តោ ហោត៍ ន ខ តាវ ខិំសាវិ-နိုးဆို မဆိုလေအအေး ဟောဆို ၅ မဆို အကို အာလိ ကေားရာ နိလာနိန်မှ မသို့ကာအခရာ စားနှ ေင តាវ ឧណ្ឌសត្ថមរាមសនោ មោរតំ ។ អត្ថិ តាញុំ តាលំ តោគោ ឧណ្ឌូសត្តបរាមសនមត្តោ ហោតិ

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

តាព្យេមាទ អាកាព្យោមាទ សេចក្តីភព្វមាទ សេចក្តីខឹង សេចក្តី ទំនគប ការកាច ការសម្រក់ទឹកភ្នែក សេចក្ដីមិនត្រេកអរនៃចិត្ត ណា មានសភាពយ៉ាន៍នេះ នេះ លោកហៅថា សេចក្តីក្រោធ ។ មួយ ទៀត បណ្ឌិតគប្បីជ្រាប សេចក្តីក្រោងទ្វាំងនឹងតិច ។ ដូនកាល សេចក្តីក្រោធត្រាន់តែធ្វើចិត្តឲ្យ ក្តែហ៊ុណ្ណោះ តែមិនទាន់ ធ្វើមុខ ឲ្យកញ្ចុប កញ្កវ នៅ ឡើយ ក៏មាន ។ ដូនកាល សេចក្តីក្រោធ គ្រាន់តែធ្វើ មុទឲ្យកញុបកញ្ជាប៉ុណ្ណោះ តែមិនទាន់ធ្វើបភាឲ្យញាក់ញាំរ នៅ ឲ្យ័យ ក៏ មាន ។ ដូនកាល សេចក្តីក្រោងត្រាន់តែធ្វើបង្កាឲ្យញាក់ញ័រប៉ុំណ្ណោះ តែមិនទាន់បញ្ចេញសំដីអាក្រក់នៅទៀយ ក៏មាន ។ ដួនកាល សេចក្តី ក្រោធ គ្រាន់តែបញ្ចេញសំដីអាក្រក់ប៉ុណ្ណោះ តែមិនពារក្រេះទ្យកមើល រឿយ ១ នូវទិសធំនឹងទីសត្: នៅ ឡើយ ក៏មាន ។ ជួនកាល សេចក្តី ក្រោធ គ្រាន់តែក្រទ្សេកមើលរឿយ ១ នូវទិសធំ វិនទិសភូចប៉ុណ្ណោះ

ឧ ខ តាវ ឧណ្ឌូសត្ថអព្វុត្តាំវេណា ហោតំ ។ អត្ថិតាញ្ចុំ ကာလိ ကေး ေ ေ ေ အာ့ လန္နာ မ္ ကို က်ဴး ကာ ေ ေ ေ តាវ ឧណ្ឌូសត្ថអភិនិចាន ទោ ហោត ។ អត្ថិ កញ្ចុំ តាលំ តោតោ ឧណ្ឌូសត្វអភិនិចាតនមត្តោ ហោតិ ន ខ an စိန္နိုင္ခ်ိန္ ကား win i ma က မနီ က ကို က လိ កោតោ និន្ទវិច្ឆិន្ទភាណមត្តោ ហោតិ ន ខ តាវ လမ္မွတ္မေၾကာက္က ကေျခာက္ ကေလ်ာက္ ကေလ်ာက តោ នេ សម្មញូនមរិក**ញ្**នមន្តោ ហេឆំ ន ទ តាវ မန္တမန္တာ့ဗအခ္ထူးေလးေစားစီ ေမးနီး အက်ိဳ အာလိ តោនោ អន្តមន្តាំបកាន្ត្រមន្តោ មោភិន ខ តាវ ជីវិតបខាសនោ() ហោត ។ អគ្គិ ចេញិ ចោលំ តោ. នៅ ដឹវិតបនាសនមន្ត្រា(b) ហោតិន ខ តាវ សព្វជាក្ ဗၢိဳင္မွာ က က ေ (^m) (ဗား စို ာ ယ(က (က)) មរមុស្តលំ ឃានេត្វា អត្តានំ ឃានេតិ និត្តាតា តោតេ បរមុស្សឧតនោ បរមាថបុល្បន្តា លោតិ ។ ទ ម. ដ៏រំតារវាពេបនោ ។)» ម. ដ៏វិតាវោពេបនមត្តោ ។ ៣ ម. សព្វបាធិ៍ វិញ្ញ-តាយ សណ្ដិតោ ។ អដ្ឋកថាយំ សព្វង្គបរិបាតាយ ។

ទសមោ បុរាភេទសុត្តនិទ្ធេសោ

ឬរារោទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

តែមិនទាន់ចាប់ដំបង៍ន៍ង៍សស្រ្តានៅឲ្យីយក៏មាន។ ដូនកាលសេចក្តីក្រោធ ត្រាន់តែចាប់ដំបងនឹងសត្រ្តាប៉ុណ្ណោះតែមិនទាន់យារដំបងនឹងសត្រ្តានៅ ទ្យើយក៏មាន ។ ដូនកាល សេចក្តីក្រោង គ្រាន់តែយាវដំបងនឹងសស្ត្រា ប៉ុណ្ណោះ តែមិនទាន់ចោលចួយដំបងនឹងសស្ត្រាតម្រង់ទៅឡើយក៏មាន ។ ដូនកាលសេចក្តីក្រោធ គ្រាន់តែចោលភ្លួយដំបងនឹនសស្ត្រាតម្រង់ប៉ុណ្ណោះ តែមិនទាន់ធ្វើឲ្យជាប់មុតនៅទៀយក៏មាន ។ ជួនកាលសេចក្តីក្រោធ ត្រាន តែ ធ្វើឲ្យដាច់មុតប៉ុណ្ណោះ តែមិន ទាន់ ធ្វើឲ្យបាក់បែក នៅ ឲ្យើយក៏មាន ។ ដូនកាល សេចក្តីក្រោង គ្រាន់តែធ្វើឲ្យថាក់បែកប៉ុណ្ណោះ តែមិនទាន ទាញចេញនូវ អាយា:តូចនឹងអាយាៈធំនៅឡើយ ក៏មាន ៗ ដូនកាល សេចក្តីក្រោធ គ្រាន់តែទាញចេញ នូវអាយា:តូចនឹងអាយាវ:ធំប៉ុណ្ណោះ តែមិនទានផ្តាំចបងជីវិតនៅទ្យេយ ក៏មាន ។ ដូនកាល សេចក្តីក្រោធ គ្រានតែផ្តាំចំបងជីវិតប៉ឺណ្ណោះ តែមិនទាន់តាំងនៅ ដើម្បីផ្តាចបងជីវិត ទាំងតាង (បបស់អ្នកដទៃ នឹងបេស់ ១ន) នៅ ទៀយក៏មាន ។ សេចក្តី ក្រោះសំឡាប់បុគ្គលដ ទៃ ហើយ ទើបសំឡាប់ខ្លួន ក្នុងកាលណា កាល ណោះ សេចក្តីក្រោង ឈ្មោះថា ដល់នូវការក្រាស ខ្យើងដ៏ក្រៃលែង ដល់ នូវសេចក្តីទូលំទូលាយក្រៃលែង ដោយហេតុមានប្រមាណថ្មុំណ្ណេះ y

សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ យស្បេសា តោតោ មហ័នោ សទុទ្ធិត្នោះ វូមសន្តោ **ပင်ပျှ**လျှးရွာ မနာစ္စုပ္စုန္ရွိးကော ញာလာန္ဂ်ီရာ ေးခ္ကျားလာ វុទ្ធត៍ អត្តោះនេះ ។ គោជស្បូ មហិនត្តា អត្តោ-ဆေးအေး ကောဆးနွာ လျှော်စာနာရာ မက္ကောင်းအေး ကောင်ဆ ហេតុស្ស ទុខ្ខំភ្នំតា អក្តោះនោត អក្តោះនោ ។ (៦៥) អសន្លាស័ត៌ ឥនេតាទ្វោ តាសី ហោត៍ १ हार्स ए हि हा हर हे यह सा हर है . សត៌ កាយតំ សន្លាសំ អាចដួត តុលំ វា ន លភាមិ ຕຸໜູ່ ກໍ ລ ແກງ ຄໍ ກາກ ນໍ່ ກໍ ລ ແກງ ຄໍ ແກ່ ກໍ ລ ແກາອື່ ຜ. ແກ່ ກໍ ລ ແກາອື່ ອ. ແ້ ດໍ ລ លភាមិ សុទំ វ ជ លភាមិ នីអំ វា ជ លភាមិ ខ័ណ្ឌតានំ កំ ន លភាទិ សេនាសនំ កំ ន លភាទិ កំហានប្បច្ចុយកេសដួចក្តៃព្រំ វា ន លភាមិ កំហានុច. ដាន់ វា ន លភាម៌ អព្ទញាតោម៉ឺន៍ តសន៍ ឧត្តសន៍ មរិត្តសន៍ ភាយន៍ សញ្ហសំ អាមដូន ។

សុត្តតួចិ^ជព ខុទ្ទពតិ៣យ មហាតិទ្ទេស សេចក្តីក្រោធនេះ បុគ្គលណាលះបង់ហើយ ផ្តាច់បង់ហើយ រម្ងាប់ហើយ គ្របសង្កត់ហើយ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតទ្បើងថាន ដុតដោយភ្លើងគឺញាណ ហើយ បុគ្គលនោះ គេហៅថា អ្នកមិនក្រោធ ។ បុគ្គលឈ្មោះថា អ្នកមិន ក្រោធ ញោះលះបង់ក្រោធ ឈ្មោះថា អ្នកមិនក្រោធ ញោះកំណត់ដឹង នូវវត្ថុក្រោធ ឈ្មោះថា អ្នកមិនក្រោធ ញោះផ្តាច់ផ្តិលនូវហេតុនៃក្រោធ ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកមិនក្រោធ ។

(៩៥) ពាក្យថា អ្នកមិនតក់ស្កុត អធិប្បាយថា បុគ្គលរទ្ធះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកតក់ស្កុត គក់ស្កុតទ្លាំង គក់ស្កុតក្រៃលែង ។ បុគ្គលនោះ គក់ស្កុត គក់សុតទ្លាំង គក់ស្កុតក្រៃលែង ទ្វាច ដល់នូវសេចក្តីគក់ស្កុតថា អញមិនបានត្រកូល ឬមិនបានពួក ឬ មិនបានអាវាស ឬមិនបានលាក ឬមិនបានយស ឬមិនបានពួក ឬ បិនបានអាវាស ឬមិនបានលាក ឬមិនបានយស ឬមិនបានសេចក្តី សរសើរ ឬមិនបានសុទ ឬមិនបានចវែរ ឬមិនបានបិណ្ឌបាត ឬ មិនបានសេនាសន: ឬមិនបានគិលានប្បច្ចយកេសដ្ឋបរិក្ខារ ឬមិន បានគិលានុបង្ហាកបុគ្គល អញជាអ្នកមិនល្បីល្បាញ ក៏គក់ស្កុត គក់ ស្កុតទ្វាំង គក់ស្កុតក្រៃលែង ទ្វាច ដល់នូវសេចក្តីគក់ស្កុត ។

ត់ជាភិក្សាអស់ ណាត៍ អនុត្តាស់ អចវិត្តាសំ ។ សោ ន តសត៍ ន ឧត្តសត៍ ន បរិត្តសត៍ ន ភាយតំ ន សត្តាសំ អាចដួត តាលំ វា a លាភាមិ កាលំ វា a ແກ່ຍ ສາກ ພໍ້ ກໍ ຂ ແກ່ຍ ແກ່ ກໍ ລ ແກ່ຍ ယးလိ က ေလးကားမ်ဳိး ဗလီးလိ က ေလးကားမ်ဳိး လုံးစို က ေ លភាមិ ចំពាំ វា ជ លភាមិ ចំណួច នំ វា ជ លភាមិ សេលសនំ វា ន លភាមិ គឺលានឲ្យឲ្យភេសដ្ឋមរិត្តាវំ ក ឧ លភាមិ គំហានុចដ្ឋាភំ ក ឧ **ល**ភាមិ អច្<u>យញា</u>_ តោម័ត៌ ៤ តសត៍ ៤ ឧត្តសត៍ ៤ បរិត្តសត៍ ៤ ភាយត៍ ន សន្លាសំ អាចដ្ឋិន័ន អត្ថោធនោ អសត្ថាសំ ។ (៦៦) អវិតាត្តិ អតុត្តាចោតិ ៩ នេនាទ្វោ តាត្តិ យោធំ វិតាត្តី ។ សោ កាត្តិ វិភាត្តិ អមាមស្ម័ សីលសម្យៈឆ្នោត វា វត្តសម្យៈឆ្នោត វា សីលវត្តសម្ប-ខ្មោត អ ជាតំយា អ កោត្តេ អ កោលមុត្តិគោន ក់ វណ្ណ ចោកក្នាយ កំ ដនេន កំ អដៀននេ កំ កម្មាយតានេន ភា សិទ្យាយតានេន ភា វិជ្ជដ្ឋានេន ភា សុ ទេធ កំ មឌិតា លោន កំ អញនាញនារេច កំ នៃនា

ទសមោ បុរាភេទសុត្តនិទេ្តសោ

ប៉ុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១០

ភិត្តតន៍សាសនានេះ ខុក្ <u>ษิ</u>รุธุ_{กั}ญัก จำมี ជាអតមនតតសុត មិនតិក លោកមិនតកស្ត មិនតកសតទាំង ស្វតក្រៃហែង ។ មនតកស្ត ក្រៃសែន មិនទ្វាប មិនដល់នូវសេចក្តីតក់សុត ថា អញមនបាន ត្រកូល ឬមិនបានពុក ឬមិនបានអាវាស ឬមិនបានលាក បូមន ពុនយស ឬមិនពុនសេចក្តីសរសើរ ឬមិនពុនសុទ ឬមិនពុនចំវែ **ឬមិ**នជានប៊ិណ្ឌូជាត ឬមិនជានសេ**នាសន: ឬ**មិនជានគិលានប្បច្ចយ-កេសដ្ថបរិក្ខាវ ឬមិនបានគិលានូបដាក់បុន្ទល អញជាអ្នកមិនល្បីល្បាញ នវសេបក៏តំកំសត ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកមិនក្រោង អ៍កំ ទ មិនតកសត y

(៦៦) ពាក្យថា អ្នកមិនអួតអាង អ្នកមិនមានកុក្ខបួះ អធិប្បាយថា បុគ្គលខ្វះក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកអួតអាង អួតអាងផ្សេងៗ ។ បុគ្គល នោះ វមែងអួតអាង អួតអាងផ្សេងៗថា អញជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយ សីលក្តី ថាជាអ្នកបរិចូណ៌ដោយវត្តក្តី ថាជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសីលន៏ង វត្តក្តី ដោយជាតិក្តី ដោយគោត្រក្តី ដោយភាពនៃខ្លួនជាកូននៃ ត្រកូលក្តី ដោយភាពនៃខ្លួនមានសម្បូរដ៏ល្អក្តី ដោយឲ្រព្យក្តី ដោយ ការស្វាធ្យាយន៍ក្តី ដោយការងារក្តី ដោយសិប្បះក្តី ដោយថ្នាក់នៃ វិជ្ជាក្តី ដោយសុត:ក្តី ដោយបដិកាណក្តី ដោយវត្តណាមួយក្តី

សុត្តន្តមិដពេ ខុទ្ធពនិតាយស្ស បហានិទេ្ទណោ នុទ្ធាតុលា បត្តជំនោះ អំ មហាតុលា បត្តជំនោះ អំ ဗေတာကာအက္ က ဗစ္စင္ခါ (၈) နီ က န ဒျကားအၾက បត្វជិតោត កំ ញាតោ យសស្បី កមាដូបព្វជំតានខ្លំ កំ លាភិឌ្ណិ ចឹងចំណូឆានសេនាសនគំលានឲ្យទ្វុយភេសដ្ឋ. មវិត្តាភនន្នំ ។ សុត្តន្តិ កោត ។ វិនយនកេត ។ នម្ម. តថិតោត ។ អាញាំគោត ។ បំណូមាត់គោត ។ មិសុត្វលំតោន / តេខ័រជំតោន / សមនានចារិ កោត វ ទលុខចាកត្តិ កោត វ ខេសជំគោត វ យដាសន្តន៍ គោត៍ អំ មឋមស្ប ឈាខស្ប លាត័ត៍ អំ ខុនិយស្ស ឈាឧស្ស លាភ័និ កំ ននិយស្ស ឈាឧស្ស លាក់ទំកំ ខត្តទួស្ស ឈានស្ស លាក់ទំកំ អា គោ សា ន-ၮၟႄႍၯႜၭၩၛႜၯႄၓႜႜႜၐၟၘၮၨႝၮႍၮၮၟႍၒၖႜၭႜၩၛႜၯၓႜႜႜႜႜၐၘၮ អត់តំញុញយនឧសមាខត្តិយា នៅសញ្ហានាសញ្ហាយ. ននសមាបត្តិយា លាភ័តិ ។ កត្តតិ វិតាត្តតិ ។ ៧វិ a ແຮ້ຍ ງ ແຮ້ຍ ງ ແຮ້ນ ພາເຍາ ງ ແຍ ខដិវិវតោ និត្តនោ និស្សដោ វិប្បមុត្តោ វិសញាតោ ញុ វិមរិយានិកាតេន ខេតសា វិហាត័ត៍ អវិកាត្ត័ y

សុត្តនូចិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

ជាអ្នក (ចេញ) អំពីត្រកូល ខ្លស់ ហើយបូសក្ដី ថាជាអ្នកចេញអំពីត្រកូល ធំហើយឬសត្តី (ចេញ) អំពីត្រកូលមានកោនដ៏ច្រើនហើយ**ឬសត្តី** ថាដា អ្នកចេញអំពីត្រកូលមានកោគ:ដ៏លើសលុចហើយចូសក្ដី ថា អញដាអ្នក ល្បីល្បាញ មានយសដាងពុកគ្រហស្ថនឹងបព្វជិតក្តី ថាដាអ្នកបានចីវៃ ចិណ្ឌូជាត សេនាសនៈ នឹងគិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខារក្តី ថាជាអ្នក បេះព្រះសូត្រក្ដី ថាជាអ្នកទទ្រន់ព្រះវិន័យក្ដី ថាជាធម្មភថិកក្ដី ថាជាអ្នក ប្រព្រឹត្តអារញាក់ធុតង្គត្តី ថាដាអ្នកប្រព្រឹត្តបិណ្ឌូ ចាត់កធុតង្គត្តី ថាជាអ្នកប្រ. ព្រឹត្តបំសុកលិតធុតុង្គត្តី ថាជាអ្នកប្រព្រឹតតេចវិរិកធុតុង្គត្តី ថាជាអ្នកប្រព្រឹត្ត ចារិកធុតង្គត្ត៍ ថាជាអ្នកប្រព្រឹត្ត លុប ចាកត្តិកធុតង្គត្ត៍ ថាជាអ្នកប្រព្រឹត្តនេស-ជ្ជិកសបទានធុតឥត្តី ថាជាអ្នកប្រព្រឹតយថាសន្តតិកធុតឥត្តី វេមែនអូតអាង អូតអាងផ្សេង ១ ថាជាអ្នកបានបឋមជ្ឈនក្ដ ថាជាអ្នកបានទុតិយដ្ឋានក្ដី ថា ជាអកចានតតិយជ្ឈនក្ដី ថាជាអកចានបត្តឥជ្ឈនក្ដី ថាជាអកចានអាកា. សានញាយតនសមាបត្តិ វិញាណញាយតនសមាបត្តិ អាតិញញាយតន. សមាបត្ត នឹងនេះសញានាសញាយតនសមាបត្ថិក្ដី ។ បុគលមិនអត្តអាង ញ ញ មិនអូតអាងផេត្រ ១ យ៉ាង៍នេះ ៗ បុគ្គលវៀវឲ្យទៅ វៀវស្រឲ្យ៖ វៀវចំពោះ ឃ្លាតចេញ លោសចេញ រួចក្រឡះ ប្រាសចេញ អំពីសេចក្តីអូតអាង វមែងនៅ ដោយចិត្ត ដែល ព្រុសចាកដែនគិតិលេស ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) អ្នកមិនអូតអាង 🄊

អភាគត្តា ច ។ ភា៥ ភាតត្តា ច អភាគត្តា ច ឧប្បដ្ឋតិ ភាុភ្កាថ្វំ ចេនសោ វិប្បដិសារោ មនោរិលេទោ ។ ភានិ ទេ ភាយឧុច្ចរិតិ អភាតិ ទេ ភាយសុចរិតភ្នំ ឧប្បដ្ឋតិ ភាុភ្កាថ្វំ ចេនសោ វិប្បដិសារោ មនោរិលេទោ ។ ភាតិ ទេ រច័ឧុច្ចរិតិ អភានិ ទេ រចីសុចរិតភ្នំ ឧប្បដ្ឋតិ ភាុភ្កាថ្វំ ចេនសោ វិប្បដិសារោ មនោរិលេទោ ។

រសមេ បាររោះសត្រនំទេួសា (៦៧) អតុត្តាទោត តុត្តាថ្ងន្លំ បានកត្តាថ្ងទៀ តតុត្តថ្ងំ ខាឧតតុត្តថ្ងមៀ តតុត្តថ្ងំ បានខាតតុត្តថ្មទៀ តតុត្តថ្ងំ ខាឧតតុត្តថ្ងមៀ តតុត្តថ្មំ បានខានតុត្តថ្មទៀ តតុត្តថ្ងំ អតាម្បីយោតាបរិយាសញ្ញិតា តាមរិយោ អតា. បរិយសញ្ញិតា អាជ្លេ វេជួសញ្ញិតា វាជ្ជេ អាវជ្ជសញ្ញិតា យំ ឯវរូម តតុត្តថ្វំ តតុត្តថ្វាយលា តត្តេត្ទាយ័តន្តំ ខេតសោ វិម្បជិសារោ មនោះលោហ៍ ឧម្យជ្ជតិ តាត្តាចំរ ត្រេតសោ វិម្បជិសារោ មនោះលោហ៍ ឧម្យជ្ជតិ តាត្តាចំរ

យ៉ាពេទសុត្តន៍ទ្ទេស ទី១០

(៦៧) អធិប្បាយពាក្យថា មិនមានកុក្ខុ: ត្រង់ពាក្យថា កុកុខ្ល ి దీ តតច: កាវពេលដើង ក្រុង ការពើសដៃ ហៅថា ហៅថា ភុកប៊ូ: "កំដូ ត៌ហៅថា កុតច: រក្នុង កា*ពេតឹស*ដៃនឹង ធើង សេចក្ដីសំគាល់ថាគរកងវតមិន សេចក្តីសំគាល់ថាមិនគូរកងវត្តភូរ សេចក្ដីសំគាល់ថាមានទោស គ្នា កងវត្តទិនមានទោស សេចក្តីសំគាល់ថាមិនមានទោសកុងវត្តមានទោស មាការៈនៃសេចក្តីរង្កៀស ការនៃសេចក្តីរង្កៀស សេចតីវ ង្កេស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះស្រាំនៃចិត្ត ឯណា មានសភាព សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះស្រាំនៃចិត្ត វមែងកើតដោយ ហេតុពីវ គឺភាពនៃអំពើដែលធ្វើហើយ១ នំង៍ មិនធ្វើហើយ១។ សេចក្ដី វង្កៀស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រៃះស្រាំនៃចិត្ត វមែងកើត ទ្បើង ព្រោះអំពើដែលធ្វើហើយ ទ នឹង មិនធ្វើហើយ ទ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្តីរង្វេស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះស្រាំនៃចិត្ត វមែង កើតឲ្យើង (ដោយគិត) ថា កាយទុច្ចតៃ អាត្មាអញុចានធ្វើហើយ កាយ-សុចវិតអាត្មាអញមិនបានធ្វើទេ ។ សេចក្តីរង្កៀស សេចក្តីក្តៅក្រ-ហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះស្រាំនៃចិត្ត វមែងកើតឲ្យើងថា វចីទុច្ចរិត អាត្មាអញបានធ្វើហើយ ថៃសុចតៃ អាត្មាអញមិនបានធ្វើទេ y

តត្រុន្តបិដិកេ ខ្ញុទ្ធភ្នំតាយស្ស មហានីទេ្តសោ តានំ មេ មនោខុ ក្តាំនំ អតានំ មេ មនោសុ ចាំតក្តំ ឧ ច្ប ជួន តុត្តទ្ធុំ ចេនសោ វិច្យដ៏សាភេ មនៅលៃ ទោ ។ កាតោ មេ ទាណាតំទាតោ អគតតា មេ ទាណាតំទាតា ហេ. មណ៍តំ ឧទ្យដ្ឋតំ កត្តិខ្ញុំ ខេតសោ វិទ្យដំណព មនៅលៃ ។ កត់ មេ អនិញនានំ អកតា មេ អនិន្នានានា ឃមណ៍តំ ឧប្បន្នតំ តុត្តទ្ទំ ចេនសោ ^{နိ}ဗျွင်္ငံလက ဗ၊၏ကြားစာ ။ ကရော မေ ကားမေလ့ ទំទួទាព អគាតា មេ កាមេសុ ទំទួចារ វេរមណ៍តំ នុច្យដ្ឋត៍ តាត្តាថ្នុំ ចេនសោរិច្បដ៍សារោ មនោរិលេទោ ។ តា តោ ទេ ទុសាភំនោ អគាតា ទេ ទុសាភំនា ហេខ. ណ៍ន៍ ។ កាតា មេ បិសុណាវ៉ាថា អកាតា មេ បិសុ. ណាយ កំទាយ យមណ៍តំ ។ ភាតា មេ ដក្សាភំទា អភាតា មេ ដកុសាយ កំចាយ ហេមណ៍តំ ។ កាតោ ^{ខេ} សម្លួប្បល់ ទោ អតាតា ខេ សម្លួប្បល់ទា ហំខេ-ឈិន ។ កាតា មេ អភិជ្ឈា អកាតា មេ អនភិជ្ឈាន ។ កាតោរម ព្យាទានោ អកាតោ មេ អព្យាទានោត ។

តត្រូន្តបំដាត ខុទ្ទពទី៣យ មហានិទ្ទេស សេចក្តីរង្កៀស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះស្រាំនៃចិត្ត វមែង កើតឲ្យើងថា មនោទុច្ចរិតអាត្មាអញជានធ្វើហើយ មនោសុចរិតអាត្មា អញមិនបានធ្វើទេ ។ សេចក្តីរង្កៀស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តី ប្រែះស្រាំនៃចិត្ត រមែងកើតទ្បើងថា បាណាតិបាត អាត្មាអញបានធ្វើ ហើយ ការវៀរចាកបាណាតំបាត អាត្មាអញមិនបានធ្វើទេ ។ សេចក្តី វង្កៀស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះស្រាំនៃចិត្ត វមែងកើត ទ្បើនថា អទិន្នាទាន អាត្មាអញជានធ្វើហើយ ការវៀវចាកអទិន្នាទាន អាត្មាអញមិនបានធ្វើទេ ។ សេចក្តីរង្វៀស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះស្រាំនៃចិត្ត វមែងកើតទ្បើងថា កាមេសុម៉ិច្នាចារៈ អាត្មា អញជានធ្វើហើយ ការវៀរចាកកាមេសុមិច្ចាចារៈ អាត្មាអញមិនបានធ្វើ ទេ ។ ថា មុសាវ៉ាទ អាត្មាអញចានធ្វើហើយ ការវៀវចាកមុសាវ៉ាទ អាត្មាអញមិនបានធ្វើទេ ។ ថា បិសុណាវាថា អាត្មាអញបានធ្វើហើយ ការវៀរចាកចិសុណាវ៉ាចា អាត្មាអញមិនបានធ្វើទេ ។ ថា ផរុសវ៉ាចា អាត្មាអញជានធ្វើហើយ ការវៀរចាកផរុសវាចា អាត្មាអញមិនជានធ្វើ **ទេ ។ ថា សម្លុប្ប**លាបៈ អាត្មាអញជានធ្វើហើយ ការវៀ**រ**ហភ សម្លុប្បលាបៈ អាត្មាអញមិនបានធ្វើ 🕫 🤊 ថា អភិជ្ជា អាត្មាអញបាន ធ្វើហើយ អនកិដ្យា អាត្វាអញមិនបានធ្វើទេ ។ ថា ព្យាបាទ **បានធ្វើហើយ អព្យាបាទ អាត្មាអញ**មិនបានធ្វើទេ **។** អាតាអញ

តាតា មេ មិញនិដ្ឋិ ផតាតា មេ សញ្ជានិដ្ឋិតិ ឧប្បដ្ឋតិ តុត្តថ្នុំ ចេនសោ វិច្យដ៏សារោ មនោវិសេរទោ ។ រៀវំ အနေရာ ေၾကာရရွာ ေဒ့ေဒျင္ဆဲနာ ကုုက္က်ဳိးေၾကာက္မ်ဳိးျ ដ៍សារេ មនៅលេទោ ។ អ៩ក សីលេសុទ្ធ័ ន មវិច្ច. វិតាវិត ខេត្តដួន តុតុច្ខំ ខេតកេរ វិទ្យជំសាររា មនោ-វិលេទោ ។ ឥន្ត្រិយេសុម៌ អក្នន្នាភេទិ ។ កោដនេ សម្បជញ្ចេជ សមន្ទាកតោម្លឺត ។ អភាវិតា មេខត្តាភេ សតិច្យដ្ឋានាត់ ។ អភាវិតា ទេ ខត្តាភេ សម្មុខ្យនានាត់។ អភាវិតា មេ ចត្តារោ ឥន្ទិចានាតំ ។ អភាវិតាឆំ មេ បញ្ចិន្ត្រិយានិត ។ អភាវិតានិ មេ បញ្ ពលានិតិ ។ មកហិតា មេ សត្ត ពោជ្ឈផ្តាតិ ។ មកហិតោ មេ អភិយោ អដ្ឋ ៥ កោ មត្តោតិ ។ ខុត្តិ មេ អមរិញាតនិ ។ សមុន ហេ មេ អប្បហ៍នោតិ ។ មក្តោ មេ អភាវិតោតិ ។

ទសមោ បុរាភេទសុត្តន៍ខ្មេះសា

បុរាកេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

សេចក្តីរង្កើស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះស្រាំនៃចិត្ត រមែង កើតឲ្យើងថា មិក្ខាទិដ្ទិអាត្មាអញជានធ្វើហើយ សម្នាទិដ្ទិអាត្មាអញមិនជាន ធ្វើទេ ។ សេចក្តីវង្តៀស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះស្រាំនៃចិត្ត វថែងកើតទេ្យ៍ងព្រោះភាពនៃអំពើដែលធ្វើហើយ១ នឹង មិនធ្វើហើយ១ យ៉ាងនេះ ។ មួយទៀត សេចក្តីរង្កៀស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះស្រាំនៃចិត្ត វមែងកើតឲ្យើងថា អាត្មាអញជាអ្នកមិនធ្វើ៩វ្ ពេញក្នុងសីលតំងឡាយ ។ ថា អាត្មាអញ ជាអ្នកមានទារមិនគ្រប គ្រងហើយក្នុនឥន្ត្រិយទាំងឲ្យយ ។ ថា អាត្មាអញ ជាអ្នកមិនដឹង ប្រមាណក្នុងកោជន ។ ថា អាត្វាអញជាអ្នកមិនប្រកបរឿយ ។ នូវ កាវភ្ញាក់លើក ។ ថា អាត្វាអញ ជាអ្នកមិនប្រកបដោយសតិន៍ង សម្យជញ្ហៈ ។ ថា សតិហ្វដ្ឋាន៤ អាត្វាអញមិនចានចំអើនហើយ ។ ថា សម្មហ្វធាន ៤ អាត្វាអញមិនបានចំរើនហើយ ។ ថា ឥទ្ធិបាទ ៤ អាត្មាអញមិនបានចំរើនហើយ ។ ថាឥន្ត្រិយ ៥ អាត្មាអញមិនបានចំរើន ហើយ ។ ថា ពលៈ ៥ អាត្មាអញមិនពុនចំអើនហើយ ។ ថា ពោដ្យន្ត្រា អាត្មាអញមិនបានចំរើនហើយ ។ ៤ អដ្ឋភ្និតមគ្គដ៏ប្រសើរ អាត្មាអញមិន ជានចំរើនហើយ ។ ថា ទុក្ខ អាត្មាអញមិនបានកំណត់ទេ ។ ថា សមុទយៈ គាត្វាអញមិនបានលះបង់ទេ ។ ឋា មគ្គ ភាត្វាអញមិនបានចំអែនទេ ។

3.4

អតុត្តាត្នា ។ (៦៤) មញ្ហភាលា អនុន្ទតោត មន្លា វុទ្ធតិ មញ្ញា យា <mark>ខញ្ញ ខជា</mark>ននា ។ខេ។ អគោបោរ នម្នាំខណេ សម្ពាធិដ្ឋ ។ មន្តាយ បរិក្តហេត្វា វាខំ ភាសត៌ ពហុម្ប៍ ကၤဗီးန္မာ ၈ တုမၢိဳ အကၤန္မာ ၈ တုမၢိဳ နိ င ယၤန္မာ ၈ တုမၢိဳ វេរ ហរ នោ ខុត្ត ខ័ត៌ ខុត្តា សំតំ ខុត្ត ណ៍តំ ខុល្ម ទំតំ ខុត្តែ វ៉ាំខំ ន ភាសត៍តំ មន្តាភាឈា ។ អនុន្តតោតំ តត្ត ភាតមំ ឧនុទ្ធុំ ។ យំ ខ័ត្តស្បូ ឧន្ធុទ្ធុំ អវ្ធសមោ ចេតសោ វិត្តោ. ទោ ភន្តន៍ ចំតុស្ស ឥន វុទ្ធន៍ ឧនុទ្ធំ ។ យស្សេន៍ ឧនុទ្ធំ បហិន សមុច្ឆិន វូបសន្ដិ បដិប្បស្សន្ដិ អកព្វទ្រិតាំ

សុត្តរូបំដី៣ ទុទ្ធពត់៣យស្ស មហាតទួរសា ធំអោ នោ មេ អស់ថ្មិតា តោតំ ឧប្បជ្ឈតំ តាុត្តាថ្អំ ខេត-សៅ ប្បជិសា មេ នោរិលេ ទោ ។ យស្បេតំ តាុត្តាថ្អំ បហីធំ សមុច្ឆិជ្ជំ វូបស់ផ្តំ បដិប្បស្បន្តំ អកទ្វុប្បត្តិតាំ ញាណក្តិនា ឧឌ្ឍ័ សោ វុច្ឆតំ អកាត្តា្លោតំ អវិតាត្តី

No

សត្រត្តបំដាក ខុទ្ទពតិកាយ មហាតិទទួស សេចក្តីរង្កៀស សេចក្តីក្តៅក្រហាយចិត្ត សេចក្តីប្រែះ ហំនៃចិត្ត វមែងកើត ស្វើងថា និរោធ អាត្វាអញមិនបានធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ ទេ ។ សេចក្តីរង្កៀសនេះ បុគ្គលណា លះបង់ហើយ ផ្ដាច់ធ្វិលហើយ វម្វាប់ហើយ គ្របសង្គត់ហើយ ធ្វើមិនគូវឲ្យកើតឲ្យើងបាន ដុតដោយ ក្តើងគឺញាណហើយ ថុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមិនមានក្តុកុច្ច: ហេតុនោះ (ទេន៍ត្រាស់ថា) អ្នកមិនអូតអាង អ្នកមិនមានកុកបូ: (៦៤) ៣ក្យូថា អ្នកពោលដោយការដឹង អ្នកមិនរាយមាយ សេចក្តីថា បញ្ហា លោកហៅថា ការដឹង មានដល់ប្រាជា សេចក្តីដឹង ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវៃភ្លេង ការពិហារណានូវជម៌ សេចក្តីយល់ត្រូវ ។ ថុគ្គលស្កូន៍ដោយការដ៏ឪហើយពោលនូវវាចា ទោះថីពោលច្រើន ពណ៌នា ច្រើន បំភ្លឺច្រើន ថ្ងៃងច្រើន ក៏មិនពោលវាលដែលគេពោលអាក្រក និយាយអាក្រត់ ចរចាអាក្រត់ បញ្ចេញអាក្រត់ទេ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ថា) អ្នកពោលដោយការដឹង ។ ពាក្យថា អ្នកមិនរាយមាយ សំនូវថា សេចក្តីវាយមាយ ក្នុងដំណើរនោះ តើដូចមេច ។ សេចក្តីវាយមាយ នៃចិត្ត សេចក្តីមិនសូបរមាប់ សេចក្តីរវើរវាយនៃចិត្ត សេចក្តីវិលនៃចិត្ត ឯណា នេះ លោកហៅថា សេចក្តីរាយមាយ ។ សេចក្តីរាយមាយនេះ បុគ្គលណាលះបង់ ផ្តាច់ផ្តិល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់រម្នាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតបាន

(៥៩) សវេ វាទាយតោ មុររិតិ ឥដ ភិក្ខុ មុសាវាដំ បញ្ចាយ មុសាវានា ចដិវិវតោ យោឆិ សច្ចកំនឹ សច្ចសណ្ដេ ៩ តោ ខទ្ធលំ តោ អាំសំអន តោ ហេ គ. ស្ប ។ មិសុណ៌ វាទំ មហាយ មិសុណាយ វាទាយ ខដិវិវៈតោ ហោតិ តំតោ សុត្វា ន អមុត្រ អត្វាតា ត់ ទេសំ គេនាយ អឌុត្រ វា សុត្វា ৫ តំ ទេសំ អត្តាតា អមុ្សំ កោធាយនត់ កំញានំ វា សន្ធាតា សហ៍តានំ វា អត់ពនៃាខា មានទ័របមោ មានទ័រនោ មានទ័នថ្ម មានទ័ ສາເພົ້ ກໍຮໍ ສາ ເກົ້າ ເຫລັ້ ។ ຮຸເຮັ ກໍຮິ ຍ ຍານ ເຮ ឌរុសាយ វាខាយ ខដិវិវតោ ខោរទំ យា សា វាខា នេលា ភេណ្ណសូនា មេមន័យវា មានយន្ត៌មានោរ តហុជន. ແລະ ແມ່ນ ແລະ ເປັນ ແລະ လမ္မပ္စုလာဗီ ဗမာက အမ္မပ္စုလာဓာ ဗၼိၢိဳး(နာ (တာနီ

រសមេ ឬរាភេរស្ត្តតិទ្ទេសោ ញាណក្តិនា ឧឌ្ឍ័ សោ វុទ្ធតិ អនុន្ទុតោតិ មត្តា. ភាណី អនុន្ទុតោ ។

បុរារោទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

ដុតដោយក្ខេីងគឺញាណហេីយ ថុ**គ្គលនោះ លោ**តហៅថា ជាអ្នកមិន ពយមាយ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ពោលដោយការដឹង ជាអ្នកមិន ពយមាយ ។

(៦៩) ពាក្យថា បុគ្គលសត្រមវាចានោះឯង ជាមុន សេចក្ដី ភិត្តក្នុងសាសនានេះ លះបន់មុសាវ៉ាទ វៀវចាកមុសាវ៉ាទ ឋា ពោលតែពាក្យពិត តពាក្យពិត មានវាចាខ្លាប់ខ្លួន គួរឲ្យអ្នកផង ជឿបាន មិនពោលបំកាន់សត្វលោក ។ លះបន់បិសុណាវាចា វៀវស្រទ្យ៖ ចាក់ប៊ីសុណាវាចា គឺឲ្យអំពីត្លូកជននេះ មិន ច្រាប់ត្លូកជនឯ ណោះ ដើម្បីបំបែកពូកជននេះ ឬឲ្វអំពីភូកជនឯណោះ មិន (ចាប ដល់ជនពួកនេះ ដើម្បីបំបែកពួកជនឯណោះ ជាអ្នកផ្ទះផ្សានូវពួកជន ដែលបែកគ្នាហើយក្តី ជាអ្នកបន្ថែមកំ**ទ្យាំ**ងឲ្យដល់ច្បកដែលព្រមព្រៀង៍គ្នា ហើយក្តី មានសេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការព្រមព្រៀង ត្រេកអរក្នុងសេចក្តី ព្រមៈព្រង្រ៍ មានសេចក្តីរីករាយក្នុងការព្រមព្រេង្រ៍ ពោលវាចាជាទីធ្វើនូវ សេចក្តីព្រមព្រៀង ។ លះបង់ផរុសវាចា វៀវស្រទ្យះចាកផរុសវាចា ហើយ $\hat{\kappa}$ វាចាណា ដែលដាំសំដីនាំនាទាស ជាសុទដល់ត្រចៀក គួរ ឲ្យស្រទ្យាញ់ ជាទីពេញហថ្មទ័យ ជាសំងីរបស់អ្នកបុរី ជាទីត្រេកអរ ដល់ដន់ ប្រើននាក់ ជាទីពេញចិត្តជន់ ថ្រើននាក់ ជាអ្នកពោលតែវាចា បែបនោះឯង ។ លះបន់សម្អប្បលាប: វៀវស្រឲ្យះចាកសម្អប្បលាប:

๗๑

សុទ្ធនុបិដពេ ខុទុកតិកាយស្ស មហាតិទេ្តសោ កោលកំខំ ក្នុងកំខំ អង្គកំខំ ឧម្មកំខំ វិនយក់ខំ ទំនាន-វត៍() វ៉មំ ភាសិតា ហោឆំ តាលេន សាម នេសំ ပေးက အန္ဒာ အန္ဒာ က အန္ဒာ က အန္ဒာ အန္ဒာ အစိုးအစာ សមញ្ញកតោ ខត្តនោសាបកតំ វាខំ ភាសតំ ។ ខ្វត្តំ-សាយ គឺរច្មានតាថាយ អារគោ វិរតោ បដំរិវតោ စိန္ဖားန္မွာ စိမ္မႈေၾားနား စိမ္မားစားနား စိမ္မားစားနား នោះ ខេត្តសា វិហារតំ ។ ឧសវត្ថត៌^(b) ការ៩តំ ។ សេយ្យម័ន ។ អញ្ជំចូតាមំ តាមេតំ សន្លដ្ឋិតាមំ ចាំថ. ကေးမိ ဖေးကာကမိ ဒီခုန္ရာကမိ ဒီခုန္ရာကာ ယာေလးျဖေကမိ សតិច្យដ្ឋានតេដំ សម្មប្បជានតេដំ ឥន្ធិទានតេដំ ឥន្ទ្រំ. យតេដំ ពលតេដំ ពោជ្យផ្តត់ដំ មត្តតាដំ ដលតាដំ និព្វានកេខ័ កេខេន៍ ។ វាទាយ នោន៍ យ ត្តោ ខ ដំយ ត្តោ កុត្តោ តោហ៍តោ វត្តាំតោ សំរុំតោ រ៉ូបសន្លោ ។ មុខ័ត្ ទុន័ត៌ សវេ វាចាយតោ ខុន៌ ។ តេនាហ កកវា

សុត្តន្តចិដព ខុទ្ទពនិកាយ មហានិះទួស

ហើយដាអ្នកពោលពាក្យក្នុងកាលគូរ ពោលតែពាក្យព័ត ពោលអត្ថ ពោលធម៌ ពោលវិន័យ ពោលវាចាដែលគ្នុកេចទុកក្នុងហឫទ័យ ជាវាចា មានគ្រឿន៍អាង៍ មានទីបំផុត ប្រកបដោយប្រយោជន៍តាមកាលគ្លូវ ។ បុគ្គលប្រកបដោយចើសុចវិតទាំង ៤ តែងពោលវាចាន្រ្មាសចាកទោស ៤ ប្រការ ។ បុគ្គលវៀវឲ្យទៅ វៀវស្រឲ្យ៖ វៀវចំពោះ ឃ្វាតចេញ វលាស ចោល រួចស្រឲ្យ៖ ប្រាសចេញឆ្ងាយអំព័ត៌រិច្ខានកថា ៣៤ វមែងនៅ ដោយចិត្ត ដែលប្រាសចាកដែនគឺក៏លេស ។ ពោលនូវវត្ថុ ១០ ប្រការ ។ ពោលខូវវត្ ១០ ប្រការ គើដូចម្តេច ។ គឺ ពោលអប្បិច្ចកឋា ១ សន្លដ៏ក-ថា ១ បរិជិតតថា ១ អស់សគ្គតថា ១ វិរិយាវម្ភតថា ១ សីលតថា ១ សមាធិកឋា ១ បញ្ជាកថា ១ វិមត្តិកថា ១ វិមត្តិញាណ្ឌស្យូនកថា ១ សតិប្បដ្ឋានកប៉ាទ សម្មប្បធានកប់ាទ ឥន្ទិប្បានកឋាទ ឥន្ទ្រិយ \cdot កថា ១ ពលកថា ១ នោរដ្ឋន្នកថា ១ មគ្គកថា ១ ផលកថា ១ និព្វានកថា ១ ។ ៣ក្យថា បុគ្គលអ្នកសង្រមវាចា គឺសង្រម ເບເຜັສ ເລຍ ເລຍ ບິຊາອີ ເຮັດ ເຊັ່ນ ເຊິ່າ ເ លោក ហៅថា មោន: របស់បទថា មុន ៗ បេ ៗ មុនិ ភេះ កន្លងនូវ បណ្តាញ គឺសេចក្តីជាប់ចំពាក់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ថុគ្គល អ្នកសង្រ្គមដាចានោះឯង ឈ្មោះថា មុនិ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះ តាគុត្រាសថា

NG

សុត្តនូមិដកេ ខ្មុកគិកាយសុប្រ មហាតិខ្មេះសា សារដេខ សារនេះ អតិមានេះ មនេះ បមានេះ လ၅္ဒင္တိုးလူးလည္ လ၅ဒုဋ္ဌားအည္ လ၅ဒုက္ရႊတဲ့ လ၅-បរិន្យាហេឆាំ សព្វសន្តាចេឆាំ សព្វាតុសលាភិសត្វា ហេ ហិត្ត បស្បតិ៍តំ ហៃគានស្បី ដស្បេរ ។ (៧៤) និដ្ឋីសុខ ន និយ្យគឺតំ តស្ប នាសដ្ឋី និដ្ឋិ-កតាធំ មហ៊នាធំ សមុខ្ញុំឆ្នាធំ វូមសន្តាធំ មឌំម្បស្សន្តាធំ မာရာဗျွန္ဂ်ာကာခ်ီ ကာလာန္ဂ်ာကာ နေ့ရာမီ (ကာ နိမ္ပိယာ စ် က လာဆို ခ ခ်က္က ရ က လာစ် ခ ခ်က္က ခ ခ်က္က က ခ តំ ធំដ្និតតំ សារតោ បច្ចេតិ ធ បច្ចាកច្ឆតិត ធំដ្ឋី សុ ខ ន និយុវត៍ ។ តេនាហ ភកវា លំរាសត្តិអនាកតេ អតីត នាលុសោចតិ

ଚ୍ଚାର

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកតិភាយ មហាតិទ្ទេស

សាវម្ភៈ មានៈ អតិមានៈ មទៈ បមាទៈ ឃើញពួកលោកុត្តរផស្យៈដ៏ស្ងប់ ស្ងត់ ចាកកំលេស ទំងតាួង ទុច្ចរិត ទំងតាួង សេចក្តីក្រវលក្រវាយ ទំងតាួង សេចក្តីក្តៅក្រហាយ ទំងតាួង សេចក្តីអន្ទះអន្ទែង ទំងតា្លង អកុសលាភិ. សង្ខារទំងតា្លង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកឃើញសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ក្នុងផស្សៈទំងឲ្យាយ ។

(៧៤) ៣ក្យថា ទិដ្ខំទាំងទ្បាយនាំទៅមិនបាន គឺ ទិដ្ខិទាំង ៦៤ បុគ្គលនោះលះបង់ ផ្តាប់ផ្តិល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យ កើតទ្បើងបាន ដុតដោយក្ខើងគឺញាណហើយ បុគ្គលនោះ ទិដ្ចិឲ្យ ទៅមិនបាន នាំទៅមិនបាន បន្សាត់ទៅមិនបាន នាំទៅព្រមមិនបាន ទាំងមិនដឿ មិនត្រឲ្យប់មក កាន់ទិដ្ខិនោះថាមានទូឹម ហេតុនោះ (ឲ្រនាំ ត្រាសថា) ទិដ្ទិទាំងឡាយនាំទៅមិនបាន ។ ហេតុនោះ ព្រះមាន ព្រះភាគត្រាស់ថា

បុគ្គលមិនមានសេចក្តីដាថ់ចំពាក់ ក្នុងវត្តជាអនាគត មិន សោយស្តាយ ចំពោះវត្តជាអតីត អ្នកឃើញសេចក្តីសូថ ស្វត់ ក្នុងផស្ទ: ទាំងឲ្យាយ បុគ្គលនោះ ទិដ្និទាំងឲ្យាយ ទាំ ទៅមិនបាន ។

๗๘

(៧៧) អកុហាកោតិ ទីណាំ កុហនវត្ត្ថិ ខឌ្ឌយ-ខ្យដិសៅនសង្ខាតំ កុហនវត្ត ៨វិយាខ៩សង្ខាតំ កុហនវត្ថុ សាមន្ត្ជខ្យនសង្ខាតំ កុហនវត្ថុ ។

ទសមោ ឬកំពោទសុត្តតំខ្មេះសា (៧៤) ខដល់នោអ កុហ កោ អចំហាលុ អមច្រ័ អច្បនញោអដេកុខ្មោ ខេសុណេយេវ ខ នោ យុតោ ។ (៧៦) មដល់នោ អកុមាកោត មដល់នោត រាកស្ប មហិនត្តា មឌិលីនោ នោសស្បូ មហិនត្តា មឌិលីនោ មោហស្បូមហិឧត្តា ខដំលំនោ កោដស្បូ នុមនាហស្ប ឧឌិសារី ឧឌិស្រមរើ ។ ទៅល ឧធ័រ្យសារី ។ ខេ ។ လက္ခာက္မွာလာနီလန္မာ့ဂဒိ ဗမာဒုရာ ဗင်ိဳလို(က ၂ វ៉ត្តំ ហេតំ គកវតា គេ៩ព្វ ភិត្តប ភិត្ត បដិលីនោ ហោឆ៌ ៩ជ ភិត្តវេ ភិត្តុនោ អស្ម៌មានោ បហ័នោ យោតិ ខុខ្ខំខ្ទុម្វលោ តាលាវត្ថុភាតោ អនភាវន្តតោ អាយត៍ អនុប្បានជម្លោ ឃុំ ទោភិក្ខុ ហេ ភិក្ខុ បដិល័ណ យោត័ត៍ ជដល់នោ ។

622

បុរាពេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ០០

(៧៥) បុគ្គលអ្នករួញចិត្ត អ្នកមិនកុហត អ្នកមិនមានសេចក្តីព្រុ ថា អ្នកមិនមានសេចក្តីកំណាញ់ អ្នកមិនមានការឃើសឃុង អ្នកដែលគេមិនគួរទ្ទេម វមែងមិនប្រកប ក្នុងការញុះញង់ទេ ។ (៧៦) អធិប្បាយពាត្យថា អ្នកវូញចិត្ត អ្នកមិនតុហក ត្រង់ពាត្យ ថា អ្នកវូញចិត្ត សេចក្តីថា ដែលឈ្មោះថា អ្នកវូញចិត្ត ព្រោះលះបនី វាគ: អ្នកវូញចិត្ត ព្រោះលះបង់ទោស: អ្នកវូញចិត្ត ព្រោះលះបន់ នូវ៉មោហ: កាពេះ ទបនាហៈ មត្វៈ បលាសៈ ឥស្យា មច្ចវិយៈ ។ បេ។ ព្រោះលះបន់អកុសលា ភិសង្ខាវ ពំងព្លូង *អតវញ*ចិត្ត y សមដ្ដប ព្រះពុទ្ធដីកានេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់ត្រាស់ថា មាលភិត្ត ទាំង ទ្យាយ ភិត្តជាអ្នករួញចិត្ត តើដុចម្តេច ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ អស្មិមាន៖ ភិក្ខភ្ជាភ្នំសាសនានេះ ។ ក្ លះបន់ហើយ មានឫសគល់គាស់រំលើងហើយ ដុចជាទីកើតនៃដើមត្លោត ផ្ទេមនឲ្យមានទីកើត ដល់នូវការមិនមាន ជាធម៌លែងកើតតទៅទៀត មាលភិត្តទាំងឡាយ ភិត្តដា បែបកា ព អ្នករួញចិត្ត យ៉ាំងនេះឯង ហេតុនោះ (ខ្វែងត្រាស់ថា) អ្នករួញចិត្ត ៗ (៧៧) ពាក្យថា អ្នកមិនកុហក អធិប្បាយថា កុហនវត្ថុ ញ យ៉ារ៍ កុហនវត្ថុ ទាងកាវសេពបច្ច័យ១ កុហនវត្ថុ ទាងឥរិយាបថទ កុហនវត្តទានកាវ១[ថ្រជិត 🔊 y

Wa

សុត្តនូបិដីពេ ខុទ្ទពនិកាយសុទ្ធ មហានិទេ្ទសោ កាតមំ បច្ចូយប្បដ៍សោរ សេវត្តតំ កុមានវត្ថុ។ ៩ជ កហចន៍កា កំក្ខំ និមនេន្តំ ទ័យចំណ្ឌទាតសេនាសន. កំលានប្បច្ចុយកេសដួមវិត្តារេម៉ា ។ សោ ទាចំព្រោ ឥទ្ឋាបកាតោ អន្តិកោ ចំព័រចំណូចានសេនាសនកំហាន. ប្បច្ចុយកេសជួបក្តៃភាពនំ កំយោកមន្រំ នទានាយ ចំអំ បច្ចុត្វាត់ ប៉ណ្ឌទាត់ បច្ចុត្វាត់ សេខាសនំ បច្ចុត្នាត់ ភិលានប្បច្ចុយកេសដួចវិត្តាវិបច្ចុត្តាតិ ។ សោ ಖាមា**ហ** កំ សមសាស្បូ មហក្មេន ឆ្នាំពេន ១៩ សារឡំ យំ សម ណោ សុសានា កំ សង្ណារកានា កំ ទាមណ៍កា က အင္ရကာအီ နင္နီအဲရာ မာမံျားဆီ အေရာ ဆာဟယ္၊ အီ សមណស្ប មហក្សេន ចំណូនានេន រ)នំ សារុម្បី ထိ လမႈဏာ နက္နာ စနိယာယ စိုလ္နာ့်ထားလားဗန ဆီကိ က ဖျေးဟုု ကိ လမယ္က လုု မဟာ ကျေးဆုုန္းလည္ ก หญู เงางกลิเลา ก หเฏลามิเลา ก สื សមណស្យ មហក្សេន គឺលានឲ្យទូយគេសដ្ឋចរិត្តាវេន

do

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានំទេស កុហនវត្ថ ទាឪការសេពបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ពួកគហបតី ក្នុងសាសនានេះ វមែងនិមន្តភិត្តដោយចីវរ ចិណ្ឌូចាត សេនាសនៈ នឹងគិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តី ច្រាថ្នាអាក្រក ត្រវ៉សេចក្តី ជាថ្នាគ្របសង្កត់ហើយ ជាអ្នកមានសេចក្តីត្រូវការ នូវចីវិវ ចំណូជាត សេនាសនៈ នឹងគំលានប្បច្ចុយកេសដួបរៃត្តាវ អាស្រ័យ នុវសេចក្តី ជាថ្នា ដ៏លើសលប់ ទើបហាមឃាត់ចីវៃ ហាមឃាត់ ចិណ្ឌូជាត ហាមឃាត់សេនាសនៈ ហាមឃាត់គិលានប្បច្ចុយកេស។ ឋវិក្ខាវ ។ ភិក្ខុនោះបានពោលយ៉ាំង៍នេះថា សមណៈមានប្រយោជន៍អ្វី ដោយចីវិវមានថ្ងៃច្រើន ការប្រើប្រាសចីវិវដ៏សមគរូវ ដល់សមណៈនុំ៖ គឺសមណៈ ត្រូវតែសេកំណាត់សំពត់ទាំងឡាយ អំពីព្រៃស្មសាន ឬ អំពីគំនវសម្រាម ឬអំពីវានផ្សាវ មកធ្វើជាសន្យ៌ាដីប្រើប្រាស សមណៈ មានប្រយោជន៍អ្វីដោយចិណ្ឌូបាត មានថ្ងៃច្រើន ការចិញ្ចឹមជីវិតដ៏សម គូរដល់សមណៈនុះ គឺសមណៈត្រូវតែចិញ្ចឹមជីវិតដោយពំនូតជាយ ដោយ ការដើរទៅដើម្បីសូម សមណៈ មានប្រយោជន៍អ្វី ដោយសេនាសនៈ មានថ្ងៃច្រើន ការនៅដ៏សមគួរដល់សមណៈទុះ គឺសមណៈត្រូវតែជាអ្នក នៅជិតគល់ឈើ ឬនៅក្នុនព្រៃសុសាន ឬក៏នៅក្នុនទីវាល សមណៈ មានប្រយោជន៍អ្វី ដោ**យគិលា**នហ្វប្ចុយគេសដ្ឋបត្តិាវ មានថ្ងៃច្រើន

do

ទសមោ បុរាភេទសុត្តនិទេ្តសោ រ) នំ សារុប្យ៍ យំ សមណោ ថ្ងន់មុន្តេន វា ហានៃកើ. စ ကော့ ောင်္ခနား ကေျာင္စာ က ကို စွဲ ရွိ မွာ ကို ကျေးနား လှစိ ဗီ လ္ကာဓာ နိ ခု က္က နာ (*) လွ စိ လေ ကေလ မီ ဗ ဆီ សៅន៍ លូទំ តំលានឲ្យចូយគេសដ្ឋចរិក្តាវំ ចដិសៅន៍ ។ នមេនំ កហមត៌កា ដាំ ជានន្តំ អយំ សមឈោ អប្បី. ្ញោ សន្តដោមអ៊ីត្តោ អសំសដ្ឋោ អាវន្តរំរិយោ ពុតាវានោត ភិយោក ភិយោក និមនេន្តិ ខឹងថិ ស្ពាទានសេនាសន. កំលានច្បច្ចុយគេសដ្ឋចរិត្តាហេ ។ សោ រាវមាមា តំណ្លឹ សម្មទីភាក់ សន្ធោ តុលមុត្តោ ពម៌ា បុត្តាំ បសវត៍ សន្ធាយ សម្មទីភាវា សន្ធោ តុលបុត្តោ ពហុំ បុណ្ណំ បសាន៍ នេយ្យជម្មស្យ សម្មទ័ភាវា សន្ធោ កុលប៉ុន្តោ ពហុំ ឬញុំ មុសវត៍ ឧត្តិណេយ្យានំ សម្មទឹកាវា សន្ធោ ကုလပုံးရွာ ၈ ကို ဗိုက္ကိ ဗလက်ိဳ အုမ္မာက ေရာ့ကယိ လင္ဒာ អត្ត នេយ្យឧម្មោ ចាយំ^(២) សំវិជ្ជតំ អមាញ្ ខដំត្តាមាតោ សចាញំ ន មដំក្តមោស្សាទំ ៧វំ តុទ្ធេ មុះញូន មរិហ័នា(^m) ភវិស្សថ ជ មហ្ភ័ ឥម៌នា អន្តោ អចំច តុម្ភាកាពោវ អនុភាម្យាយ បដំក្តណាទំតំ តនុចានាយ ពហុទ្យ៍ ចំពំ ១ម·បរីរុញតី។ ២ ២ ២ ។ ៣ ម. បរិពាហិរា ។

ದಾ

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១០

ការធ្វើឲុសថដ៏សមគូរូដល់សមណៈ នុះ គឺសមណៈត្រវតែធ្វើថ្នាំដោយមូត្រ ផ្អម ឬដោយចំណិតស្រម៉ី តាំងអំពីនោះមក ភិក្ខុនោះក៏ទ្រទ្រង់ចីវវដ៏សៅ ហ្មូន បរិកោតប៊ិណ្ឌូ បាតដ៏សៅហ្មូន សេពៈសនាសនៈដ៏សៅហ្មូន សេព តិលានប្បច្ចុយកេសដួចវិត្តាវេដ៏សៅហ្មូង ។ ពូកគហបត័ជឹងកិត្តនោះយ៉ាង នេះថា សមណៈនេះមានសេចក្តីជ្រាថាតិច មានសន្តោស សុថសាត មិនច្របូកច្របល់ (ដោយពុក) ជ្រាវព្វព្យាយាម ពោលធុតគុណ កំរឹង រឹតតែនិមន្ត ដោយចីវវ ចិណ្ឌូជាត សេនាសនៈនំងគិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋ_ បរិក្ខាវ ។ កិត្តនោះពោល យ៉ាងនេះថា កុលបុត្រមានសន្ធា តែងប្រសព នូវបុណ្យដ៏ច្រើន ព្រោះធម៌ ញ យាំងមានចំពោះមុខ គឺកុលបុត្រមានស គ្នា តែឪប្រភពនូវបុ.រហ្សដ៏ច្រើន ព្រោះភន្ទាមានចំពោះមុ១**១ កុលបុ**ត្រមាន សគ្នា តែងប្រសពនូវបុណ្យដ៏ច្រើន ក្រោះទេយ្យធម៌មានចំពោះមុ១ ទ កុលចុត្រមានសន្ធា តែងប្រសពនុវថុណ្យដ៏ច្រើន ព្រោះពួកទក្ខិណេយ្យ· បុគ្គលមានចំពោះមុ១ ១ សន្ទានេះ របស់ពួកអ្នកតំមានផង ទេយ្យ-ធម៌នេះ ក៏មានព្រមផង ទាំងអាត្វាក៏ជាអ្នកទទួល បើអាត្វាមិនទទួលទេ ពួកអ្នកនឹងជាបុគ្គលសាបសូន្យចាកថុណ្យយាន៍នេះ អាត្មាចិនមានសេចក្តី ត្រូវកាវ ដោយទេយ្យធម៌នេះទេ ប៉ុន្តែអាត្មាទទួល ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់ពួកអ្នកតែម្យ៉ាង តាំងអំពីនោះមក កិត្តនោះ ក៏ទទួលចីវរ ច្រើនផង

ଘ ବ୍ର

សត្រត្ថមិដកេ ខុទ្ធកតិភាពស្មេ មហាតិទុសោ ပင်္ဂလ္ကားနာ စပ္မေရွိ ပိုလ္စားဓာနိ ပင်္ဂလ္ကားနာ စပ္မေရွိ လေးအမားစီ ဗင်္ဂရုံက္လားစီ စတုမ်္ခို ကိုလာဒေျမွတ္တ-កេសដួចវិត្តាវំ ចដិត្តណ្ហាតំ ។ យា សក្ទា ភាតុដិ-ကာ ကာကုင်းထိ ကုတေး ကုတာယား ကုတ်နားရှိ ត់ខំ វុច្ទតិ បឌិសៅ នស ផ្ទាតិ តុហនវត្ថា ។ កាត់មំ តវិយាម៩សន្តាតំ កុមានវត្ថុ ។ តនេះកាទ្វោ ទាមិញោ နင္မာဗၼးေဆာ ဆမ္ဘားေဆာင္စိုးဟာ ၿပိဳ ဗိ ေဒးေဆာင္သားေ လျှံဆိုန်ာ အမမိ လယ္ခားဖခဲ် ဗာမိ လယ္ခားဖန်ာ စီလမ္ပိ សណ្វខេតិ សយនំ សណ្ឌខេតិ ខណ៌ជាយ កច្ចតិ មណ៍តាយ តិដ្ឋតិ មណ៌តាយ និសីនតិ មណ៌នាយ សេយ្យំ កាច្បតិ សមាហិតោ វិយ កច្ចតិ សមា-. ភាំតោវ័យ តិដួត សមាភាំតោ វ័យ ធំស័នតំ សមា-ហំតោ វិយ សេយ្យំ កាចេរ្យតំ អាចាដកាដ្យាយ័រ យោឆិ។ យា រារ៉ាឆា ៩រំយានជូស្សី អាជនជា ជូនយ សណ្ឌមនា ភាតុដំណា ភាតុដំយំ តុមានា តុមាយនា តុហិតត្តំ ៩៩ វុច្ចតំ ៩វិយាម៩សដ្ឋាតំ កុមាន. វត្ថុ។ កាតមំ សាមន្ត្តថ្បានសត្វាតំ កុមាលវត្ថុ ។

db

សត្រត្តបិដក ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស

*ទទួលសេនាសន:ច្រើ*នផង ទទុលគ-លានប្បច្ចុយកេសដ្ថបរិក្ខារច្រើនផង ។ កិរិយាធ្វើមុខស្រពោន ភាពនៃ ភិត្តធ្វើមុទស្រពោន ការកុហត ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃភិត្តភុហក កាពនៃ ភិត្តកុហត ឯណា មានសភាពយ៉ាំងនេះ នេះ លោកហៅថា កុហនវត្ថ ទាងការសេព(បច្ច័យ) ។ កុហនវត្ថុ ទាងឥរិយាបថ តើដូចម្តេច ភិត្ត ៖ ភេន៍ សាសនា នេះ មានសេចក្តី ព្រុមាលាមក ត្រាំសេចក្តីប្រាញ់ គ្របសង្កត់ហើយ ជ្រាថ្នាសេចក្តីសរសើរថា អ្នកផងនឹងសរសើរអញ យាំងនេះ ក៏ប្រេចទំនងដើរ រៀបចំទំនងឈរ ក៏ប្រេចទំនងអង្គួយ រៀបចំទំនងដេក ប្រុងប្រៀបហើយទើបដើរទៅ ច្រុងប្រៀបឈរ ច្រុង ប្រេប្រអង្គុយ ប្រង់ប្រេប្រសម្រេចការដេក ដើរពៅហាកដុចជាមានចិត្ត តាំងមាំ ឈរហាក់ដូចជាមានចិត្តតាំងមាំ អង្គ័យហាក់ដូចជាមានចិត្តតាំង មាំ សម្រេចការដេត ហាក់ដូចជាមានចិត្តតាំងមាំ ហាក់ដូចជាចូ**ល**ឈាន ក្នុងទីចំពោះមុ១ (នៃអ្នកផង៍) ។ ការតាំងទុកខាងដើម អាការនៃការតាំង *ឲុក ការរៀបចំឥរិយាបថ កិរិយាធ្វើ*មុទស្រពោន ភាពនៃភិត្តអ្នកធ្វើមុទ កាវកុហក ការប្រព្រឹត្ត ៧នៃភិត្តកុហក ភាពនៃភិត្តកុហភ ស្រពោន ឯណា មានសភាពយ៉ាង៍នេះ នេះ លោកហៅថា កុហនវត្ត វាង ឥវិយាបថ ។ កុហនវត្ថុ ទាងការទ្យឹបជិត តើដូចម្តេច y

ದೆಹಿ

ឥនេតាទ្វោ នាបិច្ឆោ ឥឡូបចាតោ សម្លាវនានិច្បាយោ ສູ້ເຈລິດອີດເພື່ອເພີ່ມເພີ່ອເພີ່ອເພີ່ອ ເພື່ອ កំខំ ភាសត៍ យោ វាវរួខំ ខ័ររំ នារេត៍ សោ សមណោ មហេសក្តោត គណត៍ យោ វាអូមំ បត្តំ ជាចត់ លោមថលកំ ជាគេ ជម្មកាក់ ជាគេ មរិសារំំ ជាបត់ តុញុំនាំ ជាបត់ នុចាមានំ ជាបន់ តោយពន្ធនំ ជាវេត៌ អាយោតំ ជាវេត៌ សោ សមណោ មហេសត្តោតំ កលាខ្នាំ ។ យករដ្ឋ វាររ៉ុនោ នុចដ្យា យោ សេ សមណោ មហេសត្តោត គណត៍ ។ យស្ស ឯវែវតោ អាចវិយោ រ)វរួទា សមានុខដ្យាយគា សមានាខរិយគា ខំត្តា សន្ត្ថិដា សម្តន្តា សហាយា សោ សមណោ មហេ. សក្តោតិ គ.ឃាតិ ។ យោ ឯវវរ្ថុខ វិហាវេ វសតិ សោ សមណោ មហេសក្តោតិ ភណតិ ។ យោ ၿကိုးမေးနန္ဒိုးလားေၾကခံ စာနားေၾကားေနာက္ဆိုးယာ កមត៍ កុមាយំ សេរ លេលោ សេតំ កុដំយា សេតំ ក្ខុជាតារវេសត៍ អន្តេវសត៍ មានេ្យសត៍ ខុន្តណ្ហោ វសត៍ ឧបដ្ឋានសាលាយំ វសត៍ មណ្ឌបេ វសត៍

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

ភិក្ខុខុះក្នុងសាសនានេះ មានសេចក្តីជ្រាថាលាមក ត្រាសែចក្តីជ្រាថាគ្រប ព្រុថ្នាសេចក្តីសរសេរថា អ្នកផងនឹងសរសេរអញយ៉ាង សត្វតំហើយ កំពោលវាចា ដែលអាស្រ័យអរិយធម៌ ពោលថា 18: សមណៈណា ទ្រទ្រង់ចីវរ មានសភាពយ៉ាងនេះ សមណៈនោះមានស័ត្តិ ពោលបា សមណៈណា ខ្រទ្រង់ជាត្រមានសភាពយ៉ាងនេះ ទ្រទ្រង់ផ្តុំលដាវិការ: នៃលោហៈ ខេទ្រង់ធម្មក្រក ខេទ្រង់តម្រង់ទឹក ខេទ្រង់កូនសោ ខេទ្រង់ ស្បែកជើង ទ្រទ្រន់វត្តពន្ធចន្ទេះ ទ្រទ្រន់សំពត់កាយោគ សមណៈនោះ ។ ពោលថា ទបដ្បាយ់បែសសមណៈណា មានសភាព មានស័ត្តិធ សមណៈនោះមានស័ក្តិជំ យ៉ាងនេះ អាថាវជ្របស **។** ពោលថា មានសភាពយាំង៍នេះ ពុកភិត្តរបស់សមណៈណា មាន សមណៈណា មានទបដ្បាយ៍ស្មើត្តា មានអាចារ្យស្មើត្ សភាពយ៉ាង៍នេះ ជាមត្រ មិត្រឃើញព្រម ជាសំឡាញ់ សមណៈនោះមាន**ស័ក្តិ**ធំ ។ ពោលថា សមណៈណា នៅក្នុងវិហាវមានសភាពយា[៏]ងនេះ សមណៈនោះ ក្ នៅក្នុងបង្ហា មានសភាពយ[ា]ង ក្ ។ ពោលថា សមណៈណា សតជ នៅក្នុងប្រាភាទ នៅភ្ន័ងប្រាសាទមានកំពូល នៅតង៍គុំហា ក្ :8: នៅក្នុងផ្ទះមានកំពុល នៅក្នុង នៅតងទីជ្រត់កោន ក្ នៅកងតុដិ នៅកង់ថែវ នៅក្នុវេរាងតាន នៅក្នុងរោង នៅក្នុងចារាំ បម

ຝຶກ

ទ ម. មុះសម្ភាវិតោ ។ ៤ ន. តុយ្លំ ។

(៧៥) អចំហាលុ អមច្ចរឹត ចំហា វុទ្ធតិ តណ្ដា យោ ភតោ សារាតោ ។ ខេ ។ អភិជ្ឈា លោកោ អតុសល-មូលំ ។ យស្បេសា ចំហា ខហិនា សមុច្ឆិន្នា វូបសន្តា _____

វុត្ធូទ្ធលេ វសភិ សោ សមណោ មហេសក្ខោតំ កណតិ ។ អ៩វា គោរជិតាភោរជិតោ ភាតាដិតា. ភាតាដិកោ កាហតាតាហតោ លមតាលមគោ មុទសម្លាវិតោ⁽⁹⁾ អយំ សមណោ ៨មាសំ រវវូមានំ សត្តានំ វិហារសមាមត្តីនំ លាភីតិ តានិសំ កម្ភីរំ ក្ខុខ្សំ^(b) និមុណំ មដិច្ឆដ្ខំ លោកត្តាវេសុញាតបដិសញ្ហុត្តំ តាដំ តាថេតិ ។ យា រវវ្ធា ភាតាដិតា ភាតាដិយំ តាហនា តាហាយនា តាហាយិតត្តំ ៨ដំ វុច្ធតិ សាមន្តជប្បនសដ្ខាតំ តាហនវត្ថុ ។

កត្រុត្តបិដកេ ខុទ្ទកតិកាយស្បូ មហាតិទ្ទេសោ

សុត្តនួមិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស នៅជិតគល់ឈើ សមណៈនោះ មានស័ក្តិធំ ។ មួយទៀត សមណៈជា អ្នកស្រង្វតស្រងាត់ពេក មានមុទស្រពោនក្រៃពេក ជាអ្នកកុហកក្រៃពេក រូសរាយក្រៃពេក ត្រូវគេសរសើរដោយអំណាចមាត់ (របស់ខ្លួន) សមណៈនេះបានវិហាវសមាបត្តិទាំងទ្បាយដ៏ស្លប់ស្កាត់នេះ មានសភាព យាងនេះ ពោលពាក្យ ច្រាកដដូ ច្នោះ ជាពាក្យដ៏ ជ្រៅ លំចាកយល់ ដ៏ល្អ្និត កំចាំង ដាវាចាប្រកបដោយសុពាតនិព្វាន ជាលោកតរ ។ កិរិយាធ្វើមុខ ស្រពោន ភាពនៃកិត្តជាអ្នកធ្វើមុទស្រពោន ការកុហក ការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃភិត្តកុហត ភាពនៃភិត្តកុហត ឯណា មានសភាពយាំង៍នេះ នេះលោក ហៅថា កុហនវត្ថុ ១ាងការ រាំប្រជិត ។ កុហនវត្ថុ ពំង៍ ៣ ប្រការ នេះ ភិក្ខុណាលះបង់ ផ្តាច់បង់ ឲ្យសូប ឲ្យសូបរទ្ធាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើត **ឲ្យើ**ឪបាន ដុតាដោយភ្លើនគឺញាណហើយ ភិត្តនោះ លោកហៅថា អ្នកមិនកុហក ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នករួញចិត្ត អ្នកមិនកុហក។

ದೆರ

នសមោ បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេសោ စင္စံစျမႈန္ခြာ မာမစံစါန္ခ်ီမာ စာဖာဖာမွိတ္ ဇေနီပါ (မာ វុទ្ធតំ អចិញាលុ ។ សោ វូមេ ធ ចំហេតំ សន្ត្រ កន្ទេ ကောင်းဆိုးရာ အိုလို အလို အာဂ်လို လာဆို ယလိ មសំសំ សុទំ ន័រវំ ចំណូទានំ សេនាសនំ តំហនៈ ប្បច្ចូយគេសដ្ឋបរិក្ខារំ តាមជាតុំ រូបជាតុំ អរុបជាតុំ ກາຍກໍ້າຍກໍ່ Hາຍກໍ່ ພາກກໍ່ H ພາກກໍ່ເລ່. ພະຫາລາຍຫາະສູ່ ມະແມ່ແມ່ນ, ເຊິ່າພະແມ່ນ. វោការកាំ អតីតំ អនាកតំ បច្ចុប្បន្នំ និដ្ឋសុនមុន. ប គ្លេតិ នាត់ជប្បត៍តំ អប់ហាលុ ។ អមច្ឆរតំ បញ្ មំព័រខ្លួមកល ឃុំរថ្មមល់យ ឃុំរថ្មមសម្រម ខ្លាញ់ យនា មច្ចរាយ័តត្តំ ហេខ្ញុំ ភានរិយំ ភាដុភាញុភាតា หสุบาลลู้ อิลูญู สลิ /บูลิ ยบูโน ๆ หอ้อ စင့္ခမင္မႈကားရွိ မင္မႈက္ရ ေဆးခံခင္မႈကားရွိ ဆင္မႈက္

ದೆ

បុរាវោទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១០

ឲ្យស្លប់ ឲ្យស្លប់ទោប់ ធ្វើមិនគូវឲ្យកើតទេ្បីឪបាន ដុតដោយភ្លើងគឺ ញាណហើយ ភិត្តនោះ លោកហៅថា អ្នកមិនមានសេចក្តីប្រាថា ។ ភិត្តនោះ មិនប្រាថ្នារូបទាំងឡាយ មិនប្រាថ្នា មិនប៉ឹង មិនត្រេកអា មិនបង់បាន មិនជាប់ចិត្តនឹងសំឡេង ភ្លិន សេ ដោដព្វៈ ត្រកូល អាវ៉ាស លាក យស សេចក្តីសរសើរ សុទ ចីវៃ ប៊ិណ្ឌូ ពុត សេនាសនៈ គិលានប្បច្ចុយតេសដ្ឋបរិក្ខាវ កាម៣តុ រូប៣តុ អរូប៣តុ កាមកព ប្រភព អប្រភព សញាភព អសញាភព នេវសញានាសញាភព ឯត-វៅការកព ចតុវៅការកព បញ្ចរៅការកព អតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ ន៍ន៍ពួកធម៌ដែល ខ្វួន ឃើញ ឮ ប៉ះពាល់ ឬគប្បីដឹង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកមិនមានសេចក្តី ជ្រាថ្នា ។ ពាក្យថា អ្នកមិនមាន សេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តីថា សេចក្តីកំណាញ់៥ គឺ កំណាញ់អាវាសទ ကို ကာ ဗျိုးနာ က စို ကာ ဗျိုးလား က စို ကာ ဗျိုး ကူ က ဗျိုး ကျွန်းမှ က မျိုးများ က ဗျိုးများ က ဗျိုးများ က ဗျိုး ធម៌ ៖ សេចក្តីកំណាញ់ អាការនៃសេចក្តីកំណាញ់ ភាពសេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តីប្រាជ្ញាផ្សេង ។ សេចក្តីកំណាញ់វែង សេចក្តីស្វិតស្វាញ ភាពនៃ បុគ្គលមិនយកចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) ឯណា មានសភាពយ៉ាង៍នេះ នេះលោកហៅថា សេចក្តីកំណាញ់ ។ មួយទៀត សេចក្តីកំណាញ់ខន្ធ

វិទ្ធតំ អមគ្គរត់ អបិហាលូ អមគ្គរំ ។ (៧៩) អប្បកញ្តោ អជេតុចោត ចាកព្លំយត្តិ គឺលាំ ဓာနဂ္ဂီယာဒီ ကာယ်ကို ဓာနဂ္ဂီယိ ၈ စ စီကို ဓာနဂ္ဂီ. ထိ ၊ ဗေနာ့ ဆို ကို ဓာ ကို ကို ဗို ကို ကို ကို စာ ကို ကို ကို ကို ကိ ត្តិយំ ។ ឥនេតាឡោ សន្ល័កតោមិ តាយិតាំ ទាកត្ថិយំ ဧလျှော် ကလားရာပီ ကာယ်ကို မာကရိုယ် နေလျှန် ကားခံနေနာလာယဗီ ကာယ်ကို စာဂရိုယ် နေဖျွေနို ជញ្ហួយបេទិ កាយ់កំ ទាកត្ថិយំ ឧស្សេត៍ នុឧក-តំន្ថេចំ តាយ់កំ ចាកត្ថ័យំ ឧស្សេត៍ អន្តរឃាំ មរិស. ន្តោចំ តាយ៉ំំំំំំ ទាំងត្ថិយំ ឧស្សេឆំ អន្តរឃាំំ ថរំដោច តាយំតំ ខាកព្ថ័យំ ឧស្សេត៍ ។

ត្រុត្តចំ^ដពេ ११ពធំ៣យស្ស មហាតិទួសោ អាយតឧមត្ថរិយមៀ មត្ថវិយំ តា ហោ ឥឧំ វុទ្ធតំ មត្ថវិយំ ។ យស្សេតំ មត្ថវិយំ ថហ័នំ សមុត្ថិន្នំ វូបសន្តំ បដិច្យស្សន្តំ អភព្វុខ្យត្តិតាំ ញាណក្តិតា ឧឌ្ឍំ សោ វិទតំ អមគរ៉ីតំ មភិបាណ យោក សុត្តនូបិ^ឧក २ ទូកតំ៣យ មហាតំទេ្ខស សេចក្តីកំណាញ់អាយតនៈ ក៏ហៅថា កំណាញ់ ទាំងហៅថា ការប្រកាន់ នេះ លោកហៅថា សេចក្តីកំណាញ់ ៗ សេចក្តីកំណាញ់នេះ បុគ្គល ណាលះបង់ ផ្តាច់ចង់ ថ្យស្ងថ់ ឲ្យស្ងថ់រម្ងាថ់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតទ្បើងបាន ដុតដោយភ្លើងគឺញាណហើយ បុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមិនមាន សេចក្តីកំណាញ់ ហេតុនោះ (ខ្លង់ត្រាស់ថា) អ្នកមិនមានសេចក្តី ប្រាថ្នា អ្នកមិនមានសេចក្តីកំណាញ់ ៗ

(៧៩) អធិប្បាយពាក្យថា អ្នកមិនមានការឃ្មើសឃ្មង ជាអ្នកដែល គេមិនគួរខ្លេម ត្រន់ពាក្យថា ការឃ្មើសឃ្មង បានដល់ការឃ្មើសឃ្មង ពា គឺការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាជកាយ១ ការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងកាល តាវ ឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងចិត្ត ១ ។ ការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងកាយ តេីដូចម្តេច ។ កិត្តិ ខ្វះ ក្នុងសាសនានេះ ទៅក្នុងសង្ឃ សំដែងការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងកាយ ខ្វះ ទៅក្នុងគណៈ សំដែងការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងកាយ ខ្វះ សំដែងការ ឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងកាយក្នុងកោងធានខ្វះ សំដែងការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងកាយ កិត្តិ ខ្វះ តំពុងតូណៈ សំដែងការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងកាយ ខ្វះ សំដែងការ ឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងកាយក្នុងកោងធានខ្វះ សំដែងការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាង កាយក្នុងកោងក្មេងទ្វ សំដែងការឃ្មើសឃ្មង ប៉ែកទាងកាយក្នុងកំពង់ទឹក ទូ៖ កំពុងចូលទៅកាន់ចន្លោះផ្ទះ សំដែងការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងកាយខ្វះ ៗ

25

តមើរភាជនសាលាយ តាយតំ ទាកត្ថ័យ ឧស្សេតំ។

အင်ိ အလာအ ေရာ ထို အိ မာ နစ္ဂ်ီ ဖိ ေလြးစို ၅ ឥនេកាច្នោកណាក់តោ អចិត្តិការកេតោ ៩េវានំ ភិក្ខុនំ អនុចាមានានំ ចន្ល័មន្តានំ សនុចាមានោ ចន្ល័មន៍ នីខេ ရွားစို ေန္လံုးမ ေန္လံုမ အို ဃာန္ရွယၤရွားစီ အိန္ဒုနီ ဃာန္ရွယၤရွားစီ ฉิพิลลิ ยุทลายิ ลิผูลิ ยุทลายิ ฉิพิลลิ จุเยูยิ หลเล ลิสัสลิ **สสส์** อภุยิฐายิ ลิสัสลิ ซิล កោរទំ គណៈទំ ពាមារាំក្មោម កោរទំ ងហំទំ ងវំ ကလာက ကာဏီကိ စာကစ္ဘီယိ ေလေ႔စီ ၅

ကမ် လမ္ဗံကျေးရာ ကာယ်ကို စာဂရိုယ် မေလျှော် ၊ ត់ ខេក ខ្មោ សន័ត្រតោ អខិត្តិការកាតោ ៩េវេ ភិក្ខុ ឃដ្ឋយន្តោច តិដ្ឋតិ ឃដ្ឋយន្តោច និសីនតិ ចុរតោច ลิสลิ ยุรเลาย์ ฉิพัลลิ จเยีย์ เกงเฉ ฉิพัลลิ សស៊ីស នាប្រិត្តាបិ និស័នត៍ ឋិត កោបិ ភណត៍ ពាហាវិ: ក្លេខ កោខិ កណតិ ಖំ សន្យុកតោ គោយ៍តំ ទាកត្ថិយំ ឧសេត្តតំ ។

នសមោ ឬរារោទសុត្តនិទេ្តសោ

បុរារោទសុត្តនិទេស ទី 👓

ភិត្តទៅក្នុងសង្ឃ សំដែងការឃ្នើសឃ្នងបែកខាងកាយ តេដ្ចចម្តេច។ ភិត្ត \mathfrak{p} ះកងសាសនា នេះ ទៅកងសង្ឃ មិនធ្វើសេចក្ដីកោតក្រែង គឺឈរ [U[ជ]តពួកភិត្ត្ដា $[d_1:g_1:H_{A}^{C}]$ យ[U[[d]]ត $g_1:$ $[U[g_1]]$ ស $[U[g_2:H_{A}^{C}]]$ ទាងមុខខ្វះ អគ្គុយលើអាសនៈទួសខ្វះ អគ្គុយទទុវត្យាលខ្វះឈរនិយាយ ខ្វះ និយាយវាសដៃខ្វះ ភិត្តទៅក្នុងសង្ឃ សំដែងការឈ្មើសយុងប៉ែកខាង កាយ យាំងនេះឯង ។ ភិត្តទៅក្នុងគណៈ សំដែងនូវការឃ្នើសយុងថែភ ទាងកាយ តើដូចមេច ។ កិត្តទុះក្នុងសាសនានេះ ទៅក្នុងគណ: មិន ធ្វើសេចក្តីកោតក្រែង គឺកាលពួកភិក្ខុជាថេរៈ មិនពាក់ស្បែកជើងចង្ក្រម \mathcal{P} នពាក់សែក្រដើនថ្លែម កា \mathcal{M} ពួកភិត្តជាថេរ:ចង្រមកងឲ័ចង្រមដ៏ទាប p_{sol} $p_{$ មុខទុះ អង្គ័យទាងមុខទុះ អង្គ័យលើអាសនៈទួសទុះ អង្គ័យទទុវក្សាលទុះ លវនិយាយ ខ្លះ និយាយវាសដៃ ខ្លះ ភិត្ត្ល ទៅក្នុងគណៈ សំដែងការ ឃើស *พูธีใช้สจ*าธุลาษ เม[ื]ลเละุลส

ភិត្ត សំដែងការឃើសឃុងប៉ែកទាងកាយកុងពេងនាន់ តើដូចមេច ។

សុត្តន្តបិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយសុរ្វ មហានិទ្ទេសោ ត់នេះតេច្នោះ កោជនសាលាយ អចំត្តិតារកាតោ ដេរ ភិត្ត្ អនុប្ប១ដួ និស័នតិ ឧឋចិ ភិត្ត្ អាស នេន មឌិ· ៣ហត៍ ឃដ្តយ ភ្លេច តិដួត ឃដ្តយ ភ្លេច និសីឧត៌ បុរតោច តិដួត បុរតោច ជំសីនតិ ខ្មរចូច អាសាធ និស័នន៍ សស័ស ទារចិត្តចំ និស័នន៍ ឋិនកោច កណត៌ ពាហាវិកោ្តបកោចំ កណត៌ ៧វិ កោជន-နာကဏ ကာဏ်ကို စာဂရိုယ် နေဖျေးစို ၅ តខំ ៨ត្លាយ៤ តាយំតំ ទាកត្ថិយំ ឧសេត្ត ។ ៩ខេត្ត ទ្វេ ជន្លាយ។ អនិត្តិការគេតោ ៩េ៤ ភិក្ន ឃដ្តយ ត្តោច តិដួត ឃដ្តយ ភ្លោច ធិស័ឧត៍ ឬកតោច តិដ្ឋតិ បុរតោម ជំស័នតិ ឧត្រូម អាសាន ជំស័នតិ អភាពុទ្ធាចំ កាដ្ឋំ បក្ខំចត់ អភាពុទ្ធាចំ ន្ធាវំ ចំឧមាត៌() រ)ំ ៨ ឆ្កាយកេ តោយ៉ត់ំ ទាក់ត្ថិយំ ឧ សេត្រំ ។ ကမိ ဒုၾကားစွာ ကာယ်ကို အားစွဲယိ ឧស្សេឆ៍ ។ នយោធម្ម នឧតាតិនេះ អចិត្តិការកាតោ

ದದ

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស

កិត្តិ ខ្វះក្នុងសាសនានេះ មិនធ្វើសេចក្តីកោតក្រែងក្នុងពេងធាន់ គឺអង្គុយ ប្រជ្រៀត ពួកកិត្តជា ថេវៈ ខ្វះ ឃាត់ពួកកិត្តថ្មី ដោយពាសនៈ ខ្វះ ឈវ ប្រជ្រៀត ខ្វះ អង្គុយប្រជៀត ខ្វះ ឈរទាងមុខ ខ្វះ អង្គុយទាងមុខ ខ្វះ អង្គុយលើពាសនៈ ខ្ពស់ខ្វះ អង្គុយ ៤ ឲ្យក្បាល ខ្វះ ឈរនិយាយ ខ្វះ និយាយវាសដៃ ខ្វះ កិត្តសំដែងការ ឃើសឃ្នងប៉ែកទាងកាយ ក្នុងពេង ធាន់ យ៉ាងនេះឯង ។

កិត្តសំដែងការឃ្នើសឃ្នងប៉ែកទាងកេ៩ក្ងើង តើដូចម្តេច ។ កិត្តខ្លះ ក្នុងសាសនានេះ មិនធ្វើសេចក្តីកោតក្រែងក្នុងភេងក្ងើង គឺឈរប្រផ្រៀត ពួកកិត្តដាបេរៈខ្លះ អង្គុយប្រផ្សៀតខ្លះ ឈរទាងមុខខ្លះ អង្គុយទាង មុខខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ខ្លះ មិនព្រាប់សិនហើយជាក់អុសខ្វះ មិនព្រាប់សិនហើយចិទឲ្យខ្លោះ កិត្តសំដែងការឃ្នើសឃ្នងប៉ែកទាងកាយ ក្នុងភេជក្ខ័ង យ៉ាងនេះឯង ។ ភិត្តសំដែងការឃ្នើសឃ្នងប៉ែកទាងកាយ ក្នុងកំពង់ទឹក តើដូច ម្តេច ។ កិត្តខ្លះក្នុងសាសនានេះ មិនធ្វើសេចក្តីកោតក្រែងក្នុងកំពង់ទឹក

ದದ

o lo a. ย. ลบรัเภาบั ฯ

ការកេតោ ៩េរ ភិក្ខុ ឃដ្តយន្តោច កម្ពុតិ បុរតោច ຮູສີ ເກລາຮູຍີ ເຮກຂໍ້ສີ່ຮູຂໍ້ ຍຸກເຄາ ຮູຮ້ ຟາ မင္စားၿပီး တီလးက္ရာ ကာယ်ကို စာဂရ္ဂီယိ ေလးချို ၅ តាមំ អន្តរឃរំ ហាំដ្ឋោ តាយតំ ទាកត្ថិយំ ឧស្សេត៍។ ៩ ខេកតេជ្ញា អត្តរយវិថា ខ្មែរ ឧ ថា ស ភាគ្លេត៍ វុទ្ទមា នោ បាំសតំ ន តំដ្ឋ កន្លេតំ ថ្លែមានោ តំដូត ន នំសំន កន្លេត ខ្លែមាន និស័នត៍ កនោតាសម្ប៍ បរិសត៍ អនោកាសេម៍ តំដូត អនោកាសេម៍ និស័នត៍ ហេនំ ဆမ်း ကောင်္ခနေတမ် အကောင် နွင့္ချာင် ေပာင်ငွင္ဆာင် ေ အဆို မန်ဟုန္စိုးကာ မန်တစ္စန္တာ၊ က မန်တစ်နိုးကားကာ ສຸ**ຒ**ສຸຍກັເພາ ຂໍ້ມີຂໍ້ ສູຮູຍ ພຍາ**ດກ ຍ**້າວ ຮ້

៖សមោ បុរាភេ៖សុត្តនិទេ្តសោ ដេរ ភិត្ត យដ្តយណ្តេច ជិតរតិ ចុរតោច ជិតរតិ យដ្ត. យត្តោចំ ជួយតំ ពុរតោចំ ជួយតំ ឧបរិចំ() ជួយតំ ພະແນເລຼາຍໍ ຊະາຮ້ ຍຸກເຄາຍ ຊະກະຈັ ຊຍາຍ^(ພ) ຊະາຮ້ ^ညိ ဒုဒက္ခန်းရွ ကာယ်ကို စာဗုရိုယ် နေလျှန် ၅

តមនំ អន្តរឃាំ មាំសន្តោ តោយតំំ ចាកត្ថំយំ

ឧសេរ្តតំ ។ ឥ ខេតត ត្នោ អន្តរឃវំ មាំស នោ អចិត្តិ.

បុរាពាទសុត្តនិខ្ទេស ទី ១០

គឺប៉ះទៅប្រជៀតពួកភិត្តុជា ថេរៈទូ៖ ប៉ះទៅ ទាងមុខទូ៖ ផ្គតប្រជៀត ទូ៖ ផ្គត ទាងមុខទូ៖ ផ្គត ទាង លើទូ៖ ទ្បើងប្រជៀតទូ៖ ទ្បើង ទាងមុខទូ៖ ទ្បើង ទាង លើខ្វះ ភិត្តុសំដែងការ ឃើសឃ្នងប៉ែកទាងកាយ ក្នុងកំពង់ ទឹក យ៉ាងនេះឯង ។

ភិត្តកំពុងចូលទៅកាន់ចនោះផុះ សំដែងការឃើសយងប៉ែកទាង កាយ តើដូចមេច ។ ភិក្ខុខះ កងសាសនា េះ កំពុងបូល ទៅកាន ចន្ទោះផ្ទះ មិនធ្វើសេចក្តីកោតក្រែង គឺដើរប្រជ្រៀតពូកកិត្តដាថេវៈ ១៖ ដើរទានមុទទួះ កន្លូងហើយដើរទានមុទពួកកិត្តជាថេរៈទួះ កិត្តកំពុងប្ល ទៅកាន់ចន្លោះផ្ទុះ សំដែងការឃ្មើសឃ្នងប៉ែកទាងកាយ យាំងនេះឯង ៗ ភិត្តចូលទៅកាន់ចន្លោះផ្ទះ សំដែងការឃើសឃុង ថែកទាង កាយ តើដូចមេច ។ ភិត្ត ?ះ កងសាសនានេះ ចូលទៅកាន់ចនោះផ្ទះ គេមិនទាន់និយាយថា សូមចូលមកលោកម្ចាស់ ក៏ចូលទៅ គេមិនទាន និយាយថា សូមឈរវង៍សិនលោកម្ចាស់ កំឈរវង៍ គេមិនទាន់និយាយ ឋា សូមគង់លោកម្ចាស់ កំអង្គ័យ ចូលទៅកាន់ទីមិនមាន នុកាស**្វះ** ឈរក្នុងទីមិនមានតុកាសរុះ អង្គយកងទីមិនមានតុកាសរះ មីមាបូល *ទៅ*ក្នុងបន្ទប់ទាំង ឡាយ របស់ត្រកូលទាំង ឡាយ ជាទីលាក់ព្លួនបិទផ្ទាំង ដែលពូកស្ត្រីក្នុងត្រកូល ដែលពូកកូនស្រីរបស់ត្រកូល ដែលពូកកូន ប្រសាស្រីរបស់ត្រកូល ដែលពួកកុមារីរបស់ត្រកូល កំពុងអង្គុយនោះ ទុះ

ವನ

ទ ម. បានខ្លីយំ ទស្សេតិ ។

តមើកណាតតោ វាមសិតតំ ចាកត្តិយំ ឧស្សេតិ ។៨នេៈ តាច្នោ កណាតតោ អខិត្តិតារាតនោ ខេវេ ភិក្ខ្ច អនាមុញ វា អនជ្ឈិះដ្នោ វា អាវាមកតានំ ភិក្ខ្ច នំ ឧម្មុំ ភណតិ ខញ្លិ វិសដ្លេតិ មិតតោរថំ ភណតិ ពាមារិក្ខេរបកោរថំ ភណតិ

គេថំ សង្ឃតតោ វាខសំតំ តាកត្តិយំ ឧស្សេឆំ ។ ៩ ខេតត ចោ សង្ឃតតោ អខិត្តិតាវាចាតោ ៩េវេ ភិត្ត្ អ នាមុត្ជា វា អនជ្ឈិ ខ្មៅ វា អាវាមកតានំ ភិត្ត្ល នំ ឧម្មុំ ភណៈឆំ បញ្ឆំ វិស ខ្លេឆិ ខាត់ខោត្ខំ នុខ្ចិស ឆំ ឋិត តោ ខំ ភណៈឆំ ពាហាវិ ក្មោច តោ ខំ ភណៈឆំ សំវី សង្ឃកតោ វាខសិតំ ទាកត្តិយំ ឧសេស្រ៍ ។

តុមាកេស្សបិសីសំ បរាមសត័រវៃអន្តរឃរំបរិដ្ឋោ ភា-យិតាំ ចាតត្តិយំ ឧស្សេត៌ ។ ៩ឧំ កាយិតាំ ចាតត្តិយំ⁽⁰⁾។ តាតមំ វាបសិតាំ ចាតត្តិយំ ។ ៩ដេចា ច្នោ សដ្ឋ-កតេរបំ វាបសិតាំ ចាតត្តិយំ ឧស្សេត៌ គណតាតោបំ វាបសិតាំ ចាតត្តិយំ ឧស្សេត៌ ។ វាបសិតាំ ចាតត្តិយំ ឧស្សេត៌ ។

សុត្តត្តបិដកេ ខុទ្ទពតិកាយសុវ្ធ មហាតិទទួសោ

20

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស

ស្ទាបអង្គែលក្បាលរបស់កុមាវតូច១៖ ភិក្ខុចូលទៅកាន់ចន្ទោះផ្ទះ សំដែន ការឃ្មើសយុនបែក១ានកាយ យ៉ាននេះឯង ៗ នេះ ការឃ្មើសយ្នន ថែកទានកាយ ។

ការឈ្មើសឃ្មងប៉ែកទានដាថា តើដូចម្ដេច ។ ភិត្ដទុះក្នុងសាសនា នេះ ទៅក្នុងសង្ឃ សំដែងការឈ្មើសឃ្មងប៉ែកទានដាចាខ្វះ ទៅក្នុងគណៈ កុំ សំដែងការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទានដាចាខ្វះ ចូលទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ សំដែង ការឃ្មើសងម្លាប៉ែកទាងដាចាខ្វះ ។

កិត្ត ទៅក្នុងសង្ឃ សំដែងការឃ្នើសឃ្នងថែកទាងដថា តើដូចម្ដេច ។ កិត្ត ទុះ ក្នុងសាសនានេះ ទៅក្នុងសង្ឃ មិនធ្វើសេចក្ដីកោតក្រែង គឺមិន ប្រាប់ពួកកិត្តជាថេរៈ ឬ(ពួកកិត្តជាថេរៈ) មិនបានអារាជនា ក៏សំដែង ធមិ វិសជ្ជនាប្រស្នា សំដែងបាតិមោត្ ដល់ពួកកិត្តដែលទៅកាន់អារាម ឈរនិយាយ ទុះ និយាយវាសដៃទុះ កិត្ត ទៅក្នុងសង្ឃ សំដែងការ ឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងវាចា យ៉ាងនេះឯង ។

ភិក្ខុ ទៅក្នុងគណៈ សំដែងការឃ្នើសឃ្នងថែកទាងវាថា តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុទះក្នុងសាសនានេះ ទៅក្នុងគណៈ មិនធ្វើសេចក្ដីកោតក្រែង គឺមិន ប្រាប់ ពួកភិក្ខុជាថេរៈ ថ្វ (ភិក្ខុជាថេរៈ) មិនថានអាពធនា ក៏សំដែងធម៌ វិសជ្ជនា ប្រស្នាដល់ពួកភិក្ខុដែលទៅកាន់អាពម ឈរនិយាយខ្វះ និយាយវាស់ដៃទូ៖

20

ទសមោ បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេសោ

អារាមកតានំ ភិត្តុនីនំ ឧទាសតានំ ឧទាសិតានំ ឧម្មុំ ភណតិ ខញ្ញុំ វិសដ្ឋេតិ ឋិតតោមិ ភណតិ ពាមាវិត្តេម កោមិ ភណតិ ៧វំ កណតតោ វាមសិតាំ ចាកក្តិយំ ឧស្សេតិ ។

តេខំ អន្តរាយំ បរិដ្ឋោ វាបសំតំ ចាត់ក្លំយំ ឧស្សេត៍ ។ ៩ ពេក ច្នោ អន្តរាយំ បរិដ្ឋោ ៩ គ្នី វា កុមារី វា អាហ ៩ គ្នញ្ហា មេ ៩ គ្នា គ្នោ ក្នា អគ្គិ យក្វ អគ្គិ ភគ្គិ អគ្គិ ទាន ដំយំ អគ្គិ តំ បរិស្បាម តំ ភុញ្ជិស្បាម តំ ទាន់ស្បាម តំ វា អគ្គិ តំ វា មេ ខស្ស ថា តំ វិប្បលបភិ លំ អន្តរាយំ បរិដ្ឋោ វាចសំតំ ចាត់ក្តិយំ ឧស្សេត៍ ៩ នំ វាទសំតំ ចាត់ក្តិយំ ។

ကားမိ ဧေးလ်ဲကိ ဓားရှားယိ ។ ရ'ေးကားရွာ ဒ ရရွာကိုလာ စစ္စင်္ဂါးက လမားကာ ရရွာကိုလာ စစ္စ-င်္ဂါးအေ လန္နီ လင်္ဂလိ မရွားမိ စေး၏ စိုးရှားေ ។ န ဗဟာကိုလာ စစ္စင်္ဂါးက လမားက ဗဟာကိုလာ စစ္စ-င်္ဂါးအေ လန္နီ လင်္ဂလိ မရွားမိ စေး၏ စိုးရွားေ ។ န ဗဟားကားကိုလာ စစ္စင်္ဂါးက လမားက ဗဟားကာကကိုလာ စစ္စင်္ဂါးအေ လန္နီ လင်္ဂလိ မရွားမိ ေတေ၏ စိုးရွားေ ។

و ^ب

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

សំដែងធម៌ វិសដ្តនាប្រស្នាដល់ពួកភិក្ខុនី ពួកទបាសត ពួកទបាសិកា ដែលទៅកាន់អារាម ឈរនិយាយវាសដៃខ្វះ ភិក្ខុទៅក្នុងគណៈ សំដែង ការឃ្មើសឃ្នងប៉ែកទាងវាចា យ៉ាងនេះឯង ។

ភិក្ខុចុលទៅកាន់ចន្លោះផ្ទះ សំដែងការឃ្នើសឃ្នងប៉ែកទាងវាថា តើ ដូចម្តេច ។ ភិក្ខុខ្វះ ក្នុងសាសនានេះ ចូលទៅកាន់ចន្លោះផ្ទះ និយាយនឹង ស្ត្រី ឬនឹងកុមារី និយាយរាក់ទាក់ថា នៃនាងឈ្មោះនេះ នៃនាងតោត្រនេះ មានអ្វីទេ មានបបរទេ មានចាយទេ មានបង្អែមទេ អាត្មានឹងផឹកអ្វី បរិកោគអ្វី ស៊ីអ្វី មានអ្វីទេ ពួកនាងនឹងឲ្យអ្វី ដល់អាត្មា ភិក្ខុចូលទៅ កាន់ចន្លោះផ្ទះ សំដែងការឃ្នើសឃ្នងប៉ែកទាងវាថា ប៉ោងនេះឯង ។ នេះ ការឃ្នើសឃ្នងប៉ែកទាងវាថា ។

ការឃ្មើសឃ្មងប៉ែកទាងចិត្ត តើដូចម្តេច ។ កិត្តខ្វះ ក្នុងសាសនា នេះ ជាអ្នកមិនមែន (ចេញ) អំពីត្រកូលខ្ពស់ហើយបួសទេ តែមាន ចិត្តតាំងខ្វួនស្មើនឹងបុគ្គលដែល (ចេញ) អំពីត្រកូលខ្ពស់ហើយបួស **។** មិនមែនចេញអំពីត្រកូលធំហើយបួសទេ តែមានចិត្តតាំងខ្វួនស្មើនឹងបុគ្គល ដែល (ចេញ) អំពីត្រកូលធំហើយបួស ។ មិនមែន (ចេញ) អំពីត្រកូលមានកោគ:ច្រើនហើយបួសទេ តែមានចិត្តតាំឥខ្វួនស្មើនឹង បុគ្គលដែល (ចេញ) អំពីត្រកូលមានកោគ:ច្រើន ហើយបួស **។**

ក្សត្តនូមិដពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ

ေနချားၾကန္မွလာ ဗစ္စင်ိဳးရာ လမားအာ ၅ အ សត្ថតំណា សមានោ សត្ថតំពោន សន្ធឹ សនិសំ អត្តានំ ឧហតិ ចំត្តេ ។ នៅ ឧយធកេ សមា នោ ។ ន ឧមតតថិតោសមានោ ។ ឧ អាវញ្ញាំគោ សមានោ ។ ឧ ខិណ្ឌូទាត់ តោ សមានោ ។ ន ខំសុត្វ លំ តោ សមា ពោ ។ **ន នេទ័រវិ**តោ សមានេ ។ ន សមនានចារិតោ សមានោ ។ ន ទលុខត្នាភត្តិ កោ សមានោ ។ ន នេសឆ្លឺ តោ សមានោ ។ ន យដាសន្តតំ តោ សមានោ ។ ឧ ខមមស្ប ឈាឧស្ប លាភិ សទានោ ខមមស្ប ឈានស្បៈលាភិពា សន្ទឹ សនិសំ អត្តានំ ឧមាត៍ ចំត្តេន ។ បេ ។ ឧ នៅសញ្ហានាសញ្ញាយតនសមាបត្តិហា លាភ័សចានោ នៅសញ្ហានាសញ្ញាយនានសមាបត្តិយា លាភិនា សន្ធិ សនិសំ អត្តានំ ឧហន៍ ចិត្តេ ។ ៩នំ ဖေးဆစ်ကိ အက္ဂ်ာယိ ။ ယည်းမားခဲ့ စီလာ စာက္ဂ်ာယားခဲ ပတိကင်္ဂ လမုင္ခ်ဳိဆင္ နဲ့ရလူဆီ ရန္က စီ ရန္က စီ អកពុប្បត្តិកាធិ ញាណក្តិ៣ ឧញ្ហាភិ សោ វុច្ចតំ អប្បកញ្ចេត អប្បកញ្ញេ ។

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

មិនថែន(ចេញ)អំព័ត្រកូលមានកោគ: លើសលប់ហើយបូសទេ ។ មិនចេះ ព្រះសូត្រទេ តែមានចិត្តតាំងទូនស្មើនឹងបុគ្គលដែលចេះព្រះសូត្រ ។ មិន ទ្រទ្រន់ព្រះវិន័យ ។ មិនមែនជាធម្មកថិក ។ មិនប្រព្រឹត្តអារញិកធុតុន្ត ។ មិនប្រព្រឹត្តបណ្ដៃ មាតិកត្ថតង្គី ។ មិនប្រព្រឹត្តបំសុកុលិកធុតង្គី ។ មិន ប្រព្រឹត្តតេចវិវកធុតង្គ ។ មិនប្រព្រឹត្តសបទានចារិកធុតង្គ ។ មិនប្រព្រឹត្ត ទលុបចាកតិកតុតុង ។ មិនប្រព្រឹតនេសជិកតុតុង ។ មិនប្រព្រឹតយឋា-សន្តតិកធុតុជ៍ ។ មិនបានបឋមជានេះ តែមានបិតតាំង១នសើនដ៏បុគល ដែលពុនបឋមដ្ឋាន [។]បេ។ មិនពុននេវេសញានាសញាយតនសមាបត្តិទេ ញ ញ តែមានចិត្តតាំង១នស្មើនឹងបុគ្គលបាននេះសញ្ជា នាសញាយនតសមាបត្តិ ។ ញ ញ នេះ ការឃើសឃង់បែកវាងចិត្ត ។ ការឃើសឃង៍ ញ នេះ បុគ្គលណា លះបង់ ផ្តាច់បង់ ឲ្យស្លប់ ឲ្យស្លប់រម្ងាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើត ឡើងបាន ដុតដោយក្ខេីងគឺញាណហេីយ បុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមិនមាន ការឈ្នើសយ្នង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកមិនមានការឃ្នើសយ្នង ៗ

ទសមោ បុរាភេទសុត្តនិទេ្តសោ (៤០) អនេតុល្វេឆ អត្ថិ ប៉ុត្តលោ នេតុប្លោ អត្ថិ អដេត្តចោ ។ ភាគលោ ខ ខុត្តលោ ដេតនោ ។ နံးဆက္ဆးင္ခ္မွာ ဗုန္မားလာ ၾကိဳးလာ ကေနာ့ ဓာဗဆူးမွာ អសុខិសត្ត័ស្សាសេទាចារោ ចឌិន្នន្តតាម្នាន្លា អស្សម-းကာ နာရဏာရီင္းမိမ္တာ အမြာရာပ္ မြာရာစားရီးနီး ញោ អត្តោមគំ អាស្ប៊ុតោ គាសម្ពុជាតោ អយំ រុទ្ធតំ មុន្តលោ ជេតុទ្លោ ។ អ៩វា កោះនោះ ហោត៌ ខុទា. យាសពហុលោ អប្បម្បី វ៉ុត្តោ សមានោ អភិសដ្ឋតិ តាប្បត៍ ត្យូមដួត បត់ដ្តិយត់ តោបញ្ នោសញ្ អប្បច្នុ យញ់ ទាតុចោរាត៍ អយំ វុទ្ធត៍ បុក្តលោ ដេកុទ្ញេ ។ អ៥កំ តោយនោ ហោតិ នុមនាហ៍ ហោតិ មក្តាំ ហោតិ បន្យាស់ ហោត ឥស្សភា ហោត មន្ទរី ហោត សហ ញោត មាយា^{រ៍} ញោត ៥ ខ្វោ ញោត អតិមាន ញោត ទាចំច្នោ ហោត មិត្តនិដ្ឋ ហោត សន្តិដ្ឋិចរាមាស ហោន៍ មានាឧត្តាហ៍ នុប្បដ៏ឧិស្សត្តី ហោន៍ អយំ វុប្វូន៍ បុក្តលោ ដេកុំឆ្នោ ។

ഹ് എ

បុរាពេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

(៤០) ពាក្យថា ជាអ្នកដែលគេមិនគូរូវទ្ទើម អធិប្បាយថា បុគ្គល ដែលគេគូវរេទ្តីមក៌មាន ដែលគេមិនគូវទ្តើមកំមាន ។ បុគ្គលដែលគេ គរទ្រើម តើដូចម្លេច ។ បុគ្គល ខ្លះ ក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកទ្រស្តសីល មានធម៌ដ៏លាមត មានមារយាទដែលបុគ្គលគូវវេព្វកឃើញ ដោយសេចក្តី វ នៀសថាមិនស្អាត មានអំពើចិទពាំងទុក មិនមែនជាសមណៈ ប្វេជា ខ្លួនថាជាសមណៈ មិនមែនជាព្រហ្មតាវីថុគ្គល ថ្កេជាខ្លួនថាជាព្រហ្ម-ចារីយុគ្គល ជាអ្នកស្ទួយក្នុង ជោគដោយពគ: ជាបុគ្គលក្រៅកជ្រាក នេះ *ហៅថា បុគ្គលដែលគេគូរូ*ទ្រើម ។ មួយទៀត បុគ្គលជាអ្នកក្រោធ ច្រើនដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ សូម្បីគេនិយាយតិចតូច ក៏រថែងចាប ថ្នាក់ ខឹង គុំគួន តបត ធ្វើនូវសេចក្តីក្រោធ ប្រទូស្តូ អាក់អន់ ឲ្យ ជ្រាកដ នេះ ហៅថា បុគ្គលដែលគេគូរូទ្នេម ។ មួយវិញទៀត បុគ្គល ជាអ្នកក្រោធ ចង៍សេចក្តីក្រោធទុក លុបគុណគេ វាយថ្ងកស្មើ ច្រ-ណែន កំណាញ់ អូតមាង មានមាយា រឹងរូស មើលងាយគេ មាន ព្រុថ្នាដ៏លាមត មានសេចក្តីយល់ទុស ប្រកាន់តាមសេចក្តីយល់ បេសខ្វុន ប្រកាន់មាំ ជាអ្នកលះបន់បានដោយកម្រ នេះ ហៅថា បុគ្គលដែលគេគ្លូវភ្លើម ៗ

er m

សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ទពនិកាយសុរ្វ មហានិទ្ទេសោ តានមោ ខ បុក្តលោ អដេតុ ភ្លោ ។ ៩ ឧ ភំក្ន សីលក់ ហោត ចាត់ចោត្តសំអស់ក្តតា ហោក អាចារ-តោយសម្បីដោ អណុមន្តេស ដៃដូស ភយឧស្សារី សមានាយ សិត្តាតំ សិត្តាប ខេស្ត អយំ វុទ្តតំ បុត្តលោ អដេតុទោ ។ អ៩កំ អត្តោះនោះ ហោតំ မင္မတယာလာတ္၊ က ေတ့မ်ဳိး ျကား အားအား အ តោបញ្ នោសញ្ មប្បទួយតា្ទ ចានុកាភេន អយំ វុទ្ធតិ មុត្តលោ អជេតុត្នោ ។ អ៩ភ អត្តោះនោះ ហោត អនុបនាហ៍ ហោភ័ អមត្តិ៍ ហោភំ អមន្បាស់ ហោភំ អនិស្សភា យោភិ អមខួរី យោភិ អស់ថៅ យោភិ អមាយារី យោឆិ អ៥ខ្វោ ហោឆិ អនតំចានី ហោឆិ ន ទាច់ត្រោះ ហោឆិ ន មិត្តានិដ្ឋី ហោឆិ អសន្តិដ្ឋិ-មរាមាស់ ហោន៍ អធាជាឧត្តាហ៍ សុម្យដ៏ធំស្សត្តី ហោន៍ អយំ វុទ្ធតិ បុក្ខលោ អដេកុទ្ធោ ។ សញ្វោ ភាល្យាណ. មុខុដ្ឋនំ ឧទានាយ អរិយបុក្កលោ អដេកុច្ឆោត អប្បនញ្ញោ អជេនុត្នោ ។

یا لی

សុត្តនូមិងព ខ្វរពនិកាយ មហានិទ្វេស

បុគ្គលដែលគេមិនគួរទ្ទើម តើដូចមេច **។** ភ្នំត្តតង៍សាសនានេះ ជាអ្នកមានសីល សង្រមក្នុងចាតិមោត្ត្លសំវរ: បរិចូណ៌ដោយអាចារ:នឹន គោចវៈ ជាអ្នកឃើញក័យក្នុងទោសទាំងទ្បាយ សូម្បីបន្តិចបន្តួច សមា-ទាន សិក្សា ក្នុងសិក្ខាបទទាំងទ្យាយ នេះ ហៅថា បុគ្គលដែលគេមិន គូវទ្តេម ។ មួយទៀត ភិត្តជាអ្នកមិនក្រោធ មិនច្រើនដោយសេចក្តី ចង្អៀតចង្អល់ បើទុកដាគេនិយាយច្រើន ក៏មិនចាប់ថាក់ ษิรจิ์ม មិនគុំគុន មិនតបត មិនធ្វើនូវសេចក្តីក្រោធ សេចក្តីប្រទូស នឹងសេចក្តី ភាក់អន់ឲ្យប្រាកដ នេះ ហៅថា បុគ្គលដែលគេមិនគូរទ្វើម ។ មួយវិញ ទៀត បុគ្គលជាអ្នកមិនក្រោង មិនចងសេចក្តីក្រោងទុក មិនលុចគុណគេ មិនវាយឫកស្មើ មិនឲ្រណែន មិនកំណាញ់ មិនអូតអាង មិនមានមាយា មិនរឹងត្តឹង មិនមើលងាយគេ មិនមានសេចក្តីព្រហ្នដំណមក មិនមាន សេចក្តួយល់ទុស មិនប្រកាន់តាមសេចក្តីយល់របស់ខ្លួន មិនប្រកាន់មាំ ជាអ្នកលះបន់ចានដោយងាយ នេះ ហៅថា បុគ្គលដែលគេមិនគួរខ្លើម ។ អរិយបុគ្គលទាំងអស់ រាប់ទាំងកល្យាណបុថ្មដូន ឈ្មោះថា បុគ្គលដែល គេមិនគូរទ្រើម ហេតុនោះ (ទ្រន៍គ្រាស់ថា) បុគ្គលមិនមានការឃ្មើសឃ្មង ជា់អ្នកដែលគេមិនគូវទ្តេម ។

ور ره

ទសមោ ឬវាភេទសុត្តនិទេ្តសោ

(၀၀) ဗေလ၊ လာ၊ ဗေ ကာ လာ၊ ရာ ကာ ရီ ကေလ၊ ကာ ရီ ត់ខេតាខ្នោ ខិសុណាវាចោ ហោតិ តំតោ សុត្វា អមុត្រ អញ្ចាតា ៩ មេសំ ភេនាយ អមុត្រ វា សុត្វា ត់ មេសំ អត្តាតា អមូសំ ភេនាយ ឥត៌ សមត្ថានំ ဂံ ကေရွာ စိတ္တင် ဂံ မခုဗျူး၏ ကိုကားမာ ကိုကား វក្កឧត្តី វក្កការណ៍ វាទំ ភាសិតា យោត៌ ៩៩ំ វុទ្ធត៌ ខេស្ត្រាំ ។ អទិន ខ្ញុំទាំ ការឈេឆាំ ខេសុត្រាំ ខួម-សំហវតិ ទ័យកាមត្រាយ វា កោធាតិទ្យាយោ វា ។ က ဗိ စီ ယာက များစာ ဟာ ဗေ လူ ၏ အ ဗ လိ ဟာ ေ ။ နံမင်္လျှင်္ငိလာ အကြားမို စကားစာ အကြားမို ကိုလျား សំតោ ភាំសព្ទខំ អត្តនាំតោ ភាំសព្ទ សុមានយោ ភរិស្សាទ័ត៌ រាវំ រិយតាមត្រាយ មេសុញ្ញំ នុមសំមាវត៍ ។ အင်ိဳ အေခါစီများဟာ ဗေလု၏ နဗလိဗားနီ ၅

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១០

(៤១) ពាក្យថា បុគ្គលមិនប្រកបក្ខផុតារញុះញង៍ ត្រង់ពាក្យថា ការញុះញង់ អធិប្បាយថា បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកនិយាយ ញុះញង់ គឺព្ទុអំពីពួកជននេះ ប្រាប់ពួកជនឯណោះ ដើម្បីបំបែកពួកជននេះ ឬព្ទុអំពីពួកជនឯណោះ ប្រាប់ពួកជននេះ ដើម្បីបំបែកពួកជនឯណោះ ឬក៏ជំ,អ្នកបំបែកពួកជន ដែលព្រមព្រៀងគ្នាក្ដី ថែមកំឡាំងដល់ពួកជន ដែលបែកគ្នាហើយក្ដី ជាអ្នកមានពួកជាទីត្រេកអរ ត្រេកអរហើយក្នុងពួក កែវាយក្នុងពួក ជាអ្នកនិយាយនូវពាក្យជាគ្រឿងធ្វើនូវតួក នេះ លោក ហៅថា ការញុះញង់ ។ មួយទៀត បុគ្គលរថៃងសន្យំការញុះញង់ ដោយហេតុពីរគឺ ដោយសេចក្ដីព្រាថ្នាឲ្យគេស្រឡាញ់ ឬដោយសេចក្ដី ប៉ឹនប៉ឹងដើម្បីបំបែក ។

បុគ្គលសន្យំការញុះញង់ ញោះសេចក្តីព្រាដ្ខាទីព្រះស្រទ្បាញ់ តើ ដូចម្តេច ។ បុគ្គលសន្យំការញុះញង់ ញោះសេចក្តីព្រាដ្ឋាឲ្យគេស្រ-ព្នាញ់យ៉ាន៍នេះ ដូចនេះថា អាត្មាអញនឹងជានដាទីស្រទ្យាញ់នៃដននេះ នឹងបានដាទីពេញចិត្ត នឹងបានដាទីស្និទ្ធស្នាល នឹងបានដាអ្នកនៅទាង ក្នុង នឹងបានដាអ្នកមានចិត្តល្អ ។ បុគ្គលមានសេចក្តីប៉ឺនប៉ីន៍ ដើម្បីបំបែក រមែងសន្យំការញុះញង់ តើដូចម្តេច ។

et et

ာက္ Ta 2 Ta Fa အျေရွားကို ဗေလ့၊လားလား ဗေလေးလားရွာ ។ အေဆးမာ အဆံ စေဆီလီကေ အဆုမားကော အစိမားလဲ အစစ္ဦး အစဥ္အေၾကာ အဆုမ္မားကေၾကာက္ အစိုးရွားကို က (db) လားစီးလာလုံ အခဲမားေစေးေလာင္းရွာ လုုလ္သာ စေစဆီကာလာဘဲ ေလးေႏွာ ေက်ာင္လွာကို ၅

សុត្តតួចំដក ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស

បុគ្គលមានសេចក្តីប៉ឺនប៉ីង ដេមីរ៉ូបបែក វមែងសន្យំការញុះញង់ យ៉ាងនេះថា ធ្វើម្ដេចឲ្យពួកជននេះ ផ្សេង១ពីគ្នា ទីទៃពីគ្នា ជាពួក ជា ចំណែកពីរ បែកគ្នាជាពីវ ជាពីរក្រុម គប្បីបែកគ្នា មិនគប្បីរូបរួមគ្នា នៅជាទុក្ខូ មិនសប្បាយ ១

ការញុះញង់ទុះ ដែលបុគ្គលណា បានលះបង់ ដ្កាច់ផ្តិល ឲ្យ សូប ឲ្យសូបទោប ធ្វើមិនគូរទៀកើត ទ្បើងបាន ដុតដោយក្លើងគឺញាណ ហើយ បុគ្គលនោះ មិនប្រកប មិនឈម មិនធ្លាក់ មិនស្របចុះ ក្នុងការញុះញង់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) វមែងមិនប្រកប ក្នុង ការញុះញូន ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា បុគ្គលអកវញចិត អកមិនកុហក អ្នកមិនមានសេចក្តីប្រាថា អ្នកមិនមានសេចក្តីកំណាញ់ អ្នកមិនមានការឃើសឃង៍ អ្នក ដែល គេមិនគួរ ខ្ទើម វមែងជាអ្នកមិនប្រកប ក្នុងការញុះញង ។ (៨) បុគ្គលអ្នកមិនស្រស់ស្រាយ ក្នុងវត្តជាទី ត្រេកអរផង អ្នកមិន ប្រកបក្ខន៍ការមើល៣យផង អ្នកទន់ក្នុនផង អ្នកមានប្រាដ្យ វាងវែរផង វមែងជាអ្នកមិនមានដំនឿ មិនប្រាសចាកតាម្រេក ៗ

(៤៣) សាត៌យេស អនស្នាវិត៍ សាត៌យា វុទ្ធភ្លំ ပញ្ច តាមកុណា ។ កឹតារណា សាតំហា (ទុន្តិ បញ្ ကာဗဂုံလာ ។ ယေဂုံးယျင္း ေဒေမၚလုု ဗက္ခ်ကာမ. កុណេ ឥត្តន៍ សានិយន្តំ បត្តយន្តំ បំហយន្តំ អភិជ. ប្បត្តំ តំតារណា សាតិយាវុច្ចត្តំ បញ្ចូ តាមកុណា។ ខក្ខាតា រូបគណា សាតិ បសាតិ() សន្តតិ បាត្តតិ។ សោតតោ សន្ត្តណា ។ ឃានតោ កន្ទុតណា ។ ដំអំ តោ វសតណ្តា ។ កាយតោ ដោដពូតណ្តា ។ មន. តោ ជម្មតណ្តា សានិ បសានិ សព្វនិ បាននិ ។ ယေလိ ၿကာ ကေနာ်ယာ နာယ္ကာ ဗဟိုးရာ လမုဒ္မိရာ វ៉ូបសត្តា បដិប្បស្បន្ធា អកឲ្យបន្ត្រិតា ញាណក្តិល ឧត្ត្យា តេសំ ចក្ខុតោ រូបតណា ៤ សាត៍ ៤ បសាត៍ ៤ សន្តតំធ បវត្តតំ ។ សោតតោ សន្តតណា ។ បេ ។ មណ្ឌ នម្មតណា ន សាតិ ន មសាតិ ន សន្តតិ ន បវត្ថត៍តំ សាត់យេសុ អនស្សាំ ។

ទសមោ បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេសោ

ឲ ម. លវតិ អាសវតិ ។

~ ~ ~

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

(៤៣) ញុក្យថា អ្នកមិនស្រស់ស្រាយ ក្នុងវត្ថុជាទិត្រេកអរ អធិប្បាយថា កាមគុណ៥ លោក ហៅថា វត្ថុជាទីត្រេកអរ ៗ កាម គុណ៥ លោក ហៅ ថា វត្ថុជាទី ត្រេកអរ តើ ព្រោះ ហេតុអ្វី ។ (ព្រោះ ថា) ពួកទេវតានឹងមនុស្ស ច្រើនតែចង់បាន ត្រេកអរ ប្រាថ្នា ស្រ-ទ្យាញ់ ក្លូចកាន់ នូវកាមគុណ៤ ហេតុនោះ កាមគុណ៤ លោកហៅថា វត្ថុជាទីត្រេកអ េ។ តណ្តាជាទីត្រេកអន្តរុះ ដែលពួកជនណា មិនទានលះ បន់ហើយ រូបគណ្ណារបស់ជននោះ មើងផ្សាយទៅ រសាត់ទៅ ហូរ ទៅ ប្រព្រឹតទៅតាមចក ។ សទុតណា តាមសោត: ។ គនតណា តាមបោន: ។ សេតណា តាមជិញ។ ផោដកតណា តាមកាយ ។ ធម្មតណ្ណា វមែងជ្យយទៅ វសាត់ទៅ ហូវទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ តាម ចិត្ត ។ តណ្តាជាទីត្រេកអនុ÷ះ ដែលគូកជនណា បានលះបង់ ផ្តាចផ្តិល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ ធ្វើមិនគូវឲ្យកើតទ្បើងបាន ដុតដោយក្ងើងគឺញាណ ហើយ រូបតណ្ការបស់ព្លុកជននោះ វមែងមិនផ្យាយទៅ មិនវសាត់ទៅ មិនហូវទៅ មិនប្រព្រឹត្តទៅ តាមចត្ត្ ។ សទុតណ្ហា តាម សាត ។ បេ។ ធម្មតណ្តា វមែងមិនផ្សាយ មិនរសាត់ទៅ មិនហូរទៅ មិន ប្រព្រឹត្តទៅ តាមចិត្ត ។ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) អ្នកមិនស្រស ស្រាយ កងវត្ថជាទិត្រេកអវ ។ ទី ទី

(៨៩) សណ្ដោ **ខ ខ**ឌិភាណវាតិ សណ្ដោន⁽⁹⁾តាយ. តាម្មេន សមន្នាតតោតិ សណ្ដោ ។ សណ្ដេន វឌីតាម្មេន ។ សណ្ដេន មនោតាម្មេន សមន្នាតតោតិ សណ្ដោ ។ សណ្ដេឆិ សតិច្បដ្ដានេឆិ សមន្នាតតោតិ សណ្ដោ ។ សណ្ដេឆិ សម្មុច្បនានេឆិ ។ សណ្ដេឆិ ឥន្ទិតានេឆិ។ សណ្ដេឆិ តន្ត្រិយេឆិ ។ សណ្ដេឆិ តលេឆិ ។

តុត្តខ្លាំង៣ ខ្លួកតំ៣យត្ស មហាតិខ្មេសោ (៤៤) អតិមាន ខ នោ យុត្តោតិ គេគមោ អតិ. មានោ ។ ៩នេះតាច្វា បរំ អតិមញ្ញតិ ជាតិយា វា តោត្តេន វា ។ បេ ។ អញ្ញតវញ្ញតវេន វាវត្តនា ។ យោ ឯវរូទោ មានោ មញ្ញនា មញ្ញិតត្តិ ខណ្ណតិ ខណ្ណទោ ឧដោ សម្បត្តាហោ គេតុតាម្យតា ខិត្តស្បូ អយំ វុច្ចតិ អតិមានោ ។ យស្បេសោ អតិមានោ ខត្តស្បូ អយំ វុច្ចតិ សមុត្តិនោះ វូបសន្លោ បដិប្បស្បន្លោ អភព្វប្បត្តិកោ សមុត្តិនោះ នេញ សោ អតិមានេ នោ យុត្តោ ខប្ប-យុត្តោ នាយុត្តោ ន សមាយុត្តោតិ អតិមានេ ខ នោ យុត្តោ ។

សុត្តនូចិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

(៤៤) ពាក្យថា អ្នកមិនប្រកបក្នុងការមើលងាយ អធិប្បាយថា ចុះការមើលងាយ តើដូចមេច ។ បុគល១ះកុងលោកនេះ វមែងមើល ងាយបុគ្គលដ ៃ ដោយជាតិ ឬដោយគោត្រ ១ បេ ១ ឬក៏ដោយវត្ថ ណាមួយ ។ មានះ គាការមានះ **ភាព**នៃមានះ ការធ្មើនផ្ទៃ អាការធ្វើងឆ្លៃ ចិត្តដុខទង់ដ័យ ការប្រកាន់ចិត្ត ភាពនៃចិត្ត ប្រាថាដុខ ដន៍ទន់ ឯណា មានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សេចក្តីមើលង៌ាយ ។ សេចក្តីមើលងាយនុះ បុគ្គលណា បានលះបង់ ផ្តាច់ផ្តល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យ សូបម្នាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតរដាយភ្លើងគឺញាណហើយ បុគ្គលនោះមិនប្រកប មិនឈម មិនធ្លាក់ មិនស្របចុះ ក្នុងសេចក្តីមើល ភាយ ។ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) អ្នកមិនប្រកបត្ថន៍ការមើលងាយ ។ [៨៥] ពាក្យថា អ្នកទន់ក្នុនផង អ្នកមានប្រាជាវាងវៃផង អធិប្បាយ ថា ដែលឈ្មោះថា អ្នកទន់ភ្លន់ ព្រោះជាអ្នកប្រកបដោយកាយកម្មដ៏ទន់ភ្លន់ ដោយវចិតម្មដ៏ទនកូន ។ ឈ្មោះថា អ្នកទន់កូន ព្រោះជាអ្នកប្រកបដោយ មនោកម្មដ៏ទន់ក្នុន ។ ឈ្មោះថា អ្នកទន់ក្ខុន់ ព្រោះជាអ្នកប្រកបដោយ សតិប្បជ្ជានដ៏ល្អិត ។ ដោយសម្មប្បធានដ៏ល្អិត ។ ដោយឥទ្ធិ-ជាទដ៏ល្អិត ។ ដោយ_ទ័ខ្ល័យដ៏ល្អិត ។ ដោយពលៈដ៏ល្អិត ។

ର୍ଜ ଘ

សាមេ ហាភេសុត្តនិទួសោ សស្លោឆាំ ពោជ្ឈខ្លេឆាំ សមន្នាក់តោឆាំ សស្លោ ។ សស្លោន អរិយេន អដ្តខ្លុំកោន មក្តេន សមន្នាក់តោឆាំ សស្លោ ។

(៥៦) ខដិភាណវាត៍ តយោ ខដិភាណវេត្ត ។ ខរិយត្តិខ្យដិភាណវា ខរិខុត្នាខដិភាណវា អធិតមខ្យដិ-ភាណវា ។

ភាគមោ បរិយត្តិៗដ៏ភាលាវា ។ ៩ខេតាទូស្ប បរិយាបដំ ហោតិ សុត្តិ កេយ្យំ វេយ្យាការលាំ តាថា ទូនាដំ ៩តិវុត្តតាំ ជាតកាំ អគ្គតដម្លំ វេឧល្ងំ ។ តស្ប បរិយត្តិ និស្សាយ បដិភាយតិ ។ អយំ បរិយត្តិៗដ្រី-ភាណវា ។

តាតទោ បរិបុទ្ទាមដិភាលាវា ។ ៩នេតាទ្វោ មរិ-មុខ្លតោ⁽⁰⁾ ហោតិ អត្តត្តេខ ញាយត្តេខ លក្ខណេ ខ តារឈេ ខ ឋានាឋានេ ខ ។ តស្ប តិ បរិបុខ្លំ និស្សាយ មដិភាយតិ ។ អយំ បរិបុខ្មាមដិភាណវា ។

ម. បរិបុក្ខិតា ។

فرعر

មុគ្គលេខាសមាស់ សូហ្វីកាណា ទេ បុគ្គលអ្នកមានបរិបុច្ចាបដិភាណ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលទ្ធះភ្ លោកនេះ ជាអ្នកសាកសូវក្នុងប្រយោជន៍វបស់ទនផង ក្នុងប្រយោជន៍នៃ កាវចេះដឹងផង ក្នុងលក្ខណៈផង ក្នុងហេតុផង ក្នុងកាវណ៍ អូវនឹងកាវណ៍ មិនគួវផង ។ ការចេះដឹងវើមេងភ្វឺច្បាស់ ដល់បុគ្គលនោះ ព្រោះអាស្រ័យ កាវសាកសូវនោះ ។ នេះ បុគ្គលមានបរិបុច្ចាបដិភាណ ។

(មានប្រាដ្ឋាវាឪវែរ ព្រោះអាស្រ័យការត្រាស់ដឹន)១ ។ បុគ្គលអ្នកមានបរិយត្តិប្បដិកាណ គើដូចម្តេច ។ បុគ្គលព្លូក ទូះក្នុឪលោកនេះ បានរៀនពុទ្ធវចនៈ គឺ សុត្ត: គេយ្យៈ វេយ្យាកណេ: តាថា ទទានៈ ឥតិវ៉ុត្តកៈ ជាតកៈ អព្ភតធម្មៈ វេទល្វៈ ។ ការចេះដឹន វមែនភ្វឺច្បាស់ដល់បុគ្គលនោះ ព្រោះអាស្រ័យការរៀនសូត្រ ។ នេះ បុគ្គលមានបរិយត្តិប្បដិកាណ ។

(៤៦) ពាក្យថា អ្នកមានប្រាជ្ញាវាងវៃ បានដល់ ថុគ្គលអ្នក មានប្រាជ្ញាវាងវែរ ៣ ពួក គឺ បុគ្គលមានបរិយត្តិហ្ឈដិកាណ (មានប្រាជ្ញា វាងវែរ ក្រោះអាស្រ័យការកៀនសូត្រ)១ មានបរិបុច្ខាបដិកាណ (មាន ប្រាជ្ញាវាងវែរ ក្រោះអាស្រ័យការសាកសួរ)១ មានអធិគមហ្វដិកាណ (មានប្រាជាវាងវែរ ក្រោះអាស្រ័យការត្រាស់ដឹង)១ ។

ឈ្មោះថា អ្នកទន់ក្ងន់ ព្រោះជាអ្នកប្រកបដោយពោដ្យង្គដ៏ល្អិត ។ ឈ្មោះ ថា អ្នកទន់ក្ងន់ ព្រោះជាអ្នកប្រកបដោយអរិយមគ្គ មានអង្គ ជដ៏ល្អិត ។

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

សត្ថន្តចំជាក ខុទ្ធកតិកាយសុរ្យ មហាតិទទួសោ តានាមោ អជិតមប្បជិភាណាវា ។ ឥដេតាចូស្ប អជិកតា ហោន្តិ ខត្តារោ សតិប្បដ្ឋានា ចត្តារោ សម្ម-^႘အက ဧန္မာ၊ ။ နန္နိဓာနာ ဗဏ္နိုင္နိုဟာင် ဗဏ္န ၈လာင် សត្ថ ពោជ្យផ្តា អរិយោ អដ្ធខ្ញុំកោ មក្តោ ខត្តាវិ សាមតាដលាធំ ចនាស្បោ ខដិសម្ភិនា ន អភិញា ។ အလ႑ မးန္မွာ ဏားေဆးမွာ ဏားေဆးနီးနီး ဏာေအာ မႈန္ရ ဤ၊ေနားန္နာ ဗၕိကယ္ခ်ာ ဧးမွ ဤ၊ေနာ ខដ៍ភាយតំ។ ៩មេសុ តីសុ ញាណំ ខដ៌ភាណាខ្យដំ. လမ္ဂ်ီအ ၈ ရမာဏ စင်္ခမာဏစျင်္ခလမ္ဂ်ီဆဏ အစေးစာ လမှးပေး၏ ရောက္ခ၊ က မှ ပက္ခ၊ ရ မ ပေး္ဆာ၊ လ မှ ပေး္ဆာ សមណ្ឌកតោ យោតិ សោ វុទ្ធត៍ ខដិភាណាវៈ ។ យក្ស បរិយត្តិ ឧត្តិ បរិបុត្នា ឧត្តិ អតិកមោ ឧត្តិ ត៍ នស្ប បដិតាយិស្បតិត៌ សណ្ដោ ខ បដិតាណាវា។ (៤៧) ន សន្ធោន វិវជ្ជន័ន៍ ន សន្ធោន៍ សាមំ សយមភំញាត់ អត្តប្បទ្ធុត្ធំ ជម្មំ ជ តាស្រ្ត សន្តហត់ អញសារ សមសាសារី ។ ព្រាសិលាសា ។ នេះសារី ។

បុគ្គលអភមានអធិគមប្បដិកាណ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះកង ជាអ្នកត្រាស់ដឹងសតិប្បជាន៤ សម្មប្បធាន៤ ឥទ្ធិបាទ៤ លោតខេះ ឥន្ត្រិយ៩ ពល:៥ ពោជ្យន្ត ៧ អរិយមគ្គមានអង្គ ៨ សាមពាផល៤ ชนี้ งษุตา 6 หลิภา ๖ ๆ รุธุญเราะเยญ่หรู เยญ่หยิ เยญ่ ។ អត្តវមែងភ្វិច្បាស់កងសេចក្តីដែលខ្លួនដ៏ង ជមវមែង g នវត ភ្លឺច្បាស់កងធម៌ដែល ខ្លួនដឹង ។ និរុតរៃមែងភ្លឺច្បាស់កងនិរុតដែល ខ្លួ ដឹង ។ ញាណក្នុងសភាវៈទាំងច័នេះ ឈ្មោះថា បដិតាណប្បដិសម្ភិទា ។ បុគ្គលណា ព្រមព្រៀង មូលមិត្ត ចូលទៅជិត អែបនែប កៀកកើយ ផ្តេកផ្តិត ប្រកប ដោយបជិភាណប្បដិសម្ភិទានេះ បុគ្គលនោះ េហា កំ ហៅថា អ្នកមានបដិកាណ ។ បរិយត្តិ មិនមានដល់បុគ្គលណា mi សាតសូវត៍មិនមាន ការត្រាស់ដំងត៍មិនមាន ការបេះដឹងនឹងភ្វឺច្បាស់ដល់ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) អ្នកទនភ្វន់ផង **បុគ្គលនោះដុ**ចមេចបាន អ្នកមាន ជ្រាជាវាងវៃផង y

(៤៧) អធិប្បាយពាក្យថា វមែងដាអ្នកមិនមានដំនឿ មិន ប្រាសចាក តម្រេក ត្រធំពាក្យថា មិនមានដំនឿ សេចក្តីថា បុគ្គលវមែងមិនដឿធមិ ដែល ខ្លួនដឹងដោយ ខ្លួនឯង ដែលជាធម៌ជាក់ច្បាស់ ក្មុង ខ្លួនហើយ (អំពីសំ ហ្គាក់) វបស់បុគ្គលណាមួយ ទោះជាសមណៈដទៃក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវភាក្តី

ធ. ឯត្តន្តរ នរស្ស វាតិ ទិស្សតិ ។

ទសមោ បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេសោ មារស្ស ។ () ត្រួញ នោ ។ សត្វេ សន្លារា អធិទ្ឋាតិ လာဗိ လယဗភិញ အ မန္မာ ဗုဒ္မန္မန္နဲ့ ေဆို ေကလျင့္ សន្តហត់ អញ្ហុះរូ សមលាស្ស ។ ព្រហ្មណស្ស ។ នេះស្ស អ មារស្ស អ ច្រស់នោ អ ។ សត្វេ សន្ទ័ារ ទុត្វាត់ ។ សត្វេ ជញ្ជាត អនត្តាត់ ។ អរិជ្ជាបច្ចុហា សត្ខាភតិ ។ ខេ ។ ជាតិៗត្រូយ ជាមកោឆ្នំ ។ អវិជ្ជាធិរោធា សង្ខារចំពេះគោតិ ។ មេ។ ជាតិធំភេតា ជរាមរណៈ ធំរោះ តោន ។ ន័ឌ ខ្មនុក្ខ ខ្មី ។ មេ ។ មយំ ឌុតាធ្លំរោះ នោមអំ មឌិមនាន៍ ។ ៩មេ អាសាន៍ ។ មេ។ អយំ អាសាធំពេះតាមធំ ខេតិបតាន៍ ។ ៩ ទេ សមា អភិវេញយ្យតិ ។ ខេ។ ៩ ខេ ជា សុទ្ធិ កាតព្វាត៌ ។ នុះខ្ញុំ ឌុសប៊ាលនយន សង់ឧលា អនុទ័ងឧលា អសប៊-ဧက္ခ္ မာန္မွားဆို စွာကူးကားတဲ့ ရာဆီ နစာနာဗမိုန္နဲ့ -င္အားေနာင္မေတာ္ အနားခ်ိန္ကေနာင္ အေျပားခဲ့တဲ့ အမွားေက်ာင္းကို အမွားေက်ာင္းကို အမွားေက်ာင္းကို အမွားေက်ာင္းကို အ rញ ခ်ဲလျှားလားက္ခ ဧရုန္ခိ မဟာနာ့ရားမိ လဗုဒေယးက္ခ អត្ថន័មញ្ អស្សានញ្ អានីនវញ្ និស្សាណញ្ ។

បុរាភេទឥត្រ្តនិទ្ទេស ទី ๑០

មាវត្ត ព្រហ្មត្តី ។ វមែងមិនដឿធម៌ដែលខ្វូនដឹងដោយខ្វនឯងហើយ ដែល ជាធម៌ជាកំច្បាស់ក្នុង ខ្លួន ហើយ (អំពីសំណាក់) របស់បុគ្គលណាមួយ ទោះ ជាសមណៈដនៃក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវភាក្តី មាវក្តី ព្រហ្មក្តី ថា សង្ខាវ ទាំងឲ្យយទាំងព្លួង មិន ទៀង ។ ថា សង្ខាវទាំងឲ្យយទាំងព្លួង ជាខុត្ខ ។ ឋា ធម៌ទាំងទ្យាយទាំងពុងដាអនត្តា ។ ថា សង្ខារទាំងទ្យាយ (កើតមាន) ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។បេ។ ថា ជរា មរណៈ (កើតមាន) ព្រោះជាតិ ជាបច្ច័យ ។ ថា ការរលត់នៃសង្ខារព្រោះការរលត់អវិជ្ជា ។ បេ ។ ការ វលត់ជ័កមវណៈ ព្រោះកាវរលត់ជាតិ ។ ថា ខេះទុត្ត ។ បេ ។ ថា នេះទុត្ត-និពេជតាមិនបដិបទា ។ ថា នេះអាសវៈទាំងីឲ្យយ ។ បេ។ ថា នេះអាសវ-និពេធតាមិនីបដិបទា ។ ថា នេះធម៌ដែលត្រវដឹង ១២េ។ ថា នេះធម៌ដែល ត្រវៃធ្វើឲ្យជាតំប្បាស់ ។ (បុគ្គលវមែងមិនដឿ) នូវការកើតឲ្យើងផង នូវសេចក្តុំនៃាសផង នូវមានិសង្សផង នូវទោសផង នូវការលោសចេញ ផង នៃផសព្វយតនៈទាំនី ៦ នូវការកើត**ទេ**ក្នឹងជង៍ នូវៈសចក្តីវិនាសផង នូវអានិសន៍ផ្រន៍ នូវទោសផង៍ នូវការរលាស់ចេញផង៍ នៃទំពុ-ពនត្តន្ធ ៥ នូវតារកើតឲ្យន៍ផង៍ នូវសេចត្តិនៃសផង៍ នូវអានិសង្ស ផង នុវីទោសផង នុវីការលោសចេញផង នៃមហាក្តតរូប ៤ **។**

តត្រូន្តចិដិកេ ខុទ្ទកតិភាយសុទ្ធ មហានិទ្ទេសោ ယ်က်ကဲ့ နာမှုနယားမို့ နာစွနို့ ငံကားမရှိနဲ့ လာမိ សយមភិញ្ញាតំ អត្តប្បត្វក្តំ ឧម្មុំ ឧ ភាស្បិ សន្ទមាតំ မ္မာ့ဆံု နာရလာအ မ စြာညံလာအ မ ၊ ဧမ္မအ မ មារស្ស វា គ្រូហ្មនោ វា ។វ៉ត្ត៍ ហេតំ កកវតា សន្តហសិ ទុំ សារីបុត្ត សន្តិន្រ្ត្រំ ភារិត ពហុលីកាត់ អមតោកដំ យោន៍ មមនមរាយនំ មមនមរិយោសានំ អឺយិរទ្តិយ័ សតិន្ត្រិយំ សមានិន្ត្រិយំ ខត្តាន្ត្រិយំ ភារិត ពមាលីកាត់ អខតោតដំ ហោត៍ អខតចរាយដំ អទតចរិយោ សា ជន្តំ។ a စွာဟိ ခါန္ နားန္ နားနားေနာ မန္မာ့ယ က ရွာမ် လန္နိုင္နိုယ် ကိုယ်န္နြယ် လဆိုန္နိုယ် လမာဆိုန္ဖြယ် ပက်နို့ ထိ ကားနိ စဟုလ် ကန် မမ ေရးက ေ ဟောန် អមនុបាយនំ អមនុបាយសានំ យេសំ នូនេន័ ភន្លេ អញានំ អស្ស អនិដ្ឋ អវិនិនំ អសច្ឆិតានំ អដុសន៍ បញ្ហាយ នេ នត្ត បកេរំ សន្ធាយ កច្ចេញ

ថ្តុលវមែងមិនដឿធម៌ដែល ខ្លួនដឹងដោយ ខ្លួនឯង ហើយ ដែលជាធម៌ជាក ဎျာ<mark>ႂ</mark>က်န္အ**ဒ္**ဒေးတီယ (မိုဗီုလံံ့ ဏာက်) **၊** ဗလ်ံ့ ဗုန္ဓလ္ ဏာမ္မယ္ ၊ ေဆးမာ សមណៈដទៃក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី មាវក្តី ព្រហ្មក្តី ថា ធម្មជាតណា មួយ មានកិបៃ៣កើត ឲ្យីនជាធម្មតា ធម្មជាត ទាំងអស់នោះ មានកិរិយា វលត់ទៅជាធមតា ។ ត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្រ អ្នកដឿដែរឬ ថា សន្ធិន្ទ្រិយ ដែល បុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ជាធម្មជាត រូលទៅកាន់អមគ: មានអមត:ប្រព្រឹត្តទៅខាន៍មុខ មានអមត:ជាទីបំផុត វិវ័យ ន្ទ្រ័យ សតិ ្រ្ត្រិយ សមាធិ $[s_{\mu}^{2} w \ v m] s_{\mu}^{2} w$ ដែលបុគ្គល \dot{v} នៃ ហើយ $[s_{\mu}^{2} w]$ ច្រើនហើយ ជាធម្មជាតចូលទៅកាន់អមតៈ មានអមតៈប្រព្រឹត្តទៅទាន មុទ មានអមត:ជាទីបំផុត ។ (ព្រះសារីបុត្រក្រាបទូលថា) បពិត្រព្រះ អង្គដ៏ចំរើន ១ំព្រះអង្គមិនលុះក្នុងការដឿ តាមព្រះមានព្រះកាគ ក្នុងហេតុ នុះថា សធ្វិន្ត្រិយ វីវិយិន្ត្រិយ សតិន្ត្រិយ សមាធិន្ត្រិយ បញ្ជិន្ត្រិយ ដែល បុគ្គលចំអើនហើយ គ្វើឲ្យច្រើនហើយ ជាធម្មជាតិចូលទៅកាន់អមគ: មាន អមត:ប្រព្រឹតទៅខាង៍មុខ មានអមត:ជាទីបំផុតដូច្នេះទេ បតិត្រព្រះអង្គដ័ ចំរើនគុណជាតមានសទ្ធិន្ទ្រិយជាដើមនុះ ដែលពុកជនណា មិនដឹង មិន ឃើញមិនយល់មិនបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ មិនប៉ះពាល់ ដោយ ប្រាជាតាមគិត ទេ ពួកជនទាំង៍នោះ គប្បីលុះក្នុងការ ជឿភាមពួកជនជនៃ ក្ន័ហេតុនោះថា

ទសមោ ឬរារោទសុត្តនិខ្ទេសោ
လန္ဒိုန္ခ်ီယိ
អខតោកដំ ហោត អមតមរាយដំ អមតមរិយោសានភ្លំ
យេសញុ ទោ រនៃ ភនេ្ត ញានំ ឧដ្ដំ វិនិនំ សច្ចិតានំ
ၾလံဳ ေ ဗဏ္က ဖ ေနာ္ နံ စို စီ ကို မွာ ဗ္ကာက ဖ ေ က ေ ေနာ္ နံ စို စီ ကို မွာ
လန္ဒိုန္ခိုယ် ကိဳယ်န္ခြံယ် လန်နိုင္ငံယ် လမာင်္ခန္ပြီယ်
ပက်င္ဖြံယိ အဘီအိ စတ္ဂလီအခ်ိ မေဒးအခင္ရွိ ဟောနာ
អមតបរាយនំ អមតបរៃយោសានន្តំ មយុញ្ញ (ទា រ)នំ
အေးရွ ဤအိ နိုင္ရွိ ဒီနီ အနီ့ အဆို နံ့လီ အေျပာ
စ်နှားခွံးကို အန္ဒာ စိစ္စိစ်ကဲးရာ လန္ဒိုစ္စိယ် ကိုယ်ဖြို့ယိ
လခ်ိုင်္နွယ် လမာဆိုဖြံ့ယ် ဗက်င်္နွယ် ကင်္ဂခိ ဗဟုလ်အခိ
អទតោកដំ ហោតិអមតបរាយដំ អមតបរិយោសាជត្តិ។

୭୦ମ

បុរាភេទសុត្ថនិទ្ទេស ទី ๑០

សទ្ធិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ បញ្ចិន្ទ្រិយ ដែលបុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ជាធម្មជាតចូលទៅកាន់អមត: មានអមត:ប្រព្រឹត្តទៅ ខាងមុខ មានអមត: ជាទីបំផុត បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំអើន ចំណែកខាងគុណជាតមានសទ្ធិទ្រ្ចិយ ជាដើមនុះ ដែលពួកជនណា បានដឹង ឃើញ យល់ ធ្វើឲ្យវាក់ច្បាស់ ប៉ុះ ពាល់ ដោយ ប្រាដាហើយ ពួកជននោះ ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីសង្ស័យ មិន មានសេចក្តីនឿងទួល ក្នុងហេតុនោះថា សទ្ធិទ្រ្វិយ វ៉រិយិន្រ្ទិយ សតិន្រ្ទិយ សមាធិន្រ្ត្រិយ បញ្ចិន្រ្តិយ ដែលបុគ្គលចំរើន ហើយ ធ្វើឲ្យប្រើនហើយ ដា ធម្មជាតចូល ទៅកាន់អមត: មានអមត:ប្រព្រឹត្ត ទៅ ខាងមុខ មានអមត: ជា ទី បំផុត បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចំណែកទាងគុណជាតមានសទ្ធិន្ទ្រិយជាដើម នុះ ដែល ខ្ញុំព្រះអង្គ បានដឹង ឃើញ យល់ ធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ ប៉ះពាល់ ដោយ ប្រាជាហើយ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនមានសេចក្តីសង្ស័យ មិនមានសេចក្តី នឿតចូល ក្នុងហេតុនោះថា សទ្ធិន្ទ្រិយ វីវិយ៍ន្ទ្រិយ សតិន្ទ្រិយ សមាតិ-ន្ត្រិយ បញ្ជាន្ត្រិយ ដែលបុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ជាធម្មជាត បូលទៅកាន់អមត: មានអមត:ប្រព្រឹតទៅខាងមុខ មានអមត: ជាទីបំផុត ។

សុត្តនូមិដកេ ខុទ្ទកនិកាយសុទ្ធ មហានិទ្ធេសោ လာထု လာထု လာပိုးရှိ ယေလးရွားနို လာပိုးရှိ မက္ကာနိ អស្ស អនិដ្ឋ អរិនិតំ អសច្ឆិតាតំ អដុស័តំ បញ្ហាយ ပញ္တိုင္ရွိယိ ကၢိဳးရိ စတ္ဂုလီအရိ မမႈေရာရင္မိ ၊ေတာရိ បមតបកយនំ អមតមរិយោករានន្តំ ។ អស្ស័ន្ធោ អភាគញា ខ សន្ធិខ្លេនោ ខ យោ ឧរោ មានាវិកាសោរខ្លាសោ ស វេ ឧត្តមទោរសោន ។ အ ဂ်ိဳး ဦး နို နို (⁰) ဆ၊ ၅ က လ ဗု ဗု ဦ ဆ ၊ ဦ နို က လျာလာ_ មុដ្ដដំនំ ឧទានាយ សត្ត សេខា វិវដ្ដន្តំ អរហា នៅ វជ្ញតិ នោ វិវជ្ញតិ ។ វិវត្តោ សោ ១យា រាងស្ប វីតរាកត្តា ១យា នោសស្ប វីតនោសត្តា ១យា មេលស្ប៍ វីតមេលត្តា ។ សោ រដ្ឋាសោ

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

(ព្រះមានព្រះភាគ (ខ្មង់សរសើរថា) ម្នាលសារីបុត្រ ប្រពៃហើយ ប្រពៃហើយ ម្នាលសារីបុត្រ ពិតណាស់ គុណជាតមានសទ្ធិន្ទ្រិយដា ដើមនុះ ដែលពួកជនណា មិនទាន់ដឹង មិនទាន់ឃើញ មិនទាន់យល់ មិនទាន់ធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ មិនទាន់ប៉ះពាល់ ដោយ (ជាដ្ឋានេ ពួកជន នោះ គប្បីលុះក្នុងការដៀតាមជនដទៃ ក្នុងហេតុនោះថា សទ្ធិន្ទ្រិយ ១ បេ ១ បញ្ញិន្ទ្រិយ ដែលបុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ជាធម្មជាតចូល ទៅកាន់អមត: មានអមត:ប្រព្រឹត្តទៅ ទាងមុ១ មានអមត:ជាទីបំផុត ១ ជនណា ជាអ្នកមិនជឿផង ជាអ្នកដឹងនូវព្រះនិញានដែល បុគ្គលមិនធ្វើផង ជាអ្នកកាត់តំណផង ជាអ្នកមានតុកាសកំចាត់ បន់ហើយផង ជាអ្នកភ្ញាក់ចោលនូវសេចក្តីប៉ឺនប៉ឹងផង ជន នោះឯង ឈ្មោះថា ទត្តមបុរស ១

ពាក្យថា មិនប្រាសចាតតម្រេក អធិប្បាយថា ពួកពាលបុថុដ្ឋនទាំង អស់ វមែងត្រេកអរ សេ១បុគ្គល ៧ ពួក វាប់ទាំងកល្បាណបុថុដ្ឋនរមែង ទ្រាន់ ព្រះអរហន្តមិនត្រេក មិនទ្រាន់ ។ ព្រះអហេន្តនោះ ដាអ្នកប្រាសចាក តម្រេក ព្រោះការអស់ពគ: ហេតុតែលោកប្រាសចាកពគ: ព្រោះការអស់ ទោស: ហេតុតែលោកប្រាសចាកទោស: ព្រោះការអស់មោហ: ហេតុតែ លោកប្រាសចាកមោហ: ។ ព្រះអរហន្តនោះ មានការអប់រំនៅស្រេចហើយ

ទសមោ ឬរារវាទសុត្តនិទេ្តសោ ចំណ្លួចរ លោ ។ មេ ។ ឧត្តិ តស្បូ មុឧត្ត ភេតិ ឧ សន្តោ ន វ៉ាន្លតំ ។ គេនាមា ភកក សាត៌យេសុ អនស្បារី អត៌មានេត នោ យុតោ សណ្តោច ខ ជិតាណា និសន្តោន អិជ្លតិត ។ (៤៤) លាកតាម្យ ន សិត្តតំ អលា ភេ ខ ន តុខ្យតំ អរិកន្វោ ខ តណ្តាយ វសេ ខ នានុគិន្យតិ ។ (៥៩) លាកតាម្យ ន សិត្តតំ អលាកេ ទ ជ តុប្បភិតិ តថំ អលាកតម្យ សិត្តតំ ។ **៩**ជ ភិត្តាវ ភិត្ត ភិត្តិ បស្បតិ លាភី ខ័រចំណួទានសេ-នាសនក៍លានឲ្យទួយគេសដ្ឋខរិក្ខាពនំ ។ តស្ប ៧វិ ហោតំ កេន នុ ទោ អយមាយស្មា លាភំ ខំវារទំណូ-ទាតសេនាសនតំលានៗក្ទុយភេសដ្ឋមរិក្ខារានភ្នំ ។

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

មានកាវប្រព្រឹត្តិសន្សំហើយ ។ បេ។ ការកើតទៀតរបស់ព្រះអហេន្តនោះ មិនមាន ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) មិនមានដំនឿ មិនច្រាសចាក តម្រេក ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាន ត្រាស់ថា បុគ្គលអ្នកមិនស្រស់ស្រាយ ក្នុងវត្តជាទីត្រេកអរដង អ្នកមិន ប្រកបក្នុងការមើលងាយដង អ្នកទន់ក្ងន់ផង អ្នកមានច្រាថ្ងា វាងវៃដង វេមែងជាអ្នកមិនមានដំនឿ មិនច្រាសចាកតម្រេក ។ (៨៨) បុគ្គលមិនសិក្សា ព្រោះច្រាថ្នាលាកផង មិនក្រោធ ព្រោះមិនមានលាកផង មិនអាក់អន់ ព្រោះតាណ្ហផង មិន ជាប់ ព្រោះអេផង ។

(៨៩) ពាក្យថា បុគ្គលមិនសិក្សា ព្រោះព្រាថ្នាលាកផង មិន ក្រោធ ព្រោះមិនមានលាកផង អធិប្បាយថា បុគ្គលសិក្សា ព្រោះ លាក តើដូចម្តេច ។ ម្នាលកិត្តពំងឡាយ កិត្តក្នុងសាសនានេះ ឃើញកិត្តជាអ្នកមានលាកទាងចីវៃ បិណ្ឌូបាត សេនាសនៈ គិលានប្ប-ប្លួយកេសដ្ឋបរិក្ខារពំងឺឡាយ ។ កិត្តនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយាងនេះថា លោកមានអាយុនេះ ជាអ្នកមានលាកទាងចីវៃ បិណ្ឌូបាត សេនាសនៈ គិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខារពំងីឡាយ ដោយហេតុ ដូចម្តេចហ្ន្នី ។

សត្រត្តមិដីកេ ខុទ្ធកតិតាយស្ស មហាតិទេ្ទសោ តស្ស ៧អំ ហោត៌ អយំ ទោ អាយស្មា សុត្តត្តំ កោ តេន អយមាយស្មា លាភី ខំពេខ៌ណ្ឌទានសេនាសនតំលាន· ប្បច្ចុយកេសដួមវិត្តារានភ្នំ ។ សោ លាកចោតុ លាក-**ပျွင့္နယာ လာအ**ကားလား လာအာခ်ိဳးခ်ိဳခ္စစ္ခ်ီးလာ လာနီ ဗၤိဓာ-ဗေးရွာ လုန္ရွင္ရွိ ဗၢိဳယာဗုဏာနာ ၅ ၿမိဳ႕ လာၾကမ္ပ សំក្ចុត៌ ។ អ៩៧ ភិក្ចុ ភិក្ខុំ បស្សត៌ លាភំ ចំពេច-ណ្ឌូទានសេនាសនត៌លានៗទ្រូយគេសដួមវិត្តារានំ ។ နက္၊ ၿပို ကောင်္နာ အေဒ ဒု ကေ မယဗာယည္။ លាភី ទីវាទិណ្ឌទាតសេនាសនកិលានឲ្យទ្វុយកេសដួ-មវិត្តារានន្តំ ។ តស្បូ ៧វំ ហោតំ អយំ ទោ អាយស្មា វិនយជាព ។ មេ។ អភិជម្នំ កោ តេន អយមាយស្មា លាភី ចំរ៉េចំណ្ឌូទានសេនាសនកំលានឲ្យចូយគេសដ្ឋ-មវិត្តារានខ្លុំ ។ សោ លាកចោតុ លាកច្បទ្ធុយា លាក-ការណា លាភាភិនិព្វត្តិយា លាភំ មវិទាខេត្តោ អភិឧម្ម័ ပ်ာကာင်ကားနဲ့ ၈ ၅၃၈၄ လာမေးရော မာဖိသို့နော် ၈

୭୦୪

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

ភិត្តនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយាងនេះថា លោកមានអាយុនេះ ជា អភាចេះព្រះសុត្រ លោកមានអាយុនេះ ទើបជាអ្នកមានលាក ท ม ថវ៖ ចិណ្ឌូចុត សេនាសនៈ គិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវទាំង ទ្យាយ ដោយហេតុនោះ ។ ភិត្តនោះ កាល១ះខែ្មណ៍លក ក វៀនយកព្រះសូត្រ ព្រោះហេតុនៃលាក ព្រោះបច្ច័យនៃលាក ព្រោះ លាកដាហេតុ ព្រោះការកើតឡើងនៃលាក បុគ្គលសិក្សា ព្រោះប្រាថ្នា លាក យាងទេះឯង ។ មួយទៀត កិត្តឃើញកិត្តជាអ្នកមានលាក ទាន ភិត្តនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយោងនេះថា លោកមានអាយុនេះ ជាអក មានលាកទាន៍ថ្មីវរ ចិណ្ឌូថាត សេនាសនៈ គិលានប្បច្ចុយកេសដ្ថបរិ-ក្ខារពំងឲ្យយ ដោយហេតុដូចម្ដេច σ_{μ}^{+} ។ ភិត្តនោះ មានសេចក្ដីត្រិះ-រិះយាំងនេះថា លោកមានអាយុនេះ ជាអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យ ។ បេ។ ជា អភាចេះអភិជម ទើបលោកមានអាយុនេះ ជាអកមានលាក ท ม ចីវេ ចិណ្ឌូជាត សេនាសនៈ គិលានហ្វច្ចយកេសដ្ឋចរិត្តាវទាំងទ្បាយ ដោយហេតុនោះ ។ ភិត្តនោះ កាលរុះខ្មែងលាក ក៏វៀនអភិជម្ម ព្រោះ ហេតុនៃលាក ព្រោះបច្ច័យនៃលាក ព្រោះលាកដាហេតុ ព្រោះការកើត ទ្បើននៃលាក ។ បុគ្គលសិក្សា ព្រោះប្រាញ់លាក យ៉ាំងនេះឯង ។

ទសមោ បុរាភេទសុត្តន៍ទ្ទេសោ អ៩ង ភិត្ត ភិត្តិ ខស្សតិ លាភិ និងចំណួចាតសេនា-សនត៌លានច្បទ្ធយតេសជួញត្តារានំ ។ តស្ប ៧វិ យោតិ កោន ខ្យា អយមាយស្មាលកំ ខំរាំខំណូ-ទានសេនាសនតិលានឲ្យឲ្យកេសដួចវិតត្តារានខ្លំ ។ နေလျှ ၿပိဳးကောင်္ခနေထိ (စာ နာထည့္ နားက္ဆိုးကာ ខំណូខាតំតោ ខំសុត្វលំតោ តេខ័ភំតោ សមនាន. ទាវិកោ ទលុខខ្លាកត្តិកោ នេសជ្ជិកោ យថាសន្តតំ-តោ នេះ អយមាយស្មា លាក់ ខំអំចំណ្ឌូឆានសេនា-សនកំណនច្បច្ចុយកេសដ្ឋចរិក្ខារានខ្លំ ។ សោ លាភ-၊ မာနှ လာနဗျင္ဒယာ လာန္ကားလာ လာနာနိုင်ချွန္ရွိယာ លាកំ មវិចាខេត្តោ អាវញ្ញាំកោ ហោតំ ។មេ។ យដា-សន្តតំ កោ ហោត ។ ដាម្បី លាកតាម្យា សិត្តតំ ។

00 M

๑๐๗

បុរារោទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

មួយទៀត កិត្តឃើញកិត្តដាអ្នកមានលាកទាងច័វវ បិណ្ឌូបាត សេនា-សនៈ គិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវទាំងទ្បាយ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្ដី ត្រិះវិះយ៉ាងនេះថា ហោកមានអាយុនេះ ជាអ្នកមានលាក ខាងចីវិវ ហេតុដូចមេចហ៍ ។ ភិត្តនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាង៍នេះថា លោក មានអាយុនេះ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តអាវញ្ចិកធុតុង្គ បិណ្ឌូធាតិ**កធុ**តង្គ បង្វក្រូ_ លិកធុតង តេចវិរិកធុតង សបទានចារិកធុតង ១លុបចាកត្តិកធុតង នេសជ្ជិកធុតុង្គ យថាសន្តតិកធុតុង្គ ទើបលោកមានអាយុនេះ ជា អ្នកមានលាកទាងចាំរ ចិណ្ឌូជាត សេនាសនៈ គិលានប្បច្ចុយកេស-ដ្ឋបរិក្ខាវទាំងទ្យាយ ដោយហេតុនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កាល១ះវ១ងលាភ ទើបជាអ្នកប្រព្រឹត្តអាវញិកធុតង្គ ។ បេ។ យថាសន្តតិកធុតង្គ ព្រោះ ហេតុនៃលាក ព្រោះបច្ច័យនៃលាក ព្រោះលាកជាហេតុ ព្រោះកាវ កើត ទ្យើងនៃ លាក ។ បុគ្គលសិក្សា ព្រោះ ប្រាថាលាភ យ៉ាំងនេះឯង ។

សុត្តន្តបិជា ខុទ្ធពតិភាយស្ស មហាតិទេ្សោ ကဗိ အကာကဗျာ ဆိုက္ခဆီ ။ ရ ဆိုက္ခ ေလာ-កហេតុ ន លាកឲ្យចូយ ន លាកតាវណា ន លាភា-ភិនិត្វត្ថិយាន លាកំ មរិទាខេត្តោ យាវនៅ អត្តឧមថាយ អត្តសមដាយ អត្តបរិធិញបនត្ថាយ សុត្តន្លំ បរិយាមុ-ແກສົາເພື່ອເປັນກອບເພາສາສາສອງ ອາເພາອຸແກງສຳ រាម្បិន លាកតាម្យ សិត្តតំ។អថក ភិត្ត ន លាកចោត្ ေ လာနာဗျင္နယ္ ေလာန္ကားယာ ေလာနာနိဳင္စံနွီယာ សត្ថដ្តំពោវ និស្សាយ សល្វេទ ពោវ និស្សាយ មវិវាកាញោ ធំស្បាយ ឥឧមត្ថិតញោះ⁽⁰⁾ ធំស្បាយ អាវញ្ញាំកោ យោត ខំណូទាត់ កោ ហោត ខំសុត្វលំ កោ ហោត តេចពី. តោ ហោត៌ សមនាឧទាវិតោ ហោតំ ទលុខពួកត្ថិតោ ហោត នេសជ្លំកោ ហោត យដាសន្នតំកោ ហោត ។ រារម្យិនលាកតាមព្រសិត្តត័ត៌ លាកតាមព្រន សិត្តតំ។

ଚିତ୍ର

សត្រត្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស ថុគ្គលមិនសិត្យាព្រោះ (ជាថាលាក តេដូចម្ដេច ។ ភិត្តកង សាសនា នេះ មិនមែនព្រោះហេតុនៃលាក មិនមែនព្រោះបច្ច័យនៃលាក មិនមែន ញ្រោះលាកដាហេ**តុ** មិនមែនញ្រោះការកើតឲ្យើងនៃលាកទេ កាល មិនទ្នះខ្វែងវតលាត ក៏វៀនព្រះសូត្រ វៀនព្រះវិន័យ វៀនព្រះ អភិជម្ម ដើម្បីទនាន១ន ដើម្បីរមាបចិត្ត ដើម្បីរលត់ចិត្ត តែប៉ុណ្ណោះ បុគ្គលមិនសិក្សា ពោះ ប្រាជ្ញាលាក យ៉ាងនេះឯង ។ មួយ ទៀត កិត្តមិនមែន ព្រោះហេតុនៃលាក មិនមែនព្រោះបច្ច័យនៃលាក មិនមែនព្រោះលាក ជាហេតុ មិនមែនព្រោះការកើតទ្បើងខែលាកទេ កាលមិន រ្ះខ្វែងរកលាក អាស្រ័យសេចក្តីមិនប្រាជ្ញា អាស្រ័យសេចក្តីសន្តោស អាស្រ័យសេចក្តី ផ្សផង៍ អាស្រ័យសេចក្តីសូចស្ងាត់ អាស្រ័យវត្ថុដែលមានតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ហើយជាអ្នកប្រព្រឹត្តអាវញិកធុតុង្គ បិណ្ឌូ មាតិកធុតុង្គ បង្កកូលិកធុតុង្គ តេចវិវិតធុតុង សបទានចារិតធុតុង ១លុបចាកតិតធុតុង នេសជួតធុតុង្គ យឋាសន្តតិកធុតង្គ បុគ្គលមិនសិក្សា ព្រោះប្រាថាលាក យ៉ាងនេះឯង

តេះដំ អលា ភេ ឧ តុះប្បតិ ។ ៩៩ ភិក្សុ កុលំ វ ឧ លភាមិ កណំ វា ឧ លភាមិ អាវាសំ វា ឧ លភាមិ លាភំ វា ឧ លភាមិ យសំ វា ឧ លភាមិ បសំសំ វា ឧ លភាមិ សុទំ វា ឧ លភាមិ ច័រវំ វា ឧ លភាមិ បិណ្ឌាទាតំ វា ឧ លភាមិ សេនាសនំ វា ឧ លភាមិ កំលានប្បទ្ធ ភោមិ សេនាសនំ វា ឧ លភាមិ កំលានប្បទ្ធ ភោមិ អប្បញ្ញាតោម្លីតិ ឧ កុះប្បតិ ឧ ព្យាបដ្ឋតិ ឧ បតិដ្ឋំ-យតិ ឧ ភោបញ្ នោសញ្ អប្បទ្ធយញ្ ទាតុកោតេរី។

ស ស ស ស ស ស ស ស (៩០) អ លា ភេ ខ ឧ កុ ប្បតិ៍តិ ក ៩ អ លា ភេ កុ ប្បតិ៍។ ៩ ខេត ទ្វោ កុ លំ វា ឧ ល ភា មិ ក លំ វា ឧ ល ភា មិ អា-វ សំ វា ឧ ល ភា មិ លា ភិ វា ឧ ល ភា មិ យ សំ វា ឧ ល ភា មិ ប សំ សំ វា ឧ ល ភា មិ ស ល ភា មិ យ សំ វា ឧ ល ភា មិ បិ ស្នា ទា តំ វា ឧ ល ភា មិ សេ នា ស នំ វា ឧ ល ភា មិ បិ ស្នា ទា តំ វា ឧ ល ភា មិ សេ នា ស នំ វា ឧ ល ភា មិ កំលា ឧ ប្បទ្ធ យ ភេ ស ជួ ប ភ្នា វិ វា ឧ ល ភា មិ កំលា ខ្មុ-ប ដ្ឋា ភើ វា ឧ ល ភា មិ អ ប្បញ្ញា នោ អ្វីតិ កុ ប្បតិ៍ ព្យា-ប ដ្ឋា ភី វា ឧ ល ភា មិ អ ប្បញ្ញា នោ អ្វីតិ កុ ប្បតិ្ ព្យា-ប ដ្ឋា ភី វា ឧ ល ភា មិ អ ប្បញ្ញា នោ អ្វីតិ កុ ប្បតិ្ ព្យា-ប ដ្ឋា ភិ ប តិ ដ្ឋា ខេ កែភា ប ពាវា នោ ស តាវា អ ប្បទ្ធ យ តាវា ទា តុ កា ពេ ភិ ។ វា វិ អ លា ភេ កុ ប្បតិ ។

ឬរារោទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១០

បុគ្គលមិនក្រោធ ព្រោះមិនមានលាក តើដូចម្តេច ។ កិត្តក្នុង សាសនានេះ មិនក្រោធ មិនគុំគួន មិនថ្នាំងថ្នាក់ មិនធ្វើនូវសេចក្តីក្រោធ ការប្រទូស្ត ការអាក់អន់ ឲ្យប្រាកដថា អាត្មាអញមិនបានត្រកូលក្តី មិនបានពួកក្តី មិនបានអាវាសក្តី មិនបានលាកក្តី មិនបានយសក្តី មិនបានសេចក្តីសរសើរក្តី មិនបានសុទក្តី មិនបានចវរក្តី មិនបាន បិណ្ឌបាតក្តី មិនបានសេនាសន:ក្តី មិនបានគិលានប្បច្ចុយកេសដួបរិ-ក្ខាវក្តី មិនបានអ្នកបំរើដមឺក្តី អាត្មាអញមិនមែនជាអ្នកល្បីឈ្មោះ ។ សុត្តនូចិជិពេ ខុទ្ធានិ៣យស្ស មហានិទ្ទេសោ ಖ^អ អលាគេ ន កុច្យតីតិ លាកតាម្យ ន សិក្ខតិ អលាភេ ខ ន តុច្យតិ ។

(๙๐) អាវិវុឌ្ណោ ខ នាណាយ រសេ ខ នានុនិដ្ឋាន័ន ကိုးဖွားစဲ ၊ယာ စိန္ရလ္မွ မာဃားက ဗင်္ဇဃားက မင္ဂါ-ពេរនេ (®) កោទោ ខកោទោ សទ្យកោទោ នោសោ ပးအားကာ လမျှးအားကာ စိန္ဒလျှ ဂျာဗန္ဒိ မေးအမ-នោសោ(២) កោតោ តុដ្ឋនា តុដ្ឋិតត្តំ នោសោ ខុស្សនា ဒုလ္မိုနာန္ခ်ီ ၅၂ ဗန္ဓိ ၈၂ ဗမ္မိအ ၈၂ ဗမ္မိနန္ခ်ိန် ဒီ၊ ၁ ဆေါ်-ពេតេ ខណ្ឌិ៍ត្តំ អស្សពេទោ អនត្តមនតា ខ័ត្តស្សអយំ វុទ្ធត៌ វិភេដោ។ យស្បេសោ វិភេដោ ទទាំនោ សមុខ្ច័ន្នោ ^រូបសន្តោ ខ²ខ្យស្សន្តោ អកឲ្ទខ្យត្តិ កោ ញាណក្តិល ေးချူ လာ ဂိုင္ခ်ိဳး မဂ်ိဳးျင္မွာ ၅ ခုလ္ကားဆီ ျပခုလ္ကာ လင္ဖိ-នណ្ហា កន្ធិតណ្ហា សេនណ្ហា ដោដ្ឋគ្គនណា ព ក្ម័នណា ។ រសោតិ មូលរសោ ទន្ធរសោ តនរសោ បន្តរសោ ដុប្តរសោ ដលរសោ អម្គិលំ មឌុរំ តិត្តិតាំ តាដុតាំ លោណ៍តាំ စားကိံ လမ္ခံလိ ကေလးက လာနို မလာနို လီဆို ရွယ္ကို ၅

សុត្តតួមិជក ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទួស

(« ១) អធិប្បាយពាក្យថា មិនអាក់អន់ ព្រោះតណ្ហាផង មិនជាប់ ព្រោះ រសផន ត្រជំពាក្យថា ការអាក់អន់ មានសេចក្ដីថា កាវបេត្របេន ការញុំងថ្នាក់ ការទឹង ការក្រោធ ការទឹងញុំរ ការក្រោធទ្ទាំង កាវអាក់អន់ ការប្រទូស្ត ការប្រទូស្ត្រាំងនៃចិត្ត ការទុំតួននៃចិត្ត ការ ប្រទូស្កក្នុងចិត្ត ការក្រៅក្រោធ អាការក្រោធ កាពនៃចិត្តក្រោធ ការ អាក់អន់ អាការអាក់អន់ កាពនៃចិត្តអាក់អន់ ការគុំគួន អាការគុ គូន ភាពនៃចិត្តគុំគួន កំហឹង កំហឹងតថ ភាពនៃចិត្តកាច កាវ សម្រក់ទឹកក្នែក ភាពនៃចិត្តមិនត្រេកអរ ឯណា នេះហៅថា ការអាក់ ភិត្តណា បានលះបង់ ផ្តាច់ផ្តួល ធ្វើទ្យសូប ĦS у កាវ អាតមន ឲ្យសូចរមាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតទៀនជាន ដុតដោយក្ខើងគឺញាណហើយ អ្នកមិនអាក់អន់ ។ ពាក្យថា តណ្ហា ភិតនោះ លោកហៅថា សទ្ធត ណា ភ្លូ ហ គនតណា សេតណា នៅដតតណា គរបត ណា ធម្មត ណា ។ ពាក្យថា សេ គឺសេនៃបុសគល់ ឬមើម សេដើម សេសម្បត សេស្វិត សេផ្ទា សេផ្ទែ សេជ្វ ផ្ទែម ល្វិង ហ្វីរ **រ**ល ារ ដូវអែម ចត់ ឆ្ងាញ់ មិនឆ្ងាញ់ ត្រដាក់ ក្តៅ ។

လႈန္းက လမ္ပဏ္ရာက္ က က အနိန္နာ ၊ ေဆိုးကုန္က សេត្តាធំ មរិយេសគ្នា អាមាំណ្គឆ្នំ ។ តេ អគ្គំលំ លភិត្វា មនម្គំលំ មរិយេសន្តំអនម្គ័លំ លក់ត្វា អម្គ័លំ មរិយេ-សត្ថ៍ ។ មត្តរំលភិត្វា អមត្ បរិយេសត្ថំ អមត្វាំ លភិត្វា មឌុវី បរិយេសខ្លំ ។ គិត្តិ ភ័ លភិត្វា អតិត្តិភ័ បរិយេសន្តំ អនិត្តិតំ លភិត្វា និត្តិតំ បរិយេសន្តំ ។ តដុតំលភិត្វា អភាដុតំ ហិយេសខ្លំ អភាដុតំ លភិត្វា အင္ဆု အိ အား အေမာ္ ။ လာ ယာ အိ လ အိ ရာ ၊ ။ လာ လာ အိ Brite ဆို မးလာလာ ကို လာခဲ့ရှာ လာလာကို Brites សន្តំ។ គារិតំ លក់ត្វា អគារិតំ មរិយេសន្តំ អគារិតំ လင်္ဂရာ စားကိ ဗားယေလန္ရဲ ၊ လမ္ရွိလိ လင်္ဂရှာ က လား ပါး ယ လ နဲ့ က လား လ ကို က မွာ လ မွာ လ ဗား ယ . សន្ថិ។ សានុំ លក់ទា អសានុំ បរិយេសន្ដំ អសានុំ လက်နာ ကရိ ဗားယာလန္ဒိ ၊ လီနိ လင်္ဂနာ ရက္ကိ

ទសមោ ឬរាភេទសុត្តនិទេ្តសោ

ବେଚ୍ଚ

បុរាពេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

ពូកសមណត្រាហ្មណ៍ខ្វះ ជាអ្នកជាប់ក្នុងរស ពូកសមណត្រាហ្មណ៍ទាំង នោះ ដើរស្វែងរករសដ៏ប្រសើរ ព្រោះចុងអណ្តាត ។ ព្លកសមណ-ព្រាហ្មណ៍នោះ បានសេដូរ ស្វែងកោសមិនដូរ បានសេមិនដូរ ស្វែងកេ សេដូ ។ បានសេង្អែម ស្វែងកោសមិនង្អែម បានសេមិនង្អែម ស្វែងកេះសផ្អែម ។ បានសេល្វីង ស្វែងកេះសមិនល្វីង បានសេមិន ល្វីង ស្វែងវកវសល្វីង ។ បានវសហ៏រ ស្វែងវកវសមិនហ៏រ បាន រសមិនហឹរ ស្វែងកេរសហឹរ ។ បានសេប្រៃ ស្វែងកេរសមិនប្រៃ បានសេមិនប្រៃ ស្វែងកោសប្រៃ ។ បានសេខាវ ស្វែងកោសមិន **গា** ចានសេមិនទាវ ស្វែងកោសទាវ ។ បានសេដូវអែម ស្វែង រករសចត់ បានសេចត់ ស្វែងរករសដូវអែម ។ បានសេត្វញ័ ស្វែងកេរសមិនត្វាញ់ បានសេមិនត្វាញ់ ស្វែងកេរសត្វាញ់ 😗 ចានសេត្រជាក់ ស្វែងរករស់ក្ដៅ ចានសេក្ដៅ ស្វែងកោសត្រជាក់ ។

ម . យស្សេសា ។
 ។

សុត្ថន្តចំដីកេ ខ្មុកនិកាយសុទ្ធ មហានិទេ្តសោ តេ យំ យំ លក់ត្វា តេះ នេះ ន សត្តស្បត្តិ អមរាមវំ បរិយេសន្តំ មនាបំតេសុ វសេសុ វត្តា កំន្វា កំនិតា ဗုဋိနာ မ၊ ကျာငင္ဆာ လန္မာ လန္မီနာ စလိဳရန္မာ ၅ ယမ္(⁽⁹⁾ រសតណ្តា បហ័ព សមុច្ឆិញ រូបសត្តា បដំប្បស្បន្នា អ_ အစ္မုဒ္ဆန္ခ်ဲ့နား ဗ္ဘာ့ ကာကာန္ကိုင္ရာ ေနာ္တုိးမာ ဗေဆီ မန္မား (ယာစီ -សោ អាញារំ អាញារេឌ៍ នៅឧងយ ឧ មនាយ ឧ មណ្ឌ. លាយ នវិត្តសនាយ យោវនៅតមស្ប កាយស្បូ មិន័យ ယာဗအာဏ ဂိတိမုဗၢနာဏာ (၅တ္ခေၚကာအုန္မတာဏ ສະສິ ບຸກ ເກ ຫຼື ເປ ເລັ້ນ ເຊິ່ງ ອີ ເປ ເຊັ່ງ ເພື່ອ ເຊັ່ງ ເຊ နပ္ခါ၊ အေပါန္) ေလးစြာ ေနေၾကာက္ခြန္း အေပးခ်ိဳးမ်ား ေ ၾကားကား အားနား ကလုန်း ကျွန်း ကျွန်း ကျွန်း ကျွန်း **ពេខឧត្តាយ យ**ថា n ខឧ អក្តុំ អត្តញេយ្យ យោវ នេវ ភាវស្ប៍ និត្តរណត្តាយ យដា វា បន បុត្តមំសអាចាារំ មាលារណ៍ លារនេះ មន័យសៅ ទំន័រហាទ័រព

សុត្តនូបិជិត ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស ពូកសមណត្រាហ្មណ៍នោះ បានរសណាៗ មិនសន្តោសន៏ងសេនោះ១ វមែងស្វែងកោរសប្លែក ១ ជាអ្នកត្រេកអា ញៀន លោក រឲ្យបាទ្យថ ដែលដ្រប់ ជាប់ចិត្ត ចំពាក់ លង់នៅ ក្នុងសេទាំងឲ្យយ ដែលជាទី ពេញចិត្ត ។ តណ្កក្នុងសេ កិត្តណាបានលះបង់ ផ្តាច់ផ្តិល ថ្យសូច ឲ្យ សូបវិទាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើត ឲ្យន៍ជាន ដុតដោយក្លើនគឺញាណហើយ កិត្ត នោះពិចារណាដោយទបាយ វមែងបរិកោគអាហារដោយគិតថា អាត្មា អញបរិកោគ មិនមែនដើម្បីលេង មិនមែនដើម្បីស្រវ៉ង៍ មិនមែនដើម្បី ប្រដាប់ មិនមែនដើម្បីស្អិតស្អាង (បរិកោគ) ដើម្បីតាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបំផុតចង់សេចក្តីលំផុក ដើម្បី អនុគ្រោះដល់ព្រហ្មចារ្យ តែចុំណ្ណោះ អាត្មាអញកំចាត់ចង់វេទនាចាស់ (ឃុន) ទាំងមិនឲ្យវេទនាថ្មី (គ្រួតហូស) កើតទ្បើង ការត្រាច់ទៅ (ដោយឥរិយាបថ)ផង ការមិនមានទោសផង ការនៅជាសុខសប្បាយ ផង នឹងមានដល់អាត្មាអញដោយទបាយដូចនេះ ។ បុគ្គលលាបដំបៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ឲ្យដុះ (សាប) តែប៉ឺណ្ណោះ យ៉ាងណាមិញ មួយ ទៀត បុគ្គលលាបក្មៅវទេះ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការផ្ទុកការ: ไล ប៉ុណ្ណោះ យ៉ាងណាមិញ មួយវិញទៀត បុគ្គលបរិកោគអាហាវគឺសាច កូន ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការធ្វូងនូវកន្តារតែប៉ឺណ្ណោះ យ៉ឺងណាមិញ

ទសមោ ឬរារោទសុត្តនិទេ្តសោ រ) ទៅ ភិត្ត ចដឹសដ្ឋា យោនិសោ អាញាវំ អាញា_ £ វិភ្លុសនាយ យារនេះ ឥមស្ស កោយស្យ បំនិយា លានយាយ ស្រ្តាំសំសនេរយាយ មើសិតនៃ បាយនាយ ឥតិ បុរាណាញ មននំ បដិហត្នាទិ នាញ មននំ ន នុប្បានេស្បាទំ យាត្រា ច ទេ ភវិស្សតំ អនុវដ្ឋតា ច ជា សុវិហារោ ចាន់ រសនណ្ដំ ខ៨មាន វិនោ នេន ព្យ. ន្តិភាពតំ អនភាវដ្តមេតំ សេតណ្តាយ អាវតោ វិវតោ ខដិវិកតោ និត្តាត្តោ និស្សដ្ឋោ វិច្យមុត្តោ វិសញាត្តោ វិមវិយានិកាតេន ខេតសា វិហាត័ត៌ អវិវុន្តោ ខ តណ្តា យ វសេ ខ នានុកំដ្បូតំ ។ គេនាមា កកក់ ကာကဗျာ ေလ်က္ရာနီ မကားက ေန ကုပ္ခုနီ អាវុន្តោ ខ តណ្តាយ រសេខនានុកិត្តត្រីតំ។ (៩៤) ទុចេត្តាតោ សនា សាតោ នលោកេ មញ្ញុំសំទំ នាំសេស័នន័ខេយេព្រ តស្បូ នោ សន្តំ នុស្សនា។

បុរាភេទសុត្តនិទ្វេស ទី ๑០

បរិកោគអាហារដោយគិតថា ភិត្តពិចារណាដោយទបាយ អា តា អ ញុ ចរិកោគ មិនមែនដើម្បីលេង មិនមែនដើម្បីស្រវ័ង មិនមែនដើម្បីប្រដាច ទិនមែនដើម្បីស្អិតស្អាង (បរិកោគ) ដើម្បីឲ្យតាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បី ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបំបាត់បង់សេចក្តីលំបាត ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់ព្រហ្មចារ្យ តែប៉ុណ្ណោះ គាត្មាអញកំចាត់បង់វេទនាចាស់ ទាំង មិនឲ្យវេទនាថ្មីកើតទ្បើង ការត្រាច់ទៅ (ដោយឥរិយាបថ) ផង ការមិន មានទោសផង ការនៅជាសុទសប្បាយផង នឹងមានដល់អាត្មាអញដោយ ទបាយដូចនេះ ភិក្ខុវមែងលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើតណ្តាក្នុង រសមិនឲ្យកើតមាន ជាអ្នកចៀសវ៉ាង វៀរស្រឲ្យ៖ ប្រាសចេញ ចាកតណ្ហា ក្នុងរស មានចិត្តព្រុសចាកសេចក្តីសល់លៃ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនអាក់អន់ព្រោះតណ្ណផង មិនជាប់ព្រោះសេផង ។ ហេតុនោះ ត្រះ មានព្រះកាគត្រាសថា

បុគ្គលមិនសិត្យា ព្រោះប្រាថ្នាលាកផង មិនក្រោងព្រោះ មិនមានលាកផង មិនអាត់អន់ព្រោះតណ្ហាផង មិនជាប ព្រោះរសផង ។ (៩៤) បុគ្គលណាជាអ្នកព្រងើយកន្លើយ មានស្មាវតីគ្រប់កាល មិន ប្រកាន់ថាស្មើ មិនប្រកាន់ថាវិសេស មិនប្រកាន់ថាថោតពាប ក្នុងលោក ធម៌ជាគ្រឿងដុះជាលរបស់បុគ្គលនោះ មិនមានទេ ។

សុត្តន្តបិដីពេ ខុទ្ទពនិ៣យស្ស មហានិទ្ទេសោ (๙๓) នុចេត្តាតោ សនា សតោត៍ នុចេត្តាតោតំ ជន្យត្តុំ ខេត្តាយ សមន្ទាកតោ ខត្តា៣ រូទ័ និស្វា លេវ សុមនោ ហោតិ ន នុម្មនោ ន ខេត្តា កោ វិហរតិ សតោ សម្បជានោ ។ សោតេន សន្ដ្ទំ សុត្វា ។ ឃានេន កន្ធំ ឃាយត្វា ។ ជិក្លយរសំ សាយត្វា។ ကားယာင္က ေဆးဆူ ကို ဆု ဆို အားကားယာင္က ေဆးဆူ ကို ကားယာ အေးကို ကားခွားနာ အေးမှုနာ အကား အာမှာ အာ សតោ សម្បជានោ ។ ខត្តានា រ៉ូបំ និស្វា មនាបំ ពាភិតិដ្បូតិ ៣ភិហសតិ ৫ ៣កំ ៨ ៤ តំ ។ តស្ប ឋិតោរ កាយោ ហោត ឋិត ខិត្តំ អដ្ឃត្តំ សុសណ្និតំ សុរិមុន្តំ ។ ចត្តានា ទោ មនៅ រ៉ូមំ ឧ៍ស្វា អម ពាបំ ន មន្ត័ ហោត អប្បតិដ្តីឧចិត្តោ អនិនមនសោ မရျာဗဥ္က၊ေအးလာ ។ အလ႑ ဗ်ိုးရာ ^ကဲ ကားဟာ ကောင်္ခ ឋិន ខិត្ត អជ្ឈត្តំ សុសណ្ថិន សុវិមុត្ត ។ សោតេន လဖို့ လုန္နာ ។ ဗာၤၕၕ ဗာဠိ ဗာဏ်န္နာ ។ ခ်က္က်ယ វសំ សាយិត្វា ។ កោយេន ដោដ្ឋព្វំ ដុសិត្វា ។

តត្រូន្តបំដក ខុទ្ទកតិភាយ មហាតិទ្ទេស

(๙ ៣) អធិប្បាយពាក្យថា ជាអ្នកព្រងើយកន្តើយ មានស្មារត័ គ្រប់កាល ត្រន់ពាក្យថា ព្រងើយកន្តើយ សេចក្តីថា បុគ្គលប្រភបដោយ ធឡដ្តបេត្តា ឃើញរូបដោយភ្នែកហើយ ជាអ្នកមិនមានចិត្តត្រេកអរ មិន មានចិត្តអាក់អន់ ដាអ្នកព្រងើយកន្តើយ មានស្មារតី ដឹងខ្លួន ។ ព្វុសំទ្បេង ដោយត្រចៀត ។ ធុំក្លិនដោយច្រមុះ 🤉 លិទ្ធក្វុក្យរសដោយអណ្តាត ។ <u>ចំំំំពោលផ្សព្វ</u>ដោយតាយ ។ ដឹងធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្តហើយ **ជាអ្នកមិ**ន មានចិត្តត្រេកអរ មិនមានចិត្តអាក់អន់ ជាអ្នកព្រងើយកន្លើយ មាន ស្មារតី ដ៏នទូន ។ ឃើញរូបដោយភ្នែកហើយ មិនត្រូវការ មិន ត្រេកអរ ចំពោះអារម្មណ៍ជាទីពេញចិត្ត មិនញ៉ាំងរាគ:ឲ្យកើត ឡើង ៗ កាយរបស់បុគ្គលនោះ កំតាំងនៅខ្លាប់ទន ចិត្តក៏ឋិតនៅខាងកងសនាន ឋិតនៅដោយល្អ វួចស្រឲ្យះដោយប្រពៃ (ចាកអាសវ:) ។ ឃើញ រូបដោយក្នែក ជាអ្នកមិនសូបចំពោះអារម្មណ៍មិនជាទីពេញចិត្ត មានចិត្ត មិនអាក់អន់ មានចិត្តមិនវញារា មានចិត្តមិនគុំគួន ។ កាយរបស់បុគ្គល នោះ ក៏តាំងនៅខ្លាប់ខ្លួន ចិត្តក៏ឋិតនៅខាងក្នុងសន្ឋាន ឋិតនៅដោយល្អ រួចស្រឲ្យ៖ដោយប្រពៃ ។ ព្ភុសំទ្យេងដោយត្រចៀក ។ ធុំភ្លិនដោយច្រ-មុះ ។ លិទ្ធភ្វុក្សរស ដោយអណ្តាត ។ ពាល់ត្រវផ្សព្វ ដោយកាយ ។

ទសមោ ឬរាភេទសុត្តន៍ទេសោ မာနက စမ္မိ က္ကာယ မတဗိ တင်္ဂရဲ့ကို တင်္ဂမာလကိ ន ភនំ ៩នេត៍ ។ តស្ប ឋិតោវ កាយោ ហោត៍ ឋិត ចិត្ត អជ្ឈតំ សុសណ្ឌ័ត សុវិទុត្ត ។ មនសា ទោ មនេវ នម្មុំ វិញាយ អមនាម័ ន មន្ត្ត ហោតិ អប្បត៌ដ្ដីឧចំត្នោ អនិនមនសោ អត្យបន្លចេនសោ ។ តស្ប ឋិតោវ ភាយោ ហោត៍ ឋិត ចំតុំ អជ្ឈតុំ សុសណ្ដ៍តំ សុវិទុត្តំ ។ ខេត្តនា រុខំ និស្វា មនាចា-មនាបេសុ រូបេសុ តស្បូ ឋិតោវ កាយោ ហោតំ បំតំ ចំតុំ អជ្ឈតុំ សុសណ្ថិត សុវិទុត្តំ ។ សោ គេន សន្តំ សុត្វា ។ ឃានេន កន្ធំ ឃាយិត្វា ។ ជិត្តយ រសំ សាយត្វា ។ កាយេធ ដោដ្ឋព្វំ ដុសត្វា ។ មនភា ಐម្មុំ វិញាយ មនាទាមពាចេសុ ಐម្មេសុ តស្បូ ឋិតោវ កាយោ យោតិ បិតិ ខិត្តំ អជ្ឈត្តំ လုလာယ္က်ဲကို လုိမုန္ပို ၅ စက္ခဲ့သာ ၂ ဗိ နဲ လ္နာ

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑១

ដឹងច្បាស់ធម្មារម្មណ៍ ដោយចិត្តហើយ វមែងមិនត្រវការ មិនត្រេកអរ ចំពោះអារម្មណ៍ ជាទីពេញចិត្ត មិនញ៉ាំងរាគ:ឲ្យកើតទ្បើង ។ កាយ របស់បុគ្គលនោះ ក៏តាំងនៅខ្លាប់ខ្លួន ចិត្តក៏ឋិតនៅ ទាងក្នុងសុទ្ឋាន ឋិតនៅដោយល្អ រួចស្រទុះ្រ ដោយប្រពៃ ។ ដឹងច្បាស់ធម្មារម្មណ៍ ដោយចិត្តហើយ ដាអ្នកមិនស្អប់ចំពោះអារម្មណ៍មិនជាទីពេញចិត្ត មាន ចិត្តមិនអាក់អន់ មានចិត្តមិនវូញរា មានចិត្តមិនគុំគួន ។ កាយរបស់ បុគ្គលនោះ តាំងនៅខ្លាប់ខ្លួន ចិត្តក៏ឋិតនៅទាងក្នុងសន្តាន ឋិតនៅ ដោយល្អ រួចស្រឲ្យ៖ដោយប្រភៃ ។ ឃើញប្រដោយភ្នែក តាយ វបស់បុគ្គលនោះ តាំងនៅ ភ្ជាប់ខ្លួន ក្នុងរូបទាំងទ្បាយជាទីពេញចិត្ត ឬ មិនជាទីពេញចិត្ត ចិត្តក៏ឋិតនៅទាងក្នុងសន្តាន ឋិតនៅដោយល្អ រួច ស្រឡះដោយប្រពៃ ។ ព្ភុសំឡេងដោយត្រចៀក ។ ធុំក្វិនដោយច្រមុះ ។ លិទ្ធភ្វុត្យសេដោយអណ្តាត ។ ពាល់ត្រវៃផ្សព្វដោយតាយ ។ ដឹងច្បាស ធម្មារមណ៍ដោយចិត្ត កាយរបស់ ចុគ្គលៈនាះ តាំងនៅ ទាប់ ទនកងធម៌ ទាំង ទ្បាយជាទីពេញចិត្ត ឬមិនជាទីពេញចិត្ត ចិត្តក៏ឋិតនៅទាងក្នុងសន្តាន ឋិតនៅដោយល្អ រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ។ ឃើញរូបដោយភ្នែក

ម. ឯត្តន្តរោ អនជាយោតិ ទិស្សតិ ។

សុក្តត្ថមិដកេ ខុទ្ធកទិតាយសូរូ មហានីទេ្តសោ រជន៍យោនរដ្ឋតំ នោសន័យេន នុស្សតំ មោមា-ជ័យ ន មុយន៍ កោមន័យ ន កុម្បត៍ កំលេស. ន័យ ន ភាំលិស្សភាំ មនន័យ ន មដ្ឋភាំ។ សោភេន လဒ္ရွိ လုန္မွာ ၅ ဗားေဒ ကဒ္မိ ဗာဏ်န္မာ ၅ ဆိုဂ္ဂဏ វសំ សាយិត្វា ។ កាយេធ ដោដ្ឋត្វំ ដុសិត្វា ។ មនភា នខ្មុំ វិញាយ នៅនយោ នារដ្ឋតំ នោសន័យ ន នុស្សត៍ ទោហន័យេ ន មួយតំ កោមន័យេ ន ကုပ္ချဲခ်ိဳ က်ိဳးလမ္းေၾကာက်က အလိုမ်ိဳးမ်ိဳး အေနေနိုင္ငံ အေနာက်ကို အေနာက်က အေနာက်က အေနာက်က အေနာက်က အေနာက်က အေနာက មជន។ និដេ និដមន្តោ សុ តេ សុ តមន្តោ មុ តេ មុ ត-ဗးရွာ ဒီဏားေနာ်ကား အေးရွာ ဆီးမွ ေလိမျွန်ာ လုံးေနာ လိဗျွန်ာ မု၊နာ ၈ လိဗျွန်ာ ဂိုញ္ញာ၊နာ ၈ လိဗျွန်ာ ၅ နိုးမှု မအိုစၤဏာ (၈) မဖွဲ့ မင္နီမာ၊ မင္နီစ၊ အော္ နစ္နုခ်ိုးေဆာ វិសញ្ជា វិមវិយាឧិកាតេន ចេតសា វិហវតិ ។ សុតេ မုံးေ ဂ်ိိញ္ကားေနာင္စမီးလာ နင္စိလ္မ်ိဳးေနာမ္အေနာင္စုနီး က်ိဳးဦး មុត្តោ វិសញាត្តោ វិមវិយា ឧិកាតេ ខេតសា វិចារតំ ។

សុត្តនូចិដិត ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទេ្ទស មិនទំងកងវត្ដដល វមែងមិនត្រេកអវក្មងវត្ដដែលគរូវត្រេកអវ ហេយ មិនវង្វេងកងវត្តដែលគូរវង្វេង មិនកំរើកកងវត្ដដែលគូរកំរើក គិ្ធវ ១៍ង៍ មិនសៅហ្មង៍ក្នុងវត្តដែលគ្លូសៅហ្មង មិនស្រវិងក្នុងវត្តដែលគូស្រវិង 7 ព្ទុសំទ្បេងដោយត្រចេត្រ ។ ធុំភ្វិនដោយក្រមុះ ។ លិទ្ធភ្វុក្សរសដោយ ។ ដឹងច្បាស់ធម្មារម្មណ៍ដោយ អណ្តាត ។ ពាល់ត្រវផ្សព្វដោយកាយ ចត្តហើយ វមែងមិនត្រេកអវត្តងវត្តដែលគរូវត្រេកអរ មិនទំឹងក្នុងវត្តដែល មិនវង្វេជកនវត្តដែលគូរូវផ្វេង មិនភំកើតក្នុងវត្តដែលគូរកំភើត គូវទិន៍ មិនសៅហ្មង៍ក្នុងវត្តដែលគូរសៅហ្មង៍ មិនស្រវិងក្នុងវត្តដែលគូរស្រវិង គ្រាន់តែឃើញ*រូ*បដែលឃើញ គ្រាន់តែពុស់ទេត្រដែលឲ្ គ្រានតែ ប៉ះពាល់ផស្យុះដែលប៉ះពាល់ គ្រាន់តែដឹងច្បាស់ធម្មារម្មណ៍ ដែល ដឹងច្បាស់ វមែងមិនប្រឲ្យក់ចំពោះរូបដែលឃើញ មិនប្រទ្យក់ចំពោះសំ-ទ្បេងដែលឮ មិនប្រទ្យាក់ចំពោះផស្ស:ដែលប៉ះពាល់ មិនប្រទ្យាក់ចំពោះ ធម្មាវម្មណ៍ដែលដឹង ។ មិនប្រាថ្នាចំពោះរូបដែល ឃើញ មិនអាស្រ័យ មិនជាប់ចំពាក់ ជាអ្នករួចស្រឡះ ព្រុសចេញ មានចិត្តព្រុសចាកសេចក្ត ។ មិនប្រាថ្នាចំពោះសំឡេងដែលឮ ចំពោះផស្សៈដែលប៉ឺះ សលវិល ពាល់ ចំពោះធម្មារម្មណ៍ដែលដឺន៍ មិនអាស្រ័យ មិនជាប់ចំពាក់ ជា

ទសមោ ឬរារោទសុត្តនិទ្ទេសោ សំវិជ្ជតំ អរមាតោ ខត្តា ខស្សតំ អរមា ខត្តានា រួម នន្តរាកោ អយោតោ ឧត្តិ សុវិមុត្តចិត្តោ អយោ ។ សំវិជ្ជត៍ អហេតោ សោត៌ សុណាតំ អហោ សោតេន សខ្ចុំ នន្ទរា-កោ អយោតោ នត្តិ សុវិមុត្តចំតោ អយោ ។ សំវិជ្ជត៌ អរៈ មាតោ ឃានំ ឃាយតំ អរហា ឃានេន កន្ទំ នន្ទរាតោ អហេតោ ឧត្តិ សុវិមុត្តចំតោ អហោ។ សំវិជ្ជត៌ អហេតោ ជីភ្នំ សាយតំ អាញា ជិភ្ជួយ សើ ជន្តរាកោ អាចាតោ នត្តិ សុវិមុត្តចំត្នោ អរហា ។ សំវិជ្ជតិ អរហតោ តាយោ ដុស្សតំ អាហា តាយេន ដោដ្ឋទ្ធំ នន្តរាតោ អហេតោ នន្ត្ត សម្តែតចំតោ អហោ ។ សំដៃត អហេតោ មនោ វិជាលត់ អហោ មនភា ឧម្មុំ នន្. រាកោ អរមាតោ នត្តិ សុវិទុត្តចិត្តោ អរមា ។ ខត្តា រចារាម រូបវត្ថុ រូបសម្មន៍តំ តំ អរហតោ ឧដ្ដំ កុត្តំ វត្វិតំ សំរុតំ តស្ប ខ សំរោយ ឧម្មុំ នេសេតំ ។

បុរាពេទសុត្តនំទេស ទី ๑០ ក្នែករបស់ព្រះអរហន្តមានគ្រប់គ្រាន់ ព្រះអរហន្តឃើញរូបដោយក្នែក តែ ធនូវាគរបស់ព្រះអរហន្តមិនមានទេ (ក្រោះ) ព្រះអរហន្តមានចិត្តរួចស្រ-ឲ្យ៖ហើយដោយប្រពៃ ។ ត្រចៀករបស់ព្រះអរហន្តមានគ្រច់គ្រាន់ ព្រះ អហេន្តព្វសំទ្យេងដោយត្រចៀក តែធន្ទរាគរបស់ព្រះអហេន្តមិនមានទេ (ក្រោះ) ព្រះអរហន្តមានចិត្តរួចស្រឡះហើយដោយប្រភៃ ។ ច្រមុះ វបស់ព្រះអរហន្តមានគ្រប់គ្រាន់ ព្រះអរហន្តធុំភ្លិនដោយច្រមុះ តែធន្ទ-វាគរបស់ព្រះអរហន្តមិនមានទេ (ក្រោះ) ព្រះអរហន្តមានចិត្តរួចស្រឡះ ហើយដោយប្រពៃ ។ អណ្តាតរបស់ព្រះអរហន្តមានគ្រប់គ្រាន់ ព្រះ អហេន្តលិទ្ធភ្ញុក្យសេដោយអណ្តាត តែធន្ទរាគរបស់ព្រះអរហន្តមិនមានទេ (ព្រោះ) ព្រះអរហន្តមានចិត្តរួចស្រឡះហើយដោយប្រពៃ ។ កាយរបស់ ព្រះអរហន្តមានគ្រប់គ្រាន់ ព្រះអរហន្តពាល់ត្រវំផោដ្តព្វ:ដោយកាយ តែ ននូវាគរបស់ព្រះអរហន្តមិនមានទេ (ក្រោះ) ព្រះអហេន្តមានចិត្តរួច ស្រឡះហើយដោយប្រភៃ ។ ចិត្តរបស់ព្រះអរហន្តមានគ្រប់គ្រាន់ ព្រះ អហេត្តដ៏ផធម្មរម្មណ៍ដោយចិត្ត តែចន្ទុរាគរបស់ព្រះអហេត្តមិនមានទេ (ក្រោះ) ត្រះអរហន្តមានចិត្តរួចស្រឲ្យពេលីយ ដោយប្រនៃ ។ ភ្នែក មានប្រជាទីត្រេកអវ ត្រេកអវហើយក្នុងរូប រីករាយព្រមក្នុងរូប โต ភ្នែកនោះ ព្រះអវហន្ត បានទូន្មាន គ្របគ្រង វក្សា សង្រម ហើយ ទាំងព្រះអរហន្តនោះ សំដែងធម៌ដើម្បីការសង្រមកែកនោះ ។

សត្ថន្តមិដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្បូ មហានិទ្ធេសោ សោត៌ សន្តាគមំ ។ ឃានំ កត្តាគមំ ។ ជំព្លំ សោកមា សេវតា សេសម្មន៍តា សា អហេតោ ឧត្តា កុតារក្តាំតា សំវុតា តស្បា ច សំវាយ ធម្មុំ នេសេត៍ ។ កាយោ ដោះដូច្លាកមោ ។ មនោ ជម្មាកមោ ជម្មរតោ ជម្ម-សម្មន៍តោ សោ អវមាតោ ឧញ្តោ កុត្តោ វត្តិតោ សំរុំតោ តស្បូ ច សំវភយ ಐម្មុំ នេសេតំ ។ នន្តំ នយន្តំ សមិត នន្តំ រាជាកិរូមាត ឧន្លោ សេដ្ឋោមនុស្សេស យោតិវាត្យិតិតិត្នាតិ។ មាយខ្លា ។ សិន្តា វមេសត្រែព ឧត្តា កុញ្ហាវ មហាជាកា អត្តឧត្តោ តតោ វេំ ។

ଚଚ୍ଚର

សុត្តតួបិងព ខុទ្ទពតិ៣២ មហាតំទ្ទេស ត្រចៀកមានសំឡេងជាទីត្រេកអរ ។ ច្រមុះមានក្លិនជាទីត្រេកអរ ។ អណ្តាតមានរសជាទីត្រេកអរ ត្រេកអរហើយក្នុងសេ រីកវាយព្រមក្នុងរស តែអណ្តាតនោះ ព្រះអរហន្ត បានខុន្មាន គ្របគ្រង រក្សា សន្រ្តមហើយ ទាំងព្រះអហេត្តនោះសំដែងធម៌ ដើម្បីការសន្រ្តមអណ្តាតនោះ ។ កាយ មានផព្រជាទីត្រេកអរ ។ បិត្តមានធម្មារម្មណ៍ជាទីត្រេកអរ ត្រេកអរ ហើយក្នុងធម្មារម្មណ៍ រីកវាយព្រមក្នុងធម្មារម្មណ៍ តែចិត្តនោះ ព្រះអរហន្ត បានខុន្មាន គ្របគ្រង ក្សា សន្រ្តមហើយ ទាំងព្រះអរហន្តនោះ សំដែង ធម៌ដើម្បីការសន្រ្តមចិត្តនោះ ។

ពូកជនវមែងនាំពាហន: (មានដំរីដាដើម) ដែលហាត់ហើយ ទៅកាន់ទីប្រជុំ ព្រះរាជារមែងទ្បើងគង់ពាហន: ដែលហាត់ ហើយ បណ្តាមនុស្សទាំងឡាយ មនុស្សណាអត់ធន់នឹង ពាក្យពោលត្រគោះ មនុស្សនោះ ឈ្មោះថា ជាអ្នកហាត់ ហើយ ជាបុគ្គលប្រសើរផុត ៗ សេះអស្សតវត្តី សេះ សិន្ធពអាជានេយ្យក្តី ដំរីដ៏ប្រសើរជាកុញ្ចវជាតិក្តី ដែល គេបង្កាត់ហើយ ឈ្មោះថា ជាសត្វដ៏ប្រសើរ តែបុគ្គល អ្នកមានខ្លួនទូន្មានហើយ ប្រសើរជាងសត្វទាំងនោះ ៗ

ବାର୍ଘ

ទសមោ បុរាភេទសុត្តនិទេ្តសោ ជញ្ជាង នេញ លោធេញ កម្មេញ អកន័⁽⁹⁾ និសំ យថាតុនា សុខខ្លេន ន នោ ន ខេ្លត ក ខ្លត់ វិតាសុ ន វិតាម្បន្តិ វិប្បមុត្តា បុនត្តក ឧន្តភូមឺអនុប្បត្តា តេ លោកេ វិជិតាវិយោ។ ယ လျှိုင်္နီ ယာ ေက်း၏ ေ អជ្ឈត្តំ ខ ពល៌ន្ធា ខ សព្វលោកោ និត្វិជាមើ មរញា លោក តាលំ តន្តនំ ភាវិតោ សុឧត្តោន៍ ន ខេត្តា តោ ។ សនាត៌(^b) សព្វនា សព្វតាលំ ခ်ိဳဋ္ဌကာလီ ဆုံကာလီ ୩ ဗေ ។ ဗဋို၊ ဗေ ၊ ဟာ ၈ နေ့ ၂ ០ ឪ. អមតំ ។ ២ a. ម. សភាតិ សភា ។

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី 🐽

បុគ្គលមិនគប្បីទៅកាន់ទិស ដែលមិនធ្លាប់ទៅ គឺព្រះនិត្វាន ដោយយានទាំងឡាយនោះបានទេ លុះតែបុគ្គល អត ជ មាន ខ្លួន ខ្លួន ខើបទៅកាន់ ខិស គឺព្រះនិព្វាន ដោយ ខ្លួន ដែលទូនានហើយ ទូនានល្អហើយ ។ ព្រះអរហន្តទាំង ខ្យាយ រួចស្រឡះចាកកពថ្មីដល់ហើយនូវទន្ត-ភូមិ គឺអរហត្តផល វមែងមិនកំរើក ក្នុងតណ្តានឹងទិដ្ដីផ្សេង ៗ ព្រះអរហន្តពំងនោះ ឈ្មោះថាជាអ្នកមានដ័យជំនះក្នុងលោក ។ ឥន្រ្ទិយទាំឥឡាយ ដែលព្រះទីណាស្រពណា ចំភើន ហើយ ព្រះទីណាស្រពនោះ ឈ្មោះថាមានធម៌ចំរើន ហើយ មានខ្លួនទុន្មានល្អហើយ ដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ ទាំងទាងភ្នុងទាងក្រៅ ក្នុងលោកទាំងពូងផង នូវ លោកនេះផង នូវលោកទាងមុខផង វមែងវង់៣ំ នូវ កាលកិរិយា (តែប៉ុណ្ណោះ)

ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកព្រនើយកន្តើយ ។ ពាក្យថា ក្នុងកាលទាំងព្លួន គឺ គ្រប់កាល អស់កាលទាំងព្លួន អស់កាល ក្នុងកាលដំទៀងទាត់ ។បេ។ ក្នុងគំនរនៃចច្ចិមវ័យ ។

សត្រត្ថបិដកេ ខ្មុមានិកាយសុរ្វ មហានិទេ្ទសោ សតោតិ ខត្តហិ តារ លោហិ សតោ តាយេ តាយា នុបស្សនាសតិច្យដ្ឋាន ភាពខ្មោសតោ ៤ឧនាសុ ខំត្តេ ជម្លេស ជម្លានុបស្បនាសតិចក្រ្តានំ ភាពឆ្កោ សតោ ។ មេ ។ សេវ វុត្ត ំ សតោត ទ ប្រេត្តាតោ សនា សតោ។ (៩៤) ន លោក េ មញ្ញន៍ សមន្ត្នំ សន៍សោមម ស្ម័ត៌ មានំ ន ៨ នេតំ ជាតំហា កំ តោត្តេ កំ ។ ខេ ។ អញនារញនានេ វាវត្តភាតិ ន លោកោមញតិ សម័។ (៩៥) ន វិសេស័នន៍ខេយេព្រំ សេយេព្រមស្ម័. តំ អត់មាន ន ៩ នេតំ ៨ តំយា ។ កោត្តេអ ។ មេ ។ អតានារតានានេ ក់រំគ្នា ។ ហ៍នោមាមស៊ីត មានំ a ៨ នេត៍ ជាតិយា ។ តោត្តេ ។ ។ មេ ។

សុត្តតួបឺ^{ជិត} ខុទ្ទពតិកាយ មហាត់ទ្ទេស តាក្យថា មានស្មារតី គឺមានស្មារតីដោយហេតុ៤យ៉ាងី គឺ បុគ្គលចំរើន កាយានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋានក្នុងកាយ ឈ្មោះថា អ្នកមានស្មារតី១ ក្នុង សេនាទាំងឡាយ១ ក្នុងចិត្ត១ បុគ្គលចំរើនធម្មានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋាន ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ឈ្មោះថា អ្នកមានស្មារតី១ ២បេ២ បុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមានស្មារតី ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកព្រងើយ កន្តើយ មានស្មារតី គ្រប់កាល ២

(៩៤) ពាត្យថា មិនប្រកាន់ថាស្មើ ក្នុងលោក គឺមិនញ៉ាំងថានះ ឲ្យកើតឲ្យេង ដោយសារជាតិត្តី ដោយសារគោត្រត្តី ១បេ១ ដោយ សារវត្តណាមួយក្តីថា អាត្មាអញជាបុគ្គលស្មើ ហេតុនោះ (ឲ្រន់ត្រាស់ថា) មិនប្រកាន់ថាស្មើ ក្នុងលោក ១

(៩៥) ៣ក្យថា មិនប្រកាន់ថាវិសេស មិនប្រកាន់ថាថោកទាប អធិប្បាយថា បុគ្គលមិនញ៉ាំងអតិមាន៖ឲ្យកើតទ្បើង ដោយសារដាតិក្តី ដោយសារគោត្រក្តី ១ បេ១ ដោយសារវត្តណាមួយក្តីថា អាត្មាអញដា បុគ្គលប្រសើរ ១ មិនញ៉ាំងមាន៖ឲ្យកើតទ្បើង ដោយសារជាតិក្តី ដោយសារ គោត្រក្តី ១ បេ១ ដោយសារវត្តណាមួយក្តីថា អាត្មាអញថោកទាប ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនប្រកាន់ថាវិសេស មិនប្រកាន់ថាថោកទាប ៗ

ទសមោ បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេសោ អហេតោ ទំណាស់ស្បូ ។ ឧស្បនាត៌ សត្ថុស្បនា រាកុស្ស នោ នោ សុស្ស នោ ទោ សុស្ស នោ មានុស្ស នោ ខ្មែរ ភាំលេសុស្ស ភេ កម្មស្សនោ ។ តស្មីទេ ရလ္မႈအေနန္နဲ့ ေလးနွံ့ ေလးဂ်င္လံန္ခဲ့ ရဗလ္ကန္မွဳ ဗဟီအ សមុច្ឆិន្នា វូបសន្តា មឌិប្បស្បន្នា អភព្វប្បត្តិកា က္ကာလာင္ရွိတာ ေရွွေ႔ခ်ာ္ ေနာက္က ေလာက္လွိ ေရာက္ကုန္မ်ား ေရာက္ကာက္က ေရာက္ကုန္မ်ား ေရာက္ကာက္က ေရာက္ကာက္က ေရာက္ကာက តេះនាមា ភតកំ វ២ត្តាកោសនាសតោន លោកេ មញន៍ សមំ ញ ឆាំសេសី ជ ជំទេយ្យោ តស្បៈនោសត្តិ នុស្សនាតិ។ (៩៧)យស្បៈ ខិស្បយតា ឧត្តំ ញត្វា ឧម្មុំ អនិស្បិតោ កក់យ វិកក់យ ខ សក្រោ យស្បូន វិជ្ជតិ។

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

(៩ ៦) អធិប្បាយពាក្យថា ធម៌ជាក្រឿងដុះដាលរបស់បុគ្គលនោះ មិនមានទេ ត្រង់ពាក្យថា របស់បុគ្គលនោះ គឺរបស់ព្រះអហេត្តទីណា-ស្រព ។ ពាក្យថាធម៌ជាគ្រឿនដុះជាល បានដល់ធម៌ជាគ្រឿនដុះអាល ៧ គឺ ធម៌ជាគ្រឿងដុះជាលគឺពគ: ដុះជាលគឺពេស: ដុះជាលគឺ មោហ: ដុះដាលគឺមាន៖ ដុះដាលគឺទិដ្និ ដុះដាលគឺកំលេស ដុះដាល គឺកម្ម ។ ធម៌ជាគ្រឿងដុះដាលពំងនេះ របស់ព្រះអហេន្ត មិនមាន เกาะใหมีตร ตี้ เกาะหะชน์ สาข លែនមាន ឥតមាន ផ្តិល ឲ្យស្លប់ ឲ្យស្លប់រចាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើត ទ្យើងបាន ដុតដោយ ភ្លើង គឺញាណហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ធម៌ជាគ្រឿងដុះដាលរបស់ ថុគ្គលនោះមិនមានទេ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា បុគ្គលណា ជាអ្នកព្រងើយកន្ត្រើយ មានស្មារតី គ្រប់កាល វមែងមិនប្រកាន់ថាស្មើ មិនប្រកាន់ថាវិសេស មិនប្រកាន់ថា <u>ថោត តាម ក្នុងលោក ធម៌ជាគ្រឿ</u>ងដុះដាលរបស់បុគ្គល នោះ មិនមាន េ y (៩៣) និស្ស័យនៃបុគ្គលណា មិនមាន មួយទៀត តណ្ហា ក្នុងភពន៍ងវិភព នៃបុគ្គលណា មិនមាន ឋុគ្គលនោះ

មិនអាស្រ័យ ព្រោះដឹងនូវធម៌ ។

ဂႏ္ဂရွာပဲ ដាព ទុទ្ធពតំពេយស្ស មហាតិទូលោ (^{๙ ๘}) យស្ស ធិស្សយតា ឧត្ត័តំ យស្សាតំ អះមាតោ ទំណាស់ស្ស ។ ធិស្សយាត៌ ខ្វេ ធិស្សយា តណ្ណា-ធិស្សយោ ខ ឌិដ្ឋិធិស្សយោ ខ ។ ខេ ។ អយំ តណ្ណា-ធិស្សយោ ១ ឌិដ្ឋិធិស្សយោ ខ ។ ខេ ។ អយំ តណ្ណា-ធិស្សយោ ។ ខេ ។ អយំ ឌិដ្ឋិធិស្សយោ ។ តស្ស តណ្ណាធិស្សយោ ខេមាតេ ឌិដ្ឋិធិស្សយោ ១ ឌិធិស្សដ្ឋោ តណ្ណាធិស្សយោ ខេមាតេ ឌិដ្ឋិធិស្សយោ ១ ឌិធិស្សដ្ឋោ តណ្ណាធិស្សយា ប្រមានត្តា ឌិដ្ឋិធិស្សយស្ស ១ ឌិធិ-ស្សដ្ឋត្តា ធិស្សយតា យស្ស ឧត្តិ ឧ សំវិជ្ជិតា ធុមល-ព្ភតំ ខេមានា សមុខ្លំឆ្នា វូខសត្តា ខដិខ្សស្សទ្ធា អភព្វុខ្យត្តិតា ញាណក្ដិនា ឧត្សាតំ យស្ស ធិស្ស-យតា ឧត្តិ ។

សុត្តតួចិដក २, ទួកតិតាយ មហាតិ ទេសា (៩ ៤) អធិប្បាយពាក្យថា និស្ស័យ នៃបុគ្គលណា មិនមាន ត្រន់ពាក្យថា នៃបុគ្គលណា គឺនៃព្រះអរហន្តទីណាស្រព ។ ពាក្យ ថា និស្ស័យ បានដល់និស្ស័យ ៤ យ៉ាង គឺ តណ្ហានិស្ស័យ ១ ខិដ្ឋិ-និស្ស័យ ១ បេ ។ នេះ តណ្ហានិស្ស័យ ។ បេ ។ នេះ ខិដ្ឋិនិស្ស័យ ។ តណ្ហានិស្ស័យ ព្រះអហេត្តនោះ លះបង់ហើយ ខិដ្ឋិនិស្ស័យ ហេក លោស ចេញ ហើយ និស្ស័យនៃបុគ្គលណា មិនមាន ឥតមាន លោក មិនបាន គឺលោកលះបង់ ផ្តាច់ផ្តិល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់ ម្យាប់ ធ្វើ មិនគួរឲ្យកើត ទ្បើងបាន ដុតដោយក្លើងគឺញាណហើយ ព្រោះតណ្ហា-និស្ស័យ លោកលះបង់ហើយ ព្រោះខិដ្ឋិនិស្ស័យលោកវេលាស់ចេញ ហើយ ហេតុនោះ ឲ្យឪត្រស់ថា) និស្ស័យនៃបុគ្គលណា មិនមាន ។

(๙ ๙) អធិប្បាយពាក្យថា បុគ្គលនោះមិនអាស្រ័យព្រោះដ៏ងនូវធម៌ ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះដឹង គឺ ព្រោះដឹង ស្គាល់ ថ្ងឹង ពិចារណា យល់ច្បាស់ ^{ដ្តធ្វី}ឲ្យ ព្រាកដថា សង្ខារពាំងពួងមិន**ទៀ**ង ព្រោះដឹង ស្គាល់ ថ្ងឹង ពិចារណា ឃើញច្បាស់ ធ្វើឲ្យ ព្រាកដថា សង្ខារពាំងពួងជាទុក្ខ ។ បេ ។ ថាធម៌ ពាំងឲ្យ ឃ ពាំងពួងជាអនត្តា ព្រោះដឹង ស្គាល់ ថ្ងឹង ពិចារណា យល់ច្បាស់ ^ដធ្វី</sup>ឲ្យ ព្រាកដថា ធម្មជាតណាមួយ មានការកើតទ្បើងជាធម្មតា ធម្មជាត ពាំងអស់ នោះ មានកិរិយារលត់ជាធម្មតា ។ ពាក្យថា មិនអាស្រ័យ

អនិស្បិតោ ជិអ្វី អនិស្បិតោ តាយំ អនិស្បិតោ មនំ អនិសា្ន៍តោ វូរេ សន្ត្រ កន្ធេ វេស ដោដ្ឋ ទេ កុលំ កណំ អាវ៉ាសំ ។ ខេ។ និដ្ឋ សុ តមុតវិញាត េព្វ ជម្មេ អ និស្ប៍ តោ អនល្វីនោ អនុបកតោ អនដ្លោសិតោ អនឌ័មុត្តោ ခ်ိဳအွက္မေရာ မိလ္မႈမ်ား နဲ့ရာ နဲ့က အောင္ဆာ အောင္ဆာ အမ်ိဳးက အောင္ဆာ အမ်ိဳးက အောင္ဆာ အမ်ိဳးက အောင္ဆာ အမ်ိဳးက အမ်ိဳးမ်ိဳးက အမ်ိဳးက အေဒ (ေနာက ဂိတ္၊နီနီ ဤန္နာ ဧမ္မိ မဒီလျိုးေရာ ន៍ន័ងដ៍ ន រួសយ ឈូន ខ យកកំ យកក (•••) နယ္တာနာ္နဲ့ရဲ့အတာ မရွိနယ္တာ ၾကားမ်ား ដោដ្ឋតុនណា ជម្**ន**ណា ។ យស្បាន អហោតោ ទំណាសស្ប ។ ភាយតំ ភានិដ្ឋយា ។ កែវាយតំ វិភវឌិដ្ឋិយា ។ កក់យាត់ សស្បត្តឌិដ្ឋិយា ។ វិភកយាត់ ទទ្រេនន៍ដ្តិយា ។ ភកយាតិ បុនប្បនំ ភកយ បុនប្បនំ အခ်ာယာ ဗုဒဗျွနိ ဒဗဗန္ဂ်ာယာ ဗုနဗျွနိ ဗနိသန္နိယာ

ទសមោ បុរាភេទសុត្តតិទ្ទេសោ

န္ ခ်ဲလျှယာ အလ္တာခ်ဲလျှးဟာ ေခ်းဦးခ်ဲလျှးဟာ ေ

។ មេ។ អយំ តណ្តាត់ស្បាយា ។ មេ។ អយំ នំដ្តំស្បិ.

យោ ។ តណ្តានិស្សយំ ខញាយ និដ្ឋិនិស្សយំ ខដិ-

និស្សដ៏តា ចត្តិអនិស្សិតោ សោត អនិស្សិតោ ឃានំ

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

បានដល់និស្ស័យ ២ យ៉ាងគឺ គណ្តានិស្ស័យ ១ ទិដ្ឋិទិស្ស័យ ១ ។ ប ។ នេះ គណ្តានិស្ស័យ ។ បេ ។ នេះ ទិដ្ឋិនិស្ស័យ ។ ព្រះអះហន្តលះបង់នូវ គណ្តានិស្ស័យ លោស់ បេញនូវ ទិដ្ឋិនិស្ស័យ មិនអាស្រ័យចក្ខុ មិនអា. ស្រ័យសោត: មិនអាស្រ័យឃាន: មិនអាស្រ័យដិក្កំ មិនអាស្រ័យកាយ មិនអាស្រ័យចិត្ត មិនអាស្រ័យប្រ សំឡេង ភ្ជិន រស ផ្សព្វ ត្រកូល ពួក អាវាស ។ បេ ។ មិនអាស្រ័យ មិនជាប់ មិនកៀកកើយ មិនជ្រុល ជ្រប់ មិនចុះស៊ប់ គឺលោកឃ្វាតចេញ លោស់ ចេញ រួចស្រឲ្យះ ប្រាស ចេញ មានចិត្តប្រាសចាកសេចក្តីសល់វល់ ក្នុងធម៌ដែលគប្បី ឃើញ ឮ ប៉ះពាល់ ឬដឹង ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះមិន អាស្រ័យ ញោះដឹងនូវធម៌ ។

(១០០) អធិប្បាយពាក្យថា តណ្ហាក្នុងកពន៌ងវិកពនៃថុគ្គលណាមិន មាន ត្រង់ពាក្យថា តណ្ហា គឺរូបតណ្ហា សទ្ធតណ្ហា គន្ធតណ្ហា រសតណ្ហា ផោដ្ឋព្វតណ្ហា ធម្មតណ្ហា ។ ពាក្យថា នៃថុគ្គលណា គឺ នៃព្រះ អហេត្តទីណាស្រព ។ ពាក្យថា ក្នុងកព គឺ ក្នុងកវទិដ្ឋិ ។ ពាក្យ ថា វិកព គឺ ក្នុងវិកវទិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា ក្នុងកព គឺ ក្នុងសស្សតទិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា វិកព គឺ ក្នុងទុខ្ខេទទិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា ក្នុងកព គឺ ក្នុងសស្សតទិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា វិកព គឺ ក្នុងទុខ្ខេទទិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា ក្នុងកព គឺ ក្នុងបត្តស្វិញ រឿយ ។ ក្នុងគតិរឿយ ។ ក្នុងការកើតទ្បើងរឿយ ។ ក្នុងបដិសន្ធិរឿយ ។

ភកយវិតកយ ខ តណ្តា យស្ប ន វិជ្ជតិ **។** នេះនាមា កកកំ យស្ប៍ ឧស្យយតា ឧត្តំ ញត្វា ជម្មុំ អនិស្ប៍តោ កក់យរិកក់យ ខ តណ្តាយស្បូ ជាវិជ្ជត័ត៌។ (೧۰೧) ន៍ ព្រូម ឧបសត្តោភិ កោមេសុ អនមេត្តិនំ ကင္ရာ အလုိျဖားမိုင္တိန္ရဲ့ မေရာဂ်ဳိးလားစိုးကို ၅ (೧۰៤) នំ ត្រូមិ ឧបសន្តោតិតិ សន្តោ ឧបសន្តោ ျှံပေလးလ္လာ အိစ္စ၊ကာ စဆိုပ္စုလျှးလွားနာ နိ စြေ့ဗီ နိ ကား ဧဗိ ສິ ກຸດກາຍ ສິ ຂຶ້ນເກຍ ສິ ເກຍາກຍໍ້ສິ ສິ (ຄຸຍັ ទ្រស ត្រេត ។

តត្រេត្តបិ^{ជិត} ខ្ទះតិតាយស្ស មហាតិខ្ទេសោ មុឧប្តដំ អត្តភាវាភិធិព្វត្តិយា ។ តណ្តា យស្ប ឧត្តិ ឧ សំវិជ្ជតិ ឧុបលត្តតិ បហីនា សមុច្ឆិន្នា វូបសត្តា បដិប្បស្បន្ធា អភព្វប្បត្តិតា ញាណត្តិនា ឧត្តាតិ ភវាយ វិភវាយ ខ តណា យស្ប ឧ វិជតិ ។

សុត្តតួបិជិត ខុទ្ទកតិតាយ មហាទិទ្ទេស

ក្នុងកិរិយាកើតដាអត្តភាពរឿយ ។ ។ តណ្កានៃបុគ្គលណា មិនមាន ឥត មាន លោកមិនបាន គឺលោកលះបង់ ផ្ដាច់ផ្ដិល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់ទោ្ងប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឲ្យេង៍បាន ដុតដោយភ្លេីងគឺញាណ ហេយ ហេតុនោះ (ខ្វែន់ត្រាស់ថា) តណ្តាក្នុងភពនឹងវិភព នៃបុគ្គលណា មិនមាន ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

និស្ស័យនៃបុគ្គលណាមិនមាន មួយទៀត តណ្ណាក្នុងភព នឹងវិកព នៃបុគ្គលណា មិនមាន បុគ្គលនោះ មិនអាស្រ័យ ព្រោះដឹងនូវធមិ ។

(១០១) តថាគតពោល នូវបុគ្គលអ្នកមិនអាល័យ ក្នុងកាម ទំនទ្បាយនោះ ថាជាអ្នកសូប គន្ល: (កិលេសជាគ្រឿង ចាក់ស្រេះ) នៃបុគ្គលនោះ មិនមានទេ បុគ្គលនោះ បាន ត្នុងហើយ នូវវិសត្តិកាតណ្ណា ។

(១០៤) ពាក្យថា តថាគតពោលនូវបុគ្គលនោះ ថាជាអ្នកស្ងប់ គឺតថាគតពោលនូវបុគ្គលនោះ សំដៃរ៍នូវបុគ្គលនោះ និយាយនូវបុគ្គល នោះ បំភ្ងឺនូវ**បុគ្គ**លនោះ បញ្ចេញនូវបុគ្គលនោះ ថាជាអ្នកសង្រ អ្នកវម្ងាប់ អ្នកចូលទៅជិតសង្ល អ្នករលត់ទុក្ខ អ្នកសះស្បើយទុក្ខ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) តថាគតពោលបុគ្គលនោះថា ជាអ្នកសង្ល ។

(០០៤) កញ្ញា តស្ស ឧវិជ្ជដ្ដ័តំ កញ្ញាតំ ខត្តាហា កញ្ញា អភិជ្ឈា កាយកញ្ញោ ព្យាទានោ កាយកញ្ញោ សីលព្វត. មរាមាសោ កាយកញ្ញោ ឥនិសថ្នាភិនិវេសោ កាយក. ខ្លោ ។ អត្តនោ និដ្ឋិយា រាកោ អភិជ្ឈា កាយកញ្ញោ ។ មវ វានេសុ អាឃាតោ អប្បច្ចុយោ ព្យាទានោ កាយកញ្ញោ ។

ទសមោ យុវាភេទសុត្តតិទ្វេសោ (nom) តាមេសុ អនមេត្តិនន្តំ តាមាតំ ខន្តា នតោ ខ្វេតាមា វត្តតាមា ខ កំលេសតាមា ខ ។ ចេ។ ឥ មេរំចូនិវត្តភាមា។ ចេ។ ឥ មេរំចូន តំលេសភាមា ។ វត្ថុភាមេ បរិជាធិត្វា តំលេស. ကားမ ဗဟာယ ဗငါတ်နှာ ဂိုးရာန်နှာ ကျင္ရီကာဂ်နှာ អនកាវខ្មុំទ័ត្ធា តាមេសុ អនេចេត្តិ⁽⁰⁾ វិតតាមោ ខត្តតាមេ វន្តតាមេ ទុត្តតាមេ បហ័នកាមេ ខដំនិស្សដ្នតាមោ(b) វីទារកោ ខត្តរកោ វត្តរកោ ទុត្តភាគោ ខហិនភាគោ ខខិនិស្សដ្ឋភាគោ និទ្ញាគោ នំពូតោ សំនិតិកូតោ សុទប្បដ៌សំវេនី ព្រហ្មភូនេន អន្តនា វិហវតីតិ កាមេសុ អនខេត្តាំនំ ។

ឬរារោទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

(១០៣) អធិប្បាយពាក្យថា អ្នកមិនអាល័យក្នុងកាមទាំងឡាយ ត្រង់ពាក្យថា កាម បើតាមទទួន បានដល់កាម៤គឺ វត្ថុកាម១ កំ-លេសកាមទ របេរ នេះ ហៅថា វត្តតាម របេរ នេះ ហៅថា ទ កំលេសកាម ។ ព្រះអរហន្តកំណត់ដឹងវត្ថុកាម លះបង់ កំចាត់បង់ បន្ទោបន់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន នូវកិលេសកាម ជាអ្នកមិន អាល័យក្នុនកាម ពំនឲ្យាយ ជាអ្នកមានកាម ពៅប្រាស មានកាមលះបន់ មានកាមខ្លាក់ចេញ មានកាមរួចស្រឡះ មានកាមព្នេះបន់ មានកាម លោសចេញ មានវាគៈទៅ ជ្រាស មានវាគៈលះបន់ មានវាគ:ភ្លូក ចេញ មានកគៈវួចស្រឡះ មានកគៈហ្គោះថង់ មានកគៈវលាស់ចេញ ជាអ្នកមិនមានប្រាថា ជាអ្នកលេត់ទុក្ខ ជាអ្នកត្រជាក់ ទទួលសុខ មាន ចិត្តដ៏ប្រសើរ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) អ្នកមិនអាល័យក្នុងកាម ទាំនទ្យាយ ។

(១០៤) អធិប្បាយពាក្យថា ឆន្លះនៃបុគ្គលនោះមិនមានទេ ត្រង់ ពាក្យថា គន្លៈ បានដល់គន្លៈ៤ យ៉ង៍ គឺ អភិជ្ឈាកាយគន្លៈ១ ព្យាបាទ-កាយគន្លៈ១ សីលព្វតបរាមាសកាយគន្លៈ១ ៩ទំសញ្ជាតិនិវេសកាយគន្លៈ ១ ។ តម្រេកក្នុងទិដ្តិរបស់ខ្លួន ឈ្មោះថា អភិជ្ឈាកាយគន្លៈ ។ ការគុំគួន ការអាក់អន់ ក្នុងវាទៈរបស់បុគ្គលដទៃ ឈ្មោះថា ព្យាបាទកាយគន្លៈ ។

សុត្តនូមិដ**េ ខុទ្ទក**និរោយស្ស មហានិទ្ទេសោ អត្ថនោ សីលំ ។ កែ ។ សីលព្វតំ ។ បរមសត៌ សីលទ្ធតមរាមាសោ កាយកន្លោ ។ អត្តនោ ឝំដ្ម័ ន់ខំសទ្ធាភិនិវេសោ តាយកន្លោ ។ នស្បាន អរមាតោ စီကာလာလာ ေၾကာင္း အေနာ္ အေနာ္ အေနာ္ ឧត្ត័ ឧ សត្តំ ឧ សំដៃត្តំ នុមលក្គត្តំ មហ័នា សមុច្ឆិណ រ៉ូបសន្ឋា បដិប្បស្សន្វា អកទ្វុប្បន្តិតា ញាណក្តិនា အေျက် ကေတ္တာ အလ႑ အားဦးရဲ့ ၅ (೧୦៥) หลาว เอา วิยลิสลุ้ วิยลิสา /ยุลิ ခဏ္ဍာ ဟာ ဂ၊က လာဂ၊က ၅၊ ဗ႑ မနိဳင္ဆို၊ လာ၊က អតុសលម្ល ។ សៃត្ថិតាត់ កោលត្ថេរ សៃត្ថិតា ។ វិសតាត់ វិសត្ថិតា ។ វិសាលាត់ វិសត្ថិតា ។ វិសដាត់ សៃត្តិតា។សែមត៌សៃត្តិតា។សៃក្នត់តំសៃត្តិតា។ វិសំហរត់តំ សៃត្តិតា ។ ស្ងៃងនិតាតំ សៃត្តិតា ។ វិសមូលាន់ វិសន្តិកា ។ វិសដលាន វិសន្តិកា ។

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

បុគ្គលស្ទបអង្អែលសីល ឬវ័ត ឬក៏សីលខឹងកែរបស់ខ្លួន ឈ្មោះថា សីលព្វតបរាមាសកាយគន្ល: ។ ខិជ្ចិរបស់ខ្លួន ឈ្មោះថា ៩ខំសក្ខា-ភិទិវេសកាយគន្ល: ។ ពាក្យថា នៃបុគ្គលនោះ គឺនៃព្រះអរហន្តទីណា-ស្រព ។ ពាក្យថា គន្ធៈនៃបុគ្គលនោះមិនមានទេ បានសេចក្តីថា គន្លៈ នៃបុគ្គលនោះ មិនមាន ៩តមាន លែងមាន លោកមិនបាន គឺលោក លះបង់ផ្តាច់ផ្តិល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតទ្បើងបាន ដុតដោយភ្លើងគឺញាណហើយ ហេតុនោះ (ខ្វង់ត្រាស់ថា) គន្លៈនៃ បុគ្គលនោះ មិនមានទេ ។

ទ សមោ បុរាភេទសុត្តនិ ខ្ទេសោ
វិសមវិកោតាតិ វិសត្តិតា ។ វិសាលា វា ខន សា តណ្តា
្ទុខេសខ្លេកខ្លេកសេដៅដូច្នេត្តលេកលោ អាវាសេ
។ បេ ។ និដ្ឋ សុន មុន វិញានព្វេសុ ជម្មេសុ វិសដា
វិត្តតាត់ វិសត្តិកា ។ អតាវិ សោ វិសត្តិកាត្តំ សោ
តម វិសត្តិតាំ តណ្ដំ អតារិ ឧត្តរិ បត្តាំ សមតិភ្លាម
វត់វត្តតំ អតារិ សោ សៃត្តិកំ ។ តេលមា កកក
ន ទ្រុម ឧបសន្លោន កាមេសុ អន ចេកក្តិជំ
កញ្ច តស្ប នាំដូត្តិ អតារិសោរិសត្តិភាត្តិ។
(೧୦៦) ឧតសរប្តតា បសកេ សេត្តិវត្តា វិជតិ
អន៍() វាបិ ជិវត្ត វា ជ ត ស្ម័ ទ្ បល ព្ភតិ ។
១ ម. អត្ថា ។

ឲម.អត្តា ។

បុរារវាទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

ឈ្មោះថា វិសត្តិកា ញោះជាធម្មជាតិមានគ្រឿងហិកោតជាតិស ។ មួយ ទៀត តណ្កានោះ ជាធម្មជាតិដ៏ខូលាយ ជ្រួតជ្រាប ផ្សាយទៅ ក្នុងប្រ ក្នុងសំឡេង ក្នុងភ្វិន ក្នុងរស ក្នុងផ្សព្វ ក្នុងត្រកូល ក្នុងពួក ក្នុងកា កំស ។ បេ។ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលឃើញ ឮ ប៉ះពាល់ ឬគួរដឹង ញោះហេតុនោះ តណ្កា ទើបឈ្មោះថា វិសត្តិកា ។ ពាក្យថា បុគ្គលនោះ ពានធ្ងងហើយនូវវិសត្តិកាតណ្តា គឺបុគ្គលនោះ បានធ្ងង ធ្ងងទ្បើង ធ្ងងកាត់ ឈានឥន្ធង ប្រព្រឹត្តឥន្ធង នូវតណ្តា ដែលឈ្មោះថាវិសត្តិកានេះ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះ បានធ្ងងនូវកៃសត្តិកានេះ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះ បានធ្ងងនូវកៃសត្តិកាតណ្តា ។ ហេតុ

តថាគតពោលនូវបុគ្គលអ្នកមិនអាល័យ ក្នុងកាមទាំងឡាយ នោះ ថាជាអ្នកស្ងប់ គន្លះនៃបុគ្គលនោះ មិនមានទេ បុគ្គលនោះ បានធ្វុងហើយ នូវវិសត្តិកាតណ្យា ។ (១០៦) បុត្ត សត្វចិញ្ចឹម ស្រែ នឹងទី របស់បុគ្គលនោះ មិនមាន ទេ អត្តទិដ្តិក្តី និវត្តទិដ្តិក្តី គេរកមិនបានក្នុងបុគ្គលនោះទៀយ ។

060

សុត្តន្តចិដិតេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ (೧۰៧) ធ តុស្ស បុត្តា បស់វេវា ទេត្ត វត្តញ្ វិជ. ត័ត៌ នាត៌ បដំត្តេចោ ។ តស្អាត៌ អរមាតោ ទីណា. សវេស្ស ។ បុត្តាតិ ចត្តារោ បុត្តា អត្តដោ បុត្តោ ខេត្តដោ ប៉ុត្តោ ឧិន្នកោ ប៉ុត្តោ អន្តេវាសំកោ ប៉ុត្តោ ។ បសភេតិ អដេន្យការ កុត្តាដស្វភាព មាន្តិភាសប្អូន្យាក់ ។ ខេត្តខ្លំ សាល់ត្វេត្តំ ហៃត្វេត្តំ មុក្តត្វេត្តំ មាសត្វេត្តំ យាក្វេត្តំ តោធូមក្តេត្តំ តំលក្តេត្តំ ។ វត្ថុតំ ឃវវត្ត កោដ្ឋកាវត្ បុរេវត្ត បញ្ជាត់ អាកមវត្ត វិញារវត្ត ។ ជ តស្បូ បុត្តា មករហេ ខេត្ត វត្ថុញ្ញ វិជ្ជត័ត៌ តក្ស បុត្តមវិក្កហោ ង មសុខភ្លែញ ង ខេត្តមក្តែ ហេ អត្ថមក្តៃ ហេ ង ឧត្តិ ឧ សត្តិ ឧ សំរៃដូន្តិ ឧុបលគ្គន្តិ បហគា សមុទ្ធិញ ូមសត្តា មដ៍ប្បស្សន្តា អភព្វប្បត្តិតា ញា**លា**ក្តិលា ဒေရျားနား **ေနာက္မ ဗုန္မာ ဗကၤဂၤ (**ခုန္မီ ၊နာ့ဏ္ ဦင္အနား() ၅ 9 ម. វិជ្ជិត្តិ ។

9/20

៍ សុត្តនូចិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស (១០៧) អធិប្បាយពាក្យថា បុត្រ សត្វចិញ្ចឹម ស្រៃ នឹងទី របស់ បុគ្គលនោះ មិនមាន េ ត្រង់ពាក្យថា មិន គឺជាពាក្យឃាត់ ។ ពាក្យ ថា របស់បុគ្គលនោះ គឺរបស់ព្រះអរហន្តទីណាស្រព ។ ពាក្យថា បុត្រ ជានដល់បុត្រ៤ ពួក គឺ បុត្រកើតអំពីខ្លួន ១ បុត្រកើតក្នុងខែត្រ **១** ឋត្រដែលគេឲ្យ១ បុត្រគឺសិស្ស១ ។ ពាត្យថា សត្វចិញ្ចឹម គឺ ពពែ ចៀម មាន ជ្រក ដំរី គោ សេះឈ្នោលនឹងសេះញី ។ ពាក្យ ថា ស្រែ គឺ ស្រែស្រុវសាលី ស្រែស្រុវធម្មតា ស្រែសណ្ដែតបាយ ស្រែសណ្ដែកពជមាស ស្រែស្រវដំណើប ស្រែស្រវស្រង៉ែ ស្រែ " ល្ ។ ពាក្យថា ទី គឺ ទីផ្ទះ ទីដង្រុក ទីវាងមុខ ទីវាងក្រោយ *ទីសូ*នច្បារ ទីលំនៅ ។ ពាក្យថា បុត្រ សត្វចិញ្ចឹម ស្រែ នឹងទី វបស់បុគ្គលនោះ មិនមានទេ បានសេចក្តីថា ការហ្លួងហែងបុត្តក្តី ការ ហ្លូងហែងសត្វចិញ្ចឹមក្តី ការហ្លូងហែងស្រែក្តី ការហ្លូងហែងទីក្តី របស់ ឋុគ្គលនោះ មិនមាន ឥតមាន លៃងមាន បុគ្គលនោះមិនបាន គឺលោកលះបង៍ ផ្តាច់ផ្តិល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់រមាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យ កើតទ្បើងបាន ដុតដោយក្ខើងគឺញាណហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស ថា) បុត្រ សត្វចិញ្ចឹម ស្រែ នឹងទី បេសបុគ្គលនោះ មិនមានទេ ។

ទសមោ ឬរាភេទសុត្តនិទ្ទេសោ
(೧೦៤) អន្តំ វាចំ ធិវន្តំ() វា ធ តស្មំ ឧបលក្អ-
តំតំ អត្តាតំ សស្បត់ខ្ញុំ (b) នត្ត (m) ខែវត្តាតំ ឌុខ្មេន.
ຂໍ້ຊູ່ ລະ ກະຄາສ ສຍາສິ ລະ ລະ ລະຄາສ ຍຸ ຫຼື ສ ຄູ່
နေနို့ ၈ က က က က က က က က က က က က က က က က က က
အခ်ို့ ဗိုက္ခ်ိဳးခရွိ အလုိ အခ်ို ကတ်ဆို ၈ မောက်မိုက္ခ်ီ
សមត្ថិភ្លានោ អហោ វូនថ្មីបរិហាន រឺតិវត្តោ ។ សោ
វុដ្ឋកសោ ចំណួចរណោ ។បេ។ ឧត្តិ តស្បូ មុឧត្តភេតិ
អត្តំ ធុខ និវត្ត ក ន តស្មី ឧបលក្គត់។ តេនា មា កកក
\mathfrak{s} so \mathfrak{s} and set and \mathfrak{s} and set and \mathfrak{s} and set and set and \mathfrak{s} and set and \mathfrak{s} and set and s
អត្ត វាបិ លិរត្ត វា ន តស្មឺ ឧបលព្ភត័ត ។
(០០៩)យេន(៥) វិដ្ដំ ទុខុដ្ឋនា អនោសមណាញាញណា
តំ តស្ប អមុក្រេត តស្មា វា ខេសុ ខេជត៍ ។
៩ម. យ គ នំ ។

06 x

បុរារោទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

(១០៤) អធិប្បាយពាក្យថា អត្តទិដិត្ត និវត្តទិដិត្តី គេរកមិន បានក្នុងបុគ្គលនោះ ឲ្យីយ ត្រង់ពាក្យថា អត្តា គឺសសត្រទិដ្ឋិ មិនមាន ពាក្យថា និវត្តា គឺទច្រេទទិដ្ឋិ មិនមាន ការប្រកាន់ថាអត្តា មិនមាន ការគប្បីដោះថា និរត្តា មិនមាន ។ ការប្រកាន់នៃបុគ្គលណា មិន មាន ការគប្បីដោះនៃបុគ្គលនោះ មិនមាន ការគប្បីដោះនៃបុគ្គល ណា មិនមាន ការប្រកាន់នៃបុគ្គលនោះ មិនមាន ។ ព្រះអរហន្ត កន្ធងផុតការប្រកាន់នឹងការដោះ ប្រព្រឹត្តកន្ធង នូវការចំរើននឹងការ សាបសូន្យ ។ ព្រះអវហន្តនោះ មានការនៅ (ក្នុងអរិយវ៉ាស:) នៅវួចហើយ មានការប្រព្រឹត្តសន្យំហើយ ។ ២េ។ កពថ្មីរបស់លោក មិនមាន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ឋា) អត្តទិដ្ឋិកី និវត្តទិដិកី គេរកមិន បានក្នុងបុគ្គលនោះ **។** ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា បុត្រ សត្វចិញ្ចឹម ស្រៃ នឹងទីរបស់បុគ្គលនោះ មិនមានទេ អត្ថទិជិតី និត្តទិជិតី គេរកមិនបានកងបគលនោះទៀយ 🤊 (១០៩) មួយទៀត សមណៈព្រាហ្មទាំងទ្បាយ ជាបុថុដ្ឋន គប្បីពោលដោយកំលេសណា បុគ្គលនោះ មិនធ្វើកំលេស នោះឲ្យជាប្រធាន ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ មិន ញាប់ញ័វ ក្នុនវាទៈ ទំនឡាយ ។

96 d

សុត្តនូមិដិពេ ខ្មុតតិកាយសូវ មហាតិទូសោ $(\mathbf{0} \circ \mathbf{0})$ $(\mathbf{U} \circ \mathbf{C}^{(\mathbf{0})})$ $\mathbf{I}_{\mathbf{a}_{\mathbf{a}}}^{\mathbf{a}}$ $\mathbf{U} \mathbf{U} \mathbf{C}^{\mathbf{a}}$ $\mathbf{U} \mathbf{C}^{\mathbf{a}}$ $\mathbf{U} \mathbf{U} \mathbf{U}$ က္រတ္ခယ္စာဆို ရမွန္ရဲ့အားေၾကာင္အေဒ မွမွန္တဲ့က ၅ မွမွ តាំលេសេ ៨ ខេត្តតំ មុទុដ្ឋ៣ ។ មុខុ អាំមាតសត្តាយ. និដ្ឋិការតំ មុដុដ្ឋនា ។ មុដុ សត្ថារានំ មុទុលោកំ. កាត់ បុដ្ឋនា ។ បុដ្ សព្វកតំហំ អាវុធិតាតំ(b)បុដ្ដជួន ។ បុដ្ដ នានាភិសដ្ខាហេរាំ អភិសដ្ខហេរ្តិតំ **ပု**င္ခန္တြာ **។ ပု**င္ခ ေဆးအေနးမားေတာ္ ျပားခ်ိဳးေဆး ပုင္ခန္တာ ။ បុដុ នានាសន្តាបេហ៍ សន្តបេ្បន្ត័តំ បុដុជ្ជនា ។ បុដុ យខាមរិន្យា ហេ ហិ មរិនយ្ហន្តិតំ មុមុដ្ឋលា ។ មុមុ មញ្ចុស្ ကာမဂုံးကေလ ၊ ရွာ ဂိဳဒ္ဒာ ဂင်္င္ခရာ မင္မ်ိဳရာ မင္မ်ိဳးရာ မင္မ်ိဳးရာ မင်္င္ခရာ လက္က လက္ရွိ၏ စလိုရုဒ္ဒာ၏ ဗုနုင္ဆင္ဆာ ၅ ဗုန္ စက္ခ္သာ ອິກເພາຍົ້ ສາຊະາ ອິຊະສາ ຍິຍົຣາ ຍຂໍ້ຍູຊາ ខដិតកុឆ្លិតាតិ ខុ៩ុដ្ឋនា ។ សមណាតិ យេកេចិ តតោ ពហិន្ទា បរិត្វាដុបកតា បរិត្វាដសមាបន្ទា ។ **១ ម. យេន នំ ។ ៤ ម. អាវុដ្ឋិតាតិ** ។

നെഠ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

($\circ \circ \circ$) អធិប្បាយពាក្យថា មួយ ទៀត សមណ ពាហ្មណ៍ ទាំងខ្លាយ ជាបុថុដ្ឋន គហ្វីពោលដោយកំលេសណា សំនូវត្រង់ពាក្យ ថា បុថុដ្កន ចុះបុថុដ្ឋន ដោយអត្ថដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថា បុថុដ្ឋន ក្រោះ ញ៉ាំងកំលេសក្រាស់ឲ្យកើត ។ ឈ្មោះថា ចុថុដ្ដន ក្រោះមិនទាន់កំចាត់ បង់សក្តាយទិដ្ឋដ៏ក្រាស់ ។ ឈ្មោះថា បុថុដូន ព្រោះជាអ្នកយល់មុទ សា ស្តា ទាំង ឡា យដ៏ច្រើន ។ ឈ្មោះថា ឬថ្មដួន ព្រោះ ថាអ្នកត្រវគត៌ ទាំង ព្លូងដ៏ច្រើនរួចរឹត ។ ឈ្មោះថា បុថុដ្ឋន ព្រោះតាក់តែងដោយអភិសង្ខារ រផ្សង១ដ៏ ច្រើន ។ ឈ្មោះថា បុថុដ្ដន ពោះត្រវដំនន់ ផ្សេង ១ ដ៏ ច្រើន បនក្កតំទៅ ។ ឈ្មោះថា បុថុដ្ឋន ក្រោះអន្ទះអន្ទែងដោយសេច-ក្តីអន្ទះអង្វែងផ្សេង ៗ ដ៏ច្រើន ។ ឈ្មោះថា បុថុដ្ឋន ព្រោះត្រូវ សេចក្តីក្តៅក្រហាយផ្សេង ។ ដំច្រើនដុតហើយ ។ ឈ្មោះថា ឬថុដ្ឋន ព្រោះជាអ្នកត្រេកអរ ចន៍បាន គ្នាក់ចុះ ងុលងថ ជ្រលដ្រថ ជាថ នៅ ចំពាក់នៅ សាន់វ៉ឺន់នៅ ក្នុងកាមគុណទាំង៥ដ៏ច្រើន ។ ឈ្មោះ ថា បុថុដ្ឋន ក្រោះត្រូវនីវរណៈ ទាំង ៩ ដ៏ច្រើន ខ្ទប់ ភំង ហ៊ុម ថិទ ធុំង គ្របហើយ ។ ពាក្យថា សមណៈ គឺ ពួកជនណាមួយ ចូ**ល**ទៅកេចវិត្វាជត ជាទានក្រៅសាសនានេះ ចួសជាបរិត្វាជត ។

ទសមោ យុវាពេទសុត្តនិទេ្តសោ ព្រាញ្ណាតិ យេកេខំ កោងឧិភា ។ យេធ វដ្លំ មុខដំនួនា អនោ សមណ៍ព្រាញណាត់ មុខ្មដំនួនា យេន ກເຮລ ກໍເຂເບິ່ງເພາະ ເຮາເຈກາ ແຂເດິງ ເພາະ ເອາ. លេខ វនេយ្យ យែន មានេន វនេយ្យ យែន វនេយ្យ အင်္ပေ့မူနေရာက် ကိုက္ကား၊ ဗီဒီးနီန ဗကာ ၂ကာဗာန វនេយ្យំ យេឆាំ អនុសយេឆាំវនេយ្យំ រត្តោតិវា នុឌ្លោតិ ក់ ទូ ្រោត ក់ វិធិព ឆ្នោត កំ មកមដ្ឋោត កំ វិ ក្តេមក-តោត អ អនិដ្ឋន័តោត អ ថាមកតោត អ ។ តេ អភិស. ផ្ទាំព មហ័នា អភិសផ្ទាំពនំ មហ័នត្ថា កតំយោ យេន វនេយ្យំ នេវយ៍កោត អ តិវត្ឆានយោធិកោត អ ចិត្តិវិ សយ៍កោត អំ មនុស្សេត អំ នេអេត អំ រូមតំអំ អរូ-ប៉ឺតំក់ សញ្ជិតំកំអសញ្ជិតំកំ នៅសញ្ជាលសញ្ជិតំកំ។

បុរាពេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

តាក្យថា ត្រាហ្មណ៍ គឺពួកជនណាមួយ ដាកោវាទី ។ ពាក្យថា មួយទៀត សមណ្យាញណ៍ ទាំងទ្បាយជាបុថុដ្ឋន គប្សីពោលដោយកំលេសណា ចានសេចក្ដីថា ពួកបុថុដ្ឋនគប្បីពោលដោយរាគ:ណា គប្បីពោលដោយ ទោស:ណា តប្បីពោលដោយទោហ:**ណា** តប្បីពោលដោយមានះណា គប្បីពោលដោយទិដ្តិណា គប្បីពោលដោយទទួច្លៈណា គប្បីពោលដោយ វិចិតិច្ចាណា គប្បីពោលដោយអនុស័យណា ថា (អ្នកនេះ) ជាអ្នកត្រេកអរ ឬថាជាអ្នកប្រទូស្ត្ ថាជាអ្នកវៃឆ្លែង ឬថាជាអ្នកជាប់ចំពាក់ ថាជាអ្នកស្លាប អន្តែល ឬថាជាអ្នកដល់នូវសេចក្តីរាយមាយ ថាជាអ្នកមិនដាច់ស្រេច ឬថាជាអ្នកដល់នូវកំឡាំង ។ អភិសត្ខាវទាំងនោះ បុគ្គលនោះលះបង់ហើយ ញ្រោះលោកលះបង់ នូវអភិសត្តារ**ាំ**ងទ្បាយអស់ហើយ ពួកបុថុដ្ឋន គប្បី ពោលនូវគតិទាំនទ្យាយ ថា (អ្នកនេះ) ជាអ្នកកើតក្នុនរក ឬថាជាអ្នកកើត ក្នុងកំណើតតិរុក្ខាន ថាជាអ្នកកើតក្នុងចិត្តិវិស័យ ឬថាជាមនុស្ស ថាជា-ទេវតា ឬថាជារូបទ្រហ្ម ថាជាអរូបទ្រហ្ម ឬថាជាសញ្ចីសត្វ ថា ជាអសញ្ជីសត្វ ឬថាជានៅសញ្ជីនាសញ្ជីសត្វ ដោយហេតុណា y

សុត្តន្តចិនពេ ខុទ្ធតនិកាយតម្អ មហាន់ទ្ទេតេភា ကောက်ဆို အဆို ကောက်ဆို အကားလာ အဆို ကောက် အိုးဆက္ရန္က နိုက္က ကားရန္က နိုက္က ကားအားအား နိုက္က အားအား យេខ រដ្ដំ ខុដុដ្ឋនា អដោ សមណព្រាញណា ។ (000) តំ តស្បូ អមុកេត្តតន្តំ តស្បាត៌ អហេតោ ទំណាស់ស្ប៍ ។ មុក្រភ្នាភេទ ខ្វេ មុក្រភ្នារា ទណ្ឌ-មុក្រឡាកេ ខ ខំដំបុក្ខោកេ ខ ។ ខេ។ អយំ តណ្ដា-បុក្រភ្នាកេ ។ ចេ ។ អយំ និដ្ឋ ពុក្ខាកេ ។ តស្ប តណា -^{ខុ}កេត្តារោ ខហ័នោ ន៍ដ្ទំទុកេត្តារោ ខដំនិស្សដ្តោ តណាបុក្រោរស្ប បញ្ចនត្ថា ឧដ្ដំបុក្រោរស្ប បដំធំ-ស្ប៍ដន្តា ជ តណ្តំ ។ ឧំដ្នំ ។ បុរតោ កាត្វា ខរតំ ជ ដ្តំទូដោន និដ្តិកេតុ ន និដ្ឋាធិបតេយ្យា ន តណ្ដាយ វា ឌិដ្ឋិយា វា មរិវាវិតោ ចរតិតិ តិ តស្ប៍ អមុកេត្តតំ។

າດປ

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

ព្លកបុថុដ្ជន គប្បីពោល គប្បីសំដែង គប្បីពណ៌នា គប្បីបំភ្លឺ គប្បី ថ្ងៃង ដោយហេតុណា ហេតុនោះមិនមាន បច្ច័យនោះមិនមាន កាវណ៍នោះមិនមាន ហេតុនោះ(ទ្រង់ត្រាស់ថា) មួយទៀត សម-ណត្រាហ្មណ៍ពំងឲ្យយដាបុថុដ្ជន គប្បីពោលដោយកិលេសណា ។

ប្រធាន ត្រង់ពាក្យថា បុគ្គលនោះ គឺព្រះអវហន្តទីណាស្រព ។ ពាក្យថា ការធ្វើឲ្យជាប្រធាន បានដល់ការធ្វើឲ្យជាប្រធានមាន៤ គឺ ការធ្វើឲ្យជា ប្រធានគំតណ្ហ ១ ការធ្វើឲ្យជាប្រធានគឺទិដ្ឋិ ១ ។ បេ។ ខេះ ការធ្វើឲ្យជា ប្រធានគឺតណ្កា ។ បេ ។ នេះ ការធ្វើឲ្យជាប្រធានគឺទិដ្ឋិ ។ ការធ្វើឲ្យជា ប្រធានគិតណ្ហា បុគ្គលនោះលះបង់ហើយ កាវធ្វើឲ្យជាប្រធានគឺទិដ្ឋិ បុគ្គលនោះវលាស់ចោលហើយ ព្រោះលោកលះបង់នូវការធ្វើឲ្យជាប្រជាន គិតណ្ហា ព្រោះលោកវលាស់ចោលនូវកាវធ្វើទីត្រាប្រជានគឺទិដ្ឋិ លោក ទើបមិនប្រព្រឹត្តធ្វើតណ្តាឬទិដ្ថិឲ្យជាប្រធាន ជាអ្នកមិនមានទន់ជ័យគឺតណ្តា ษิรยารรล์คัล แก ยิรยารส แก สารติบลี ยิรยารรล์สั้นคริริสิ ยิร មានទង់គឺទិដ្ឋិ មិនមានទិដ្ឋជាអធិបតី មិនត្រវតណាឫទិដ្ឋិប្រត្រឹត្ត ចោមកេម " ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះមិនធ្វើកំលេសនោះឲ្យជាប្រធាន 🤊

ទសមោ បុរាភេទសុត្តទីខ្ទេសោ
(೧೧৬) នស្នា វា ខេស្ត ខេ៩តិតិ នស្នាតិ នស្មា
តំតារណា តំហេតុ តប្បច្ចុយា តំនំនានា វានេៈសុ
នួយបានស្មានស្លាយ ការសាយ អតាត្តិយា អរណ្ណា.
ໜ້າ ລະຄົນອີລິສົມໄດ້ ຂໍ້ອີນລາ ພາກາ້າ
ឧប្បវជន៍ ឧ សម្យវជន័ត័ តស្មា វា ខេសុ នេ៩តំ។
តេះលាហ កកហ
យេនរដ្ដំ ជុនុដ្ឋនា អនោសមណាញហ្ណាណ
តំតស្សអបុកេត្តតំ តសាវា នេសុ នេ៩តំតំ ។
(១០៣)វីតកេះភោអមច្ឆាំ ធ ឱ្យសារសុ ^(១) វឧតេ មុធ៌
នេសមេសុន និមេសុ តាញ់ នេះតំអតាញ់ យោ ។
 ម. ខស្សេស្ ។

ஏற ற

ឬរារោទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

(១១៤) ពាក្យថា ព្រោះហេតុនោះ ក្នុងបទថា ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះមិនញាបញុវក្នុងវាទ:ពាំងឡាយ គឺ ព្រោះហេតុនោះ ព្រោះ កាវណ៍នោះ ក្រោះទំនងនោះ ក្រោះបច្ច័យនោះ ក្រោះនិទាននោះ បុគ្គលនោះ មិនញាប់ញ័រ ឥតញាប់ញ័រ មិនកម្រើក មិនវន្ទត់ មិន វំជួយ មិនបែបត្រឲ្យប ក្នុងវាទៈទាំងទ្យាយ គឺក្នុងទបវាទៈ ក្នុងពាក្យ និន្ទា ភ្នងពាក្យតិះដៀល ភ្នងពាក្យបង្គាប់ ភ្នងពាក្យមិននាំមកនូវគុណ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ មិនញាប់ញុំក្មេង វាទៈទាំងទ្បាយ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មួយទៀត សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងទ្យាយ ដាបុថុដ្ឋន គប្បី ពោលដោយកំលេសណា បុគ្គលនោះ មិនធ្វើកំលេសនោះ ឲ្យជាប្រធាន ព្រោះហេតុនោះ ថុគ្គលនោះ មិនញាប់ញ័រ ក្នុងវាទ: ទាំនទ្យាយ ។ (១១៣) ថុគ្គលដាអ្នកប្រាសចាកសេចក្តីប្រាថ្នា ជាអ្នកមិនមាន សេចភ្លឹកំណាញ់ ដាមុនិ មិនពោលក្នុងហេតុ ដ័ទ្ទស់ទេ មិនពោលកងហេតុដ៏ស្មើទេ មិនពោលកងហេតុដ៏ថោកទាប ទេ ជាអ្នកមិនមានកប្បៈ មិនដល់នូវកប្បៈ ។

សុត្តនូមិដភេ ខុទ្ទកនិកាយសុរ្ មហានិទ្ទេសោ (០០៤) វីតកេះ ភេ អមច្ឆាំតិ កេះ សេរុទ្ធតិ តណ្ហា យោរាតោ សារាតោ ។ មេ។ អភិជ្ឈា លោកោ អតុស. ႒ံ့ၓေလးရွာ ဗၕိဎျလ႑ုံးၕ္မွာ ၾအစ္ပုံးစ္ခ်ိုးကော ញာကာက္ဂ်ဲ့ဇာ ေးးရွာ (AD ကိုင္ခံဆို ဂ်ီးကေးကေ ၊ (AD ကို ကေနာ်းင္အာ ។ ខេ ។ និដ្ឋ សុ តមុតវិញាតទ្រេសុ នម្មេសុ អភិ ខ្វោ អកពិតោ អមុខ្មុំតោ អនរជ្ឈាមរន្នា វីតកោះនោ ខត្តកោះ វន្តតេះជោ មុន្តតេះជោ បដំធំស្ប្ដដ្ឋតេះជោ និទ្ញាតោ ធំឲ្យតោ សំតិក្ខតោ សុទប្បដិសំវេនី ត្រហ្វក្ខុតេន អត្តភា វិហរត័ត៌ វីតកេតោ ។ អមចូរីតំ មចូរិយត្តំ បញ្ យំរែខ្នមកល យំរែខ្នមហគ្គ យំរែខ្នមភកក ន៍ឈរែខ្ទម វណ្ណមនូវិយំ ឧម្មមនូវិយំ យំ រាវរុទំ មនុវិយំ ។ បេ ។ តាហោ ឥនំ រុទ្ធន៍ មជ្ញាំយំ ។ យស្បេន៍ មជ្ញាំយំ

ඉගුර

សុត្តនូបិជិត ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស (១១៤) ពាក្យថា ជាអ្នកប្រាសចាកសេចក្តីប្រាថា ជាអ្នកមិនមាន សេចត្តីកំណាញ់ អធិច្បាយថា តណ្តូ លោកហៅថា សេចក្តីប្រាជ្ញា បានដល់ តម្រេក តម្រេកទាំង ។ បេ ។ អភិដ្_{បា} លោក: អកុសលមូល ។ សេចក្តីប្រាថានេះ ថុគ្គលណាលះថង ផ្ដាច់ផ្តល ឲ្យសូប ឲ្យសូបរមាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឲ្យេងីបាន ដុតដោយក្មេងគំ ញាណហើយ បុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកព្រាសចាកសេចក្តីព្រាថ្នា ។ បុគ្គលនោះ មិនប្រាថាកងវូប ។ បេ។ មិនប្រាថា មិនចំពាក់ មិន ងុលងថ មិនដ្រលដ្រថ ក្នុងពូកធម៌ដែលគប្យីឃើញ ឮ ច៉ះពាល ថ្វដឹង គឺជាអ្នក ត្រុសចាកការ ត្រាថ្នា លះបង់ការ ត្រាថ្នា ខ្លាក់ចោលការ ជ្រាថ្នា រួចចាតការប្រាថ្នា លោស់ចោលការប្រាថ្នា មិនមានសេចក្តី ស្រេកឃ្លាន មានទុក្ខលរត់ហើយ ជាអ្នកត្រជាក់ សោយសុខ នៅដោយចិត្តដ៏ប្រសើរ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកប្រាស တင်္ဂလဗ္ဂန္ဂိုရာတ္ ၂ စာချွတ္ လေဗန္ဂီင်္ဂကာ က် နန္ဒဝေတေ မိဒဓာဒ សេចក្តីកំណាញ់ បានដល់សេចក្តីកំណាញ់៩ គឺ កំណាញ់អាវាស ១ <u>ကို ကာကြံန္ကျပာစ္က ကို ကာက္ပံ</u>တာက စာက်ကာက္ပဲ ကူ ေစာကို ကာက္ပံ ធម៌ ៖ សេចក្តីកំណាញ់ឯណា មានសភាពយ៉ាងនេះ ។ បេ។ សេចក្តី ប្រកាន់ នេះ លោកហៅថា សេចក្តីកំណាញ ។ សេចក្តីកំណាញ់នេះ

ទសមោ បុរារោទសុត្តនិទ្ទេសោ
បហ័ធំ សមុខ្ញុំធ្នុំ វូបសន្តំ បដិប្បស្បន្តំ អភព្វប្បត្តំកាំ ញា.
ណភ្តិនា ឧឌ្ឍសែរុច្ធន៍ អមច្ឆរ័ត៌ វិតកេនោ អមច្ឆរ័។
(០០៥) ន នុស្សេសុ នៃនេ មុនិ ន សមេសុ ន
ရိမေးမှန်ာ ဗုဒိန်ာ ဗောဒိ ဂုဒ္ဒန်ာ ဤ ဿိ ។ ဗေ ។ မန္ဒ-
ជាលមតិច្ច សោ មុនិ ។ មុនិ សេយ្យេលមស្ម័តិ វា
សន៍សោហមស៊ីតំ ាំ ហ័នេៈ ហមស៊ីតំ ាំ ន វនតំ ន
កាថេតិ ន កណតិ ន ឌីបយតិ ន កេហតើតិ ន
និស្សេស វឌ ទេ ទុនិ ន ស ទេសុ ន និ ទេសុ ។
(၀၀၀) ကဗ်္ဒိ၊ (ဒဲနာ် ၾကဗ်္ဒိ၊ဟာနာ် ကဗျော့နာ် (ဒွ
ကေဗ်ာ္က အလ္ဆာက ဗေျာင္ နိုင္ရွိက ဗေျာင္က ေျပာက
អយំ តណាតាបេរា ១បេរ អយំ និដ្ឋិតាបេរា ។

ව**ාර**

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

ဗုန္ဂလကာ ရာဒလးဗန် ရွာဗ်န္ဂလ ၆၂လဗ် ၆၂လဗ်းမွာဗ် ၊ ရွာမ်ိဳဒ ^គ្លវឲ្យកើតទ្បើងថាន ដុតពេលដោយភ្លើងគឺញាណហើយ ថុគ្គលនោះ លោក ហៅថា អ្នកមិនមានសេចក្តីកំណាញ់ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ជាអ្នក ប្រាសចាត់សេចក្តីប្រាថ្នា ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីកំណាញ់ ។ (១១៥) ពាក្យថា ជាមុនិ មិនពោលក្នុងហេតុដ៏ គួស់ទេ មិន ពោលក្នុងហេតុដ៏ស្មើទេ មិនពោលកងហេតុដ៏ថោកទាបទេ ត្រង់ពាក្យថា មុន សេចក្តីថា ញាណ លោកហៅថា មោន: ។បេ។ មុនិនោះ បាន_ កន្ធន៍នូវបណ្តាញជា គ្រឿនជាចំចំពាក់ ។ មុនិ មិនពោល មិនសំដែង ษิธุตุณิภ ษิธุบรุ ษิรไฮุธชา พฐาหញุสาบุธุณ(บเพ่า บุชา អត្មាអញដាថុគ្គលប្រហែលនឹងគេ ថ្គកំថាអត្មាអញដាថុគ្គលថោកទាប ជាងគេដូច្នេះ ឲ្យីយ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មុនិមិន ពោលក្នុងហេតុដំ ទួសទេ មិនពោលកងហេតុដ៏ស្មើទេ មិនពោលកងហេតុដ៏ថោកទាបទេ ។ (១១៦) ៣ក្យថា កប្ប: ក្នុងបទថា ជាអ្នកមិនមានកប្ប: មិនដល នុវតប្បៈ ពុនដល់កប្បៈ ៤ គឺ កប្បៈគឺតណា ១ កប្បៈគឺឲ្ដិ ១ ។ បេ ។ នេះ កប្បៈគឺតណា ។ បេ ។ នេះ កប្បៈគឺទិដ្ឋី ។

ၾကားတို့၊ယားဆီ ကျဖေျားဆို ၊ နေ့ ကျဖေျားဆို ကျောက် និដ្ដិតាបេរា ខ ។ បេ ។ អយំ នណាតាបេរា ។ បេ ។ អយំ ឧិដ្តិកា េញ ។ តស្ប តណ្ហាកាប្យេ បហំនោ និដ្ឋិតាប្បោ មឌិនិស្សដ្ឋោ តស្ស តណ្ហាតាម្យស្ស មហិ. នត្តា និដ្និតា**ប្យុស្ប ថ**ដ៏និស្សដ្ឋតា តណ្តាតាប្បំ ភា និដ្ឋិ. តាញ់ ា ជ តាប្បតិ ជ ជនេតិ ជ សញ្ហា ជេតិ ជ စိစ္၊နွားစိ အားစိစ္၊နွားစိုးစိုး ကောပ္ခို ၊ ဒေါ် မကာပ္ခါ့၊ ဟ 🤊 នេះ ហេ ភក់ វិតកេរោ មមចូរី ន និស្សេស នេះ មុន ន សមេសុ ន ឱមេសុ តេហ្ស័នេ គឺ អតាហ្ស័យ គឺ ។

୭୩୬

សុត្តតួចិដិព ខុទ្ទពតិកាយ មហាតិខ្ទេស មុនិនោះ លះបង់កប្បៈគឺតណ្ហា លោស់ចោលកប្បៈគឺទិដ្ទិហើយ ក្រោះ លះបន់កប្បៈគ័តណ្ណា ព្រោះលោស់ចោលកហ្វៈគ័ទិដ្ដិ ទើបលោកមិនដល់ មិនចូលទៅជិតដល់ មិនចូលទៅវក មិនប្រកាន់ មិនស្លូបអង្អែល មិន ប្រកាន់ស្អិត នុវតប្បៈគឺតណ្ហា ឬតប្បៈគឺទិដ្ធំ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ឋា) ជាអ្នកមិនមានកប្បៈ ។ ពាក្យថា កប្បៈ ក្នុងបទថា ជាអ្នកមិនមានកប្បៈ ជានដល់ កហ្វៈ ៤ គឺ កហ្វៈ គឺតណ្ហ **១** កហ្វៈគឺទិដ្តិ **១** ។ ហេ ។ នេះ กบารลัล ณา ๆ เบ ๆ เละ กบารลัดนี้ ๆ ยุธิเธาะ ณะบล์กบารลั តណ្កា វលា វរំចោលកប្បៈគឺទិដ្ទីហើយ ព្រោះលោកលះបង់កប្បៈគឺតណ្កា ញ្រោះលោកលោស ចោលកប្បៈគ័ទិដ្ឋិ ទើប លោកមិនឲ្យសម្រេច មិនឲ្យ កើត មិនឲ្យកើតព្រម មិនបង្កើត មិនបង្កើតចំពោះ នូវកប្បៈគឺតណា ឬកប្បៈគឺទិដ្តិ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកមិនមានកប្បៈ មិនដល់ នូវកប្ប: ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា

បុគ្គលដាអ្នក ប្រាសចាកសេចក្តី ប្រាជ្ញា ជាអ្នកមិនមានសេចក្តី កំណាញ់ ជាមុនិ មិនពោល ក្នុងហេតុដ៏ ទួស ទេ មិន ពោលក្នុងហេតុដ៏ ស្មើទេ មិនពោលក្នុងហេតុដ៏ ថោក ទាបទេ កំ ជាអ្នកមិនមានកប្ប: មិនដល់នូវកប្ប: ។

ទសមោ បុរាភេទសុត្ថន៍ទេសោ (០០៧)យស្ស លោកេ សភ័នទ្ទ័ អសតា ខ ន សោខត៍ ជម្មេសុខ ឧកត្តិ សហសាត្រតំ វុទ្តិ ។ (០០៥) យស្បៈ លោក សេតាំ ឧត្ត័តំ យស្បាត់ អយោតោ ទ័ណាសាស្ប្រ។ សកាំ ឧត្ត័តំ យស្បូ មយ្ល៍ ក ៩៩ មហសំ ក ៩៩ ភ្នំ ភាំញិ រូមកនំ ឋននាកនំ សញ្ជាកនំ សន្លារកនំ វិញាណកនំ កហ៍នំ បរាមដ្ឋំ អភិថវិដ្ឋ អដ្ហោសិន៌ អជ៌មន្ត្រំ ឧត្តំ ។ បេ ។ ញាណក្តិនា အေျွန္ခ် ယည္းလားေလာက် အေနာ့် ។ (១០៩) អសតា ច ធ សោចតិតិ ថៃវិណតំ វាវត្តំ ធ សោចតិ ថៃវិលាតស្មី វា វត្តស្មី ន សោចតិ ចក្ត្ មេ វិមរិណតភ្នំ ជ សោខត៍ សោភំ មេ ឃានំ មេ ជិក្ក

จิกาฟ

ប៉ុរាពេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑០

(១១៧) ការហ្លួងហែងថាដារបស់ទូន ក្នុងលោក នៃបុគ្គលណា មិនមាន បុគ្គលណា មិនសោកស្តាយ ព្រោះវត្តដែលមិន មានផង មិនលុះក្នុងធមិទាំងទ្យាយផង បុគ្គលនោះឯង លោកហៅថា អ្នកស្លី ។

(១១៤) ពាក្យថា កាហ្លួងហែងថាជារបស់ទូនក្នុងលោក នៃថុគ្គល ណាមិនមាន ត្រង់ពាក្យថា នៃបុគ្គលណា គឺនៃព្រះអហេត្តទីណាស្រព ។ ពាក្យថា ការហ្លួងហែងថាជារបស់ទូនមិនមាន សេចក្តីថា វត្តណាមួយ គឺរូប វេទនា សញ្ញា សន្លាវ វិញាណ ដែលបុគ្គលក្ចចកាន់ ស្ទាប អន្នែល ប្រកាន់មាំ ចុះចិត្តសិថ បង្ហោនទៅថា នេះរបស់អញ ឬខេះ របស់ពួកជនដទៃដូច្នេះ នៃបុគ្គលណា មិនមាន ១ បេ ១ ដុតដោយ ភ្វើងគឺញាណហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ការហ្លួងហែងថា ជារបស់ទូនក្នុងលោក នៃបុគ្គលណា មិនមាន ១

(១១៩)អធិប្បាយពាក្យថា មិនសោកស្តាយ ព្រោះវត្តដែលមិនមានផង គឺមិនសោកនឹងវត្តដែលប្រែប្រលហើយ ឬមិនសោកក្នុងវត្តដែលប្រែប្រល ហើយ គឺមិនសោកថា ភ្នែករបស់អញប្រែប្រលហើយ មិនសោកស្តាយ មិនលំបាក មិន១ព្រឹក១ល្ល មិនគក់ទ្រុងកន្ទុក់កន្ទេញ មិនដល់នូវសេចក្តី វិធ្វេងថា ត្រចៀករបស់អញ ច្រមុះរបស់អញ អណ្តាតរបស់អញ

ទ ម. អសត្តាយ ។ និ. អសតាយ ។

មេ កាយេ មេ មនោ មេ រូតា មេ សន្ទា មេ កន្ទា អាក់សោ មេ លា គោ មេ យ សោ មេ ខសំសា មេរ សុទំ ទេ ជំរាំ ទេ ជំណូចាតោ ទេ សេខាសនំ ទេ តំំណន់ឲ្យថ្លូយភេសដ្ឋបរិត្តាភេរម មាតា មេ បំតា មេ ກາດາ ເອັກຕີລີເອັບເຄາ ເອັລິດາ ເອັອິດາ ເອ អមទ្ធា មេ ញាតតា មេ សាលោឆិតា មេ ថៃវិ. ណតាត៍ ន សោចត៍ ន ភាលមតំ ន មរិនេះតំ ន ខ្សត្តាន្យ៍ កាន់តំ ន សម្ភោហ៍ អាមដូតតំ ដាមៀមសតា ឧ សោខត៍ ។ អ៩៤ អសានាយ^(®) ខុត្តាយ e ឋននាយ ដុដ្តោ បវេតោ សមោហ៍តោ សមន្លាកតោ ន សោទតិន គឺលមតិន មានៅតិន ឧរត្តាឲ្យ គានុតិ ន សម្មោញ អាជជូត ខេត្តកោតេន ដុដ្ឋោ ចារាតា សាមា ហំតោ សមន្លាកតោ ន សោចតិ ន កំលមតិ ន មរិនេះតំ ន ទុវត្តាន្បី កាន្តតំ ន សម្មោហំ អាមដួត ។ សោទរោកេន មានរោកេន និភ្នំពោកេន តាយរោកេន សឹសរោកេន តាណាពេតេខ មុខរោកេន ឧន្តរោកេន

សុត្តន្តចិងពេ ខុទ្ទកនិកាយសុរុ មហានិទ្ទេសោ

ന്റെപ്പ

ຈ.ກູຜ່

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

កាយ របស់អញ ចិត្ត របស់អញ រូប របស់អញ សំឡេន របស់អញ ក្លិនបេស់អញ សេរបស់អញ ផ្យព្វរបស់អញ ត្រូកូល របស់អញ ពួកបេស់អញ អាវាសរបស់អញ លាករបស់អញ យស าช ស ห ตุ เพช สี พาเพ้า เช่ง ห ตุ พาย พ ห ตุ ซ ไทย พ่ ห ตู ចិណ្ឌូ ជាតរបស់អញ សេនាសនៈរបស់អញ គិលានប្បុរួយកេសដ្ឋបរិក្ខារ របស់អញ មាគារបសអញ ចិតារបស់អញ បងប្អូនប្រសរបស់អញ บธ์บุรเพ็เบพ์หញ กูรเบพเบพ์หញ กูรเพ็เบพ่หញ ยิเสเบพ អញ អាមាត្យរបស់អញ ញាតិរបស់អញ ពួកសាលោចិតរបស់អញ ប្រែប្រលហើយ ដូច្នេះទៀយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនសោក ស្តាយ ព្រោះវត្តដែលមិនមាន យាំងនេះទុះ ។ មួយទៀត បុគ្គលត្រវទុក្ខ-វេទនាមិនជាទីត្រេកអរ ប៉ះពាល់ហើយ គ្របសង្កត់ហើយ ប្រជុំព្រម ហើយ ប្រកបព្រមហើយ ក៏មិនសោក មិនលំពុក មិន រ៉ឹក រុល្រ មិនគត់ទ្រងកនុកកន្ទេញ មិនដល់ នូវសេចក្តីវង្វេង ។ បុគ្គលត្រវ រោគកុងតែក ប៉ះពាល់ហើយ គ្របសង្កត់ហើយ ប្រជុំព្រមហើយ ប្រកបព្រមហើយ ក៏មិនសោក មិនលំជាក មិន រ្យឹក រុល មិន គត់ទ្រងកន្លក់កន្លេញ មិនដល់ នូវសេចក្តីវង្វែង ។ មុគ្គលត្រវ រោគកូងត្រ ចៀក ភេឝកូងច្រមុះ ភេឝកូងអណ្តាត fរោគកង៍កាយ រ រោគក្នុងក្បាល រោគត្រង់សឹកត្រចៀក រោគក្នុងមាត់ ក្ រវាគកឥឆ្នេញ ។

ទសមោ បុរាភេទសុត្តនិទេ្តសោ

តាសេន សាសេន ទំនាសេន ឌុមោន ៨៤ន ភូទ្នំហ. အေဒ မုရွာယ ဗက္ကာစ္ခ်ိဳကာယ လူလာယ က်ိဳလ္ခရီကာယ ត្ត ដ្ឋេន កណ្ដែន តំហាសេន សោសេន អមមាបន ឧខ្ទុយា តាណ្ឌូយា តាខ្លួយា ទេសាយ វិតខ្លុំកាយ លោឆាំតេន ចំន្លេន មនុមេមោន អំសាយ ច័ន្យកាយ កកន្ទលាយ ខ័ត្តសមុដ្ឋានេញ ភាពនេញ សេម្តស. មុដ្ឋានេហ៍ អាពានេហ៍ វាតសមុដ្ឋានេហ៍ អាពានេហ៍ សភ្និចាត់គោមាំ អាតាដេមាំ នតុមវិណាមដេមាំ អាតា. នេហ៍វិសមមវិហារដេហ៍ អាពានេហ៍ និមក្លាមិកោហ៍ អនានេញ៍ កម្មវិចាកដេញ៍ អនានេញ() សិតេន នណ្តេន ជ័យគ្នាយ មិទាភាយ នទ្វារនេ មភាពនេ ឌឹសមកសវាតាតចសំរឹសចសម្លសេរ្ម ឆាំ ដុ ដោ ចពេតោ សទេហ៍តោសមន្លាកតោ ន សោខតំ ន កំលមតំ ន បរិនេះតំ ន ឧរត្តាន្បី កាន្តតំ ន សម្មោហំ អាចដួតតំ រារត្ថិ អមាខ ខ សោខតិ ។ អនុប្ត អមាខេ អស់វិជ្ជមានេ អនុបលត្ថិយមានេ អញោវត មេ តំ តំ វត មេ ឧត្តិ សំយោវត មេ តំ តំ វតា ហំ ឧ លកាមតំ

បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១០

រោគក្នុក ហ៊ឺត ឬសដូង៍ច្រមុះ ក្តៅក្រហាយ ស្តាំងស្គម រោគក្នុងផ្ទៃ វិលមុខ ធ្លាក់ឈាម ចុកសៀត ចុះផ្ទៃ ឃួង ពក វែ.បង រឹងវែ ធតជ្រក ដំណុចពិស ទោស ភម កេគកើតក្នុងទីទារដោយក្រចក ឃុន់ដែក ឈាម ប្រមាត់ ប្រមេះផ្អែម ឬសដូងដុះ បូស ឬសដូង ជាត អាពាធតាំង ឲ្យីងអំពីប្រមាត អាពាធតាំង ឲ្យីងអំពីស្វេស្ម អា. ៣ធតាំង ឲ្យី ន៍អំពី ១ លេ អាពាធតាំ ឲ្យី ន៍អំពី ជាតុ ប្រជុំ គ្នា អាពាធកើត អំពីរដូវប្រែប្រួល អានាធកើតអំពីការវត្យឥរិយាបថមិនស្មើ អានាធកើត អំពីសេចក្តីព្យាយាមរបស់គេ មានវាយចងជាដើម អាពាធកើតអំពីផល កម្ម ត្រជាក់ ក្តៅ ឃ្វាន ស្រេក ទុក្ខារៈ បស្វាវៈ សម្មស្វនៃវាព្វេម មូស ១ស្រ់ កំដៅថ្ងៃ ពស់តូច នឹងពស់ធំ ពាល់ត្រូវហើយ គ្របសង្កត់ ហើយ ប្រជុំត្រមហើយ ប្រកបត្រមហើយ ក៏មិនសោក មិនលំបាក មិន រ្យឹកខ្យល់ មិនគក់ទ្រងកនុកកនេញ មិនដល់នូវសេចក្តីវ៉ាង្វែង ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) មិនសោកស្តាយព្រោះវត្តដែលមិនមាន យ៉ាងនេះ 🤋 ។ មួយទៀត បុគ្គលកាលបើវត្ថុមិនមាន មិនមានព្រម ដែលលោកមិនបាន ត៌មិន សេក មិនលំជាត មិនទុំតែទុល្រ មិនគត់ ទ្រង់ឥន្ទក់កន្ទេញ មិនដល់ នូវ សេចក្តីវិង្វេន៍ថា អើហ្នឹ វត្ថុនោះ បេសអញ អើហ្នឹ វត្ថុនោះអញ មិន មាន ធ្វើម្ដេចហ្ន៍ វត្តនោះអញគប្បីមាន អើហ្ន៍ អញមិនបានវត្តនោះ

សុត្តនូបិ^{ជព} ខុទ្ទ៣និកាយស្បូ មហាតិទ្ទេសោ ជ សោខតិ ជ កិលមតិ ជ បរិ ដេវតិ ជ ខុរត្តា ឡឹ តាន្តតិ ជ សម្មោះ ហំ អាមដ្ឋតីតិ ឯវមា្ជិ អសតា ខ ជ សោខតិ ។

ន នោសាកន៍ កច្ចតំ ន មោហាកតំ កច្ចតំ ន កហាកតំ តច្នុំ ឧ ភកវសេឧ កច្នុំ ឧ នោសវសេឧ កច្នុំ ឧ មេលាសែន កច្ញុំតិន មានសេន កច្ញុំតិន និដ្ឋិសេន កច្ឆាំ ន ឧន្ទុច្ចាសេន កច្ឆាំ ន វិចិតាំថ្នាសេន កច្ឆាំ ន អនុសយរសេន កច្ឆតិន វក្តេហិ ជាម្នេហិ យាយតិ និយ្យតិ យោតិ សំហរិយតិតិ ជម្មេសុ ខ ឧ កច្ឆុំ ។ (០២០) ស វេ សញ្តេតិ វុទ្ធតីតិ សោ សញ្តេ កខិយឆំ កណិយឆំ ឧីខិយឆំ ហេហរិយឆំឆំ ស ហ សត្តោត វុទ្ធត៍ ។ គេលាមា កកក

060

បុរារោទសុត្តតិទ្ទេស ទី ๑០

(๑৬०) ពាក្យថា មិនលុះក្នុងធម៌ពំងំឲ្យយផង គឺមិនលុះ ធន្លាគតិ មិនលុះ ពេ សាគតិ មិនលុះ មោហាគតិ មិនលុះ កយាគតិ មិនលុះ ដោយអំណាចកគ: មិនលុះ ដោយអំណាច ពេ ស: មិទលុះ ដោយ អំណាច មោហ: មិនលុះ ដោយអំណាចមាន៖ មិនលុះ ដោយអំណាចទិដ្ឋិ មិនលុះ ដោយអំណាច ទទួច្ច: មិនលុះ ដោយអំណាចវិចិតិច្ឆា មិនលុះ ដោយអំណាចរនេស័យ មិនត្រូវធម៌ជាពួកដិតនាំ ទៅ មិននាំ ចេញ មិនបន្សាត់ មិនប្រមូល ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនលុះ ក្នុងធម៌ ពំងទ្បាយ ។

(១៤១) ពាក្យថា បុគ្គលនោះឯង លោកហៅថា អ្នកស្ងប់ គឺ បុគ្គលនោះ លោកហៅ លោកសំដែង លោកពណ៌នា លោកបំភ្វឺ លោក ថ្ងៃងថា ជាអ្នកស្ងប់ អ្នកស្ងប់រម្ងាប់ អ្នកស្ងប់ស្ងាត់ អ្នកមានឲុត្តលេត់ អ្នក ស្តតស្ងប់ ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះឯង លោកហៅថា អ្នកស្ងប់ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា

060

ទសមោ បុរាភេទតរុត្តតិខ្មេរសា

យស្ស លោកេសកំនត្តិ អសតា ខ ន សោខតំ ជម្មេសុ ខ ន កច្ឆតិ សឋស ត្លេតិវុទ្ធតីតំ។

ទសមោ ឬរាភេទសុត្តនិទ្ទេសោ និដ្ឋិតោ ។

បុរារោទសុត្តតិទ្ទេស ទី ๑០

ការហ្លួងហែងថាជារបស់ទូន ក្នុងលោក នៃថុគ្គលណា មិន មាន ថុគ្គលណា មិនសោកស្តាយ ព្រោះវត្តដែលមិនមាន ផង មិនលុះក្នុងធម៌ទាំងឡាយផង ថុគ្គលនោះឯង លោក ហៅថា អ្នកសូម ។

បប់ ឬភារោទសុត្តនិះទួស ទី ๑០ ។

ကု၊ ရာ ဗဟ္ခ ရာ ၊ ေနာ နိန့္မ် ၂ စြု ဟ် ၅ (១៥៣) កុតោ បញ្ចូតា កាលញាវិវាជាតំ កាល_ ញោត វាគេ អាតារបាន ភាលយោម វិវានោម តញៅ យោ តាលា សោ វិវានោ យោ វិវាតោ សោ តាលយោ ។ អ៩វា អប់រេន អាតារេន វិវានោ វុទ្ធតំ តាលហស្ស បុព្វភាគោ វិវានោ ។ ភជានោខំ မမ္က ကိုအစို စန္တာထားစု စန္တားထည့္အနံ႔ ေဆြးကို ကေဆာ့ ច្រាញលោហ៍ អិនឆ្គឺ កហមតីថិ កហមតីហំ អិនឆ្គំ ອາລາບ ບຸເຮລ ກີຂຂ້ ບຸເຮຼາບ້ ຍາຮກ ກີຂຂ້ ບໍ່ລາບ້ **ບຸເລລ ກິຂ**ຈັ ບຸເຄຼາຍີ ຍິສກ ກິຂຈັ ກາສາຍີ ກາສກ หิลล์ หล้อย์ หล้อเบา หิลล์ กาลาย์ หล้อเบา វិនេតិ កតិនិចិ ភាគព វិនេតិ សហាយោចំ សហា. យេន វិវនត៍ អយំ វិវានោ ។ ភាតមោ ភាលាហា ។

ពលញវិរិវិទស្វត្តតិទ្វេស ទី ๑๑ (១৬৬) (ព្រះពុទ្ធនិម្មិតត្រាស់សូរថា) ដំលោះ វិវាទ សេចក្តី ^ទ្រឹកទ្យល សេចក្តីសោក ព្រមទាំងសេចក្តីកំណាញ់ មានះ នឹងអតិមាន៖ ព្រម ទាំងការញុះញង់ កើតអំពីណា កិលេស ទាំងនោះ កើតអំពីណា សូមព្រះអង្គសំដែងសេចក្តី ដែល

ខ្មុំសូវនោះ ។

(១៤៣) អធិប្បាយពាក្យថា ដំលោះ រិវាទ កើតអំពីណា ត្រង់ ពាក្យថា ដំលោះ សេចក្តីថា ដំលោះក្តី វិវាទក្តី ដូចគ្នាដោយអាការតែ មួយ ដំលោះណា ដំលោះនោះ ឈ្មោះថា វិវាទ វិវាទណា វិវាទនោះ ឈ្មោះថាដំលោះ ។ ម្យ៉ាងទៀត ដោយអាការផ្សេងគ្នា វិវាទជាបុព្វភាគ នៃដំលោះ លោកហៅថា វិវាទ ។ ពួកព្រះរាជាជដែកនឹងពួកព្រះរាជា ពួក១ត្តិយៈជជែកនឹងពួក.១ត្តិយៈ ពួកព្រាញណ៍ជដែកនឹងពួកព្រះរាជា ពួក១ត្តិយៈជជែកនឹងពួក.១ត្តិយៈ ពួកព្រាញណ៍ជដែកនឹងពួកព្រះរាជា ពួក១ត្តិយៈជជែកនឹងពួក.១ត្តិយៈ ពួកព្រាញណ៍ជដែកនឹងពួកព្រះបាណី នឹងបងបុខ្លួនប្រុស បងប្អូនស្រីជដែកនឹងបេងប្អូនស្រី បងប្អូនប្រុសជដែក នឹងបងប្អូនប្រុស បងប្អូនស្រីជដែកនឹងបងប្អូនស្រី បងប្អូនប្រុសជដែក នឹងបងប្អូនស្រី បងប្អូនស្រីជដែកនឹងបងប្អូនស្រី សំឡាញ់ជដែក នឹងបងប្អូនស្រី បងប្អូនស្រីជដែកនឹងបងប្អូនប្រុស សំឡាញ់ជដែក នឹងបងប្អូនស្រី បងប្អូនស្រីជដែកនឹងបងប្អូនប្រុស សំឡាញ់ជដែក អតាវិតារន្ធមសុតា តាយេន វាចាយ តាលហំ តាហត្ថិ បព្វជំតា អាចត្តី អាចជូត្តា កាយេន វាចាយ កាលហំ កហ្រន្តំអយ់ កាល ហោ ។ ក្នុតោ ខហ្វតា កាល ហា វិវា-នាតំ កាលញា ខ វិវា **នា ខ** កុ តោ ខ ហ្វូ តា កុ តោ ជា តា အု (ဆ ဆ္စာ ရာ အု (ရာ နိ စ နာ္ရာ အု (ရာ နာ နိ စ နာ္ရ ရာ အု (ရာ មាតុក្ខតា ក៏ធំនានា ក៏សមុខយា ក៏ជាតិកា កឹមកាន់ ကလဟလ္၊ ေမွလိ^{ိ႔}အလ္၊ ေမွလိ ဗုဒ္မခ်ိဳး ဟေနို មុចតិ ធំនាធំ បុច្ចតិ សម្ភាំ បុច្ចតិ ចកាំ បុច្ចតិ ស. မှုင္ရာအိ ဗုဋ္ဌနာ မာဏာ၊ ဗုဋ္ဌနာ မားမွ ေက်ာ ဗုဋ္ဌနာ ဗင္ဒ-ယိ ဗုန္မာ လမုန္မလိ ဗုန္မာ ဗဗုန္မာ ယာေနာ မး႕ေျ-សត៌ ខសា នេត័តំ កុតោ ខហ្វូតា កាលហា វិវានា។ (១៤៤) ចរិនៅសោតា សមាមខ្ទុរា ចាត់ មរិនេ. កេត់ ញាត់ព្យួស នេន កំ ដុដ្ឋស្បី កោកព្យួសនេន ក់ ដុដ្ឋស្បូ ហេកត្យម នេន កំ ដុដ្ឋស្បូ សិលត្យ-សភេន កំ ដុដ្ឋស្ប៍ និដ្ឋិតស្រភេន កំ ដុដ្ឋស្ប

ឯ៣៖សមោ ពលហរិវា៖សុត្តនំខ្មេះសា

ពលហរិវាទសុត្តនិទេ្ទស ទី ๑០

ពួកគ្រហស្ត ជាអ្នកទូល់ទ្វាយ ក្នុងការស្វែងវភាទេស តែងធ្វើដំលោះ ដោយកាយវៅថា ពួកបព្វដិតកាលត្រូវអាបត្តិ ក៏ធ្វើដំលោះ ដោយកាយវាថា នេះ ហៅថា ដំលោះ ។ ពាក្យថា ដំលោះ វិវាទ កើតអំពីណា គឺពុទ្ធនិម្មិត សូវមូល សូវហេតុ សូវនិទាន សូវការកើតព្រម សូវការផ្ដើមកើត សូវ សមុដ្ឋាន សូវអាហាវ សូវអាវម្មណ៍ សួវបច្ច័យ សូវសមុទ័យ សួវឈ្មេច. ល្វី អធ្វវ អាវាងនា ចោទ នូវសមុទ័យ នៃដំលោះនឹងវិវាទថា ដំលោះ វិវាទ កើតអំពីណា កអំពីណា កើតព្រមអំពីណា ដុះអំពីណា ដុះវោល អំពីណា កើតប្រាកដអំពីណា មានអ្វីជានិទាន មានអ្វីជាសមុទ័យ មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ត្រាស់ស្លូវថា) ដំលោះ វិវាទ កើតអំពីណា ។

(១৬৬) អធិប្បាយពាក្យថា សេចក្តីទ្បិកទ្យុល សេចក្តីសោក ព្រមទាំងសេចក្តីកំណាញ់ ត្រង់ពាក្យថា សេចក្តីទ្បិកទ្យូល គឺការយំ ការទ្យឹកទ្យូល អាការយំ អាការទ្យឹកទ្យូល ភាពនៃការយំ ភាពនៃការ ទ្យឹតទ្យូល សំដី ការពោល ការពោលផ្សេង ៗ ការពោលរើរវាយ អា. ការពោលរវើរវាយ ភាពនៃការពោលរវើរវាយ នៃថុគ្គល ដែលត្រូវសេចក្តី វិនាសញាតិថឺះពាល់ក្តី សេចក្តីវិនាសកោគ:ប៉ឺះពាល់ក្តី សេចក្តីវិនាសគឺ រោគប៉ឺះពាល់ក្តី សេចក្តីវិនាសសីលប៉ឺះពាល់ក្តី សេចក្តីវិនាសគិដ្ឋិចំះពាល់ក្តី

រញនារេន ភំ ខ្មត្តជម្មេន ដុដ្ឋស្បូ អានេវេ មរិនេវេ មានេះចាត់ខ្លាំងទាំងរាម ខ្លាំងទាម នៅនាំមាន សាទោ ည္ကိုအလက္ ၾကိဳက္က ပါဒ၊လူက အျကင္မ်ိဳး តន្តំ ។ សោតោត ញាតិត្យូសនេន វា ដុដ្ឋស្ម ភោក. ព្យស នេន ភំ ឌុដ្ឋស្បូ ភេខព្យស នេន ភំ ឌុដ្ឋស្បូ សីល-ព្យស នេន ក ដុដ្ឋសរ្ន និដ្តិព្យស នេន ក ដុដ្ឋសរ្ អនានរនានវេន កំ ពុស្រនេន សមន្នាក់តស្ប ញ ញ អនានវតានាវេន វា ឧត្តនមេន ៩៩ស្ស សោកោ ញ ញ រាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ សេខនា សេខិតត្តំ អត្តោសេកោ អត្តេមរិសេកោ អត្តោងហោ អត្តោទវិងាហោ ខេតសោ ទវិជ្ឈាយនា នោមឧសស្ប៍ សោកាសល្វំ។មន្ទរិយន្តំ បញ្ចូ មន្ទរិយន៍ មហ្វីមាន ស្រុក ហ្វីមិនទេស ទី ស្រុំទីមសមត ឧត្តតដ៍លូ លូ វាររិត ឧដ៍លេ ឧដ៍បលយ ឧដ៍បល្អន័ន ហវិច្ឆំ កានវិយ៍ កាដុកាញកាតា អក្កមាំតត្តំ ចិត្តស្បូ ៩ឌ័ វុច្តត៌ មត្ថលៃ ។ អត្ថត ខ្លុំមត្ថលៃ មត្ថិ មត្ថវិយ សាតុមត្ថវិ. ယခ်္ခါ ခင္ဗ်ားကို မာဏနာဒဓင္ဗ်ားယခ်္ခါ ခင္ဗ်ားကို နားစား ៩ឧ វុទ្ធន៍ មន្ទរិយន្តំ មាំនេះសោភា សហមន្ទរា ខ ។

សុត្តនួបិដីពេ ខុទ្ទពនិតាយសុរ្វ មហានិទេ្ទសោ

សុត្តន្តចំដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

ដែលប្រកបដោយសេចក្តីវិនាសណាមួយក្តី ខុត្តធម៌ណាមួយប៉ះពាល់ក្តី ។ ៣ក្យថា សោត គឺសោត អាការសោត ភាពនៃសោត ការសតខាងកង ពេលចិត្ត ទោមនស្ស សវគ៌ សាក នៃបុគ្គលដែលត្រវ់សេចក្តីវិនាស ញាតិប៉ះពាល់ភ្លឺ ត្រវវិនាសកោគ:ប៉ះពាល់ភ្លឺ ត្រវវិនាសគឺរោគប៉ះពាល់ភ្លឺ ត្រវវិនាសសីលប៉ះភាល់ក្តី ត្រវវិនាសទិដ្ឋិប៉ះពាល់ក្តី ដែលប្រកបដោយ សេចក្ដីនៃាសណាមួយក្ដី ត្រវិទុត្ខធម៌ណាមួយប៉ះពាល់ក្ដី ។ ពាក្យថា សេចក្តីកំណាញ់ ចានដល់សេចក្តីកំណាញ់៥ គឺ កំណាញ់អាវាស ๑ កំណាញ់ត្រកូល១ កំណាញ់លាក១ កំណាញ់វណ្ណ:១ កំណាញ់ធម៌១ សេចក្តីកំណាញ់ អាការនៃសេចក្តីកំណាញ់ ភាពនៃសេចក្តីកំណាញ់ ការ ជ្រាថ្នា ៖ ស ភាពនៃចិត្តស្ថិត ស្វាញ ភាពនៃចិត្តរួញ ភាពមិនយកចិត្ត នៃបុគ្គលដទៃ ឯណាមានសភាពយ៉ាំងនេះ នេះ ហៅថា ការកំណាញ់ ។ មួយទៀត ការកំណាញ់ទន្ធ ក៏ហៅថា កំណាញ់ ការកំណាញ់ជាតុ ក៏ហៅថាតំណាញ់ ការកំណាញ់អាយតនៈ ក៏ហៅថាតំណាញ់ សេចក្តី ប្រកាន់ នេះហៅថា ការកំណាញ់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) សេចក្តីទ្យឹកទ្យុល សេចក្តីសោក ព្រមពាំងសេចក្តីកំណាញ់ពាំងឡាយ ។

066

ឯ៣។សមោ ពលហរិវាទសុត្តនិទេ្រសា (೧೬៥) ទានាតំទានា សហមេសុណា នាតំ ទានោតំ ត់ នេកាទ្វោមាន ដនេត ជាតិយា វា កោត្តេ វា កោលបន្តិគោន ។ វណ្ឌ ទេក្ខាតាយ ។ ដនេន ។ អដ្ហោះនេត ក កម្មាយននេន ក សិទ្យាយននេន ក វិជ្ជដានេន វា សុ គេន វា មដិភាលោន វា អញតាញតាវេន វាវត្ថុនា។ អតិមានោតិ៩ ខេតា ច្នោ អញ្ណំ⁽⁾ អតិមញ្ញត៌ ជាតិយាក់ តោត្តេកំ ។ មេ ។ អតាតរតាតហេន កំ အခုအ ។ ဗေလ္ခုက္တန္ခ်ိဳ ရဲးအေရးရွာ ဗိုလ္ခုလာကဲ၊ ေကာက် ឥតោ សុត្វាអមុត្រ អក្ខាតា ឥមេសំ ភេនាយ អមុត្រ ក់ សុត្វា ឥមេសំ អត្តាតា អមូសំ ភេនាយ ឥត៌ សមត្ថានំ ។ គេត្លា^(២) ភិន្ទានំ ។ អនុប្បធាតា វត្តារាមោ វក្ករតោ វក្កឧត្តី វក្កការណ៍ វ៉ាខំ កាស់តា ហោត៍ ៩ខំ វុទ្ធត៍ មេសុណ៍ ។ អទំខ ខ្វីហ៍ តារណេហ៍ មេសុណ៍ **ឧបសំហរត់** ចំយកាមត្រាយ វា កោនាតិច្បាយោ វា ។

063

(១៤៥) អធិប្បាយពាក្យថា មានះនឹងអតិមានះ ព្រមទាំងការ ញុះញង់ទាំងឡាយ ត្រង់ពាក្យថា មានះ សេចក្តីថា បុគ្គល១្វះក្នុងលោភ នេះ ញុំងមានះឲ្យកើត ដោយជាតិក្តី ដោយគោត្រក្តី ដោយកាព នៃខ្លួនជាកូនអ្នកមានត្រកូលក្តី ដោយភាពជាអ្នកមានពណ៌សម្បូរល្អក្តី ដោយទេពក្រ្តី ដោយការរៀនមន្តក្តី ដោយការភាវក្តី ដោយសិប្បៈក្តី ដោយថ្នាក់នៃវិជ្ឈក្ដី ដោយស៊ុត:ក្ដី ដោយបដិកាណក្ដី ដោយវត្ថុណា មួយក្ដី ។ ពាក្យថា អតិមាន៖ សេចក្ដីថា បុគ្គល ?៖កង៍លោកនេះ មើល ងាយបុគ្គលដ ៃ ដោយជាតិក្តី ដោយតោត្រក្តី ១ បេ ។ ដោយវត្ថុណា មួយភ្នំ ។ ពាក្យថា ការញុះញូង សេចភ្នំថា បុគ្គលខ្វះក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានសំដីញុះញង់ គឺឮអំពីពុកជនឯណេះហើយ ប្រាប់ពុកជន ឯណោះ ដើម្បីបំបែកព្លកជនឯនេះ ឬឲ្យអំពីព្លុកជនឯណោះហើយ ត្រាប់ ពូកជនឯនេះ ដើម្បីបំបែកពួកជនឯណោះ ជាអ្នកបំបែកពួកជនដែលព្រម ក្រៀងគ្នាហើយផង ជាអ្នកបន្ថែមកំទ្យ៉ាងដល់ចុកជនបែកចាក់គ្នាហើយ ជាអ្នកមានពុកជាទីត្រេកអរ ត្រេកអវក្នុងពូក រីករាយក្នុងពូក ផង៍ ពោលវាំចាដែលធ្វើឲ្យជាពួក នេះលោកហៅថា កាញេះញង៍ ។ មួយទៀត ជនបង្កការញុះញង់ដោយហេតុ៤គឺ ដោយសេចក្តី ចុប្វាឲ្យ តាប់ ឬ មានសេចក្តីប្រាថានឹងបំបែក ។

୭୯ଝ

សុត្តនូមិ៨ពេ ខុទ្ទពនិតាយស្ស មហានិទ្ទេសោ ကေးငိ ဗီယာကာမျကာယ ဖေလ္၏ အျပဳလံတားကို ၅ နံဗနား ဗီးယာ အားများ ဗေးအား အားများ အေးများ សំតោ ភវិស្សាម អត្តនូវិកោ ភវិស្សាម សុមានយោ ភវិស្សាទ័ត៌ ៧វំ ចំយកទេត្រាយ បេសុញ្ញំ ឧទសំ ហេវតំ។ ကေဗိ ၊ အဆင်္စာ၊ ဟာ ၊ ဗ လု ၏ ရ ဗ လိ ဟာ အ 🤊 យុត្ត ឌ ដេ យុលា អស្ស វិនា អស្ស វត្តា អស្ស ទ្លេជា អសុរ៍ ខ្វេជ្ញា អសុរ៍ ខ្វេបញ្ហា អសុរ៍ ភំដេយ្យំ ေ လမာကင္မေလာ္ ဒုက္ခ်ိဳ ေ ေဆးလု ာိစားကလ႑န္ရွိ ႀကိ ကေဆင်စျားယာ ဗေလှက် နေစလို စားနီး ဓာဆန်မာဆ

សមាមេសុណា ខ ។

សុត្តន្តចិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានំទ្ទេស ជនបង្កការញុះញូង ដោយសេចក្តីប្រាថ្នាឲ្យគាប់ តើដូចម្តេច ។ ជនបង្កការញុះញូន៍ ដោយសេចក្តីព្រុថ្នាដើម្បីឲ្យតាប់ យ៉ាងនេះថា អា ត្មាអញ់ នឹងជាទីស្រឲ្យញ់ ជាទីគាប់ចិត្ត ជាអ្នកស្និទ្ធស្នាល ជាអ្នក នៅទាងក្នុង ជាអ្នកមានចិត្តល្អ នៃជននេះ ។ ជនជាអ្នកមានសេចក្តីព្រាថ្នាដើម្បីបំបែក ទើបបង្កការញុះញង់ តើ ដូចមេច ។ ជនមានសេចក្តីជ្រាថ្នាដើម្បីបំបែក ទើបបង្កការញុះញង់យ៉ាង នេះថា ធ្វើមេចហ្នំ ជន ទាំងនេះគហ្សីផេង្រ \mathfrak{s} គហ្ស័ \mathfrak{s} ហេស ហ \mathfrak{s} នេះ ហ ជាពួក ទៅជាចំណែតពីវ ទៅជាមានអធ្យាស្រ័យពីវ ទៅជាពីវពួក គប្បី បែកត្នា មិនគប្បីរូបរួមគ្នា គប្បីនៅជាទុក្ខ មិនសប្បាយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូវថា) មានះនឹងអតិមាន៖ ព្រមទាំងការញុះញង់ ។

ឯ៣៖សមោ ពលហរិវា៖សុត្តនំទេ្នសោ (၈ ၆) အိုးရာ ဗဟ္ခရာ (အ အင်္ဂရွိ စြုတ်နိ តាល ហោ ច វិវា នោ ច ចរិនេរវា ខ សោ តោ ច ទព្ទថៃយញ្ មានោ ខ អត៌មានោ ខ ខេសុញញ្ (๑) ត់ ទេ អដ្ឋ គាំលេសា ក្នុតោ បហ្វតា ក្នុតោ ជាតា កុតោ សញ្ហាតា កុតោ និព្វត្តា កុតោ អភិនិព្វត្តា កុតោ ទាតុក្ខតា ក៏នំនានា កឹសមុនយា ក៏ជាតំកា តាំបកវាតិ ៩មេសំ អដ្ឋខ្នំ តាំលេសានំ មូលំ បុច្ចតិ ហេតុំ ឬចូតិ និពានិ ឬចូតិ សម្ភាំ ឬចូតិ ថកាំ បុច្ចតំ បច្ចុយំ បុច្ចតំ សមុនយំ បុច្ចតំ បបុច្ចតំ យាចតំ អជ្ឈេះ ខេសា ខេតីតំ កុតោ បហ្វូតា តេ ។ តឧំន័្យ ច្រូហ៍តំ ឥដ្យ ច្រូហ៍ អាខិត្តាហ៍ នេសេហ៍ ខញ្ញា ខេហ៍ ខដ្ឋខេម៌ វិវា វិភដ ឧត្តានីភាពេម៌ ខភាសេម័ត៍ កុតោ បហ្វតា តេ តឧន័្យ ត្រូហិ ។ តេនាហ សោ ឧម្មុំតោ

ម. បេសុញញាតិ ។

のしの

កលហរិវា៖សុត្តនំទេ្ចស ទី ๑๑

(១៤៦) ពាក្យថា កំលេសទាំងនោះ កើតអំពីទីណា សូមព្រះ អត្តទ្រជ់សំដៃឥសេចក្តីដែល ខ្ញុំសូវនោះ គឺពុទ្ធនិមិតនោះ សូវមូល សូវ ហេតុ សូវនិទាន សូវការកើត សូវហេតុជាដែនកើតមុន សូវសមុដ្ឋាន សូវអាហាវ សូវអារម្មណ៍ សូវបច្ច័យ សូវ សូវឈ្មេចឈ្មុំ អង្វរ អាកធនា ចោទ នូវសមុទ័យ នៃតំលេសទាំង៤នេះថា តំលេស ពំង្គ៨ នេះ គឺ ដំលោះ១ វិវាទ១ ការខ្យឹកខ្យួល១ សេចក្តីសោក ទ សេចក្តីតំណាញ់ ១ មាន៖ ១ អតិមាន៖ ១ ការញុះញូជ៍ ១ កើត កើតព្រមអំពីណា ដុះអំពីណា **หต**ิณา หห์ด**ี**ณา ដុះដាលអំពី ណា កើតប្រាកដអំពីណា មានអ្វីដានិទាន មានអ្វីដាសមុទ័យ កើត អំពីអ្វី មានអ្វីជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) កិលេស เกิลหติณก ๆ ពំងនោះ ពាក្យថា សូមព្រះអង្គទ្រង់សំដៃង សេចក្តីដែល ខ្ញុំសូរ នោះ គឺសូមព្រះអង្គពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ចត្ត តំ កល់ទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យរាក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) តំលេសទាំងនោះ កើតអំពីណា សូមព្រះអង្គទ្រង់សំដែងសេចក្តីដែលខ្ញុំ សូរនោះ ។ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធនិមិតនោះ ត្រាស់សូរថា

ola

ရရှားစွဲမိုး။ ရွေးကဒိုကယ္လ မဟာစိုးမွေးကေ ကို (ရာ စတ္ခ ရာ က လ တာ ကို ရာ စကို (ရာ စတ္ခ ရာ လ တာ စစ္စ ရာ အဲ စာ စာ လ တာ စစ္စ ရာ လ တာ စေလာ စ ကို (ရာ စတ္ခ ရာ ၊ ရာ ရာ ရဲရွှိ (၅ တီ ရာ ၅ (ရ မ ရ) စိ လာ စစ္စ ရာ က လ တာ ကို ရာ စကို ရေ စ တာ စာ က လ တာ ကို ရာ စက ရာ စာ စာ လ တာ စက္ စာ ရာ စာ စရာ စာ စာ လ တာ စက္ ရာ စာ စရာ ရာ က လ တာ ကို ရာ ကို ရေ စ လ တာ ကို ရာ စက်ရေ စက်ရေ စ လာ စက္က က က စက်ရေ စက်ရေ စက်ရေ စကာ စက်ရာ စက်ရာ စက်ရေ

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស ដំលោះ វិវាទ សេចក្តី១វឹក១វូល សេចក្តីសោក ព្រមទាំងសេច ក្តីកំណាញ់ មានះ នឹងអតិមានះ ព្រមទាំងកោញុះញង់ កើត អំពីណា តិលេសទាំង៍នោះ កើតអំពីណា សូមព្រះអង្គ សំដែងសេចក្តីដែលខ្ញុំសូរនោះ ។ (១៤៧) (ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា) ដំលោះ វិវាទ សេចក្តីទ្បឹក ១ លេ សេ ក្តីសោក ព្រមទាំងសេ ក្តីកំណាញ់ មានះនឹងអតិ-មានះ ព្រមទាំងការញុះញង់ កើតអំពីសភាវៈជាទីស្រឡាញ (មួយទៀត) ដំលោះ វិវាទ (ជាដើម) កើតក្នុងសេចក្តីកំណាញ កាល ចើវិវទេកើត ហើយ ជន ទាំងទ្បាយ (កំបង្គ) នូវកាញុះញូង ៗ (១៤៤) គតិប្បាយតាក្យថា ដំលោះ វិវាទ សេចក្តីឡឹកទរ្យ សេចក្តីសេក ព្រមទាំងសេចក្តីកំណាញ់ កើតអំពីសកាវៈជាទីស្រឡាញ់ ត្រន់ពាក្យថា សភាវៈជាទីស្រទ្ជាញ់ ធ្ងានដល់ សភាវៈជាទីស្រទ្ជាញ់២ គឺ ពូកសត្វ ឬពូកសង្ខាវ ។

ពួកសត្វជាទីស្រឡាញ់ តើដូចម្តេច ។ ក្នុងលោកនេះ ដនទាំង នោះ គឺមាតាក្តី បីតាក្តី បងប្អូនប្រុសក្តី ប£ប្អូនស្រីក្តី កូនប្រុសក្តី កូន ស្រីក្តី មិត្រក្តី កាមាត្យក្តី ញាតិក្តី សាលោហិតក្តី ជាអ្នកប្រាយ់សេចក្តី ចំរើន ជ្រាថ្នាច្រយោជន៍ ជ្រាថ្នាសេចក្តីសប្បាយ ជ្រាថ្នាសេចក្តីក្សេម ក្សាន្តចាកយោគ: ដល់ថុគ្គលនោះ នេះ ពួកសត្វជាទីស្រឡាញ់ ។

ឯ៣ទសមោ កលហរិវាទតត្រ្តនិទេ្ទសោ តាតមេ សង្ខារា ចំណា ។ មនាបិតាា រូខា មនាបិតា សន្ទា មនាខិតា កន្ទា មនាខិតា សោ មនាខិតា ដោដ្ឋញា ឥមេ សង្ខារា ចំយា ។ ចំយាត្តមច្ចេខសត្តំនោច តាលហំ តាពេត្ត អច្ចិ. ដូន្តេចំ កាលហំ ការេន្ត អច្ឆន្នៃចំ កាលហំ ការេន្ត្រំ។ စီယးနွားစီကာ မောင္လိုးအစီ အလက်ိဳ အကန္စီ ဒီစာကာ. មន្តេច តាលហំ ការេន្តិ ថៃវិណតេច កាលហំ ការេន្តិ។ ចំយាត្តអច្លេសស្ថិតេខំ វិនត្តំ អច្ចំដូត្តេខំ វិនត្តំ អច្ឆំ-ឆ្លែទំ វិវនត្តិ ។ ចំយាត្តថៃវិណាមសត្តិនោះ ចំនួរ វិមរិណាមន្តេម វិនេត្ត វិមរិណាតេម វិនេត្ត ។ មិយវត្តអ. ទេខ្មរនេះខ្មែរ ខ្លាំនេរន័ អន្តិភ្លាំង ខ្លាំនារន័ អន្តិខ្មែរ ខ្ញុំ ဆိုးအားမိ စီ ယားခုိးစားလာ ဗ လန္တိုးအားစီ စ စိုးအားရို າ ຜູ້າລາໂບ ບົສາດລາບາ້າບ້ຳ ຜູ້າລາໂບ ບົລາຍ ແລ້ວ

96d

ពលហរិវា ទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑๑

ពុតសង្ខារដាទីស្រឡាញ់ តើដូចម្តេច ។ រូបដាទីតាប់ចិត្ត សំឡេងដាទី តាប់ចិត្ត ភ្និនជាទីតាប់ចិត្ត សេដាទីតាប់ចិត្ត ដោដ្ឋព្វៈដាទីតាប់ចិត្ត នេះ ពួកសង្ខារដាទីស្រឡាញ់ ។

ពួកជនមានសេចក្តីរន្លេ \mathcal{N} ក្នុងការដណ្តើមយកវត្តជា \mathcal{N} ស្នេ \mathcal{N} ធ្វើនុវជំលោះក៏មាន កាលបើត្រូវគេកំពុងដណ្ដើម ធ្វើនុវជំលោះក៏មាន កាលបើវតត្រវ៉ាតដណ្ដើមហើយ ធ្វើនូវជំលោះក៏មាន ។ មានសេចក្ដី វង្កៀសក្នុងការថ្ងៃប្រលនៃវត្ថុជាទីស្រទក្រញ់ ធ្វើនូវដំលោះកំមាន កាល ^{ចើវ}ត្តកំពុងប្រែប្រួល ធ្វើនូវដំលោះក៏មាន កាលបើវត្ថុប្រែប្រលហើយ ធ្វើនរ៉ុជំលោះក៏មាន ។ មានសេចក្តីរង្វៀសក្នុងការដណ្តើមយកនូវវត្ ជាទីស្រទ្យាញ់ ទាស់ខែនភ័មាន កាលបើត្រូវគេកំពុងដណ្ដើម ទាស់ ใจล์ส์ยาร กางเช่าสุรุสาเลนิเญชียเบีย ตางใจล์ก็ยาร ๆ เพยุกู้ រង្កៀសក្នុងការប្រែប្រលនៃវត្ថុជាទីស្រទ្យាញ់ ទាស់ទៃងក៏មាន កាលចើ វត្ថភំពុងប្រែប្រល ទាស់ទៃងក៏មាន កាលចើវត្ថុប្រែប្រលហើយ ទាស់ ខែងកំំចាន ។ មានសេចក្តីរង្កៀសក្នុងការដណ្តើមយកវត្ថុជាទីស្រទ្យាញ់ ររ៍ការលក៌មាន កាលបើគេកំពុងដណ្ដើម រ្យ៍ការលក៏មាន កាលបើវត្ ត្រវ់គេដណ្ដើមហើយ ឡឹកទល្រកំមាន ។ មានសេចក្ដីរង្វៀសក្នុងការ ប្រែប្រលនៃវត្ថុជាទីស្រទ្យាញ់ ១រ៉ឹក១ល្រក៏មាន កាលបើវត្ថុកំពុងប្រែប្រល ទក្រឹទស្រភិមាន កាលបើវត្ថុប្រែប្រូលហើយ ទក្រឹទស្រភ័មាន

សុត្តសូរីដា ខុទ្ធាតិ៣២ស្បូ មហាតិទេ្តសេ ជំនាត់ត្តាសេរ ទ័ព្ទាខ្លាំង ខ្លោះ ខ្លាំង ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្តត ខេត្ត ខេច្នត្ថ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេតត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

ទំខេ ៣៣ឆុងបាលស ធានទំធាន (kdn) យក្រុសន៍ ខ្លុំឃោច ខ្លំនាង និមេ យក្រុសន៍ ខ្លុំឃោច អត៌មាន ៨នេត្តំ ។

ကဗိ ဗိဏၢိရှိ င်က္မျာဏ မာဒိ ငါးဝဠ် ၅ မဏိ လာင်္ဂါေ မဆဗိုကာဒိ ႏတာဒိ လဒ္ဖာဒိ ဂရ္တာဒိ းကာဒိ မေး ႏွစ္စာဒေနွဲ သို ဗိဏၢိရှိ ခဲက္မျာဏ မာဒိ ငါးဝဠ် ၅ ကဗိ ဗိဏၢိရှိ ခဲက္မျာဏ မခံမာဒိ ငါးဝဠ် ၅ ဗဏိ လာင်္ဂါေ မဆဗိုကာဒိ ႏမာဒိ လဒ္ဖာဒိ ဂရ္တာဒိ းကဒိ မေး ႏွစ္စာဒိ ရမေ ဗဒ ဒ လာင်္ဂါေဇ်() မအ. ဗိကာဒိ ႏမာဒိ လဒ္ဖာဒိ ဂရ္တာဒိ းလာဒိ မေး ႏွစ္စာ. စန္နဲ သို ဗိဏၢိရှိ ခဲက္မျာဏ မခံမာဒိ ငါးဝင္ဖ် ၅ စမ. ဂိမ္မ မႊဏ္က ေလာဂ်ိဳးစာ ၂

សុត្តនូបិដិក ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស

មានសេចក្តីវង្កៀសក្នុងការដណ្តើមយកនូវវត្ថុជាទីស្រឡាញ់ សោកក៏មាន កាលបើត្រវ់គេកំពុងដណ្ដើម សោកក៏មាន កាលបើវត្តត្រវ់គេដណ្ដើម ហើយ សោភក៏មាន ។ មានសេចក្តីរង្កៀសក្នុងការប្រែប្រលនៃវត្ថុជា **ីស្រ**្យាញ់ សោតក៏មាន កាលបើវត្ថកំពុងប្រែប្រួល សោតក៏មាន កាលបើវត្ថុបែបរលយើល សោកក៏មាន ។ ពួកជនតែងតែកេព្រ គ្រប គ្រង ហ្លូងហែង ប្រកាន់ កំណាញ់ នូវវត្ថុជាទីស្រទ្យាញ់ ។ (១៤៩) ៣ក្យូថា មានះនឹងអតិមានះ ព្រមទាំងការញុះញូង សេចក្តីថា ពួកជនអាស្រ័យវត្ថុជាទីស្រទ្យាញ់ហើយ ញ៉ាំងមានះឲ្យកើត អាស្រ័យវត្ថុជាទីស្រទ្យាញ់ហើយ ញុំាងអតិមានះឲ្យកើត ។ ពុកជនអាស្រ័យវត្ថុជាទីស្រទ្យាញ់ហើយ ញ៉ាំងមានះឲ្យកើត តើ ដូចម្ដេច ។ ពូកជនអាស្រ័យវត្ថុជាទីស្រទ្យាញ់ ហើយញ៉ាំងមានះឲ្យ កើតយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឲ្យយ ជាអ្នកបាននុវរូប សំឡេង ភ្លិន វស ផោដព្វ: ជាទីពេញចិត្ត ។

ពួកដនអាស្រ័យវត្តជាទីស្រទ្យាញ់ហើយ ញ៉ាំងអត៌មានះឲ្យកើត តើដូចម្តេច ។ ពួកដនអាស្រ័យវត្តជាទីស្រទ្យាញ់ ហើយញ៉ាំង អតិមានះឲ្យកើតយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយ ជាអ្នកបាននូវរូប សំ. ទ្បេង ភ្លិន សេ ផោដ្ឋព្វៈ ជាទីពេញចិត្ត ឯជនទាំងនេះ ជាអ្នក មិនបាននូវរូប សំឡេង ភ្លិន សេ ផោដ្ឋព្វៈ ជាទីពេញចិត្តទេ ។

ឯកាទសមោ ពលហរិវាទសុត្តនិទ្វេសោ

(၈៣०) មច្ចេរយុត្តា កាល ហា វិវានាតំ កាល. ហោ ច វិវា នោ ច មរិនេវោ ច សោ កោ ច មា នោ ច អត៌មា នោ ច មេសុញញា ៨ មេ សត្ត កាំលេសា មច្ច-វិយេ យុត្តា បយុត្តា អាយុត្តា សមាយុត្តាតំ មច្ចេរ. យុត្តា កាល ហា វិវានា ។

(೧៣९) វិវានជាគេសុ ខ មេសុឈាន័តិ វិវានេ ជាតេ សញ្ហាតេ និត្វត្តេ អភិនិត្វត្តេ ទានុភ្វតេ មេសុញ្ញំ ឧបសំខាវន្តិ ៩តោ សុត្វា អមុត្រ អក្ចាយន្តិ ៩មេសំ ភេនាយ អមុត្រ វា សុត្វា ៩មេសំ អក្ចាយន្តិ អមូសំ ភេនាយ ៩តិ សមត្តានំ វា ភេត្តា ភិញ្ញនំ វា អនុប្បនាតា វត្តារាមា វត្តវតា វត្តឧន្ទី វត្តត វេណី វាចំ ភាសិតា ហោន្តិ ៩នំ វុច្ធតិ បេសុញ្ញំ ។

ଚଟଚ

ពាក្យថា ការញុះញង់ គឺជនពូកទូះក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានសំដីញុះញង់ គឺព្វអំពីពូកជនឯណេះហើយ ប្រាប់ពូកជនឯណោះ ដើម្បីបំបែកពួកជននេះ ។ បេ ។ ជនមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីបំបែក បង្គនូវការញុះញង់ឈ[ា]ងនេះ ហេតុនោះ ។ បេ ។ មានះនឹងអតិមាន៖ ព្រមទាំងការញុះញង់ ។

(១៣ ៰) ពាក្យថា ដំណេះ វិវាទ (ជាដើម) កើតក្នុងសេចក្តី កំណាញ់ សេចក្តីថា កិលេសទាំង ៧ នេះ គឺ ជំលោះ១ វិវាទ១ កាវ១្សឹក ១វូល១ សេចក្តីសោក១ មានះ១ អត៌មានះ១ កាវញុះញង់ ១ ប្រកថ ប្រកថ សព្វគ្រថ់ ប្រកបទូទៅ ប្រកបទូទៅព្រម ក្នុងសេចក្តីកំណាញ់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ដំលោះ វិវាទ (ជាដើម) កើតក្នុងសេចក្តីកំណាញ់ ។

(១ ញ ១) ពាក្យថា កាលបើរិវាទកើតហើយ ដនពំនំឡាយ (ក៏បង្ក) នូវការញុះញង់ អធិប្បាយថា កាលវិវាទកើតហើយ កើតព្រម ហើយ លេចឡើងហើយ លេចឡើងចំពោះហើយ កើតប្រាកដហើយ ជនពំងំឡាយ បង្គនូវការញុះញង់ គឺព្វអំពីពួកជនឯណេះហើយ ព្រប់ពួកជនឯណោះ ដើម្បីបំបែកពួកជននេះ ឬព្វអំពីពួកជនឯណេះ ហើយ ប្រាប់ពួកជននេះ ដើម្បីបំបែកពួកជននេះ ឬព្វអំពីពួកជនឯណេះ លើយ ប្រាប់ពួកជននេះ ដើម្បីបំបែកពួកជន ណេះ ជាអ្នកបំបែកពួក ជន ដែល ព្រម ព្រៀងគ្នាផង ជាអ្នកបន្ថែមកំឡាំងដល់ពួកជនដែល បែកគ្នា ហើយផង ជាអ្នកមានពួកជាទី ត្រេកអវ ក្មេងពួក កែពយ ក្នុងពួក ពោលវាចាដែល ធ្វើឲ្យជាពួក នេះ ហៅថា ការញុះញង់ ។

សុត្តនូមិដីពេ ខុទុពនិកាយសុវ្រ មហានិទ្ធេសោ អចិច ខ្ញុំឆាំ តារណេឆាំ ថេសុញំ ឧថសំមារខ្លុំ ចំយ. តមត្ថាយ ក គេជាតិទៀល ក ។ ကားမိ ဗီယာကာမျှေရာယ ဗေလုက္ကိ ရဗလိဗားန္ရဲ ។ နမည္၊ စီယာ အက္သားမ မက္ခတ္ အက်ိဳသာမွန္ က်က္မ လိုအား အဖြံတ္ပါ။ မရုရွက်အာ အဖြံတ္ပါ။ လူစာဖေတာ ភវិស្សាមាតិ ៧វិ ចំយកមេត្រាយ មេសុញ្ណំ ឧមសំ ហរត្តិ។ အင်္ဒ ၊ နာဆင်္ခဗျာဟာ ၊ ဗလု ့ ရှိ ရ ဗလိ ဗား နဲ့ ၅ កថំ ៩ មេ នានា អស្ស នៃ អស្ស វត្តា អស្ស ទ្វេជា អស្ស ខ្វេជ្ញា អស្ស ខ្វេបក្វា អស្ស ភិវជ្ជយ្យំ ေ လမာက ႏွေးယ၂ိ ဒုက္ခ်ိ ေ ဆံ လုိစာ ကယ္႐ွင္ရွိ ၿပိဳ ကေဆာ-មេសុណាន៍ ។ **នេ**នាមា ភងក

> ဗိယေဗျွဟ္ခရာ ကလဟာ ကြဲဆ ဗေဒါအေလာကာ လဟဗေးရာစ မာေရာရာမာတာ လဟဗေလာကာ စ ဗေးေႏးယူရွာ ကလဟာ ကြဲဆ ကြဲေရာက္ခလုံ စ ဗေလ္နေလာစီရာ ၅

សុត្តនូចិងព ខុទ្ទពនិតាយ មហាទិខ្ទេស មួយទៀត ពួកជនបង្កការញុះញុន៍ ដោយហេតុពីរ គឺ ដោយសេចក្តី ព្រាថ្នាឲ្យតាប់ ឬមានសេចក្តីព្រាថ្នាដើម្បីបំបែកគេ ។

ព្លកដនបង្កការញុះញង់ ដោយសេចក្តីប្រាថ្នាឡំគាប់ តើដូចម្តេច ។ ពូកដនបង្កការញុះញង់ ដោយសេចក្តីប្រាថ្នាទៀតាថ យ៉ាងនេះថា យើង ពំឪឲ្យយនឹងជាទីស្រឲ្យញ់ ជាទីគាប់ចិត្ត ប្រកបដោយសេចក្តីស្និទ្ធ ស្នាល ជាអ្នកទាងក្នុង ជាអ្នកមានចិត្តល្អ នៃជននេះ ។

ពូកដនមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីបំបែក ហើយបង្កការញុះញង់ តើ ដូចម្តេច ។ ពូកដនមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីបំបែក បង្កការញុះញង់យ៉ាំង នេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៍ ជនពួកនេះគប្បីផ្សេង ១ គ្នា គប្បីប្រាសចាកគ្នា ទៅជាពួក ទៅជាចំណែតពីវ មានអធ្យាស្រ័យពីវ មានពួកពីវ គប្បី បែកគ្នា មិនគប្បីមកជួបគ្នា គប្បីនៅជាទុក្ខ មិនសប្បាយ ហេតុនោះ (ខ្លង់ត្រាស់ថា) កាលបើវិវាទកើតហើយ (ជនទាំងទ្បាយក៏បង្ក) នូវកាវ ញុះញង់ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា

ដំលោះ វិវាទ សេចក្តីទ្បឹតទ្បូល សេចក្តីសោក ព្រមពំង សេចក្តីកំណាញ់ មានះនឹងអតិមានះ ព្រមពំងការញុះញូង កើតអំពីសភាវៈជាទីស្រឡាញ់ (មួយទៀត) ដំលោះ វិវាទ (ជាដើម) កើតក្នុងសេចក្តីកំណាញ់ កាលបើវិវាទកើតហើយ (ជនពំងីឡាយក៏បង្គ) នូវការញុះញូង់ ។

ឯការសមោ កលហរិវារស្តត្តរំទួរសា (១៣৬) ខ័យា សុ លោក ស្ម៉ំ^(១) កុតោនំនានា យេ វាខិ លោភា វិខរន្តិ លោកោ អសា ខ និដ្ឋា ខ កុតោនំនានា យេ សម្យាយាយ នរស្ស ហោន្តិ ។

(១៣៣) ប័យ សុ លោកស្មិ ក្កតោនិនានាត់ ប័យ កុតោនិនានា កុតោ ជាតា កុតោ សញ្ជាតា កុតោ និព្វត្តា កុតោ អភិនិព្វត្តា កុតោ ខាតុភ្វូតា កំនិនានា កឹសមុនយា គឺជាតំកា កឹបកវាតំប័យានំ មូលំ បុច្ចតំ ។បេ។ សមុនយំ បុច្ចតំ ខេបុច្ចតំ យាខតំ អជ្ឈេសតំ បសានេត័តំ ប័យា សុ លោកស្មិ កុតោ-និនានា ។

(១៣៤) យេ វាមិ លោភា វិទវត្តិ លោកេះ ឆាំ យេវា-ទីតំ ទត្តិយា ខ ព្រាហ្មណា ខ វេស្បា ខ សុន្តា ខ កហដ្ឋា ខ ទព្វដិតា ខ នេវា ខ មនុស្បា ខ ។ លោភាត់ យោ លោភោ លុត្តភា លុត្តិតត្តំ សារាតោ សាវ-ដួនា សាវជ្ជិតត្តំ អភិជ្ឈា លោភោ អក្សសលម្ងលំ ។

or m

୭୯ ମ

កលហវិវាទ**សុ**ត្តនិទ្ទេស ទី ១១

(១៣៤) (ព្រះពុទ្ធនិម្មិត ត្រាស់សួរថា) អើចុះ សត្វនឹង សត្វារជាទីស្រឡាញ់ក្នុងលោក (របស់ពួកជន)ដែលត្រាច់ ទៅក្នុងលោក ព្រោះលោក: មានអ្វីជានិទាន ទាំងបំណង នឹងសេចក្តីសម្រេច ដែលជាទីពឹងរបស់នរជន មានអ្វីជានិទាន ។ (១៣៣) ពាក្យថា សត្វនឹងសត្ថារ ជាទីស្រឡាញ់ ក្នុងលោក មានអ្វីជានិទាន គឺព្រះពុទ្ធនិម្មិតសួរខូវមូល ។ បេ ។ សួរ សួរឈ្ងេច ឈ្ងឺ អង្វរ អាពធនា បោទ នូវសមុទ័យ នៃសត្វនឹងសត្វារ ជាទី ស្រឡាញ់ថា សត្វនឹងសត្វាវ ជាទីស្រឡាញ់ កើតអំពីណា កអំពីណា កើតព្រមអំពីណា ដុះអំពីណា ដុះដាលអំពីណា កើតព្រាកដអំពីណា មានអ្វីជានិទាន មានអ្វីជាសមុទ័យ មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែន កើតមុន ហេតុនោះ (ឲ្ងផ់ត្រាស់សួរថា) អើចុះ សត្វនឹងសង្វារជោទី ស្រឡាញ់ក្នុងលោក មានអ្វីជានិទាន ។

(ទញ៤) អធិប្បាយពាក្យថា ពួកជន ដែលត្រាច់ទៅក្នុងលោក ព្រោះលោក: ត្រង់ពាក្យថា ពួកជន បានដល់ ពួកក្យត្រ ព្រាហ្មណ៍ វេស្ស: សុទូ: គ្រហស្ត បព្វជិត ទេវតា នឹងមនុស្ស ។ ពាក្យថា ព្រោះ លោក: បានដល់ លោក: អាការនៃលោក: ភាពនៃលោក: សេចក្តី ត្រេកអរ មានកំឡាំង អាការនៃសេចក្តីត្រេកអរ មានកំឡាំង ភាពនៃ សេចក្តីត្រេកអរ មានកំឡាំង អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។

(១.១៦) យេ សម្បាយយេ នរស្ប ហោឆ្គឺតិ យេ នរស្ប មកយនា ហោឆ្គិ នីថា ហោឆ្គិ តាណា ហោឆ្គិ លេណា ហោឆ្គិ សរណា ហោឆ្គិ នរោ និដ្ឋាមភយ-នោ ហោតីតិ យេ សម្បាយយេ នរស្ប ហោឆ្គិ ។ តេជា សោ និម្និតោ

លោកអត់ លោកបាល់លោក រថរត្ត លោកអា។ (១៣៥) អាសា ខ ធំដ្ឋា ខ កាតេ តំ នោះ តាតំ អាសា ខ ធំដ្ឋា ខ កាតោ ធំនានា កាតែ ជាតា កាតោ សញ្ជតា កាត់ ធំព្វត្តា កាតោ អភិនព្វត្តា កាតោ ចាតុក្វតា កាំធំនានា កាំសមុខយា កាំជាតិកា កាំ-មកវាតំ អាសាយ ខ ធំដ្ឋាយ ខ ម្វលំ ឬខួតំ ។ ថេ ។ សមុខយំ មុខួតំ បមុខួត៌ យោខតំ អជ្ឈសតំ បសា-ខេតីតំ អាសា ខ ធំដ្ឋា ខ កាតោ ធំនានា ។

សុត្តតូវិជា ទុទ្ធាតិយស្ស ២៣តិទ្ទេសេ វិនាន្នំ និង ខ្លែឃាត់ ខ្លែឃាត់ ខ្លែឃាត់ ខ្លែឃាត់ ខ្លែង យោខត្តំ ។ លោកេតាំ អនាយលោកោ ខ្លែសប្រភោ នៅលោកោ ខណ្ឌលោកោ នាគុលោកោ អាយគន-លោកោតំ យេ អនិ លោកា វិនាខ្លំ លោកោ ។ តុត្តត្តបឺងក ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិខ្ទេស តាក្យថា ត្រាប់ទៅ គឺត្រាប់ទៅ នៅ ទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ វក្សា យាត្រា ឲ្យយាត្រាទៅ ។ ពាក្យថា ក្នុងលោក គឺក្នុងអបាយលោក មនុស្ស. លោក ទៅលោក ១ឆ្នំលោក ធាតុលោក អាយតនលោក ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សួរថា) ពួកជនដែលត្រាប់ទៅក្នុងលោក ព្រោះលោក: ។ (ទញ៥) ពាក្យថា បំណងនឹងសេចក្តីសម្រេច មានអ្វីជានិទាន គឺព្រះពុទ្ធនិម្មិតសួរ នូវមូល ។ បេ ។ សួរ សួរឈ្មេចឈ្ងឺ អង្វរ អាកធនា ចោទ នូវសមុទ័យ នៃបំណង នឹងសេចក្តីសម្រេចថា បំណងនឹង សេចក្តីសម្រេច កើតអំពីណា តអំពីណា កើតព្រមអំពីណា ដុះអំពី

(ទ្រន់ត្រាស់សូរថា) បំណងនឹងសេចក្តីសម្រេច មានអ្វីដានិទាន ។ (១៣៦) ពាក្យថា ដែលដាទីពឹងរបស់នរដន បានដល់ធម៌ទាំង ឡាយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងទាងមុខ ដាទីពឹង ដាទីពំនាក់ ដាទីជ្រក ដាទីរឲ្យករបស់នរដន គឺថា នរដនមានសេចក្តីសម្រេច ប្រព្រឹត្តទៅខាង មុខ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សួរថា) ដែលដាទីព័ងរបស់នរដន ។ ហេតុ នោះ ព្រះពុទ្ធនិម្និតនោះ ត្រាស់សួរថា

ណា ដុះដាលអំពីណា កើតប្រាកដអំពីណា មានអ្វីដានិទាន មានអ្វី

ជាសមុទ័យ មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជា ដែនកើតមុន ហេតុនោះ

のどし

ឯ៣ទសមោ ពលហរិវាទស្តន៍ខ្មេសោ បំយា សុ លោក ស្មំ តាតោននានា យ វាមិ លោក វិនាខ្នំ លោក អាសា ច និដ្ឋា ច កុតោនិនានា យេ សម្បាយយ នេះស្ប ហោត្តិតំ ។ (၈၈၈) ဆက္ဆာခ်ိဳးကားကို ဗီယာခ်ို (၈၈၈) យេ អំរំ លោក វិទវន្តំ លោក អាសា ច និដ្ឋា ច ឥតោនិនានា យ សម្បាយាយ នេះស្ស ញោត្តិ ។ (១៣៤) នន្ទាននានាន ចំណនិ (លាកេតំ នណ្តេត យោ ការទេសុ កាទខួណ្តេ កាទរាគោ ကာမင္စင္နဲ့ ကာမဆည္ဟာ ကာမေၾးမွာ ကာမဗားချာ-ហោ តាមមុខ្លា តាមដ្បាសានំ តាមោយោ តាមយោតោ តាមុខានានំ តាមចូន្តនំអំណំ ។ មប៊ិច បញ្ចូ ជញ្ចូ បរិយេសឧច្ចន្លោ បដិលាភច្ញ-ណ្តេ មវិកោកចូណ្តេ សន្តិតិចូណ្តេ វិសជួនចូណេ ។

កលហរិវាទស្សត្តនិទ្ទេស ទី ១១ អើចុះសត្វនឹងសង្ខាវជាទីស្រ ឡាញ់ក្នុងលោក (របស់ពួកជន) ដែលត្រាច់ទៅក្នុងលោក ព្រោះលោក: មានអ្វីជានិទាន ទាំងបំណងនឹងសេចក្តីសម្រេច ដែលជាទីពឹង របស់នរជន មានអ្វីជានិទាន ។

(ទញ៧) (ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា) សត្វនឹងសង្ខាវ ជាទីស្រឡាញ់ក្នុងលោក (របស់ពួកជន) ដែលត្រាច់ទៅ ក្នុងលោក ព្រោះលោក: មានឆន្ទ:ជានិទាន ទាំងបំណង នឹងសេចក្តីសម្រេច ដែលជាទីពឹងរបស់នរជន ក៏មានធន្ទ: នេះ ជានិទានដែរ ។

(១៣៤) អធិប្បាយពាក្យថា សត្វនឹងសង្ខាវដាទីស្រឡាញ់ក្នុងលោក មានធន្ទ: ដានិទាន ត្រង់ពាក្យថា ធន្ទ: បានដល់ កាមច្ចន្ទ:ក្នុងកាមទាំង ច្បាយ សេចក្តីត្រេកអវក្នុងកាម កាវរីករាយក្នុងកាម បំណង់ក្នុងកាម កាវស្រឡាញ់ក្នុងកាម សេចក្តីក្រហល់ក្រហាយព្រោះកាម កាវនុលងប់ ក្នុងកាម កាវជ្រុលជ្រប់ក្នុងកាម អន្វង់គឺកាម កាវប្រកបក្នុងកាម សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងកាម ការពរាំងព្រោះកាមច្ជន្ទ: ។ មួយទៀត ធន្ទ: មាន ៥ គឺ បរិយេសនច្ជន្ទ: ១ បដិលាកច្ជន្ទ: ១ បរិកោគច្ជន្ទ: ១ សន្និធិច្ជន្ទ: ១ វិសដ្ជនច្ជន្ទ: ១ ។

ବୟୟ

សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ទពនិតាយស្ស មហានីទ្ទេសោ កាតមោ មរិយេសឧទ្ហុន្តា ។ ឥនេតាទ្វោ អដ្យេ-សំតោយៅ អត្តិកោ ជន្លូជាតោ វូមេ មវិយេសត៍ សន្តេ កធ្វេរសេ ដោដ្តទ្វេ ចរិយេសត៌ អយំ ចរិយេសឧត្តន្លេ។ កាត់ទោ ខដិលាភខ្លះឆ្នាំ ។ ឥំពេកាច្នោ អដ្ហោ-សំតោយៅ អគ្គិកោ ជន្លដាតោ រូបេ បដិលាគតិ សន្តេ កគ្នេរសេ ដោដ្តឲ្យ ខដ៌លភតិអយំ ខដ៌លាភព្តន្លា ។ កតទមោ មវិភោកចូណ្ហេ ។ ឥនេកាច្នោ អដ្ឋោ. សំតោយេវ អគ្គិ កោ ជន្លដាតោ វូបេ បរិភុញ្ចតំ សន្តេ កន្ទេរសេ ដោដ្តឲ្យ ថវិភុញន៍ អយំ ថវិភោកចូន្នោ ។ កតទមោ សន្តិនិទួន្លោ ។ ឥនេតាច្នោ អដ្យេសិ-តោយេវ អត្តិកោ ជន្មជាតោ ជនសន្និចយំ កាហតិ អាបនាសុ ភាសត្រតំ អយំ សន្និតិចូន្លោ ។ តាតមោរិសដួនខ្លា ។ ឥនេតាច្នោ អដ្យេសិ-តោយេវ អត្ថិតោ ជន្លដាតោ ជន វិសន្លេតិ ហត្ថាភេ-ဗာဒိ မည္စု၊ ကာဒိ ၊ ဦ ကာဒိ ဧဒုန္မ တာ ဒိ ဗန္ခဲ့ ကာဒိ < ទេ ទំ រក្ខាំស្រ្តន៍ តោបិស្សន៍ សំបរិវារិស្សន៍តំ អយំ សវិជ្ជឧត្តន្នោ ។

សុត្តន្តចំដាត ខុទ្ទពនិតាយ មហានិទ្ទេស

បរិយេសនច្ចនួ: តើដូចមេច ។ បុគ្គល១ះកង៍លោកនេះ ត្រវ កាមគ្របសង្កត់ហើយ ជាអ្នកត្រវិការ មានធន្ទុ:កើតហើយ ក៏ស្វែងរក រូប ស្វែងវតសំឡេង ភ្លិន សេ ផោដ្ឋព្វៈ នេះ បរិយេសនក្ខន្ទៈ ។ បដិលាភចន្ទ: តើដូចមេច ។ បុគ្គលទុះ កង៍លោកនេះ ត្រុះ កាមគ្របសង្កត់ហើយ ជាអ្នកត្រវការ មានធ្លន្ទុ:កើតហើយ ក៏បាន វូប បានសំឡេង ភ្លិន សេ ដោដ្ឋព្វៈ នេះ បដិលាកច្ចន្ទុៈ ។ បរិកោគចូន្ទ: តើដូចមេច ។ បុគលទុះកងលោកនេះ ត្រូវកាម គ្របសង្កត់ហើយ ជាអ្នកត្រវការ មានធន្ទ:កើតហើយ ក៏ច្រើព្រស់រូប ប្រើប្រាស់សំឡេង ភ្លិន សេ ដោដព្វ: នេះ បរិកោគច្ឆន្ល: ។ សន្និធិច្ចន្ទ: តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលទុះកង់លោកនេះ ត្រវកាមគ្រប សង្កត់ហើយ ជាអ្នកត្រូវការ មានធន្ទ:កើតហើយ ក៏ធ្វើការសន្យុំទ្រព្យ ដោយគិតថា ទ្រព្យនឹងមានក្នុងកាលមានសេចក្តីអន្តរាយ នេះ សន្និធិចន្ទ:។ វិសជ្លនច្ចនួ: តើដូចមេច ។ បុគ្គលទុះកងលោកនេះ ត្រវិកាម គ្របសង្កត់ហើយ ជាអ្នកត្រវការ មានធន្ទ:កើតហើយ ក៏ចាយទ្រព្យ ឲ្យដលពូកអតដិះដំរី ពូកអ្នកជិះសេះ ពូកអ្នកជិះរថ ពួកទាន់ធ ពួកចេរ ជើង ដោយគិតថា ជនទាំងនេះ នឹងរក្សា គ្រប់គ្រង ចោមកេម អាត្មាអញ នេះ វិសដ្ឋនច្ចន្ទុ: ៗ

ឯ៣៖សមោ ពលហរិវិវា៖សុត្តន៍ទេ្វសោ ខំណេន័ត៌ ខ្វេ ខំយា សត្តាក់ សត្វារាក់ ។ បេ។ ត់ ទេ សត្តា ចំណា ។ ចេ។ ត់ ទេ សត្វារា ចំណា ។ အခွားခဲ့အားစားစီ ဗီယားခ်ီ ကောက္ခက်ိဳ စီယာ အဖွစ်အားက အဖွဲ့လမ္မွန္ကေတာ့ အဖိုးရာစီတာ အဖိုးရာစီအတစ် ទំណន៌ លោក ។ (០៣៩) យេ ភូច លោអា វិចវទ្ធិ លោគេតំ ကေ မရွန္ စန္ဆီကာ ေဆြးညီဟာ ေရးမာပ ေနာ်ဆီ ေ က က က ေ စ က က ေ စ က က ေ စ ေ က က ေ စ ေ က က ေ စ ေ က က ေ စ ေ က က ေ စ ေ က က ေ စ ေ က က ေ စ ေ က က က ေ စ ေ က က က ေ စ ၊ကာအိ ၊ ယာ၊ က လုဂ္ဂ အ လုဂ္ဂ်ာ အန္ဒိ လာဂ၊ က សារដ្ឋនា សារដ្ឋិតត្តុំ អភិជ្យា លោកោ អតុសលម្ងលំ។ ဖို့ရားဆို နိုင်ငံနိုင်ငံရန် နိုင်ငံနိန်ငံနိုင်ငံနေငံနိန်ငံနိုင်ငံနေငံနိုင်ငံနငံနိုင်ငံနေင်ငံနင်ငံနငံနိုင်ငံနိုင်င យាខេត្ត ។ លោកេត់ អទាយលោកេ ។ខេ។ អាយ. តនលោកេតំ យេ វាមិ លោភា វិចវន្តំ លោកេ ។

ବଟଣ

ពលហរិវាទស្ត្តនិទួស ទី ๑๑

ពាក្យថា សត្វនឹងសង្ខារជាទីស្រឡាញ់ បានដល់ពួកសត្វឬសង្ខាវ ជាទីស្រឡាញ់ទាំងពីវ ២ បេ ២ នេះ ពួកសត្វជាទីស្រឡាញ់ ២ បេ ២ នេះ ពួកសង្ខាវជាទីស្រឡាញ់ ២ ពាក្យថា សត្វនឹងសង្ខាវជាទីស្រឡាញ់ ក្នុងលោក មានធន្ទៈជានិទាន គឺសត្វនឹងសង្ខាវជាទីស្រឡាញ់ មាន ធន្ទៈជានិទាន មានធន្ទៈជាសមុទ័យ មានធន្ទៈជាកំណើត មានធន្ទៈជា ដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) សត្វនឹងសង្ខាវជាទីស្រឡាញ់ ក្នុងលោក មានធន្ទៈ ជានិទាន ២

(១៣៩) ពាក្យថា ពួកជនណា ក្នុងបទថា ពួកជនដែលត្រាច់ ទៅក្នុងលោក ព្រោះលោក: គឺពួកក្យត្រ ព្រាហ្មណ៍ វេស្សៈ សុទូ: គ្រហស្ត បព្វជិត ទេវតា នឹង មនុស្ស ។ ពាក្យថា ព្រោះលោក: ចុនដល់លោក: អាកាវៈនៃលោក: កាពនៃលោក: សេចក្តីត្រេកអរមាន កំឡាំង អាកាវៈនៃសេចក្តីត្រេកអរមានកំឡាំង ភាពនៃសេចក្តីត្រេកអវ មានកំឡាំង អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។ ពាក្យថា ត្រាច់ទៅ គឺត្រាច់ទៅ នៅ ទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ រក្ស យាត្រា ឲ្យយាត្រាទៅ ។ ពាក្យថា ភ្នឹត្រាច់ទៅ នៅ ទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ រក្ស យាត្រា ឲ្យយាត្រាទៅ ។ ពាក្យថា ក្នុងលោក គឺក្នុងអជាយាលាក ។ បេ ភ្នឹងអាយតនលោក ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ពួកជនដែលត្រាច់ទៅ ក្នុងលោកព្រោះលោក: ។

សុត្រន្តមិដីពេ ខុទ្ធពត៌កាយសុរ្វ មហាតិទុេសោ (၈၆၀) မာနာ ေခ်းဆုံး ေနးရာခ်ဲဆားတား မာနာ វុទ្ធត៌ តណ្តា យោ ភគោ សាភគោ ។ ខេ ។ អភិជ្ឈា លោភោ អតុសល់មូលំ ។ នំដ្ឋាត៌ វ៉ានេតាឡោ រូប មរិយេស ត្តោរូម មជិលគតិ រូមធំដោយ គេ ។ សត្តេ ဂၢန္ ၊ ၊ ၊ ၊ ေဆးမွု၊ ရ ကို ကိ ဂ ကိ က ဂ ကိ က ဂ ကိ စိုကာစေျမှုထားကုန္တာရွိတာကို နာ့နွာ့ရွိ ပါဒထိ မာစိုးမျိုး អាវញ្ញ៍តាខ្ញុំ បិណ្ឌូឆានិតាខ្ញុំ បំសុភ្លូលិតាខ្ញុំ នេទ័រវិតាខ្ញុំ សបនានចារិតាន្តំ ១លុខគ្នាភត្ថិតាន្តំ នេស ភ្លិតាន្តំ យដា. လင္အဆီးကရွိ ဗမိမိ လာဂ်ိ ဒုခ်ယ် လာဂ်ိ ဆဆီထိ လာဂ်ိ ខតុត្តំ ឈានំ អាតាសានញាយតនសមាបត្តី វិញាណ. ញ្ចាយនានសមាបន្តី អាក់តិញ្ញាយនានសមាបន្តី នៅ-សញ្ជាភាសញ្ជាយតនសមាមត្តី មរិយេសត្ថោ នៅស. mជាសញ្ហាយត្លសមាបត្ត៍ ខ្លះលកតំ នេះសញ្ហាជា-ញ ញ សញ្ញាយតឧសមាបត្តំភ្នំដោយកតំ។ អសាយតាសតេ ខេត្ត វីដំ អសាយ បេត្ត ကာလာယာက် ကော်ကာ လာခုနို့ ဆဆောက္ကာ

ಶ್ವ

សុត្តតួចិដក ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស (១៤០) ពាក្យថា បំណងនឹងសេចក្តីសម្រេច មានធន្ទៈនេះ ជានិទានដែរ អធិប្បាយថា តណ្ហា លោកហៅថា បំណង ថ្មានដល់ សេចក្តីត្រេកអរ សេចក្តីត្រេកអរមានតំឡាំង ១ បេ ១ អកិដ្បា លោក: អកុសលមូល ។ ពាក្យថា សេចក្តីសម្រេច សេចក្តីថា បុគ្គល ១៖ កង់លោកនេះ * ស្វែឪរករុប កំពុនរុប ឈ្មោះថា អ្នកមាន រូបសម្រេចហើយ ។ ស្វែងរកសំឡេង ភ្វិន រស ដោដ្ឋព្វៈ ត្រកូល ពួក អាវ៉ាស លាក យស សេចក្តីសរសេរ សេចក្តីស្ទ ចវវ បិណ្ឌូ ចាត សេនាសនៈ គឺលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវ ព្រះសុត្រ ព្រះវិន័យ (ตะหลินษ អាវញ្ចិតធុតុត្ន បិណ្ឌូ បាតិកធុតុត្ន បំសុកុលិកធុតុត្ តេចវិវិតធុតុង្គ សបទានការិកធុតុង្គ ១លុបកាត់តំំំំំតុំ នេសដ្ដី-កធុតង្គ យថាសន្តតិកធុតង្គ បឋមជ្ឈាន ខុតិយជ្ឈាន តតិយជ្ឈា^ន ចតុតដ្ឋាន អាកាសានញាយតនសមាបត្តិ វិញាណញាយតនសមាបត្ត អាតិញញាយតនសមាបត្តិ នេះសញានាសញាយតនសមាបត្តិ តិបាន ឲ្យ ញ ខុវនេវេសញានាសញាយតនសមាបត្តិ ឈោះថា អ្នកមាននេវែសញានា-ខុំ ញ ញ ញ ~ ~ ~ ~ ញ **សញាយតនសមាបត្តិសម្រេចហើយ ។** ញ **ថុគ្គលកូរស្រែដោយបំណង ថុគ្គល**សាបព្រោះពុដ ក៏ដោយបំ

ណង ពូកឈ្មួញនាំយកទ្រព្យទៅកាន់សមុទ្រ ក៏ដោយបំណង រូ

ಾಜದ

ឯការលេមា កលហាវិវារលុត្តខែទូលោ យោយ អាសាយ តិដ្ឋាមិ សា មេ អាសា សមិជ្ឈតីតំ។ និដ្ឋា វុច្តតេ អាសាយ សមិន្ទិ ^(១) ។ អាសា ខ និដ្ឋា ខ ៩តោនិនានាតិ អាសា ខ និដ្ឋា ខ ៩តោនខ្លួនិនានា នន្លសមុនយា នន្ល្ជាតិកា នន្លួប្បភវាតិ អាសា ខ និដ្ឋា ខ ៩តោនិនានា ។

(១៤១) យេ សម្បារយាយ នរស្ស ហោត្តិតំ យេ នរស្ស មរាយនា ហោត្តិ នីទា ហោត្តិ តាណា ហោត្តិ លេណា ហោត្តិ សរណា ហោត្តិ នរោ និដ្ឋាមរាយនោ ហោតីតំ យេ សម្បារហេយ នរស្ស ហោត្តិ ។ តេនាមា កកក់

> នត្ថានិភានានិ ខិយានិ លោក យេ វាខិ លោភា វិខវត្តិ លោកេ អាសា ខ និដ្ឋា ខ ៩តោនិខានា យេ សម្បារយាយ នវេស្ស ហោត្តីតិ ។

ឲ ម. អាសាយ សមិន្ដិ វិច្ចតេ និដ្ឋា ។

កលហរិវាទស្ត្តនិទ្ទេស 🖣 ๑๑

អាត្មាអញតាំងនៅដោយបំណងណា បំណងនោះ ក៏សម្រេច ដល់អាតាអញ ។

កាវសម្រេច នៃបំណង លោកហៅថា សេចក្តីសម្រេច ។ ពាក្យថា បំណង នឹងសេចក្តីសម្រេច មានធន្ទៈនេះជានិទាន គឺចំណង នឹងសេចក្តីសម្រេច មានធន្ទៈនេះជានិទាន មានធន្ទៈជាសមុទ័យ មាន ធន្ទៈជាកំណើត មានធន្ទៈជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បំណងនឹងសេចក្តីសម្រេច មានធន្ទៈនេះជានិទាន ។

(១៤១) ពាក្យថា ដែលជាទីពឹងរបស់នរជន គឺធម៌ទាំងឡាយ ណា ប្រព្រឹត្តទៅទាងមុ១ ជាទីពឹង ជាទីពំនាក់ ជាទីជ្រកកោន ជាទី រព្វករបស់នរជន គឺថា នរជនមានសេចក្តីសម្រេច ប្រព្រឹត្តទៅទាងមុ១ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ដែលជាទីពឹងរបស់នរជន ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា

សត្វនឹងសង្ខារ ជាទីស្រឡាញ់ ក្នុងលោក (របស់ពួកជន) ដែលត្រាច់ទៅ ក្នុងលោក ព្រោះលោក: មានធន្លៈជា និទាន ទាំងចំណងនឹងសេចក្តីសម្រេច ដែលជាទីពឹង របស់នរជន ក៏មានធន្លៈជានិទានដែរ ។

(១៤៤) វិធិខ្មួយ វាប៉ី ក្មុតោ បញ្វតាត់ វិធិខ្មួយ ក្មុតោ បញ្វតា ក្មុតោ ជាតា ក្មុតោ សញ្ជាតា ក្មុតោ ធិព្វត្តា ក្មុតោ អភិឧព្វត្តា ក្មុតោ ខាតុភ្វូតា ក៏ធំខាណ កឹសមុខយា កំជាតិកា ក៏បកវាត់ វិធិខ្មួយានំ មូលំ បុខ្ខត៌ ។ បេ ។ សមុខយំ បុខ្ខត៌ បបុខ្ខត៌ យេខតំ អជ្ឈេសតំ បសាខេត័តំ វិធិខ្មួយា វាប៉ី ក្មុតោ បញ្វតា ។

យេ វាមិ ជម្មា សមណេន វុត្ត ។ (១៤៣) ជញ្ជេ ខុ លោក ស្មិ តាតេ ខិនា នោះ ជាញ្ញា តាតេ ខិនា នោះ តាត្រា សា តោះ តាត្រា សញ្ញា តោ តាតេ ខិន្វត្តោះ កាតែ អភិខិន្វត្តោះ កាតែ មាតុក្វតោ កើននយោ កឹសមុនយោ កឹជាតំកោះ តើមកហេតិ ឧន្ទស្អ ម្វលំ មុទ្ទតិ ។ មេ។ សមុនយំ មុទ្ទតិ ២មុទ្ទតិ លោខតំ អជ្ឈេសតំ បសា ខេតីតំ ជញ្ជោ ខុ លោក ស្មិ កាតេ ខិណៈ ។

အိန္ဒိယ ကိမိ အုုးရာ မဟ္ခရာ ကော<mark>ုးရာ မ</mark>ေလးင္စိုက္ခ္ အမ်ိဳအေမာ မ

សុត្តនូមិជំពា ខុទ្ទកទំ៣យស្ស មហាទិខ្ទេសោ (១៤៤) នន្ទោ ជុ លោចកស្មិ កក្ខតោជិនានោ

សុត្តនូចិដិក ខ្វុកនិកាយ មហានិទ្វេស

(១៤៤) (ព្រះពុទ្ធនិមិតសូវថា) ចុះ ធន្ទុ:ក្នុងលោក មានអ្វីជា និទាន ទាំងវិនិច្ច័យទាំងឡាយ នឹងធម៌ទាំងឡាយណា ដែល សមណៈពោលហើយ ធម៌ទាំងនោះ គឺសេចកីក្រោធ ទ ការពោលពាក្យកុហក ១ សេចក្តីសង្ស័យ ១ កើតអំពីណា ។ (១៤៣) ពាក្យថា ចុះធន្ទៈ ក្នុងលោក មានអ្វីដានិទាន គឺព្រះ ពុទ្ធនិមិ្មតសូវនូវមូល ១០០១ សូវ សូវឈ្មេចឈ្មី អង្វវ អារាធនា ចោទ รุใพยุรษโรธรู:ซ่า ธรู:เกีรห์ตัณา กห์ตัณา เกีร ตุษห์ตัณา ដុះអំពីណា ដុះដាលអំពីណា កើតប្រាកដអំពីណា មានអ្វីជាទិទាន មានអ្វីជាសមុទ័យ មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើតមុន ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) ចុះធន្ល: ក្នុងលោក មានអ្វីជានិទាន ។ (១៤៤) ៣ក្យថា ទាំងវិនិច្ច័យទាំងទ្បាយ កើតអំពីណា គឺព្រះ ពុទ្ធនិមិត សូវនុវិមូល ។ បេ ។ សូវ សូវឈ្មេចឈ្ងឺ អង្វវ អារាធនា ចោទនូវសមុទ័យនៃវិនិច្ច័យទាំងទ្បាយថា វិនិច្ច័យទាំងទ្បាយ កើតអំពី ណា កអំពីណា កើតព្រមអំពីណា ដុះអំពីណា ដុះដាលអំពីណា កើត ្រជាតដអំពីណា មានអ្វីជានិទាន មានអ្វីជាសមុទ័យ មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូវថា) ទាំងវិនិច្ច័យទាំង ទ្រាយ เกิลห์ตัณา y

ងកាទសមោ ពលហរិវាទសុត្តនំខ្មេរណ

នោតិ យោ() ខិត្តស្បូ អាយាតោ ខដិឃាតោ ខដិឃំ បដិវិពេតោ តោទោ ខាតាទោ សទ្យកោទោ នោសោ ខនេះសោ សម្បនោះសោ ចិត្តស្បូ ព្យាខត្តិ មនោមនោះ សោ កោរនា កុដ្ឋនា ភ្នុដ្ឋិតត្តំ នោរសា ខុស្មនា នុស្សិតត្តំ ព្យមត្ថិ ព្យមជួន ព្យមជិតត្តំ វិភេះជោ បដំរំពេតោ ខណ្ឌ៍ត្តាំ អស្សពេទោ អនត្តមនតា ខត្តស្បូ ។ មោសវដ្ដំ រុទ្ធតំ មុសាវានោ ។ តាដំតាតា វុទ្ធត៍ វិចិតិត្តាតំ តោ ដោ មោសវដ្ឋញ្ គម័តថា ខ។ (၈၉၈) ကော မနာ အား (၈၇၈) (၈၇၈) កំព័ត្ត លេ កោខេន ខ ទោសវជ្លេន តនំគាថាយ ဗေလဟဂၢ လဟေးကား လိလည္က လာဗ ျဖားသူ သားကု-ច្បានា ឯកាន់កោនា ឯកាវត្តភា ឯការថ្មណា ៩មេ វុទ្ធិ យេ កំទំ ឌម្មា ។ អ៩ក យេ កំទំនំ គាំលេសា()) អពាជាតិកា អពាវិហិតា ៩ មេ វុទ្ធុំ យេ វាមិ ជម្នា។ ម យោ ឯអូបោ ។ ២ ម.យេ តេ កំលេសា ។

ពលហវិវាទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑๑

(១៤៥) អធិប្បាយពាក្យថា សេចក្តីក្រោង១ ការពោលពាក្យកុហត១ សេចក្តីសន្យ័យ 🤊 ត្រន់តា្យថា សេចក្តីក្រោធ បានដល់ការគុំគួននៃចិត្ត សេចក្តីចង្កៀតចង្កល់ សេចក្តីតានតឹង សេចក្តីយ៉ុងថ្នាក់ កាវទឹង កាវទឹង ទ្វាំង ការទឹងក្រៃលែង ការប្រទុស្ត ការប្រទុស្តទាំង ការប្រទុស្តក្រៃលែង ព្យាធាទនៃចិត្ត ការប្រទូស្ត្រភ្នំចិត្ត ការក្រោធ អាការក្រោធ ភាពនៃការ ក្រោធ ការប្រទូស្ត អាការប្រទូស្ត ភាពនៃការប្រទូស្ត ការព្យាបាទ អាការ ព្យាបាទ ភាពនៃការព្យាបាទ ការទឹង ការទឹងតប ការក្លាច ការសម្រក ទឹកក្មែក សេចក្តីមិនត្រេកអរនៃចិត្ត ។ មុសាវាទ លោកហៅថា ការពោល ពាក្យកុហត ។ វិចិតិច្ចា លោកហៅថា សេចក្ដីសង្ស័យ ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់សូរថា)សេចក្តីក្រោជ១ ការពោលពាក្យកុហក១ សេចក្តីសង្ស័យ១។ (១៤៦) អតិប្បាយពាក្យថា ធម៌ព័ន៌ទុកយណា ដែលសមណៈ ពោលហើយ ត្រន់ពាក្យថា ធម៌ទាំងឡាយណា គឺធម៌ទាំងឡាយណា ជាធម៌ប្រព្រឹត្ត ទៅដាមួយគ្នា កើតព្រមគ្នា ច្រឲ្យំគ្នា ប្រកបព្រមគ្នា មាន ការកើត រឿងតែមួយ មានការលេតតែមួយ មានវត្ថុតែមួយ មានអារម្មណ៍ តែមួយ ជាមួយខឹងសេបក្តីក្រោធផង ការពោលពាក្យកុហកផង សេចក្តី សឥ្វ័យផង ទាំងនេះលោកពោលថា ធម៌ទាំងឲ្យយណា ។ ម្យ៉ាំងទៀត ពាក្យថា ធម៌ទាំងទ្យាយណា គឺកំលេសទាំងទ្យាយ មានសភាវៈដទៃ តាំង នៅដោយអាកាវ:ដទៃ ទាំងនេះលោកពោលថា ធម៌ទាំងឡាយណា ។

ទ ម. ក្ព្វតិ ។

សមណេន វត្តាតិ សមណេន សមិតទាមេន ត្រាហ្ម-ណេន កំហំតាចាបេន ភិត្តានា ភិន្នតាំលេសទូលេន လက္ခက္ခလာမွာလားမွားက ဗန္ကုန္လား ကိုးရာ ဗန္ကာ អខិត្តិតា ខេសិតា បញ្ហាបិតា បដ្ដបិតា អិដា វិកត្តា នុត្តនិតាតា ខតាសិតាតិ យេ កំខំ ឧញ្ទា សមណេន វតា ។ តេនាមា សោ នំមិតោ ားကို ရ ကောက် ကိုးရာဒီအးအ វិធិច្ចយា អំមិ កុះតោ ខហ្វតា តោតេ មេសវដ្ឋញ្ ក៩ំកថា ខ យេ កំខំ ជញ្ញុ សមណោន វត្តាតំ ។ (១៤៧) សានំ អសានន្តំ យមាញ លោកោ အမှုပင်္ပက္ကယ ပေးတာဆို အႏန္နာ រុមេសុ ឧ៍ស្វា វិតវិ ភវញ្ វិនិទួយំ ភ្លូវនេ⁽⁰⁾ ៨ន្លូ លោកោ ។ (១៤៤) សាតំ អសាតន្តំ យមាញ លោកេតំ សានន្តិ សុខា ច បេននា ឥដ្ឋញា វន្ g

សុត្តន្តចំជីពេ ខុទ្ទពនិកាយសុទ្ធ មហានិទ្ទេសោ

តត្រូត្តបិដក ខុទ្ទពនិ៣យ មហានិទ្ទេស

តាក្យថា ដែលសមណៈពោលហើយ គឺសមណៈមានចាប់ទោប់ហើយ ត្រាហ្មណ៍មានជាបបនក្រត់បន់ហើយ កិត្តមានកំលេសមូល ៤ម្វាយបន់ ហើយ ជាអ្នករួចស្រឲ្យ ខោតចំណងគឺអកុសលមូលពំងព្លូង ពោល ពោលដោយបការ: ប្រាប់ សំដែង បញ្ចត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យ កក់ ប្រកាសហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូវថា) នឹងធម៌ទាំងឡាយ ណា ដែលសមណៈពោលហើយ ។ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធនិម្មិតសូវថា ចុះននូ:ក្នុងលោក មានអ្វីជានិទាន ពំងវិនិច្ច័យពំងឲ្យយ នំងឹតមិទាំង ឡាយណា ដែលសមណៈពោលហើយ ធម៌ ពំង៍នោះ គឺសេចក្តីក្រោង ១ ការពោលពាក្យកុហក ១ សេចក្តីសង្យយ័ ១ កើតអំពីណា ។ (១៤៧) (ត្រះមានត្រះភាគ ត្រាស់ថា) ជនទាំងឲ្យយពោលនូវ ធម្មជាតណាថាតាញ់នឹងមិនតាញ់ ក្នុងលោក ធន្ទៈកើតឲ្យើង

អាស្រ័យនូវធម្មជាតនោះ ជនក្នុងលោក ឃើញនូវសេចក្តីវិនាស និ៍ងសេចក្តីចំរើន ក្នុងរូបទាំងឡាយហើយ ក៏ធ្វើនូវវិនិច្ច័យ ។ (១៤៤) ពាក្យថា ជនទាំងឡាយ ពោលនូវធម្មជាតណាថា ធ្ញាញ់ នឹងមិនធ្ញាញ់ ក្នុងលោក ត្រង់ពាក្យថា ធ្ញាញ់ បានដល់សុខវេទនាផង

ំ (១៥០ វូ ខេសុ ឧ៍ស្វា វិភវិ ភវញ្ជាតិ វូ ខេស្វតិ ខត្តា ភេ ខេ មហា ភ្នា ខេតុខ្ញុញ្ មហា ភ្វតា ខំ នុ ទា នា យរូម៉ំ ។ តាត មោ វូទា ខំ ភ វៅ ។ ហោ វូទា ខំ ភ វៅ ជាតិ សញ្ជាតិ ឧំព្វត្តិ អភិឧិព្វត្តិ ទាតុភា វ៉ោ អយំ វូទា ខំ ភ វៅ ។

(၈८๙) តម្ងមនិស្សាយ មហោតិ ជាឆ្លាតិ សាតា-សាតិ និស្សាយ សុទឧុត្តិ និស្សាយ សោមនស្សនោ-មនស្សំ និស្សាយ ឥដ្ឋានិដ្ឋិ និស្សាយ អនុនយមដិ-ឃំ និស្សាយ ជាឆ្នា ហោតិ បហោតិ ជាយតិ សញ្ហាយតិ និព្វត្តតិ អភិនិព្វត្តតីតិ តម្ងមនិស្សាយ មហោតិ ជាឆ្នោ ។

ឯ៣៖សមោ ពលហរិវា៖ស្តតរៃ៖សោ អសាតន្តិ ឧុត្ថា ២ វេឧនា អនិដ្ឋញូវត្តុ ។ យមាមា លោកេតតិ យំ អាមាំសុ យំ កាថេន្តិ យំ ភណន្តិ យំ ឧីមយន្តិ យំ វោមាវន្តិតិ សាតំ អសាតន្តិ យមាហុ លោកេត ។

වේ ගු

ពលហវិវាទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑๑

វត្តជាទី (ជាដ្មាដង ។ ពាក្យថា មិនធ្វាញ់ បានដល់ទុត្តវេទនាផង វត្ត មិនជាទី (ជាដ្មាដង ។ ពាក្យថា ពោលខ្លវជម្មជាតណា ក្នុងលោក គឺ ពោលខ្លវជម្មជាតណា សំដៃន៍ខ្លវធម្មជាតណា ពណ៌នាខ្លវធម្មជាតណា បំភ្លឺខ្លវធម្មជាតណា ថ្ងៃន៍ខ្លវធម្មជាតណា ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជនពំង៍ទ្បាយ ពោលខ្លវធម្មជាតណាថា ឆ្ងាញ់ខឹងមិនឆ្ងាញ់ក្នុងលោក ។ (១៤៩) ធខ្លៈកើតទ្បើង អាស្រ័យធម្មជាតនោះ គឺធខ្លៈ កើតមាន កើតប្រាកដ កើតទ្បើង កើតទ្បើងព្រម លេចទ្បើង លេចទ្បើងចំពោះ អាស្រ័យវត្ថុធាញ់នឹងមិនធ្លាញ់ អាស្រ័យសុទនឹងទុក្ខ អាស្រ័យសោម-ឧស្ស នឹងទោមនស្ស អាស្រ័យវត្ថុជាទីព្រថ្នា នឹងមិនជាទី ព្រថ្នា អាស្រ័យសេចក្តីត្រេកអា នឹងសេចក្តីថ្នាំងថ្នាត់ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ ថា) ធខ្លៈកើតទ្បើង អាស្រ័យខ្លាំងថ្នាត់ ហេតុនោះ (ខ្លង់ត្រាស់

(១៥០) អធិប្បាយពាក្យថា ឃើញសេចក្ដីវិនាស នឹងសេចក្ដីចំរើន ក្នុងរូបទាំងឡាយ ត្រង់ពាក្យថា ក្នុងរូបទាំងឡាយ បានដល់មហាភូត-រុប៤ នឹងរូបដែលគាស្រ័យមហាភូតរូប៤ ។

សេចក្តីចំរើនឡើង នៃរូបទាំងឡាយ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីចំរើន ការកើត ការកើតព្រម ការលេចឡើង ការលេចឡើងចំពោះ ការ កើតប្រាកដនៃរូបទាំងឡាយឯណា នេះ សេចក្តីចំរើននៃវូបទាំងឡាយ ។

សុត្តន្តបំជំពោ ខុទ្ទពនិកាលេស្ស មហានិទ្ទេសោ តាតមោរទាន់ វិកហេ ។ យោរចានំ ទយោ វយោ កេនោ មវិភេនោ អនិច្ចតា អន្តរជានំ អយំ រួចាន់ វិភាវេ។ រូបេសុ ឧ៍ស្វា វិភវិ ភវញ្ជាតិ រូបេសុ ភវញ្វ វិភវញ្ និស្វា បស្បិត្វា តុលយ៍ត្វា តំឈេត្វា វិភាវយ៍ត្វា វិភ្វតំ ကၡာဆီ ၂ ၊ ဗ လု ၕိ လွ ၊ ဂ်ီဘီ ဘ က္ ၅ (១៥១) វិនិទួយ ក្លាតេ ៩ន្លុ លោកេត វិនិទួយ តំ តថំ តណ្តារិធំចួយ តារោត ។ ៩ ខេត្តបុស្ស မင္မတ္ခုိင္ရာ (၁) (၃) အဆ ေဒၚကိုင္ရွိ နက္ခ်ိဳင္ရာ ေလာက មវិត្តាយំ កច្ចន្តំ ។ តស្បូ ៧វំ ហោតំ កោន នុ ទោ មេ စ္ေကာက္ အမိဂၤိဳင္လာ၊ ကေျပာင္က စစ္ကိုင္မ်ိဳးမွဳ စစ္ကိုင္မ်ိဳး စ កោតា មរិក្តាយំ កម្ពុន្នំ ។ តស្ស មន ៧វំ ហោតំ

សុត្តន្តបិ^{ជិត} ខុទ្ធតនិកាយ មហានិទ្ទេស សេចក្តីវិនាសនៃវូបទាំងឲ្យាយ តើដូចម្តេច ។ ការអស ការ សូន្យ ការបែកគ្នាយ ការធ្វុះធ្លាយ ការមិនទៀនទាត់ ការអន្តរធាន នៃរូបទាំងឲ្យាយ ឯណា នេះ សេចក្តីវិនាសនៃរូបទាំងឲ្យាយ ។

៣ក្យថា ឃើញសេចក្តីវិនាស នឹងសេចក្តីចំរើនក្នុងរូបពាំនទ្បាយ គឺឃើញ យល់ ថ្ងឹង តិចារណា ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ធ្វើឲ្យប្រាកដ នូវសេចក្តីចំរើននឹងសេចក្តីវិនាស ក្នុងរូបទាំងឲ្យាយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) ឃើញសេចក្តីវិនាស នឹងសេចក្តីចំរើន ក្នុងរូបពំងឲ្យយ។ (១៥១) អធិប្បាយពាក្យថា ជនក្នុងលោកធ្វើនូវវិនិច្ច័យ ត្រង់ពាក្យ ឋា វិនិច្ច័យ បានដល់វិនិច្ច័យ៤ គឺតណាវិនិច្ច័យ ១ ខ្វុំវិនិច្ច័យ ១ ។ បុគ្គលធ្វើតណ្ហវិនិច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ កោគៈ ទាំងទ្បាយរបស់ បុគ្គល រុះ កង់លោកនេះ ដែលមិនទាន់កើត ទ្យើង ក៏មិនកើត ទ្យើងផង កោគ: ទាំងឲ្យាយ ដែលកើត ឡើង ហើយ ក៏ដល់នូវការអស់លើងផង ។ v_{β} $v_{$ កើតទ្បើនផង កោគ: ទាំងទ្បាយ ដែលកើតទ្បើងហើយ ក៏ដល់នូវការ អស់លើងផង ។ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលនោះ មានសេចក្តីត្រុះរិះយោងនេះថា

ឯ៣៖សមោ កលហរិវាខស្សត្តនំខ្មេសោ សុរាមេរលមដ្ឋប្បមានដ្ឋានានុយោន អនុយុន្តស្ន មេ អនុប្បន្នា ទៅ ភោតា ន ឧប្បន្នន្តិ ឧប្បន្នា ទ ភោតា មវិតក្ខយំ កច្ចខ្គុំ វិកាលវិសិត្តាចវិយានុយោគំ អនុ-យុត្តស្ប ខេ អនុប្បន្នា ខេវ កោតា ន នុប្បដ្ឋន្តិ ទុខ្យត្តា ខ កោតា បរិត្តាយំ កច្ឆត្តិ សមជ្ជាភិខរណ៍ អនុយុត្តស្បៈ មេ ជុំតប្បមានដ្ឋានានុយោតំ អនុយុត្តស្ប မေ အစခ်ိန္စာဒု၊ယာ ကိ မဒုဏ္ အုလ္ရွာ မေနပ္စုန္ရာ ၊ ေန ကောက အ စုတ္ခုံင္ဆိုင္ရွိ စုတ္ခုံင္ဆာ ေကောက ဗ်ာက္စာယီ ကုင္မွန္တိ អាលស្បានយោត អនុយុត្តស្ប មេ អនុប្បន្នា ទេ។ កោតា ឧ ឌប្បដ្ឋន្តំ ឌប្បញ្ញ ទ ភោតា បរិត្តាយំ តច្ចន្តិតំ។ ^{ပါဂို} ဤ လိဂ် က ရွာ င ၊ က က ဇိ မ မာ ယ ဗ ု စာ ဇိ န សេវត៌() ។ រាវមាំ តណ្ហាវិធិត្តយំ ការភភិ ។

កលហរិវាទស្ត្តន៍ទេ្ស ទី ๑๑

កាលបើអាត្មាអញប្រកបរឿយ ១ នូវការប្រកបក្នុងហេតុជាទីតាំង នៃ សេចក្តីប្រមាទ គឺសុវានឹងមេរ័យ កោគ: ទាំងទ្យាយ ដែលមិនទាន កើតឲ្យើង ក៏មិនកើតឲ្យើងផង កោគ: ទាំងឲ្យយ ដែលកើតឲ្យើង ហើយ ក៏ដល់នូវការអស់លើងផង កាលបើអាត្មាអញ ប្រកបរឿយ ៗ នូវការប្រកបក្នុងការដើរលេងតាមច្រកក្នុងវេលាយថ កោគ: ពំងឡាយ ใสญษรตรเก็ลเอุโล ก็ษิรเก็ลเอุโลสลี เกาละตำลอกเห ใสญ កើតទៀយហើយ ក៏ដល់ន្កការអស់លើងផង កាលបើអាត្មាអញ ប្រកប រឿយៗ នុវការដើរទៅកាន់ទីមហោស្រព កាលបើអាត្មាអញ ប្រកប វឿយ ១ នូវការប្រកបក្នុងហេតុជាទីតាំងនៃសេបក្តីប្រមាទ គំហែត្រ ភ្នាល់ កាលបើអាត្វាអញប្រកបរឿយ ១ នូវការប្រកបដោយមិត្រអាក្រក់ កោគ: ពំងឲ្យយ ដែលមិនទាន់កើតឲ្យើង ក៏មិនកើតឲ្យើដផង កោគ: ពំនឲ្យយ ដែលកើតទៀ៍ងហើយ ក៏ដល់នូវការអស់រលីងផង កាល បើអាត្មាអញ ប្រកបរឿយ ១ នូវការប្រកបក្នុងការខ្លួលច្រអូស កោគ: ตํฐคุณ ใสณษิรตรเกี่ธเอๅีธ ก็ษิรเกี่ธเอๅีธสุธ เกาะ.ตํฐ ទ្យាយ ដែលកើតទ្យើងហើយ ក៏ដល់នូវការអស់លើងផង ។ ថុគ្គលនោះ ធ្វើនុវកាដើងយ៉ាំងនេះហើយ ក៏មិនសេពនូវប្រធាននៃសេចក្តីវិនាស ៦ យ៉ឺងនៃកោគទាំងទ្យាយ ។ បុគ្គលធ្វើតណ្តាវិនិច្ច័យ យ៉ឺងនេះខ្លះ y

សុត្តលិដែត ខ្ទុកចំពាយស្ស ២៣តិទូសោ អថវា ភាសិយា វា វិលាំឆ្លាយ វា តោរ ភ្លេង វា ឥស្ស-ន្តេន វា រាជ តោរិ សេន វា សិប្បញ្ញាតរ សេ បនិចរឆ្លិតិ។ សម្រិត្តណ្តារិន័ច្យយំ ភា រោគំ ។

តេទំ និដ្ឋិវិនិត្តយំ តារោតិ ។ ខត្តុស្មឺ ខ្សាន្ន ជានាតិ អត្តា មេ ខ្សាន្នោតិ ។ ខត្តុស្មឺ អន្តរហ៍គេ ជានាតិ អត្តា មេ អន្តរហ៍តោ វិកតោ មេ អត្តាតិ ។ រវា. ម្បី និដ្ឋិវិនិត្តយំ ការោតិ ។ សោតស្មឺ ឃានស្មឺ ជិក្លយ តាយស្មឺ រូបស្មឺ សន្តស្មឺ កន្ធស្មឺ សេស្មឺ ដោដ្ឋព្វស្មឹ ទប្បន្ន ជានាតិ អត្តា មេ ខ្សាន្នោតិ ។ ដោដ្ឋព្វស្មឹ ឧទ្យន្នេ ជានាតិ អត្តា មេ ខ្សាន្នោតិ ។ ដោដ្ឋព្វស្មឹ អត្តរហ៍តេ ជានាតិ អត្តា មេ អន្តរហ៍តោ វិកតោ មេ អត្តាតិ ។ រវាម្បី និដ្ឋិវិនិត្ថយំ ការោតិ ៨នេតិ សញ្ជ-នេតិ និព្វត្តេតិ អភិនិព្យត្តតិ ។

៨ខ្លួន សន្លោ ឧភេ មាណវៅ ។បេ។ មនុដោនិ។ លោកេតិ អចាយលោកេ ។បេ។ អាយនឧលោកេនិ ខិច្ចយំ ក្លាវុតេ ៨ខ្លុំ លោកេ ។ នេនាមា ភកវា សានិ អសាតខ្លិ យមាម៉ា លោកេ តម្ងមខិស្សាយ មហោតិ ជខ្លោ

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស

មួយទៀត ជនប្រកបដោយកសិកម្មត្តី ពាណិដ្ដកម្មត្តី គោរត្វកម្មត្តី សិល្បៈ ធត្តី ភាពអ្នកពជការត្តី សិល្បៈណាមួយត្តី ។ បុគ្គលធ្វើតណ្តាវិនិច្ច័យ ប្រំ យ៉ាងនេះ១ ។

ពាក្យថា ជន គឺសត្វ នវៈ មាណព ។ បេ ។ សត្វកើតអំពី មនុស្ស ។ ពាក្យថា ក្នុងលោក គឺក្នុងអបាយលោក ។ បេ ។ អាយ-ក្ តនលោក ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជនក្នុងលោក ធ្វើនូវវិនិច្ច័យ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

ដនទាំងឡាយ ពោលនូវែងម្មជាតណាថា _{ឆ្នា}ញ់នឹងមិនឆ្នាញ់ ក្នុងលោក ធន្លុះកើតទ្បើង អាស្រ័យ នូវជម្មជាតនោះ

ឯ៣ទសមោ ពលហរិវាទសុត្តនំខ្មេសោ រុមេសុ និស្វា វិភវិ ភវញ្ វិនិទួយ កុរុតេ ៨ន្គ លោកេត៍ ។ (១៥៤) កោរជា មោសវដ្ដញុំ គេដំតាថា ច រ) នេចំ ជម្មា ខ្វយមៅ សន្តេ តខំតន់ ញាណខដាយ សំត្វោ ញត្វា បវុត្តា សមណេន ឧទ្មា ។ (១៥៣) កោះ មោសវដ្ឋញ្ ក៩ំកថា ចាត់ កោះ នោះ ឃោ ខិត្តស្នូ អាឃាតោ ខដំឃាតោ ។ ចេ។ មោសវដ្ឋិ វុច្ចតំ មុសាវានោ ។ កម្មិតថា វុច្ចតំ វិចិតិច្នា ។ ឥដ្ឋ វត្តំ ជំស្មាយចំ កោរដោ ជាយតំ ។ អនិដ្ឋ វត្តំ និស្សាយចំ កោរភោ ជាយតំ ។ ឥដ្ឋ វត្ថុ និស្សាយចំ មុសាក់នោ ឧប្បដ្ឋតិ ។ អនិន្ន័ វត្ថុ င်ိဳလဂ္ဂဏပ်ိဳ ဗုန္လာဂုံး၏ နပ္ခုံဦးေန ႔ နို ႏို និសា្ជយចំ ភាដំភាដា ឧប្បដ្ឋតិ ។ អនិដ្ឋ វត្តំ និសា្ជ-យខំ តេខំតេខា ឧទ្យវជ្ណតំ ។

កលហរិវា៖ ស្តេតិទ្ទេស ទី ១១ ជនក្នុងលោកឃើញ នូវសេចក្តីវិទាសនឹងសេចក្តីបំរើន ក្នុង រូបទាំង ឡាយ ហើយ ក៏ធ្វើនូវវិនិច្ច័យ ។ (១៥៤) កាលធម្មជាតទាំងពីវ គឺឆ្ងាញ់នឹងមិនឆ្ងាញ់ មាន ទើប ធម៌ទាំងនេះ គឺសេចក្តីក្រោធ ១ ការពោលពាក្យកុហក ១ សេចក្តីសង្ស័យ ១ (ក៏កើតទ្បើងដែរ) ជនអ្នកមានសេចក្តី សង្ស័យ គប្បីសិក្សា តាមគន្ធងញាណ ជាធម៌ដែល សមណៈជ្រាប ហើយ ពោល ។

(១៩৬) អធិប្បាយពាក្យថា សេចក្តីក្រោធ ទ ការពោលពាក្យកុហក ទ សេចក្តីសង្ស័យ ១ ត្រន់ពាក្យថា សេចក្តីក្រោធ បានដល់ការចន្អ្នៀត ចង្អល់ ការថ្នាំងថ្នាក់នៃចិត្ត ១ ថេ ១ មុសាវាទ លោកហៅថា ការពោល ពាក្យកុហក ១ វិចិកិច្ចា លោកហៅថា សេចក្តីសង្ស័យ ១ សេចក្តី ក្រោធកើត អាស្រ័យវត្តជាទីប្រាថ្នាក៏មាន ១ សេចក្តីក្រោធកើត អាស្រ័យ វត្តមិនជាទីប្រាថ្នាក៏មាន ១ មុសាវាទកើត អាស្រ័យវត្តជាទីប្រាថ្នាក៏ មាន ១ មុសាវាទកើត អាស្រ័យវត្តមិនជាទីប្រាថ្នាក៏មាន ១ សេចក្តី សង្ស័យកើត អាស្រ័យវត្តជាទីប្រាថ្នាក៏មាន ១ សេចក្តីសង្ស័យកើត អាស្រ័យវត្តមិនជាទីប្រាថ្នាក៏មាន ១

សុគ្គន្តមិដីពេ ខ្ញុទ្ធពតិបាយសូរ មហានិទ្ធេសោ តថំ អនំដំ វត្តំ និស្សាយ កោនោ ជាយតំ() ។ អនន៍ មេ អចរិត កោតោ ជាយតំ អនន៍ មេ ចរត័តំ កោបោ ជាយត៍ អនត្តំ ទេ ចរិស្សត័តំ កោបោ ជាយត៍ ។ ចំយស្ប ទេ មនាបស្ប អនត្តំ អចរំ អនត្តំ ចរត់ អនត្ត តរិស្សត័ត៌ កោរភោ ជាយតំ ។ អច្ប័យស្ស មេ អមលាបស្ប អត្តំ អចរំ អត្ថំ ចរតំ អត្តំ ចរិស្បូ-ត័ត៍ កោតេ ជាយត៍ ។ ឃំ អធិដ្ឋី វត្តំ ចំសា្លយ កោ ដោយតំ ។ កម នំដំ ដំ នំ ទំ ទំ ស្បាយ តោ នោ ជាយតំ ។

ಾಶಿವ

សុត្តនូចិដិព ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស ក្រោធកើត អាស្រ័យវត្ថុមិនជាទី ប្រាថ្នា តើដូចម្ដេច ។ ក្រោធ ដោយគិតថា គេបានប្រត្រឹត្តនូវហេតុមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ កែត ក្រោធកើតដោយគិតថា គេកំពុងប្រព្រឹត្តនូវហេតុមិនជាប្រយោជន៍ដល់ អញ ក្រោធកើត ដោយគិតថា គេនុឹងប្រព្រឹត្តនូវហេតុមិនជាប្រយោជន៍ ដល់អញ ។ ក្រោធកើត ដោយគិតថា គេបានប្រព្រឹត្តនូវហេតុមិន ជាប្រយោជន៍ កំពុងប្រត្រឹត្តនូវហេតុមិនជាប្រយោជន៍ នឹងប្រត្រឹត្តនូវ ហេតុមិនជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលដែលជាទីស្រទ្យាញ់ ជាទីពេញចិត្ត របស់អញ ។ ក្រោធកើត ដោយគិតថា គេបានប្រព្រឹត្តនូវហេតុជា ប្រយោជន៍ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវហេតុជាប្រយោជន៍ នឹងប្រព្រឹត្តនូវហេតុជា ប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនដាទីស្រទ្យាញ់ មិនដាទីពេញចិត្តរបស់អញ ។ ក្រោធកើត អាស្រ័យវត្ថុមិនជាទីប្រាជ្ញ យ៉ាំងនេះឯង ។

ក្រោធកើត អាស្រ័យវត្ថុជាទីប្រាញ់ តើដូចម្តេច ។ កាលបុគ្គលមានសេចក្តីរង្កៀស ក្នុងការដណ្តើម នូវវត្ថុជាទីប្រាញ់ ក្រោធកើត ត៌មាន កាលត្រូវគេកំពុងដណ្តើម ក្រោធកើតក៏មាន កាលវត្តដែលត្រូវគេដណ្តើមហើយ ក្រោធកើត ក៏មាន ។ កាល បុគ្គលមានសេចក្តីអង្កៀស ក្នុងការប្រែប្រល ចាកវត្ថុជាទីប្រាញ់ ក្រោធកើតក៏មាន កាលវត្តដែលកំពុងប្រែប្រួល ក្រោធកើតក៏មាន

ឯកា៖សមោ កលហរិវា៖ស្តុតនៃទួរសា ក្រោ ដោ ដាយ តិ ។ សិវី ឥដ្ឋិ វត្តិ និស្សាយ កោ ដោ ដាយ តិ ។

ភេះដំ អនិដ្ឋំ វត្តំ និស្សាយ មុសាវានោ ឧប្បដ្ឋតំ ។ នាំដេកាះឆ្នោ អន្តុតនូនេន ភំ ពៈឆ្នោ តស្ប ពន្ធុនស្ប មេតត្តិត្តាយ សម្បជានមុសា ភាសតិ ។ រដ្ឋពន្ធ នេន ភំ ពៈឆ្នោ ។ សន្ធលិតាពន្ធនេន ភំ ពៈឆ្នោ ។ បត្តិពន្ធនេន ភំ ពៈឆ្នោ ។ លតាពន្ធនេន ភំ ពៈឆ្នោ ។ បត្តិពន្ធនេន ភំ ពៈឆ្នោ ។ លតាពន្ធនេន ភំ ពៈឆ្នោ ។ បត្តិពន្ធនេន ភំ ពៈឆ្នោ ។ លតាពន្ធនេន ភំ ពំឆ្នោ តស្ប នេន^(b) ភំ ពៈឆ្នោ ។ ដនមនពន្ធនេន ភំ ពំឆ្នោ តស្ប ពន្ធនស្ប មោកភូត្តាយ សម្បជានមុសា ភាសតិ ។ លំ អនិដ្ឋំ វត្តំ និស្សាយ មុសាភានោ ឧប្បដ្ឋតិ ។

ភាមិ ៩ដ្ឋំ វត្តុំ និស្សាយ មុសាវានោ ឧទ្យដ្ឋតិ។ ៩ នេកាទ្វោ មនាបិកានិ វូទានិ ហេតុ សម្បជានមុសា ភាសតិ ។ មនាបិកានិ សន្ទានិ កន្ធានិ វសានិ ដោដ្ឋព្វានិ ហេតុ ខិវាហេតុ បិណ្ឌូទាតហេតុ សេនាសនហេតុ

ម បញ្ចេមពន្ធរេន វា ពន្ធោ ។ បរិក្លេមពន្ធរេន ។ ៤ ៖. ម. តាមនិតមនតអន្តពន្ធរេន ។

ពលហរិវាទស្សន៍ទេស ទី ๑๑ កាលវត្តដែលប្រែប្រលហើយ ក្រោធកើតក៏មាន ។ ក្រោធកើត មាស្រ័យត្រ្តជាទីជ្រាថ្នា ហេ ងនេះឯង ។ មុសាវាទ កើត អាស្រ័យវត្ថុមិនជាទីប្រាថ្នា តើដូចម្តេច ។ ថុគ្គល ទុះ ក្នុងលោកនេះ ជាប់ដោយចំណងគឺ ទោះ ហើយពោលមុសា ពំង ដើម្បីរួចចាកចំណងនោះទុះ ។ ជាប់ដោយចំណងគឺទៃ **ដ**็ន 🤊 ន ១៖ ។ ជាចំដោយចំណងគឺច្រវ៉ាត់១៖ ។ ជាចំដោយចំណងគឺផ្ដៅ ខ្វះ ។ ជាប់ដោយចំណងគឺវល្វិខ្វះ ។ ជាប់ដោយចំណងគឺរបងខ្វះ ។ ជាប់ដោយចំណងគឺស្រុក និគម នគរ ខ្លះ ។ ពាប់ដោយចំណងគឺ ជនបទទុះ ពោលមុសាទាំងដឹងទុន ដើម្បីរួចចាកចំណងនោះ មុសាវាទកើត អាស្រ័យវត្ថុមិនជាទីជ្រាថ្នា យ៉ាំងនេះឯង ៗ មុសាវាទកើត អាស្រ័យវត្ថុជាទីព្រុថ្នា តើដូចម្តេច ។ បុគ្គល រូះ ក្នុងលោកនេះ និយាយកុហកទាំងដឹងខ្លួន ព្រោះហេតុនៃវូបជាទីពេញ ចិត្ត ។ និយាយកុហកទាំងដឹងខ្លួន ក្រោះហេតុនៃសំឡេង ខ្លិន សេ ដោដ្ឋព្វៈ ជាទីពេញចិត្ត ព្រោះហេតុនៃចីវែរ ព្រោះហេតុនៃចិណ្ឌូជាត

৶ঀ৾৾৽

จ-๒. ๓ ย. ยธาบิเม ๆ

សំ អនិដ្ឋិ វត្តំ និស្សាយ ភេះទីភេះថា ឧទ្យដ្ឋតំ ។ ភេះ ឥដ្ឋិ វត្តំ និស្សាយ ភេះទីភេះថា ឧទ្យដ្ឋតំ ។ ភេះ ឥដ្ឋិ វត្តំ និស្សាយ ភេះទីភេថា ឧទ្យដ្ឋតំ ។ លក់ស្សា មិ នុ ទោ មនាប់ភេ (⁹)រូបេ ន នុ ទោ លក់ស្សា មិ មនាប់ភេ (¹⁰) រូបេ លក់ស្សា មិ នុ ទោ មនាប់ភេ (^m) សន្ទេ កន្ធេ រសេ ដោដ្ឋ ព្វេ ភេស្ថា សាវាសំ លាភំ យសំ បសំសំ សុ ទំ ច័រវំ ប៉ណ្ឌា ចាតំ សេនាសនំ កំលា. ឧទ្យ ជួយ ភេសដ្ឋ បរិភ្លា ភ្លេ ។ វេរំ ឥដ្ឋិ វត្តំ និស្សាយ ភេះ ភេទា ឧទ្យ ជួតគំ ភោ នោ មោសវដ្ឋ ញា ភេះទំភេទា ខ ។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស ព្រោះហេតុនៃសេនាសន: **ព្រោះហេតុនៃគំ**លានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវ ។ មុសាវទៃកើត អាស្រ័យវត្ថជាទីប្រាយ ហើងនេះឯង ៗ សេចក្តីសង្ស័យ កើត អាស្រ័យវត្ថុមិនជាទីព្រុថ្នា តើវុចម្តេច ។ បុគ្គលគិតថា អញទំន៍រួចអំភីចក្ខុរោគប្ដូ ឬទំង៍មិនរួចអំពីចក្ខុរោគទេ អញ នឹងរួចអំពីសោតរោគ ឃានរោគ ជិវាកោត កាយរោគ សីសកោគ កណ្ណរោគ មុខកេគ អញនឹងរួចអំពីទន្លកេតឬ ឬនឹងមិនរួចអំពីទន្លកេតទេ។ សេចក្តីសង្ស័យកើត អាស្រ័យវត្ថុមិនជាទី ព្រុថ្នា យ៉ឺងនេះឯង ។ សេចក្តីសង្ស័យ កើត អាស្រ័យវត្ថុជាទីព្រុថ្នា តើដូចម្លេច ។ បុគ្គលគិតថា អញនឹងបានរូបទាំងឡាយ ជាទីពេញចិត្តឬ ឬនឹងមិន បានរូបទាំងទ្បាយ ដាទីពេញចិត្តទេ អញនឹងបានសំឡេងទាំងទ្បាយ ក្លិនទាំឪឡាយ រសទាំងឡាយ ដោដ្ឋច្នះទាំងឡាយ ត្រកូល ពួក អាវ៉ាស លាក យស សេចក្តីសរសើរ សុ១ ចីវិរ ចិណ្ឌូ ពុត សេនាសន: តំលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវ ជាទីពេញចិត្ត ឬហ្នំ ។ សេចក្តីសង្ស័យកើត អាស្រ័យវត្ថុជាទីព្រុថ្នា យ៉ាងនេះឯង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) សេចក្តីក្រោធ ទ ការពោលពាក្យកុហក ទ សេចក្តីសង្ស័យ ទ ។

ម. ឯត្តន្តរេ អត្ថិតិ ទិស្សតិ ។
 ។

ឯ៣៖សមោ ពលហរិវា៖សុគ្គនំទេ្ធសោ (១៥៤) រានេច នម្នា នួយមេវ សន្តេតិ សាតាភា-នេ សន្តេ សូទនុត្តោ សន្តេ សោមឧស្សនោមឧស្សេ សន្តេ ឥដ្ឋានិដ្ឋ សន្តេ អនុនយប្បដិយេ សន្តេ សំវិជ្ជ-មាន(®)ឧបលត្ថិយមានេត រានេច ឌម្មា ទួយមៅ សន្តេ។ (ဂ ဗ ဗ) က ဗိ က ဗိ က ၊ က ၊ က ၊ က ၊ က ၊ က ၊ က ၊ က ၊ က ၊ ၮႜၑၟႝၮၮၓႄၬႜႜႜၯၮႜၯႃၟႜၮႜၒႍၮႜၑၟႝၮၮၓ-ដោ ញាណសមាកុនោទំ ឧទ្មា ញាណខដោ ។ យដា អរិយមក្តោ អរិយបដោ នេះមក្តោ នេះបដោ ព្រហ្មមក្តោ ၟႄရာဌာၓ၊ အျပရာ သားလာမျိဳ သားလာင်းနား သားလာလျို မားဋိိကားချိဳ ဤာကားစားရား ဤာကားကားတာကို အေးရွာ ញាណមដោ ។ **សំ**ត្តោត តំសេ្ប សំត្នា អជំសីល_ សំក្វា អធិខិត្តសំក្វា អធិប្បញ្ញាសំក្វា ។ កតមា អជ៌សីលសិក្ខា ។ ៩ជាតិក្ខុ សីលា ហោត

កលហវិវាទសុត្តតិទ្ទេស ទី ๑๑

(១៥¹-) ពាក្យថា កាលបើធម៌ទាំងពីរមាន ធម៌ទាំងឡាយ នុះ សេចក្តីថា កាលបើវត្តជាទីត្រេកអរ នឹងមិនជាទីត្រេកអរមាន កាលបើសុទ នឹងទុក្ខមាន កាលបើសោមនស្ស នឹងទោមនស្សមាន កាលបើវត្តជាទីត្រាថ្នានឹងមិនជាទីត្រាថ្នាមាន កាលបើតម្រេកនឹងសេចក្តី ចង្អៀតចង្អល់មាន មានគ្រប់គ្រាន់ ថុគ្គលថាន ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) កាលបើធម៌ទាំងពីរមាន ធម៌ទាំងឡាយនុ៎ះ ។

(១៥៥) ពាក្យថា ជនអ្នកមានសេចក្ដីសង្ស័យ គប្បីសិក្សា តាមគន្ធងញាណ អធិប្បាយថា ញាណ ឈ្មោះថា គន្ធងញាណ អា-រម្មណ៍របស់ញាណ ក៏ឈ្មោះថា គន្ធងញាណ ពួកធម៌កើតដាមួយនឹង ញាណ ក៏ឈ្មោះថា គន្ធងញាណ ។ ផ្លូវដ៏ប្រសើរ ឈ្មោះថា គន្ធង ដ៏ប្រសើរ ផ្លូវដ៏ត្រកាល ឈ្មោះថា គន្ធងដ៏ត្រកាល ផ្លូវដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ឈ្មោះថា គន្ធងដ៏ខ្លង់ខ្ពស់ យើជណាមិញ ញាណ ក៏ឈ្មោះថា គន្ធង ញាណ អារម្មណ៍របស់ញាណ ក៏ឈ្មោះថា គន្ធងញាណ ពួកធម៌កើត ជាមួយនឹងញាណ ក៏ឈ្មោះថា គន្ធងញាណ យ៉ាងនោះដែរ ។ ពាក្យថា គប្បីសិក្សា បានដល់សិក្ខា ៣ គឺអធិសីលសិក្ខា ១ អធិចិត្តសិក្ខា ១ អធិប្ប-ញាញលំ ទ

អធិសីលសិក្ខា តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុកងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសីល

ស្តេស្^{ជំដ}ោ ខ្លោះតាយស្ស មហាត់ខ្លេស ឆាត់មោះក្នុស់វេសំវុ តោ វិហវត៍ អាចារ តោខរសម្បៈញ្ញ អណុមត្តេសុ វ ជ្លេសុ ភយឧស្សាវី សមានាយ សំក្ខុតំ សំក្ខាខឧសុ ខុខ្ល កោ សំលក្ខ ឆ្នោ មហន្តោ សីល. ក្ខុ ឆ្នោ សីលំ ខត៌ដ្ឋា អានិ ខរណំ សំយ ទោ សំវ រោ មុខំ ខមុខំ កុសលាជំ ឧម្មាជំ សមាខត្តិយោ អយំ អធ៌. សីលសិក្តា ។

ភាគមា អធិចិត្តសិត្តា ។ ៩៩ ភិត្តា វិវិច្វេវ កា មេហិ ។ ខេ ។ ខតុត្តិ ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិលាវត៌ អយំ អធិចិត្តសិត្តា ។

อ๗๒

សុត្តនួបិជិត ខុទ្ភា.និកាយ មហានិទ្ទេស សង្រមកឪធាត៌មោត្តសំវែះ បរិចូណ៌ដោយអាចាវៈនឹងគោចវៈ ឃើញ កំយចំពោះទោសទាំង ឡាយ បន្តិចបន្តច សមាទានសិក្សា ក្នុងសិក្ខា บ**ะต**์สราช พื้นธุรรุบ พื้นธุรต์ พื้น รี่ถักนี้ รี่ทลเมีย ការប្រព្រិត្តិ ការប្រយ័ត្ន ការសង្រ៍ម ប្រធាន ប្រមុខ នៃការច្បូប บงกฎ ธุรกุงงงลยิตร์ รฤบ เระ คลิ่งงงงกฎา ๆ អធិចិត្តសិក្ខា តើដូចមេច ។ ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ ស្ងាត់ចាក កាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុតដ្បាន នេះ អធិចិត្តសិក្ខា ។ អធិប្បញ្ញាសិក្ខា តើដូចមេច ។ ភិត្តកង៍សាសនានេះ ដាអ្នក មានព្រុជា ប្រកបដោយព្រុវា ដែលទៅក្នុងការកើតទ្បើននឹងវិនាស ជាបញ្ហាដ៏ប្រសើរ អាចទំលុះទំលាយ (នូវកំលេស) ជាគ្រឿងដល់នូវ ការអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ភិក្ខុនោះ ដឹងប្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខ

។ បេ ។ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះ ទុក្ខនិកោធតាមិនីបដិបទា ដឹងច្បាស់ តាមពិតថា នេះអាសវៈទាំងទ្បាយ ។ បេ ។ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះអាសវនិកោធតាមិនីបដិបទា នេះ អធិប្បញ្ញាសិក្ខា ។

ឯ៣ទស់មោ ពលហរិវាទសុត្តនំទេសោ ကမ်ိဳကမီ ဤကာဗဗာယ မ်ိဳးကွဲန်ိဳ ကမ်ိဳကမီ ဗုန္မ លោ សការផ្គា សវិលេទោ សទ្វេន្យូតោ សវិទិកិរឡា ញាណានិតមាយ ញាណដុលជាយ ញាណសច្ចិតិវិ-យាយ អធិសីលម្បី សិក្តោយ អ្រចំខ័ត្តម្បី សិក្តោយ។ អធិប្បញ្ញម្បី សំក្មេយ្យ។ ឥមា គំស្បោ សំក្វា អាវជ្លេន្តា សំក្លេយ្យ ជានន្តោ សំក្លេយ្យ សំក្លេយ្យ ខស្សន្តោ សំក្មេយ្យ ខទ្ធឋេត្តានោ សំកេ្វយ្យ ខំត្តំ អជំដួលន្លោ ស់ក្លេយ្យ សន្ធាយ អជ៌មុទ្ធន្លោ សំក្លេយ្យ រីវ័យ ខក្ក. ណ្លាត្តា សិក្ចេយ្យ សតី ឧមដ្ឋហាត្តោ សិក្ខេយ្យ ខំត្តំ សមានហន្តោ សំក្ចេយ្យ ខញ្ញាយ ខជានន្តោ សំក្មេយ្យ អភិញ្ញេយ្យំ អភិជាឧន្តោ សិត្តោយ្យ ចរិញ្ញេយ្យំ ဗၢိဳင္ရာ လံုးက္ခယ္ ျမတာ ကို ဗင္ရာ လံုးက္ခယ္ ျ ភាវតត្វំ តាវេន្តោ សំក្មេច្យ សខ្ចំតាតត្វំ សខ្ចំតារា នោ សំក្មេច អេចមេយ្យ សមានមេយ្យ សមានាយ វត្តេយ្យាតំ តាខំតាខំ ញាណបដាយ សិក្ខោ ។

កលហរិវាទស្ត្តនិទ្ទេស ទី ១០

តាក្យថា ជនអ្នកមានសេចក្តីសង្ស័យ គប្យីសិក្សាតាមគន្ធងញាណ សេចក្តីថា បុគ្គលអ្នកសន័យ្រ មានសេចក្តីនឿងធ្លល់ មានស្នាមគំនូស (ក្នុងចិត្ត) មានផ្លូវបែកជាពីវ មានវិចិកិច្ច គប្បីសិក្សាអធិសីលផង ^{គប}្តីសិក្សាអធិចិត្តផង គប្បីសិក្សាអធិប្បញ្ញាផង ដើម្បីបានញាណ ដើម្បីពាល់ត្រូវញាណ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវញាណ ។ តប រំពឹងសិក្សាសិក្ខា ពំង ៣ នេះ គប្បីដឹងសិក្សា គប្បីឃើញសិក្សា គប្បីពិចារណាសិក្សា គប្បីតាំងចិត្តសិក្សា គប្បីចុះចិត្តសិបក្នុងសទ្ធា សិក្សា គប្យីផ្ទងវីរិយៈសិក្សា គប្បីតម្កល់សត៌សិក្សា គប្បីតាំងចិត្ត សិក្សា គប្បីដឹងច្បាស់ដោយ ផ្រដាសិក្សា គប្បីដឹងធម៌ដែលគូរដឹង សិក្សា គប្បីកំណត់ធម៌ដែលគូរកំណត់សិក្សា គប្បីលះបង់ធម៌ដែល គូរលះបង់សិត្យ គហ្លីចំរើនធម៌ដែលគូរចំរើនសិត្យ គហ្សីធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នុវធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សិក្សា ប្រព្រឹត្តទូទៅ ប្រព្រឹត្ត ដោយល្អ ប្រត្រឹត្តដឿកាន់ ហេតុនោះ (ទ្រន៍ត្រាស់ថា) ជនអ្នកមាន សេចក្តីសង្ស័យ គប្បីសិក្សាតាមគន្ធងញាណ ។

សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ (၈৫) ၅ ၅ ဗုန္ရာ လမႈကာ ဆမ္ဆာ ၅ ၅ () ជានិត្វា តុលយ៍ត្វា តំយើត្វា ភៃវាយ័ត្វា ភ្លៃតំ កត្វា វុត្តា បុត្តា អាខិត្តិតា ខេសិតា ខញ្ញាមិតា ខដ្ឋមិតា អៃដា វិភត្តា ឧត្តានិតាតា បតាសិតា ។ សព្វេ សត្ខាព អនិទ្ធាតិ ញត្វា ជានិត្វា តុលយិត្វា តិវយិត្វា វិភាវយិត្វា ဒိႆ အဆွာ (ဆွာ ဗ(ဆ္ခ မာစိန္ဒာ်ဆ၊ နေမိဆာ ဗဏ္ဍာစိဆ បដ្ខចិតា អិដា វិភត្តា ឧត្តាជិភាតា បកកាសិតា ។ សត្វេ សត្ខាព ឧុត្ខាតិ ។ សត្វេ ជម្នាអនត្តាតិ ។ អវិជ្ជាបច្ចុយា សត្តារា ។បេ។ ជាតិច្បច្ចុយា ជរាមឈាត្តិ។ អវិជ្ជានិភេនា សន្នារនិភេន ១២១៨កតិនិភេនា ៩ភ. អមរណៈធំរោះ នោះ ។ ៩៩ំ ខុត្តាឆ្នំ ។ មេ ។ អយំ នុត្តនំរោជតាមិន ខជិបនានិ។ ៩ ទេ អាសាក់និ។ បេ។ អយំ អាសានិរោនតាមិនិថដិថនាតិ ។ ៩ មេ នម្នា អភិញ្ញេយ្យតិ ។ ៩ មេ ជម្នា មរិញ្ញេយ្យតិ ។ ឥ ទេ ជញា បញាតញាតិ ។ ឥ ទេ ជម្នា ភាពតញាតិ ។

ឲ ម. ញត្វាតិ ញត្វា ។

อ๗७

សុត្តនូមិដឹក ខុទុកនិកាយ មហានិទេស (១៤៦) តាក្យថា ជាធម៌ដែលសមណៈជ្រាប ហើយគោល សេចក្តីថា ធម៌ទាំងឡាយ ដែលព្រះអង្គដ្រាប ស្គាល់ ថ្ងឹង ពិចារណា ឈ្វេងយល់ ធ្វើឲ្យប្រាកដ ពោល ពោលទូ ទៅ ក្រាប់ សំដែង បញ្ជត្ គម្ពល់ទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យរាក់ ប្រកាសទុកហើយ ។ ធម៌ទាំង ទ្បាយដែលព្រះអង្គដ្រាប ស្គាល់ ថ្ងឹង ពិចារណា ឈ្វេងយល់ ធ្វើ ឲ្យប្រុកគង ពោល ពោលទូទៅ ប្រាប់ សំដែង បញ្ចត្ត តម្កល់ **ុក** បើក ថែត ធ្វើឲ្យកក់ ប្រកាសទុកហើយថា សង្ខាវទាំងពួង មិន ទៀង ។ ថា សង្ខាវទាំងហ្លួងជាខុត្ខ ។ ថា ធម៌ទាំងហ្លួងជាអនត្តា ។ ថា សត្ខាវេទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បេ។ ដរា មវណៈ (កើតមាន) ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ។ ថា កាវលេត់សង្គាវ ញ្រោះការលេតអវិជ្ជា **១** បេ។ ការលេតជំរា មរណៈ ញោះការលេត ជាតិ ។ ថា នេះជាទុក្ខ ។ បេ។ នេះ ទុក្ខនិរោធគាមិនិបដិបទា។ ช่า เละ คุณร์: ๆเบๆ เละ คุณร์ธิเกลลาษิธีบนีบตา ๆ ថា នេះពួកធម៌ដែលគូរត្រាស់ដឹង ។ ថា នេះពូកធម៌ដែលគូរកំណត់ដឹង ។ ថា នេះពុកធម៌ដែលគុវលេះ ។ ថា នេះពុកធម៌ដែលគុវចំរើន ។

อ๗ร

ងការសមោ ពលហរិវាទសុត្តនិទេ្តសោ ត់មេ ឧម្មា សច្ចំកានត្វាន់ ។ នន្នំ ដស្សយ. ទនានំ សមុនយញ្ អត្ថន្តមញ្ អស្សានញ្ អានីនវញ្ င်္ဂလျှံးလာက္ ဗက္ဒဋ္ဌိ ဒုဓာအာဒက္ခမ္မာဒိ ဗနုဒ္ဌိ ဗဟာ• ႒ၟႜၐၢၕိယၕ္ထိုးကို ဃမုၕယၕမ္ခိ ဃ၅္မွိ စဲဂောၕၕၝႜၐၟႝ ၛႄႜၜၟႃ ຝາຂອງ ຮຸດເພື່ອງ ຄໍເພື່ອງ ໂກງເພື່ອງ ໂກສິ ເຮອງ វុត្តា មវុត្តា អាចិត្តិតា ឧេសិតា ខញ្ញាចិតា ខដ្ឋចិតា វិវដា វិកត្តា នុន្នានិកាតា បកាសិតា ។ វុត្ត ហេតំ ភកវតា អភិញ្ញាយាលំ ភិត្តាវេ ឧម្មុំ នេសេម័ នោ អនភិញ្ញាយ សនិនានាញ់ ភិត្តាវេ នម្មុំ នេសេទី នោ អនិនានំ សចុក. ដំហារិយា ហំ កំត្នាវេ ឌម្មុំ នេសេ មិ នោ អប្បាដំហារិយំ តស្ប មយ្លំ កំត្វាវេ អភិញាយ នម្មុំ នេសយតោ នោ អនភ័ញ្ញយ សនិនានំ នម្មុំ នេសយតោ នោ អនិ. အခ်ိ လဗဂ္ဂဆီတာဒီယိ ဆမ္မိ ၊ နေလယ၊ ရာ၊ အာ မဗဂုဆိုတာ វិយ៍ ការណ៍យោ ឱ្យនោ ការណ៍យា អនុសាសន៍

កលហរិវាទសុត្តនំទេ្លស ទី ๑๑

ឋា នេះពួកធម៌ដែលគូរគ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ។ ធម៌ទាំងទ្បាយ ដែលព្រះអង្គ ដ្រាប ស្គាល់ ថ្ងឹង តិចារណា ឈ្វេងយល់ ធ្វើឲ្យ ចាកដ តោល ពោលទូនៅ ប្រាប់ សំដែន បញ្ចត្ត តម្កល់ទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យកក់ ប្រកាសទុកហើយថា (តថាគតដ៏ឪច្បាស់) នូវហេតុជាទីកើតទេ្យឹងផង សេចក្តីវិនាសផង អានិសង្ឃផង ពោសផង ការលោសចេញនូវ ផស្សាយតន: ទាំង៦ផង បណ្តាទជាទានក្ខុន្ទទាំង៥ មហាក្តរុបទាំង៤ វត្តណាមួយ មានក៍វិយាកើតឲ្យើងជាធម្មតា វត្ត្តាំងអស់នោះ មាន តិលោរលត់ ទៅ ញៃជាធម្មជាតា ។ ភិតណាស់ ភាក្យនុះ ព្រះមាន ពេះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពាំងទ្បាយ តថាគតសំដែងធម៌ ដើម្បី ត្រាស់ដឹង មិនមែនសំដែងដើម្បីមិនឲ្យត្រាស់ដឹងទេ ម្នាលកិត្ត ទាំងទ្បាយ តថាគតសំដែនជមិប្រកបដោយហេតុ មិនមែនសំដែនឥតហេតុទេ មាល ភិត្តទាំឥឡាយ តថាគតសំដែងធម៌ប្រកបដោយជាដិហារ្យ (ធម៌ជាគ្រឿន ក្រោចស្រធ់) មិនមែនសំដែងឥតជាដំហាវ្យទេ ម្នាលកិត្តពាំងឲ្យយ កាលតថាគតនោះ សំដែងធម៌ដើម្បីត្រាស់ដឹង មិនសំដែងដើម្បីមិន ត្រាស់ដំង៍ទេ កាលតថាគតសំដែងធម៌ប្រកបដោយហេតុ មិនសំដែងឥត ហេតុ កាលតថាគតសំដែនធម៌ ប្រកបដោយចាដិហារ្យ មិនសំដែន ឥតជាជិហារ្យ នុវាទបុគ្គលគូវធ្វើ អនុសាសនី ក៏បុគ្គលគូវធ្វើ

រា នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សេះខេត្ត ភេះ សំភេះ សាលាន សេះ ភេត្ត ញត្វា បវុត្តា សមលោន ឧម្មាតិ ។ (១៥៧) សាតំ អសាតញ្ជា ភេត្ត ខេត្តាតំ ។ ភេស្មី អស់ខ្លេ ខ ភវខ្លិ ហេតេ ភិភវិ ភវញ្ជាបិ យមេតមត្តំ រាតម្មេ បញ្រូសិ យតោតំនោនំ ។

សុត្តលំដីពេ ខ្ទពន៍៣២ស្ស មហានំទេ្លសា អល់ញ ខន ភៅ ភិក្ខាវ ទុដ្ឋិយា អលំ ចាមោដ្ឋាយ អលំ សោមនស្សាយ សម្មាសម្ពុន្ធោ ភកវា ស្វាក្ខាតោ ឧម្មោ សុប្បឌ៌ខណ្ឌា សដ្ឃោតិ ។ ៩មស្ម័ ខ ខន វេយ្យាការណេស្ម៍ ភញ្ញមាន ឧសសមាស្ស័ លោក-ជាតុ អកាម្បិត្តាតិ ញត្វា បវុត្តា សមណេន ឧម្មា ។

តោរោ មេាសាដ្តំញូ ក៩ំក៩ា ខ

のかう

តេនាមា ភកវា

សុត្តនួបិជិត ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ អ្នកទាំងឲ្យយនូវតែត្រេកអរ គួរតែកែពយ គួរតែ សោមនស្សថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអន្ធត្រាសដឹងដោយប្រពៃ ព្រះ ធម៌ព្រះមានព្រះភាគសំដែងដោយប្រពៃ ព្រះសង្ឃប្រតិបត្តិហើយដោយ ប្រពៃ ។ កាលវេយ្យាករណ៍នេះ ដែលព្រះអង្គសំដែង លោកពាតុពាំន មួយ ហ្មឺនក៏កម្រើកញាប់ញ៉ាំ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាធម៌ដែល សមណៈជ្រាបហើយពោល ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា កាលធម្មជាតពំងតាវ គឺតាញ់នឹងមិនតាញ់មាន ធម៌ពំងនេះ គឺ សេចក្តីក្រោជ១ ការពោលពាក្យកុហក១ សេចក្តីសូន្យ័យ ទ (កំកើតមានដែរ) ជនអ្នកមានសេចក្តីសត្យ័យ គប្បីសិត្យា តាមគន្ធនញាណ ជាធម៌ដែលសមណៈជ្រាបហើយពោល 🤊 (១៥ ៧) (ព្រះពុទ្ធនិម្មិតសូរថា) សេចក្តីត្រេកអវនឹងមិនត្រេកអវ មានអ្វីជាហេតុ កាលបើអ្វីមិនមាន ទើបធម៌ទាំងនុះមិនមាន សេចក្តីណា គឺការវិនាស នឹងការចំរើន សូមព្រះអង្គ សំដែង (ចាប់ខ្ញុំ នូវសេចក្តីនុះ ថាមានវត្តណាដាហេតុ ។

onb

តំនៃនានា តំសមុនយា តំជាតំតា តំបកវាតំ ကၡကၡာနိ မွလိ ဗုဇ္မန် ၂ ဗေ ၂ ဗုန္မ မိ ဗုန္မန် បបុច្ចតិ យាចតិ អាជ្ឈសតិ មសាខេត្តតិ សាតិ អសាតញុ កុតោទំនានា ។ (១៥៩) គិស្មឺ អស់ខ្លេ ជ ភវន្តិ ហេតេត៍ គិស្មឺ អស់ ន្តេ អស់ វិជ្ជមាន (®) អនុបល ភ្លិយមានេ សាតាសាតា ន ភវត្ថិ ឧប្បភវត្ថិ ន ជាយត្ថិ ន សញ្ជាយត្ថិ ន តិពុត្តត្ថិ នាភិនិត្តត្តិត្តិត តិស្មឹ អស់ត្តេ ឧ ភវត្ថិ មោតេ ។ (020) វិកវំ ករញាចំ យមេនមន្តន្តំ ភានាមោ សា-តាសាតានំ ការ ។ យោ សាតាសាតានំ ការ សម្ត-(h(b) ជាតិ សញ្ហាតិ ឧត្វត្តិ អភិឧត្វត្តិ ចាតុភាហ

ឯ៣៖សមោកលហិវា៖សុត្តនំទ្ទេសោ (១៥៥) សានំ អសានញា កាតោធំនានានំ សា. តាសាតា កាតោធំនានា កាតោ ជាតា កាតោ សញ្ជាតា កាតែ ធំព្វត្តា កាតោ អភិធិព្វត្តា កាតោ ខាតុភ្វូតា កើធំនានា កាសមុឧយា កាំជាតំកា កាំខកវាតំ ជាតា សាភាំ «សំ យោភិ តាយ សមាជាំ សាក

កលហរិវាទសុត្តនិទេ្ទស ទី ៰៰

(១៥៤) ពាក្យថា សេចក្តីត្រេកអរទំង៍មិនត្រេកអរ មានអ្វីដាហេតុ គឺព្រះពុទ្ធនិម្មិតសូវរកបុសគល់ ។ បេ។ សូវកេ សូវឈ្មេចឈ្វី សូម អារាធនា ចោទ ចំពោះហេតុជាទីកើតឡើង នៃវេទនាជាទីត្រេកអរនឹងមិន ជាទីត្រេកអវេថា វេទនាជាទីត្រេកអរនឹងមិនជាទីត្រេកអរ មានអ្វីជាហេតុ កើតអំពីណា កើតព្រមអំពីណា ផ្តួចផ្តើមអំពីណា កើតចំពោះឡើង អំពីណា កើតព្រមអំពីណា មានអ្វីជាហេតុ មានអ្វីជាដែនប្រជុំ កើត មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ សូវថា) សេចក្តីត្រេកអរនឹងមិនត្រេកអ មានអ្វីជាហេតុ ។

(១៥៩) ពាក្យថា កាលបើអ្វីមិនមាន ទើបធមិទាំងន្ទុះមិនមាន គឺកាលបើអ្វីមិនមាន មិនមានសត្វគ្រប់ ដែលបុគ្គលមិនបាន ទើបវេទនា ជាទីត្រេកអរនឹងមិនជាទីត្រេកអរមិនមាន មិនមានប្រាកដ មិនកើត មិនកើតព្រម មិនផ្តួចផ្តើម មិនកើតចំពោះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សួរ ថា) កាលបើអ្វីមិនមាន ទើបធមិទាំងន្ទុះមិនមាន ។

(១៦០) ពាក្យថា សេចក្តីណា គឺការវិនាស នឹងការចំរើន អធិប្បាយថា សេចក្តីចំរើន នៃវេទនាជាទីត្រេកអរ នឹងមិនជាទី ត្រេកអរ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីចំរើន ការដុះជាល កិរិយាកើត កិរិយាកើតព្រម កិរិយាផ្តួចផ្តើម កិរិយាកើតចំពោះ កិរិយាកើត ប្រាកដ នៃវេទនាជាទីត្រេកអរ នឹងមិនជាទីត្រេកអរ ឯណា

ស្មត្ថន្ថបិនពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ម មហានិទេ្ទសោ អយំ សាតាសាតានំ ភាវា ។ ភាតមោ សាតាសាតានំ វិកាយ ។ យោ សាតាសាតានំ ១យោ វយោ កោនោ មរិកេនោ អនិទ្ធុតា អន្តរជានំ អយំ សាតាសាតានំ វិកកេ ។ យមេនមន្តន្តិ យំ បរមន្តន្តិ វិកវំ ភវញាប័ យមេនមត្តំ ។ (០៦០) រៀត មេ ចាត់ យោតា និនាន ឆ្នំ រៀតឆ្នំ យំ បុត្តាទំ យំ យាតាទំ យំ អដ្ហេសាទំ យំ បសា. នេទំ។ ខ ព្រហ័តំ ត្រូហ៍ អាខិត្តា នេសេ ហំ ខ ញា ខេ ហំ មដ្ឋមេហិ វិវា វិក៨ ឧត្តានីការោហិ មកាសេហ៍តំ ^រ) အးမြှေ့ **ဗ (၅ ဟိ ၊ ဟ** (ရာ ရဲ ရာ ရှိ ဖိ ရဲ ရာ ရိ ဖိ -សមុនយំ យំជាតិតាំ យំខកវត្តិ ឯកម្មេ ខឲ្រមាំ យតោនិនានំ ។ តេនាហ សោ និម្និតោ

ଚମାର

សត្រត្តមិដព ខុទ្ទពន៌៣យ មហានិទ្ទេស

នេះឈ្មោះថា សេចក្តីបំរើននៃវេទនាជាទីត្រេកអរនឹងមិនជាទីត្រេកអរ ។ សេចក្តីវិនាសនៃវេទនាជាទីត្រេកអរ នឹងមិនជាទីត្រេកអរ តើដូចម្តេច ។ ការអស់ ការសូន្យ ការបែកធ្លាយ ការទ្វេចខ្ចី ការមិនទៀង ការបាត់ បង់ទៅ នៃវេទនាជាទីត្រេកអរនឹងមិនជាទីត្រេកអរ ឯណា នេះឈ្មោះ ថា សេចក្តីវិនាសនៃវេទនាជាទីត្រេកអរនឹងមិនជាទីត្រេកអរ ។ ពាក្យថា សេចក្តីណា គឺសេចក្តីដទៃណា ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ស្លូវថា) សេចក្តីណា គឺការវិនាស នឹងការចំរើន ។

(១៦១) ពាក្យថា សូមព្រះអង្គសំដែង ព្រាប់ខ្ញុំ នូវសេចក្ដីទុំះ ថា មានវត្តណាជាហេតុ ត្រង់ពាក្យថា ទុំះ គឺខ្ញុំសូវកេសេចក្ដីណា ខ្ញុំសូម សេចក្ដីណា ខ្ញុំអារាធនាសេចក្ដីណា ខ្ញុំដ្រះថ្ងាសេចក្ដីណា ។ ពាក្យ ថា សូមសំដែង គឺសូមពោល ព្រាប់ សំដែង បញ្ហត្ត តម្កល់ទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យពត់ ប្រកាស ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់សូវថា) សូមព្រះ អង្គសំដែង ព្រាប់ខ្ញុំ នូវសេចក្ដីទុំះ ។ ពាក្យថា មានវត្តណាជាហេតុ គឺ មានវត្តណាជាហេតុ មានវត្តណាជាដែនកើត មានវត្តណាជាហេតុ គឺ មានវត្តណាជាហេតុ មានវត្តណាជាដែនកើត មានវត្តណាជាកំណើត មានវត្តណាជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់សូវថា) សូមព្រះ អង្គសំដែង ប្រាប់ខ្ញុំ នូវសេចក្ដីទុះ ថាមានវត្តណាជាហេតុ ។ ហេតុនោះ ពុទ្ធនិម្មិតនោះ សូវថា

ด๗๘

ទម.ផល្សំ និទានំ ។ ៤ ម. យា ។ ៣ ម. យំ គង្គំ ។

ដស្បេ អស់ខ្លេ ឧ ភវន្ថិ ហេតេ វិភវំ ភវញ្ចាបិ យមេនមន្ទ័ **ມ**ສເຊ ຍ(ຄຼືຍໍ ຢເຄາຣິຊາດິ ໆ (၁៦៣) ដស្ស និនានំ សាន័ អសានន្ថិ សុទឋនន័យ ၾက္ႏိုမင္ဆင္ခ်ိဳ နရီးဗီးမွာ ကုန္ကာ ကုန္က နာ (p) ဆ(မ်ား) ພຸຈທຂອບເພີ່ສ (^{m)} ສາມີ ເປັນ ເປັນ ເຊັ່ນ ເຊິ່ງ ເຊິ່ လ္ခပ္မနစ္တက္ အနာ္ အနာ္ အရာစာ အျပဳ အျပဳ ធំរុជ្ឈតំ សា វ៉ូបសម្មតំ ។ ឧុត្តាវេឧធ័យ ដស្សំ បដំចុ နဂၢိဳင္ရန္က ဂုနဃ္႔ မာ မားက်ိဳ႔ ဗီယီ႔ ဗီယီက မာ ដស្សស្ស នំរោះ នេះដ្តី វេនយិន ខុត្តាវេនន័យ ដស្សំ មដំទូ ទម្បញ្ញ ឧុត្តា បននា សា នំរុជ្ឈតំ សា រួមសម្មតំ។

ឯ៣ទសមោ ពលហរិវាទស្ត្តនិទេ្ទសោ

សាត៌ អសាតញ្ កុតោ នំនានា

តិស្មឹ អសុទេ ន ភវន្ថិ ហេតេ

វិភវិ ភវញា បិ យមេនមន្ត្

ມສເ<u>ສຼ</u> ຍ (ຄຸ ທີ່ ເບເລາ ຂໍ້ ແລະ ຊູ້

(1) នេស្សន៍នានំ() សាតំ អសាតំ

ond

ពលហវិវាទសុត្តតិទួស ទី ๑๑ សេចក្តីត្រេកអរនឹងមិនត្រេកអរ មានអ្វីជាហេតុ កាលបើ អ៊ីមិនមាន ទើបជមិទាំងនុះមិនមាន សេចក្តីណា គឺការ វិនាសន៍ន៍ការចំរើន សូមព្រះអង្គសំដែងព្រាប់ខ្ញុំ នូវសេចក្តី នុះ ថាមានវត្ថុណាជាហេតុ ។ (១៦৬) (ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា) សេចក្តីត្រេកអនើន៍មិន ត្រេកអរ មានផស្ទ:ជាហេតុ កាលបើផស្ទៈមិនមាន ទើបធម៌ ពំន៍នុះមិនមាន សេចក្តីណា គឺការវិនាសនឹងការចំរើន តឋា-គត សំដែនទូលព្រះអង្គនូវសេចក្តីទុះ ថាមានវត្ថនេះជាហេតុ។ (១៦៣) ពាក្យថា សេចក្តីត្រេកអរនឹងមិនត្រេកអរ មានផស្បៈដា ហេតុ អធិប្បាយថា សុខវេទនាកើត អាស្រ័យផស្រុះជាទីតាំងនៃ សុ១វេទនា ។ ព្រោះវលត៍ផស្ស: វោតាំងនៃសុ១វេទនានោះឯង សុខវេទនាដែលកើតរួចហើយ ព្រោះអាស្រ័យផស្យុះ ជាទីតាំង នៃសុទវេទនា កើតអំពីផស្សៈនោះ ដែលសោយរួចហើយ នោះវលត់ សូមម្លាប់ ។ ទុក្ខដទនាកើតទៀន ព្រោះអាស្រ័យផស្រៈ ជាទីតាំងនៃ ដែលកើតរួចហើយ ព្រោះអាស្រ័យផស្ស: ជាទីតាំងនៃទុក្ខវេទនា កើតអំពីផស្សៈមុខនោះ ដែលសោយរួចហើយ នោះលេតស្ថប់រមាច់ ។

សត្រ្តត្ថបិដពេ ខុទ្ធពតិកាយសុទ្ធ មហាតិទទួសោ អនុត្ធិមសុទាធនច្ច នេស្ស ពិភ្មត្ត និទាំង អនុយម-សុខា ៤៩នា ។ សា នស្បើ អនុត្តិមសុខ៤៩ខ័យស្ប ដស្បស្ប ធំរោជា តជ្លំ ឋឧយិតំ អនុត្វមសុទឋឧជ៌-ယ် နည်း စင်္ခ နစ္ခုန္တာ မနိမ္မာရေသ မာ លុំជ្យតំ សា វូបសម្មតំ ។ ៥ស្មនំនានំ សាតំ អសា-តន្តំ សាតាសាតា ដស្បន៌នានា ដស្បសមុនយា ដស្ប-ជាតិកា ដស្សប្បភវាតិ ដស្ស និនានំ សាតំ អសាតំ ។ (០៦៤) ៥ស្បេ អស់ខ្លេ ជ ភវន្តិ ហេតេន៍ ៥ស្បេ អសន្តេ អស់វិដ្ឋមានេ អនុមលត្ថិយមានេ សាតាសាតា ន ភវន្តិ នេយ្យភវន្តិ ន ដាយន្តិ ន សញ្ចាយន្តិ ន ធំពុតតំ នាភិធិពុតតំ ន ចាតុកាតិតំ ដស្សេ អស់នេ ន ភវត្តិ ហេតេ ។

0d0

តុត្តេត្ថិជំងា ខុទ្ទពតិ៣២ មហាតិទទួស អនុក្តូមសុទវេទនា កើតទ្បើង ញោះអាស្រ័យផស្យៈ ជាទីតាំង នៃអនុក្តូមសុខវេទនា ។ ញោះវលត់ផស្យៈ ជាទីតាំង នៃ អនុក្តូមសុខវេទនា ។ ញោះវលត់ផស្យៈ ជាទីតាំង នៃ អនុក្តូមសុខវេទនានោះឯង អនុក្តូមសុខវេទនា ដែលកើតទ្បើងហើយ ញោះអាស្រ័យផស្សៈ ជាទីតាំងនៃអនុក្ខូមសុខវេទនា កើតអំពីផស្យៈ ញោះអាស្រ័យផស្សៈ ជាទីតាំងនៃអនុក្ខូមសុខវេទនា កើតអំពីផស្យៈ ញោះ ដែលសោយរួចហើយ នោះវលត់ស្ងប់ទោប់ ។ ពាក្យថា សេចក្តីត្រេកអរនឹងមិនត្រេកអរ មានផស្សៈជាហេតុ បានសេចក្តីថា វេទនាជាទីត្រេកអរនឹងមិនជាទីត្រេកអរ មានផស្សៈជាហេតុ បាន សេចក្តីតែកែកអនឹងមិនជាទីត្រេកអរ មានផស្សៈជាហេតុ ទាន ផស្សៈជាទីច្រេកអនឹងមិនជាទីត្រេកអរ មានផស្សៈជាហេតុ ទាន ផស្សៈជាទីច្រេកអនើងមិនជាទីត្រេកអរ មានផស្សៈជាហេតុ ទាន សេចក្តីត្រែកអនេងមិនជាទីត្រេកអរ មានផស្សៈជាហេតុ ទាន សស្សៈជាទីច្រេះកើតឡើង មានផស្សៈជាកំណើត មានផស្សៈជាដែន កើតមុន ហេតុនោះ (ខ្វែងត្រាស់ថា) សេចក្តីត្រេកអេទេងមិនត្រេកអរ មានផស្សៈជាហេតុ ។

(១៦៤) ពាក្យថា កាលបើផស្សះមិនមាន ធមិទាំងទ្បាយនុះ កំមិនមាន គឺកាលបើផស្សះមិនមាន មិនមានសព្វគ្រប់ ដែលបុគ្គល មិនបាន វេទនាជាទីត្រេកអនេឹងមិនត្រេកអរក៏មិនមាន មិនមានប្រាកដ មិនកើត មិនកើតព្រម មិនផ្តួចផ្តើម មិនកើតចំពោះ មិនកើតប្រាកដ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) កាលបើផស្សះមិនមាន ធម៌ទាំងឡាយ នុំ: ក៏មិនមាន 7

0a0

ឯ៣ទសមោ ពលហវិវាទសុត្តនំទេ្លសោ
(១៦៥) វិភវំ ភវញ្ចាច យមេតមត្ថត្ថិ ភវនិដ្ឋិច ដស្បូ-
និនានា វិកវតិដ្ឋិចិ ដស្សនិនានា ។ យមេនមន្ត្តនិ
ထိ ဗ႑မန္နာ့္ရွိ ဂ်ီကို က႑က္နာ့ဗ်ဳ ဟၤမေနာဗန္နီ ၅
(၇၇၇) ၅န္က ဗီ ရေးမာဗ္ ရေးမာန္ ကို ကို ရေပါ
មុខសិយ័យ ខេសិយ័ អដ្ហេសិយ័ មសា ខេសិ។
បត្រូមិត ត្រូមិ អាចំក្តាម នេសេមិ បញ្ហាបេមិ បដ្តបេមិ
វិវភម៌ វិភដាមិ ឧត្តានីការភេមិ បកាសេមីតំ វាតន្លេ
មត្រូម ។ ៩តោធំនានឆ្លំ ៩តោដស្បត៌នាដំ ដស្ប-
សមុនយំ ដស្សជាតិតាំ ដស្សចក្រវត្ថិ ឯនត្លេ ច ត្រូម
ត់តោធំនាជំ ។ គេនាមា គកកា

ଘ **୭**

កលហវិវាទសុត្តនំទ្ទេស ទី ១១

(១៦៥) ពាក្យថា សេចក្តីណា គឺការវិនាស នឹងការចំរើន សេចក្តីថា កិរិយាឃើញថាចំរើន ក៏មានផស្ទ:ជាហេតុ កិរិយាឃើញ ថាវិនាស ក៏មានផស្ទ:ជាហេតុ ។ ត្រង់ពាក្យថា សេចក្តីណា គឺ សេចក្តីដទៃណា ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) សេចក្តីណា គឺកាវ វិនាសនឹងការចំរើន ។

(១៦៦) អធិប្បាយតាក្យថា តថាគតសំដែនទូលព្រះអន្ឋ នូវសេចក្ដី នុំ: ថាមានវត្តនេះជាហេតុ ត្រធំពាក្យថា នុំ: គឺព្រះអន្ឋសូរសេចក្ដីណា សូមសេចក្ដីណា អារាធនាសេចក្ដីណា ៥ ថ្ងាសេចក្ដីណា ។ ពាក្យថា តថាគតសំដែន គឺតថាគតពោល ជ្រាប់ សំដែន បញ្ចុត្ត តម្អល់ទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យរាក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (ខ្វេតត្រាស់ថា) តថាគត សំដែនទួលព្រះអន្ឋ នូវសេចក្ដីនុំ: ។ ពាក្យថា មានវត្តនេះជាហេតុ គឺ មានផស្បៈនេះជាហេតុ មានផស្បៈជាទីប្រជុំកើត មានផស្បៈជាកំណើត មានផស្បៈជៅដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ខ្វេតត្រាស់ថា) តថាគត សំដែនទួលព្រះអន្ឋ នូវសេចក្ដីនុំ: ថាមានវត្តនេះជាហេតុ ។ ហេតុនោះ សំដែនទួលព្រះអន្ឋ នូវសេចក្ដីទុំ: ថាមានវត្តនេះជាហេតុ ។ ហេតុនោះ សំដែនទួលព្រះអន្ឋ នូវសេចក្ដីទុំ: ថាមានវត្តនេះជាហេតុ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា

จ๙จ

ម. ផល្បុំ និទានំ។

ត្បត្តបំដំពេ ទទួកតំហាយស្ស មហាត់ទទួសោ ដស្ស និនា នំ(•) សា គំ អសា គំ ដស្ស អស់ អេ សា គំ សា គំ វិករំ អា ញា ចំ យ មេ តម គំនំ សិត នេ្ដ ប ត្រូំ ទំ ៩ តោ និ នា ន ត្តិ ។ (០ ៦ ទាំ ដ សេប្ផា នុ លោ កា ស្មំ កោ តោ និ នា នោ ប ភិក្ដ ហា អំ ចំ កោត តា ប ហ្វូ តា កាំ ស្មឺ អស់ តេ្ដ ន មម ត្ដម គំដំ

សុត្តនូមិជិត ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស សេចក្តីត្រេតអវនឹងមិនត្រេកអរ មានផស្ទុះជាហេតុ កាល បើផល្យះមិនមាន ទើបធម៌ពំងនោះមិនមាន សេចក្តីណា គឺកាវវិនាសន៍ងកាវចំអ៊ែន តថាគតសំដែងទូលព្រះអង្គ នូវ សេបតីនុះ ថាមានវត្តនេះជាហេតុ ។ តុំ ទំ $[\mathfrak{o}\mathfrak{d}\mathfrak{o}\mathfrak{d}]$ (ព្រះពុទ្ធនិម្មិត សូវថា) ផស្រុះក្នុនលោក មានអ្វី ជាហេតុ ទាំងសេចក្តីហ្លងហែងកើតអំពីអ្វី កាលបើអ្វីមិនមាន ទើបសេចក្តីប្រកាន់ថារបស់អញក៏មិនមាន កាលបើអ្វីប្រាស ចេញ ទើបផស្យ:មិនពាល់ត្រូវ ។ (១៦៤) ពាក្យថា ផល្បះក្នុងលោកមានអ្វីជាហេតុ គឺព្រះពុទ្ធនិម្មិត សូវវតបុសគល់នៃផស្យៈ ។ បេ ។ សូវ សូវឈ្មេចឈ្មឹ អង្វរ អារា-ធនា ដេះថ្ងានូវហេតុដែលនាំឲ្យកើតផស្រុះ ថា ផស្សៈមានហេតុអំពីអ្វី เก็ลห์ตีผู้ เก็ล ตายห์ตีผู้ ผู่อเผียห์ตีผู้ เก็ลอัเตาะห์ตีผู้ เก็ล ប្រាកដអំពីអ្វី មានអ្វីជាហេតុ មានអ្វីនាំទៀកើត មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ផស្រុះក្នុង លោក មានអ្វីជាហេ**តុ ៗ**

୭ଘ୯

ឯ៣៖សមោ ពលហរិវា៖សុត្តនំខ្វេសោ (၀၀႓) ဗၢိဳက္ရဟာ ဂဗိ ကုုးေရာ ဗဟ္မေနာ ေဗ်ာက္ရဟာ តុតោ បហ្វតា តុតោ ជាតា កុតោ សញ្ជាតា កុតោ င်ိဳ တို့ ရာ ကိုးရာ မဆိုင်ိဳ တို့ရွာ ကိုးရာ တာ ရှီ ကို ရာ ကိုင်ငံ အော តាំសមុឧយា គាំជាន់កា គាំមកវាន់ មរិត្តហានំ មូលំ បុច្ចតិ ។បេ។ សមុនយំ បុច្ចតិ បបុច្ចតិ យាខតិ អជ្ញេសត៍ បសាខេត់តំ បរិក្តុហា វាបំ កុតោ បហ្វតា ។ (೧೫)) កិស្មិ៍ អស់ន្លេ ជ មទត្តមត្ថិត កិស្មិ អស់នេ្ត អស់វិដ្ឋមានេ អនុបលត្ថិយមានេ មមត្ថា ឧត្តិ ^ឧ សន្តិ ឧ សំរិដ្ឋន្តិ ឧុបហគ្គន្តិ បហ័នា សមុទ្ធិឆ្នា ^yၒၛႜၮ ၒႜႜႜႜႜႝႜၯၟၛႜၟႜၮၟႜႜႜႜၯႜၟၯၟႜႜႜႜႜႜႜႜ႞ႜၮၮႜ႙ႜၮ ឧញ្ហាតំ កិស្មុំ អស់ នេ ជ មទន្ទមតំ ។

•മ് എ

ବର୍ଘ ମ୍ଭ

ពលហរិវាទសុត្តនំទេស ទី ๑๑

(ออส) ตากุรา ติลเมอกู้บูลเพล เก็ดหตุมี ล้ำตะตุรู-និម្មិតសូវរកឫសគល់ នៃសេចក្តីហ្លួងហែង ។ បេ ។ សូវ សូវឈ្មេច ឈ្លី អន្ធវ អាពធនា ដ្រះថ្ងា នូវហេតុដែលនាំឲ្យកើតសេចក្តី ហ្លួងហែង ថា សេចក្តីហ្លួងហែងកើតអំពីអ្វី កើតអំពីណា កើតព្រម អំពីអ្វី ផ្ទុចផ្ទេមអំពីអ្វី កើតចំពោះអំពីអ្វី កើតប្រាកដអំពីអ្វី មានអ្វីដា ហេតុ មានអ៊ីនាំឲ្យកើត មានអ៊ីជាកំណើត មានអ៊ីជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) ពំងសេចក្តីហ្លូងហែង កើតអំពីអ្វី ។ (១៧) ៣ក្យថា កាលចើអ្វីមិនមាន ទើបសេចក្តីប្រកាន់ថារបស់ អញក៏មិនមាន គឺកាលបើអ្វីមិនមាន មិនមានសព្វគ្រប់ ដែលបុគ្គលមិនបាន ទើបសេចក្តីប្រកាន់ថារបស់អញ មិនមាន ឥតមាន លែងមាន ដែលបុគ្គល មិនបាន គឺលោកលះបង់ ផ្តាច់ផ្តិល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់ទោប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យ កើតឲ្យេង៍បាន ដុតដោយភ្លេីងគឺញាណហេីយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស សូរថា) កាលបើអ្វីមិនមាន ទើបសេចក្តីប្រកាន់ថារបស់អញក៏មិនមាន ។

តេនាមា សោ និម្មិតោ ដស្មោ នុ លោកស្មំ កុតោនំនានោ បវិត្តហា វាបិ ក្តោ បហ្វតា តិស្មី អស់រត្ត ន មមត្តមត្ត ត៍ស្មឹ វិក្ខុតេ ន ដុសន្នំ ដស្បាត់ ។ (០៧៤) ខានលាំ ដែល ឧទ្ទ ន ទៅ ត់ទ្នានំនានានំ មវិត្តហានំ វត្ថាយសន្យា ធ មមន្តមន្ត័ រុមេ វិភូតេ ន ដុសន្នំ ដស្បា ។ (១៧៣) នាមញុទ្ធចាំ ឧដុទ្ធ ដស្បោត ខត្តុតា ខដំទូ វូបេ ខ ឧប្បជ្នតិ ខត្តវិញាណំ តិណ្ណំ សផ្តតិ ដស្បោ ဆမ္ခာ အမည္ခ်ီ ၅၃ရွိ အမည္နံဂ်ည္ စန္နင္ငံ ဧ(မာပ် န

សុត្តតូរិជា ខ្ទុ៣និ៣យស្ស មហានិទ្ទេសោ (០៧០) កាំស្មឺ វិក្វានេ ន ដុសត្តិ ដស្បាតិ កាំស្មឺ វិក្វានេ វិភាវិនេ អតិក្តាន្តេ សមតិក្តានេ្ត វីតិវេត្ត ន ដស្បា ដុសត្តិត កាំស្មឺ វិក្វាតេ ន ដុសត្តិ ដស្បា ។

សុត្តនូមិជិត ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស (១៧១) ៣ក្យថា កាលចើអ្វី បាសចេញ ទើបផស្យ:មិនពាល់ត្រូវ គឺកាលបើអ្វីប្រាសចេញ បាត់បង់ ឥន្ធងទៅ កន្ធងផុត ប្រព្រឹត្តកន្ធង ^{គ្លេប}ផស្យ:មិនពាល់ត្រូវ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) កាលបើអ្វី ព្រុសចេញ ទើបផស្យៈមិនពាល់ត្រូវ ។ ហេតុនោះ ពុទ្ធនិមិតនោះសូរថា ផស្រុះក្នុងលោកមានអ្វីជាហេតុ ទាំងសេចក្តីហ្លួងហែងកើត អំព័អ្វី កាលបើអ្វីមិនមាន ទើបសេចក្តីប្រកាន់ថារបស់អញ កំ មិនមាន កាលបើអ្វីប្រាសចេញ ទើបផស្យៈមិនពាល់ត្រូវ ៗ (១៧៤) (ព្រះមានព្រះកានទ្រន់ថា) ផស្យុ: (កើត) ញោះ អាស្រ័យនាមនឹងរូប សេចក្តីហ្លុងហែង មានសេចក្តីព្រុថ្នា ជាហេតុ តាលបើសេចក្តី ព្រុថ្នាមិនមាន សេចក្តីប្រកាន់ថា វបស់អញ ក៏មិនមាន កាលបើរូបប្រាសចេញ ផស្ទះពំង ទ្បាយ តិមិនពាល់ត្រូវ ។

(១៧៣) ពាក្យថា ផស្រ: (កើត) ព្រោះអាស្រ័យនាមនឹងរូប អធិ ប្បាយថា ចក្ខុរិញាណកើត ព្រោះអាស្រ័យចក្ខុនឹងរូប ការប្រជុំនៃធមិ ទាំង ៣ ^(១) ទើបផស្រ:កើត រៀវលែងចក្ខុប្រសាទ នឹងរូពុរម្មណ៍ក្នុង ប៉ែករូប ១ ចក្ខុសម្ផស្ស ១ ទើបពួកធមិដ៏សម្យយុត្ត ក្នុងប៉ែកនាម^(២) (កើត) ផស្ស: (កើត) ព្រោះអាស្រ័យនាមនឹងរូប យ៉ាងនេះខ្វះ ។ • សំដោយកចក្ខុទរូប៖ វិញ្ញាណ៖ ។ ២សំដោយកពួកតាមធម៌ មានវេទតាជាដើមាអដ្ឋកថា ។

៰ ឳ. ដោដ្ឋញោ ។

ឯកាទសមោ ពលហរិវាទសុត្តនិទេ្ទសោ ကေးရာက္ ဗင်္ဂင္ခ္ ေၾကာင္ဆင္ဆင္ဆင္ခ်ိဳး ကေရာက္တာ လာ ခ်က္ကိ မန္ခခဲ ဧမာဂ္က မောခက္ မန္မာ ေႏ့ဗမ္မီ ကေနလမ္မလ္ရွိ ၿဖေနာ့ လဗျယုန္ရကာ စမ္မာ အမလ္နီ ၿကော် အဆည် နဲ့ရသိုင် အနည် အဆည် အဆည် ၿငိဳင္ဒ္ ကႏႈန္ ေ ရပ္စဥ္ဆန္ ဃာ အိုက္ကာ က်ိဳ က်ိဳက္ကိ សផ្តន៍ ដស្បោ ឃានញូ កន្លា ចរុទស្ម័ ឃានសម្តូស្ប៊ី ឋ ខេត្វា សម្យយុត្តកា ಐម្មា នាមស្មឹ ឃំម្បី នាមញ្ រូបញ្ បដិទូ ៥សេក្រ ។ ជុំវិញ បដិទូ វសេ ច နေရးနဲ့နဲ့ အသိုးသူတဲ့ အလို အနိုင်္ခ နေကေါ် အမို ေးလာ ေျပာည္ရွိ ဦဂုံလဗ္မလ႑ို ဗ(ဗန္နာ၊ လဗျယုန္ရာကာ ဆမ္မာ အဗ ညိဳ ျႈရွိ အမ က္ နရ တဲ့ ဝန္ န ေလးပြာ ႔ ကာယက္ ဗၕိဋ္ ေၾးမွးေရ ေ ဒုဗ္မာန္လဲက်ိဳ ကာယာိုက္တာ လိ ခ်က္ကိ လင္ရံခ်ာ ဧလျာ ကားယာ ေဆးမွတ္^(@) ေ ျပည္မ ကာယလဗ္ဗလ္ပို ဗ၊ ဗန္ဘာ လဗျယုန္ရကာ ဧမ္မာ အမည္မိ စးမျှ ေရပျင္ဆဲနာ မႈအားတာ က် နာက္ကိ လန္ဂနာ ေၾကာ

のんさ

ពលហរិវាទសុត្តនំទេស ទី ๑๑

សោតវិញាណកើត ព្រោះអាស័យត្រចៀកនឹងសំឡេង ការប្រជុំ នៃធម៌ទាំឪ ៣ ទើបដស្រៈ (កើត) វៀវលែងសោតបសាទ នឹងសច្ចា-រម្មណ៍ក្នុងថៃករូប ១ សោតសម្ផស្យ ១ ទើបញ្ចុកធម៌ដ៏សម្យយុត្តកង់ថែក នាម (កើត) ផស្ស: (កើត) ព្រោះអាស្រ័យនាមនឹងរូប យាំងនេះខ្វះ ។ ឃានវិញាណកើត ព្រោះអាស្រ័យច្រមុះនឹងភ្លិន ការប្រជុំនៃធម៌ទាំង ញ ទើបផស្យ: (កើត) វៀរលែធយានបសាទនឹងគន្លារម្មណ៍ ក្នុងប៉ែករូប ទ ឃានសម្ផស្យូ ទេ ទេបញ្ចភធម៌ដ៏សម្យយុត្ត ក្នុងប៉ែកនាម (កើត) ផស្យុះ (เกีร) เกาะหาหมัน ภาษอ็ลรุบ เม็ลเละจะ ๆ สิทริกาณเกีร ញ្រោះអាស្រ័យអណ្តាតនឹង**សេ** ការប្រដុំនៃធម៌ទាំង ៣ ទើបផស្រៈ (កើត) វៅវលែងជីក្លបសាទ នឹងរសារម្មណ៍ក្នុងប៉ែករូប១ ជីក្លុសម្នស្ស ទ ទើប ពុកធម៌សដ៍ម្យយុត ក្នុងបែកនាម (កើត) ផល្ស:(កើត) ព្រោះ អាស្រ័យនាមនឹងរូប យ[ា]ងនេះខ្វះ ។ កាយវិញាណកើត ព្រោះអា-ស្រ័យកាយនឹងផ្សព្វ ការប្រជុំនៃធម៌ទាំង តា ទើបផស្សៈ (កើត) វៀវ លែងកាយបសាទនឹងផោដ្ឋពារម្មណ៍ ក្នុងបែករូប១ កាយសម្ផស្យ ១ ទើបពុកធម៌ដ៍សម្យូយុត្ត ក្នុងបែកនាម (កើត) ផស្នះ (កើត) ព្រោះ អាស្រ័យនាមនឹងរុប យ៉ឺងនេះទុះ ។ មនោវិញាណកើត ព្រោះអាស្រ័យ ញ មនោនឹងធម្មារម្មណំ ការប្រជុំជមិទាំង តា ទើបផស្សៈ (កើត)

វត្សទំ រុមស្ម័ ជម្នា រុមជោ រុមស្ម័ មពេសមួស្បី ឋ ខេត្វា សម្យយុត្តកា ជម្មា នាមស្មឹ វារមាំ នាមញ្ រូបញ្ បដិច្ច ដស្បោ ។ (೧៧៤) ឥត្ឆានិនានានិ ខរិត្តហានិតិ ឥត្ឆា វុទ្ធតិ តណា យោ រាតោ សារាតោ ។ មេ។ អភិជ្ឈា លោ ភោ អកុសលមូលំ ។ បក្តៃហានំ ទ្វេ បក្តៃហា នណ្តាមរិ-ក្តហោ ទ និដ្ឋិមវិក្តហោ ខ ។ មេ ។ អយំ តណ្តាមវិក្តហោ ។ ទេ។ អយំ និដ្ឋិទវិត្ត ហោ ។ ឥញ្ញន៍នានាន៍ ទវិត្ត ហាន័ត៌ ဗၢိဳဇ္ဂဗၢ နင္ဗာခ်ိဳးဆား နင္ဗားဗားခုကာ နင္ဗာဗင္နယ ត់ញាការណា តំញាមភ្យន៍ តំញាំនិនានានំ មវិត្តមានំ។ (೧៧៥) ឥញយលត្ឋា ន មមត្តមត្តិតំ ឥញ វុច្ចតំ តណ្តា យោ ភតោ សាភតោ ។ខេ។ អភិវត្តា លោភោ

សុត្តតួមិដិពេ ខុទ្ទពនិយយស្បូ មហានិទ្ទេសោ

0d3

សុត្តនូចិដឹក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

វៀរលែងវត្ថុបក្នុងប៉ែករូប នឹងពួកធម៌មានរូបក្នុងប៉ែករូប១ មនោសម្ផូស្ស១ ទើបពួកធម៌ដ៏សម្យយុត្ត ក្នុងប៉ែកនាម (កើត) ផស្សៈ (កើត) ព្រោះ គាស្រ័យនាមនឹងរូប យ៉ាងនេះ**រុះ ។**

(១៧៤) ៣ក្យថា សេចក្តីហ្លួនហែន មានសេចក្តីព្រាថ្នាជាហេតុ អធិប្បាយថា តណ្តា លោកហៅថា សេចក្តី ថ្នាថា ថ្នានដល់ វាគ: រាគ: ទាំង ។ បេ ។ អភិជ្ឈ លោក: អកុសលមូល ។ ពាក្យថា គឺតណ្ហា ១ សេចក្តីហ្លួងហែងគឺទិដ្តិ ១ ២ ២ នេះ សេចក្តីហ្លួងហែង គឺតណ្ហា ។ បេ ។ នេះ សេចក្តីហ្លួងហែងគឺទិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា សេចក្តីហ្លួង ហែង មានសេចក្តី ជ្រាថ្នាដាហេតុ បានសេចក្តីថា សេចក្តីហួងហែង មាន សេចក្តីត្រាថ្នាដានិទាន មានសេចក្តីត្រាថ្នាដាហេតុ មានសេចក្តីត្រាថ្នា ជាបច្ច័យ មានសេចក្តីព្រថ្នាជាអំភើ មានសេចក្តីព្រថ្នាជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ ទ្រង់ត្រាស់ថា) សេចក្តីហ្លួងហែងមានសេចក្តី (ណុថ្នាជាហេតុ។ (១៧៥) ពាក្យថា កាលបើសេចក្តីប្រាថ្នាមិនមាន សេចក្តី ប្រកាន់ថាវបស់អញ ក៏មិនមាន អធិប្បាយថា តណ្ហា លោកហៅថា សេចក្តី (ជាថ្នា ជានដល់ វាគ: វាគ: វាំង ។ បេ ។ អភិជ្ជា លោភ:

ឯ៣ទសមោ ពលហរិវាទសុត្តនំទ្ទេសោ អកុសលម្ងលំ ។ មមត្ថាត់ ខ្វេ មមត្ថាតណាមមត្ថញ្ និដ្ឋមទត្តញុំ ។ បេ។ ឥន៍ តណាមមត្តំ ។ បេ។ ឥន៍ ឧំដ្ឋមមត្ត ។ ឥញ្ហសត្ថា ធ មមត្តមត្ថិត ឥញ្ញ អសន្ត្យ អស់វិជ្ជមានាយ នុបលត្តិយមានាយ មមត្តា ឧត្ត ឧ សត្ត ឧ សំរិជត្ត ឧបលព្ភត្តំ បហ័ពា សមុច្ឆិញ င္နံရာ စင္နာရာ အမရဲစါအီမာ ထားလင္ဆီစာ ឧញ្ហាត់ ឥត្តាយសត្ថា ធ មមត្តមត្តំ ។ (តត) រូ ទេវិត្វ តេ នុសន្តំ ដស្អាត រូ ទេតិ ទត្តា កេ ေ ဗေဟာက္တဲ့ ေဆာင္စိုင္စာ ေဗေတာက္တဲ့ အဆို အဆက္ ေျပာက္က ေ ၄ အော်ကိုးဆဆို အော့တ် အားလေးတ် ၄ဗိ ဂ်ီကိုဆို တောဆို ញាតវិក្វតេន តំណេវិក្វតេន បញានវិក្វតេន សម-តិភ្កមវិក្វតេន ។ ကာဗီ ဤအၢိဳက္ခ၊အေ ႏွဗီ ဂ်ိဳက္ခံကိ ေဟာက်ိဳ ၅

ពលហរិវាទសុត្តនិទ្ទេស ទី ៰៰

អកុសលមូល ។ ពាក្យថា សេចក្តីប្រកាន់ថារបស់អញ បានដល់សេចក្តី ប្រកាន់ ៤ គឺសេចក្តីប្រកាន់គឺតណ្ណា ១ សេចក្តីប្រកាន់គឺទិដ្ឋិ ១ ។ បេ ។ នេះ សេចក្តីប្រកាន់គឺតណ្ណា ។បេ ។ នេះ សេចក្តីប្រកាន់គឺទិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា កាលបើសេចក្តីប្រាជ្ញាមិនមាន សេចក្តីប្រកាន់ថារបស់អញ ក៏មិនមាន សេចក្តីថា កាលបើសេចក្តីប្រាជ្ញា មិនមាន មិនមានសព្វគ្រប់ បុគ្គលមិន បាន សេចក្តីប្រកាន់ថារបស់អញ ក៏មិនមាន ឥតមាន លែងមាន បុគ្គលមិនបាន គឺលោកបានលះចង់ ផ្តាច់ផ្តិល ធ្វើឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់ ទ្យប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតទ្បើងបាន ដុតដោយភ្លើងគឺញាណហើយ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) កាលបើសេចក្តីប្រាជ្ញាមិនមាន សេចក្តីប្រកាន់ ថាវបស់អញ ក៏មិនមាន ។

(១៧៦) អធិប្បាយពាក្យថា កាលបើរូបប្រាសចេញ ផស្សៈពំង ឡាយក៏មិនពាល់ត្រូវ ត្រង់ពាក្យថា ប្រ គឺ មហាភូតរូប ៤ នឹងទុបាទាយ. រូប របស់មហាភូតរូបទាំង៤ ។ ត្រង់ពាក្យថា កាលបើរូបប្រាសចេញ គឺ រូបប្រាសចេញដោយហេតុ ៤ គឺ ដោយការប្រាសចេញញោះកាវ ដឹង ១ ដោយការប្រាសចេញញោះការពិចារណា ១ ដោយការប្រាសចេញ ញោះការលេះ ១ ដោយការប្រាសចេញញោះការប្រព្រឹត្តិភន្លង ១ ។ រូបប្រាសចេញ ដោយការប្រាសចេញញោះការដឹង តើដូចម្តេច ។

ေရုန္ရက္ မဟာနာ့ရာနိ ဒုဓာနာယ႗္ဖန္ရဲ့ အာဇာနံ ဖုန႔္ခန ၈၇ ဆိုယ်ဆင့် စိုင်း စိ ແຮ່ ສາເພາງມີເສຣ ໂຄ ງມີ ເພນ ສູ ສ ສາ ແມ່ ພີມ ສູ កត្វា រុម និវេនិ អនិទ្ធុតោ នុក្ខុតោ ភេកតោ កណ្តូតោ សហ្វូតោ អយតោ ភាពាឌតោ ខរតោ បលោកតោ ឦតំនោ ឧបន្ទវតោ ភយតោ ឧបសក្កតោ ចលតោ បកខ្លំតោ អន្ទូវតោ អតាណតោ អលេណតោ អសរណាតោ វិត្តតោ តុខ្វីតោ សុពាតោ អនត្តតោ អនីនាតោ វិចរំណាមជម្មតោ អសាវភាតោ អឃមូល. តោ "ជាកាតោ វិភាវតោ សាសាវតោ សង្ខ័តតោ មារាមិសតោ ជាតិឧទ្មតោ ជរាឧទ្មតោ ព្យាជុំឧទ្មតោ មាណឧម្មតោ សោកជានៃវនុត្តានោមនស្សទាយាស. ឧម្មតោ សន្ណិលេសិតាឧម្មតោ សមុនយតោ អត្ថន័ម-តោ អសុព្រធតោ អាធីនៅតោ និស្សរណាតោ គឺវេតិ ນ້ຳ ຄຳ ແກ້ ກຸເຮລ ເບິ່ງຮ້ຳ ກູ້ຄຳ ເຫາ ຄຳ

សត្ថន្តថិដីពេ ខុទ្ធពនិតាយសុទ្ធ មហានិទ្ធេសោ

^រုဗိ ရာစားနာ ယင္လိုက္ခ်ဳိ ၂ ဦ ေမာက္ခ်ိန္၊ ရန္စာ၊ က ေန ကေနာ့ နာ

୭ଟର୍ଘ

សុត្តន្តបិជិត ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស

ថុគ្គលស្គាល់រួច គឺស្គាល់ ឃើញថា រួចឯណានីមួយ រួចទាំងអស់នោះដា មហាភូតរួច ៤ នឹងទំបាទាយរួបរបស់មហាភូតរួចទាំង ៤ ដូច្នេះ រួចប្រាស ចេញ ដោយការប្រាសចេញព្រោះការដឹង យ៉ាងនេះឯង ។

រូបប្រាសចេញ ដោយការប្រាសចេញព្រោះការពិចារណា តើដូច ម្តេច ។ បុគ្គលធ្វេីការដ៏នយាននេះ ហេីយពិចារណា នូវរូប គឺពិចារណា ដោយសេចក្តីចាំមិនទៀង ថាជាទុក្ខ ជាកេគ ជាបូស ជាសរ ជា សេចក្តីលំបាត ជាអាពាធ ជារបស់ដទៃ ជារបស់ឲ្យ៖ ្រោម ជា ចត្រៃ ជាទបទ្រព ជាភ័យ ជាទបស័គ្គ ជារបស់ញាប់ញ័រ ជារបស់បែក ជាយ ជារបស់មិនទៀង ទីពឹងមិនបាន ផ្នែកមិនបាន ទីអាងមិនបាន ជាវបស់ស្តុចស្តេីន ជារបស់ទទេ ជារបស់សោះសូន្យ មិនមែនជា របស់ 🦣 ជា ពេស ជាសការ: ប្រែប្រល មិនមាន ភ្លឹម ជាឫសនៃសេចក្តី លំចាត ជាអ្នកសម្ងាប់ ជារបស់វិនាស ប្រកបដោយអាសវៈ ជារបស់ ដែលបច្ច័យតាក់តែង ជានុយនៃមារ មានជាតិជាធម្មតា មានជរាជា មានត្យាធិជាធម្មតា មានសេចក្តីស្លាប់ជាធម្មតា មានសេចក្តី ជមតា ប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង៍ជាធម្មតា ជារបស់ប្រជុំកើតឡើង ជារបស់ វិនាស់ ៅ ដាមានិសង្ស ដា ទោស ដា គ្រឿងលោស ចោល រូបច្រាស ចេញ ដោយការ ត្រុសចេញ ព្រោះការតិចារណា យ៉ឺងនេះឯង 🤊

ឲ ម តឹរយិត្រ ។

္ រូមេរិក្វតេ ន ដុសន្តិ ដស្បាត់ រូមេ រិក្វតេ វិកាវិតេ អតិត្តានេ្ត សមតិត្តានេ្ត រឺតំវត្តេ បញ្ ដស្បា ន ដុសន្តិ ចត្តុសម្លស្បា សោតសម្លស្បា ឃានសម្លសេបា

អនិក្សាផ្តៃខេត ។ រុត្ត ខេត្ត ភាព តា លោ រូខ ភាត្ត ឧត្ទភកោ តំ ខ៨១៩ ឯវន្លំ ខភិន ភភិស្បតិ ១ ច្ឆិន្នម្វូលំ តាលវត្តភាត់ អនភាវង្គតំ អាយតំ អនុប្បានឧម្មុំ ។ ឯរំ ខហានវិក្ខភេន រូខំ វិក្វតំ ហោតំ ។ តាដំ សមតិក្តមវិក្ខភេន រូខំ វិក្វតំ ហោតំ ។ ខេតស្បា អរូខសមាខត្តិយោ ខដលខ្វស្ប រូទា វិក្ខតា ហោន្តំ វិភាវិតា អតិក្តាន្តា សមតិក្តាន្តា វិតវិត្តា ឯវំ សមតិក្តាមវិក្ខភេន រូខំ វិក្វតំ ហោតំ ។ ៨ខេឆាំ ទទួឆាំ កោរណេឆាំ រូខំ វិក្វតំ ហោតំ ។

ឯកសេរមា កលហរិវារស្តុនរៃទូសោ តាដំ បញានវិក្វុ តាន រ៉ូបំ វិក្វតំ ញោតិ ។ ៧វំ តំបេត្វា⁽⁹⁾ រូបេ នន្តរាតំ ប៨យតិ វិ នោ នេតិ ព្យន្តីការោតិ អនភាវង្គ មេតិ ។ វុត្តំ ហេតំ កកវតា យោ រូបេ ភិក្តាវ នន្តរាកោ តំ ប៨ហ៩ ៧វន្តំ បហីនំ ភវិស្សតិ ឧត្ថិន្នមូលំ

កលហរិវាទសុត្តនំទេ្ទស ទី ១១

ប្រច្រាសចេញ ដោយការប្រាសចេញ ញោះការលះ គើ ដូចម្តេច ។ បុគ្គលត្រិះរិះយ៉ាងនេះ ហើយលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើ ឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន នូវធន្ទរាគក្នុងរូប ។ សមដូចពាក្យនុ៎ះ ដែលព្រះមានព្រះភាគសំដែងហើយថា ម្នាលភិត្ថុពំឪឲ្យាយ ធន្ទរាគ ឯណាក្នុងរូប អ្នកពំឪឲ្យាយក្បូរលះបង់ធន្ទរាគនោះចេញ កាលបើធ្វើបាន យ៉ាងនេះ រូបនោះនឹងជារបស់ដែលអ្នកលះបង់ហើយ ឲ្យមានឫសគល់ វេលើងហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទីកើតនៃដើមត្នោត ដល់នូវ ការមិនកើតទៀត មិនឲ្យមានការកើតតទៅ ។ ប្រប្រាសចេញ ដោយ ការប្រាសចេញញោះការលះ យ៉ាងនេះឯង ។

រូបប្រាសចេញ ដោយការប្រាសចេញ ញោះការប្រព្រឹត្តិកទ្ធូផ តើដូចម្តេច ។ ប្រទាំងីឡាយរបស់បុគ្គល អ្នកបានអរុបសមាបត្តិទាំង ៤ ជារូបប្រាសចេញ បាត់បង់ កន្ធង ឈានកន្ធង ប្រព្រឹត្តកន្ធងាហើយ រូបប្រាសចេញ ដោយការប្រោសចេញ ញោះការប្រព្រឹត្តិកន្ធង យ៉ាងនោះ ឯង ។ នេះ រូបប្រាសចេញដោយហេតុទាំង ៤ ។

ពាក្យថា ភាលបើរូបប្រាសចេញ ផស្សៈពំឥឡាយក៏មិនពាល់ត្រវ ប ពុនសេចក្តីថា កាលបើរូបប្រាសចេញ ពាត់ចង់ កន្ធង ឈានកន្ធង ប្រព្រឹត្ត កន្ធងហើយ ផស្សៈពំង វ គឺ ចក្តុសម្ផស្ស សោតសម្ផស្ស ឃានសម្ផស្ស

សុត្តនូមិដីពេ ខុទ្ទពនិកាយសុរ្យ មហានិទ្ទេសោ ဒိဂ္ဂဲလဗ္ပလ္မေ၊ ကာယလဗ္ပလေျာက် ၂၀၀ ဂ်က္ပက ß ដុសត្តិ ដស្បា ។ តោលា កកក់ အမက္ ႔ဗက္ ဗၕိဇ္ ေၾက္ ត់ ចាន់នានានំ មវិត្តមានំ ត់ទួលសន្ញា ន មមត្តមត្តិ វូ ខេ វិភ្, តេ ឧ ដុស ភ្នំ ដស្ប តិ ។ (೧៧៧) តាខឹសមេតស្ស វិកោតិ រួចំ សុទំ នុត្តំ វាមិ តាមំ វិគោតំ រាន មេ្ម ប ត្រូ ហិ យ ថា វិកោតិ នំ ជាធិយាម(°) ឥន៌ា មេ មនោ អហុ ។ (೧៧៤) តថំសមេតស្ស វិភោត រូបឆ្នំ តថំសមេ តេស្ប៍(b) តាម័បដ៍បច្ចុស្ប តាម័តវិយត្តស្ប តាម័បវត្តេតួ. ស្ប^(៣)តាដំចាលេន្តស្បូ តាដំយាខេត្តស្បូ តាដំយាខេត្ត-ស្ស រុមំ វិភោគ វិភាវិយ្យគំ អនុក្តាម័យត្រំ សមត្ថក្ត. မီယျား အေးရွိယျခဳံခံ အင်ိံလမေးလျှော်ကားရဲ ၇ဗိ ာ ១ ម. ជានិស្សាម ។ ៤ ន. ម. កឋិសមេតស្សានិ កឋិសមេតស្ស ។ ៣ ម. អឋិវត្តេនូស្ស ។

សុត្តតួបិ^{ជិ}ព १ទួពតិ៣២ មហាតិទទួស ជិដ្ដសម្មស្ស កាយសម្ផស្ស ក៏មិនពាល់ត្រូវ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាសថា់) កាលបើរូប[ចាសចេញ ផស្សៈទាំងទ្បាយក៏មិនពាល់ត្រូវ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

ផស្ស: (កើត) ក្រោះអាស្រ័យនាមនឹងរូប សេចក្តីហ្លូងហែង មានសេចក្តីព្រាថាជាហេតុ កាលបើសេចក្តីព្រាថាមិនមាន សេចក្តីប្រកាន់ឋារបស់អញ ក៏មិនមាន កាលបើរូបប្រាស ចេញ ផស្យ:ទាំងទ្បាយ ក៏មិនពាល់ត្រូវ ។ (១៧៧) (ព្រះពុទ្ធនិម្វិត សូវថា) បុគ្គលអ្នកព្រមក្រៀង ដូចម្ដេច រូបទើបបាត់បង់ទៅ ទាំងសុខនឹងទុក្ខ បាត់ បន់ទៅ ដោយប្រការដូចម្ដេច សូមព្រះអង្គពោលដំណើរ នុះដល់ទ្ធ ឲ្យខ្វុយលំច្បាស់ថា (សុទនឹងទុក្ខ) ចាត់បង់ទៅ ដោយប្រការយ៉ាន៍ណា ព្រោះថា ខ្ញុំមានចិត្តដូច្នេះ ។ (ទព៨) ៣ក្យថា បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដូចម្តេច រូបទើបបាត់បង់ ទៅ គឺ បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដូចម្ដេច ប្រតិបត្តិដូចម្ដេច សម្រេច ដុចមេច ប្រព្រឹត្តទៅដូចម្តេច វត្សាដូចម្តេច វស់នៅដូចម្តេច ញុំាង អត្តភាពឲ្យរស់នៅដូចម្ដេច រូបទើបបាត់បន់ វិនាសកន្ធង ឈានកន្ធង ប្រត្រឹត្តកន្លុងទៅបាន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) បុគ្គលអ្នកត្រម ក្រោងដូចម្ដេច រូបទើបបាត់បង់ទៅ ។

020

ឯ៣ទសមោ ពលហរិវាទតរុត្តតិទេ្តសោ (ភព៩) សុទំ ឧុត្តំ វាមិ តេដំ វិភោគតំ សុទញ ខុត្តាញ តថម វិភោធិ វិភាវិយ្យតំ អតិត្តាមិយ្យតំ សមត៌· ញ្ញម័យត្រ វីតាត្ត័យត្រត់ សុទំ ខុត្នំ វាមំ តេដំ វិភោត ។ (೧៥០) រានម្មេ បត្រហ៍ យថា វិភោតិត រានត្តំ យំ បុត្តា ទំ យំ យា ចា ទំ យំ អាវេ្លាសា ទំ យំ ច សា នេ ទំ តំ រនៃ។ មេ បត្រូហ័ត៌ មេ ត្រូហ៍ អាចំត្តា នេះសហ៍ បញ្ហាបេឆាំ បដ្ឋបេឆាំ វិវា វិភ៨ ឧត្តាជិតាពេឆាំ បកាសេហ័ត៍ ឯតម្តេ បត្រូហ៍ ។ យដា វិភោត័ត៍ យថា វិគោន៍ វិភាវិយ្យន៍ អនិត្តម័យត្រំ សមន្តិត្ត. មិយ្យតំ វីនិវត្តិយ្យតំតំ ឯតម្មេ បញ្រហិ យដា វិភោត ។

ពបហរីវាទសុត្តនំទេ្ទស ទី ๑๑

(១៧៩) ពាក្យថា ទំងសុទទឹងទុក្ខ ជាត់បង់ទៅ ដោយប្រកាវ ដូចម្តេច គឺសុទនឹងទុក្ខ ជាត់បង់ទៅ វិនាស កន្ធង ឈានកន្ធង ប្រព្រឹត្ត កន្ធងទៅ ដោយប្រការដូចម្តេច ។ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) ទំងសុទនឹងទុក្ខ ជាត់បង់ទៅ ដោយប្រការដូចម្តេច ។

(១៨០) ពាក្យថា សូមព្រះអង្គពោលដំណើរនុំដល់ខ្ញុំ (សុខនឹងទុក្ខ) ជាតំបន់ទៅ ដោយប្រការយ៉ាងណា ត្រង់ពាក្យថា ដំណើរ \bar{s} ះ គឺខ្ញុំសូវរក ដំណើរណា សូមដំណើរណា អាពធនាដំណើរណា ចោទដំណើរណា ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់សូរថា) ដំណើរនុះ ។ ពាក្យថា សូមព្រះអង្គ ពោលដល់ គឺសូមព្រះអង្គថ្ងៃ ព្រាប់ សំដែង បញ្ចត្ត តម្កល់ទុក បើក ^{ចែក} ធ្វើឲ្យរាក់ ប្រកាសដល់ខ្ញុំ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) សូមព្រះអង្គពោលដំណើរ $<math>\dot{s}$ ុះ ដល់ខ្ញុំ ។ ពាក្យថា (សុខនឹងខុត្តូ) ជាត បន់ទៅ ដោយប្រការយ៉ាងណា គឺ (សុទនឹងទុក្ខ) បាត់បង់ វិនាស កន្ធង ឈានកន្ធង ប្រព្រឹត្តកន្ធងទៅ ដោយប្រកាវយ៉ាងណា ហេតុនោះ ([
esignation k] esignation (esignation k) esignatចាត់បន់ ទៅ ដោយប្រការយ៉ាំងណា y

សត្ថនូមិដីពេ ខ្លួកនិកាយសុរ្យ មហានិទ្ធេសោ (០៤០) តំ ជានិយាម ៩តំ មេ មនោ អហ្គតំ តំ ជានិយាមាតិ តំ ជានេយ្យាម អាជានេយ្យាម វិជា-း အက်မ ရင္ဆုပ္သား အက်မ ရင္ဆုပ္ရရဲ က်မ အန္တာ အမ္တာ အ ជានំហេម។ ឥន៌ា មេ មនោ អហ្វត៌ ឥត៌ មេ ចំន្ត្តំ អហុ នតំ ទេ សន្ល់ ច្បោ អហុ នតំ ទេ វិញាណ៍ អហុតំ តំ ជានិយាម ឥត៌ មេ ម នោ អ ហុ ។ តេនា ហ សោ និម្តីតោ តថំសមេតស្ស វិភោត រូបំ សុទំ នុត្តាំ វាមំ តាខំ វិគោត៍ ມສເ<u>ອ</u> ຍ (ຄຸເກີ ເມ ຢາ ^ກ (ກາສົ តំ ជា ជំហាម ឥតំ មេ មនោ អហ្វតំ ។ (ဂၚ၉) ေလးကားမ်ား ေၾကာက္က ေျပာက္က က ေျပာက္က ေျပာက္က ေျပာက္က ေျပာက္က ေျပာက္က ေျပာက္က ေျပာက္က ေျပာက္က ေျပာက္က ေျပာက នោច អសញ្ញំ ន វិត្តសញ្ញ័ រៅសមេតស្ស វិភោត រូបំ

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស (១៨១) ៣ក្យូថា ឲ្យខ្វុយលិច្បាស់ ព្រោះថា ខ្វុមានចិត្តដូច្នេះ ត្រន់ពាក្យថា ឲ្យ ុំយល់ច្បាស់ គឺ ឲ្យ ខ្ញុំដឹង ដឹងជាក់ ដឹងច្បាស់ ដឹង ជ្រាកដ တင်နှင့် ဗံ၊ ၏ ၊ ကြေး၊ ကေး၊ (ဖြင်္ခကြား လို ကူးက) ဖြစ်ပြား ကို ច្បាស់ ។ ពាក្យថា ខ្ញុំមានចិត្តដូច្នេះ គឺចិត្តរបស់ខ្ញុំបានមានហើយដូច្នេះ តម្រិះរបស់ទុំ បានមានហើយដូច្នេះ វិញាណរបស់ទុំ បានមានហើយ ដូច្នេះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូវថា) ឲ្យខ្វ័យល់ច្បាស់ ត្រោះថា ខ្ញុំ មានចិត្តដុប្រេះ ។ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធនិម្មិតនោះពោលថា បុគ្គលអ្នកព្រមាព្រឿងដូចម្ដេច ប្រទើបធាត់បន់ទៅ ទាំងសុទ នំងទុក្ខ បាត់បង់ទៅ ដោយប្រការដូចម្ដេច សូមព្រះអង្គពោល ដំណើរនុះដល់ ទ្រុំយល់ច្បាស់ថា (សុទនឹងទុក្ខ) ចាត់ បន់ទៅ ដោយប្រការយ៉ាំងណា ព្រោះថា ខ្ញុំមានចិត្តដូច្នេះ **។** (១៨৬) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) មិនមែនបុគ្គលមានសញា ដោយសញ្ញា (ប្រក្រត)ទេ មិនមែនបុគ្គលមានសញ្ញាដោយសញ្ញា ញ វិបណ្ដូសទេ(⁽⁾ មិនមែនបុគ្គលមិនមានសញ្ញាទេ(⁾) មិនមែនបុគ្គល ញ មានសញ្ញាវិនាសទេ^(m) បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងយ[ា]ងនេះ រូប សំដោយកមនុស្សត្កត ឬអ្នកមានចិត្តរបើររាយ ។ ២ លោកចូលនិភោធ ឬ អសញ្លឺ. ៣ អ្នកចូលអរូបឈាន ។ អដ្ឋកថា សត្ត ។

ឯ៣ទសមោ ពលហរិវាទស្ត្តនិទេសោ ၾကားခဲ့အေးေ တိ ဗဗက္နၾား ။ សញ្ចំនោះ ទុទ្ធន្និយេ ខកាតិសញ្ហាយ ឋិតា នខំ សោ មកាត់សញ្ហាយ ឋិតោ ។ សៃញាសញ្ញាំ នោះ ទ្រុំខ្លំ នុម្មត្ត. កា យេ ខ ឧត្តិត្តចំតា នចំ សោ ឧម្មត្តកោ ពេច ទំនួច នោះ និ ជ សញ្ហសញ្ញ័ ជ វិសញ្ហសញ្ញ័ ។ (១៤៤) នោមិអសញ្ញ័ ធ វិភ្វតសញ្ជ័ត៍ អសញ្ញំនោ វុច្ចន្តិ នំពេនសមាបន្ទា យេ ខ្វុ សញ្ចាសត្តា នទ័ សោ នំភេនសមាម ណេ នោម អសពាស ត្រោ ។ វិភ្វុតស-ញ៉ាំនៅ ថ្ងៃត្តំ យេ ខតុន្នំ អរថសមាបត្ត័នំ លាភិនោ នចំ សោ ខត្តនំ អរបសមាខត្តនំ លាភិតិ នោមអសញ ន វិភុនសញ្តី ។

อสุภ

បុគ្គលនោះមិនមែនតួត ព័ងមិនមែនមានចិត្តរវើរវាយទេ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនមែនបុគ្គលមានសញ្ញាដោយសញ្ញា (ប្រក្រតី) ទេ មិនមែនបុគ្គលមានសញ្ញាដោយសញ្ញាបៃល្ងាសទេ ។

(១៤៤) ៣ក្យថា មិនមែនបុគ្គលមិនមានសញ្ញា ទេ មិនមែនបុគ្គល មានសញ្ញាវិនាសទេ សេចក្តីថា ពួកបុគ្គលអ្នកចូលនិកោធនឹងពួកអសញ្ញ សត្វឯណា ពួកបុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមិនមានសញ្ញា ឯបុគ្គលនោះ មិនមែនអ្នកចូលនិកេធ ទាំងមិនមែនអសញ្ញសត្វទេ ។ ពួកដនណា ដាអ្នក បានអរូបសមាបត្តិ ៤ ពួកដននោះ លោកហៅថា អ្នកមានសញ្ញាវិនាស ឯបុគ្គលនាះមិនមែនអ្នកបានអរូបសមាបត្តិ៤ ទេ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ឯបុគ្គលនាះមិនមែនអ្នកបានអរូបសមាបត្តិ៤ ទេ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ថា) មិនមែនបុគ្គលមិនមានសញ្ញាទេ មិនមែនបុគ្គលមានសញ្ញាវិនាសទេ។

(១៤៦) សញ្ញាធំនានា ឆាំ ខខញ្ជសដ្ឋាតិ ខខញ្ជា យេវ ខខញ្ជសដ្វា តណ្ញាខខញ្ជសង្វា និដ្ឋិខខញ្ជសដ្វា មាន_ ខខញ្ជសដ្វា សញ្ញាធំនានា សញ្ញាសមុនយា សញ្ញា ជាតិកា សញ្ញាខភវាតិ សញ្ញាធំនានា ឆាំ ខខញ្-សដ្ឋា ។ តេនាមា ភកវា

(១៤៤) វារំសមេតស្ប រំភោតិ រូបខ្លំ ៩ជ កិត្ត្ សុទស្ប ៩ មហានា ។មេ។ ៩តុត្តំ ឈានំ ទមសម្បដ្ឋ រំហាត់ សោ វារំ សមាមាំតេ ចិត្តេ បរិសុទ្ធេ មរិយោ-នាតេ អនដ្ដណេ វិកតុមត្តិលេសេ មុខុក្វតេ កាម្មន័យេ មិតេ អានេញប្បត្ត អាតាសានញាយតនសមាបត្តិ. បដិលាកត្តាយ ចិត្តំ(๑) អភិនិញមេតិ អរូបមត្តសមដ្ដតំ វាវិសមេតស្ប វារំបដំបន្តស្ប វារំងវិយន្តស្ប វារំវាត្លេត្តស្ប វិភាវិយ្យតំ អតិត្តាមិយ្យតំ សមតិត្តាមិយ្យតំ រឺតំវត្តិយ្យត័តំ វិភាវិយ្យតំ អតិត្តាមិយ្យតំ សមតិត្តាមិយ្យតំ រឺតំវត្តិយ្យត័តំ វិភាវិយ្យតំ អតិត្តាមិយ្យតំ សមតិត្តាមិយ្យតំ រឺតំវត្តិយ្យត័តំ

សុត្តតួមិដីពេ ខ្មុទ្ធពតិកាយស្ស មហាតិខ្មេះសា

୭୯୯

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស (១៨៥) ពាក្យថា បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀនយ៉ាននេះ វូបវមែន វិនាស អធិប្បាយថា ភិត្តក្នុងសាសនានេះ ព្រោះការលះបង់សុទ ផង ១ បេ ចូលកាន់ចតុត្ថជាន កាល បើចិត្តតម្កល់ស៊ប់ បរិសុទ្ធ ផ្លូវ-ផន៍ មិនមានកំលេស មាន១០ក្តុំលេសទៅប្រាសហើយ ដាចិត្តទន់ គួរដល់កាវទាកម្ម ជាចិត្តនឹងនូន មិនញាប់ញ័រ យ៉ាងនេះហើយ កិត្តនោះ ជាអ្នកព្រមក្រៀនក្នុនផ្លូវនៃអរុបសមាបត្តិ វមែនបង្ហោនចិត្តទៅដើម្បូការ **ជា**នអាកាសានញាយតនសមាបត្តិ បុគ្គលអ្នកព្រម ព្រៀងយាំងនេះ ប្រតិ-បត្តិយ៉ាងនេះ សម្រេចយ៉ាងនេះ ច្រព្រឹត្តយ៉ាំងនេះ កេព្ពយ៉ាំងនេះ រស់ នៅយ៉ាងនេះ ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យរស់នៅយ៉ាងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ រូប រមែងវិនាសបាត់បង់ ឈានកន្វង ប្រព្រឹត្តកន្វងទៅ ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) ថុគ្គលអ្នកព្រមក្រៀងយ^{៉ា}ងនេះ រូបរមែងវិនាស ។

(១៨៦) ពាក្យថា ព្រោះបបញ្ចូសង្ខា មានសញ្ញាជាហេតុ សេច-ក្តីថា ធម៌ជាគ្រឿនញ៉ាំនសត្វឲ្យយឺតយូរហ្នឹងឯង ឈ្មោះថា បបញ្ចូសន្ខា បានដល់បបញ្ចូសន្នាគឺតណ្កា បបញ្ចូសន្នាគឺទិដ្ឋិ បបញ្ចូសន្នាគឺមានះ មានសញ្ញាជាហេតុ មានសញ្ញាជាហេតុនាំឲ្យកើត មានសញ្ញាជាកំណើត មានសញ្ញាជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បបញ្ចូសន្នា មានសញ្ញាជាដែនកើតមុន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បបញ្ចូសន្នា មានសញ្ញាជាហេតុ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

ឯ៣។សមោ ពលហរិវា។សុត្តនំខ្វេសោ န္ လက္မွာလက္ န္ နီလက္မွာလက္ စာ စာ စာ စာ စာ စာ នោម អសញ្ញំ នាំភ្លុងសញ្ញ័ រ)វិស មេតស្ស វិគោតិ រុមិ សញ្ញាធំនានា ហិ មមញ្ចុសផ្ទាតិ ។ (០៤៩) យន្តំ អបុត្តិម្នា អភាត្តយ៍ នោ မ္ကားစို့ ဗုဒ္မာမ ဆင်ငံျှ စြတ် ມ ລາງເສຊັ ເລາ (°) ເຮ ຊູ້ ເບາເສ យក្ខស្ស សុន្ធិ ៩ជ បណ្ឌិតាសេ ននាញ់ អញ្ចុំ វនត្តំ រា តោ ។ (រជ៨) យន្តំ អមុខ្ម័ន អតាត្តយំ នោតិ យន្តំ អបុទ្ធិអ្នកយាទ័ម្ល អណ្តេសិទ្ធ បសានយិម្ហ ។ អកាត្តយ័ នោត គិត្តិតំ មកិត្តិតំ អចិត្តិតំ នេសិតំ មញ្ញាបំតំ បដ្ឋប៊ំតំ វ៉ៃដំ វិភត្តំ ឧត្តាជិតាតំ បការសិតឆ្នំ យឆ្លំ អបុទ័ម អភិត្តយ នោ ។

ទម. ត្ ។

ତ୍ଟ ଓ

កលហវិវា**ទសុត្តនិទ្ទេស ទី** ១១

មិនមែនបុគ្គលមាន*ស*ព្វា _____ ដោយសញា (ប្រក្រត៌) ទេ ច្ច មិនមែនបុគ្គលមានសញ្ចាដោយសញ្ចាបៃល្ងាសាទ មិនមែន ញ បុគ្គលមិនមានសញ្ញា េ មិនមែនបុគ្គលមានសញ្ញាវិនាសទេ បុគ្គលអ្នកព្រមក្រៀងយ៉ាំងនេះ រូបវមែងវិនាស ្រេញះថា បបញ្ចូសត្ខា មានសញាដាហេតុ **។** ញ (១៨៧) (ព្រះពុទ្ធនិម្មិតសូវថា) យើនខ្ញុំជានសូវសេចក្តីណា ព្រះអង្គបានប្រាប់សេចក្តីនោះហើយ យើង១៉ុសូមសូវសេចក្តី ដទៃចំពោះព្រះអង្គទៀត សូមព្រះអង្គ ព្រប់សេចក្តីនោះ សមណ្យញហ្ណ៍ព្លូត ទុះ ក្នុងលោកនេះ ជាបណ្ឌិត ពោល នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិរបស់យក្យថាប្រសើរ ដោយហេតុមានប្រ. មាណប៉ុណ្ណេះឬ ឬក៏ពោលសេចក្តីបរិសុទ្ធិដទៃ អំពីហេតុនេះ ។ (១៨៤) ៣ក្យឋា យើងខ្ញុំបានសូវសេចក្តីណា ព្រះអង្គបានប្រាប់ សេចក្តីនោះហើយ គឺយើងទំបានសូវ បានអង្វវ បានអាវាធនា បានដ្រះថ្វា នូវហេតុណា ។ ពាក្យថា ព្រះអង្គបានប្រាប់សេចក្តីនោះហើយ គឺព្រះ តមលទុក ចើក ចែក ធ្វើឲ្យរាក់ ប្រកាសទុកហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូវថា) យើនខ្ញុំបានសូវសេចក្តីណា ព្រះអង្គបានប្រាប់សេចក្តីនោះហើយ

ଚ୍ ନ୍ ନ

សុត្តន្តមិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ (១៤៩) អញនំ ជុញម ននិន្យ ត្រូស័ន៌ អញនំ បុត្តាម អញន្តំ យាចាម អញន្តំ អជ្ឈេសាម អញន្តំ បសា ខេម ញន្តំ ហេចាម អញន្តំ អជ្ឈេសាម អញន្តំ បសា ខេម နေရိုးနို ဗိုင္မာရ ႔ နန္နင့္ စြဲ စာန္႔ ရန္ကို စိုင္မာန႔ စိုင္မာရ ႔ စိုင္မာန႔ စိုင္မာရ ႔ စိုင္မာန႔ စိ នេសេ ហ៍ ខញ្ញា ខេហ៍ ខដ្ឋ ខេហ៍ វិវវ វិភ៨ ។ ត្តានី ភាពេ ហ៍ (೧៩០) រៀតាវតក្តុំ នោវឧត្តំ ហេកោ យក្ខស្ស សុន្ត្ ត់ជ ខណ្ឌិតាសេន៍ វាកោសមណ ព្រាញណា វាត្តា-វតា អរុបសមាបត្តិយា អក្តំ សេដ្ឋំ វិសេដ្ឋំ ចាមោភ្ធំ ឧត្តមំ មរវំវនរ្តំ កាមេត្តំ ភណត្តំ នីមយត្តំ វោមារត្តំ ។ យត្តស្អាត សត្តស្បូ នរស្បូ មាណាស្បូ ទោសស្ប បុត្តលស្ប ជីវស្ប^(e) ជាតុស្ប ជន្តស្ប ឥន្តុស្ប^(b)

ស្តត្តបំងា ទុទ្ធពតំ៣យ មហាត់ទេ្តស (១៨៤) ពាក្យថា យើងខ្ញុំសូមសួរសេចក្តីដទៃ ចំពោះព្រះអង្គទៀត សូមព្រះអង្គប្រាប់សេចក្តីនោះ គឺយើងខ្ញុំសួរហេតុឯទៀត ចំពោះព្រះអង្គ សូមហេតុឯទៀត ចំពោះព្រះអង្គ អាពធនាហេតុឯទៀត ចំពោះព្រះ អង្គ ជ្រះថ្វាហេតុឯទៀត ចំពោះព្រះអង្គ គឺសួរព្រះអង្គនូវសេចក្តីដទៃ តទៅទៀត ៗ ពាក្យថា សូមព្រះអង្គប្រាប់សេចក្តីនោះ គឺសូមព្រះអង្គ ពោល ប្រាប់ សំដែន បញ្ហត្ត តម្កល់ទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យរាក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សួរថា) យើងខ្ញុំសូមសួរសេចក្តីដទៃ ចំពោះព្រះអង្គទៀត សូមព្រះអង្គប្រាប់សេចក្តីនោះ ។

(១៩០) ពាក្យថា សមណព្រាហ្មណ៍ពួក១្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាបណ្ឌិត ពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ របស់យក្យថាប្រសើរ ដោយ ហេតុមានប្រមាណប៉ឺណ្ណេះឬ សេចក្តីថា សមណព្រាហ្មណ៍ ពួក១្វះ ពោល សំដែង និយាយ បំភ្លឺ បញ្ចេញ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ថា ប្រសើរ ប្រសើរដោយវិសេស ប្រសើរបំផុត ជាប្រធាន ថាទត្តម ថ្ងៃថ្នា ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ឺណ្ណេះ គឺដោយអរូបសមាបត្តិ ។ ពាក្យថា បេស់យក្ស គឺរបស់សត្វ ជន មាណព បុរស បុគ្គល សត្វមានជីវិត សត្វមានជាតិ សត្វមានជា សត្វទៅដោយឥន្ទ្រិយ

<u>ଚ୍ୟୁ ଚ</u>

ឯ៣ទសមោ ពលហរិវាទស្សន៍ទេសោ မင်္ခလါ က အို အို က အ បម្តៃត្តី ។ ឥន បណ្ឌិតាសេតិ ឥន បណ្ឌិតអនា ដំរាំភនា ញាណកំនា() ហេតុកំនា លក្ខណាកំនា ការ. ណាវានា ឋានវានា សត្តាយ លន្ធិយាតំ វត្តាវតក្ត នោវឧត្តិ ហេកោ យក្ខុស្បូ សុខ្វុំ ៩៩ ខណ្ឌិតាសេ ។ (೧៩೧) ឧនាហុ អញ្ញុំចំរនត្តំ រ ត្តោះ ឧនាហុ វកោ សមណព្រាហ្មណា វានា អរូមសមាបន្តិយោ អតិត្តាមិត្វា សមតិត្តាមិត្វា វិតវត្តិត្វា សត្វោ អរូបតោ (b) អញ្ចំ នុត្តរំ យក្ខុសរ្ត្រ សុន្ធរំសុន្ធ មត្តរំ ទំតុំ នាំ បម្តៃតំរនន៍ កាមេន៍ កណន៍ និមយន៍ វោមានតំ ဒုအဟု မက္ကိုဗ်ိဳး အင္စ္ဂ်ီ ခါ (နာ ၅ (နာတ ဟ ၊ လာ အိုမ္ခ်ိုးနာ

ពលហរិវាទសុត្តតំទេ្ទស ទី 🐽

សត្វកើតអំពីមនុស្ស ។ ពាក្យថា នូវរសចក្តីបរិសុទ្ធិ គឺនូវសេចក្តីស្អាត សេចក្តីផ្លូវផងដែល សេចក្តីម៉ឺត់ចត់ដោយដុំវិញ កិរិយារួច ការរួច ដោយវិសេស ការរួចស្រឡះ ។ ពាក្យថា ជាចណ្ឌិតក្នុងលោកនេះ គឺ ពួកជនក្នុងលោកនេះ អ្នកមានវាទៈជាបណ្ឌិត មានវាទៈប្រកបដោយ ប្រាជ្ញា មានវាទៈប្រកបដោយញាណ មានវាទៈប្រកបដោយ ហេតុ មាន វាទៈប្រកបដោយលក្ខណៈ មានវាទៈសមតាមការណ៍ មានវាទៈសម តាមឋានៈ សូមតាមលទ្ធិរបស់ទូន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ស្ចរថា) សមណត្រាហ្មណ៍ពួកទូះ ក្នុងលោកនេះ ជាបណ្ឌិត តោលនូវសេចក្តីបរិ-សុទ្ធិបេសយក្យថា ប្រសើរ ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ឺណ្ណេះឬ ។

(១៩១) ពាក្យថា ឬក៏ពោលសេចក្តីបរិសុទ្ធិដទៃ អំពីហេតុនេះ សេចក្តីថា សមណព្រាហ្មណ៍ពួកខ្វះ កន្ធង ឈានកន្ធង ប្រព្រឹត្ត កន្ធង នូវអរូបសមាបត្តិពំងនុ៎ះ ហើយពោល សំដែង និយាយ បំភ្លឺ បញ្ចេញ នូវសេចក្តីស្អាត សេចក្តីផ្លូវផង៌ ដោយវិសេស សេចក្តីម៉ត់ចត់ ជោយដុំវិញ កិរិយារួច ការរួចដោយវិសេស ការរួចស្រឡះដទៃបេស យក្ស ជាគុណជាតិក្រៃលែងជាងហេតុនេះ គឺជាងអរូបសមាបត្តិ ហេតុ នោះ (ខ្វែងត្រាស់ស្ងួថា) ឬក៏ពោលសេចក្តីបរិសុទ្ធិដទៃ អំពីហេតុនេះ ៗ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធនិម្មិតនោះពោលថា

🗴 ម. ឯតា អរូបសមាបត្តិយោ ។

សុត្តនូមិ៨ពេ ខុទ្ទពនិកាយសុរ្វ មហានិទ្ទេសោ យន្តំ អបុច្ឆិម្ន អក់ត្តយ នោ မ္ကားစို ဗုတ္မမ္ ဆန်ာဆို စြက် វត្តាវតត្តំ នោ វឧត្តំ ហេកោ យក្ខស្ម សុន្ធំ ៩៩ ខណ្ឌិតាសេ ននាញ អញុំចំ វឧត្តំ ឯត្តោត ។ (០៩៤) ឧត្តាវតត្តិចំ វនត្តិ ហេកោ យត្តស្បូ សុខ្ធឹ ៩ ខ ណ្ឌិតាសេ န္က်ိဳအင်္ဂ ကိမ္မာက အားစားမွာ အီးအား អនុទានិសេសេ តុសលាវនានា ។ (೧៩៣) រៀត្តាវតក្តុំចំរនត្តំ ចោក យក្ខស្បូ សុន្ធ៊ី ៩ ជ បណ្ឌិតាសេត សន្ដេកេ សមណព្រាហ្មណា សស្បត្តកំ-នា វត្តាវតា អរុខសមាបត្តិយា(⁰⁾អក្តំសេដ្ឋីវិសេដ្ឋំ ចាមោ. ក្ខំ ឧត្តមំ បរ៉ះវិនត្តំ កាដេត្តំ កណត្តំ និបយត្តំ ហេ ហរត្តំ ។

តុវត្តនូបិដក ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស យើងទុំបានសូវសេចក្តីណា ព្រះអង្គបានប្រាប់សេចក្តីនោះ ហើយ យើង •ុំសូមសូវសេចក្តីដទៃ ចំពោះព្រះអង្គទៀត ក្នុងលោកនេះ ជាបណ្ឌិត ពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ របស យក្យ ថាប្រសើរ ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ឺណ្ណេះឬ ឬក៏ ពោលសេចក្តីបរិសុទ្ធិដទៃ អំពីហេតុនេះ y (စ๙๒) ([ตะยารไตะกาล (ธางช่า) มยณ(ตาบูณ์ ពួក ទុះ ក្នុងលោកនេះ ជាបណ្ឌិត ពោលនូវសេចក្តីបរៃសុទ្ធ របស់យក្យថា ប្រសើរ ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ឺណ្ណេះ បណ្តាត្លកសមណត្រាហ្មណ៍ព័ងនោះ សមណត្រាហ្មណ៍ មួយពូកទៀត ជាអ្នកប្រកាន់ថាខ្លួនឈ្នាសវៃ តែងពោល នូវសម័យ ក្នុងអនុព្វាទិសេស: ។

(១៥៣) ពាក្យថា សមណព្រាហ្មណ៍ពួកទុះ ក្នុងលោកនេះ ជា បណ្ឌិត ពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ របស់យក្យថា ប្រសើរ ដោយ ហេតុមានប្រមាណប៉ឺណ្ណេះ សេចក្តីថា មានសមណព្រាហ្មណ៍ពួកទុះ ជា សស្សតវាទ ពោល សំដែង និយាយ បំភ្លឺ បញ្ចេញ (នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ) ថាប្រសើរ ប្រសើរដោយវិសេស ប្រសើរបំផុត ជាប្រធាន ថាទត្តម ថ្ងៃថ្វា ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ឺណ្ណេះ គឺ ដោយអរូបសមាបត្តិ ។

୭๙ ଘ

ឯកាទសមោ ពលហវិវាទសុត្តនិទេ្តសោ យក្ខុស្សាត់ សត្តស្ប លស្ប មាណស្ប ទោសស្ប បុ**ក្តលស្ប ជីវ**ស្ប ជាតុស្ប ជន្តស្ប ឥន្ទកុស្ប មនុជស្ប ។ សុទ្ធិ សុទ្ធី សៃុទ្ធី បសៃុទ្ធី មុត្តី ខែតុតី បមៃតី ។ ឥជ មណ្ឌិតាសេន៍ ៩៩ មណ្ឌិតវានា ដំរវានា ញាណវានា យេតុវានា លក្ខណវានា ការណវានា ឋានវានា ស. ကာယ လန္ဒိယာခ်ဲ ၿခွားခ်င္ပိုင္ခံ နင္ခ် ၊ေစးက ယန္နာ့လျွ សុន្តិ ឥន បណ្ឌិតាសេ ។ ເວຊະ ຊູ້ສາ ພອບ ສາລາຍ ທີ່ສາ (ປາດ) និសេសេ តុសលាវនានាតិ តេសំយៅ សមណ. ច្រាញណានំ ឯកោសមណ៍ញាញណា នុច្នេះកំនា หาสอู้ลา เริ่า หรืออูอิ เล พฐพุเ พย์ ឧបសម៌ វូបសមំ ធំរោធំ បដិប្បស្បន្ធំ វឧត្ត

ord

កលហវិវាទស្សន៍និទ្ទេស 🖣 🗛

ពាក្យថា របស់យក្ស គឺ របស់សត្វ ដន មាណព បុរស បុគ្គល សត្វ មានដីវិត សត្វមានជាតិ សត្វមានជា សត្វទៅដោយឥទ្រ្ទិយ សត្វកើត អំពីមនុស្ស ។ ពាក្យថា នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ គឺនូវសេចក្តីស្អាត សេចក្តី ផូវផងដែល រិសេស សេចក្តីម៉ឺតំចត់ ដោយដុំវិញ ការរួច ការរួច ដោយ រិសេស ការរួចស្រឡះ ។ ពាក្យថា ជាបណ្ឌិត ក្នុងលោក នេះ គឺជាអ្នកមានវាទៈដាបណ្ឌិតមា នវាទៈប្រកបដោយ ប្រាជ្ញ មានវាទៈ ប្រកបដោយញាណ មានវាទៈប្រកបដោយហេតុ មានវាទៈប្រកបដោយ លក្ខណៈ មានវាទៈប្រកបដោយការណ៍ មានវាទៈសមតាមឋានៈ សម តាមលទ្ធិ បេសទ្ធន ហេតុនោះ (ឲ្រឪត្រាស់ថា) សមណញាហ្គណ៍ ពួកទ្ធះ ក្នុងលោកនេះ ជាបណ្ឌិត ពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិរបស់យក្ស ថាប្រសើរ ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ីណ្ណេះ ។

(១៩៤) ពាក្យថា បណ្តាពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ពំងនោះ សមណ ព្រាហ្មមួយពួកទៀត ជាអ្នកប្រកាន់ថាខ្លួនឈ្ងាសវៃ ពោលនូវសម័យ ក្នុងអនុជាទិសេសៈ សេចក្តីថា បណ្តាសមណព្រាហ្មណ៍ ពំងនោះឯង សមណព្រាហ្មណ៍ពួកខ្វះ ជា១ច្នេះវេទ ជាអ្នកតក់ស្តតអំពីភព ហើយ ត្រេកអរនូវការព្រាសចាតភព សមណព្រាហ្មណ៍ ពំងនោះ ពោលនូវ សេចក្តីសូច ការសូចរិសេស ការសូចទ្រោច ការលេត់ កាស្តេចឈឹង

សុត្តនូចំដំពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ទា មហានិទ្ទេសោ យតោ កាំរ កោ អយំ អត្តា កាយស្បូ កេនា နင္ငံ ကို နား ကို အေနာက္ အ អនុចាន់សេសោត ។ កុសលាវនានាតំ កុសលាវនា បណ្ឌិតវានា ដឹវវានា ញាណវានា ហេតុវានា លក្ខណៈ កនា ការណកនា ឋានកនា សកាយ លន្ល័យតំ នេសំ ចុនេកោ សមយំ វនត្តំ អនុទានិសេសេ តុសលាវនានា ។ នេនាហ ភកវា ນ ສາເສ ຮູ້ ຍໍ ເຮ ຊື່ ເບາເຮາ យក្នុស្ស សុន្ទឹ ឥន បណ្ឌិតាសេ ເສ ເບັນເຊັ່ງເລເອງ ເຊິ່ງ អនុទានិសេសេ កុសលាវនានាតំ ។

សុត្តនូបិដព ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស របស់សត្វថា ម្នាលអ្នកទាំងទ្បាយដ៏ចំរើន កាលដែល អត្តា (១នឬចិត្ត) នេះ បែកធ្លាយរាងកាយ ស្លាប់ទៅ ម៉េងសូន្យ វិនាស មិនកើតទៀត ។ អត្តានោះ ជាសភាវៈមិនមានទុច្ចទិសល់នៅ ដោយហេតុត្រឹមប៉ឺណ្ណេះ ។ ៣ក្យថា ជាអ្នកប្រកាន់ថាខ្លួនឈ្លាសវៃ គឺ ជាអ្នកមានវាទេះដ៏ឈ្លាស មានវាទៈដោបណ្ឌិត មានវាទៈប្រកបដោយ ព្រុជា មានវាទៈប្រកបដោយ ញាណ មានវាទៈប្រកបដោយហេតុ មានវាទៈប្រកបដោយលក្ខណៈ មានវានៈប្រកបដោយការណ៍ មានវានៈសមតាមហិនៈ សមតាមលទ្ធិបេស ខ្លួន ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) បណ្តាសមណត្រាហ្មណ៍ គំននោះ សមណព្រាហ្មណ៍មួយពួកទៀត ជាអ្នកប្រកានថា ខ្លួនឈ្វាសវៃ តែន ពោលនូវសម័យ ក្នុងអនុជាទិសេស: ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

សមណ្យញញ្ណ៍ពួក១; ក្នុងលោកនេះ ជាបណ្ឌិត ញោល នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ របស់យក្យថា ប្រសើរ ដោយហេតុមាន ប្រមាណប៉ឺណ្ណេះ បណ្តាសមណ្យញាហ្នណ៍ទាំងនោះ សមណ-ព្រាហ្នណ៍មួយពួកទៀត ជាអ្នកប្រកាន់ថា១នយ្លាសវៃ ញោល នូវសម័យ ក្នុងអនុជ្ញាទិសេស: ។

ខ ឱ ញត្វាតិ ញត្វា ។

ကြိုးကို အရွားဆဲ သေးစာ ေတာ့ရွာ ဒုဗင်္စလိုျက္လာ အ (၈၈၈) တရွာ ဗုဒိ င်္စလျယ လော ဒီဗိလီဆဲ ဗုဒိဆဲ မောင် (ဗုန် တာလ် ၅ ဗ ၈ လန္တင်္ရာလဗဆိုင္ လော ဗုင်္ဂ ၅ ဗုင်္ဂ လလျွနားဦးငဲ့လိုျကဆဲ တရွာ ဒုဇ္ဇေးဦးနဲ့ င်င်္လျကဆဲ တရွာ လလျှနားဦးငံနိုင်ငံလိုျကဆဲ တရွာ(၈) ငာင်ာရွာ ရှာလယ်ရှာ ဆဲးယ်ရှာ ဒါက လော့ရွာ ဒီကုစ္စ အရွာ ၅

(೧៩៦) ៧នេ ខ ញត្វា ឧបខិស្សិតាតំ ៧នេតំ ខិដ្ឋិកតំកោ ។ ឧបខិស្សិតាតំ សស្សតខិដ្ឋិធិស្សិតាតំ ញត្វា ឧច្ឆេខខិដ្ឋិធិស្សិតាតំ ញត្វា សស្សតុច្ឆេខខិដ្ឋិ-ខិស្សិតាតំ ញត្វា ជាខិត្វា តុលយំត្វា តំរយំត្វា វិភាវយំត្វា វិភ្នំតំ កាត្វាតំ ៧នេ ខ ញត្វា ឧបខិស្សិតាតំ ។

(೧៩៥) ឯតេ ខ ញត្វា ឧបនិស្បិតាតំ ញត្វា មុនី ឧិស្សយេ សោ វិមឺសី ញត្វា វិមុត្តោ ន វិកឧមេត៌ ភក់ភក់យ ន សមេតំ ដីកោ ។

ង៣ទសមោ ពលហរិវាទសុត្តនិទេសោ

ពលហរិវាទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑๑ (១៩៥) មុនិ ជាអ្នកមាន ប្រាជា ជាធីរ:នោះ ដឹងនូវពួកជន ពំននុះថា ជាអ្នកអាស្រ័យ (នូវទិដ្ឋិ) ផង ដឹងនូវនិស្ស័យពំង ទ្យាយផង លុះដឹងហើយទើបជាអ្នករួចស្រទ្យះ វមែងមិន $(\circ d \circ)$ ៣ក្យថា ដឹងនូវពួកដន ពំងនុំ: ថាជាអ្នកអាស្រ័យ (នូវទិដ្ឋិ) ផង ត្រង់ពាក្យថា ពូកជនទាំង $\stackrel{+}{s}$ ៖ គឺ បុគ្គលអ្នកលុះក្នុង ទិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា ជាអ្នកអាស្រ័យ គឺដឹងថា ជាអ្នកអាស្រ័យសសត្រទិដ្ដិ ដឹងថា ជាអ្នក អាស្រ័យទច្ចេទទិដ្ឋិដឹង ស្គាល់ ថ្លឹង តំចារណា ឈ្វេងយល់ ធ្វើឲ្យ ជ្រាកដថា ជាអ្នកអាស្រ័យសសត្រទិដ្ឋិ នឹង ទច្ចេទទិដ្ឋិ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ដឹងនូវញ្ចុកជនទាំងនុះថា ជាអ្នកអាស្រ័យ (នូវទិដ្ឋិ) ផង ។ (១៩៧) ៣ក្យថា មុនិ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញានោះ ដឹងនូវនិស្ស័យទាំង ទ្បាយ ត្រង់ពាត្យថា មុនិ សេចក្តី<mark>ថា</mark> ញាណ លោកហៅថា <mark>មោ</mark>ន: ។ បេ។ មុនិនោះ កន្វននូវបណ្តាញ ជាគ្រឿងជាចំចំពាក់ ។ មុនិដឹងថា បុគ្គលនេះ អាស្រ័យសស្ត្រទិដ្ឋិ ដឹងថា បុគ្គលនេះ អាស្រ័យទច្ចេទទិដ្ឋិ ដឹង ស្គាល់ ថ្ងឹង ពិចារណា ឈ្វេងយល់ ធ្វើឲ្យ ព្រុកដថា បុគ្គលនេះអាស្រ័យសសត្រទិដ្ឋិ នឹង ទច្ចេទទិដ្ឋី ។

សោ វិម័ស័ត៍ បណ្ឌិតោ បញ្ចក់ ពុន្ធ៌មា ញាណី វិភាវី ၾကားခ်ိဳ **ញ**န္နာ ဗုန္မီ နိည့္ချယ္ (လာ ဒီဗိနာ ၅ (ດ ๙ ๙) ຫຼຽງ ໂຮເຄາ ເ ໂກຂເຍສັສ ຫຼຽງ ထင်္ခရာ ရလယ်ချာ စီးယ်ချာ ဂီကးယ်ချာ ဂီကွစ် ကချာ មុត្តោ វិមុត្តោ បរិមុត្តោ សុវិមុត្តោ អច្ចន្លអនុទានាវិមោ. ក្ខេន សត្វេ សដ្ឋារា អនិទ្ធាតិ ញត្វា ជានិត្វា តុល. ພໍ່ຄຸງ ຄຳເພັ່ຄຸງ ໂກງເພື່ອງ ໂຮງຄື ແຄງ ອຸເຄງ ໂອເຄງ បរិទុត្តោ សុវិទុត្តោ អច្ចន្តអនុចាធាវិចោក្ខេន សត្វេ សន្លាក ឧុត្ធាត៍ សត្វេ ជម្មា អនត្តាត៌ ។ មេ។ យន្ត័ញ្ទិ សមុនយនម្មុំ សព្វត្តំ ធំពេននម្មត្តំ ញត្វា ជាធិត្វា နုလယ်နှာ စိုးယိုန္ဒာ နီကုက်ရွာ နီကုန္နီ အန္ဒာ မုုန္ရာ វិមុត្តោ ថវិមុត្តោ សុវិមុត្តោ អច្ចន្តអនុចានាវិមោ-ក្ខេះនាត់ ញត្វា វិមុត្តោ ។ ន វិវាន មេត័ត ន កាលហំ ការេត ន ភណនំ ការេត ន វិត្តហំ ការេត ន

សុត្តតួបិដពេ ខុទ្ទពនិតាយស្បូ មហានិទ្ទេសោ

សុត្តនួចិដព ខុទ្ទកនិកាយ មហាទិទ្ទេស

ពាក្យថា មុនិជាអ្នកមានប្រាជ្ញានោះ គឺជាបណ្ឌិត អ្នកមានប្រាជ្ញា អ្នក មានសេចក្តីត្រាស់ដឹង អ្នកមានញាណ អ្នកមានសេចក្តីឈ្វេងយល់ អ្នក មានប្រាជ្ញាជាគ្រឿដ៍កំចាត់កិលេស ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មុនិ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញានោះ ដឹងនូវនិស្ស័យទាំងទ្យាយ ។

(១៩៤) ពាក្យថា លុះដឹងហើយ ទើបជាអ្នកវួចស្រទុទ្រ វមែង មិនដល់នូវវិវាទ គឺ លុះដឹង ស្គាល់ ថ្ងឹង តិចារណា ឈ្វេងយល់ គ្នើឲ្យ ត្រុកដលើយ ទើបជាអ្នករួច រួចស្រឡះ រួចផុត រួចស្រឡះដោយប្រតៃ ដោយអច្ចនួអនុជាទាវិចោត្ត គឺថា លុះដឹង ស្នាល់ ថ្ងឹង ពិចារណា ឈ្វេង យល់ ធ្វើឲ្យបាកដថា សង្ខាវទាំងពួងមិនទៀង ហើយដាអ្នករួច រួចស្រ-ទ្យះ រួចផុត រួចដោយប្រពៃ ដោយអច្ចន្តអនុបាទាវិចោក លុះដឹង ស្គាល់ ថ្ម័ន ពិហរណា ឈ្វេនយល់ ធ្វើឲ្យប្រាកដថា សង្ខាវទាំងពួង ដាទុក្ខ្ ថា ធម៌ពំង៍ពុងជាអនត្តា ។ បេ ។ ថា វត្តណាមួយ មានកិរិយាកើតជា ធម្មតា វត្ថុទាំងអស់នោះមានកិរិយារលត់ទៅវិញជាធម្មតា ហើយជាអ្នករួច ួចស្រឲ្យ៖ រួចផុត រួចស្រឲ្យះដោយប្រពៃ ដោយអច្ចន្តអនុបាទាវិមោត្ត្ ហេតុនោះ(ទ្រន់ត្រាស់ថា)លុះដឹងហើយ ទើបជាអ្នករួចស្រទុរះ ។ ពាក្យ ឋា វមែងមិនដល់នូវវិវាទ គឺវមែងមិនធ្វើនូវកិរិយាឈ្មោះប្រកែក មិនធ្វើ នុវដម្លោះ មិនធ្វើ នុវសេចក្តីប្រកួតប្រកាន មិនធ្វើនូវវិវាទ មិនធ្វើនូវ ការទាស់ខែង ។ សមដុចពាក្យនុំះ ដែលព្រះមានព្រះកាគទ្រង់ត្រាស់ថា

ឯកាទសមោ ពលហរិវ៉ាទតត្រូនទេសោ ້າກໍຂໍ້ ສາເກສັ ລ ເຮລສໍ ສາເກສັ າ ເສັ້ ເຫສໍ ສສາສາ រ) វិមុត្តតំតោ ទោ អត្តិវេស្សន ភិត្តា ន កោនចំ សំនេត ន គេនេទ៍ អិនតំ យញុ លោកេ វត្តំ នេន ច កេចារត៍ អមកមសត្ត ។ ញត្វា ន វិកឧ មេត៍ ។ (೧៩៩) ភកភកយ ន សមេត៍ គឺភេតំ ភកភកយាតំ ក្សក្សល តាមក្លាយ ប៉ុនប្លែហាយ តាមក្លាយ តាម-កហយ តាមភកយ ប៊ុនត្តកយ រូបភកយ តាម្នកកយ រំឧមមាល តំចម័មហាល អេ ដែមមាល យត៍មមាល អ ដែ-ភកយ មុនត្តកយ មុនប្បនំ ភកយ មុនប្បនំ កតិយា ဗုအဗျွအိ နဗဗန္ရွာယာ ဗုအဗျွအိ ဗဆိုလာန္နာယာ ဗုအဗျွအိ អត្តភាវាភិនិព្វត្តិយា ន សមេតិ ន សមាតន្តតិ ន កណ្តាតិ ឧ មភមសតិ នាភិធិវិសតិ ។ ជីកេតិ ជីកេ បណ្ឌិតោ បញ្ហា ពុន្ទិមា ញាណី វិភាវី បេជាវីតិ ភាវភ. វាយ ន សមេតិ គឺកេ ។ តេនាមា កកវា

600

ពលហរិវាទសុត្តទីទ្ទេស ទី ๑๑

ម្នាលអគ្គិវេស្សនៈ ភិត្តូមានចិត្តរួចស្រឡះយ៉ាងនេះហើយ វេមែងមិនឈ្មោះ នឹងនរណាមួយ មិទាស់ខែងនឹងនណោមួយ ពាក្យឯណា ដែលគេ និយាយហើយក្នុងលោក ភិត្តូនោះវេមេងពោលតាមពាក្យនោះ តែមិន ប្រកាន់ ។ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) លុះដឹងហើយ ទើបជា អ្នករួចស្រឡះ វេមែងមិនដល់នូវវិវាទ ។

(១៩៩) ពាក្យថា ជាធីរៈ មិនអន្ទោលទៅ ក្នុងកពតូចកពធំ ត្រជំពាក្យថា ក្នុងកពតូចកពធំ គឺមិនអន្ទោលទៅ មិនមក មិនកាន់យក មិនស្ទាបអង្អែល មិនជាប់ចំពាក់ ក្នុងកម្មភព បុនព្ភព ឈោះថាក្នុងភព ត្ថួចភពធំ កាមភព ឈ្មោះកម្មភព កាមភព ឈ្មោះបុនពុព រូបភព ឈ្មោះកម្មភព រូបភព ឈ្មោះបុនពុព អរូបភព ឈ្មោះកម្មភព អរុបភព ឈ្មោះថុនត្កត ក្នុងការកើតរឿយ ១ ទៅរឿយ ១ ការកើតឲ្យីងរឿយ១ បដិ-សន្ធិវៀយ ១ ការកើត ឡើងចំពោះនៃអត្តភាព រឿយ ១ ។ ពាក្យថា ជាធីវៈ គឺជាអ្នក ព្រុដ្ញ ជាបណ្ឌិត អ្នកមាន ព្រុដ្យ អ្នកមានការត្រាស់ដឹង មាន ញាណ មានសេចក្តីឈ្វេងយល់ មាន ប្រាដាទំលុះទំលាយ ហេតុនោះ (เรร์ เตรง่ชา) สาฉีร: ษิรหเฐาณเตรกุรีลิกตลุบลิตต์ ๆ ហេត្ នោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់បា

សុត្តស្ថជា ខេត្តតាយល្យ មហាតិទួលោ ឯ នេ ច ញ ត្វា នុម ជំ ស្ប៊ីតា តំ ញ ត្វា មុ ជី ជំ សប្លាយេ សោ វិមីសី ញ ត្វា វិមុត្តោ ជ វិអ ឧ មេតំ ភ អ ភ អ យ ជ ស មេតំ ជី ភេ តំ ។ ឯ៣ សេ សេ សេ សេ ស្ត្តតិទទួសោ តិដ្ឋិតោ ។

សុត្តតួបិ^ជព ខុទ្ទពនិ៣យ មហានិទ្ទេស មុនិជាអ្នកមាន ប្រាជា ជាធីវៈនោះ ដឹងនូវភ្លូកជន ទាំងនុះថា ជាអ្នកអាស្រ័យ (នូវទិដ្ឋិ) ផង ដឹងនូវនិស្ស័យ ទាំងឡាយផង លុះដឹងហើយ ទើបជាអ្នករួចស្រឡះ វមែងមិនដល់នូវវិវាទ មិនអន្ទោលទៅ ក្នុងភពត្លូចភពធំ **។** ^{ចប់} កលហរិវាទស្តត្តនិទ្ទេស ទី ๑๑ ។

ទ្វាទសមោ បូឡាញៃបាតត្រូនិទ្ទេណោ (២០០) សតាំ សតាំ និដ្ឋិបរិព្ភសានា ်နွယ္က ကဆ() ကုၾကာ အန္ရွိ(မ) យោ ដាំ ជានាតិស មេនិ ឧម្ម័ ៩នំ ខដំ<u>ក្</u>តោសខគោវល័ សោ ។ (២០០) សតំ សតំ និដ្ឋិមវិត្តសានាតំ សន្តេតោ ရာ စိ မက္ဆနာက္အား စိ ဦး ဗိ က ကေနာ့၊ ဒု က ကေနာ့ နာက္ဆို နာ មរាមសិត្វា អភិនិសិត្វា សតាយ សតាយ និដ្ឋិយា វសន្តិ សំវសន្តិ អាវសន្តិ ១វិវសន្តិ ។ យថា អាការិតា ក ឃរេស សេខ្តិ សាខត្តិតា ក អាខត្តីស សេខ្តិ សគាំលេសាវា គាំលេសេស សេឆ្នំ ಖាំថៅ សន្តេគោ လဗက (ရာဟ္ ဏာ နိုင္ရဲ က နာ ေၾကာင္ရဲ ဟ និដ្ឋិតតានំ អញ្ញូតវញ្ញូតវំ និដ្ឋិតតំ កហេត្វា ។ ក្តូហេត្វា កណ្ណ៍ត្វា មរាមសិត្វា អភិនិសិត្វា សភាយ សភាយ និដ្ឋិយា សេន្តិ សំសេន្តិ អាសេន្តិ ចាំសន្តិត សតាំ សតំ និដ្ឋិមវិត្វសានា ។

ទម.សានំ ។ 🖢 ម. បជាតាតី បវេទិ ធម្មំ ។

ប្អូឡុវ្រីយ្វហាលុត្តគឺទ្វេស ទី ១ ២ (២០០) (ព្រះពុទ្ធនិម្មិតសូរថា) ជនទាំងឡាយ ប្រកាន់ថា ខ្វួនឈ្វាសវៃ ជាអ្នតដំអក់នៅ ក្នុងទិដ្ឋិរបស់ខ្វួន ១ វេមង ប្រកាន់យក (នូវទិដ្ឋិនោះ) ហើយពោលផ្សេង ១ ថា បុគ្គល ណាដឹងយាំងនេះ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាដឹងធម៌ បុគ្គល ណា បដិសេងសេចក្តីនេះ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនមាន គុណធម៌បរិបូណិ ។

(৬০০) ពាក្យថា ជាអ្នកដំអក់នៅក្នុងទិដ្ឋិរបស់ខ្លួន ។ អធិប្បាយ ថា មានសមណព្រាហ្មណ៍ពួកខ្លះ ជាអ្នកលុះក្នុងទិដ្ឋិ សមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងនោះ កាន់យក វៀនយក ប្រកាន់ បាបាសអង្អែល ជាប់ ចិត្ត បណ្តាទិដ្ឋិ ៦៤ នូវទិដ្ឋិណាមួយ ហើយនៅ នៅរួម នៅគ្រប់គ្រង នៅត្រាំ ក្នុងទិដ្ឋិរបស់ខ្លួន ។ ពួកអ្នកមានផ្ទះក្តី វើមងនៅក្នុងផ្ទះ ពួកអ្នកត្រូវអាបត្តិក្តី វើមងនៅក្នុងអាបត្តិ ពួកអ្នកប្រកបដោយកិលេសក្តី វើមងនៅក្នុងកិលេស យ៉ាងណា មានសមណព្រាហ្មណ៍ពួកខ្វះ ជាអ្នកលុះ ក្នុងទិដ្ឋិ សមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងនោះ កាន់យក រៀនយក ប្រកាន់យក បប្បាសអង្អែល ជាប់ចិត្ត បណ្តាទិដ្ឋិ ទាំង ៦៤ នូវទិដ្ឋិណាមួយ ហើយនៅ នៅរួម នៅគ្រប់គ្រង នៅត្រាំ ក្នុងទិដ្ឋិ វបស់ខ្លួន ។ ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់សួរថា) ជាអ្នកដំអត់នៅក្នុងទិដ្ឋិបេស់ខ្លួន ។ ។

សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ធពត៌កាយសុរ្វ មហាតិទទួសោ (၂၀၀၉) နိုင္ကယ္က အက အက က အဆိုန္နဲ႔ ရ က အ កហេត្វា ឧត្ត ហេត្វា កណ្ឌិត្វា មភមសិត្វា អភិនិវិសិត្វា។ ជុមុ ខេត្ត ១ ៧ ភាំ ខេត្ត ភាមេត្ត ភណរត្ត ខឹមយត្ត វេវ ចារន្តំ ។ កុសលាតំ កុសលវនា ខណ្ឌិតវានា ឆ័រ-កនា ញាណកនា មោតុកនា លក្ខណៈកនា ការណ-ာက ဗာစင်္ဂက ကေဆာက ကုန္တိတာနာ ဦးကုတ္တ က က តុសលា វនឆ្នំ ។ (២០៣) យោ រាំដានាត់ ស វេនិ នម្មន្តំ យោ ៩មំ ဆမ္ခိ နိုင္ရီ ဗနီဗနီ ေၾကာက် ေန႔ ဆမ္ခိ အနီ မကာက် អបស្មិ បដិវិជ្ឈីតំ យោ រាវំ ជានាតំ ស វេនិ ឧម្មុំ ។

សុត្តតួបំដា ខុទ្ទពតិតាយ មហាតិទ្ទេស (២០២) អធិប្បាយពាក្យថា ប្រកាន់ថា ខ្លួនឈ្លាសវៃ វមែន ប្រកាន់យក (នូវទិដ្ទិនោះ) ហើយពោលផ្សេង ១ ត្រង់ពាក្យថា ប្រកាន់ យក គឺកាន់យក វៀខយក ប្រកាន់យក បប្ចោសអង្គែល ជាប់ចិត្ត ។ ពាក្យថា ពោលផេត្រ ១ គឺនិយាយផេត្រ ១ ពោលពាក្យមានប្រការផេត្រ១ ពោលពាក្យដនៃ ១ ពោលពាក្យច្រើន ពោល ថ្ងៃ ពណ៌នា ពន្យល់ អធិប្បាយ នូវតាត្យដាអនេត ។ តាត្យថា ប្រតាន់ថា ជាអ្នកឈ្វាសវៃ *ធានសេចក្ដីថា មានវាទ:ដ៏ឈ្វាស មានវាទ:ដាបណ្ឌិត មានវាទ:ដា* អ្នក ជ្រាជ មានវាទៈប្រកបដោយញាណ មានវាទៈត្រវតាមទំនង មានវាទៈ ប្រកបដោយលក្ខណៈ មានវាទៈប្រកបដោយហេតុ មានវាទៈក្លូវដល់ឋានៈ តាមលទ្ធិរបស់ខ្លួន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) ប្រកាន់ថាខ្លួន ឈ្វាសវៃ វមែនប្រកាន់យក (នូវទិដ្ទិនោះ) ហើយពោលពាក្យផ្សេនៗ

(២០៣) ពាក្យថា បុគ្គលណាដឹងយ៉ាំងនេះ បុគ្គលនោះឈ្មោះ ថាដឹងធម៌ គឺបុគ្គលណា ដឹងនូវធម៌ នូវទិដ្ឋិ នូវបដិបទា នូវមគ្គនេះ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាដឹង បានដឹង បានឃើញ ចាក់ធ្ងុះនូវធម៌ ហេតុ នោះ (ឲ្រង់ត្រាស់សូវថា) បុគ្គលណា ដឹងយ៉ាំងនេះ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាដឹងធម៌ ។

ទ្វា ៖សមោ ព្រូ អូរិយូហសុត្ថនំ ទេ្តសោ (២០៤) នុខ្ខំ ឧភ្លាសមាយសុណ្ត (១០៩) វទំ ជម្មុំ ជំជុំ បជិបជំ មក្តុំ បជិក្តោសត៌ អកោះលី សោ អសមត្តោ អមវិទុណ្ណោ ហ័នោ និហ័នោ ងុមកោ ហមកោ ៨តុក្ញោ⁽⁾ មកិត្តាតិ ៩ឧ បដំក្តោសមកោរល៍ សោ ។ គេលហ សោ ជំម្មិតោ សតំ សតំ ឧំដ្ទិមវិត្វសានា វិត្តយូ នានា គេសូលា វឌន្តំ យោ រ៉ាំ ជានាត់ ស ឋនិ ឧម្ម័ ៩ឧ ខដិត្រោសមគោវលី សោតិ ។ (\bullet) \hat{g} wart χ χ χ \tilde{g} \tilde{h} $(\bullet \bullet)$ ៣លោ ខរោ អតុសលោទំ ចាហុ សច្នោ ឆ្ ក់ នោ តាត ទោ ៩ មេសំ សត្វេរ ហ៍មេ តុសលាវនានា ។

ប៊ូឡវិយូហសុត្តនិទួស ទី ១៤

(២០៤) ពាក្យថា បុគ្គលណា បងិសេធសេចក្តីនេះ បុគ្គល នោះ ឈ្មោះថាមិនមានគុណធម៌បរិចូណ៌ គឺ បុគ្គលណា ឃាត់នូវធម៌ នូវទិដ្ឋិ នូវបដិបទា នូវមគ្គនេះ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាជាមនុស្យមិន ពេញលេញ មិនគ្រប់គ្រាន់ មិនបរិចូណ៌ ជាបុគ្គលថោកទាប ហីន ហោច អាប់ទន លាមក គម្រក់ លើបលោប ហេតុនោះ (ឲ្ងន៍ត្រាស់ សូរថា) បុគ្គលណា ចដិសេធសេចក្តីនេះ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិន មានគុណធម៌បរិចូណ៌ ។ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធនិម្មិតនោះ ត្រាស់ សូរថា

ស្មត្ថឲ្យដីកេ ខ្មុកនិកាយស្បូ មហានិទេ្វសោ (bob) ຟາຍັ ເຮັ້ນນອບເຮັ້ນ ເປັນ ເປັນ ຊຽເທດງ ຕຸ ຄູ່ລາງ ບກຍ ພັດງ ຮັດເຮົາ ເກີດ. យខ្លំ តាល ហំ តាពេខ្លំ កណ្ឌនំ (វិត្តហំ) តាពេខ្លំ វិវានំ ការេត្ត មេនកំ ការេត្ត ត ក្តុំ ៩ ម័ ជម្មាំ ឈ អាជានាសិ ។ មេ។ និច្ចេនេហ៍ កំ ស ទេ មហោសិត៌ ຖາຍັ່ງ ມູ້ແລ້ວ ມູ່ມະຄາຍ ເ (២០៧) ៣លោ មពេ អតុសលោទិ ចាហ្វទំ មរោ ពាលោ ហីនោ នំហ័នោ ខ្ញុំមគោ លាមតោ ជតុក្តោ មរិត្តោ អតុសលោ អវិន្ទា(*) អវិជ្ជាកតោ អញាណី អវិភាវី ឧុប្បញ្ញោតិ រាវទាហ័សុ រាវំ

จ. ย. หรือา

តត្រូតបំដារ ខុទ្ទកតិតាយ មហាតិទទួស

(២០៦) ពាក្យថា ជនទំំងទ្បាយ ប្រកាន់យ៉ាងនេះហើយ វើមង ពស់ខែងគ្នា សេចក្តីថា ជនទំំងទ្បាយ កាន់យក រៀនយក ប្រ-កាន់យក បបោសអង្អែល ជាប់ចិត្ត យ៉ាងនេះហើយ វើមងទាស់ ខែងគ្នា គឺធ្វើនូវជម្លោះ ធ្វើនូវសេចក្តីប្រកួតប្រកាន់ ធ្វើនូវសេចក្តី ប្រកាន់ទុស ធ្វើនូវវិវាទ ធ្វើនូវការប្រណាំជីប្រជែងថា អ្នកមិនចេះធមិ វិន័យនេះទេ ១ បេ ១ ឬ បើ អ្នកអាច អ្នកចូរដោះសោយឲ្យរួចចុះ ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) ជនទំាងឡាយ ប្រកាន់យ៉ាងនេះហើយ វមែងពាស់ខែងគ្នា ១

(២០៧) ៣ក្យថា ទំងពេលថា ជាមនុស្សពាល ទន់ទាប មិនឈ្វាសវៃ គឺ បានពោលយ៉ាងនេះ ថ្ងៃជយ៉ាងនេះ ពណ៌នាយ៉ាងនេះ ពន្យល់យ៉ាងនេះ អធិប្បាយយ៉ាងនេះថា បុគ្គលនេះជាមនុស្សទន់ទាប ជាបុគ្គលពាល ថោកទាប ថោកថយ អ័ប្បទុន លាមត គម្រក់ ជាមនុស្ស កម្ទេចកម្ទី មិនឈ្វាស មិនយល់ ជាអ្នកលុះក្នុងអំណាចអវិដ្ឋា ជាបុគ្គល មិនមានញាណ មិនមានតារតិចាណោ ដោយញាណ អ័ប្បឥត ប្រាជ្ញ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ស្លូវថា) ទាំងពោលថា ជាមនុស្សពាល ទន់ ទាប មិនឈ្វាសវៃ ។

(७०४) សព្វេរ ហ័មេ តុសលាវនានាតិ សព្វេរិមេ សមណៈត្រាញណា កុសលក់នា ខណ្ឌិតកំនា ដឹកកំនា ញាណាជន ទេតុជនា លក្ខណៈជនា ការណៈជនា ឋានកំនា សត្តាយ លទ្ធិយាតិ សត្វៅ ហីទេ កុស្ លាវនានា ។ តេនាមា សោ និមិ្តតោ ຊິພສຕາ ໝູ່ສາ ໂອາເຮ ពាលោ ខរោ អតុសលោត៍ ទាហ្ សច្នោ នុ វានោ ភាគមោ ៩មេសំ

សត្វេរ ហីមេ កុសលាវនានាតិ ។

ช. หรับรัญกล
 า

မာဓကေရြာ ഇ ကာ နိ က အေ အေ အေ မာ တွေ အ ရွှေ ត ដោ ភ្វុ តោ ហេ ដា ភៅ អវិមរ តែ ត () ស ទោ នុ វា គោ តាតមោតមេសំ ។

ទ្វាទសមោ ប្តូឡវិយូហស្តត្តនិទេ្តសោ (២០៥) សាទ្វោ ខុ វានោ ភាគាហ នាមសន្នំ នាមសំ

បូឡវិយូហ**សុត្តតំទ្ទេស ទី ១៤**

(២០៤) ពាក្យថា តើវាទះដូចម្ដេច របស់ដនទាំងនេះ ដាវាទៈពិត គឺ វាទះដូចម្ដេច របស់សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងនេះ ដាវាទៈពិត ប្រាកដ មែន ទៀងទាត់ ត្រឹមត្រូវ មិនវិបរិត ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ស្លូវថា) កើវាទៈដូចម្ដេច របស់ដនទាំងនេះ ដាវាទៈពិត ។

(២០៩) ពាក្យថា ព្រោះថាជនទាំងនេះ ជាអ្នកពោលថា ខ្លួនឈ្វាស វៃ ទាំងអស់គ្នា គឺ សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងអស់នេះ ជាអ្នកពោលថាខ្លួនជា អ្នកឈូសវៃ ពោលថាជាបណ្ឌិត ពោលថាជាអ្នកប្រាដ្ឋ ពោលថាប្រកប ដោយញាណ ពោលថាត្រវតាមទំនង ពោលថាប្រកបដោយលក្ខណៈ ពោលថាប្រកបដោយហេតុ ពោលថាគួរដល់ថាន: តាមលទ្ធិរបស់ខ្លួន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូវថា) ព្រោះថា ជនទាំងនេះ ជាអ្នកពោលថា ខ្លួន ឈ្លាស់វៃ ទាំឪអស់គ្នា ។ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធនិម្មិតនោះ ត្រាស់សូរថា ជនទាំងទ្បាយ ប្រកាន់យ៉ាំងនេះហើយ វេមែងទាស់ទែងគ្នា ទាំងពោលថាជាមនុស្សតាល ទន់ទាប មិនឈ្នាសវៃ តើ វាទេ:ដូចម្តេច របស់ជនទាំងនេះ ជាវាទៈពិត ក្រោះថា ជន ពំង៍នេះ ជាអ្នកពោលថា ខ្លួនឈ្លាស់វៃ ពំង៍អស់គ្នា ។

សុត្តនូបិ៨ពេ ខុទ្ធពនិតាយស្ស មហានិទេ្វសោ (၉၂၀) ဂၤမာရီအောက် ပြီးမားက (၈၂၀) ពាលេមតោ ហេតំ ជំហំជមតោ សត្វេវ ពាលា សុនិមានទញ្ញា សត្វៅមេ និដ្ឋិបវិទា្សា ។ (២០០) បាស្បី ៧ ឧត្មមនានុជានន្តំ បាស្ប នម្មំ និដ្ឋី មដីមនិ មត្តំ អនានុជានន្តោ អ**នា**នុម- $\mathcal{K}_{\mathbf{I}}^{\mathsf{r}}(\mathfrak{m}^{(\mathsf{b})})$ អនានុមតាន្លោ អនានុមោន ្តោះ ចា $\mathcal{K}_{\mathbf{I}}^{\mathsf{r}}$ ឋ នម្មទនានុជានំ ។ (២០៤) ពាលោមតោ ហោត និហិនមញោតិ មភេ ពាលោ ហោត ហីនោ នំហីនោ ង៉មកោ លាមកោ ជនុះ က္ကာ ဗၢိဳးရွာ ဗာိ**င္မေျး**က္တာ ခ်ီတီင္အေဗျူးကာ နဲ့ မက္ရင္မျ-^ເញ လာမၼဗျူး္ရာ ငံနည္ကာဗျူး္ရာ ဗ်ာန္ရာဗျူးရွာနီ ពាលោមតោ ហោតិ និហិនខញ្ញោ 9

សុត្តនូចិដ័ព ខុទ្ទពនិ៣យ មហានិទ្ទេស (600) (ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា) បុគ្គលពាល ជាអត មានបញ្ហាទន់អន់ មិនយល់នូវធម៌របស់បុគ្គល ថោតទាប ដនពំ[័]ងអស់ជាមនុស្សពាល ដមែ មានបញ្ហាទន់អន ញ ជន ដាអ្នកតំអគ់ ទៅក្នុង ទិដ្ដិ ទាំងអស់នេះ y (600) กาศารา ษิรเขณรุ่าลยิเบณบุรุณสไร สียิรเขณ สาย ยิ่รเพี้ញสาย ยิ่รส์ฉัสาย ยิ่รเกลหสาย รูไลย์ รูได้นี้ នូវបដិបទា នូវមត្ត របស់បុគ្គលដទៃ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិន យល់នូវធម៌ របស់បុគ្គលដទៃ ។

(6 %) តាក្យ ប់ បុគ្គលតាល ជាអ្នក ថេក តាប មានបញ្ញា ទន់អន់ គឺបុគ្គល ឈ្ងើយ ល្ងន់ ថេក តាប ទន់អន់ ថេក តថយ លាមក គម្រក់ ដាមនុស្ស កម្ទេច កម្ទី មានបញ្ញា ថេក តាប មានបញ្ញា ទន់អន់ មានបញ្ញា ថេក កថយ មានបញ្ញា លោមក មានបញ្ញា គម្រក់ មានបញ្ហា ស្តួច ស្តើន ហេតុ នោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) បុគ្គលតាល ជាអ្នក ហេត តាប មានបញ្ហា ទន់អន់ ។

ទ្វាទសមោ ពូឡរិយូហសុត្តនិទេ្តសោ (២០៣) សត្វេរ ពាលា សុធិហិនមញ្ញាតិ សត្វេរិ. ខេ សទណៈត្រាញណា តាលា ឆាំនា និហ័នា នុមកា លាមកា ជតុក្តា បរិត្តា សព្វេរ ហិនប្បញ្ញា င်တိင်္ဒေဈကာ နဲ့ မေကျေးကာ လာမကျေးကာ အဆိုင္လာပါ-(២០៤) សព្វេរិមេ និដ្ឋិមវិទ្យុសានាតំ សត្វេរិមេ សមណត្រាញណា နိဳင္ဆီခုနံဳကာ (နာ နွာ လင္ဆီယာ နိဳင္ဆီ-ຮຸລາ ເຊັ່ນ ເພື່ອ ເພື່ອ ເຊັ່ນ ເພື່ອ ເພື່ កណ្ណិត្ថា ២១មេសិត្វា អភិនាំសិត្វា សកាយ សកាយ និដ្ឋិយា សេន្តិ សំសេន្តិ អាសេន្តិ ខារីសន្តិ ។ យថា អាតារំតា ។ ឃរេសុ សេន្តិ សាខត្តិតា អ អាបត្តីសុ សេត្ថ សភាលេសា វា គាំលេសេសុ សេត្ថ ^{រាកទេក} សារ ទុក្កិរម សមណៈ ខ្មែរ ខ្មែរ សមណៈ ខ្មែរ សារ ខ្មែរ សារ ខ្មែរ សារ ខ្មែរ សារ សារ ស្ពេរ សារ សារ សារ សារ សារ

ប្តូទ្យវិយុហសុត្ថន៍ទេស ទី ទ.២

(៤១៣) ពាក្យថា ជន ពំងឺអស់ ជាមនុស្សពាល មានបញ្ញា ទន់អន់ គឺព្លួកសមណ ព្រាហ្មណ៍ ពំងឺអស់នេះ ជាបុគ្គលល្ង ថោក ពិប ទន់អន់ ថោកថយ លាមក គម្រក់ ជាមនុស្សកម្ទេចកម្ទី សមណ-ព្រាហ្មណ៍ ពំងឺអស់ មានបញ្ញា ថោក ពាប មានបញ្ញា ទន់អន់ មានបញ្ញា ថោកថយ មានបញ្ញាលាមក មានបញ្ញា គម្រក់ មានបញ្ញា ស្តួច ស្តើង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជន ពំងឺអស់ ជាមនុស្សពាល មាន បញ្ញា ថោកថយ ។

(៤១៤) ពាក្យថា ជនទំផអស់នេះ ជាអ្នកតំអក់នៅក្នុងទិដ្ឋិ គឺពួក សមណព្រាហ្មណ៍ទំផអស់នេះ ជាអ្នកលុះក្នុងទិដ្ឋិ សមណព្រាហ្មណ៍ទំង អស់នោះ កាន់ រៀន ប្រកាន់ បប្រាសអង្អែល ជាប់ចិត្ត បណ្តាទិដ្ឋិទាំង ៦៤ ខ្លូវទិដ្ឋិណាមួយ ហើយនៅ នៅរួម នៅជាប់ នៅត្រាំ ក្នុងទិដ្ឋិរបស់ ១ ។ បុគ្គលមានផ្ទះក្តី វ៉េមង៍នៅក្នុងផ្ទះ បុគ្គលអ្នកត្រូវអាបត្តិក្តី វមែងនៅក្នុងអាបត្តិ បុគ្គលប្រកបដោយកិលេសក្តី វ៉េមង៍នៅក្នុងកិរសៃស ហ៊ុងណាមិញ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ទាំងអស់នេះ ជាអ្នកលុះក្នុងទិដ្ឋិ

សត្ថន្តបិដិកេ ខ្មុកនិកាយស្ស មហានិទេសោ តេ ខ្វាសដ្ថំយា ខំដុំកតានំ អញតរញតវំ ខំដុំកតំ ក. ហេត្វា ឌុត្តហេត្វា កណ្ណិត្វា បរាមសិត្វា អភិធិវិសិត្វា សតាយ សតាយ និដ្តិយារសត្ថិ សំសេឆ្នំ អាសេត្ថិ មរិសេន្ត័តំ សញ្ចេរិមេ ឧដ្ដិចរិទ្ធសាល ។ តេលាហា កកក បរសុវ ៧ ឧទ្មមនានុដានំ ពាលោម តោ ញោតិ ជំហិនមញោ សត្វេរ ពាលា សុធិហ័នខញ្ញា សត្វេរិទេ ឧិដ្ទិមវិត្ទសានានិ ។ (២០៥) សន្និដ្ឋិយោ ខេ ខន អីនាតា(•) សំសុន្ធបញ្ហា កុសលា មត័មា(b)ន តេសំ កោះចំ បរិហ័នមញោ និដ្ឋ ហិ តេសំខិ តថា សមត្តា ។ (២០៦) សន្ថិដ្ឋិយា ខេ ខន អីនាតាតំ សកាយ ខ៍ដ្ទ័យ សតាយ ខន្តិយា សតាយ រុខ៌យា សតាយ លខ្វិយា អីនាតា មរិយោនាតា អសគ្គ័លំដ្ឋាត៌ (m) សន្តិដ្ទិយា ខេ ខន វីវនាតា ។

១ម. បេវ ន វេវភាព ។ ២ ម. មុត៌មា ។ ៣ ម. អនវេវភាព អវោភាព អបរិ. យោភាព សំពីលិដ្ឋា សំតំលេសិ៣តីតិ ទិស្សត្ថិ ។

សុត្តន្តជំងាត ខុទ្ទពនិតាយ មហានិទ្ទេស សមណ្យាហ្មណ៍ទាំងនោះ កាន់ វៀន ប្រកាន់ បញ្ចេសអង្អែល ជាប ចិត្ត បណ្តាទិដ្ទិទាំង ៦៤ នូវទិដ្ទិណាមួយ ហើយនៅ នៅរួម នៅជាប នៅក្រាំ ក្នុងទិដ្តិរបស់ខ្លួន ១ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជនទាំងអស នេះ ជាអ្នកតំអក់នៅក្នុនទិដ្ឋិ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា បុគ្គលញាល ជាអ្នកថោកទាប មានបញ្ហាទន់អន់ វមែង មិនយល់នូវធមិ របស់បុគ្គលដទៃ ជនទាំងអស់ ជាមនុស្យ ៣ល មានបញ្ហាទន់អន់ ដនពំងអស់នេះ ជាអ្នកតំអក់នៅ ញ กล์ คิมี ๆ (៤១៩) ប្រសិនបើ បុគ្គល ព័ងទ្បាយ ជាអ្នកមានបញ្ហា ឈូសរៃ មានបញ្ហាហិសុទ្ធល្អ មានញាណដ៏ផ្លូវផង៍ ដោយ ទិដិរបស់ 🤉 បណ្តាបុគ្គលទាំងទ្បាយ នោះ បុគ្គលណា មួយ មានបញ្ហាទន៍អន់ ឥតមានទេ ព្រោះថា ជនទាំងនោះ *បានប្រកាន់ទំដ្ច័យ*ាំងនោះហើយ y (២១៦) ពាក្យថា ដ៏ផ្លូវផងដែរាយទិដ្ឋិរបស់ខ្លួន គឺផ្លូវផង៍ ស្អាត មិនសៅហ្មន៍ ដោយទិដ្តិបេស់ទូន ដោយការគួររបស់ទូន ដោយសេចក្តី គាប់ចិត្តរបស់ខ្លួន ដោយលទ្ធិបេសខ្លួន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា)

(២០៧) សំសុន្ធបញ្ញា តុសលា មតីមាត់ សុន្ធប្ប-ဏ္တာနဲ့လုန္ဒုပ္ရွာ္တာ ေပးလုန္ဒုပ္ရွာ္တာ ေပးအေခၚျက္တာ ေပးလာ-នាតៗញា ។ អ៩កំ សុទ្ធឧស្សនា វិសុទ្ធឧស្សនា ပ်က် အဲဗ က အနား အောင်က အောင **မိ**နှင့္နော္တာ ។ ကုမလာခဲ ကုမလာ ဖက္နာ့်ရာ **ဗ**ញ္ញက္လံုရန္နီမက္ဆေ ဤ လာိုးေနာက္နယ္က ေၾကာက္လဲ က ေနာက္လဲ က ေနာက္လဲ က ေနာက္လဲ က ေနာက္လဲ က ေနာက္လဲ က ေနာက္လဲ က ေ សំសុន្ធបញ្ហា កុសលា ។ មតីមាន មតិមា បណ្ឌិតា ဗ္ဘားက္ဆံ ရန္ဒိမက္ဆံ ကာလာကာ နဲဘားကား မေဆားကားနာ សំសុន្ធបញ្ញា តុសលា មត័មា ។ (၂၀၀၄) အ (အလိ (ကာင်း ဗၢိဳးမ်ားအဗ၊ ဏာနာ (အလိ လဗကကြာဟ္ခဏာနိ ေကာင္ခ် တီနေဗးကြာ နံတီနမ္မျ-းကာ နဲမကာဗျူးကာ လာမကာဗျူးကာ ဆံရှက္ကာဗျူးကာ ဗၢိဳ-និតិ () d អនុមុ() ទាំងខ្លួន () ទៅ មនុស្ស () ទាំងខ្លួន () ទោំងខ្លួន () ទោំងខ្លួន () ទោំងខ្លួន () ទោំងខ្លួន

ទ្វាទសមោ ក្លូឡវិយូហសុត្តនំទេ្តសោ

បូឡវិយូហសុត្តនិៈទួស ទី ១២

(៤១៧) ពាក្យថា បុគ្គលទាំនទ្យាយ ជាអ្នកមានបញ្ហាឈូសថៃ គឺមានបញ្ចាស្អាត មានបញ្ចាស្អាតវិសេស មាន ញូ អ មានបញ្ហាបរិសុទ្ធល ញ ាំដំ អ បញ្ហាបរិសុទ្ធ មានបញ្ហាថ្នាសាត មានបញ្ហាផ្គូផ្ទេង ។ ឬថា មានការ ឃើញស្អាត មានការឃើញស្អា**ត**វិសេស មានការឃើញបរៃសុខ មានការឃើញហ្មត់ចត់ មានការឃើញផ្ទុវផង ហេតុនោះ (ទេងត្រាស់ថា) មានបញ្ហាបរិសុទ្ធពវ ។ ពាក្យថា ឈ្វាសវៃ គឺថ្មិនប្រសប់ ជាបណ្ឌិត មានបញ្ហាជាក្រឿងដឹង មានញាណ មានបញ្ហាជាក្រៀ**ង** ញ មានបញ្ហា មានបញ្ហាជាគ្រឿងទំលាយក៏លេស ហេតុនោះ ឋភ្ (ទ្រង៍ត្រាស់ថា) ញ ឈូសវៃ មានបញ្ហាបរិសុទ្ធល្អ ។ ពាក្យថា មានបញ្ហា គឺមានការដឹង ជាបណ្ឌិត មានបញ្ហា មានបញ្ហាជាក្រៀងដឹង មានញាណ មានបញ្ហាជា គ្រេន្ត្រភ្នំ មានបញ្ហាដា គ្រឿងទំលាយកំលេស ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ឋា) បុគ្គលពំ័នឡាយ ដាអ្នកមានបញ្ហាឈ្វាសវៃ មានបញ្ហាបរិសុទ្ធ ញ y ពាក្យថា បណ្តាបុគ្គលទាំងទ្បាយនោះ បុគ្គលណា (69a) មានបញ្ហាទន់អន់ ឥតមានទេ គិបណ្តាសមណព្រាហ្មណ៍ទាំង មួយ សមណត្រាហ្មណ៍ណាមួយ មានបញារថាត**ទា**ប ញ នោះ មានបញ្ហា ற ØSĦS មានបញ្ហា ថោតថយ មានបញ្ហាលាមត មានបញ្ហា ញ ற មានបញ្ហាសុចស្ដេីង ញ ទុ, តំ ឥតមាន ទេ ៗ គបា សថណៈ គ∫មក ព្រាហ្មណ៍ ទាំងអស់ មានបញ្ហាដ<mark>ីលើ</mark>សលុប ញ មានបញ្ហាប្រសេរ ញ

ទ្វាទសមោ ប្អូឡវិយូហសុត្តតំទេ្តសោ វិសេដ្ឋប្បញ្ហា ខាមោត្តប្បញ្ញា ឧត្តមប្បញ្ញា ចាំបេរត្រ្ញាត៌ းအမီ ကောင် စာစာဒေရးက £ g (២០៩) និដ្ឋ ហិ នេសំបំ នថា សមត្តានិ នេសំ សមណត្រាញណានំ និដ្ឋិ នថា សមត្តា សមានិញ កហិតា មកមដ្ឋា អភិនិវិដ្ឋា អដ្ហោសិតា អជ៌មុត្តាតិ ឧដ្ដីហ៍ តេសំខំ តថា សមត្ថា ។ តេនាហ កកក់ សធ្ចិដ្ឋិយា ខេ ខន អីនាតា សំសុន្ធមញ្ញា ក្នុងលា មន័មា និដ្ឋ ហិ តេសំបិ តថា សមត្តាតិ ។ (២២០) ន ភាលាមេន៍ នេះ $<math>\hat{r}_{s}^{(0)}$ (១) ខ្លាំ ယားမားမား ကား ()) နိုင္ငံ နား ကား ဆူ សតំ សតំ និដ្ឋិមតំសុ សខ្ နားကားစားစားလားနား ရေးစားနို့ ။

ទម. តឋវត្តិ។ ២ម. ពាលោ ។

សុត្តនូមិដឹក ខុទ្ភពនិ៣យ មហានិទ្ទេស

មានបញ្ហាប្រសើរសៃស មានបញ្ហាដាប្រធាន មានបញ្ហាដ៏ទត្តម មាន បញ្ហាដ៏បវរ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បណ្តាបុគ្គល ភំងនោះ បុគ្គល ញាមួយ មានបញ្ហាទន់អន់ ឥតមានទេ ។

((% %) ពាក្យថា ព្រោះថា ដន ពំងំនោះ បានប្រកាន់ ទិដ្ឋិយា័ងនោះ ហើយ គឺសមណព្រាហ្មណ៍ ពំងំនោះ បានប្រកាន់ សមាទាន កាន់ យក បបោសអង្អែល ដាប់ចិត្ត ជក់ចិត្ត ចុះចិត្តស៊ប់ ដោយប្រការដូច្នោះ ហើយ ហេតុនោះ (ឲ្រង៍ត្រាស់ថា) ព្រោះថា ដន ពំងំនោះ បានប្រកាន់ ទិដ្ឋិយាំងនោះហើយ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា ប្រសិនបើ បុគ្គល ពំងំឡាយ ដាអ្នកមានបញ្ញាឈូរសវៃ មានបញ្ញាបរិសុទ្ធល្អ មានញាណដ៏ផ្លូវផង៍ ដោយ ទិដ្ឋិ របស់ ទូន បណ្តាបុគ្គល ពំងំឡាយនោះ បុគ្គលណាមួយ មាន បញ្ហាទន់អន់ ឥតមានទេ ញោះថា ដនទាំងនោះ បាន ប្រកាន់ទិដ្ឋិយាំងនោះហើយ ។

(២៩០) សមណាព្រាហ្មណ៍ ពំងទ្បាយ ជាគូ ១ បានពោលនូវ គ្នានឹងគ្នាថាពាល ព្រោះទិដ្ឋិណា តថាគតមិនពោលនូវទិដ្ឋិទុះ ថាពិត េ បុគ្គលពំងឡាយបានធ្វើ នូវទិដ្ឋរបស់ ទួន ១ ថាពិត ព្រោះហេតុនោះបានជា ជនពំងឡាយ តែងយល់នូវ បុគ្គលដទៃថាពាល ។

ទាទសមោ ពូឡវិយូហស្តតនិទេសោ ត្តោះ ទោ ។ ៧ភន្តំ ទាសដ្ឋនិដ្ឋិកភន្តំ នាហំ ៧នំ នថំ តខ្ញុំ ភ្លូត យាថា អាចរតខ្លុំ ព្រម អាចំក្លាម នេសេម ບຸຄຸກເບຍີ ບຸຊູເບຍີ ກາຍ ກາສາຍ ຈຸລຸກລັດແກຍ បកាសេមីតិ ន ហហមេតិ តថិវត្តិ ត្រូមិ ។ (២၉၉) លាខាល់ យលា គ្នន់ ដយ់ដំ មួន ទ្វេជនា ខ្វេតលេខាតារតា ខ្វេតឈ្នួនតារតា ខ្វេ កស្សតាវតា ខ្វេ វិជនកាវតា ខ្វេ អនិតវណតាវតា ទ្ធេ វានិនោ ខ្វេសហ្វាម**តា ។ តេ អ**នាមញំ នាលោ ហ័ពេ នំហ័នោ ឌុំមកោ លាមកោ ៨តុក្តោ មវិត្តោ. $\hat{s}(0)$ ပါးဓာတ်လှ ပါး ကားငံရွှိ ပါး ကယာရွိ ပါး နိုင်ငံတာရွိ ^{រ)} ហេមារន្ត័ន៍ យមាហុ ៣លា មិ៩ អញមញ្ញំ ។ •. ម. ពាលតោ ហីនតោ និហីនតោ ឧមកតោ លាមកតោ ដតុក្កតោ បរិត្តតោតិ ។

កលហរិវាទសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑๑

សុត្តនូមិដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្បូ មហានិទ្ទេសោ (២២៣) សតំ សតំ និដ្ឋិមតំសុ សចុត្តិ សស្បៈតោ លោកោ ឥនមៅ សក្ខំ មោឃមញ្ញត្តំ សភំ សតំ និដ្ឋមតំសុ សខ្ញុំ ។ អសស្បតោ លោតោ តន ទៅ សត្វំ ទោឃមញ្ញត្តំ ។ ចេ។ សៅ ហោតិ ធ ន ហោត តថាកតោ បម្មេរណា ឥនមេរ សច្ចុំ មោឃ-មញ្ចុំ សតាំ សតាំ ធំដំមតាំសុ សច្ំ ។ (၆ ၆ ၆) နည္ မ်ာ ၏ ၏ လာ နီ ဗ၊ န ဗ၊ နို နီ နည္ နီ နည္ နိကၤာကာ နိးတန္ နာဗျင္နယာ နိခ်ိဳအာ္ကာ ဗႈိ ពាលេ ហនា នំហនា និមតោ លាមកោ ៩តុក្តោ ဗၢိဳးရွားစို ဧဗာန္ခ် ဧမ္လာန္ခ် နဲးလားကန္ခ် နဲ႕ျပနစ္ခ် នុមមវិត្តរ្ត័តំ តុស្មា ហំ ពាលោត មវំ ឧមាន្តំ ។ នេះនា ហា ភងកំ

> ော က ဗား ဗေ အ ဧာ အ ဧာ အ ော့ စ္ခ ဗီ ယ ဗာ ဗာ ု စာ လာ မိ ဧန္ ု နက္က ဗ ញိ လ ကို လ ကို ဧန္နီ ဗ ကို လု လု စို

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស

(២២៣) ពាក្យថា បុគ្គលពាលទំងឲ្យយ បានធ្វើនូវទិដ្ឋិរបស់ទូន១ ថ ពិត គឺបានធ្វើនូវទិដ្ឋិរបស់ទូន ១ ថាពិត ដោយពាក្យថា លោកទៀង ពាក្យនេះជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃជាមោឃៈ ។ បានធ្វើនូវទិដ្ឋិរបស់ទូន ១ ថាពិត ដោយពាក្យថា លោកមិនទៀង ពាក្យនេះជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃ ជាមោឃៈ ។ បេ ។ សត្វស្លាប់ហើយ កើតទៀត ក៏មិនមែន មិនកើតទៀត ក៏មិនមែន ពាក្យនេះ ជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃ ជាមោឃៈ ។ ហេតុនោះ (ខ្វែតត្រស់ថា) បុគ្គលពាលទាំងឲ្យយ បានធ្វើនូវទិដ្ឋិរបស់ទូន១ថាពិត ។

(৬৬८) ពាក្យថា ព្រោះហេតុនោះ ជនពំងឡាយ តែងយល់ នូវបុគ្គលដទៃថាពាល ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះហេតុនោះ គឺព្រោះហេតុ ដូច្នោះ ព្រោះដំណើរនោះ ព្រោះហេតុនោះ ព្រោះបច្ច័យនោះ ព្រោះ និពននោះ ទើបជនពំងឡាយ យល់ ឃើញ ក្រឡេកឃើញ សំឡឹង ពិនិត្យ រំពឹង នូវបុគ្គលដទៃ ថាពាល ថោកពាប សាបរលាប ថោកថយ លាមក គម្រក់ កម្ទេចកម្ទី ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រោះហេតុនោះ ជនពំងឡាយ តែងយល់នូវបុគ្គលដទៃ ថាពាល ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

សមណ្យញហ្ណ៍ទំនទ្បាយដាគូ ១ បានពោលនូវគ្នាន៍នគ្នា ថាពាល ព្រោះទិដ្ឋិណា តថាគតមិនពោលនូវទិដ្ឋិទុះ ថាពិតទេ បុគ្គលពាលទំនទ្បាយ បានធ្វើនូវទិដ្ឋិបេសខ្លួន ១ ថាពិត

ទ្វទសមោ ចូឡវិយូហតត្រូនំទេ្តសោ ត្រស្មា ហំ ពា ហេ តំ ខ អំ ឧ អ ខ្ព័តំ ។ (២២៥) យមាញ សខ្ញុំ នដំរន្តំ ៧ គោ តមាញ អញ្ចេច តុខ្ញុំ មុសាត និយនករ៍ យុវត្រ៍ ខែមន កស្មាន រាំតំសមណា វនឆ្ថំ ។ (၉၉၃) ကားႀကီး အင်္နို ဆန္နာနီ အကားမွာ ကူးမှာ နိုင်္ဂ အနို အနို ဆိုးက လမဏ္၏ တူကာ နံနိ လင္ဒိ តខ្ញុំ() ភ្លូត យន់ អាំមរិតខ្ញុំ វាមោហ៍សុ វារំ ក ខេត្ត **ၿပီ အလာဥ္ခဲ့ ၿပီ နိုင္ရကင္ကဲ့ ၿပီ (ကုမားနိုင္ငံ)** ထုမာတ္ လမ္ခ်ိ ลธิเริ้มเลง • ម. ឯត្តន្តរេ តបន្តិ ទិស្សតិ ។

កូឡវិយូហសុត្តតិទេ្ទស ទី ๑)_២

ព្រោះហេតុ នោះបានជា ជនទាំងឡាយ តែងយល់នូវបុគ្គល ដទៃថា តាល ។

(២២៥) (ព្រះពុទ្ធន័ម្មិតសូរថា) សមណព្រាហ្មណ៍ពួកខ្វះ បាន ពោលពាក្យណា ថាជាពាក្យទៀង ជាពាក្យពិត ចំណែក សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយដទៃទៀត បែរជាពោលពាក្យ នោះ ថាជាពាក្យទទេ ជាពាក្យកុហកវិញ សមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងឡាយ ប្រកាន់យ៉ាងនេះហើយ វើមងទាស់ខែងគ្នា ព្រោះ ហេតុអ្វី សមណៈទាំងឡាយ មិនពោលពាក្យតែបែបមួយ ។

(৬৬៦) តាក្យថា សមណត្រាហ្មណ៍ពួកខ្វះ បានពោលពាក្យ ណា ថាជាតាក្យទៀន ជាតាក្យពិត សេចក្តីថា សមណត្រាហ្មណ៍ពួក ខ្វះ តោលយ៉ាន៍នេះ ថ្ងៃន៍យ៉ាន៍នេះ ពណ៌នាយ៉ាង៍នេះ ពន្យល់យ៉ាង៍នេះ អធិប្បាយយ៉ាង៍នេះ នូវធមិ ទិដ្ឋិ បដិបទា មគ្គណា ថា នេះទៀង ពិត ប្រាកដ ត្រូវ មិនវិបរិត ហេតុនោះ (ខ្វង់ត្រាស់សួរថា) សមណត្រាហ្មណ៍ ពួកខ្វះ បានតោលពាក្យណា ថាជាពាក្យទៀង ជាពាក្យពិត ។

(៤៩៧) ពាក្យថា ចំណែកសមណព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយដទៃទៀត បែវជាពោលពាក្យនោះ ថាជាពាក្យទទេ ជាពាក្យកុហកវិញ សេចក្តីថា

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ធពនិកាយសុទ្ធ មហានិទ្ធេសៅ းမ္ခို နိုင္ဆီ ဗင္စီဗင္ဂ်ီ ၅ နေန ၅ နေနာ့ အနားကို အနားကို အနားကို အနားကို အနားကို အနားကို အနားကို အနားကို အနားကိ နှင့် ပဲဆို ဗုန္နာ ပါဆို မန္တာ့ဆို ပါဆို မလာ-ថាវន្តំ រាវចាហ័សុ រា^{វិ}តា ៥ន្តំ រាវិតណន្តំ រាវិន័ចយន្តំ រ) ក្រហរន្តិត តមាហុ អញ្ចេច តុច្ញុំ មុសាតិ ។ (២៤៥) សមៀ វិក្តយូ វិវានយន្ត័តិ សំ កាសត្វា နင္လုံးတရာနယ္လ်ာရာ စက္စမလိုရာ အစိမ္နီးမိုးရာ အေနေ ສດບ ສະເກຊີ ສ ແມ ພິສ ເກຊັ່ງອີດ ສ ເກຊັ່ງ ກໍຂຶ ແມ່ນ ເຄຍມູ ພາຍ ເຊັ່ມ ແລະ ເຊັ່ມ ເຊັ່ມ ແລະ នាស់ ។ មេ។ នំព្វេះ នេហ៍ វា ស ខេ ម ហោស័ត៍ ដាំ មាំ វិត្តយូ វិវានយត្ថិ ។ (២២៤) តាស្មា ជ សតំ សមណា វឧត្ត័តំ ကမ္ဘာ့ က်န္ဘာ က်ိဳကားယာ က်ိဳးစားရု က်ိဳစစ္နယ

តាំនំខានា តាំសមុនយា តាំដាត់តា តាំមភវា

ලුවෙන්

ଜ୭ଣ

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទពនិតាយ មហានិទ្ទេស

សមណ្យញញ្ញណ៍ ភ្លូក ទ្ធុះ កោលយ៉ាងនេះ ថ្ងៃងយ៉ាងនេះ ពណ៌នា ហ៉ាងនេះ ពន្យល់យ៉ាងនេះ អធិប្បាយយ៉ាងនេះ នូវធមិ នូវទិដ្ឋិ នូវ បដិបទា នូវមគ្គនោះឯងថា នេះជាពាក្យទទេ នេះជាពាក្យកុហក នេះ ជាពាក្យមិនពិត នេះជាពាក្យមិនមែន នេះជាពាក្យមិនត្រូវ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សួរថា) ចំណែកសមណ្យញហ្នណ៍ទាំងឡាយ ដទៃទៀត បែរជាពោលពាក្យនោះ ថាជាពាក្យទទេ ជាពាក្យកុហកវិញ ។

(២២៨) ពាក្យថា សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ប្រកាន់យ៉ាង នេះហើយ វ២ងទាស់ខែងត្នា សេចក្តីថា សមណព្រាហ្មណ៍ទាំង ឡាយ កាន់យក រៀនយក ប្រកាន់យក បប្បាសអង្អែល ជាប់ចិត្ត យ៉ាងនេះហើយ វើមងជដែកភ្នា គឺធ្វើនូវជំលោះ ធ្វើនូវសេចក្តីប្រកួត ប្រកាន់ ធ្វើនូវសេចក្តីប្រកាន់ខុស ធ្វើនូវវិវាទ ធ្វើនូវការប្រណាំង ប្រវែងដ៍ថា អ្នកមិនចេះធម៌វិន័យនេះទេ ។ បេ ។ ឬបើអ្នកអាច អ្នក ចូវដោះស្រាយឲ្យរួចចុះ ហេតុនោះ (ខ្លង់ត្រាស់សួរថា) សមណ. ព្រាហ្មណ៍ទាំង ឡាយ ប្រកាន់យ៉ាងនេះហើយ វមែងទាស់ខែងគ្នា ។ (២២៩) ពាក្យថា ព្រោះហេតុអ្វី សមណៈទាំងឡាយ មិន

ពោលពាក្យតែបែបមួយ សេចក្តីថា ព្រោះហេតុដូចម្តេច ព្រោះដំ-ណើរដូចម្តេច ត្រោះហេតុអ្វី ព្រោះបច្ច័យអ្វី ក្រោះនិពន ដូចម្តេច ក្រោះកិរិយាកើតទ្បើងដូចម្តេច ត្រោះតំណើតដូចម្តេច

ទាទសមោ ចូឡវិយូហសុត្ថនិទ្ទេសោ ລ ມີສິ່ງຂອງ ແລງ ເຊັ່ງເຊັ່ງເຊັ່ງເຊັ່ງ ແລງ ເພື່ອ វឧត្តំ ឬថ្ម វឧត្តំ តាមេត្តំ ភណត្ថំ និមយត្តំ ភេញក្តេំទ័ តាសា ន រៀត សមណា នៃឆ្នំ ។ តេនាហ សោ និម្មិតោ យមាមា សម្តុំ តថិវត្ថិ ៧កោ តមាហុ អញ្ចេខ៍ តុខ្ញុំ មុសាត ນາອີ່ງຮັດດັ່ງບອນຊຶ່ កសា ជ រាតំ សមណា វឧត្ត័តំ ។ (២៣០) រាំតំ ហំ សខ្មុំ ឧ ខុត័យមត្ថ យស្មឺ ខជា នោ វិវនេ ខជានំ នានា តេ() សច្ចានិ សយំ ដុនន្តំ តសា ជ រាំំំ សមណា វឌន្តំ ។

ទ ម. ភាភាតោ ។

ពូឡវិយូហសុត្តនំទេ្ទស ទី ១២

ព្រោះហេតុជាដែនកើតមុនដូចម្ដេច សមណទាំងឡាយ មិនពោលពាក្យ តែបែបមួយ បែរជាពោលផ្សេង ១ ពោលនូវប្រការផ្សេង១ ពោលដោយ ខ្សែកពីគ្នា ពោល ថ្ងែង ពណ៌នា ពន្យល់ អធិប្បាយច្រើនបែបទៅវិញ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ស្ទូថៅ) ព្រោះហេតុអ្វី សមណព្រាហ្មណ៍ទាំង ឡាយ មិនពោលពាក្យតែបែបមួយ ១ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធនិម្មិតនោះ ត្រាស់សូរថា

សមណ្យញហ្មណ៍ព្ទួត ទូ៖ បានពោលពាក្យណា ថាជាពាក្យ ទៀង ជាពាក្យពិត សមណៈព្រាហ្មណ៍ ទំងទ្បាយដទៃទៀត បែរជាពោលពាក្យនោះ ថាជាពាក្យទទេ ជាពាក្យកុហកវិញ សមណ្យពាហ្មណ៍ ទំងទ្បាយ ប្រកាន់យ៉ាងនេះហើយ វើមង ពស់ខែងគ្នា ព្រោះហេតុអ្វី សមណៈទំងទ្បាយ មិនពោល ពាក្យតែបែបមួយ ។

(៤៣០) (ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា) សត្វដឹងច្បាស់នូវសច្ច: ណា មិនគប្បីទាស់ខែងគ្នា សច្ច: (នោះ) មានតែមួយ មិនមានជាគំរប់ពីរទេ សមណត្រាហ្មណ៍ ទំងឲ្បាយនោះ តែងតោលតាមទំនើង១នឯង នូវសច្ច:ទំងឲ្យាយផ្សេង១គ្នា ត្រោះហេតុនោះ បានជាសមណ:ទាំងឲ្យាយ មិនតោល ៣ក្យតែបែបមួយ ។

69.2

សុត្តន្តមិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ មហាន់ទេសោ (២៣០) រ) កាំ ហំ សខ្ចុំ ជ ធុត័យមត្ថតំ រ) កាំ လဖ္နိ ုင္နားနား ၾက္ခားစီးက အေဆို အားမီး ေလာ ေလာ လစ္ခလ က္သံား-សមដោ សត្វបជ៌ប្បជ៌ដំស្សាក្តោ នណ្ឌក្ខោយ វិភាតោ ធំពេរ ជោ ជំពាជំ ។ អថក ដាក់ សច្ចុំ ថ្លែត មក្ខសច្នុំ ခ်ဳံ ဖျာ့နည်း နိုင္စာခဲ့၊ ကနာမီနီ မနီမနာ မဂၢိဳယာ អដ្ឋផ្តុំកោា មក្តោ សេយ្យដីឌំ សម្មានិដ្ឋិ សម្មាសផ្លូបេព្រ សម្នាក់ចាសម្នាកាម្ម៉ាន្តោ សម្នាកាដីកេ សម្នាក់យា មោ សម្មាសតិសម្មាសមាជិតិ វាតំ ហិ សម្ពុំ ន នុត័យមត្ថ។ (២៣២) យស្មឺ ខជា នោ អៃនេ ខជានឆ្លំ យស្មឺឆ្លំ យអ្លិសច្ចេ ។ ខណៈតំ សត្តាធិវេចដំ ។ ខណៈ យំ (•) សច្ចុំ ខជាឧត្តា អាជាឧត្តា វិជាឧត្តា ខដិវិជាឧត្តា បដិវិជ្ឈន្នា ន គាល ហំ គារយ្យ ន ភណ្ឌ នំ គារយ្យ າດເພິ່ມ ເພິ່ມເພິ່ມ ເພິ່ມ ເ តាលហំ កណ្ដាំំ វិក្កហំ វិវានំ មេនកំ មជយោយ វិធោនេយ្យ ពុន្ត្រីភារយ្យ អនភាវន្តទេយ្យតំ⁽⁾) យស្មឺ មជា ពោ វិវនេ មជានំ ។

ម បដានំ ។ ៤ ម. ន កលហំ ករយ្យំ ។ល។ ពន្ត្រំ ករេយ្យំ អនភាវ គេយេប្តត្តិ ទិស្សត្តិ ។

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហាន់ទ្ទេស

(៤៣១) ពាក្យថា សច្ច: (នោះ) មានតែមួយ មិនមានដាតំបេ ពីរទេ អធិប្បាយថា ខុក្ខន៍ពេធនិត្វាន លោក ហៅថា សច្ច:មួយ បាន ទាង សេចក្តីរម្យប់សង្ខាវទាំងពួង កិរិយារលាស់ទបធិទាំងត្លួង កិរិយា -អស់តណ្តា ការប្រាសចាកតម្រេក កិរិយារលក់ ព្រះនិត្វាន ។ ឬថា ដែល ហៅថា សច្ច:មួយ សំដៅយកមគ្គសច្ច: និយ្យានសច្ច: ខុក្ខ និពេធតាមិនីបដិបទា មគ្គមានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ គឺ សេចក្តីយល់ត្រូវ ១ សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវ ១ វៅចាត្រូវ ១ ការងារត្រូវ ១ ការចិញ្ចឹមដីវិតត្រូវ ១ ការ ព្យាយមត្រូវ ១ សេចក្តីរពួកត្រូវ ១ ការតំកល់ចិត្តត្រូវ ១ ហេតុ នោះ (ខ្មន់ ត្រាស់ថា) សច្ច: នោះ មានតែមួយ មិនមានជាគំរប់ពីរទេ ។

(២៣២) ពាក្យថា សត្វដឹងច្បាស់ខ្លះសច្ចៈណា មិនគហ្ឈីពាស់ ខែងគ្នា ត្រង់ពាក្យថា ណា គឺខ្លះសច្ចៈណា ។ ពាក្យថា សត្វ គឺជា ឈ្មោះរបស់សត្វ ។ សត្វកាលដឹងច្បាស់ ដឹងឲ្យពៅ ដឹងវិសេស ដឹង ជាក់ ចាក់ធ្វះ ខ្លះសច្ចៈណា មិនគហ្ឃីធ្វើជំណេះ មិនគហ្ឃីធ្វើសេចក្ដី ប្រកួតប្រកាន់ មិនគហ្ឃីធ្វើសេចក្ដីប្រកាន់ទុស មិនគហ្ឃីធ្វើវិវេទ មិនគហ្ឃី ច្រើការប្រណាំងប្រដែង គឺគហ្ឃីលះបង់ គហ្ឃីបន្ទោបង់ គហ្ឃីធ្វើឲ្យ វិនាស គហ្ឃីដល់ខ្លះការមិនកើតមានតទៅ ខ្លះដែលោះ សេចក្ដីប្រកួត ប្រកាន់ សេចក្ដីប្រកាន់ទុស វិវេទ សេចក្ដីប្រណាំងប្រដែង ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) សត្វដឹងក្បាស់ខ្លះសា មិនគហ្ឃីពាស់ខែងគ្នា ។

ទាទសមោ កូឡរិយូហសុត្តតំទេសោ (២៣៣) នានា គេ សច្នានិ សយំ ដុនខ្លំតំ នានា ហេយាឆ្នំ សស្សតោ លោកោ ឥនមៅ សខ្ទុំ មោយ. ន្ល័យជន៍ ន័ណត ន័ងនៅ ត្រង់ និយា ន័ង និយា វេរយរន្ត អសស្សតោ លោកោ ១ខេ១ នេះ ហោត င ေ ေကားနာ နားမားကေ စားမွားကာ နံန ေၾကာင္နီ ေမာ. ພິຍຫລັ້ ພິພິຊີຊີຊີຊີຊີຊີຊີສີ ພິພິຊີຊີຍ ហេ ហ ខេត្ត និ នា នា នេ ស ខ្វាន់ ស យំ ខ្វនន្ទំ ។ (၉၈၉) ႀကီး ဗာၾကာ နာရီစ ဆက်န္နဲ့ နည္ နီအားယာ နီးဗာန္ နာဗ္ခုဒ္နဟာ နိင်ငံဆား န ມ ສຳ ເຊັ່ງ ແມ່ນ ເຊັ່ນ ເຊັ່ນ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ແມ່ນ ເຊັ່ງ ແລະ មុ៩ វនត្តិ តាមេត្តិ ភណត្តិ និមយត្តិ វ៉ោមាវត្តិតាំ

ក្លូឡវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៤

(៤៣៣) ៣ក្យូថា សមណ្យាហ្មណ៍ ពំន៍ ឡាយនោះ តែង ពោលតាម នៃន៍ ខ្លួនឯង នូវសច្ច: ពំងី ឡាយ ផ្សេង ១ គ្នា សេចក្តីថា សមណ្យាញ ហ្មណ៍ ពំងី ឡាយ នោះ តែងសរ សើរ ពោល ថ្ងៃង ពណ៌ នា ពន្យល់ អធិប្បាយ តាម នៃន៍ ខ្លួនឯង នូវសច្ច: ពំងី ឡាយ ផ្សេង ១ គ្នា គឺ តែងសរ សើរ ពោល ថ្ងៃង ពណ៌ នា ពន្យល់ អធិប្បាយ តាម នៃងីង ខ្លួនឯងថា លោក ខៀង ពាក្យ នេះ ជាពាក្យ ពិត ពាក្យ ដទៃជា មោឃ: តែង សរ សើរ ពោល ថ្ងៃង ពណ៌ នា ពន្យល់ អធិប្បាយ តាម នៃងីង ខ្លួនឯងថា លោក ខៀង ពាក្យ នេះ ជាពាក្យ ពិត ពាក្យ ដទៃជា មោឃ: តែង សរ សើរ ពោល ថ្ងៃង ពណ៌ នា ពន្យល់ អធិប្បាយ តាម នៃងីន ខ្លួ ឯងថា លោកមិន ទៀង ១ បេ ១ សត្វ ស្លាប់ ហើយ កើត ទៀត ក៏មិន មែន មិន កើតទៀត ក៏មិន ខែ ពាក្យ នេះ ជាពាក្យ ពិត ពាក្យដទៃជា មោឃ: តែង ហោក ទោះ (ខ្ពង់ ត្រាស់ថា) សមណ ព្រា ហ្មណ៍ ពំងី ឡាយ នោះ តែង ពោលតាម នៃ ន៍ ខ្លួន ឯង នូវសច្ច: ពាំង ឡាយ ផ្សេង ១ គ្នា ១

(៤៣៤) ៣ក្យថា ព្រោះហេតុនោះ ទើបសមណៈទំងឡាយ មិន ៣ល៣ក្យតែបែបមួយ ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះហេតុនោះ គឺ ព្រោះហេតុ ដូច្នោះ ពោះដំណើរនោះ ព្រោះហេតុនោះ ព្រោះបច្ច័យនោះ ពោះនិទាន នោះ ទើបសមណៈទាំងឡាយ មិនពោលពាក្យតែបែបមួយ គឺពោល ផ្សេង ១ ពោលប្រការផេង្រ ១ ពោលដោយឡែកពីគ្នា ពោល ថ្ងៃង ពណ៌នាពខ្យល់ អធិប្បាយ មានប្រមាណៈច្រើន ហេតុនោះ(ទ្រង់ត្រាស់ថា)

តរុត្តនូមិដកេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ
តេសា ន រាយ អាមណារឌន្លំ ។ តេលាហា ភកអ
ပါ ကို ဟို က ဇို ဗ ဇိုန္နာက က စို
យស្មឺ ខជា នោ វិវ នេ ខជា នំ
នានា តេ សេទ្ធានិ សយ ខ្មនត្តិ
តស្មា ន ៧តំ សមណា នៃខ្លុំតំ ។
(၉၈၄) မမာ ဗီ မာစီးနွ စာစာ
បក់និយាសេ តុសលាវនានា
လင္ဒောင်ိဳ လုန္ရာင်ိဳ ၈ဟၠင်ိဳ အေအ
ននាញ តេ តត្តមនុស្សភេនិ ។
(၉၈၇) မဟာ ဗီ မာစီ၊ ဗူ မာစာ မူ မာစာ မူ
តាស្មាតិ តាស្មា តាំតារណា តាំហេតុ តាំបទ្យា
ត៍ខំនានា សច្នាខំ នានា វនត្តំ វិវិតាខំ វនត្តំ

សុត្តតួចិឝិព ខុទ្ទពតិ៣យ ចហាតិទ្ទេស ក្រោះហេតុនោះ ទើបសមណៈទាំឥទ្យាយ មិនពោលពាក្យតែបែបមួយ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

សត្វដ៏ងប្បាស់នូវសច្ចៈណា មិនគប្បីទាស់ខែងគ្នា សច្ចៈ (នោះ) មានតែមួយ មិនមានដាគំរប់ពីរទេ សមណ-ព្រាហ្នណ៍ទាំងឲ្យាយនោះ តែងពោលតាមទំនើងទូនឯងនូវ សច្ចៈ ទាំងឲ្យាយផ្សេងៗគ្នា ព្រោះហេតុនោះ ទើបសមណៈ ទាំងឲ្យាយ មិនពោលពាក្យតែបែបមួយ ។ (៤៣៥) (ព្រះពុទ្ធនិម្មិតសួរថា) ព្រោះហេតុអ្វី ពួកសមណ ព្រាហ្មណ៍ ដាអ្នកប្រកាន់ថាឈ្វាស់វៃ ពោល ពោលដដែក នូវសច្ចៈទាំងឲ្យាយ ផ្សេងៗ គ្នា សច្ចៈទាំងឲ្យាយ ច្រើន ផ្សេងៗ តើ (សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ) បានឲ្យឬ ឬក៏ សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ ពវាក្រដោយសេចក្តីត្រិះរិះទេ ។

(២៣,៦) ពាក្យថា ព្រោះហេតុអ្វី ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ពោល គូវសច្ចៈ ពំងីឡាយ ផ្សេង ១ គ្នា ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះហេតុអ្វី គឺ ព្រោះហេតុម្ដេច ព្រោះដំណើរដូចម្ដេច ព្រោះហេតុដូចម្ដេច ព្រោះ បច្ច័យដូចម្ដេច ព្រោះនិទានដូចម្ដេច ទើបពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ពោល ឱូវសច្ចៈ ពំងីឡាយផ្សេង ១ ពោលនូវសច្ចៈ ពំងីឡាយមានប្រការ ផ្សង ១

ទាទសមោ ប្តីឡូវិយូហតត្រូនិទេ្តសោ မးေရာက္မာ နိုင္ငံနိုင္ငံ နိုင္ငံနိုင္ငံ ကေနေနာက္ ကိုက္ရမ္က ကိုက္ရမ္က ကိုက္ရမ္က ကိုက္ရမ္က ကိုက္ရမ္က ကိုက္က ကိုက္ ន័មយន្តំ ហេមារន្ត័ត កម្មា ខុ សត្វានិវនន្តំ នានា ។ (ഗ്നത്) നേര്യവം അഹാസാണത്ത് നേര്. យា សេតិ ថ្ងៃ ខ្លែតិទំ ទាំនិយា សេ ។ អ៩វា សតំ សក់ និដ្ឋិកតំ បានភ្នំ កាខេត្ត កណត្តំ និមយត្តំ ហេ ហវត្ត សស្បតោ លោគោ ៩ឧមៅ សច្មុំ ទោយ-មញ្ញន្តំ មានន្តំ ការ៥ន្តុំ កណន្តំ នីមយន្តំ ហេមារន្តំ អស. ស្បូតោ លោតោ ។ ទេ។ នេះ ហោតំ ន ន ហោតំ តថាកតោ មរម្មរណា ឥនមៅ សថ្មុំ ទោឃមញ្ញតំ ຍາຂີ່ ພເຊຍູ່ ມາໜາຍູ້ ຮູ້ແມ່ນອ້າຍັງ តុសលាវនានាត់ កុសលវនា ខណ្ឌិតវានា គឺវាវានា ញាណវានា ហេតុវានា លក្ខណវានា ការណវានា ឋានកំនា សភាយ លទ្ធិយាតំ មក់ន័យសេ ភុស. លាវនានា ។

ក្លូឡវិយូហតុត្រូទិទ្ទេស ទី ๑)»

ពោលដោយទ្បែកពីគ្នា ពោល ថ្ងៃឪ ពណ៌នា អធិប្បាយ នូវសច្ច: ទាំឪឡាយមានប្រមាណច្រើន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូវថា) ព្រោះ ហេតុអ្វី ពួកសមណត្រាហ្មណ៍ ពោលនូវសច្ចៈទាំឪឡាយផ្សេងៗ គ្នា ។

(៤៣៧) អធិប្បាយពាក្យថា ជាអ្នកប្រកាន់ថាឈ្វាស់វៃ ពោល ពោលដដែក ត្រង់ពាក្យថា ពោលដដែក គឺរមែងពោលដដែក ញោះ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ពោលដដែត ។ មួយទៀត សមណ-ကာက္ က်ဴ က်ဴ အချားထား ကာလ တြေဆာက္ ကေရာက် အဆိုတူထ នុវិទិដ្ឋរបស់ខ្លួន ๆ គឺ ពោល ថ្ងៃ ពណ៌នា ពន្យល់ អធិប្បាយថា លោកទៀង ពាក្យនេះ ជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃ ជាមោយៈ ពោល វថ្ងន៍ ពណ៌នា ពន្យល់ អធិប្បាយថា លោកមិនទៀន ។បេ ។ សត្វស្លាប់ហើយកើតទៀត ក៏មិនមែន មិនកើតទៀត ក៏មិនមែន ពាក្យ នេះ ជាតាត្យពិត តាក្យដទៃ ជាមោយៈ ។ តាក្យថា អ្នកប្រកាន់ថា ឈ្នាសវៃ គឺជាអ្នកពោលថា ឈ្នាសវៃ ពោលថាជាបណ្ឌិត ពោលថា ជាអ្នកប្រាវ្ម ពោលថាមានញាណ ពោលត្រូវទំនង ពោលប្រកប ដោយលក្ខណៈ ពោលប្រកបដោយហេតុ ពោលគូរដល់ឋានៈ តាម លទ្ធិរបស់ 🤋 ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) ជាអ្នកប្រកាន់ថា ឈ្នាស់វៃ ពោល ពោលជដែត ។

សត្វត្តលិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយសុវ្ធ មហានិទ្ទេសោ (២៣៥) សត្វាធំ សុត្តាធំ ពញាធំ ៣៣គំ សត្វាធំ សុត្តាធិតហ្វធ៌() ភានាធិ វិវិតាធិ អញ្ញោធិ ឬថ្ងូធីតំ សច្នានំ សុត្តានំ ពហ្វនំ នានា ។ (២៧៩) នយល់ នេ ឧយត់ទំណានខ្មុំ នេះលំ န်းကိုင်္ချက်ခင်္ခကာက ခင်္ဂကန်နာ ဗယီဖိုင်္ခက်မှု ဖိုက်မီ សំហរិយត្តិត រាមៀននាហុ តេ តត្តមនុស្ស ត្តិ ។ អ៩ក នត្តួបរិយាមាដំ វិមិសាធុចរិនំ សយំ មជិភាណំ នេត្ត តាខេត្ត កណត្ត នឹមយត្ត កេហារត្តិត រាំមៀ ននាហុ តេ តក្កមនុស្ស ខ្លំ។ តេល ហ សេ និម្មីតោ ១ ម. ពហុកានិ ។

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស (៤៣៩) តាក្យថា សច្ច: ទាំងឡាយ ច្រើន ដេត្រ។ (តើសមណ-ព្រាហ្មណ៍ ទាំងនោះ) បានឲ្យឬ សេចក្តីថា សច្ចៈទាំងឡាយ ច្រើន ដេត្រ១ មានប្រការដេត្រ១ ដទៃ១ ជាអនេក (តើសមណត្រាហ្មណ៍ តំងនោះ) បានឲ្យឬ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) សច្ចៈពំងឲ្យយ ច្រើន ផេត្រី ១ តើសមណព្រាហ្មណ៍ ទាំឪនោះ បានឲ្វឬ **។** (២៣៩) ពាក្យថា ឬក៏សមណ្យពាហ្មណ៍ ព័ងនោះ ពវរក ដោយសេចក្តីត្រិះរិះ សេចក្តីថា ឬកំ (សមណត្រាហ្មណ៍ ទាំងនោះ) ត្រូវសេចក្តីត្រិះរិះ សេចក្តីត្រិះរិះផ្សេង១ សេចក្តីត្រិះរិះព្រម. ឲ្យទៅ ឲ្យនាំទៅ ឲ្យសោត់ទៅ ឲ្យក្លួចទៅ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់សូរថា) ថ្នក៏ សមណត្រាហ្មណ៍ ពំងនោះ កវរក ដោយសេចក្តីត្រិះរិះ ។ មួយទៀត សមណត្រាហ្មណ៍ ទាំងទ្បាយ ពោល ថ្ងៃង ពណ៌នា ពន្យល់ អធិប្បាយ នូវប្រាជា ដែលស្រាវជ្រាវ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះ ដែលរិះកេ ដោយការតិចារណា ដោយខ្លួនឯង ហេតុនោះ (ទ្រន័

្ហ ត្រាស់សូរថា) ឬក៏ សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ រាវរកដោយ សេចក្តីត្រិះរិះ ។ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធនិម្មិតនោះ ត្រាស់សូរថា

ទាទសមោ ប្តូឡវិយូហសុត្តនិទេ្តសោ ကည္ န လင္နာင်ိဳ အေက មវានិយាសេ តុសលាវនានា လင္နာနဲ လုန္ရာနဲ စတ္နနဲ အဆ នុនាហ្ នេ តក្កមនុស្ស ខ្លត់ ។ မ္ကားေနာက္ကာယ ခ်ိန္နာခ်ိဳ ၊လားေနာ နက္ကက္ နိဳដ္ដီလု ဗကဗျယ်န္နာ សខ្ទុំ មុសាត័ ខ្វយជម្មមាហុ ។ (၂၈၇) ဗန္နားမှ စက်ပြီး စက်ပြီး (၁၈၈) សទ្ធាន ពហុតាន នានាន អិនាន អញ្ញោញន៍ មុទ្ធន៍ ន ហៅ សត្វានិ ពញ្វនិ នានា ។ (៦៤៦) អញត្រ សញាយ ធំទ្វាធំ លោកេន៍ អញត្រ សញ្ជាយ ធិទ្ធភ្លាហា ឯកញ្ញៅ សទ្ធំ លោក ភេមិយតំ ភណ័យតំ នីម័យតំ វៅហរិយតំ

ពូឡរិឃូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ទ២ ព្រោះហេតុអ្វី ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ជាអ្នកប្រកាន់ថា ឈ្ងាសវៃ ពោល ពោលជដែក នូវសច្ចៈទាំងឡាយ ផេស្រ ១ គ្នា សច្ចៈទាំងឡាយ ច្រើន ផេស្រ១ តើ (សមណ-ព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ) បានឲ្យឬ ឬក៏ សមណពោហ្មណ៍ ទាំងនោះ រាវរកដោយសេចក្តីត្រិះរិះទេ ។

(৬៤০) (ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា) សច្ចៈ ពំងទ្បាយ ក្នុងលោក វៀវលែងតែសេចក្តីប្រកាន់ថាទៀងដោយសញ្ញា ចេញ មិនមែនមានច្រើន ផ្សេងៗគ្នាទេ មួយវិញទៀត ជនពំងឡាយ តែងតាំងនូវសេចក្តីត្រិះរិះ ក្នុងទិដ្ឋិពាំងឡាយ ហើយតោល នូវជមិ ជាគូ ថាពិត ថាកុហក ។

(৬៤១) ពាក្យថា សច្ចៈពំងឲ្យយ មិនមែនមានច្រើន ផ្សេង១ គ្នាទេ គឺសច្ចៈពំងឲ្យយមិនមែនមានច្រើន ផ្សេង១ មានប្រការផ្សេង១ ដោយឲ្យកពីគ្នាច្រើនទេ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) សច្ចៈពំងឲ្យយ មិនមែនមានច្រើន ផ្សេង១ គ្នាទេ ។

(៩៤៩) អធិប្បាយតាក្យថា ក្នុងលោក វៀរលែងតែសេចក្តីប្រកាន់ថា ទៀង ដោយសញ្ជាចេញ សេចក្តីថា ក្នុងលោកវៀរលែងតែសេចក្តីប្រកាន់ ថាទៀង ដោយសញ្ជាចេញ សច្ចុះ ដែលលោក ថ្ងៃង ពណ៌នា ពន្យល់

មក្តោ សេយ្យដីដំ សម្នានិដ្ឋ ។ បេ។ សម្មាសមាដ័ត អញន្រ សញាយ ခ်ိန္ဒာခ်ိဳ လော၊က ។ ာ်ခဏ္က ယိခ္ခာ ေဆးန္တံတ္ခု အိမ္ရီခရာ အိ ေဆးအေနာ္ ေလးကူးအန္တဲ့ ធំពុះតេត្ត អភិធិពុះតេត្ត ខិដ្ឋកតាធំ ៨ខេត្តា សញ្ហខេត្តា ធិត្វត្តេត្វា អភិធិត្វត្តេត្វា មយ្លំ សច្ចុំ តុយ្លំ មុសាត៌ រាវទាហិសុ រាវំ កា ៩ ភ្នំ រាវំ កាលាឆ្នំ រាវំ ឌី ខ យ ឆ្នំ ^{រ)} ហេហរខ្លួន នក្តាញ ឧដ្ដីសុ បតាប្បយ័ន្ធា សម្តុំ មុសាតី នួយឧម្មមាហុ ។ តេលាហ កកក

សុត្តដំដាត ខ្ញុកនិ៣២ស្ស មហាតិទ្តេសោ ខុត្តភូនំរោ នោ និញានំ យោ សោ សព្វសដ្ឋារសម ទោ សព្វមនិប្បនិនិស្សត្តោ តណ្ហូតក្ខយោ វិរា តោ នំរោ នោ និញានំ ។ អ៩វា រ៉ាតាំ សថ្ងំ វុទ្ធតិ មក្តសថ្ងំ និយ្យាន. សថ្ងំ ខុត្តានំរោនតាមិនី មនិមនា អរិយោ អដ្ឋខ្ញុំ តោ សុត្តតួបិ^ជព ខុទ្ធពត៌៣២ មហាតិទ្ទេស អធិប្បាយថា មានតែមួយ គឺទុក្ខនំរោធនិត្វាន បានដល់ កិរិយារម្ងាប់ នូវសង្ខារទាំងពួង កិរិយាកំចាត់បង់ ខ្វរិទបធិទាំងពួង កិរិយាអស់តណ្ណា កិរិយាប្រាសចាកកគ: កិរិយារលត់ទុក្ខ ព្រះនិត្វាន ។ មួយទៀត សច្ច: មួយ លោកពោលសំដៅយក មគ្គសច្ច: និយ្យាខសច្ច: ខុត្ខនិរោធ-តាមិនីបដិបទា មគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ គឺសម្នាទិដ្ឋិ ។ បេ។ សម្មាសមាធិ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ក្នុងលោក វៀវលែងតែ សេចក្តីប្រកាន់ថាទៀង ដោយសញ្ហា ។

(৬៤៣) ពាក្យថា មួយ ទៀត ជន ទាំង ទ្បាយ តែងតាំង ខ្លះ សេចក្ដី ត្រិះ រិះ ក្នុង ទិដ្ឋិ ទាំង ទ្បាយ ហើយ ពោល ខ្លះធម៌ជា គួ ថា ពិត ថា កុហ ក សេចក្ដីថា ជន ទាំង រ្យាយ ត្រិះ រិះ ត្រិះ នៃ ព្រះ ទ្យេង ១ ត្រិះ ពេម ខ្លះ សេចក្ដី ត្រិះ រិះ ខ្លះសេចក្ដីត្រិះ នៃ ដែន ១ ខ្លះសេចក្ដីត្រិ ទៃ ព្រម ហើយ ញ៉ាំ ជទិដ្ឋិ ទាំង ទ្បាយ ឲ្យ កើត ឲ្យ កើត ព្រម ឲ្យ កើត ទ្បេងី ឲ្យ កើត ចំពោះ លុះ ញ៉ាំង ទិដ្ឋិ ទាំង ទ្បាយ ឲ្យ កើត ឲ្យ កើត ព្រម ឲ្យ កើត ទ្បេងី ឲ្យ កើត ចំពោះ ហើយ ក៏ ពោល យ៉ាងនេះ ថ្ងៃង យ៉ាងនេះ ពណ៌នា យ៉ាងនេះ ព ខ្យល់ យ៉ាងនេះ អធិប្បាយ យ៉ាងនេះថា ពាក្យ បេស ខ្ញុំ ជាពាក្យ ពិត ពាក្យ បេស អ្នក ជាពាក្យ កុហក ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជន ទាំង ទ្បាយ តែងតាំង ខ្លះ សេចក្ដី ត្រិះ រិះ ភ្នងទិដ្ឋិ ទាំង ទ្បាយ ហើយ ពោល ខ្លះ ជម៌ជា គួ ថា ជា សាក្យ ក្លាក ។ ហេតុ នោះ ព្រះមានព្រះ ភាគត្រាស់ ហើថា

ម. បហំសមានោ ។

(៦៤៩) និ ដេ សុ គេ សីលា គេ មុ គេ វា វា គេ ខ និសា ហេ សា សា សា និ និ ដំ វា និ ដ សុ ខ្ញុំ វា សុ គំ វា សុ គ សុ ខ្ញុំ វា សីលំ វា សីល សុ ខ្ញុំ វា វត្តិ វា វត្តសុ ខ្ញុំ វា មុ គំ វា មុ គ សុ ខ្ញុំ វា និសា យ ឧបនិសា យ គ ស្លាំ គ្នា បរាម-សិត្តា អភិនិសិត្តា គិ និ ដេ សុ គេ សីលា គេ មុ គេ វា ។

ព្រះស ព្រះប្រសារ អង្គសាលាន ទោះ សារាំង សេរាំង ទៀត សញ្ញាយ ខំទ្វានំ លោក សញ្ញាទ្រ សញ្ញាយ ខំទ្វានំ លោក តេញាទ្រ សញ្ញាយ ខំទ្វានំ លោក តេញាទ្រ សញ្ញាយ ខំទ្វានំ លោក សទ្ធំ មុសាតី ខ្លួយជម្មតាញាតិ ។ (២៤៤) ខំ ម្នេសាតី ខ្លួយជម្មតាញាតិ ។ លោខ ខំស្បាយ វិទានឧស្បី វិនិច្ផយ ឋត្វា ខហស្សាទា នោ(⁰) ពាលោ ខហា អតុសាលោត ចាហ ។

ព្វឡវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៤

សច្ច: ទំងំទ្យាយ ក្នុងលោក វៀវលែងតែសេចក្តីប្រកាន់ថា ទៀងដោយសញ្ញាចេញ មិនមែនចានច្រើន ផ្សេង ៗ គ្នាទេ មួយទៀត ដនទាំងឡាយ តែងតាំងខូវសេចក្តីត្រិះរិះ ក្នុង ទិដ្ឋិទាំងឡាយ ហើយពោលនូវធម៌ជាគូ ថាពិត ថាកុហក ៗ (৬៤៤) ថុគ្គលអាស្រ័យទិដ្ឋិធម៌ ទាំងនេះ គឺការឃើញក្តី ការឮក្តី សីលនឹងវ័តក្តី ការប៉ះពាល់ក្តី ហើយជាអ្នក ឃើញនូវការមើលងាយ ឋិតនៅក្នុងវិនិច្ច័យ ហើយរីករាយ ពុនពោលថា ថុគ្គលពាល ថោកទាប មិនឈ្លាសវៃ ៗ (৬៤៥) អធិប្បាយពាក្យថា ថុគ្គលអាស្រ័យទិដ្ឋិធម៌ទាំងនេះ គឺការ ឃីញក្តី ការឮក្តី សីលនឹងវ័តក្តី ការប៉ះពាល់កី ហើយជាអ្នក

ឃើញក្តី ការឮក្តី សីលនឹងវ័តក្តី ការប៉ះពាល់ក្តី ហើយដាអ្នកឃើញ នូវការមើលងាយ សេចក្តីថា ថុគ្គលអាស្រ័យ ចូលទៅអាស្រ័យ កាន់យក បបោសអង្អែល ដាប់ចិត្ត នូវការឃើញ ឬនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះការឃើញក្តី នូវការឮ ឬនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិព្រោះការឮក្តី នូវសីល ឬនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិព្រោះសីលក្តី នូវវ័ត ឬនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិព្រោះវ័តក្តី នូវការប៉ះពាល់ ឬនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិព្រោះការប៉ះពាល់ក្តី ហេតុនោះ (ខ្វែងត្រាស់ថា) ការឃើញក្តី ការឮក្តី សីលនឹងវ័តក្តី ការប៉ះពាល់ក្តី ។

សុត្តន្តបិដពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ
រ៉ាតេ ខ() ខំស្បាយ វិមានឧស្ប៊ីតិ ឧ សម្មានេតិតំព័
វិមានឧស្ប៍ ។ អ៩វា នោមឧស្ប៍ ៨នេតតំចំ វិមាន-
ឧស្ប័ត ឧដ្ដ សុគេ សលាកេ មុតេ វា ៧តេ ច
និស្សាយ វិមានឧស្ស៍ ។
(៤៤៤) វិនិទួយេ វត្ថា បមាស្បមានោះតំ វិនិទួយ
ႏွင့်နှဲ့နှာလမ္မီ နိမ္မီကရာန်(⁽⁾)ကြို့ရန်ဦးယာ(^m) ဖရာ ဖရိမ္မ.
ທີ່ສຸງ ጽญฏิ์ลา ยายพิสา หลั่ยไพ้สุรลิ รี่อิยูเพ
ឋត្វា ។ បហស្សមានោត តុដ្ឋោ ហោត មាដ្ឋោ
មហដោ អត្តមនោ បរិបុណ្ណសន្តថ្នោ ។ អថវា ឧត្តវិនិ-
សតំ ហស្សមានោត វិនិទួយេ ឋត្វា មហស្សមានោ ។
ម. ឯតេសុ ។ ៤ ឧ. ម. ឯត្តន្តរេ ទិដ្ឋិវិនិច្ឆយេតិ ទិស្សតិ ។ ៣ ម. វិនិច្ឆយទិដ្ឋិយា ។

රුස්

សុត្តតូបិ^ងត ខុទ្ទកតិតាយ មហាតិទ្ទេស តាក្យថា បុគ្គលអាស្រ័យទិដ្ឋិធម៌ទាំងនេះ ហើយដាអ្នកឃើញ^ទូវការមើល ងាយ គឺ ឈ្មោះថា អ្នកឃើញនូវការមើលងាយ ព្រោះហេតុម៉ិនកប់ អានខ្វះ ។ ឬថា ឈ្មោះថា អ្នកមើលងាយ ព្រោះហេតុញ៉ាំងទោម នស្យឲ្យកើតខ្វះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលអាស័យទិដ្ឋិធម៌ ទាំងនេះ គឺការឃើញក្តី ការឲ្វក្តី សីលនឹងវ័តក្តី ការប៉ះពាល់ក្តី ហើយដាអ្នកឃើញ នូវការមើលងាយ ។

(៩៤៦) ពាក្យថា ឋិតនៅក្នុងវិនិច្ច័យ ហើយកែកាយ សេចក្ដីថា ដែលហៅថា វិនិច្ច័យ បានដល់ទិដ្ឋិ ៦២ (បុគ្គល) ឋិតនៅ ឋិត នៅស៊ប់ កាន់យក បប្បាសអង្គែល ជាប់ចិត្ត ក្នុងទិដ្ឋដែលទូន សម្រេចហើយ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលឋិតនៅក្នុង វិនិច្ច័យ ។ ពាក្យថា រីករាយ គឺជាអ្នកគ្រេកអរ រីករាយ រីក រាយខូទៅ មានចិត្តជារបស់ទូន មានសេចក្ដីត្រិះវិះបរិបូណិ ។ ឬថា សើចបញ្ចេញឆ្មេញ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) ឋិតនៅក្នុងវិនិច្ច័យ ហើយរីករាយ ។

ទាទសមោ ជូឡវិយូហ។ត្រូនិទេ្តសោ (៤៤៧) ពាលោ ខរោ អតុសលោត ទាហាតំ **ខរោ ពាលោ** ហីនោ និហ៍នោ ឱ្យកោ ហេមកោ ជនុក្កោ មរិត្តោ អកុសលោ អវិន្ទា អវិជាកតោ អញាណ៍ អវិភារ (•) នុប្បញ្ញោត រាវមាមា រាវំ កា ៩តំ **រ)^β កណ**តិ រ)^β ឧីមយតិ រ)^β កេហតីតិ តាលោ មរោ អតុសលោត ទាហ ។ តេនាហ កកក ន នៅ សាខេ សូល ស្រ ស ស វាទេ ឧ ទំសាំណ រូសចនសា វិធិតួយេ ឋត្វា បបាស្សមានោ ពេលោ ខរោ អកុសលោត ចាញតំ ។ តេនាតុមាន តុសលោត ទាហ សយមត្ថនា សោ តុសលោវនានោ អញ្ញុំ វិមាធេត តដេវ ចាក់ ()») ។ ๑ a. ย. อุธุญา มเยตที่ติ จังบุติ ๆ ๒ ย. ธเรา การ ๆ

(២៤៧) ពាក្យថា បានពោលថា បុគ្គលពាល ថោកពាប មិន ឈូសៅ គឺ ពាលយ៉ាងនេះ ថ្ងៃងយ៉ាងនេះ ពណ៌នាយ៉ាងនេះ ពន្យល់ យ៉ាងនេះ អធិប្បាយយ៉ាងនេះថា បុគ្គលអន់ ល្ងង់ ថោកពាប សាប-សូន្យ ថោកថយ លាមក គម្រក់ ជាមនុស្សកំទេចកំទី មិនឈ្លាសៅវ មិនមានព្រាជ្ញាជាគ្រឿងលក់ធ្លុះ លុះក្នុងសេចក្តីល្អន់ មិនមានញាណ មិនមានព្រាជ្ញាជាគ្រឿងលំក្លឺ ដតបញ្ញា ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) បានពោលថា បុគ្គលពាល ថោកពាប មិនឈ្លាសវៃ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

បុគ្គលអាស្រ័យទិដ្ឋធម៌ទាំងនេះ គឺការឃើញក្ដី ការឮក្ដី សីល នឹងវ័តក្ដី ការប៉ះពាល់ក្ដី ហើយជាអ្នកឃើញខូវការមើល ងាយ បិតនៅក្នុងវិនិច្ច័យហើយរីករាយ បានពោលថា ក្ បុគ្គលពាល ថោកទាប មិនឈ្នាសវៃ ។

(៥៤៤) បុគ្គលយល់បុគ្គលដទៃ ថាដាបុគ្គលតាល ដោយអំពើណា ហើយ តោលចំ ពោះអាត្មាឯង ថាជាបុគ្គល ឈ្ងាសវៃ ដោយ អំពើនោះ បុគ្គលនោះប្រកាន់ថា ១នជាអ្នកឈ្ងាសវៃ ដោយ ខ្លួនឯង មើលងាយបុគ្គលដទៃ ទាំងពោលយ៉ឺងនោះដែរ **ៗ** សុត្តត្ថជំនា ខ្ទរពតិកាយស្ស មហាតិទ្ទេលោ (৬៤៩) យេ នៅ ពាលោតិ ខាំ ឧទ្យាតីតិ យេ ឧ⁽⁹⁾ ហេតុនា យេ ឧ ខទ្ធយេ ន យេ ន តារាណេ យេ ន ខកវេ ខ ពី ពាល តោ ហី ន តោ និ ហី ន តោ ខ្មែរ ថា លាមកាតោ ៨ តុក្តាតោ ខរិត្តតោ ឧ ខាតិ ខ ស្ស តិ ឧ ក្តាតិ ខ្មុំលោកេ តិ និ ខ្សាយតិ ខ្មួរ ច្នាតីតិ យេ នៅ ពាលោតិ ខាំ ឧ ហាតិ ។

(២៩០) គេញតុមានំ កុសលោតិ ចាញាតិ អាតុមា^(២) វុច្ចតិ អត្តា ។ សោថិ តេនៅ ហេតុពា តេន បច្ចុយេន តេន ការណេន តេន បកវេន អត្តានំ អាមា អមាមស្មិ កុសលោ បណ្ឌិតោ បញ្ញារាំ ពុន្ធិមា ញាណី វិភារី មេនារីតិ តេនាតុមានំ កុសលោតិ

ទាខា ។

ទម. យេនេះ ។ ២ម. អាតុមាតោ ។

6ற0

សុត្តទួបិ^ឧក ខុទ្ធកនិកាយ បហានិទ្ទេស (២៤៩) ពាក្យថា ថុគ្គលយល់បុគ្គលដទៃ ថាជាបុគ្គលពាល ដោយអំពើណា គឺបុគ្គលយល់ឃើញ មើលឃើញ ក្រទ្បេកឃើញ សំឡឹងឃើញ រំពឹងឃើញ ខូវបុគ្គលដទៃ ថាជាបុគ្គលពាល ថោក ទាប ថោកថយ ទន់ទាប លាមក គម្រក់ ជាមនុស្សកំទេចកំទី ដោយ ហេតុណា ដោយបច្ច័យណា ដោយដំណើរណា ដោយហេតុផ្តើម ណា ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលយល់បុគ្គលដទៃ ថាជាបុគ្គល ពាល ដោយហេតុណា ។

(២៩០) ពាក្យថា ពោលចំពោះអាត្មាឯឪ ថាដាបុគ្គលឈ្នាស់វៃ ដោយអំពើនោះ អធិប្បាយថា អត្តា លោកហៅថា អាត្មា ។ បុគ្គល នោះឯឪ វើមឪហៅខ្លួនឯឪថា អាត្មាអញ ជាអ្នកឈ្នាសវៃ ជាបណ្ឌិត មានព្រាជ្ញា មានព្រាជ្ញាជាគ្រឿនដឹន មានញាណ មានព្រាជ្ញាជា គ្រឿងបំភ្លឺ ជាមេពារី ដោយហេតុនោះ ដោយបច្ច័យនោះ ដោយ ដំណើរនោះ ដោយហេតុផ្តើមនោះ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) បុគ្គលពោលចំពោះអាត្មាឯឪ ថាជាបុគ្គលឈ្លាសវៃ ដោយអំពើនោះ ។

ទ្វាទសមោ ចូឡវិយូហសុត្តតិទេ្តសោ (៥៤០) សយមត្ថនា សោ តុសលោវនានោត សយំ() អត្ថានំ កុសលវានោ បណ្ឌិតវានោ ដំរវានោ ញាណរ៉ានោ ហេតុវ៉ានោ សក្ខណរ៉ានោ ការណរ៉ានោ ឋនានេ សភាយ លទ្ធិយាទំ សយមត្ថនា សោ តុសលោវនានោ ។ (២៤) អញ្ណំ វិមា នេតិ ត ដេវ ទា វតិ ន សមានេតិតិ-ចំ អញ្ញុំ ទោធេតិ ។ អ៩វា នោមជស្ស័ ៨ជេតិតិចំ អញ្ញុំ ទោទេឆ្នាំ ។ នាថេវ ចាក់ឆ្នំ នាថេវ ឆ្នំ និដ្និកឆ្នំ ចាវឧត៍ ៩ត៍ចាយំ ឬក្តលោ មិច្ឆាន់ដំណោ វិមរ័តន. ស្បៈនោត អញ់វិមានេត តថៅ ចាក់ ។ តេនាមា កកក ទ ម. សយមេវិ ។

បូទ្យវិយូហសុត្ថនំទេស 🖣 ๑).» (២៥១) ពាក្យថា បុគ្គលនោះ ប្រកាន់ថា ខ្លួនជាអ្នកឈ្លាសដៃ ដោយ ខ្លួនឯង គឺពោលថាឈ្លាស់វៃ ពោលថាជាបណ្ឌិត ពោលថាជា អ្នកប្រាជ្ញ កោលថាប្រកបដោយញាណ តោលថាត្រូវទំនង ពោលថា ប្រកបដោយលក្ខណៈ ពោលថាប្រកបដោយហេតុ ពោលថាគ្លូដល់ហនៈ នូវ ទួន ដោយ ទួន ឯង តាមលទ្ធិរបស់ ទួន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគុលនោះ ប្រកាន់ថា ខ្លួនជាអ្នកឈ្នាសវៃ ។ (៩៩៤) ៣ក្យូថា មើលតាយ បុគ្គលដទៃ ទាំងពោលយាំង នោះដែវ គឺមើលងាយបុគ្គលដទៃ ព្រោះហេតុមិន៣ថមានខ្វះ ។ ឬមើល ភាយបុគ្គលដទៃ ព្រោះហេតុញ៉ាំងទោមនស្សឲ្យកើតខ្វះ ។ ពាក្យថា ទាំង ពោលយ៉ាងនោះដែរ គឺបុគ្គលម៉េងពោលប្រកាន់ នូវទិដ្តិនោះ ដោយ ប្រការដូច្នោះថា បុគ្គលនេះ ជាមិច្ចាទិដ្ឋិ មានការយល់ទុស ដោយ ប្រការដូច្នេះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មើលងាយថុគ្នលដទៃ ពំងពោលយ៉ាងនោះដែរ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា

សុត្ថនូមិដីពេ ខ្មុតនិកាយសុទ្ធ មហានិទ្ធេសោ ເພເລງ ຫເເທສ໌ ຍໍ ຂຫາສ໌ តេនាតុមានំ កុសលោត ចាហ សយមត្ថនា សោ តុសសៅរនានោ មញុំ វិមានេតិត ៩៩៩ ចាក់តិ ។ (២៥៣) អតីសរំនំដំណ() សោ សមត្ថោ មានេន មន្តោ មរិចុណ្តមាន សយ មៅ សានំ មនសាភិសិត្តោ និដ្ដី ហិ សា ត**ស្បូ តថា សម**ត្តា [។] (២៥៤) អតីសាវិនិឌ័យ សោ សមត្ថោត អតិសាវ. ន៍ដ្តំយោ វុទ្ធន៍ ទាសដ្តី និដ្តិតតាន ។ គឺតារណា អតិសារនិដ្ឋិយោ ថ្ងៃខ្លុំ ឆ្ងាសដ្ឋី និដ្ឋិកតានិ ។ សព្វា តា နိုင္ငံ၊ ကားကားခ်က္တင္ရာ ကန္မာကားခ်က္တင္ရာ ဟိုအခ်ိဳ-ត្ថាន (២) នំតារណា អនិសារខ្មុំវ័យ ខ្មែខ្ខំ ទាសដ្ឋី ឧដ្ឋិកតាន ។ សត្វេច តិត្តិយា អតិសារឧដ្ឋិយា ។ កឹការណា សព្វេទិ តិត្ថិយា អតិសារនិដ្ឋិយា ។ หตายถา หลัฐธิญ งายลิฐายิญ รี่ลังเลอง ម.អតិសារទិដ្ឋិយា។ ៤ ម.បានាតិក្តនា។ ម.សព្វាចិទិដ្ឋយោ អតិសារទិដ្ឋយោ។

តំការណា សព្វាថិ ទិដ្ឋិយោ វុច្ចន្តិ អតិសារទិដ្ឋិយោ ។

696

សុត្តតួបិឝិក ខុទ្ទភូនិកាយ មហាទីទ្ទេស

បុគ្គលយល់ បុគ្គលដទៃ ថាជាបុគ្គលតាល ដោយ អំពើណា ហើយតោល ចំពោះអាត្មាឯង ថាជាបុគ្គល ឈ្វាសវៃ ដោយអំពើនោះ បុគ្គលនោះ ប្រកាន់ថា ខ្លួនជាអ្នកឈ្វាសវៃ ដោយខ្លួនឯង វេមែងមើលងាយបុគ្គល ដទៃ ទាំងតោលយ៉ាងនោះដែរ ។

(២៥ ៣) បុគ្គលនោះ សម្រេចដោយទិដ្ឋិមានសារៈដ៏ក្រៃលែង ជាអ្នកស្រវឹងដោយមានះ មានមានះបរិបូណ៌ អភិសេកទូន ដោយចិត្តទូនឯង ព្រោះថា ទិដ្ឋិនោះ បុគ្គលនោះសម្រេច ហើយ ដោយប្រការដូច្នោះ ។

(២៥៤) ពាក្យថា បុគ្គលនោះសម្រេចដោយទិដ្ឋិ មានសារៈដ៏ក្រៃលែង អធិប្បាយថា ទិដ្ឋិ ៦២ ហៅថាទិដ្ឋិមានសារៈដ៏ក្រៃលែង ។ ទិដ្ឋិ ៦២ ហេតុ អ្វីក៏លោកហៅថា ទិដ្ឋិមានសារៈដ៏ក្រៃលែង ។ ទិដ្ឋិទាំងអស់នោះ កន្ងងនូរ ហេតុ កន្ងងនូវលក្ខណៈ កន្ងងនូវការថោកទាប ហេតុនោះ ទិដ្ឋិទាំង ៦២ ហៅថាទិដ្ឋិមានសារៈដ៏ក្រៃលែង ។ ពួកតិរិ្ថយទាំងអស់ មានទិដ្ឋិ មានសារៈ ដ៏ក្រៃលែង ។ ហេតុអ្វីក៏ពួកតិរិ្ថយទាំងអស់ មានទិដ្ឋិ មានសារៈដ៏ក្រៃ លែង ។ ពួកតិរិ្ថយទាំងនោះ កន្ងង កន្ងងព្រម ប្រព្រឹត្តកន្ងង នូវគ្នានឹងគ្នា

ទ្វាទសមោ កូឡវិយូហសុត្តតិទ្ទេសោ
និដ្ឋិកតាន ៨ នេត្តិ សញ្ហ នេត្តិ និព្វត្តេត្តិ អភិនិព្វត្តេត្តិ
តំំតារណា សត្វេច តិត្តិយា អតិសារឧិដ្ទិយា ។ សោ
សមត្តោតិ អតិសាវនិដ្ទិយា សមត្តោ បរិបុណ្ណោ
អនោមោត អតិសរិនដ្ដិយា សោ សមត្រោ ។
(២៥៥) មា នេះ ខ ខេត្តា ខេត្តសាមានតំ សភាយ
និដ្ឋយា(•) អា នេន មត្តោ បមត្តោ ខ្មរត្តោ អឌិមត្តោតិ
មានេះ មត្តោ ។ បរិបុណ្ឌមាន័ត៌ បរិបុណ្ឌមាន សមត្ថ.
មាន អនោមមានតំ មានេន មត្តោ បរិបុណ្ឌមាន ។
(၆၄၇) ကကၤေလာင္က အေလာမွာ တူကေနာ္ ကကၤေလး
អត្ថាន ខំត្តេន អភិស័ញ្ចត៍ អហមស្ម័ កុសលោ
ဖက္န်ား၏ ဖက္ကာ ရန္ဒိမာ က္ကာဏီ ဒီနာဒီ မေဆးဒီနီ စာ
សយមៅ សាម មនសាភិសិតោ ។
 ម. ឯត្តន្តរេ ទិដ្ឋីតិ ទិស្សតិ ។

டி ஏ ஏ

டீற்ற

ក្លឡរិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៤

ហើយញ៉ាំងទិដ្ឋិទាំងឡាយ ឲ្យកើត ឲ្យកើតព្រម ឲ្យបង្កើត ឲ្យបង្កើត ចំពោះ ហេតុនោះបានជា ពួកត្ថិយៃទាំងអស់ មានទិដ្ឋិ មានសាវៈដ៏ក្រ លែង ។ ពាក្យថា បុគ្គលនោះសម្រេច គឺសម្រេច បរិបូណ៌ មិនខ្វះទាត ដោយទិដ្ឋិមានសាវៈដ៏ក្រៃលែង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គល ទោះសម្រេច ដោយទិដ្ឋិ មានសាវៈដ៏ក្រៃលែង ។

(២៩៥) ពាក្យថា ជាអ្នកស្រវឹងដោយមាន៖ មានមាន៖បរិចូណ៌ គឺជាអ្នកស្រវឹង ប្រមាទ ត្តូត ស្រវឹងលើសលុប ដោយសេចក្តីប្រកាន់ទិដ្ឋិ របស់ខ្លួន ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកស្រវឹងដោយមាន៖ ។ ពាក្យថា មានមាន៖បរិចូណ៌ គឺថានមាន៖គេញលេញ មានមាន៖សម្រេច មានមាន៖មិនខ្វះខាត ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកស្រវឹងដោយ មាន៖ មានមាន៖បរិចូណ៌ ។

(២៥៦) ពាក្យថា អភិសេកទួន ដោយចិត្តទួនឯង គឺអភិសេកទួន ដោយចិត្តទូនឯងថា អាត្មាអញ ជាបុគ្គលឈូសេវៃ ជាបណ្ឌិត មានបញ្ហា មានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងដឹង មានញាណ មានប្រាជាជាគ្រឿងបំភ្លឺ ជាមេជាវី ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អភិសេកទួន ដោយចិត្តទូនឯង ។

សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ទពនិកាយស្មូ មហានិទ្ទេសោ (២៥៧) និដ្ទី ហិ សា តស្បូ តថា សមត្តាតំ តស្ប សា ធំដ្នំ តថា សមត្តា សមាធំគ្នា កហិតា បរាមដ្ឋា អភិធិវិដ្ឋា អដ្ហោសតា អជ៌មុត្តាតិ ឧដ្ដី ហិ សា តស្[តថា សមត្ថា ។ តេះនាមា ភកអ អតិសរនិដ្ឋិយា សោ សមត្តោ មានេះ មត្តោ បរិបុណ្ណមាន សយមៅ សាមំ មនសាភិសិត្ថោ ឧដ្ឋ ហ សា តស្បូ តថា សមត្តា ។ (២៥៥) បរស្ប ខេ ហំ វខសា និហ័នោ ခု(ອ) er en en ခ် ခ် en a er en អ៩ក សយំ ឋឧក្ធ ហោត ឆំភេ ន តោខំ ពាលោ សមណេសុ អត្ថ ។

សុត្តនូម៉ឺដឹក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស (២៥៧) ៣ត្យថា ព្រោះថា ទិដ្ឋិនោះ បុគ្គលនោះ សម្រេច ដោយប្រការដូច្នោះ គឺទិដ្ឋិនោះ បុគ្គលនោះ សម្រេច សមាទាន កាន យក បប្រាសអង្អែល ជាប់ចិត្ត ចុះចិត្ត ចុះចិត្តស៊ិប ដោយប្រការ ដុច្នោះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាសថា) ព្រោះថា ទិដ្ឋិនោះ ថុគ្គលនោះ សម្រេចដោយប្រការដូច្នោះ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា បុគ្គលនោះ សម្រេចដោយទិដ្ឋិ មានសារៈដក្រៃលែង ជាអ្នកស្រវឹងដោយមាន៖ មានមានះបរិបូណិ អភិសេតទូន ដោយចិត្តទូនឯង ព្រោះថា ទិដ្ឋិនោះ បុគ្គលនោះសម្រេច ដោយប្រការដូច្នោះ ។ (២៩៤) ប្រសិនបើ បុគ្គលទន់អន់ដោយសារសំដី របស់ បុគ្គលដ**ៃ** (បុគ្គលនោះ) នឹងមានបញ្ជាថោកទាបជាមួយ ញ មួយទៀតបុគ្គលជាវេទគ្គ ជាអ្នកប្រាជ ដោយទូនឯងបាន ឥតមានអតណាមួយ ជាបុគលពាល កងពុកសមណៈ ទេ ។

ព្រះសាធ ពូឡារិយូហស្តតិទ្រុសោ (២៥៩) បរស្ប ខេ ឆាំ ២៩ភា និទាំនោតិ ខរស្ប នេ អំចាយ ២ខេនន និន្ទិតតារណា ករចាំតតារណា ឧបវនិតតារណា បររ ពាលោ ហោតំ ឆាំនោ និទាំ. នោ ឧមកោ លាមកោ ៨តុក្តោ បរិត្តោតិ បរស្ប ខេ ឆាំ ២៩ភា និទាំនោ ។

(৮৯০) តុមោ សញា ញោតិ និហ័នបញ្ហោតិ សោមិ តេនៅ សហ ហោតិ ហីនប្បញ្ញោ និហ័នប្ប-ញ្ញោ ឱមកាប្បញ្ញា លាមកាប្បញ្ញោ ៨តុក្កាប្បញ្ញោ បត្តៃប្បញ្ញោតិ តុមោ សហា ហោតិ និហ័នប្បញ្ញោ ។ (৮৯০)អ៩ភំ^(۹) សយំ ៥ឧក្វ ហោតិ ដីភេនិ^(৮) ដីភេ ខណ្ឌិតោ បញ្ញវា ពុន្ធ៌មា ញាណី វិការី មេនារីតិ អ៩. វា សយំ ៥ឧក្វ ហោតិ ដីភោ ។ (৮৯৮) ន កោចិ ពាលោ សមលោសុ អត្តីតំ សមណេសុ ន កោចិ ពាលោ ហីនោ និហីនោ ឱុមកោ លាមកោ ជំតុក្កោ បរិត្នោ អត្តិ

• ម. អចំ ចេំ ។ ២ ៖ ឯត្តនេះ អថវា សយំ វេទត្ត ហោគីតំ ទិស្សន្តិ ។ ម អថ ចេ[។]

បូឡវិយូហតុត្តេនិទ្ទេស ទី ๑៤

(២៥៩) ពាត្យថា ប្រសិនបើ បុគ្គលទន់អន់ដោយសារសំដី របស់ បុគ្គលដ**ៃ គឺ**ប្រសិនបើ បុគ្គលជាអ្នកអាប់ទុន ជាបុគ្គលតាល ថោកទាប អន់ ទន់ទាប លាមត គម្រក់ ជាមនុស្សកំទេចកំទី ព្រោះហេតុនៃសេចក្តី និន្ទា ព្រោះហេតុ នៃសេចក្តីតិះដៀល ព្រោះហេតុនៃសេចក្តីរិះគន់ ដោយសារសំដី ដោយសារពាក្យ របស់បុគ្គលដទៃ ហេតុនោះ (ខ្វែនី ត្រាស់ថា) ប្រសិនបើ បុគ្គលទន់អន់ដោយសារសំដី របស់បុគ្គលដទៃ ។ (២៦០) ពាត្យថា (បុគ្គលនោះ) នឹងមានបញ្ហាថោកទាប ជាមួយ គឺបុគ្គលនោះឯង ជាអ្នកមានបញ្ហាថោកទាប មានបញ្ហា ថោកថយ មានបញ្ហាទន់ទាប មានបញ្ហាលាមក មានបញ្ហាតម្រក់ មានបញ្ហាស្តុចស្តើង ជាមួយនឹងបុគ្គលនោះឯង ហេតុនោះ (ខ្វែន់ត្រាស់ ថា) បុគ្គលនោះ នឹងជាបុគ្គលមានបញ្ហាថោកទាបជាមួយ ។

(៤៦១) តាក្យថា មួយទៀត បុគ្គលជាវេទគូ ជាអ្នកប្រាដ្ឋដោយទូន ឯនបាន គឺបុគ្គលជាអ្នកប្រាដ ជាបណ្ឌិត មានបញ្ញា មានបញ្ញាជាគ្រឿង ដឹង មានញាណ មានបញ្ញាជាគ្រឿងបំភ្លឺ ជាមេណវី ហេតុនោះ (ទ្រន់ ត្រាស់ថា) មួយទៀត បុគ្គលជាវេទគូ ជាអ្នកប្រាដ្ឋដោយទូនឯងបាន ។

(៤៦៤) ពាក្យថា ឥតមានអ្នកណាមួយ ជាបុគ្គលពាលក្ខជញ្ជូក ក សមណៈខេ គឺឥតមានអ្នកណាមួយ ជាបុគ្គលពាល ថោកទាប ថោកថយ ទន់ទាប លាមក គម្រក់ ជាមនុស្សកំទេចកំទី ក្នុងភ្លូក

សុត្តតួមិ៩ពេ ខ្មុកតិកាយស្បូ មហាតិទុសោ សត្វេអត្តប្បញា សេដ្ឋប្បញា វិសេដ្ឋប្បញា ចាមេត្តូ-ပ္ခုဏ္ကာ ဒုန္ရမပ္စ္ကေရာ ဗက္စဥ္တဏ္က နိုင္ငံေရာ လေ សមណេសុ អត្ថ ។ តេនាមា ភកកំ មកស្បៈ ខេ ឆាំ ខេសា នី ឆាំ ពោ តុមោ សហា ហោតិ តំហិនខញ្ញោ អ៩ក សយំ ភេនក្វ ហោត ជ័រភ ជ កោទ ៣លោ សមណេសុ អត្ថតំ ។ (៤៦៣) អញ្ញុំ ឥត្រា យាភិវឧត្តំ ឧម្ម័ អបន្តោ សុន្តិមកោះលី តេ ပါးမျိဳ ခ်ိန္ဆိုး ဗုံ့ဗုံးလာ အိန္ဒိ សន្ថិដ្ឋភកេន មាំ ត្យាភិវត្តា ។ (៩៦៤) អញ្ញុំ ឥតោ យាភិវនត្ថំ ឧទ្ទំ អបរន្វា សុន្ធិមកោវលី តេទាំ ឥតោ អញ្លំ ជម្មុំ ជំដ្ឋំ បដំបនំ មក្តុំ

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទេ្តស

សមណៈ ទេ គឺថា ទំងអស់គ្នា សុទ្ធតែជាបុគ្គលមានបញ្ញាដ៏លើស មានបញ្ញាប្រសើរ មានបញ្ញាវិសេស មានបញ្ញាជាប្រធាន មាន បញ្ហាដ៏ទត្តម មានបញ្ញាដ៏បវរ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ឥត មានអ្នកណាមួយ ជាបុគ្គលពាល ក្នុងពួកសមណៈ ទេ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

ប្រសិនបើ បុគ្គលទន់អន់ដោយសារសំដី របស់បុគ្គលដទៃ (បុគ្គលនោះ) ខឹងមានបញ្ញាថោកទាបជាមួយ មួយទៀត បុគ្គលជាវេទគូ ជាអ្នកប្រាជដោយទូនឯងបាន ឥតមានអ្នក ណាមួយ ជាបុគ្គលតាល ក្នុងពួកសមណៈទេ ។ (៤៦៣) បុគ្គលទាំងឡាយណា សរសើរធម៌ដទៃ អំពីធម៌នេះ បុគ្គលទាំងឡាយនោះ ឈ្មោះថា អ្នកភ្ញាត់ចាកសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ជាបុគ្គលមិនពេញលេញ បុគ្គលអ្នកមានលទ្ធិដូចជាតំពង់ទាំង ឡាយ តែងពោលដោយច្រើន យ៉ាងនេះឯង ព្រោះថា បុគ្គលទាំងឡាយនោះ គ្រេកអាក្រៃលែង ដោយសេចក្តី គ្រេកអាទំង៍ទិដិ្ឋរបស់ទូន ។

(៤៦៤) តាក្យថា បុគ្គលទាំងឡាយណា សរសើរធម៌ដទៃ អំពីធម៌នេះ បុគ្គលទាំងឡាយនោះ ឈ្មោះថា អ្នកភ្ញាត់ចាកសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ជាបុគ្គល មិនពេញលេញ គបុគ្គលទាំងឡាយណា សរសើរធម៌ ទិដ្តិ បដិបទា

ទ្វាទសមោ ប្អូឡវិយូហសុត្តន៍ទេ្តសោ យ អភិវឧត្តិ តេ សុខ្ទំមក្តំ សៃខ្ទំមក្តី បរិសុខ្ទំមក្តី ហេនាតមក្តុំ មរិយោនាតមក្តុំ វិវន្ធា អមន្ទោ ទលិតា កនុក្ខ៍តា អញាយ អបរន្ធា អកោលី តេ អសមត្តា តេ អមរិមណា តេ ហ័នា ជំហ័នា ខ្ញុំមកា លាមកា ဒဲနည္ကာ စၢိဳးမား မယ္လ္တံု ရူးေကာက္လဲ အေနာ္ မရီ မေရးမ်ိဳး សុទ្ធិមកោរលំ តេ ។ နိုင္ငံဂနီ ၅ နိုင္ငံ နိုင္ငံနိုင္ငံနိုင္ငံ နိုင္ငံကေနာက္ ၅ မို နိုင္ငံကာ បុដុនិដ្ឋិកតានិវនន្តិ កាដេន្តិ កណន្តិ នីបយន្តំ ហេ មារន្ត័តំ ပါးဗျိဳ အိန္ချာ ဗုန္၊ ကာ အင္စ္ရွိ ၅

ພິດກາ

មគ្គដ**ៃ** អំពីធម៌នេះ បុគ្គលទំងឲ្យយនោះ ឈ្មោះថា អ្នកទុស អ្នកប្រាស អ្នកភ្នាត់ អ្នកឃ្វាត ចាកថ្ងូវស្អាត ផ្លូវស្អាតវិសេស ផ្លូវបរិសុទ្ធិ ផ្លូវហ្មត់ចត់ ផ្លូវផ្លូវផង់ ជាបុគ្គល់ទុស មិនពេញលេញ ព្រោះមិនមានញាណ បុគ្គល ចំងឲ្យយនោះ មិនបានសម្រេច បុគ្គលទំងឲ្យយនោះ មិនបានបរិ-បូណ៌ បុគ្គលទំងឲ្យយនោះ ជាបុគ្គលទៅតទាប ថោតថយ ទន់ទាប លាមត គម្រក់ ជាមនុស្សកំទេចកំទី ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គល ទាំងឲ្យយណា សរសើរធម៌ដទៃ អំពីធម៌នេះ បុគ្គលទំងីឲ្យយនោះ ឈ្មោះថា អ្នកភ្ញាត់ចាកសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ជាបុគ្គលមិនពេញលេញ ។

(៤៦៥) តាក្យថា បុគ្គលអ្នកមានលទ្ធិ ដូចជាកំពង់ពំងឡាយ តែងតោលដោយច្រើន យ៉ឺងនេះឯង អធិប្បាយថា ទិដ្ដិ លោក ហៅថា កំពង់ ។ ពួកបុគ្គលអ្នកលុះក្នុងទិដ្ឋិ លោកហៅថា បុគ្គល អ្នកមានលទ្ធិដូចជាកំពង់ ។ បុគ្គលអ្នកប្រកប ដោយទិដ្ឋិច្រើន តែង ពោល ថ្ងៃង ពណ៌នា ពន្យល់ អធិប្បាយ នូវទិដ្ឋិដ៏ច្រើនទាំងឡាយ ដោយទិដ្ឋិមានប្រមាណច្រើន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលអ្នក មានលទ្ធិដូចជាកំពង់ទាំងឡាយ តែងតោលដោយច្រើនយ៉ាងនេះទូ៖ ។

600

ក្លូឡវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១)ឆ្

សុត្តន្តចិដកេ ខុទ្ទពនិកាបេស្ស មហានិទ្ទេសោ
(២៦៦) សន្តិដ្ទីរាកេន ហិ ត្យាភិវត្តាតំ សកាយ
និដ្ចិយ() រាកេច ក្តោ អភិវត្តាតិ សច្ចិដ្ឋិរាកេច ហិ
ត្យភិវត្តា ។ តេជាមា ភកវា
မ္မာ ရ၊ ရာ ယာအဲန္အို ဆမ္မီ စာ
អបរន្ធា សុន្ទិមកោះលី នោ
ၿကော္က အဆို ဂ်င္က က အဖို
လင္နီးဦး။ (က ေ စာ ေ က ေ က ေ က ေ က ေ
(២៦៧) ឥ ដេវ សុន្ទឹ ឥនិ វានយន្តិ
အေးကေလ ဆမ္မေလ နိုလ္ခန္နာမာ
ဃ'မျို အိန္ဒာ၊ ဗုဗုံ၊လာ အိႆးဗ္ဗာ
សភាយ នេនទួន នាំជានា ។ ហ
e a. មៈ ឯត្តនូល ទិដ្ឋីតិ ទិស្សតិ ។

ෂි්තුක්

6 ດ ດ

សុត្តតួបិដក ខុទ្ទកតិតាយ មហាតិទ្ទេស

បុគ្គលតំនឡាយ ណា សរសើរធម៌ដទៃ អំពីធម៌នេះ បុគ្គលតំនឡាយនោះ ឈ្មោះថា អ្នកភ្លាត់ បាកសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ជាបុគ្គលម៌នពេញលេញ បុគ្គលអ្នកមានលទ្ធិ ដូចជាតំពង់ តំនឡាយ តែងញោលដោយច្រើន យ៉ឺងនេះឯង ញោះថា បុគ្គលតំនឡាយនោះ ត្រេកអាក្រៃលែង ដោយសេចក្តី ត្រេកអរ នឹងទិដ្តិរបស់ទូន ។ (៤៦៧) បុគ្គលតំងឡាយ វើមងញោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិក្នុង ធម៌នេះឯងដូច្នេះ មិនញោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្នុងធម៌តំង ឡាយឯទៀតទេ ញូកបុគ្គលអ្នកមានលទ្ធិដូចជាតំពង់ តាំង នៅស៊ប់ក្នុងទិដ្ឋិដ៏ច្រើន យ៉ឺងនេះឯង ប្រកាន់មាំ ក្នុងសកា-

យន: (ផ្លូវរបស់ខ្លួន) នោះ ។

ទានសមោ ប្តឡរិយូមាសុត្តនិទ្ធេសោ (৮៦៤) ៩ នេះ សុន្តី ៩ ភា ស លេខ្លំតំ ៩ ដ សុន្តី រីសុន្តិ បរិសុន្តិ អូតិ មៃតិ បរិអតី វឧត្តិ កា ខេត្ត កណត្តំ នីមយត្តិ ភេទាវត្តិ សស្បតោ លោកោ ៩ឧមេវ សទ្ធំ ទោឃមញ្ញត្ថំ ៩ជ សុន្ធិ សៃន្ធិ បរិសុន្ធិ មត្តិ ទៃត្តំ ຍາຍຸຮູ້ ເຂົ້ອເພຍ ອີກເພຍ ອີກເມຍີ່ ເມືອນເອັ អសស្បតោ លោកោ ។មេ។ នៅ ហោត៍ ន ន ហោត តថាកតោ បរម្មរណា ឥនមៅ សថ្មុំ មោឃ. មញ្ចំ តំព សុន្ធិ សៃន្ធិ បរិសុន្ធិ មនា ថៃតំ បម្តៃត្តី វនត្តិ កាថេត្តិ កណត្តិ ន័យយត្តិ ហេហរត្តិត ត ន័យនក ខ្លួំ នគំ មុនលាខ្លំ ។ (២១។) យយាស់ ឌាត់ស់ រូស់ខ្ញុំសាល់ខ្ញុំ អនីយោ សត្ថា ជម្មត្វាជំ គណ៌ និដ្ឋ មដមន៍ មត្តំ ឋមេត្វា

សត្វេ បរវានេ ទំបន្តិ ខ្មត្តិបន្តិ បរិតតិបន្តិ សោ សត្វា

កូឡវិយូហសុត្តតិទ្ទេស ទី ๑)៰

(៤៦៤) ៣ក្យថា បុគ្គលទាំងឡាយ រមែងពោលនូវសេចក្តីបរិ-សុទ្ធិ ក្នុងធម៌នេះឯងដូច្នេះ សេចក្តីថា បុគ្គលទាំងទ្បាយ តែងពោល ថ្ងៃផ ពណ៌នា ពន្យល់ អធិប្បាយ នូវការស្អាត ស្អាតវិសេស ស្អាតដោយជុំវិញ ការរួច រួចស្រឲ្យ៖ រួចដោយជុំវិញ ក្នុងធម៌របស់ខ្លួន តែង ពោល ថ្ងៃង ពណ៌នា ពន្យល់ អធិប្បាយ នូវការ 18: ស្អាត ស្អាតវិសេស ស្អាតដោយជុំវិញ ការរួច រួចស្រឡះ រួចដោយ ជុំវិញ ក្នុងធម៌នេះថា លោកទៀង ពាក្យនេះជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃ ជា ទោយ: តែង ពោល ថ្ងៃង ពណ៌នា ពន្យល់ អធិប្បាយ នូវ កាវស្អាត ស្អាតវិសេស ស្អាតដោយជុំវិញ ការរួច រួចស្រឡះ រួច ដោយជុំវិញ ក្នុងធម៌នេះថា លោកមិនទៀង ។ បេ។ សត្វស្លាប់ហើយ เก็ลเร]ลล์ยิ่มโยม ยิมเก็ลเร]ลล์ยิมโยม การเเม การกิล ពាក្យដទៃជាមោឃៈ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) បុន្ទលទាំនទ្បាយ វមែងពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្នុងធម៌នេះឯងដូច្នេះ ។ (២៦៤) ៣ក្យូថា មិនពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយ

ឯទៀតទេ សេចក្តីថា លើតទុកនូវសាស្តា នូវធម៌ដែលសាស្តា ប្រាថ នូវគណៈ នូវទិដ្ឋិ នូវបដិបទា នូវមគ្គ វបស់ខ្លួនចេញ ហើយ បោះបោល បោះបង់ បដិសេធ នូវវាទៈ របស់ជនដទៃ ទាំងអស់

សុគ្គនូបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ
ន សព្វញា ជម្លោ ន ស្វាត្តានោ កណោ ន សព្វ- ។
ដំបន្លោ និដ្ឋិ ន ភន្តិកា ខដំបនា ន សុខ្យញតា
ဗေးဇ္လာ ေ ဆီယျားေကာ ေ ေနာ့္စုိ က စီလ္နိုိက္ငံ က
មរិសុទ្ធិ ភ មុត្តិ ភ វិមុត្តិ ភ បរិមុត្តិ ភ លាតេត្
សុជានិ វា វិសុជានិ វា មាំសុជានិ វា មុទ្ធិ វា វិមុទ្ធិ
ក់ មរិទុទ្ធ កំ ហ័នា ធំហ័នា ខុំ មកា លេមកា ៨ ភុក្តា
មវត្តាត ឯវមាហំសុ ឯវំ ភាមេត្តិ ឯវំ ភណត្តិ ឯវំ នីម
យន្ត ៧វំ ហេលវត្តិត នាពោស ឧម្មេស វិសុទ្ធិមាហ ។
(၉၅၀) ၅၊ ရဲ့ နွင်္ခါ ငါင်(မာ ဖူးဦးနွ နွင့် ပိုင်္ငံနွ
និដ្ឋិកតំ ។ តិត្យា ថ្ងៃត្តិ និដ្ឋិកតិកោ ។ ពុម្មនិដ្ឋិយា
ពុម្មនិដ្ឋិកតេសុ និវិដ្ឋា បតិដ្ឋិតា អល្វី៣ ឧបកតា
អជ្ញោសិតា អធិមុត្តាតិ រាម្បី គិត្យា បុដុសោ ជិវិដ្ឋា។

660

សុត្តន្តពិជិត ខុទ្ទកនិកាយ បហានិទ្ទេស

គឺពោលហើយយ៉ឺងនេះ ថ្ងៃងយ៉ាំងនេះ ពណ៌នាយ៉ាំងនេះ ពន្យល់ យ៉ាងខេះ អធិប្បាយយ៉ាងនេះថា សាស្តានោះមិនមែនជាសព្វញាទេ ធម៌ មិនមែនសា ស្តា សំដែនល្អទេ គណៈមិនមែនប្រតិបត្តិត្រូវទេ ទិដ្ឋមិនចំរើន បដិបទា មិនមែនសាស្តាបញ្ចត្តល្អទេ មគ្គមិនមែនជាផ្លាំស្រោច 18 ស្រន៍សត្វទេ ការស្អតក្តី ការស្អតវិសេសក្តី ការស្អាតដោយដុំវិញក្តី កាវរួចក្តី កាវរួចស្រឲ្យះក្តី កាវរួចដោយជុំវិញក្តី មិនមានក្នុងលទ្ធិនេះទេ ដនពំងទ្យាយ ស្អតក្តី ស្អតវិសេសក្តី ស្អាតដោយជុំវិញក្តី រួចក្តី រួច វិសេសក្តី រូចដោយជុំវិញក្តី ក្នុងលទ្ធិនេះមិនមានទេ ពួកជននេះដាអ្នក ថោកទាប ថោកថយ ទន់ទាប លាមក គម្រក់ អាប់ទុន ហេតុនោះ (ទ្រន័ ត្រាស់ថា) មិនពោលខូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្នុងធម៌ព័នទ្យាយឯទៀតទេ (២៧០) ពាក្យថា ពុក្ខបុគ្គល អ្នកមានលទ្ធិដូចជាកំពង់ តាំងសិប ក្នុងទិដ្ឋិដ៏ច្រើន យ៉ឺងនេះឯង អតិហ្វាយថា ទិដ្ឋិ លោកហៅថា កំពង់ ។ ពុកបុគ្គលអ្នកលុះក្នុងទិដ្ឋិ លោកហៅថា អ្នកមានលទ្ធិដូចជាកំពង់ ។ (ถูกชุดุญเลาะ) ลำลีเสมพิช ลำลีเสาต น่าย น่างเรีย น่ายลู ចុះចិត្តសិច ត្នុន៍ទិដ្ឋិដ៏ក្រាស់ទាំងទុក្រយ ព្រោះទិដ្ឋិដ៏ក្រាស់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ពូកបុគ្គលអ្នកមានលទ្ធិដូចជាកំពង់ តាំងនៅលំប់ ក្នុង

ទិដ្ឋិដ៏ច្រើន យាំងនេឯង ។

๑ ย. กิลฐ 1

ာ ကြေးကြ ဘက္က နဲးဆု လုဒ္မွိ နဲ့ နဲ့ နဲ့ နဲ့ နဲ့ ဆြးရွာ လုဒ္မ နေနာ့ နဲ့ နဲ့ နဲ့ နဲ့ ဆက္ကာလု ဆုဒ္မ လုဒ် နဲ့ လက္ကာလာက္ နာန္ခ ဆြေျိဳးရာတာ ။ (၆၈)၉) လက္ကာလာက္ စား အေတာက္ ကြာလာနဲ့ စားလာနဲ့ စားေတာက္ လူတာကု ကြာလာနဲ့ စားေတာက္ လူတာကု ကြာလာနဲ့ စားလာက္ကို လူတာကု ကြာလာနဲ့ စားလာက္ကို သူတာကို

ព្វ៖សមេ ពូឡរ៉យូហេសុត្តន៍ទូលោ (២៧០) សភាយនេ នត្ត ឧឧញ្ញំ វះពាលាតិ ឧទ្ទោ សភាយនំ ឧិដ្ឋិ សភាយនំ ខេដិបនា សភាយនំ មក្តោ សភាយនំ ។ សភាយនេ ឧឧញ្ញវានា ដំរវានា ពលិកាវានា អវដ្តិតវានាតិ សភាយនេ តត្ត ឧឧញ្ញ័ វនានា ។ គេនាហ ភកវា

បូឡវិយូហ**សុ**ត្តនិទ្ទេស ទី ១៤

(៤៧១) ពាក្យថា ប្រកាន់មាំក្នុងសកាយនៈ នោះ គឺ ធម៌ឈ្មោះ ថាសកាយនៈ ធិដ្តិឈ្មោះថាសកាយនៈ បដិបទាឈ្មោះថាសកាយនៈ មគ្គឈ្មោះថាសកាយនៈ ។ ជនទាំងទ្បាយ មានវាទៈមាំមួន មានវាទៈ រឹងគ្នឹង មានវាទៈដ៏មានកំឡាំង មានវាទៈខ្លាប់ខ្លួន ក្នុងសកាយនៈ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ប្រកាន់មាំក្នុងសកាយនៈ នោះ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

បុគ្គលទំធ ទ្យាយរមែងពោលថា សេចក្តីបរិសុទ្ធិក្នុងធម៌នេះ ឯង មិនពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធក្នុងធម៌ទាំង ទ្យាយឯទៀត ខេ ពួកបុគ្គលអ្នកមានលទ្ធិដូចជាតំពង់ តាំងនៅស៊ប់ក្នុង ទិដ្ឋិដ៏ច្រើន យ៉ឺងនេះឯង ប្រកាន់មាំក្នុងសកាយនៈនោះ ។ (៩៧৬) មួយទៀត បុគ្គលប្រកាន់មាំក្នុងសកាយនៈ តែងយល់ នូវបុគ្គលដទៃណាមួយ ថាជាបុគ្គលតាល ក្នុងសកាយនៈនុ៎ះ បុគ្គលនោះ កាលពោលនូវបុគ្គលដទៃថាតាល ថាមានធម៌ មិនបរិសុទ្ធ តែងនាំមកនូវជាទ្វោះទូនឯង ។ (៩៧៣) ពាក្យថា មួយទៀត បុគ្គលប្រកាន់មាំ ក្នុងសកាយនៈ គឺ ធម៌ឈ្មោះថាសកាយនៈ ទិដ្តិឈ្មោះថាសកាយនៈ បដិបទាឈ្មោះថាសកា-យនៈ មគ្គឈ្មោះថាសកាយនៈ ។ បុគ្គលមានវាទៈមាំមួន មានវាទៈរឹងគ្នឹង

សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ធពនិតាយស្ស មហានំទេ្ទសោ ពល់តាក់នោ អវដ្តិតាក់នោត សភាយនេ វាបំ ឧន្បំ renten a (២៧៤) កាមេត្ត ពាលោត មកំ ឧមោយព្រតិ រៅត្តាតិ សតាយ ឝំដ្ទិយា សតាយ ខត្តិយា សតាយ វុទ័យា សតាយ លន្ធិយា មាំ ពាលតោ ហិនតោ នំហិនតោ នុំមកតោ លាមកាតោ ៨នុក្កាតោ បរិត្តតោ **កំ** ေးတယ္က က်ိဳ ဗၤမ္ရွယ္က က်ိဳ ေၾကာ့ယ္က က်ိဳ តមេត្ត ពាលោត មាំ ឧមោយ។ ។ (៤៧៥) សយមៅ សោ មេនតំ អាវិយាយ ប្រវិវន័ ကလဗၰဒ္ဒိဆမ္ခရွိ ဗ၊၈ ၈၊လာ ဟီ၊အ ဒီဟီ၊ ေနဲ မ၊ ကာ ကာဗးကာ d နုုက္ကာ ဗၢိဳးရွာ မလုဒ္ဒိင်္ရးမွာ မၢိဳလုဒ္ဒိင်္ရးမွာ

សុត្តភូមិជិត ខុទ្ភតនិអោយ មហានិទ្ទេស មានវានដ៍មានកំឡាំង មានវាន: ១០១ន ក្នុងសកាយន: ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មួយទៀត បុគ្គលប្រកាន់មាំ ក្នុងសកាយនៈ ។ (២៧៤) ៣ក្យថា តែងយល់ នូវបុគ្គលដទៃណាមួយ ថាជា បុគ្គលពាល ក្នុងសកាយនៈនុះ ត្រង់ពាក្យថា នុះ គឺតែងយល អ្នកណា ឃើញអ្នកណា មើលអ្នកណា ក្រឲ្យកឃើញអ្នកណា សំទ្យ៍នយើញអ្នកណា រំពឹងឃើញអ្នកណា ដទៃ ថាជាបុគ្គលពាល ថៅកទាប ថោកថយ ទន់ទាប លាមក គម្រក អាប់តុន តាម ទិជិរបស់ ទូន តាមសេចក្តីគួរ បេស់ ទូន តាមសេចក្តីតាប់ចិត្តរបស់ ទូន តាមលទ្ធិ របស់ខ្លួន ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) តែងយល់នូវ បុគ្គលដ ខែណាមួយ ថាជាបុគ្គលតាល ក្នុងសកាយន: s_{r}^{\dagger} : y(៤៧៤) តាត្យថា បុគ្គលនោះ តាលពោលនូវបុគ្គលដនៃ ថាជាបុគ្គល ពាល ថាមានធម៌មិនបរិសុទ្ធិ តែងនាំមកនូវដម្លោះ ខ្លួនឯង សេចក្តីថា បុគ្គល កាលពោលយ៉ាង៍រនះ ថ្ងៃងយ៉ាង៍នេះ ពណ៌នាយ៉ាង៍នេះ ពន្យល់យ៉ាង៍នេះ អធិប្បាយយ៉ាងនេះថា បុគ្គលនេះអាប់ទុន ពាល ថោកទាប ថោកថយ ទន

ទាប លាមក នម្រក់ កំទេចកំទី មានធម៌មិនស្អាត មានធម៌មិនស្អាតស្អ័

អបរិសុទ្ធិជម្លោ អហេនានជម្លោត ៧អំ វឧគ្នោ ៧អំ កេខេត្តោ សំ កំណាត្តោ សំ នីមយាត្តោ សំ ភេមារត្តោ សយមៅ តាលបាំ ភណ្ឌនំ វិត្តហាំ វិកនំ មេជត អាកលយ្យ សមាលោយ អ្នល សេញ សមាលាយ អាការន្តាយ្យ សមាការន្តាយ្យ កណ្ដេយ្យ ប**រាម**សេយ្យ អភិនិវិសេយ្យនិ សយទៅ សោ មេខនំ អាវហេយ្យ បរំវនំ ពាលមសុន្តិឧម្មុំ ។ គេនាមា កកក សតាយនេ ភូច នន្បីវនានោ កមេត្ត ៣លោត មាំ ឧហេយ្យ សយមៅ សោ មេដតំ អៅហេយ្យ មរំរនំ ៣លមសុទ្ធិឧម្នន្តំ ។ នុទ្ធំ សោ លោកស្ម័ វិវាន ទេតិ ហិត្វាន សញ្វនិ វិនិត្តយានិ ន មេនកំ ក្លារុតេ(°) ៨ន្លុ លោកោ ។

ទាទសមោ ចូឡវិយូហសុត្តនិទេ្តសោ

660

ពូទ្យវិយូហសុត្តតិទួស ទី ๑៤

មួយទៀត បុគ្គលប្រកាន់មាំ ក្នុងសភាយនៈ តែងយល់ នូវបុគ្គលដទៃណាមួយ ថាជាបុគ្គលតាល ក្នុងសភាយនៈ នុំ៖ បុគ្គលនោះ កាលតោលនូវបុគ្គលដទៃ ថាជាបុគ្គលតាល ថាមានធម៌មិនបរិសុទ្ធ តែងនាំមកនូវជម្លោះទូនឯង ។ (២៧៦) ជននោះតាំងនៅក្នុងវិនិច្ច័យ ប្រមាណយកដោយ ទូន ដែលើយ វមែងដល់ នូវការទាស់ទែង ក្នុងលោកតទៅ ជនលះបង់ នូវវិនិច្ច័យទាំងត្បូង វមែងមិនធ្វើ នូវជម្លោះ ក្នុងលោក ។

(២៩៩) ឌុខ្ខំ សោ^(២) លោកស្មឹវិវាឧមេត័ត ឌុខ្ខំ^(៣) វុច្ចតំ អនាកតំ ។ អត្តនោ វាឌំ ឌុខ្ខំ ឋ ខេត្វា សយ មៅ កាល ហឺ ភណ្ឌនំ វិក្តហឺ វិវាឌំ មេ ដកំ លិតិ ឌ ខេត៌ ឧបក ចួតិ កណ្តាតិ បរាមសតិ អភិនិវិសតីតំ លំអត្ត ឌុខ្ខំ សោ លោកស្មី វិវាឧ មេតិ ។

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហាន់ទ្ទេស

(៩៧៧) ៣ក្យថា ជនតាំងនៅក្នុងវិនិច្ច័យ ប្រមាណយកដោយ ទូនឯងហើយ សេចក្តីថា ទិដ្ឋិ ៦៤ លោកហៅថា វិនិច្ច័យ ជនតាំង នៅ តាំងនៅស៊ប់ ប្រកាន់ បប្ធោសអង្គែល អាស្រ័យ ក្នុងទិដ្ឋិដែលទូន សម្រេចហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជនតាំងនៅក្នុងវិនិច្ច័យ ។ តាក្យថា ប្រមាណយកដោយទូនឯងហើយ គឺប្រមាណយក ស្មានយក ដោយទូ ខឯជី គឺប្រមាណយក ស្មានយក ដោយទូនឯងថា សាស្តា ខេះ ដាសព្វញ្ញ ប្រមាណយក ស្មានយក ដោយទូនឯងថា សាស្តា ខេះ ដាសព្វញ្ញ ប្រមាណយក ស្មានយក ដោយទូនឯងថា សាស្តា ខេះ ដាសព្វញ្ញ ប្រមាណយក ស្មានយក ដោយទូនឯងថា តម៌នេះ ដែល សាស្តាសំដែងល្អហើយ ពួក ខេះ ប្រតិបត្តិត្រូវ ទិដ្ឋិ នេះ ចំរើន បដិបតា នេះ សាស្តាបញ្ចត្តល្អហើយ មន្ទា ខេះ ជាទី ស្រោចស្រង់សត្វ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជនតាំងនៅក្នុងវិនិច្ច័យ ប្រមាណយកដោយ ទូនឯងលើយ ។

(២៧៤) តាក្យថា ជននោះ វើមងដល់ខ្លូវការ ទាស់ខែង ក្នុងលោកតទៅ សេចក្តីថា អនាគត លោកហៅថា តទៅ ។ ជនតាំងទុកនូវវាទៈរបស់ ទូនតទៅ ហើយដល់ ចូលដល់ ចូលទៅជិត កាន់យក បប្បាសអង្អែល អាស្រ័យ នូវជម្លោះ នូវការប្រកួតប្រកាន់ នូវការប្រកាន់ទុស នូវកាវ ទាស់ខែង នូវការប្រណាំងប្រជែង ដោយខ្លួនឯង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ថា) ជននោះ វើមងដល់នូវការទាស់ខែង ក្នុងលោកតទៅ យ៉ាងនេះខ្វះ ។ ពុលមេ ចូញវិយូហសុត្តន៍ទេ្លោ អ៩វា អញ្ហេន ទុន្ត្ទី វា នេន សន្ធី ភាល ហំ ភា ហេ តំ ភណ្ឌនំ ភា ហេ តំ វិក្ត ហំ ភា ហេ តំ វិវា នំ ភា ហេ តំ មេ ដ កំ ភា ណ្ឌនំ ភា ហេ តំ វិក្ត ហំ ភា ហេ តំ វិវា នំ ភា ហេ តំ មេ ដ កំ ភា ហេ តំ ន ត្រំ នា មំ ដ ម្មវិន យំ អា ជា នា សំ ។ បេ ។ នំ ត្វេ. សេ ហំ ស សេ មហោ សំ តំ ដ វិម្ប៌ា ទុន្តំ សោ លោ កា ស្ម័ វិវា ឧ មេ តំ ។

(৮៧៩) មិត្វាន សញានិ វិនិចួយនើត វិនិច្ឆិយា វុទ្ធន្និ ទ្វាសដ្ឋី និដ្ឋិកតានិ ។ សញា វិនិច្ឆិតនិដ្ឋិយោ មិត្វា ខនិត្វា មរិទ្ធនិត្វា ៨មិត្វា ខ៨មិត្វា វិនោនិត្វា ព្យន្តីការិត្វា អនកាវង្គមេត្វាតិ មិត្វាន សញានិ វិនិច្ជយានិ ។

លែហភា ឧ គឺភាហរ ខ្លួង នារុក្តា កំធមរ ឧ (obd) ១ គឺពាភា លិក្ករ៍ ឧ គឺពាភា ឧ ឈ្លួក ឧ គឺពាភា នំលា ក្តិរ៉ុ ២ គឺពាភា កំធមរ ឧ គឺពាភា នំ ៧ ភិក្តា ពាយ គឺនហ៍ ១ឧភា ឧ គេនាំសំ ១ឧភា ឧ លោកេ ក្តីសមពមា ឧ គេលា ក្តី ក្រាមសន្តិ ។

ព្ភឡវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑៤

មួយទៀត (បុគ្គលនោះ) តែងធ្វើជម្លោះ ធ្វើសេចក្តីប្រកួតប្រកាន់ ធ្វើសេចក្តីប្រកាន់ខុស ធ្វើកាទោសខែង ធ្វើការប្រណាំងថ្រដែង ជា មួយទឹងវាទៈនៃជនដទៃ តទៅ ថា អ្នកមិនចេះធម្មវិន័យនេះទេ ។ បេ ។ ឬបើអ្នកអាច ចូរអ្នកដោះស្រាយចុះ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ជន នោះរមែងដល់នូវការទាស់ខែង ក្នុងលោកតទៅ យ៉ាងខេះខ្វះ ។

(២៧៩) ពាក្យថា ជនលះបន់នូវវិនិច្ច័យទំងត្លួង សេចក្តីថា ទិដ្ឋិ ៦៤ លោក ហោថា វិនិច្ច័យ ។ ជនលះបង់ លះលែង លះ ចោល កំចាត់បង់ កំចាត់បន់ស្រឡះ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យ មានបែបភាពត ទៅទៀត នូវទិដ្ឋិដែលខ្លួនវិនិច្ច័យទំងអស់ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) ជនលះបង់នូវិនិច្ច័យទំងត្លួង ។

(២៤០) ៣ក្យថា ជនរៅមងមិនធ្វើជម្លោះក្នុងលោក សេចក្តី ថា វេមងមិនធ្វើជម្លោះ មិនធ្វើសេចក្តីប្រកួតប្រកាន់ មិនធ្វើសេចក្តីប្រ កាន់ទុស មិនធ្វើសេចក្តីពាស់ខែង មិនធ្វើនូវសេចក្តីប្រណាំងប្រជែង ។ សមដូចព្រះតម្រាស់នេះ ដែលព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា ម្នាលអគ្គិ. វេសនេ្រ: តិត្តុដែលមានចិត្តផុតស្រឡះ យ៉ឺងនេះហើយ វេមងមិន ពោលប្រកាន់ជាមួយបុគ្គលណាមួយ មិនជដែកជាមួយបុគ្គលណាមួយ និយាយតែពាក្យណា ដែលគេនិយាយក្នុងលោកនោះ តែមិនប្រកាន់ ។ បុត្តលំដំពេ ខុទ្ធតំពេះឲ្យ មពាតិទ្វេណេ ជីត្តូនំ សន្តោ នេះ មាណាវៅ ទោសោ ខុក្តលោ ជីវៅ ជាតុ ជន្តុ ឥទ្ទក្ខ មនុដោ ។ លោកេនំ អចាយលោកេ មនុស្សលោកេ នេះលោកេ ខន្ធ្ លោកេ នាតុលោកេ អាយតនលោកេនំ ន មេឌតំ ភ្ជាំវុតេ ជន្តុ លោកេ ។ តេនាមា អកអ វិនិច្ឆយេ ឋត្វា សយំ មមាយ ឧទ្ធុំ សោ លោកស្មឺ វិវានមេនំ ម៉ាត្វាន សញ្ជានិ វិនិច្ឆយានិ ន មេឌតំក្វេវុតេ ជន្តុ លោកេតំ ។

669

។ ទា្ធទសមោ ក្លឡវិយូហសុត្តនិទ្ទេសោ និដ្ឋិតោ ។

សុន្តត្ថបិដា ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

៣ក្យថា ជន បានដល់សត្វ នរៈ មាណព បុរស បុគ្គល ជនមានដំរិត ជនមានជាតិ ជនផ្នកកើត ជនទៅដោយឥន្ទ្រិយ ជនអ្នកកើតអំពីមនុស្ស ។ ៣ក្យថា ក្នុងលោក គឺក្នុងអបាយលោក មនុស្សលោក ទៅលោក ទន្ធលោក ណតុលោក អាយគនលោក ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជនរមែងមិនធ្វើនូវជម្លោះ ក្នុងលោក ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

> ជននោះតាំងនៅក្នុងវិនិច្ច័យ ប្រមាណយកដោយទូន ក្ ឯនហើយ វមែងដល់នូវការទាស់ទែង ក្នុងលោកតទៅ ជនលះបង់នូវវិនិច្ច័យទាំងពួង វមែងមិនធ្វើ នូវជម្លោះ ក្នុងលោក ។

> > ចច់ ចូឡវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ๑)» ។

តេវេលមោ មហាវិយូហសុត្តតិទ្ទេណេ (២៤០) យោគេខំទេ ខំដំចរំពុសាលា ននេះ សទុក្ខំ បកនយក្ខំ(^๑) សត្វេរ នេ ខ្មែរមន្ទានយន្តិ หเย่า ยณิ่งหยุ่า ณรอิ ลฐ ๆ (២៥၉) លោយចូរធន្ទឹងស្រុំសំសាលន៍ លោយខេត្ត សក្វេន សព្វំ សព្វដា សព្វំ អសេសំ និស្សេសំ បរិយានាយវចនមេន៍())យោកច័ត៍។ និដ្ឋិចវិព្វសានាតំ សន្តេកោ សមណញ្រហ្មណា និដ្ឋិកតិកា តេ ទ្វាស. ដ្ទំហ និដ្ឋកតាន អញតរញតវិ និដ្ឋកតំ កហេត្វា ၾက္က တေရာ စက္တိုရာ စာစမိဳရာ မကိမ္နီးမိဳရာ မကာယ សតាយ និដ្តិយា សេន្តិ សំសេន្តិ អាសេន្តិ ចាំសេន្តិ។ យដា អាតារិតា វា ឃបេសុ សេន្តិ សាមត្តិតា ក់ អមត្តីសុ សៃខ្លុំ សតាំលេសេ កំ តាំលេសេសុ រុសខ្នំ វារុតេរ **ម**ទើយេ ស្តេហាណ្រសិលា ឧដ្ឋកតំកា តេ ទាសដ្ឋិយា ឧដ្ឋកតានំ អញតរញតរំ နိဳင္ဆီ က က ေရာ ေ နင္လ က ေ က ေ က ေ က ေ က ေ ម. សច្ចន្និ ច វារយន្ដិ។ b ម. បរិយាទ័យនវចនមេតំ ។

មហាវិយុបាសុត្តតិទ្ទេ ទី ១៣

(២៨១) (ព្រះពុទ្ធនិម្មិតត្រាស់សូរថា) ពួកសមណ្យាហ្មណ៍ ណាមួយត្រាំនៅក្នុនទិដ្ឋិ តែផសំដែងថា ពាក្យនេះឯង ដា ពាក្យពិត តើសមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងអស់នោះ ខឹងនាំមកន្លុវ ពាក្យនិន្ទាតែម្យ៉ាន៍ថ្ម ថ្មក៏បានពាក្យសរសើរក្នុងហេតុនោះដែរ ។ (៤៨៤) អធិប្បាយពាក្យថា ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ណាមួយ ត្រាំ នៅក្នុន៍ទិដ្ឋិ ពាក្យថា ណាមួយ គឺ គ្រប់ពំងមស់ សព្វពំងមូល មិន សេសសល់ ឥតសេសសល់ ពាក្យថា ណាមួយ នេះជាពាក្យអស់ វលីង ។ ពាក្យថា ត្រាំនៅក្នុងទិដ្ឋិ សេចក្តីថា មានសមណព្រាហ្មណ៍ ពួកមួយ ជាអ្នកលុះក្នុងទិដ្ឋិ សមណញ្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ កាន់ កូច-តាន់ ប្រកាន់ ស្តាបអង្អែល ប្រកាន់ស្អិត បណ្តាទិដ្ឋិ ៦២ នូវទិដ្ឋិណាមួយ ហើយនៅ នៅរួម នៅទូទៅ នៅត្រាំ ក្នុងទិដ្ទិរបស់ខ្លួន ៗ ពូក ជនអ្នកគ្របគ្រងផ្ទះក្តី វមែងនៅក្នុងផ្ទះ ពួកភិក្ខុអ្នកត្រូវអាបត្តិក្តី វមែង នៅក្នុងអាបត្តិ ពុក្ខជនមានកំលេសក្តី តែងនៅក្នុងកំលេស យ៉ាងណា មិញ មានសមណ្យញហ្មណ៍ពួកមួយ ជាអ្នកលុះក្នុងទិដ្ឋិ ក៏យ៉ាងនោះដែរ សមណត្រាហ្មណ៍ពំងនោះ កាន់ ក្លូចកាន់ ប្រកាន់ ស្ទាបអង្អែល

សុត្តត្ថបិដកេ ខុទ្ទពតិកាយសុរុ មហាតិទ្ទេសោ អភិនិវិសិត្វា សតាយ សតាយ និដ្ដិយាវសន្តិ សំវសន្តិ អាសន្តិ ចរិសេន្តិតិ យេកេចំទេ និដ្ឋចរិត្តសាល ។ (២៤៣) ឥនមេវ សច្ចន្តិ ចកនយន្តិតំ សស្សតោ លោកោតន៍ទៅ សទ្ធុំ មោឃមញ្ញន្តំ វិនន្តុំ កាខេន្ត្ ភណត្តិ នីមយត្តិ ហេហវត្តិ អសស្បតោ លោកោ ។ ខេ។ នៅ ហោតិនន ហោតិ តថាកតោ បរមូ-វណា ឥនមេរ សទ្ធុំ មោឃមញត្តំ វនត្តំ កាមេត្តំ ភណត្តំ និមយត្តំ ហេមារត្ត័ត៍ ឥនមេរ សទ្ធត្តំ មវានយត្តំ។ (៦៨៤) សាចាំ នៅ ឆ្នំលុខភ្លេខទាន សាចាំ សេ (១៦៨) សមណ្យញញ្ញណា និត្តទៅ អន្វេត្តិ កាហទៅ អន្វេត្តិ អភិត្តមេវ អន្វេន្តិ សត្វេ និភ្នំតាយេវ ហោត្តំ ករហិតាយេវ ហោត្តំ អក់ត្តិតាយេរ ហោត្ត័តំ សត្វេរ តេ តិត្តមន្ទាន-

យត្តំ ។

ស្តត្តនុបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហាន់ទួស ប្រកាន់ស្អិត បណ្តាទិដ្ឋិ ៦៤ នូវទិដ្ឋិណាមួយ ហើយនៅ នៅរួម នៅ ទួទៅ នៅត្រាំ ក្នុងទិដ្ឋិរបស់ខ្លួន ៗ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ស្ទូវថា) អ្នកសមណត្រាហ្មណ៍ណាមួយ ត្រាំនៅក្នុងទិដ្ឋិ ។

(២៨៣) ពាក្យថា តែផលំដែងថា ពាក្យនេះឯង ជាពាក្យពិត គ តែងពោល លំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃងថា លោកទៀង ពាក្យ នេះឯងពិត ពាក្យដទៃជាមោយៈ តែងពោល លំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃងថា លោកមិនទៀង ១បេ១ សត្វស្លាប់ទៅ កើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែន ពាក្យនេះឯងពិត ពាក្យដទៃជាមោយៈ ហេតុ នោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ស្ងួរថា) តែងសំដែងថា ពាក្យនេះឯងជាពាក្យពិត ១

(២៨៤) ពាក្យថា តើសមណ្ឌពាហ្មណ៍ទាំងអស់នោះ នឹងនាំមក នូវពាក្យទិន្ទាតែម្យ៉ាងថ្ម សេចក្តីថា តើសមណ្ឌពាហ្មណ៍ទាំងអស់នោះ នឹងនាំមកនូវនិន្ទា នាំមកនូវពាក្យតិះដៀល នាំមកនូវការសរសើរតែម្យ៉ាង គឺសមណ្ឌពាហ្មណ៍ទាំងអស់នោះ ជាអ្នកត្រូវគេនិន្ទា ត្រូវគេតិះដៀល ត្រូវគេមិនសរសើរតែម្យ៉ាងថ្ម ហេតុនោះ (ឲ្រត់ត្រាស់សួរថា) តើ សមណ្ឌពាហ្មណ៍ទាំងអស់នោះ នឹងនាំមកនូវពាក្យទិន្ទាតែម្យ៉ាងថ្ម ។

តេរសទសមោ មហាវិយូហសុត្ថនិទេសោ (២៨៥) អយោ មសំសមរ្តិ លកឆ្នំ តត្តាតំ តត្ត សតាយ និដ្ឋិយា សតាយ ទន្និយា សតាយ រុខំយា សភាយ លន្ធិយា ខសំសំ ដោមនំ គាំត្ត័ វណ្ណាញារិតំ លកខ្លំ ខេតិលកខ្លំ អនិតចុន្ត័(0) វិន្តន័តំ អដោ បសំស. ម្យ៍ លក ឆ្លំ ត ត្ថ ។ តេជា ហា សោ ឆំម្មំតោ យេកេះ ខំខេ ខំខ្មុំទាំពុសានា ឥនមេរ សច្ចត្តិ ចាវានយត្ថិ សាល់ នេ ខ្លុំមន្ទានយន្តំ អដោ មសិសម្បី លកខ្ថិ តត្តាតិ ។ (២៨១) អញ្ជំ ស រាន ច អ លំ ស មាយ ខ្ញុំថា នំលាង ស្រុងកំ មនុ រាយនារបស្រ ច រូបខាន ទេមាភិបស្ស៍ អាវាឧតុម្ម័ ។

មហាវិយូអេសុត្តតំទេ្មស ទី ១៣

(២៨៥) ពាក្យថា ឬក៏បាននូវពាក្យសរសើរ ក្នុងហេតុនោះដែរ សេចក្តីថា ឬក៏បាន បានចំពោះ បានប្រាកដ តែងបាន នូវពាក្យ សរសើរ ពាក្យសើច កិត្តិសព្ទ ពាក្យនាំមកនូវសេចក្តីសរសើរ ក្នុង ហេតុនោះ គឺ ក្នុងទិដ្ឋិរបស់ទូន ក្នុងសេចក្តីគួររបស់ទូន ក្នុងសេចក្តី ពេញចិត្តរបស់ទូន ក្នុងលទ្ធិរបស់ទូននោះដែរ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ សួរថា) ឬក៏បាននូវពាក្យសរសើរ ក្នុងហេតុនោះដែរ ។ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធនិម្និត ត្រាស់សួរថា

ពួកសមណញាហ្មណ៍ណាមួយ ត្រាំ នៅក្នុងទិដ្ឋ តែងសំ-ដែងថា ពាក្យនេះឯង ជាពាក្យតិត តើសមណញាហ្មណ៍ ទាំងអស់នោះ នឹងនាំថកនូវពាក្យនិន្ទាតែម្យ៉ីងឬ ឬក៏ពុន នូវពាក្យសរសើរ ក្នុងហេតុនោះដែរ ។ (២៤៦) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ផលគឺសេចក្ដីសរសើរ នុំ៖ មានបន្តិចបន្តួច មិនអាចដើម្បីស្ងប់ម្ងាប់ពុន េ តថាគត ពោលនូវផលនៃវិវា៖ ថាមាន ២ ប្រការ បុគ្គលកាលឃើញ ពោសនេះ ហើយឃើញច្បាស់នូវព្រះទិត្វាន ជាភូមិមិន មានវិវាទ ជាទីក្បេមក្បាន្ត វេមែនមិនពាស់ខែង េ ។

(৮៨៨) នុវេ វិវានស្ស ដលាន ឲ្រូខីតិ និដ្ឋិភាល-មាស្ស និដ្ឋិភណ្ឌានស្ស និដ្ឋិវិក្កមាស្ស និដ្ឋិវិវានស្ស និដ្ឋិមេឧកស្ស ខ្លេ ដលានិ យោង ៨យមរាជយោ ហោតិ លាភាលាភោ ហោតិ យសាយសោ ហោតិ

ບົ້ນສຣູ້ អບງເສັ້ນສັຊຍສັ້ນສິ່ເປາສັ້ນສິ လာဗကိ ၿဲး ေရးကို ၿဲး ဗ်ာန္ရကိ ၿဲးနွဲ့ မဗျိ မ်ာ នោសស្បូ សមាយ មោពស្បូ សមាយ តោជស្បូ នចយលស្ប៍ ឧត្តសប្រនព្រសស្ប៍ នស្បាយ ទទួលស្ប មាលាល សារជួញសារ នុងសារ សារដ៏សារ សានសារី អត៌មានស្បូ មនុស្ស បមានស្បូ សព្វត្តិលេសានំ សព្វឌុច្ធវិតានំសព្វឧរថានំសព្វថវិឌ្យាមានំសព្វសត្តា-ទានំ សព្វាតុសលាភិសផ្ខារានំ សមាយ នុទសមាយ ိုဂေလႀက ဗွယ္ကေလ ရန္မာဖူးက ရန္မာဂါက ရန္မာကို ဖို-យានិអច្យំ ហិ រនៃ ធ អលំ សមាយ ។

តត្រូន្តចំដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ

សុត្តន្តបិជា ខុទ្ទពទិ៣យ មហាទិទ្ទេស

(២៤៧) អធិប្បាយពាក្យថា ផលគឺសេចក្ដីសរសើរនុះ មានបន្តិច បន្តួច មិនអាចដើម្បីស្ងប់ម្ងោប់បាន េ ត្រង់ពាក្យថា ផលគឺសេចក្ដី ផលនុះ ថោក ផលនុះលាមក ផលនុះ អាក្រក ផលនុះ សួច ស្ត្រើង ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ផលទុះមានបន្តិចបន្តួច ។ ពាក្យថា មិនអាចដើម្បី រច្ចាប់បានទេ គឺមិនអាចដើម្បីរច្ចាប់កគៈ ដើម្បីរច្ចាប់ទោស: ដើម្បីរច្ចាប់ មោហៈ ដើម្បីរម្ងាប់កោធៈ ដើម្បីរម្នាប់ ដើម្បីស្លប់ស្ងាត់ ដើម្បីរលត់ ដើម្បីលះបង់ ដើម្បីគ្របសង្កត់ នូវ១បនាហៈ មក្ខៈ បទ្យាសៈ ឥស្យា មច្ចវិយៈ មាយា សាឋេយ្យៈ ៥ម្ភៈ សាវម្ភៈ មានះ អតិមានះ មទៈ បមាទៈ តិលេសទាំងពា្លង ទុច្ចរិតទាំងពា្លង សេចក្តីត្រលៃត្រវាយទាំងពា្លង សេចក្តីក្តៅក្រហាយទាំងពូង សេចក្តីអន្ទុះអន្តែងទាំងពូង អកុសលាភិ $\boldsymbol{\mathcal{N}}$ ផ្លូវទោំងតា្លង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រា $\boldsymbol{\mathcal{N}}$ ថា) ផលគឺសេចក្ដីសរសើរនុះ មានបត្តិចហត្តថ មិនអាចដើម្បីស្ងប់ទោប់បាន ទេ ។

(២៨៤) ពាក្យថា តថាគតពោលនូវផលនៃវិវាទ ថាមាន ២ ប្រការ គឺតថាគតពណ៌នា ប្រាប់ សំដែង បញ្ចត្ត ផ្តើម បើក ចែក ធ្វើឲ្យកក់ ប្រកាសថា ជម្លោះ ច្រោះ ទិដ្ឋិ ការប្រកាន់ ញោះ ទិដ្ឋិ ការទាស់ ខែជញ្រោះ ទិដ្ឋិ ការវិវាទ ញោះ ទិដ្ឋិ ការបែកខែកញោះ ទិដ្ឋិ វមែងមានផល ២ ប្រការ គឺការឈ្នះ នឹងការចាញ់ លាក់នឹងឥតលាក យស់នឹងឥតយស

ຍຸຄາເບຍີ່ຍະເບຍີ່ມີກຍໍ້ໂກເລີຍີ່ ຊຸຄາລັດຈາກຍີ បតាសេម័ត៍ នុវេ វិវានស្ប ដលាន ត្រមំ ។ (២៤៩) សនម្បី និស្វា ន វិវានយេខានិ សនម្បី និស្វាតិ វិភាវយ៍ត្វា វិភ្វន៍ តាត្វា ឧដ្និតាលហេសុ ឧដ្ឋិតណ្ឌូ ជេសុ និដ្ឋិវិក្តហេសុ និដ្ឋិវិវានេសុ និដ្ឋិមេខកេស្វតិ រវតទ្បី ខ្មែរ ។ ឧ វិភនយេះទំនំ ឧ គេលហំ គារយុ ្រន ບູບນາກ ລໍດຳ ລັບພາກ ຕິຊຳ ລັບພາກ ລິຜູດ ន មេខតំ ការយ្យ កាលហភណ្ឌូនវិត្តហរិវានមេខតំ စင္စာကားရဲ့အေးကာင္စိုင္ရမိုင္ရာ အေျပာကားရဲ့ ကေလး តាលមាកណ្ឌនវិត្តមាវិវាន**មេខតា** អាវតោ H 551 rian ဗင်္ဆrian ခ်က္ခုတ္တ ခ်ိဳလျှးမှာ(°) reျမှုးရွာ ឧ. បដិនិស្សដ្ឋោ ។ ម. និស្សដ្ឋោ ។

តេរសមោ មហាវិយូហៈបុត្តនិទ្ទេសោ ခ်ိဳက္အစမ်ိဳးမား ကောင်္စမာမို ကောင်္စ မောင်္စမားများ အေမဒက္ရှိ ဟောက် နံးချင်္ခို ဟောက် မဒုဒယဗျင်္ခဏီ ဟောဆို အချွာဆိုခ်က္ချာဆို ဟောဆို အချကဆိုကေဆာ ဟောဆို ၅ អ៩វា តំ តម្មំ នៃយេសំវត្តន៍ តំ តិរច្ឆាន យោនិតា សំវត្ត-នំតំ ខំត្តាំសយ័តសំវត្តនំគន្តំ ព្រម អាចំត្វាម នេសេម

6000

មហាវិយូហសុត្តតិទេ្ទស ទី ១៣

និន្ទាទឹងសរសើរ សុទនឹងទុក្ខ សោមនស្សនឹងទោមនស្ស ៣រម្មណ៍ជាទី ច្រាថ្នានឹងមិនជាទីប្រាថ្នា សេចក្តីអាណិតនឹងការថ្នាំងថ្នាក់ ជួរចិត្តនំងតឹង ចិត្ត ការត្រេកអរនឹងក្រេវក្រោធ មក្លឹងទៀត អំពើនោះ ជាអំពើប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីនវក ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីកំណើតសត្វតិវិច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី ប្រេតវិស័យ ហេតុនោះ (ខ្លង់ត្រាស់ថា) តថាគតពោលនូវផលនៃវិវាទ ថាមាន ២ ប្រកាវ ។

(២៨៩) អធិប្បាយពាក្យថា បុគ្គលកាលឃើញពេសនេះហើយ វមែងមិនទាស់ខែងខេ ត្រង់ពាក្យថា ឃើញពេសនេះ គឺឃើញ ដួប ថ្វឹង ពិចារណា ធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ ធ្វើឲ្យប្រាកដ នូវទោស ក្នុងដម្លោះ ព្រោះទិដ្ឋិ ក្នុងការប្រកាន់ព្រោះទិដ្ឋិ ក្នុងការទោស់ខែងព្រោះទិដ្ឋិ ក្នុងការ វិវាទញោះទិដ្ឋិ ក្នុងការបែកខែកញោះទិដ្ឋិនេះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ឃើញនូវទោសនេះ ។ ពាក្យថា វមែងមិនទាស់ខែងទេ គឺរមែងមិនធ្វើ នូវដម្លោះ មិនធ្វើនូវការប្រកាន់ មិនធ្វើនូវការទាស់ខែង មិនធ្វើនូវការវិវាទ មិនធ្វើនូវការបែកខែក គឺលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិតាស ដល់នូវការមិន កើតមាននូវជម្លោះ នូវការប្រកាន់ ខ្ញុះការទាស់ខែង នូវរិវាទ នឹងការបែក ខែក ជាអ្នកឆ្វាយ វៀរបង់ ដៀសវាង ឃាតចេញ លោស់ចេញ រួចស្រឡះ

606 សុត្ថន្តបំដំពេ ខុទុតនិកាយស្បូ មហានិទេ្ទសោ រនេះ ទៀនស្អា ន ភ្នៃ នេះ ។ (৮៩០) ទេមាភិបស្ស៍ អាវាឧកុម្មត្តំ អាវាឧកុម្ម័ រុច្ខត័ អមតនិត្វានំ យោ សោ សត្វសន្ទារសមថោ សត្វចតិប្ប. ដំនិស្សក្តោ គណ្ឌូត្តាយោវិភាគោ និភោនោ និត្វានំ ។ រាតំ អាំវាឧកុម្មុំ ទេខតោ តាណាតោ លេណាតោ សរណេតោ អភយតោ អទ្ទុតតោ អមតតោ ជំពាជតោ បស្សន្តោ ឧត្ទន្លោ ចំហោតេនោ ខំជ្យាយនោ ខុមមវិត្តាតោន ទេមាភិបស្ប៍ អភិជនកុម្ម័ ។ គេនាហ ភកវា អច្យំ ហិ រនៃ ន អលំ ស មាយ នុ៧ វិកឧស្ស ឧលាន ត្រូទិ រាឌសូ ច ហ៍មនា ពីអនាត ទេមាភិបស្សំ អវិវាឧភុម្មឆ្នំ ។

សត្ថន្តបំដាត ខុទ្ទពតិតាយ មហាតិទ្ទេស

ព្រុសចេញ ចាតដម្លោះ ចាតការប្រកាន់ ចាតការពាស់ខែង ចាតវិវាទ នឹងការបែកខែក តែងនៅដោយចិត្តដែល ប្រាសចាកដែនគឺតំលេស ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលកាលឃើញពោសនេះហើយ វមែងមិន ពាស់ខែងខេ ។

[២៩០] ពាក្យថា ឃើញច្បាស់នូវព្រះទិត្វាន ជាភូមិមិនមានវិវាទ ជាទីក្សេមក្សន្ត អធិប្បាយថា អមគនិត្វាន ហៅថា ភូមិមិនមានវិវាទ បានទាង ការរម្ងាប់សង្ខ្លារទាំងពួង ការលះបង់ទបធិទាំងពួង ការអស់ គណ្ណ ការប្រាសចាកកគ: ការរលត់ទុក្ខ និត្វាន ។ បុគ្គលកាលឃើញ ប្រទះ រមិលមើល សំឡឹងមើល ពិនិត្យមើល នូវភូមិមិនមានវិវាទនុះ ថាជាទីក្សេមក្សន្ន. ជាទីពំនាក់ ជាទីជ្រកកោន ជាទីរពួក ជាទីមិន មានក័យ ជាទីទៀងទាត់ ជាទីមិនស្លាប់ ជាទីមិនមានកិលេសជាគ្រឿង ចាក់ស្រេះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ឃើញច្បាស់នូវព្រះនិត្វាន ជាភូមិមិនមានវិវាទ ជាទីក្សេមក្សន្ត ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

ផលគឺសេចក្តីសរសើរនុះ មានបន្តិចបន្តួច មិនអាចដើម្បីទ្រាប់ ជាន េតថាគតពោលនូវផលនៃវិវាទថាមាន៤ប្រការ បុគ្គល កាលឃើញ ពេសនេះ ហើយ ឃើញច្បាស់នូវ ព្រះនិត្វាន ជា ភូមិមិនមានវិវាទ ជាទីក្យេមក្យាន្ត វេមេងមិនទាស់ខែង េ ។

(៤៩០) យាគាច់មា សម្មតំយោ() មុខ្ពុជា សញាវ រៀតា ន នុ ខេតិ វិន្ទា^(b) မအိရကာ၊ မော နရက္က မောင်ရက္က នំដេ សុតេ ទន្នំមកុទ្ធមានោ ។ (၆๙७) ဟာကာဗ်ာ မဋ္ဌဆိုးဟာ ဗုဒ္ဓဆိုးစ် ဟာ. តាខ័ត៌ សក្វេន សត្វំសត្វថា សត្វំ អសេសំ នំស្បូសំ បរិយាធាយវេចនេះមេតំ យាភាព័ត៌ ។ សម្មតំយោត សម្មតិយោ ខ្លែឆ្លំ ខាសដ្ដី និដ្ឋិកតាឆំ(^m) ។ មុខ្លាត់ បុដ្ដជេញ ៨ និតា ភ តា សម្មតិយោត មុដ្ឋា ។ ဗုမ္မအအား အစာ ဆိုန်နာ ကို နာ လမ္မာ့စီး ဟာစီ ဗုမ္မန္မာ စီ យាតាចំមា សម្មតិយោ ឬដុំដា ។ (២៩៣) សញាវ បតា ន ទ ខេតិ វិន្ទាតិ វិន្ទា វិជ្ជាកតោ ញាណី វិភាវី មេជាវី សញាវ ឧ)តា និដ្ឋិសម្មតំយោ នេតិ ន ។ ខេតិ ន ។ ។ ទត្តិ

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្ថនិទេ្តសោ

មហាវិឃ្ហេសត្ថនិទេស ទី ១៣ (២៩១) សម្មតិទាំងឡាយណាមួយ ដែលកើតអំពីបុថុដ្ជន អ្នក ជ្រាដូវមែងមិនប្រកាន់នូវសម្មតិទាំងអស់ ទុះទេ (ព្រោះ) លោកមិនមានធម៌ជាគ្រឿងប្រកាន់ មិនធ្វើសេចក្តីចូល ចិត្ត ក្នុងអារម្មណ៍ដែលខ្លួនឃើញហើយ ព្ភហើយទេ ធ្វើម្តេច នឹងដល់នូវធម៌ជាគ្រឿងប្រកាន់ ៗ

(២៩២) អធិប្បាយពាក្យថា សម្មតិទាំងឲ្យាយណាមួយ ដែលកើត អំពីបុថុដ្ឋន ត្រង់ពាក្យថា ណាមួយ គឺ គ្រប់ទាំងអស់ សព្វទាំង មូល មិនសេសសល់ ឥតសេសសល់ ពាក្យថា ណាមួយ នេះជា ពាក្យអស់លើង ៗ ពាក្យថា សម្មតិទាំងឲ្យាយ គឺ ទិដ្ឋិ ៦២ លោកហោ ថា សម្មតិទាំងឲ្យាយ ៗ ពាក្យថា កើតអំពីបុថុដ្ឋន គឺសម្មតិទាំងនោះ កើតអំពីបុថុដ្ឋនទាំងឲ្យាយ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា កើតអំពីបុថុដ្ឋន ៗ ឬថា សម្មតិទាំងនោះ កើតហើយអំពីជនផ្សេង ៗ ដ៏ច្រើន ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា កើតអំពីបុថុដ្ឋន ហេតុនោះ (ខ្វែត់ត្រាស់ថា) សម្មតិទាំង ឲ្យាយណាមួយ កើតអំពីបុថុដ្ឋន ៗ

(២៩៣) ពាក្យថា អ្នកប្រាជ្យមែនមិនប្រកាន់នូវសម្មតិទាំងអស់ទុះ ទេ គឺអ្នកប្រាជជាអ្នកដល់នូវវិជា មានញាណ មានប្រាដ្រភ្វឺច្បាស់ មាន ប្រាជ្ញាជាគ្រឿងកំបាត់កិលេស មិនដល់ មិនចូលទៅជិត មិនចូលទៅក

ර් ස් භ

សុត្តបំដែរ ខុទ្ចាណិយស្ស ២៣សិទ្ទេសោ ឧ កណ្តាតិ ឧ បរាមសភិ នាភិធិវិសត័តិ សញាវ វាតា
န နေျဖေးဆို ကြီးနှာ က
(၉५၉) မခ်ရားကား လော ဒီရက္က မေးရာက္ခံ နေရာ
យោនិន្ទេ នុមយាតណ្តូមយោ ចនិដ្ឋមយោ ច ។មេ។
អយំ តណ្ឌូ ហោ ។ ខេ។ អយំ និដ្ឋបយោ ។ តស្ប
តណ្ដូចយោ ចហ័នោ ឧដ្ឋមយោ ចដ៏និស្សដែ្ឋា តណ្ដូច.
យស្ប មហិនត្តា និដ្ឋមយស្ប មដិនិស្បដ្ឋត្តា អនុមយោ
ဗုန္ဂးလာ အီ ၂ဗိ ေဒေယျ ေဒ ့အေႏ င္မယ္ပု အ ႏက္သာယ္မ
បរាមសេយ្យ អភិនិវិសេយ្យ អត្តា មេតិ ។ កើ វេឩនំ
តំ សញុំ តំ សង្ខាប តំ វិញាណំ តំ កតំ តំ ញ
ឧបមត្ត តាំ មដលន្ធ្វី តាំ ភាំ តាំ សំសារំ តាំ រដំ

សុត្តនូបិជក ខុទ្ទកនិ៣យ មហានំទ្ទេស

មិនប្រកាន់ មិនស្លាបអង្គែល មិនប្រកាខ់ស្អិត នូវសម្មតិគឺទិដ្ឋិទាំងអស់ នុះទេ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកប្រាជួរមែងមិនប្រកាន់ នូវសម្មតិ ទាំងអស់នុះទេ ។

(២៩៤) អធិប្បាយពាក្យថា លោកមិនមានធម៌ជាគ្រឿងប្រកាន់ ធ្វើ **ម្តេចនឹងដល់នូវធម៌ជា គ្រឿ**ងប្រកាន់ ត្រង់ពាក្យថា ធម៌ជា គ្រឿងប្រកាន់ ចានដល់ ធម៌ជាគ្រឿនប្រកាន់២ ហេំង គឺ ធម៌ជាគ្រឿនប្រកាន់គឺតណ្ហាទ ធម៌ជាគ្រឿងប្រកាន់គឺទិដ្ឋិ ១ ។ បេ ។ នេះធម៌ជាគ្រឿងប្រកាន់គឺគណ្ហ **។ បេ ។ នេះធម៌ជា គ្រឿ**ងប្រកាន់គឺទិដ្ឋិ ។ បុគ្គលនោះ លះបង់ធម៌ជា គ្រឿងប្រកាន់គឺតណ្ហា លោស ចោលធម៌ជា គ្រឿងប្រកាន់គឺទិដ្ឋិ បុគ្គល មិនមានធម៌ជាគ្រឿងប្រកាន់ ព្រោះលះបង់ធម៌ជាគ្រឿងប្រកាន់គឺតណ្ហា *ក្រោះលោស*ចោលធម៌ជាគ្រឿប្រកាន់គឺទិដ្ឋិ គប្បីចូលទៅជិត ចូលទៅវក ប្រកាន់ ស្តាបអង្អែល ប្រកាន់ស្អិត ខ្លុវរូបថាជា ទូនរបស់អញដូចម្តេចកើត ។ តហ្វីចូលទៅជិត ចូលទៅរក ប្រកាន់ ស្ទាបអង្គែលប្រកាន់ស្អិត នូវវេទនា **ដូចមេចកើត នុវស**ញាដូចមេចកើត នុវសង្ខារដូចមេចកើត នុវវិញាណ ដូចមេចកើត នុវគតិដូចមេចកើត នុវទបបតិដូចមេចកើត នុវបដិសន្និដូច ម្តេចកើត នូវភពដូចម្តេចកើត នូវសង្សារដូចម្តេចកើត នូវវដ្តៈដូចមេចកើត

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្តនិទេ្ត:សា ိဳ လေယြက်နား မန္နာစားယား လော အစာယီ ကော် ဗေယ၂ 🤊 (២៩៥) និដ្ឋ សុ គេ ទន្លិមតុពុទាលេត និដ្ឋ វ ឧដ្ឋសុធ្វិយា វា សុ នេវា សុ នសុធ្វិយា វា មុ នេវា មុន. សុន្ធិយា វា ទន្តំ អតុពុទានោ ធន្តំ អតុពុទានោ ថេមំ អតុត្វមានោ nត់ អតុត្វមានោ អជនយមានោ អស. ពួនយមានោ អនិត្តនួយមានោ នាភិនិត្វនួយមានោភិ ខ្មែរដ្ឋ សុ តេ ទ ឆ្នំ មកុ ព្វ មា នេ ។ តេ នា ហ កកក យាតាខំមា សម្មតិយោ ខ្យុដ្ឋា សញាវ វាតា ន ទ ខេតិវិន្ទា မင္စိရက္က အေရာက္က အေရာက္က အေရာက္က និដ្ឋ សុគេ ទន្តំមកត្ថមាភេន ។

មហាវិយូហសុត្តនិទេ្ទស ទី ១៣

ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) លោកមិនមានធម៌ដាគ្រឿងប្រកា<mark>ន់ ធ្វើម្ដេច</mark> នឹងដល់នូវធម៌ដាគ្រឿងប្រកាន់ ។

(៩៩៩) ពាក្យថា មិនធ្វើនូវសេចក្តីចូលចិត្ត ក្នុងអារម្មណ៍ដែល ទូនឃើញហើយ ព្ភហើយ េ គឺមិនធ្វើសេចក្តីចូលចិត្ត មិនធ្វើសេចក្តី ពេញចិត្ត មិនធ្វើសេចក្តីស្រឡាញ់ មិនធ្វើ មិនឲ្យកើត មិនឲ្យកើតព្រម មិនឲ្យលូតលាស់ មិនឲ្យដុះដាល ទ្បើន នូវតម្រេកក្នុងអារម្មណ៍ដែល ឃើញ ឬក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធិព្រោះឃើញ ក្នុងអារម្មណ៍ដែលឮ ឬក្នុង សេចក្តីបរិសុទ្ធិព្រោះឮ ក្នុងអារម្មណ៍ដែលប៉ីះពាល់ ឬក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះប៉ឺះពាល់ ហេតុនោះ (ខ្វង់ត្រាស់ថា) មិនធ្វើនូវសេចក្តីចូលចិត្ត ក្នុងអារម្មណ៍ដែល ទូនឃើញហើយ ផ្តហើយ េ ។ ហេតុនោះព្រះ មានព្រះភាគត្រាស់ថា

សម្មតិទាំនឡាយណាមួយ ដែលកើតអំពីបុថុដ្ឋន អ្នកប្រាដ្យ វមែងមិនប្រកាន់នូវសម្មតិទាំងអស់នុ៎ះទេ (ព្រោះ) លោក មិនមានធម៌ជាគ្រឿងប្រកាន់ មិនធ្វើសេចក្ដីចូលចិត្ត ក្នុង អាម្មណ៍ដែលខ្លួនឃើញហើយ ព្ភហើយទេ ធ្វើម្ដេច នឹង ដល់នូវធម៌ជាគ្រឿងប្រកាន់ ។

ម. អាហំស្កុ ។ ២ ម. គហបតិ ។

ភរុមខ័តា តុសហារនានា ។ (៤៩៧) សីលុន្តមា សញ្ណាមេនាហុ សុន្តិន្តំ សន្លេកោ လဗက ကြာဘ္ခဏာ မီလုန္ရဗာအ ၊ ေလီလမႈန္ရွဒ សញាម ទេន សំរាម ទេន អរន៍តាមម ទេន សន្ដីវិសន្ដី បរិសុន្ធ៍ មុន្ត័ វិមុន្តិ៍ បរិមុន្តិ៍ អាហ្ $(^{(0)})$ ខេត្តំ តាថេត្តំ អាហ្តំ ឌីបយន្តំ អេចវន្ថ៍ ។ សមណមុណ្ឌ៍ តាបុត្តោ ៦វេទាបា ខត្ទហ៍ ទោ អហំ ៥ចតំ^(b) ជម្នេហ៍ សមន្លាកតំ បុរិស. បុក្តលំ បញ្ហា ចេខ សមុន្រ្តកុសលំ មរមតុសលំ នុត្តម ប្បត្តិប្បត្តិ សមណ៌អយោជ្ណ៍ ភាគមេហិ ចត្វហិ ឥជ ៩បតិ ន ភាយេន ទាមកម្ម ការោតិ ន ទាមកំ រ៉ាមំ ភាសតិ ជ ចាបតាំ ស<u>ន្</u>ត់ៗ្នំ សត្ថប្បតិ ជ ចាបតាំ អាដី អាដី គេ

សុត្តលំដែល ខុទ្ធានិ៣យស្ស មហានខ្លែសា (២៤៦) សីលុត្តមា សញ្ញាមេនា ហុ សុខ្ទឹ វត្តិ សមានាយ ខ្មមដ្និតា សេ ឥ ដេវ សិ កេត្តម អថស្ប សុខ្ទឹ

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស (៩៩៦) សមណាព្រាហ្មណ៍ទាំឥឡាយ (ណា) ជាអ្នកប្រកាន់ថា សីលទត្តម ប្រកាន់ស្ថិតនូវវត្ត បានពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ដោយការសង្រ័មថា យើងសិក្សានូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិរបស់គ្រ នោះ ក្នុងទិដ្តិនេះតែម្យ៉ាំង (សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ) ជាអ្នកប្រកាន់ថាខ្លួនឈ្លាសវៃ វមែងជាអ្នកចូលទៅរនភព ។ (២៩៧) ពាក្យថា សមណព្រាហ្មណ៍ព័ងទ្បាយ (ណា) ដាអ្នក ប្រកាន់ថាសីលទត្តម ធានពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ដោយការសង្រម សេចក្តីថា មានសមណព្រាហ្មណ៍ពូកមួយ ជាអ្នកពោលថាសីលទត្តម សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ ពោល និយាយ សំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង នូវសេចក្ដីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ នូវកាវរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ដោយគុណត្រឹមតែសីល ត្រឹមតែការសង្រម ត្រឹមតែការរវាំង ត្រឹមតែ ការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ធន៍ ។ (តួយាំងដូច) សមណមុណ្ឌិកាបុត្ត បាន ពោល យាំងនេះថា ម្នាលជាងឈើ ខ្ញុំបញ្ចត្តបុរសថុគ្គលដែលប្រកបដោយធម៌ ៤ ថាជាអ្នកមានកុសលបរិចូណ៌ មានកុសលដ៏ទត្តម ដល់នូវគុណដែលគ្លដល់ ដ៏ខ្គង់ខ្ចស់ ជាសមណៈដែលគេផ្លាញ់មិនបាន ចុះធម៌៤ គើដូចម្ដេច ម្នាល ជាងឈើ បុគ្គលក្នុងលោកនេះ មិនធ្វើបាបកម្មដោយកាយ ១ មិនពោល ពាក្យអាក្រក់ ទ មិនត្រិះរិះនវតម្រិះអាក្រក់ ទ មិនចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ទ

នេះសមោ មហាវិច្ចហេសុត្តតិទេ្តសោ ត់មេហ៍ ទោ អបាំ ៩១នាំ ចន្ទបាំ ឧម្ទេហ៍ សមន្លាតនំ ខុរិសខុត្តលំ ខញ្ញា ខេម សម្បន្នតាសលំ បរមតាសលំ នត្តមបត្ត្រីបត្ត្រំ សមណំ អយោជ្យំ ។ រាំមោ សន្លេគោ សមណត្រាញណា សីលុត្តមវានា តេ សីលមត្តេន សញ្ហមមនុទ្ធ សំរាមនេត្ត អវិតិភាមមន្ត្រ សន្ត្រី សៃន្តី មរិសន្ត អតី វិមតី បរិមតី អាមា វឧត្តិ ការេត្តិ ភណតិ ឧទយន្ត កេហវត្ថិត សំលុតមា សញ្ហាមនាហ្ សុន្ត្រឺ ។ (២៩៥) វត្តំ សមានាយ ឧបដ្ឋិតាសេន៍ វត្តត្តំ ហត្ថាត្តំ វា អស្សវន្ត វា តោវត្ត វា អជវត្ត វា កាកាវត្ត h នំនេត្តលោម h នំនេត្តណូម h នំវេនា អ្hអក្តរំតំ ។ លាកវត្តំ ។ សុបណ្ណាតំ ។ យក្ខាតំ ។ អសុវវត្ត កំ កន្ធ្លូវត្ត កំ មហារជវត្ត កំ ខន្មវត្ត 57 សុរិយវត្តិ វា ឥត្តវត្តិវា ព្រញវត្តិ វា នេវវត្តិ វា អនាយសមានាយ អានយំត្វា^{(®}) កណ្ដិត្វា យរាមសំត្វា អភិនិវិសិត្វា ឧបដ្តិតា បច្ចុបដ្តិតា អល្វីនា ឧបកតា អដ្យេសិតា អនិមុត្តតំ វត្តំ សមានាយ នុចដ្តិតាសេ ។

しょう

មហាវិយូហសុត្តនំទេ្ទស ទី ១៣

ម្នាលជាងឈើ ខ្លឹបតាត្ថបុរសបុគ្គល ដែលប្រកបដោយធម៌៤ នេះឯងថា ជាអ្នកមានកុសលបវិបូណ៌ មានកុសលដ៏ទត្តម ដល់នូវគុណដែលគូរដល់ ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ជាសមណដែលគេដ្ចាញ់មិនចាន ។ មានសមណព្រាហ្មណ៍ ពួកមួយ ជាអ្នកតោលថាសីលទត្តម សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ ពោល និយាយ សំដែន ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃន នូវកាវស្អាត ស្អាតវិសេស ចរិសុទ្ធិ នូវការវួច រួចវិសេស រួចស្រឲ្យ៖ ដោយគុណត្រឹមតែសីល ត្រឹមតែការសង្រ្មម ត្រឹមតែការរវាំង ត្រឹមតែការមិនប្រព្រឹត្តកន្លង យ៉ាង នោះដែវ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) សមណ្យញាហ្មណ៍ទាំង ឡាយដាអ្នក ប្រកាន់ថាសីលទត្តម បានពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ដោយការសង្រ័ម ៗ (២៩៤) ពាក្យថា ប្រកាន់ស្អិតនូវវត្ត ត្រង់ពាក្យថា វត្ត គឺកាន យក សមាទាន អើតើ ទទួល ស្លាបអង្អែល ប្រកាន់ស្អិត ហើយ នូវតែជំរឹ វត្តសេះ វត្តគោ វត្តចាំពា វត្តត្រៃ វត្តក្អែក វត្តវាស្ទទេព វត្ថបណ្ឌកឲ្យ វត្តមណិកឲ្យ វត្តក្ទើង វត្តចាគ វត្តគ្រុឌ វត្តយក្យ វត្ត អសុវ វត្តគន្ធព្វ វត្តមហារាដ វត្តព្រះច័ន្ទ្រ វត្តព្រះអាទិត្យ វត្តព្រះ ឥន្ទ្រ វត្តព្រះព្រហ្ម វត្តទេវតា វត្តទិស ហេតុនោះ (ទ្រជ័ត្រាស់ថា)

ប្រកាន់ស្អិតនូវវត្ត ។

សុត្តន្តចិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ មហានិទ្ទេសា (७५५) याद्या राज्यस महरा राहें ये या के សភាយនិដ្ឋិយា សភាយ ទន្នំយា សភាយ ខ្លើយា សតាយ លន្ទិយា() សំក្តោម អាចរេម សមាចរេម សមានាយ វត្ថេមាត់ ៩ នៅ សំក្មេខ ។ អ៩ស្ស សុទ្ធិ អ៩កុសា សន្នំ រូសន្នំ ពរសន្នំ គន្ថ រួមឆ្លំ ពរមន្ត្រី ត់ នៅ សំក្តោម អនុស្ស សុន្ទី ។ (៣០០) ភរុមនីតា តុសលាវនានាត់ ភរុមនីតាត់ ភរ៉ុមន៍តា ។ តុសលាវនានាតំ តុសលវានា មណ្ឌិ តាំនា ជំយំនា ញាណាងនា ហេតុងនា លក្ខណៈ ក់នា តារណក់នា ឋនក់នា សត្វាយ លន្ទ័យតំ ម. ឯក្ខន្ធរេ សំក្តេមាតិ ទិស្សតិ ។

សុត្តន្តរិជិត ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

(៤៩៩) អធិប្បាយតាត្យថា យើងសិត្យ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធ របស់គ្រនោះ ក្នុងទិដ្ឋិនេះតែម្យ៉ាង ត្រង់ពាត្យថា ក្នុងទិដ្ឋិនេះ គឺយើង សិត្យ ប្រច្រឹត្តទួលៅ ប្រច្រឹត្តព្រម សមាទាន ប្រច្រឹត្តក្នុងទិដ្ឋិរបស់ ទួន ក្នុងសេចក្តីគួរបស់ នូន ក្នុងសេចក្តីតាប់ចិត្តរបស់ ខួន ក្នុងលទ្ធិ របស់ ន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) យើងសិត្យ ក្នុងទិដ្ឋិនេះតែ ម្យ៉ាង ។ ពាត្យថា នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិបេស គ្រូនោះ គឺនូវិតាវស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ នូវិតាវរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះរបស់គ្រនោះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) យើងសិត្យា ទូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ របស់ គ្រូនោះ ក្នុងទិដ្ឋិនេះតែម្យ៉ាង ។

(៣០០) អធិប្បាយពាក្យថា (សមណព្រាហ្មណ៍ ពំងំនោះ) ជាអ្នកប្រកាន់ថា ខ្លួនឈ្លាសវៃ រមែងជាអ្នកចូលទៅរកភព ត្រង់ពាក្យថា ជាអ្នកចូលទៅរកភព គឺជាអ្នកចូលហៅជិតកាន់ភព ចូលទៅរកភព ចុះសិថក្នុងភព ទុនទៅរកភព ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកចូលទៅ រកភព ។ ពាក្យថា ប្រកាន់ថាខ្លួនឈ្លាសវៃ គឺជាអ្នកពោលថាឈ្លាសវៃ ពោលថាជាបណ្ឌិត ពោលថាជាអ្នកប្រាដ្ឋ តោលថាប្រកបដោយញាណ កោលថាប្រកបដោយហេតុ ពោលថាប្រកបដោយលក្ខណៈ ពោល ថាប្រកបដោយការណ៍ ពោលថាប្រកបដោយហិនៈ ក្នុងលទ្ធិរបស់ខ្លួន

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្តន៍ទេ្តសោ **ភរុមន៍តា** គោ្សលាវនានា ។ គេនាមា គក្ខា សីលុនមា សញាមេជាហុ សុទ្ធិ វត្តំ សមានាយ ឧ្ទដ្ឋតាសេ ត នៅ សំត្តោម អថស្ប សុទ្ធ័ ភវ័មន៍តា តុសលាវនានាតំ ។ (៣០០) សាទេ ខ្នាំតា សីលាតាតោ ហោត ស() វេជន៍ តម្ វិរាជយ៍ត្វា ស^(b) ជប្បត់ បត្ថយតំ ខ សុខ្លឹ សត្ថាហ៍នោ បាសំ ឃាញ ។ (៣០២) សាទេ ចុះតោ សីលាវតាតោ ហោត័ត៍ ខ្វីហ៍ ការណេឆាំ សំលត្វនតោ ខាន់ ខារិខ្ញុំនួនាយ ។ ខាន់ អនតិសម្ភណន្តោ កំ ខរតិ ។ តថ មហទុំនុនាយ ទាត់ ។ មហ វិទ័ន្នតំ សោ សត្វ **ေ လ** ရှိ၏ ဧးမ္မာ့ ေ လွာက္ခားေရာ ကေယာ္ ေ လုပ္ချငိဳ ဗၤင္ဆာ 9. b H. U. y

best

មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកចូលទៅរកភព ប្រកាន់ថា ឈ្វាស់រៃ ៗ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា សមណត្រាហ្មណ៍ ពំ័នឡាយ (ណា) ជាអ្នកប្រកាន់ថា សីល ទត្តម ប្រកាន់ស្អិតនូវវត្ត បានពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិដោយ ការសង្រមថា យើងសិត្យនុវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ របស់គ្រះនាះ ក្នុនទំដ្ទិនេះតែម្យ៉ាន៍ (សមណត្រាហ្មណ៍ ទំងនោះ) ជាអ្នក ប្រកាន់ថាខ្លួនឈ្លាស់វៃ វមែងជាអ្នកចូលទៅកេកតា y (៣០១) ^{បើ}បុគ្គលណាឃ្វាតចាកសីលនឹងវត្តហើយ បុគ្គលនោះ វមែងញាបញុំ ព្រោះក្វាត់ហកកម្ម បុគ្គលនោះឯង តែង ចន៍បានផង ប្រាថាផង នុវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ដូចបុគ្គលឃ្លាត ចាតផ្ទះ ហើយសាបសូន្យចាតពួ_{តិ} ។ (៣០៤) ពាក្យថា បើបុគ្គលណា ឃ្វាតចាកសីលនឹងវត្តហើយ

មធិប្បាយថា បុគ្គលយ្វាតចាកសីលនឹងវត្ត ដោយហេតុ៤ ប្រកាវតី ឃ្វាតដោយការលះបង់ ព្រោះបុគ្គលដទៃ ឬកាលមិនសម្រេចហើយឃ្វាត។ បុគ្គលឃ្វាតដោយការលះបង់ ព្រោះបុគ្គលដទៃ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គល ដទៃឲ្យលះបង់ថា សាស្តានោះ មិនមែនដាសព្វញាទេ ធម៌មិនមែនព្រះ សាស្តាសំដែងដោយប្រពៃទេ គណៈមិនមែនប្រតិបត្តិដោយប្រពៃទេ

សុត្តនួមិ៩តេ ខុទ្ទពនិតាយស្ស មហានិទេ្តសោ និដ្ឋ នភន្តិតា ខដំខនា ន សុប្សតាតា ខក្តោ ន ជ័យ្យជំកោ ជន្តេទុ សុន្ធិ ។ បរិសុន្ធិ ។ មុន្តិ ។ វិមុន្តិ វា បរិមុន្តិ វា ធ នន្ត⁽⁰⁾ សុជ្ឈឆ្នំ វា វិសុជ្ឈឆ្នំ វា បរិសុជ្ឈឆ្នំ က မုဒ္မန္နဲ့ က ဂိမ္မွန္နဲ့ က တိုအုန္မန္နဲ့ က တိုင္လာ နဲ့တိုင္လာ នុំខកា លាមតាជតុក្តា បរិត្តតំរាវិ ចរោរិចិនតំ។ រាំ វិច្ឆុំភ្លុំយមានោ សត្ថារា ៩វត៍ នម្មត្ថានា ៩វត៍ ကဏ္က ငၤနာ ငိုင္ရွိယာ ငၤနာ ပင္စိုင္ရာက ငၤနာ မင္လူေနာ ຍາສົ່ນໃຍກີ່ຮູ້ລູລາເບ ຮາສົ່ງ สธริ หอลิงหลุณเฏ ยาลิ ๆ พื้น หอลิง. ម្ភុណ នោ សីល តោ ខាន់ វន្តំ អនភិសម្ភណ នោ វន្តតោ ចាត់ សីលព្វតំ អនកសម្ភណាក្តោ សីលព្វនាតោ ខាត់ រ)ំអន់ភិសមូណាត្តោ ខាត់តំ សាខេ ខុតោ សីលាតាតោ យោត៌ ។

• a. ម. ៩ត្តេ ។

សុត្តនូបិជិត ខុទ្ទតនិពាយ មហានិទ្ទេស

ទំដ្នំមិនមែនល្អទេ បដំបទាមិនមែនសាស្តានោះបញ្ញត្តដោយប្រភៃទេ មគ្គ មិនមែនជាទីស្រោបស្រង៍សត្វទេ សេចក្តីស្អាតក្តី ការស្អាតវិសេសក្តី ការរួចក្តី ការរួចដោយវិសេសក្តី ការរួចស្រឡះក្តី មិនមានក្នុង ក្នុងលទ្ធិទុំះទេ ជនទាំងឡាយ ស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ រួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ក្នុងលទ្ធិទុំះមិនមានទេ ជនទាំងឡាយនោះ ជាអ្នកថោកទាប ថោតទាបពេក ទន់ទាប លាមក អាក្រក់ តិច-តួច បុគ្គលដទៃឲ្យលះបង់ យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលនោះ កាលត្រវៃគ ឲ្យលះបង់យ៉ាងនេះ ក៏ឃ្វាតចាកសាស្តា ឃ្វាតចាកធម៌ដែលសាស្តាពោល ឃ្វាតចាកគណៈ ឃ្វាតចាកទិដ្ឋិ ឃ្វាតចាកបដំបទា ឃ្វាតចាកមគ្គ បុគ្គល ឃ្វាត ដោយការលះបង់ ព្រោះបុគ្គលដទៃ យ៉ាងនេះ ។

បុគ្គលកាលមិនសម្រេចហើយឃ្វាត តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកាលមិន ញ៉ាំងសីលឲ្យសម្រេច ឈ្មោះថា ឃ្វាតចាកសីល មិនញ៉ាំងវគ្គឲ្យសម្រេច ឈ្មោះថាឃ្វាតចាកវត្ត មិនញ៉ាំងសីលនឹងវត្តឲ្យសម្រេច ឈ្មោះ ថាឃ្វាតចាកសីលនឹងវត្ត បុគ្គលកាលមិនសម្រេចហើយឃ្វាត យ៉ាំងនេះ ឯង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ចើបុគ្គលណា ឃ្វាតចាកសីល នឹងវត្តហើយ ។

តេរសមោ មហាវិយូហសត្វតំទេសោ (mom) ស បេះតំ តាម វិរាជយ៍ត្វាតំ ស បេះតំតំ ស៊ីលំ ។ ន្តែំ ។ ស៊ីលព្វតំ ។ រំនុំ ។ ហើង មយា ទល់នំ មហា កន្សិន មហា អញាយ អបាន្លោ អហត្តំ វេដត់ មវេដត់ សម្បូវេដត់តំ ស វេដត់ ។ ကမ္ ဂ်ားထိန္စားစီ ဗုဏ္ဌာစီလန္စား ဂ မဗုဏ္ဌာစီလန္ဖား ဂ អានេញាភិសន្នាំំាវា ច្នៃខ្ញុំ មយា អបរម្ភុំ មយា ទល់នំ មយា កន្មិតំ មយា អញ្ញាយ អមរន្វោ អហឆ្នំ វេឆតំ មវេជន៍ សម្បៈ នេត័តំ ស វេជត៍ កម្ម វិរាជយ៍នា ។ (៣០៤) ស ៨ប្បត៍ បត្ថយតំ ច សុទ្ធិភ្នំ ស ជប្បតីតិ សីលំ n ជប្បតិ វត្តិ n ជប្បតិ សីលគ្វតំ n ជប្បតិ បជប្បតិ អភិជប្បតិតិ ស ជប្បតិ ។ បត្ថយតី ខ សុន្តិត សីលសុន្តី វា បត្ថេត

មហារិយូហសុត្តតិទួស ទី ១៣

(៣០ភ) អធិប្បាយពាក្យថា បុគ្គលនោះរមែនញាបញារ ញោះ ភ្លាត់ភាគម្ម ត្រង់ពាក្យថា បុគ្គលនោះរមែងញាប់ញ័រ គឺបុគ្គលនោះ វមែនញាប់ញ័រ ញាប់ញ័រទាំង ញាប់ញ័រចំប្រប់ថា សីលក្តី វត្តក្តី សីលន៏នវត្តក្ដី អាត្មាអញ ខុសហើយ អាត្មាអញ (ចាសចេញហើយ អត្ថាអញក្លាំងក្លាត់ហើយ អាត្ថអញប្រៀងឃ្លាតហើយ ៣ត្មាអញ ជ្រាសចាកអហេត្តផលហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះ វមែងញាប់ញ័រ ។ ពាក្យថា ព្រោះភ្លាត់បាកកម្ម គឺបុគ្គលនោះវមែង ញាប់ញ័ ញាប់ញ័រទាំង ញាប់ញ័រចប្រប់ថា បុញាភិសង្ខារក្ដី អបុ-ញាកិសង្ខាវត្តី អនេញាកិសង្ខាវត្តី អត្មាអញ ទុសហើយ អត្មាអញ ជ្រាសចេញហើយ អាត្មាអញភ្លាំឥភ្លាត់ហើយ អាត្មាអញឃ្វៀងឃ្វាត ហើយ អាត្មាអញ ជ្រាសចាតអរហត្តផលហើយ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ ឋា) បុគ្គលនោះវមែងញាប់ញ័រ ព្រោះភ្នាត់ចាតកម្ម ។

(៣១៤) ពាក្យថា បុគ្គលនោះឯង តែងចង់បានផង ព្រុថ្នា ផង នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ត្រង់ពាក្យថា បុគ្គលនោះ ចង់បាន គឺចង់ បានសីល ចង់បានវត្ត ចង់បាន ចង់បានទាំង ចង់បានណាស់ នូវ សីលនឹងវត្ត ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះវមែងចង់បាន ។ ពាក្យថា ប្រាថ្នាផងនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ គឺប្រាថ្នានូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិនៃសីល

វត្តសុខ្ធុំ វា បត្ថេត សីលឲ្យតសុខ្ចុំ វា បត្ថេត ចំហេត អភិជប្បត់តំ ស ជប្បត់ បត្ថយតំ ច សុខ្ចុំ ។ (၈၀၆) လရွားက်ကေ ဗးကိ ဗားမ္ကာန် ယဗာ មុរិសោ ឃាតោ និក្ខាខ្មោ សគ្គេន សហ () សាខ្មោ សត្តា ជុំហ៍នោ តំ ។ សត្តិ អនុពន្ធត៌ សកំ ។ ឃវំ ខត្ខាកច្ឆតំ រាវមេវ សោ ឧិជ្និកតំកោ តំ វា မာန္အား ကယ္လားေၾကာက မာန္အား ကယ္လားေနာက္ ខម្មត្វានំ កណ្ដាត់ អញ្ញុំ វា ខម្មត្វាត់ កណ្ដាត់ តំ ក កណំ កណ្តាតិ អញុំ ក កណំ កណ្តាតិ តំ ក ញ ខិដ្ឋ កណ្តាត់ អញ្ញុំ ។ ខិដ្ឋី កណ្តាត់ តំ ។ មដំមឌំ កណ្តាត៌ អញ្លំ វា មជិម ខំ កណ្តាតំ តំ វា មក្តុំ កណ្តាតំ អញ្ញុំ ។ មក្តុំ កណ្តាត់ មរាមសត៍ អភិនិសេតតំ ສຸສາຫັເສ ຍາ**ພິ ພາ**ຼາ ເຮສາຍ ກະກ ស ខេ ខុតោ សីលា នា តោ ហោត៍ ស ឋនតី តម្ម វិភនិយត្វា လ မဗျနာ ဗန္ဂဏနာ ေလ့ဒို လရွားမ်ားအ ဗၤမီ အၤမီးမွ န

សុត្តនូមិដះក ខុទ្ទកនិតាយស្ស មហានិទ្ទេសោ

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស ប្រាជ្ញានូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិនៃវត្ត ប្រាជ្ញា ស្រឡាញ់ ចង់បានណាស់ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិនៃសីលនឹងវត្ត ហេតុនោះ (ខ្វែងត្រាស់ថា) បុគ្គល នោះឯង តែងចង់បានផង ប្រាជ្ញាផង នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ។

(៣០៥) ៣ក្យឋា (ដូច) បុគ្គលឃ្លាតចាកផ្ទះ ហើយសាបសុខ្យ ចាកពួក សេចក្តីថា បុរសចេញអំពីផ្ទះ នៅជាមួយនឹងពួក ឃ្វាតពួក ហើយរមែងទៅតាមពួកនោះ ឬត្រឲ្យប់មកកាន់ផ្ទះខ្វួនវិញ យ៉ឺងណា បុគ្គលអ្នកលុះក្នុងទិដ្ឋិនោះ វើមងប្រកាន់សាស្តានោះ ឬប្រកាន់សាស្តា ដទៃ ប្រកាន់ធម៌ដែលសាស្តាពោលហើយនោះ ឬប្រកាន់ធម៌ដទៃដែល សាស្តាពោលហើយ ប្រកាន់គណៈនោះ ឬប្រកាន់គណៈដនៃ ប្រ-កាន់ទិដ្ឋិនោះ ឬប្រកាន់ទិដ្ឋិដទៃ ប្រកាន់បដិបទានោះ ឬប្រកាន់បដិបទា ដទៃ ប្រកាន់មគ្គនោះ ឬប្រកាន់ ស្លាបអង្អែល ប្រកាន់ស្អិត នូវមគ្គដទៃ ក៏យ៉ាំងនោះដែរ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) (ដូច) បុគ្គលឃ្វាតចាកផ្ទះ ហើយសាបសូខ្យលកញ្ចុក ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា បុគ្គលណា ឃ្ងាតចាកសីលន៍ឹងវត្តហើយ បុគ្គលនោះឯង វមែងញាប់ញ័រ ព្រោះក្វាត់ចាកកម្ម បុគ្គលនោះវមែងចង់ ចានផង ត្រាថាផង នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ដូចបុគ្គលឃ្លាត ចាតផ្ទុះ ហើយ_{សា}បសូន្យចាតព្ចុត **ៗ**

តេរស់អោ មហាវិយូហតរុត្តនិទ្ធេសោ (၈၀၀) လီလ၅နိ င်္ဂဒိ ဗေဘာယ လရှိ កេម្មញ្ញ សារដួលដែមតំ សុន្តិ អសុនិ្តិ អបត្តបារពោ វិវតោ ខរេ សន្តិទនុត្តហាយ ។ (က၀၈) ႀိဳလာရှိန် ဂ်ဗီ ဗဟာယ လရှိ၌ လရှာ សីលសុទ្ធិយោ មហាយ មដហ៍តាវិពោធិតា ពន្ត្រីការិតា អនភាវដ្តមិត្វា សញា វត្តសុន្តិយោ មហាយ មដហិត្វា វិនោន៍ត្វា ព្យត្តីការិត្វា អនភាវន្តមិត្វា សញា សីលព្វត. လုန္နိုးယာ ဗဟာယ ဗငါတိန္နာ ဂိုးရာနီနှာ ဂျင္ရွိ က်ိဳးနွာ អនភាវដ្តទិត្វាតិ សីលត្វតំ វាចំ បញាយ សត្វំ ។ (៣០៥) ភាម្មតា សារដួលដែមេនភ្នំ សារដូតាម្មំ រុច្ធតំ កាណ្លំ កាណ្ណរំចាត់ ។ អនាជិតាម្នំ រុច្ធតំ សុ-ត្តំ សុត្តាំទាត់ ។ សារដ្ឋញ្ តម្មំ អនរដ្ឋញ្ តម្មំ ပေတာယ ၿငိတ်ရှာ ဂိုးဆင်္ခရာ ၈၂ နွံးက်းရှာ မင်္ဂေားနွံ့မ်ိုး ត្វាត់ កម្មញូ សារដួលរដ្ឋមេន ។

68.07

បហារិយូហេសុត្តទីទួស ទី ១៣ (៣០៦) បុគ្គលលះបន់ នូវសីលនឹងវត្ត ទាំងអស់ផង នូវ កម្មដែលមានទោសនឹងមិនមានទោសនុះផង មិនប្រាថ្នានូវ សេចក្តីបរិសុទ្ធិនឹងសេចក្តីមិនបរិសុទ្ធិផង គប្បីប្រព្រឹត្តវៀរ មិន ប្រកាន់នូវសេចក្តីស្ល**់ ។**

(៣១៧(៣ក្យថា បុគ្គលលះបង់ នូវសីលន៍ងវត្ត ពំងអស់ គឺ បុគ្គលលះបង់ លះលែង បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិទាស ដល់ការមិនកើតមាន នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ នៃសីលពំងអស់ លះបង់ លះលែង បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិទាស ដល់ការមិនកើតមាន នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិនៃវត្ត ពំងអស់ លះបង់ លះលែង បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិទាស ដល់ការមិនកើតមាន នូវ សេចក្តីបរិសុទ្ធិនៃសីលនឹងវត្ត ពំងអស់ ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលលះបង់នូវសីលនឹងវត្ត ពំងអស់ ។

(៣០៨) ពាក្យថា នូវកម្មដែលមានពេល នឹងមិនមាន ពេលនុះផង សេចក្តីថា អំពើរ ៀឲ្យផល ខ្មៅ លោក ហៅថា កម្ម មានពេល ។ អំពើសឲ្យផលស លោក ហៅថា កម្មមិនមាន ពេល ។ (បុគ្គល) លះបង់ លះលែង បន្ទោបន់ ធ្វើឲ្យវិនាស ដល់ការមិនកើត មាន នូវកម្មមាន ពេសផង កម្មមិនមាន ពេសផង ហេតុ នោះ (ខ្វង់ ត្រាស់ថា) នូវកម្មដែលមាន ពេស នឹងមិនមាន ពេសនុ៎ះផង ។

សុត្តនួមិដីពេ ខុទ្ធពនិកាលេស្ស មហាតិទទួសោ (៣០៩) សុខ្វំ អសុខ្ភិនំ អបត្ថយា នោត អសុខ្វំ() បន្តេត្ត អតុសាល ជម្លេ បន្តេត្តំ សុទ្ធឹ() បន្តេត្តិបញ្ តាមកុណេ បត្ថេន អសុន្ធិ សត្ថេន អតុសាល ជម្មេ បន្តេត្ត បញ្ចូតាមកុណេ បន្តេត្តិ សន្ធិ បន្តេតិ ទាសដី-និដ្ឋិកតាន បន្តេនិ អសុន្ធិ បន្តេនិ អតុសលេ ជម្មេ. បត្តេត្តិ បញ្ចូ កាមកុណេ បត្ថេត្តិ ខ្លាសដ្តីឧដ្តិកតាតិ ပးနှင့် လုဒ္ဒိ ပးနှင့် နေဆနာကေ ကုန္လာလ ဆးမှု បត្តេត អសុខ្លី បត្ថេត អកាសលេ ជមេ បតេត បញ្ តាមកុណេ បត្តេន្តំ នាសដ្ឋិនដ្ឋិកតាន បត្តេន្តំ តេជា-နုံးက ကုန္လားလာင္စားမွာ စားနွာ္ခ်ိဳ နန္နီ စားမွာ က လျပည္နဲ့ က လျပည္နဲ့ က လျပည္နဲ့ បុដុដ្ឋនា ធំឃាមាវត្តខ្ល័^(៣) បន្តេខ្លំ សេក្វា អត្តជម្ម័ អរសត្តំ ខត្តេត ។ អរសត្តខ្យត្ត អរហា នេះ អតុសលេ ជម្លេ បត្តេត ឧទ័ បញ្ចុ ភាមនុណេ បត្តេតិ ធម៌ ធ្លាសដ្ឋ័ឌិដ្ឋិតតាធំ បត្តេតិ ធម៌ តេជាតុកោ តុសលេ នម្មេ បត្ថេត ឧប និយាមាវត្តានី បត្ថេត លចំ អក្កជម្មុំ អរហត្តំ បត្ថេតំ ។ បត្ថនំ សមតិតាតោ

សុត្តភូមិដក ខុទ្ធពនិភាយ មហានិទ្ទេស (៣០៩) ពាក្យថា មិនប្រាថាសេចក្តីហិសុទ្ធិ នឹងសេចក្តីមិនហិសុទ្ធិ អធិប្បាយថា ពុកបុថុដ្តន តែងជ្រាជាសេចក្តីមិនបរិសុទ្ធិ ជ្រាជាអ**កុសល** ធម៌ ត្រាថ្នាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ត្រាថ្នាកាមគុណ៥ ត្រាថ្នាសេចក្តីមិនបរិសុទ្ធិ ជ្រាថ្នាអកុសលធម៌ ប្រាថ្នាភាមគុណ៥ ប្រាថ្នាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ប្រាថ្នាទំដ្ឋិ ៦៤ ព្រាថ្នាសេចក្ដីមិនបរិសុទ្ធិ ព្រាថ្នាអ**កុសលធម៌** ព្រាថ្នាកាម**គុណ**៩ ជ្រាម្នាទិដ្ដិ ៦៤ ជ្រាថ្នាសេចក្ដីបរិសុទ្ធិ ប្រាថ្នាកុសលធម៌ក្នុងត្រៃ៣តុ ព្រាញ់សេចក្តីមិនបរិសុទ្ធិ ព្រញ់អកុសលធម៌ ព្រញ់តាមគុណ ៩ ព្រុមាទិដ្ឋ ៦៤ ព្រុមាតុសលធម៌ក្នុងត្រៃ៣តុ ព្រុមាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ឯកល្យាណបុថុដ្ឋន ប្រាថាការយាងចុះកាន់និយាមៈ(•) សេត្វបុគ្គលប្រាថា អរហត្តជាធម៌ប្រសើរ ។ កាលបើដល់ព្រះអរហត្តហើយ ព្រះអរហន្ត មិនប្រាញ់អកុសលធម៌ មិនប្រាញ់កាមគុណ ៥ មិនប្រាញ់ និដ្ឋិ ៦៤ មិន ជ្រាថាកុសលធម៌កងតែ ពាតុ មិនប្រាថាការយាងចុះកាន់និយាម: មិន ជ្រាថ្នាព្រះអរហត្តជាធម៌ដ៏ប្រសើរ ។ ព្រះអរហន្ត កាលកន្ធងសេចក្តីប្រាថ្នា

តេរសមោ មហាវិយូរសត្តនិទេ្ទសោ អាហា វុន្យិចរិចាន វិតិវិតោ ។ សោ វុដ្ឋាសោ ចំណូ. ចរណោ ។បេ។ ឧត្តិ តស្ប បុឧត្តរេទំ សុន្ធិ អសុន្តិត្ថិ អបត្ថយា នោ ។ (៣០០) វិវាតោ ចរេ សន្តិមនុក្តហាយាន៍ វិវាតោន៍ សុទ្ធិអសុទ្ធិយា អាវតោ វិវតោ ខដិវិវតោ និត្តានោ និ. ស្បុដ្ឋោ វិប្បមុត្តោ វិសញ្ញត្តា វិមវិយា ជំនាតេជ ខេតសា វិមារត័ត វិវ តោ ។ ខាវតំ ខាវ យ្យ វិខាវយ្យ ស័យយ្យ វន្តេយ្យ ចាលេយ្យ យរេយ្យ យាមេយ្យតិ វិវតោ ទ៤ ។ សន្តិមនុត្តហាយាត់ សន្តិយោ វុទ្តន៍ នាសដ្ដី-និដ្ឋិកតាន់ និដ្ឋិសន្តិយោ អក្កណៈក្តោ អបរាមសៈត្តោ អន់កំនំសៃ ត្រេត វិវ តោ ខាវ សន្និមនុត្តហាយ ។ តេនាហ កកកំ

មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣

ឈ្មោះថាកន្ធងផុតសេចក្តីចំរើននឹងសេចក្តីសាបសូន្យ ។ ព្រះអរហន្តនោះ មានអរិយវាសនៅរួចហើយ មានការប្រព្រឹត្តិសន្សំហើយ ។ បេ ។ កព ថ្មីនៃព្រះអហេន្តនោះ មិនមាន ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) មិនព្រាថ្នា ខ្លាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ នឹងសេចក្តីមិនបរិសុទ្ធិ ។

(៣១០) អធិប្បាយភាក្យថា គប្បីប្រព្រឹត្តវៀរ មិនប្រកាន់សេចក្តី សូប ត្រង់ពាក្យថា វៀរ គឺវៀវឲ្យទៅ វៀរស្រឲ្យ៖ វៀរចំពោះ ឃ្វាត ចេញ លោសចេញ រួចស្រឡះ ថ្រកថប្រាស ចាកសេចក្តីចរិសុទ្ធិ នឹង មិនបរិសុទ្ធិ វមែងនៅដោយចិត្តដែលប្រាសចាតដែនគឺតិលេស ហេតុ ត្រាប់ទៅ គប្បីត្រាច់ទៅផ្សេង១ គប្បីញ៉ាំងឥរិយាបថឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ គប្បីញ៉ាំង្ការប្រទ្រ័ត្តិឥរិយាបថឲ្យកើត គប្បីរក្សឥរិយាបថ គប្បីចំពេញ ឥរិយាបថ គប្បីបង្រ្តប់ឥរិយាបថ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) គប្បីប្រព្រឹត្ត វៀវ ។ ពាត្យថា មិនប្រកាន់សេចក្ដីសូប សេចក្ដីថា និដ្ឋិ ៦៤ លោក ហៅថា សេចក្តីសូប ។ បុគ្គលមិនប្រកាន់ មិនស្លាបអង្អែល មិន ^{ប្រកាន់}ស្អិត នូវសេចក្តីសូបគឺទិដ្ឋិ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) គប្បី ប្រព្រឹត្តវៀវ មិនប្រកាន់សេចក្តីស្ងប់ ។ ហេតុនោះ ព្រះមាន *ព្រះកា*គត្រាស់ថា

សុត្តនូមិដកេ ខ្ញុទ្ធានិកាយស្បូ មហាន់ទុសោ ស៊ីលត្ត ភាំទំ បញ្ហាយ សត្វ តាមញុំ ការដួលដែមនាំ សន្តិ អសុទ្តិតិ អបត្តយាណេ វិវតោ ខាវ សន្តិមនុត្តហាយទំ ។ (៣០០) នម្វុបធំស្បាយ ជិតខ្ញុំនំ ក អថកចំ នំដំ។ សន្នំ មនុំ ប နန္နီ က () က နို ခ နဲ့ ဆ နဲ့ អវិតតណាសេ ភ្លាក់ស្រុ។ (៣០៤) នមូបជំងាញយ ជំងុខ្ញុំនំ វានំ សន្ត្រោ សមណត្រាញណា នទោជិតុច្ចវានា នទោជិតុច្ចសារា အးစာင်းခုံင္မိ နိမ္းရြဲက မင္ရွိမ်ဳိးရဲ့ မလိုက နပ္ခရာ អដ្យេសិតា អជ៌មុន្តាត់ តមូមជំស្បាយ ជិតុច្នំតំ អំ ។ (៣០៣) អថុវាបិ និដ្ឋា សុន័ មុន័ វាន័ និដ្ឋ វា ខែដួសុទ្ធី វា សុនាំ វា សុនសុខ្ធី វា មុនាំ វា មុនសុខ្ធី វា

សុត្តនូមិដឹក ខុទ្ទពនិតាយ មហាតំទ្ទេស បុគ្គលលះបន់នូវសីលន៍នវត្ត ព័ងអស់ផង នូវកម្មដែលមាន ពេស នឹងចិនមានពេសន្ដុះផង មិនជ្រាថាសេចក្ដីបរិ. សុទ្ធិ ន៍ង៍សេចក្តីមិនបរិសុទ្ធិផង គប្បីប្រព្រឹត វៀវ មិន ប្រកាន់សេចក្តីសូប ។ (៣១១) ពួកសមណត្រាហ្មណ៍ ជាទន្ទំសពវាន មានតណ្ក មិនទាន់ទៅប្រាស ក្នុងកពតូចកពធំទាំងទ្បាយ អាស្រ័យនូវ សេចក្តី ទ្ទើម (ចាប) នោះ ឬ អាស្រ័យនូវ អារម្មណ៍ដែល ខ្លួន ឃើញ ឮ ឬប៉ះពាល់ហើយ វ៉េមឪពោលសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ។ (៣១៤) ៣ក្យថា អាស្រ័យសេចក្តី ភ្នើម (ជាប) នោះ គឺមាន សមណ្យញាហ្មណ៍តូកមួយ ជាអ្នកមាខវាទៈថាខ្លើមចាបដោយតបៈ ជា អ្នកមានការ ឆ្នើមចាបដោយតបៈជា ខ្ទឹម អាស្រ័យ អាស្រ័យព្រម ជាប ស្អិត ចូលទៅរក ចុះចិត្តសិច នុខទៅកេ នូវការខ្នើមបាបដោយតប: ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ភាស្រ័យសេចក្តីទ្ទើម (បាប) នោះ ។

(៣១៣) ពាក្យថា នូវអាម្មេណ៍ដែលទូនឃើញ ឮ ឬប៉ឺះពាល់ ហើយ គឺអាស្រ័យ ចូលទៅអាស្រ័យ ប្រកាន់ ស្ទាបអង្អែល ប្រកាន់ ស្អិត នូវអារម្មណ៍ដែលទូនឃើញហើយ ឬនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះ ឃើញ នូវអារម្មណ៍ដែលឮហើយ ឬនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិព្រោះឮ នូវ អារម្មណ៍ដែលប៉ឺះពាល់ហើយ ឬនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះប៉ឺះពាល់

១ ឧ. ម. กลเล เล ។ b ម. ស្នន្តិ ។

ស័ត្វាតំ អ៩ភេច និដ្ឋ័ សុតំ មុតំ ភ ។ (៣១៤) នន្ទីសភ សុន្ធិមនុត្តឧន្លីតំ សន្លេកោ សមណញាញណា នន្ធិសភភនា ។ កាត់ទេ(⁹) សមណៈ ញាញណា និន្ទិសភភនា ។ យេ តេ សមណៈ ញាញណា អទ្ធន្តសុន្ធិកា សំសារសុន្ធិកោ អក់រំយន់ដ្ឋំ-តា សស្សតវភា ៨មេ តេ សមណញាញណា នន្ធិ សភភនា ។ តេ សំសារេន សុន្ធិ វិសុន្ធិ ចរិសុន្ធិ មុត្តឹ វិមុត្តិ បរិមុត្តិ អនុត្តឧន្លំ^(b) វឧត្តិ កាថេន្តិ ភណរ្លំ និមយន្តិ វោហរដ្ត័តំ នន្ទឹសភា សុន្ធិមនុត្តឧត្តិ ។

ោរសមោ មហាវិយូហសុត្តនំខ្ទេសោ

ធិស្សាយ ឧបធិស្សាយ កញ្ញាំត្វា មកមសិត្វា អភិធិវិ.

6301

មហាវិយូហសុត្តនំទេ្ទស 🖣 🕬

ហេតុនោះ (ទ្រជ់ត្រាស់ថា) នូវអារម្មណ៍ដែល ទូនឃើញហើយ ព្វ ម្ភប៉ះពាល់ហើយ ។

(៣១៤) ពាក្យថា ជាទទួសរាវទេ រមែនពោលសេចក្តីបរិសុទ្ធិ គឺមានសមណព្រាហ្មណ៍ំពូកមួយ ជាទទួសរាវទេ ។ សមណព្រាហ្មណ៍ ជាទទំសាវទេ តើដូចម្ដេច ។ សមណញ្រាហ្មណ៍ណា ជាពួកប្រកាន់ អច្ចន្នសុទ្ធិ ប្រកាន់សង្សារសុទ្ធិ ជាអភិវិយទិដិ ជាសស្សតវាទ សមណៈ ត្រាហ្មណ៍ទាំងនេះ ឈ្មោះថា ទទួសក្រាទ ។ សមណត្រាហ្មណ៍ទាំង នោះ តែងសរសើរ ពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង នូវសេចក្ដីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ រួចវិសេស រួចស្រឲ្យ៖ ក្រោះសង្ឃារ ហេតុនោះ ([ន ន៍ ត្រាស់ថា) ជា ទទ្ធំសកវាទ រមែង តោល សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ។ (៣១៩) ពាក្យថា មានតណ្ដាមិនទាន់ទៅប្រាស ក្នុងភពតូចភពធំទាំង ទ្បាយ ត្រង់តាក្យថា តណ្តា បានដល់រូបតណ្តា សទ្វតណ្តា គន្ធតណ្តា រសតណា ផោដពតណា ធម្មតណា ។ ពាក្យថា ក្នុងភពតុចភពធំទាំង ទ្បាយ គឺក្នុងកម្មភព បុនពុព ឈ្មោះថាភពតូចភពធំ គឺថា ក្នុងកាមភព ឈ្មោះតម្មភព តុងកាមភព ឈ្មោះបុនពុព តុងបែកព ឈ្មោះតមភព ក្នុងរូបភព ឈោះបុនពុព ក្នុងរូបភព ឈោះកម្មភព ក្នុងរូបភព ឈ្មោះបន្ទភ្កព ក្នុងការកើតរឿយ ៗ ក្នុងការទៅរឿយៗ ក្នុងទបបត្តិរឿយ ៗ

ម. កុហឹ រដប់ ។

နမ္မေမးယာက္က ဆီရင္မံနံ ာ မမာစ နိမ္ဆို လုန် မုန် ာ နမ္မိလာ လုန္နိမဒ္ကနာ္ရန္တဲ့ မာရာရလ္တားလာ ဘာဘာကမ္ဘာ ။ (၈၈၆) ဗန္ဓဏမာဒလ္က တဲ ဆင်္ပါနာနဲ လိုက်င်္ဂနံ စင်္ မေဆာင္ပိုးနေလ့ ငွန္နမာေဆာ နံင္ရ ကလ္က မဆင္ပြ(၈) ။ (၈၈၈) ဗန္ဓဏမာဒလ္က တဲ ဆင်္ပါနာ မီနီ ဗန္ဓစာ ဂုန္နံ နားလ္တာ လောကးက သာက ။ ဗေဒ မနိမ္တို လေးက

តេះលា ភក្ខា

សុត្តត្ថជំដាត ខ្ទក់ទិ៣២ស្ស មហាតិខ្ទេះសា មុខខ្យុំខំ ខដិសន្ធិយា មុខខ្យុំដំ អត្តភាវា ភិជិទ្ធត្តិយា ។ អ^{ក្}តតស្លាសេឆិ អកីតនស្លា អកិតនតស្លា អខ្វត្ត-តស្លា អវន្តតស្លា អមុត្តនស្លា អខ្យញ្ជ័ឧតស្លា អ**ខ្យដ៌ខិស្សដ្ឋត**ស្លាឆិ អកីតនស្លាសេ ភវាភពសេ ។

សុត្តតួបិដក ខុទ្ធកនិកាយ មហានិទ្ទេស ក្នុងបដិសន្និរឿយ ១ ក្នុងការកើតចំពោះនៃអត្តភាពរឿយ ១ ។ ពាក្យថា មានតណ្តមិនទាន់ ទៅប្រាស គឺមិនទាន់ប្រាសចាកតណ្តា មិនទាន់ឃ្លាត េញ ញកត ណ្ហ មិន ពាន់លះត ណ្ហ មិន ពាន់ខ្ចាក់ ចោលត ណ្ហ មិន ពាន់ វួយចាកតណ្ត មិនទាន់លះបង់តណ្ត មិនទាន់លោស់ចោលតណ្តា ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មានតណ្ដាមិនទាន់ទៅប្រាស ក្នុងភពត្ថចភពធំ ទាំង រុក្លយ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ពួកសមណត្រាហ្គណ៍ជាទទំ្ធសរាវាទ មានតណ្តាមិនទាន់ទៅ ជ្រាស កងកពតូចភពធំពំងឡាយ អាស្រ័យនូវសេចក្តីខ្ទើម (បាប) នោះ ឬគាស្រ័យនូវគារម្មណ៍ដែល ទូនឃើញ ឮ ឬប៉ះ ពាល់ហើយ រ៉េមងតោលសេចក្តីហិសុទ្ធិ ។ (៣១៦) ការជាបចិត្តទាំនទ្យាយ នៃថុគ្គលកាលប្រាថាក្តី ការ ញាបញ់រំ ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយដែល១នកំណត់ហើយក្តី ការ ច្បតិនិន៍ការកើតក្តី នៃបុគ្គលណា មិនមាន ក្នុនលោកនេះ បុគ្គលនោះគប្បីញាប់ញ័រ ដោយកិលេសដូចម្តេចកើត គប្បី ជាប់បត្ត កងហេតុដ្**ចមេចកើត ។**

(៣១៧) ពាក្យថា កាដោប់ចិត្តទាំងឡាយ នៃបុគ្គលកាល ព្រាថ្នា សេចក្តីថា តណ្តា លោកហៅ សេចក្តីព្រាថ្នា បានដល់ តម្រេក តម្រេក មានកំឡាំង វាបេ។ អកិដ្ឋា លោក:

650

(៣១៨) សំដេធំទំ ១ ខំ ខ ភាញ់ ទេស្ងទំ ខ ភាញ ឆាំ ទេ ខ ភាញ ឆា ស្លា ខ ភាញ ឆា ខេ ខ ខំ ខ្លំ ខ ភាញ ឆា ខេ ១ ខេ ១ អយំ ត ស្លា ខ ភាញ ១ ខេ ១ អយំ ខំ ខ្លំ ខ ភា ខ្យនា ១ វត្តអាច្លេខ សត្តំ នោ ខំ (⁹) ដេ ខេ្លំ អ ច្ឆំ ខ្លំ ខេ្ល ខំ ដេ ខេ្លំ អ ខ្លំ ខេ្ល ខំ ដេ ខេ្លំ (⁹) ដែ ខេ្លំ អ ច្ឆំ ខ្លំ ខេ្ល ខំ ដេ ខេ្លំ អ ខ្លំ ខេ្ល ខំ ដេ ខេ្លំ (^b) វត្ថិ ខៃ ភា ខេ្ល អ ច្ឆំ ខ្លំ ខេ្ល ខំ ដេ ខេ្លំ វិ ខ ភិ សា ម ខេ្ល ខំ ដែ ខេ្ល វិ ខ ភិ សា ខេស ខ្លំ នោ ខំ ជា ខេ ឆ្នំ វិ ខ ភិ សា ម ខេ ខេ្ល ខំ សា ខេ ឆ្នំ វិ ខ ភិ សា ខេស ខ្លំ នោ ខំ មា ខេ ឆ្នំ ស ខ្យាដ ខេ ខេស្ថិ សំ ដា ខេស្ថិ ភិ ខា ខេស្តំ ទំ ម. មនេស្ថិ សា ខេស្ថិ ទំ ម. មនេស្ថិ ទំស្សិតំ ។

^{(6330 (19} ¹⁰)⁽¹⁰⁾⁽¹⁰⁾

មហារិយូហេសុត្តនិទ្ទេស 🖣 ០៣

អកុសលមូល ។ ពាក្យថា កាលប្រាថ្នា គឺកាលត្រូវការ កាលចង់បាន កាលត្រេកអរ កាលស្រឡាញ់ កាលជាប់ចិត្ត ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ថា) កាលប្រាថ្នា ។ ពាក្យថា ការដាប់ចិត្ត ទំងឲ្យាយ សេចក្តីថា តណ្តា លោកហៅថា ការដាប់ចិត្ត បានដល់ តម្រេក តម្រេក មានកំឡាំង ។ បេ ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ថា) ការដាប់ចិត្តទាំងឡាយ នៃបុគ្គលកាលប្រាថ្នា ។

(៣១៤) ពាត្យថា ការញាប់ញ័រ ក្នុងធម៌ពំងទ្បាយ ដែល ទូនកំណត់ទុកហើយក្តី ពាត្យថា ការកំណត់ បានដល់ ការកំណត់ ការកំណត់គឺតណ្ហា ១ ការកំណត់គឺទិដ្ឋិ ១ ។ បេ ។ នេះ ការកំណត់ គឺតណ្ហា ។ បេ ។ នេះការកំណត់គឺទិដ្ឋិ ។ ដនពំងឡាយ មានសេចក្តី វង្កៀស ក្នុងការដណ្តើមយកនូវវត្ថុ វេមនញាប់ញ័រ ក៏មាន កាលវត្ថុ វង្កៀស ក្នុងការដណ្តើមយកនូវវត្ថុ វេមនញាប់ញ័រ ក៏មាន កាលវត្ថុ ដែលគេកំពុងដណ្តើម វេមនញាប់ញ័រ ក៏មាន កាលវត្ថុត្រូវគេដណ្តើម ហើយ វេមនញាប់ញ័រ ក៏មាន ដនពំងឡាយមានសេចក្តីរង្កៀស ក្នុងការប្រែប្រលនៃវត្ថុ វេមនញាប់ញ័រ ក៏មាន កាលវត្ថុតែត្រូវសេញក្តី វេមនញាប់ញ័រ កំមាន ដនពំងឡាយមានសេចក្តីរង្កៀស ក្នុងការប្រែប្រលនៃវត្ថុ វេមនញាប់ញ័រ ក៏មាន កាលវត្ថុតែត្រូវស្រែ វេមនញាប់ញ័រកំមាន កាលវត្ថុប្រែប្រល ញាប់ញ័រទាំង ញាប់ញ័រចំប្រប់ក៏មាន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ការញាប់ញ័រ ក្នុងធម៌ពុំងឡាយ ដែល ទំនកំណត់ហើយក្តី ។

សត្ថន្តបិដិពេ ខ្ញុទានិកាយស្ស មហានិទ្ធេសា (៣០៩) ខុត្វបទានោ ឥន យស្ប ឧត្ត័តំ យស្បាតំ អហេតោ ១ីណាសាស្បូ អាកមនំ កមនំ() កមនាកមនំ ကာလီ ဂန်ာက္တက္က ဗုန္မာ ေဒ့ဗဗန္မာ ေခ်ာ့န္ခ် ေၾကာ ខ ជាតិជាមរណ៍ នត្តិ ន សត្តិ ន សំរិដ្តិ នុបលក្តន្តិ បហ័នា សមុច្ឆ័ន្នា វូបសន្តា បដិប្បស្សន្វា អកទ្វុប្បត្តិកា ញាណក្តីនា ឧឌ្ឍាតិ ខុត្វមចាតោ ៩៩ យស្បូ ឧត្តំ ។ $(m b \circ)$ \mathcal{M} (me of m aសោ គោន ភាគេន ៥នេយ្យ គោន នោសេន ៥នេយ្យ ເພຍາມາ ອອາເສ ອະນາໃຫລາມ ອັດເອນ យកា ប្រយោវ ឧទ្ទរន្ទន ជការ ប្រយាវ វត្តោតិ ភំ ឌុ ដោតិ ភំ មុ ខ្យោតិ ភំ វិធិព ឆ្នោតិ ភំ មភម ដោ. តិ វា វិក្តោមកតោតិ វា អនិដ្ឋផ្តុំតោតិ វា ថាមកតោតិ វា ។

សុត្តនូបិដា។ ខ្វុទ្ធកតិតាយ មហាតិទ្វេស (៣១៩) ៣ក្យថា ការឲ្យតិនឹងការកើត នៃបុគ្គលណាមិនមាន ត្រង់ពាក្យថា នៃបុគ្គលណា តង៍លោតខេះ ។ សេខក្តីថា ការមក ការទៅ ការទៅនឹងការមក មវណភាល ដំណើរ ភភត្ថចភពធំ ការច្យតិ ការទបបត្តិ ការកើត ន៍ងការបែក ជាយ ជាតិជ រាមរណៈ នៃ ព្រះអហេត្តទីណាស្រព មិនមាន គ្មាន ឥតមានសោះ មិនកើតមាន គឺ លោកលះបង់ហើយ ផ្តាចបន់ហើយ រម្ងាច់ហើយ គ្របសង្កត់ហើយ ធ្វើ មិនគូវឲ្យកើតឲ្យើងបាន ដុតដោយភ្លើងគឺញាណហើយ ហេតុនោះ (ទ្រងំ ត្រាសថា) ការច្យតិនឹងការកើតនៃបុគ្គលណា មិនមាន ក្នុងលោកនេះ ។ (៣២០) ពាក្យថា បុគ្គលនោះ គប្បីញាបញ់រដោយកំលេសដុច មេចកើត គប្បីជាបចិត្តកង៍ហេតុដូចមេចកើត អធិប្បាយថា បុគ្គលនោះ គប្បីញាប់ញ័រដោយកគៈដូចម្ដេច គប្បីញាប់ញ័រដោយទោសៈដូចម្ដេច ^{គប}្តីញាបញ់រដោយទោហ:ដូចម្តេច គប្តីញាបញ់រំដោយមាន៖ដូចម្តេច ^{គប}្តីញាប់ញ័រដោយទិដ្ដិដូចម្ដេច គប្បីញាប់ញ័រដោយទទួច្ច:ដូចម្ដេច គប្បី ញាប់ញុំរដោយថៃកិច្ចាដូចម្តេច គប្បីញាប់ញុំដោយអនុស័យដូចម្តេចកើត ថាបុគ្គលនោះ ជាអ្នកត្រេកអរក្តី ថាជាអ្នកប្រទូស្កក្តី ថាជាអ្នកវៃធ្វើងក្តី ថាជា អ្នកជាប់ចំពាក់ក្តី ថាជាអ្នកស្លាបអង្រួលក្តី ថាជាអ្នកដល់នូវការរាយមាយក្តី ឋាជាអ្នកដល់នូវសេចក្តីមិនដាច់ស្រេចក្តី ថាជាអ្នកដល់នូវកំឡាំងក្តី

១ ៖. ឯត្តទូវេ បវេធេយក្រតិ ទិស្សតិ ។ ២ ម. កុហឹ វេដប្បេតិ កុហឹវា ដញ្ជេញ កិច្ឆិ
 ដូច្បេយ្យ កត្ថ ដូច្បេយ្យ ។ ៖. កត្ថ ដូច្បេយ្យ ។

ខត្តយមានស្ស ឆាំ ៩ខ្សិតានំ សំវេតំតំ វាថិ ខកាខ្សិតេសុ ខុត្តខភាតោ ៩ត យស្ស ឧត្តិ

តេនាមា ភកវា

^{ពេសពេ មហ^{រិយូហ}រុត្តទំរេស កេ អភិសដ្ឋារា បបរីជា អភិសដ្ឋារាធំ បហ័ធត្តា កតិយា កេ ហេ ដេយ្យ^(e) ខេលើ កោតិ វា តិរត្ញានយោធំ ភោតិ វា បំត្តិវិសយ៍ កោតិ វា មនុស្សោតិ វា ខេវសញ្ជីនាសព្លីតិ វា បសា ហេតុ ឧត្តិ បច្ចុយោ ឧត្តិ កោរណំ ឧត្តិ យេឧ ហ ដេយ្យ បហ យេតុ ឧត្តិ បច្ចុយោ ឧត្តិ កោរណំ ឧត្តិ យេឧ ហ សោ ហេតុ ឧត្តិ បច្ចុយោ ឧត្តិ កោរណំ ឧត្តិ យេឧ ហ សោ ហេតុ ឧត្តិ បច្ចុយោ ឧត្តិ កោរណំ ឧត្តិ យេឧ ហ សោ ហេតុ ឧត្តិ បច្ចុយោ ឧត្តិ កោរណំ ឧត្តិ យេឧ ហ សា សោ ខេស្សា សម្បាហ ខេស្សាតិ ស កោត ហ ដេ ហ សា សោ ខេស្សា កើត ហំដែយ្យ កើសាំ ប្រជាប្បើ អភិជាប្បយ្យាតិ ស កោត ហ ដែយ្យ កើសាំ ប្រជាប្បើ ។}

មហាវិយូហេ**សុ**ត្តនំទេ្ទស ទី ១៣

អភិសត្ខរាទាំងទ្បាយនោះ ថុគ្គលនោះ លះបង់ហើយ ក្រោះលះចង់ អតិសត្ខ៍វរួចហើយ លោកគប្បីញាចញុំវ ដោយហេតុដុចម្តេច ញោះ គត់ថា អាត្មាអញកើនកង់នេវភក្ដិ ថាកើនកង់កំណើតតំរុចានក្ដី ថាកើន ក្នុនប្រេតវិស័យក្តី ថាកើតជាមនុស្សកុី ថាកើតជាទេវតាក្តី ថាកើតជា រូបព្រហ្មត្តី ថាកើតជាអរុបព្រហ្មត្តី ថាកើតជាសញ្ជ័ពហ្មត្តី ថាកើតជា អសញ្ជ័ព្រហ្មក្ដី ថាកើតជានេវសញ្ជ័នាសញ្ជ័ព្រហ្មក្ដី ។ ថុគ្គលនោះគប្បី ញ ញាប់ញ័រ គប្បីញាប់ញ័រទាំង គប្បីញាប់ញ័រចំប្រប់ ដោយហេតុណា ហេតុនោះមិនមាន បច្ច័យនោះមិនមាន កាវណ៍នោះមិនមាន ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ថុគ្គលនោះគប្បីញាប់ញ័រដោយកិលេលដូចម្ដេច ។ ពាក្យថា គប្បីជាបចិត្តក្នុងហេតុដូចម្ដេចកើត គឺគប្បីជាបចិត្ត គប្បីជាបចិត្ត ទាំង គប្បីជាបចិត្តចំពោះ ក្នុងហេតុដុចម្ដេចកើត ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស ឋ) បុគ្គលនោះ គប្បីញាប់ញ័រដោយកំលេសដូចម្តេចកើត គប្បីជាប់ចិត្ត ក្នុងហេតុដូចម្តេចកើត ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ការជាបចិត្ត ទាំងឡាយ នៃថុគ្គលកាល ច្រថ្នាក្តី ការញាប ញ័រក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែល១នកំណត់ហើយក្តី ការចត្រិនឹង ការកើតក្តី នៃបុគ្គលណា មិនមាន កង៍លោកនេះ

សុត្តន្តបិដពេ ខុទ្ទ កនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ										
ស កោធ ឋ ដេយ្យ កា្ញំ ថជ ចេរ្តំ ។										
(ພຸ ພາຍ) ແຄນ ສີ່ ສີ່ ຄາຍຜູ້ ກາຍ										
តមេវ មានខ្លួំ បនា មា អញោ ញ										
សន្ធោ ខ្ល វានោ ភាគមោ ៩មេសំ										
សព្វេ ហ៍ ទេ កុសលាវនានា ។										
(၈၉၉) ကားလာ ဗန္ ရားရဖွီ ရုယ္ဆန္ ကုန္က ကုန္က ကုန္										
និដ្ដី បដិបនិ មត្តំ វាកោ សមណព្រាញណា គនំ មាមំ										
អក្តំ សេដ្ឋំ សៃដ្ឋំ ចាចោក្ខំ ឧត្តមំ ចារន្តំ ឯវមាហំសុ										
រ) តេខេត្ត រ) គណត្ត រ) ខែបយត្ត រ) កេហត្តត៍										
យមាញ ಐម្មុំ មរមន្តិ ឯកោ ។										
(៣៤៣) នាមេរ ស្ថិន ខ្លួំ បនា ហុ កញាតិ នា មេរ ឧទ្ទុំ										
និដ្ដី ចដិចនំ មត្តំ ៧ កេ សមណ ព្រាញណា ហ៊នំ ៧ តំ										

ស្មត្តលំ^{ជិត} ខុទ្ទពតំ៣យ មហាទំទេ្ទស បុគ្គលនោះ គហ្ឈីញាប់ញ័រដោយកំលេស ដូចម្តេចកើត គហ្ឃីជាប់ចិត្តក្នុងហេតុដូចម្តេចកើត **។** (៣៤១) សមណញោហ្មណ៍ពួកមួយ បានពោលធម៌ណា ថា ទត្តម ចំណែកសមណញោហ្នណ៍ ពួកដទៃ បានពោល ធម៌នោះឯង ថាថោកតាប ពាក្យរបស់សមណញោហ្នណ៍ ពំងនេះ តើពាក្យណា ជាពាក្យពិត ញោះថា សមណ-ញោហ្នណ៍ពំងនេះ ជាអ្នកប្រកាន់ថាឈ្នាស់វៃពំងែអស់គ្នា **។**

(១៩៤) ពាក្យថា សមណព្រាហ្មណ៍ ពួកមួយ បានពោល ធម៌ណាប់ទត្តម គឺសមណព្រាហ្មណ៍ពួកមួយ បានពោលយ៉ាងនេះ សំដែងយ៉ាងនេះ ពណ៌នាយ៉ាងនេះ បំភ្លឺយ៉ាងនេះ ថ្ងៃផយ៉ាងនេះ សំដែងយ៉ាងនេះ ពណ៌នាយ៉ាងនេះ បំភ្លឺយ៉ាងនេះ ថ្ងៃផយ៉ាងនេះ នូវធម៌ គឺទិជ្និ បដិបទា មគ្គណា ថានេះជាធម៌ដ៏ទត្តម ខ្ពង់ខ្ពស់ ប្រសើរ ប្រសើរបំផុត ជាប្រធាន ថ្ងៃថ្ងា ប្រសើរក្រៃសៃង ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) សមណព្រាហ្មណ៍ពួកមួយ បានពោលធម៌ណាថាទត្តម ។ (៣.៤៣) ពាក្យថា បំណែតសមណព្រាហ្មណ៍ពួកដ**ៃ** បាន

ពោលធម៌នោះឯង ថាថោកទាប គឺសមណព្រាហ្មណ៍ពួកមួយ បាន ពោលយ៉ាងនេះ សំដែងយ៉ាងនេះ ពណ៌នាយ៉ាងនេះ បំភ្លឺយ៉ាងនេះ ថ្ងៃង យ៉ាងនេះ នូវធម៌ គឺទិដ្ឋិ បដិបទា មគ្គ នោះឯង ថាធម៌នេះថោកទាប

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្ថនិទេ្តសោ ធំហ័ធំ រនៃ ៥មកំ រនៃ លាមកំ រនៃ ៤តុក្តាំ រនៃ បរត្ថតំ រានខ្លី រារសសុ រារូ យនេទ័ រារូ យលខ្លី រ) ន័យយន្ត រ) ហៃហារន្តិត នមេរ ហិនឆ្តំ បនា ហុ អញ្ញោ។ (៣៤៤) សាទ្វោ នុ វានោ កាតាមេ ៩មេសត្ថិ ត់ ទេសំ សមណ្យពាហ្មណានំ វ៉ានោ កាត់ មេ សុទ្ធោ តទោតនៅ ក្នុតោ យាថាវៅ អវិមរីតោត សច្រោន វានោ ភាតាទោ ៩ មេសំ ។ (៣៤៥) សព្វេរ ហ៍មេ កុសលាវនានាតំ សត្វេរ

ហីខេ សមណាត្រាហ្មណា តុសលវានា ខណ្ឌិតវានា ជីវវានាញាណវានា ហេតុវានា លេក្ខណវានា ការណា វានា ឃិនវានា សភាយ លេខ្វិយាតិ សត្វៅ ហីមេ តុសលាវនានា ។ តេនាមា កកវ៉⁽⁹)

ម. គេតាហ សោ និម្មិតោ ។

600

មហាវិយូហសុត្តតំទេួស ኛ ១៣

ធម៌នេះថោកពាបពេក ធម៌នេះទន់ពាប ធម៌នេះលាមក ធម៌នេះ អាក្រក់ ធម៌នេះស្ដួចស្ដើង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ចំណែក រូរ សមណត្រាហ្មណ៍ពូកដទៃ បានពោលធម៌នោះឯងថាថោកពាប ។

(១៩៤) ពាក្យថា ពាក្យបស់សមណព្រាហ្មណ៍ ពំងនេះ តើពាក្យណាជាពាក្យពិត គឺពាក្យរបស់សមណព្រាហ្មណ៍ ពំងនេះ តើ ពាក្យណា ជាពាក្យពិត ទៀងទាត់ មិនឃ្វៀងយ្លាត ព្រុកដ ពិត ព្រុកដ មិនប្រែប្រល ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ពាក្យបេស់ សមណព្រាហ្មណ៍ ពំងនេះ តើពាក្យណា ជាពាក្យពិត ។

(១៩៤) ពាក្យថា ព្រោះថាសមណព្រាហ្មណ៍ទាំងនេះ ប្រកាន់ ថាឈ្វាស់វៃទាំងអស់គ្នា គឺសមណព្រាហ្មណ៍ទាំងអស់នេះ ជាអ្នកមាន វានេះថាឈ្វាសវៃ មានវានេះថាជាបណ្ឌិត មានវានេះថាជាអ្នកប្រាដ្យ មាន វានេះប្រកបដោយញាណ មានវានេះប្រកបដោយហេតុ មានវានេះប្រកប ដោយលក្ខណៈ មានវានេះប្រកបដោយការណ៍ មានវានេះប្រកប ជោយលក្ខណៈ មានវានេះប្រកបដោយការណ៍ មានវានេះប្រកប ជោយ ក្នុងលទ្ធិរបស់ខ្លួន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រោះថាសមណ. ព្រាហ្មណ៍ទាំងនេះ ជាអ្នកប្រកាន់ថាឈ្វាសវៃទាំងអស់គ្នា ។ ហេតុ នោះ ព្រះមានព្រះកាន់ត្រាស់ថា

សុត្តនូបិជិកេ ខុទុកនិកាយស្បូ មហាន់ទេសោ យមាហុ ជម្មុំ បរមត្ថ ៧កោ នមេរ ស្ទទ័ ឧទាស់ មយោ လ၊ဋ္ဌာ ခု ဂ) အေ က အ (မာ မီ၊ ဗ မီ សព្វេ ហ៍ទេ កុសលាវនានាតំ។ (mbb) $w \stackrel{\circ}{m}$ $v \stackrel{\circ}{v}$ $z \stackrel{\circ}{g}$ $z \stackrel{\circ}{v}$ អញស្ស ឧទ្មុំ បន ហិនមាហុ ນາຍູ່ ເຮັດດີ ເມືອງເຮັ សតំ សតំ សម្មត៍មាហុ សម្នំ ។ (៣៩៩) សភំ ហំ ឧម្មុំ បរិបុណ្ណមាហ្វន៍ សភំ ហិ ឌម្មុំ និដ្ឋី ខដិខនិ មន្តំ រាកេ សមណព្រាហ្មណា ត់នំ សមន្តំ ចរិចុណ្ណំ អនោមឆ្នំ ឯរមាហំសុ រារំ កាខេត្ត សំកណត្ត សំនឹនបយត្ថ សំ កេហាត្តេត សកំ ល ខត្តំ ពុរដំហឹងមស់ រ

សុត្ថន្តចិដិត ខ្ទុកនិកាយ មហានិទេស សមណត្រាហ្មណ៍ ពូកមួយ បានពោលធម៌ណា ឋាទត្តម ចំណែកសមណព្រាហ្មណ៍ពូកដទៃ មានពោលធម៌នោះឯង ថា ថោត តាប តាត្យ បេសសមណ ត្រាហ្មណ៍ តំងនេះ តើ ៣ក្យណា ជាពាក្យតិត ព្រោះថា សមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងនេះ ជាអ្នកប្រកាន់ថា ឈ្វាសវៃទាំងអស់គ្នា ។ (៣៤៦) សមណត្រាហ្មណ៍ទាំងទ្បាយ បានពោលធម៌របស់ ទូនថាបរិបូណិ បានពោលធម៌របស់ជនដទៃថាថោកថយ (សមណត្រាហ្មណ៍ទាំនទ្បាយ) ប្រកាន់យ៉ាងនេះ វមែង ตางใจธลา ตุลเตาณรูใญยุลิเบญ่อุลา ซาติล ๆ (៣៤៧) ៣ក្យថា សមណព្រាហ្មណ៍ពូកមួយ បានពោលធម៌ វបស់ខ្លួនថាបរិបូណិ គឺសមណត្រាហ្មណ៍ពួកមួយ ពុនពោលយ៉ាងនេះ សំដៃងយ៉ាងនេះ ពណ៌នាយ៉ាងនេះ បំភ្លឺយ៉ាងនេះ ថ្ងៃយ៉ាងនេះ នូវ ធម៌ គ័ ធិដ្ឋិ បដិបទា មគ្គ វបស់ ទ្ងនថា ធម៌នេះ ពេញ លេញ បរិបូណ៌ មិនថោតថយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) សមណ្យពោហ្មណ៍ ពុកមួយ បានពោលធម៌របស់ខ្លួនថាបរិបូណ៌ **។**

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្តនំខ្ទេសោ

(៣ ៤ ៧ ៧ ២ ឆ្នាំ ក្លេញ កែនយន្ត័ត៌ ៧វំ ក ហេត្វា កណ្តិត្វា⁽⁰⁾ បរាមសិត្វា អភិនិវិសិត្វា វៃវានយន្តំ កាល ហំ ការោន្តំ ភណ្ឌនំ ការោន្ត៌ វិក្តហំ ការោន្តំ វិវានិ ការោន្តំ កោរោន្តំ ភណ្ឌនំ ការោន្តំ វិក្តហំ ការោន្តំ វិវានិ ការោន្តំ មេនកំ ការោន្តំ ន ត្វំ ៩ មំ នម្មវិនយំ អាជានាសិ ។ បេ។ និព្វេនេហ៍ វា សានេ ប ហោសីតំ ៧ មៀ វិក្តយួ វិវានយន្តំ ។

(៣៣០) សតំ សតំ សម្មត៌មាហុ សច្ចន្តំ សស្សតោ លោកោ ១ ខេ។ នៅ ហោតិ ន ន ហោតំ តថាកតោ បរម្មរណា ឥនមៅ សថ្ងំ មោឃមញ្ញន្តិ សតំសតំ សម្មត៌មាហុ សថ្ងំ ។ គេនាហ ភកវា

ម. ឧត្តហេត្វា គណ្ណិត្វា ។

មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣

(៣៤៤) ពាក្យថា បានពោលធម៌ បេស់ជនជនៃថា ថោកថយ គឺសមណព្រាហ្មណ៍ពួកមួយ បានពោលយ៉ាងនេះ សំដែងយ៉ាងនេះ ពណ៌នាយ៉ាងនេះ បំភ្លឺយ៉ាងនេះ ថ្ងៃងយ៉ាងនេះ នូវធម៌គឺទិដ្ឋិ បដិ-បទា មគ្គ បេស់ជនជនៃថា នេះ ថោកទាប នេះ ថោកទាប ពេក នេះ ទន់ទាប នេះលាមក នេះអាក្រក់ នេះស្ដួចស្ដើង ហេតុនោះ (ឲ្រង់ ត្រាស់ថា) បានពោលធម៌ បេស់ជនជនៃថា ថោកទាប ។

(១៩៩) ពាក្យថា ប្រកាន់យ៉ាងនេះ វមែងទាស់ខែងគ្នា គឺកាន់យក ប្រកាន់ ស្លាបអង្អែល ប្រកាន់ស្អិតយ៉ាងនេះ វមែងទាស់ខែងគ្នា គឺធ្វើ នូវជម្លោះ ធ្វើនូវការប្រកាន់ ធ្វើនូវការទាស់ខែង ធ្វើនូវការវិវាទ ធ្វើ នូវការបែកនែកគ្នាថា អ្នកមិនយល់ធម៌វិន័យនេះទេ ។ បេ ។ បើអ្នក អាច ចូរអ្នកដោះចុះ ហេតុនោះ (ខ្វង់ត្រាស់ថា) ប្រកាន់យ៉ាងនេះ វមែង ទាស់ខែងគ្នា ។

(ញញុច) ពាក្យថា បានពោលនូវសម្មតិរបស់ខ្លួន១ថាពិត គឺថាលោក ទៀន ១ បេ ។ សត្វស្លាប់ហើយកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀត ក៏មិនមែន ពាក្យនេះពិត ពាក្យដទៃជាមោឃៈ ហេតុនោះ (ទ្រន់ ត្រាស់ថា) បានពោលនូវសម្មតិរបស់ខ្លួន១ថាពិត ។ ហេតុនោះ ព្រះ មានព្រះភាគត្រាស់ថា

しのい

(៣៣៣) ន កោចំ ឧម្ទេសុ វិសេស័ អស្បាតំ ឧម្ទេសុ ន កោចំ អក្តោ សេដ្ឋោរិសេដ្ឋោ ទាមោក្តោ ទន្តមោមវិភោអស្បាតំ ន កោចំឧម្ទេសុ វិសេស័ អស្ប។

សុត្តត្ថមិដកេ ខុទ្ទកតិកាយស្ស មហាតិទទួសោ

សតំ ហំ ខុំ បំថុណ្ឌមាហ្

អញស្ម ជម្មុំ បន សំឧមាហុ

សុត្តតួចិដក ខុទ្ទកនិតាយ មហានិទ្ទេស (សមណត្រាហ្មណ៍ ពំ័នទ្បាយ) បានពោលធម៌របស់ខ្លួន ថាបរិបូណ៌ បានពោលធម៌បេសដនដនៃ ថាថោកថយ (សមណ្យញាហ្មណ៍ទាំងឡាយ) ប្រកាន់យ៉ាងនេះ វមែង ទាស់ នៃឥត្នា បានពោលនូវសម្មតិរបស់ខ្លួន១ ថាពិត ។ (៣៣១)ប្រសិនបើបុគ្គលជាអ្នកថោកថយ ព្រោះហេតុបុគ្គលដទៃ បន្ទះបង្គាប់ មិនមានបុគ្គលណាមួយ វិសេសក្នុងធម៌ទាំង ក្នុងផ្លូវរបស់ខ្លួន តែងពោលធម៌របស់ជនដទៃថាថោកទាប ។ (ញញ6) ពាក្យថា ប្រសិនបើថុគ្គលជាអ្នកថោកថយ *ព្រោះហេតុ* ថុត្តលដទៃ បន្ទះបង្អាច គឺប្រសិនបើចុត្តលជាអ្នកផ្ដេសផ្ដាស ពាល ថោក ថយ ថោកទាប ទន់ទាប លាមក អាក្រក់ ស្តួចស្តើង ក្រោះហេតុ តែបុគ្គលដទៃបន្តុះបង្គាប់ ព្រោះហេតុតែបុគ្គលដទៃនិន្ទា ព្រោះហេតុតែ បុគ្គលដទៃតិះដៀល ព្រោះហេតុតែបុគ្គលដទៃដេរ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស ថា) ប្រសិនបើបុគ្គលជាអ្នកថោកថយ ព្រោះហេតុបុគ្គលដទៃបន្ទះបង្អាប់។

(៣៣៣) ៣ក្យថា មិនមានបុគ្គលណាមួយវិសេស ក្នុងធមិទាំង ឲ្យាយ គឺមិនមានបុគ្គលណាមួយ ថ្ងៃថ្វា ប្រសើរ វិសេស ៨ប្រធាន ដ៏ទត្តម ប្រសើរក្រៃលែង ក្នុងធមិទាំងឲ្យាយទេ ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) មិនមានបុគ្គលណាមួយ វិសេសក្នុងធមិទាំងឲ្យាយ ។

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្តទិខ្ចេះសា

(៣៣៤) មុខ្វ ហិ អញ្ហស្ប វឧត្តិ ឧម្មុំ និហ័ន តោត စတ္ေရာစ္ စတုန္ ေရွိ ဒနန္နဲ့ ရေပးနေန္နဲ့ နိန္နန္နဲ့ ကေတာန္နဲ ហិនតោ និហិនតោ ឱ្យកាតោ លាមកាតោ ៨តុត្តាតោ ຍາສາຄາ ຄຍາຄາຍ ມີຕາ ແຼງ ແຍ້ ເຂັ້ອເຮັອ ເອເຮັອ ករហន្ថិ ហិនតោ និហិនតោ និមកាតោ លាមកាតោ និន្នតំ ករហន់ ហិនតោ និហិនតោ និមភាតោ លាម-តាតោ ជតុក្លាតោ មវិត្តតោ ឯកោម ឯកស្ន ជម្នំ າເຈົ້ ຊຍາເເຈົ້ ຂໍ້ເຈົ້ ຕາເທຄັ້ ທີ່ຂເຄາ ຂໍ້ທີ່ຂເຄາ នុំមកតោ លាមកតោ ៨តុក្តាតោ មវិត្តតោន បុខ្ម ហិ អញស្បូវឧត្តិ ជម្មុំ ធំហិន តោ ។

(៣៣៥) សម្លំ ឧឌ្ឍ័វនានានិ ឧម្លោ សភាយនំ និដ្ឋិ សភាយនំ ខដ៌ខនា សភាយនំ មក្តោ សភា-យនំ ។ សភាយនេ ឧឌ្ឍវានា ថិវេវានា ពលិកាវានា អវដ្ឋិតវានានិ សម្លំ⁽⁹⁾ ឧឌ្ឍ័វនានា ។ គេនាមា ភកវា

ษณฑ

មហាវិប្តេហស្តត្តនំទេស ទី ១៣

(៣៣៤) ពាក្យថា ព្រោះថាបុគ្គលច្រើននាក់ តែងតោលធម៌ របស់ជនដទៃថា ថេកតាប គឺបុគ្គលច្រើននាក់ ពោលគ្នះ និន្ទា តិះដៀល នូវធម៌របស់ជនច្រើននាក់ ថាថោកតាប ថោកតាបតេក ទន់តាប លាមក អាក្រក់ ស្ដួចស្ដើងក៏មាន បុគ្គលច្រើននាក់ ពោល គ្នះ និន្ទា តិះដៀល នូវធម៌របស់ជនម្នាក់ថាថោកតាប ថោកតាបតេក ទន់តាប លាមក អាក្រក់ ស្ដួចស្ដើងក៏មាន បុគ្គលម្នាក់ ពោល គ្នះ និន្ទា តិះដៀល នូវធម៌របស់ជនម្នាក់ថាថោកតាប ថោកតាបតេក ទន់តាប លាមក អាក្រក់ ស្ដួចស្ដើងក៏មាន បុគ្គលម្នាក់ ពោល គ្នះ និន្ទា តិះដៀល នូវធម៌របស់ជនច្រើននាក់ថាថោកតាប ថោក ពាបតេក ទន់តាប លាមក អាក្រក់ ស្ដួចស្ដើងក៏មាន បុគ្គល ម្នាក់ ពោល គ្នះ និន្ទា តិះដៀល នូវធម៌របស់ជនច្រើននាក់ថាថោកតាប ថោក តាប សេកតាបតេក ទន់តាប លាមក អាក្រក់ ស្ដួចស្ដើង ក៏មាន បុគ្គល ម្នាក់ ពោល គ្នះ និន្ទា តិះដៀល នូវធម៌របស់ជនម្នាក់ ថាថោក ពាប ថោកតាបតេក ទន់តាប លាមក អាក្រក់ ស្ដួចស្ដើងក៏មាន ហេតុនោះ (ខ្វង់ត្រាស់ថា) ញោះថាបុគ្គលច្រើននាក់ តែងតោលធម៌ បែស់ជនដទៃថាថោកតាប ។

(៣៣៥) ពាក្យថា ជាអ្នកមានវាទៈដ៏មាំក្នុនផ្លូវរបស់ទូន គឺធមិ ឈ្មោះថាផ្លូវរបស់ទូន ទិដ្តិឈ្មោះថាផ្លូវរបស់ទូន បដិបទាឈ្មោះថាផ្លូវ របស់ទូន មគ្គឈ្មោះថាផ្លូវរបស់ទូន ។ ជាអ្នកមានវាទៈដ៏មាំ មានវាទៈ ទៀនទាត់ មានវាទៈដ៏មានកំឡាំង មានវាទៈតាំងនៅស៊ប់ ក្នុងផ្លូវរបស់ ទូន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកមានវាទៈដ៏មាំក្នុងផ្លូវរបស់ រូន ។ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកមានវាទៈដ៏មាំក្នុងផ្លូវរបស់ សុទ្ធី ហិ នេសំ បទ្ធត្តទៅ ។ (៣៣៧) សនម្មថ្ងដា ៩ បនា តថេវាតិ ភាគមា សនម្មថ្ងជា ។ សភាំ សត្តារំ សក្តារោតិ កក្រាភាំ មានេតិ ថ្ងដេតិ អយំ សត្តា សព្វញ្ញតិ អយំ សនម្មថ្ងជា ។ សភាំ នម្មក្តានំ សភាំ កណំ សភាំ និដ្ឋី សភាំ បដិ-បនំ សភាំ មក្តិ សក្តារោតិ កក្ការោតិ មានេតិ ថ្ង-ថេនិ សភាំ មក្តិ សក្តារោតិ កក្ការោតិ មានេតិ ថ្ង-នេតិ អយំ មក្តោ និយ្យានិកោតិ អយំ សនម្មថ្ងជា ។ សនម្មថ្ងជា ៩ បនា តថេវាតិ សនម្មថ្ងជា តថា តញ្ញា ក្នុតា យាថាវា អរិមរីតាតិ សនម្មថ្ងជា ៩ បនា តថេវ ។

សុត្ថន្តមិដីពេ ខុទ្ធពតិកាយសុទ្ធ មហាតិទ្ទេសោ

しのる

សុត្តនូបិជិត ខុទ្ទពនិតាយ មហានិទ្ទេស

ប្រសិនបើបុគ្គលជាអ្នកថោកថយ ព្រោះហេតុបុគ្គលដទៃបន្ទុះ បង្គាប់ មិនទានបុគ្គលណាមួយវិសេស ក្នុងធមិពំងទ្យាយទេ ព្រោះថាបុគ្គលច្រើននាក់ ជាអ្នកមានវាទៈដ៏មាំក្នុងផ្លូវបេសទូន តែងពោលធម៌របស់ជនដទៃថាថោកទាប ។

(៣៣៦) ការបូដាធម៌របស់ទូន ដាការមានពិត ព្រោះថា ឆ្នាំយ ពំង ឡាយ តែងសរសើរផ្លូវទាំង ឡាយរបស់ ទន បើ វាទៈទាំងអស់ គប្បីដាវាទៈពិត ម្លើះសម សេចក្តីបរិសុទ្ធិ នៃជនទាំងឡាយនោះ មានប្រាកដ ។

(៣៣៧) អធិប្បាយពាក្យថា ការបូជាធម៌របស់ ទួន ជាការមានពិត សំនួរថា ចុះការបូជាធម៌របស់ ទួន តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលធ្វើសក្ការ: ធ្វើ សេចក្ដីតោរព រាប់អាន បូជា នូវសាស្ដារបស់ ទួនថា សាស្ដានេះជាសព្វ-ញូ នេះឈ្មោះថាការបូជាធម៌របស់ ទួន ។ ធ្វើសក្ដារ: ធ្វើសេចក្ដីគោរព រាប់ អាន បូជា នូវធម៌របស់ ទួនដែលសាស្ដានោះពោលហើយ នូវគណៈរបស់ ទួន នូវទិដ្ឋិរបស់ ទួន នូវបដិបទារបស់ ទួន នូវមគ្គរបស់ ទួនថា មគ្គនេះជា ទីក្រោចស្រង់ នេះឈ្មោះថា ការបូជាធម៌របស់ ទួន ។ ពាក្យថា ការបូជា ធម៌របស់ ទួន ជាការមានពិត បានសេចក្ដីថា ការបូជាធម៌របស់ ទួន ដោយ ប្រការដូច្នោះ ជាការបូជាមិន ឃ្វៀងឃ្វាត ប្រាកដ ពិតប្រាកដ មិនប្រៃ ប្រួល ហេតុនោះ (ខ្វង់ត្រាស់ថា) ការបូជាធម៌របស់ ទួន ជាការមានពិត ។

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្តនិទេ្តសោ (៣៣៨) យដា បសំសត្ថិ សកាយនានីតិនញោ សតាយនំ និដ្ដី សតាយនំ ខដំខនា សតាយនំ មក្តេសតាយនំ។សតាយនាន បសំសន្តំ ថោមេន្តំ កើត្តេត វណ្តេតិត យយា បសំសត្ថ សកាយនាន ។ (៣៣៩) សត្វេ ចងនា តថិង ភាវេយ្យត្តិ សត្វេ មក់នា តថា តថា ភ្លា ហាថាក់ អរិមរីតា កាយព្រំ សត្វេ មកនា តថិក ភាមេញ ។ (៣៤០) សុន្ទី ហ៌() នេសំ បច្ខត្តមេវាតំ បច្ខត្តមេវ ဒီမှန္တိ ဗဒီမှန္တိန် လုန္ဒိ တ်⁽⁾ (အလိ ဗဗ္ဗန္တ (ဗ ၊ က က တ nnh

> လင္ရမွပ္စ္အာ ေပးက ေရးေၾ ယေဇး ဗေလီလင္ရဲ့ လေကာယအာင် လင္ဖ္ ဗာဂဲ့ ေနာင္ခ်ာဂဲ အၾက္႐ို လုဒ္ဖ္ တိ (^m) (၀ဲ့ လိ ဗင္စ္ခန္ရ (ဗေဂဲ့ နာ ၅

ຈ. ໄພ. ຕ. ອີ. ບີ້ "

មហាវិយូវាសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣

(៣៣៨) ៣ក្យថា ញោះថា ដនទាំងឡាយ តែងសរសើរទូវផ្លូវរបស់ ១នទាំងឡាយ សេចក្តីថា ធម៌ឈ្មោះថាផ្លូវរបស់១ន ទិដ្តិឈ្មោះថាផ្លូវរបស់ ១ន បដិចទាឈ្មោះថាផ្លូវរបស់១ន មគ្គឈ្មោះថាផ្លូវរបស់១ន ។ ដន ពំងឡាយតែងសរសើរ សើច កោត ពណ៌នា នូវផ្លូវរបស់១នទាំងឡាយ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) ញោះថា ដនទាំងឡាយ តែងសរសើរ នូវផ្លូវរបស់ខ្លួន ។

(ញញ៩) ញក្យថា បើ វាទៈពំងមស់ គប្បីដាវាទៈពិត គឺបើវាទៈ ពំងមស់ ជាវាទៈពិត មិនឃ្វៀតឃ្លាត ប្រាកដ ពិតប្រាកដ មិនប្រែ ប្រល ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បើវាទៈពំងមស់ គប្បីដាវាទៈពិត ៗ

(១៤០) ពាក្យថា ម៉្វេះសម សេចក្តីបរិសុទ្ធិ នៃដនទាំងឡាយ នោះ (មាន) ប្រាកដ គឺសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ នៃសមណព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ (មាន) ប្រាកដ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ម៉្វេះសម សេចក្តីបរិសុទ្ធិ នៃជនទាំងឡាយ នោះ(មាន) ប្រាកដ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា ការបូជាធម៌របស់ខ្លួន ជាការមានគិត ព្រោះថា តរ្ថិយទាំង

ណ្ឌាយ តែងសរសើរផ្លូវ ទាំងឲ្យាយរបស់ទន បើវាទ: ទាំងអស់ គប្បីជាវាទ: ពិត ម្ងេះសម សេចក្តីបរិសុទ្ធិនៃជន ទាំងឲ្យាយ នោះ (មាន) ប្រាកដ ។

ម. ន បរញ្ជនិពុទ្ធូ ។

ឧម្មេសុ និច្ចេយ្យ សមុត្តហ៊ឺតំ តស្មា វិវានាន៍ ឧទាតិវត្តោ ជ ហិ សេដ្ឋតោ បស្សតិ ជម្មមញ**ំ ។** (៣៤৮) ន (ញហ្គាសររ មរទេយ្យទទ្ត័តិ នាតិ ខដំក្តោទោ។ ព្រាញណោត សត្តឆ្នំ ជម្មាន ពាហិតត្តា ព្រាញ ណោ ។ ទេ។ អនិស្សិតោ តានិ ទវុទ្ធុតេ ស ព្រញា ។ င ေရာက္ခံကာက္ပါ ေရးၾကားရန္က်ိန္ ေရြာက်ဲဟာက္ပါ စ္က ကိုက္က အဆို ရြာကိုးလယ္ အ ရေၾကာပား មរប្បត្តិយោ a មរប្បចូយោ a មរប្បឌិពន្ធភូ(°) ជានាតិ បស្បតិ៍ អស់ម្នុណ្ដេ សម្បជានោ ខដិស្បតោ ។ សត្វេ လင္ခံာ႔ မင္ခင္ခ်ာ္အ ေရာက္ခလာလ္က ေရးေလးစား ေနာ္ခ် စြာ ហ្មរណា ឧ ទវនេយ្យា ឧ ទវទ្យន្ត្តិយោ ឧ ទវទ្យទ្ធយោ ជ បរប្បដិពន្ធត្ ជាឆាតិ បស្បតិ អសម្មនេ<u>ព</u> សម្បជានោ ខដិស្បតោ ។ សក្វេ សដ្ឋារា ខុត្តាតិ

សុត្តន្តបិដពេ ខ្វុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ

(៣៤០) ន ព្រាញណស្បី មរទេយ្យមន្ត្

សុត្តតួចំ^{ជិត} ទុទ្ធកនកាយ បហាតិទ្ទេស (៣៤១) ក្រាហ្មណ៍ មិនមានញាណ ដែលបុគ្គលដទៃគប្បី ណេនាំ ពំដមិនមានការពិចារណាក្នុងធមិពាំងឡាយ ហើយ កាន់យកព្រមទេ ក្រោះដំណើងនោះ (ក្រាហ្មណ៍នោះ)កន្លង ផុតនូវវិវាទទាំងឡាយ មិនឃើញធម៌ដទៃថាប្រសើរសោះ ។

(១៤៤) អធិប្បាយតាក្យថា ត្រាហ្មណ៍ មិនមានញាណដែលបុគ្គល ដទៃគប្បីណែនាំ ត្រង់ពាក្យថា មិនមាន គឺ ជាពាក្យហាមឃាត់ ។ តាក្យថា ត្រាហ្មណ៍ ជានដល់ ថុគ្គលដ៍ថ្រសើរ ត្រោះបន្សាត់បង់នូវធម៌ ព៌ន៍ ៧ ។ បេ ។ ជាអ្នកមិនអាស្រ័យតណ្កា ជាបុគ្គលនឹងនួន បុគ្គល នោះ លោក ហៅថា ព្រាហ្មណ៍ ។ ពាក្យថា ព្រាហ្មណ៍មិនមានញាណ ដែលបុគ្គលដទៃគប្បីណែនាំ សេចក្តីថា ភាពនៃញាណ ដែលបុគ្គល ដទៃគប្យីណែនាំនៃព្រាហ្មណ៍ មិនមាន គឺថា ព្រាហ្មណ៍មិនមានបុគ្គល ដទៃគូរូណែនាំ មិនគប្បីដឿបុគ្គលដទៃ មិនមានបុគ្គលដទៃជាទីអាង មិន ដល់នូវការជាប់ចំពាក់នឹងបុគ្គលដទៃ ជាអ្នកមិនវៃ ឆ្នែ ដឹង ខ្លួន មាន ស្មាវតី តែផដ៏ផ តែផឃើញ ។ ភាពនៃញាណដែលបុគ្គលដទៃគប្បីណែនាំ នៃ ព្រាហ្មណ៍ មិនមាន គឺថា ព្រាហ្មណ៍មិនមានបុគ្គលដទៃគូរូវណែនាំ មិន គប្បីដេប្រីជុគ្គលដទៃ មិនមានបុគ្គលដទៃជាទីអាង មិនដល់នូវការជាថ ចំពាក់នឹងបុគ្គលដទៃ ជាអ្នកមិនវង្វេង ដឹង ភ្លូន មានស្មាត្រី តែនដឹង តែងឃើញថា សង្ខារពំងព្លងមិនទៀង ។ ថា សង្ខារពំងព្លងជាខុត្ខ

ព្រា ញ	ഹ	ಸ್ಟ್	មរា	r U	ຽຄາ	2 r	ſm	ញុះ	ഹ്ന	ß	មវ_
យរជរ	ſ	ង	មវាខ	រាត់ ៤	ເເນ	ß	យវន	្រំខ្លំ	ന	ß	ថវ.
ບຼາຂີ ຄ	2 谷 1 2 夕 1 1	ಕು	ເກຄົ້	ឋ	ស្បត់	់ អ	र भ	ကို ကို	ಸ	ತ್ಪ ಭ	នោ
೮ ಜಿ ಸು	្បតោ	\$	<u>م</u>	[ၮႍၭ	ဌာ လ	កេះដ្	មរ	೧ ೮೨	្រមត្តិ	બ	
	(ოს	m)	នេះ	<u>ද</u> ් 1	និនេះ	ഡ് പ്	មមក 1 ព	្រាខ មាខ	ិន ខ ត	ំមែ ខេត្ត	ស្ត្រ
ន្ងាស	ဦ ယာ	ត និន័	2 2 2 3	\$む 1	។ ជ	រ នូ យ	႞ၣႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜ	និទ័ដ	in ?	រ ន រ រ រ	ဒိ ရွာ
វិចិធិទូ	ာ ဗ	ີ່ອີຂີ	ளி எ ச	ស រ	ယ် ရှာ	(の) よう	យ៍ ត្វ	า ริร	n r យិ	ត្វាវ	^រ ភ្វន
តតត្វា	Ż	ົ້ນ <u>ຄ</u> າ	កោ	s ² (ឋត្តា	ហោ	វវត្តា	រ ហា	18	តា ដ្ឋា	ಕು_
តាមោ ត	n g	ទ្វ័យ	າລາເ	ຍກ	សម	រ ទ្ យ	ត្តាខេ	ກ	สลิ ส	មខ្ទុំ	හස්
ំ តិបី ដំ	শ জ (ឃា ដ	hi r	កវិប	វីតាំធ្វ	កហ	ୖ	មភរ	ំដ ដ	អក់រំ	រិ ^ខ ដ
អដ្ឋោ	ាំសិខិ	, 7 7	មនិមុ	o 谷	នត្តិ(a (a	స	វិជ្ញនិ	ទា	ស ល	ត្តតំ
∎ ខ ម ហ ជ	e e	ឋ ម ម ា	20 20 20	វិប ភ ″	វន្ត ទ	មដំខ	្រុក្ស	۵ ۱ ۱	អភឲ	រូបរុទ្ធ	\$ 67
Q 3	. ម. i	ាំរយ៍ត្វា	1 7)a	ម. ឯ	តុត្តូវេ ស	សត្ត័តិ	ទិស្សតិ	<u>ุ</u>			

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្តនិទេ្ទសោ

។បេ។ យន្តិញុំ សមុនយនម្មំ សត្វន្តំ នំពេនឧម្តន្តំ

ಟದಾ

មហាវិយូហសុត្តតិទ្ទេស ទី ១៣

។ បេ។ ភាពនៃញាណដែលបុគ្គលដទៃគប្បីណែនាំ នៃព្រាហ្មណ៍ មិន មាន គឺថា ព្រាហ្មណ៍មិនមានបុគ្គលដទៃគរូវណែនាំ មិនគប្បីដឿបុគ្គល ដទៃ មិនមានបុគ្គលដទៃជាទីអាង មិនដល់នូវការជាប់ចំពាក់នឹងបុគ្គលដទៃ ជាអ្នកមិនវៃឆ្លេង ដឹង១ន មានស្មាវតី តែងដឹង តែងឃើញថា របស់ណា មួយ មានការកើត ឡើងជាធម្មតា របស់ទាំងអស់នោះ តែងវេលត់ ភេវិញ ជាធម្មតា ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រាហ្មណ៍ មិនមានញាណ ដែលបុគ្គលដទៃគប្បីណែនាំ ។

(១៤១) អធិប្បាយពាក្យថា ពំងឺមិនមានការពិលាណា ក្នុង ធម៌ពាំង ឡាយ ហើយកាន់យកព្រមទេ ត្រង់ពាក្យថា ក្នុងធម៌ពាំង ឡាយ គឺក្នុង ធិ ឆ្នំ ៩ ២ ពាក្យថា ពិលាណោ គឺការពិនិត្យ ពិលាណោ ដ្រើស សើស ថ្លឹង ត្រិះរិះ សំដែងឲ្យច្បាស់ ធ្វើ ទ្យីព្រុកដ ហើយកាន់យក ដោយ ប៉ែក កាន់យកដោយ បំណែក កាន់យកថា ប្រសើរ កាន់យកដោយ អំណាចអរយវៈ កាន់យកដោយ គំនរ កាន់យកថា ប្រសើរ កាន់យកដោយ អំណាចអរយវៈ កាន់យកដោយ គំនរ កាន់យកដោយ ការប្រមូល គឺ ប្រកាន់ ស្លាបអង្អែល ប្រកាន់ស្អិត ចុះចិត្តស៊ប់ ថា ឆ្នាំនទៅថា នេះ ទៀង ពិត មិនឃ្វៀងឃ្វាត ព្រុកដ ពិតព្រុកដ មិនប្រែប្រល ដូច្នេះ វមែងមិនមាន មិនមានព្រម មិនកើតមាន គឺលោកលះបង់ ហើយ ផ្តាច់ផ្តិល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់ទ្វោប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើត ឡើងបាន

តេះលាហ ភកវា

ၮၟၮႜ႙ၴဢ ၕႜၛၟ႞ႜၟၘႜႜႜႜႄၬႜၒႍၟၯႜၨၕ႞ႄၟၯၟႃၖၯႜၛႜ႙ဢႅႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜၛ (៣៤៤) តស្មា វិវានានិ ឧទានិវត្តោតិ តស្មាតិ តស្មា តំំតារណា តំហេតុ តប្បចូលា តំចំពានា() ខិដ្ឋិ. តាលហាន និដ្ឋិកណ្ដាន និដ្ឋិក្ដៃហាន និដ្ឋិកំអាន ឧិដ្ឌីមេជតាធំ ឧទាត់វត្តោ អតិត្តាត្លោ សមតិត្តាត្តោ វិតវត្តោត តស្មា វិវាធាន៍ ៥ចាត់វត្តោ ។ (៣៤៥) ធ ហិ សេដ្ឋតោ បស្សតិ ជម្មញាត្តិ អញ្ចំ សត្ថា នម្ម ក្នានំ កណំ នំដ្ទំ បនិបនំ មក្តុំ អញត្រ សតិច្យដ្ឋានេហ៍ អញ្ញត្រ សម្មច្បនានេហ៍ អញ្ញត្រ ឥន្ធិចានេហ៍ អញ្ញន្រ ឥន្ទ្រិយេហ៍ អញ្ញន្រ ពលេហ៍ អញន្ត្រ ពោជ្យផ្តេ៍ហិ អញន្ត្រ អរិយា អដ្ឋផ្តុំកា មត្តា မင္ဂ်ီ ကေႏို ျပင္ရန္က အေနာ္က အေနာ္ មក្សន៍ ខ ឧត្តាតំ ឧ ឱ្យលោកតំ ខ ឧត្យយតំ ខ នុមមរិត្តតំតំ លំ សេដ្ឋតោ មស្មតំ ឧម្មញ្ញំ ។

សុត្តនូមិដកេ **ខុទ្ទកតិកាយសុ**រ្យ មហាតិទ្ទេសោ

សុត្តនូចិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

ដុតដោយក្ខើងគឺញាណ ហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ទាំងមិន មានការពិចារណាក្មុងធម៌ទាំងឡាយ ហើយកាន់យកព្រមទេ ។

(៣៤៤) ពាក្យថា ព្រោះដំណើរនោះ (ព្រាហ្មណ៍នោះ) កន្ងង ផ្ទតនូវវិវេទ ទាំងឲ្យយ ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះដំណើរនោះ គឺព្រោះហេតុ នោះ ព្រោះការណ៍នោះ ព្រោះហេតុនោះ ព្រោះបច្ច័យនោះ ព្រោះ និទាននោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ កន្ធងផុត កន្ធងថង ធ្វងផុត ធ្វងស្រឲ្យ៖ នូវជម្លោះព្រោះទិដ្ឋិ នូវការប្រកាន់ព្រោះទិដ្ឋិ នូវការទាស់ខែងព្រោះទិដ្ឋិ នូវការវិវេទព្រោះទិដ្ឋិ នូវការបែកនែកគ្នាព្រោះទិដ្ឋិ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ថា) ព្រោះដំណើរនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ កន្ធងផុតនូវិដាទទាំងឲ្យយ ។

(៣៤៥) ៣ក្យថា មិនឃើញធម៌ដ**ៃ**ថាប្រសើរសោះ គឺមិន ឃើញ មិនប្រទះ មិនរមិលមើល មិនសំឡឹងមើល មិនតិចារណាឃើញ នូវសាស្តាដ**ៃ** នូវធម៌ដែលសាស្តាពោលហើយ នូវគណៈ នូវទិដ្ឋិ នូវបដិបទា នូវមគ្គធម៌ជាកំពូល ប្រសើរ វិសេស ជាប្រធាន ទត្តម ប្រសើរក្រៃលែង ព្រោះរៀរចាកសតិប្បដ្ឋាន វៀរចាកសម្មប្បធាន វៀរចាកឥទ្ធិបាទ វៀរចាកឥន្ទ្រិយ វៀរចាកពលៈ វៀរចាកសម្មប្បធាន វៀរចាកឥន្ធិបាទ វៀរចាកឥន្ទ្រិយ វៀរចាកពលៈ វៀរចាកសម្មប្បធាន ជឿរចាកអដ្ឋឆ្និតមគ្គដ៏ប្រសើរ ហេតុនោះ (ខ្វែនត្រាស់ថា) មិនឃើញ ធម៌ដទៃថាប្រសើរ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្តនំទេ្តសោ ေ စြာ ဘူ လာ လ႑ ေ ဗ က ေ ဖာ စု နန္နဲ့ ជម្មេសុ ជិច្ជេយ្យ សមុត្តហ័តំ နည္း ကြဲဆင္ခ်ိဳ ရဆုန္ကိုး(ရွာ ជ ហិ សេដ្ឋតោ បស្សតិ ជម្មញាធំ ។ (៣៤៦) ជានាម មក្សាម តាដេ វង់តំ និដ្ឋិយា ឯកោ ខច្ចេត្តិ សុន្តិ អន្តត្តិ ចេ តិញ តុមស្ស តេន អតិសិត្វា អញ្ចេរ ជន្នំ សុន្ដ្រី ។ (៣៤៧) ជានាម បស្សាម តថេវ បត្ត ជានាម័ត ဗာဇိန္ဂဏ္ဏား ကေန ဆဲဆာမီ ဗုံးစွန်ဘံလာနဲ့လျှန်ာ္ထာ. ណេ ា ជានាម ។ បស្សាម័ត៌ មំសចត្វភា ŝ ម សុក្ខា ទំ ឌំព្វេះ កំ ខត្តុនា បស្អាមិ ។ តថេវ ມສຣູ ມສິ ສຮິ ສຮຼິ ກູສິ **ເທ**ະກຳ Hiterສຣູ ແກລາຍົ បសព្រម៍ តថេវ រវតំ ។

යි ග

មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣

ព្រាហ្មណ៍មិនមានញាណ ដែលបុគ្គលដទៃគប្បីណែនាំ ទាំង មិនមានការពិចារណា ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ហើយកាន់យក ព្រមទេ ព្រោះដំណើរនោះ (ព្រាហ្មណ៍នោះ) កន្ងងផុតនូវ វិវាទទាំងឡាយ មិនឃើញធម៌ដទៃថាប្រសើរសោះ ។ (៣៤៦) សមណព្រាហ្មណ៍ ពួកមួយ យល់នូវសេចក្តីបរិ-សុធ្ធិ ព្រោះការឃើញថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញ នូវដំណើរនេះ ពិតដូច្នោះមែន បើសមណព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ឃើញ (នូវសេចក្តីពិត) ប្រយោជន៍អ្វីដោយការឃើញនោះ របស់សមណព្រាហ្មណ៍ម្នាក់នោះ សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងឲ្យយ កន្លងបោលនូវសេចក្តីបរិសុធ្ធិ វើមេជ៍ពោលដោយហេតុដនៃ ។

(៣៤៧) អធិប្បាយពាក្យថា អត្មាអញដឹង អត្មាអញឃើញនូវដំ-ណើរនេះ ពិតដូច្នោះមែន ត្រធំពាក្យថា អត្មាអញដឹង គឺអាត្មាអញ ដឹង ដោយបរចិត្តញាណ ឬដឹងដោយបុច្ខេនិវាសានុស្សតិញាណ ។ ពាក្យថា អាត្មាអញឃើញ គឺអាត្មាអញឃើញដោយមំសចក្ខុ ឬឃើញ ដោយទិព្វចក្ខុ ។ ពាក្យថា ដំណើរនេះ ពិតដូច្នោះមែន គឺ ដំណើរនេះ ពិត មិនឃ្វៀងឃ្វាត ប្រាកដ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រល ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញ នូវ ដំណើរនេះ ពិតដូច្នោះមែន ។

សុត្តន្តចិជិកេ ខុទ្ទកនិតាយសុទ្ធ មហានំទ្ទេសោ (៣៤៨) និដ្ឋិយា រាំគោ បទ្វេន្តិ សុទ្ធិត្តិ និដ្ឋិយា រក សមណត្រាញណា សុន្ធ៍ វិសុន្ធ័ បរិសុន្ធី មត្ត វិមត្ត បម្តែត បច្ចេត្ត ។ សស្បតោ លោកោ ឥនមៅ សç្ទំ ទោយទញ្ញន្តំ និដ្ដិយា រាកោ សមណា-ព្រាហ្មណា សុន្ធិ វិសុន្ធិ ថវិសុន្ធិ មុន្តិ វិមុន្តិ បរិមុន្តិ ខទ្វេត្តំ ។ អសស្បតោ លោគោ ។ខេ។ នៅ ហោត៍ ន ឧ មោត៌ តថាកតោ បម្មេរណា ឥនមៅ សថ្នំ មោឃៈ មញ្ញន្នំ និដ្ឋិយា រាក្រោសមណា ស្រុទ្ធី ້າ ເຊັ່ນ ເປັນເຊື່ອສຳອີສຳຍັດ ເຊັ່ນ រាយ ពេនិទ្ធ អន្នំ រ (៣៤៩) អន្តភ្នំ ចេ ភិញ្ញិ តុមស្ស តេលតិ អនុក្ខ័ន៍ បរចំនុញាលោន វា អនុក្ខ៍ បុច្ចេនិវាសា-នុស្សតំណាណេន វា អន្តត្តិ មិសចត្ថានា វា អ-ខ្លត្តិ ឧំព្វេណ ២ ត្រុះថា អ ខ្លត្តិ ន ។

សត្រត្តបិជព ខុទ្ទពនិ៣យ បហានំទ្ទេស

(៣៤៤) ពាត្យថា សមណ្យពាហ្មណ៍ពូកមួយ យល់នូវសេចក្តីបរិំ សុទ្ធិ ដោយការឃើញ សេចក្តីថា សមណព្រាហ្មណ៍ពូកមួយ យល់ នូវការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ដោយការឃើញ ។ គឺថាសមណ្យពាហ្មណ៍ព្លុកមួយ យល់នូវការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឲ្យ៖ ដោយកាវ ឃើញថា លោកទៀន ពាក្យនេះជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃជាមោឃៈ វ សមណ្យញាហ្មណ៍ ព្លុកមួយ យល់នូវការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការវួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ដោយការឃើញថា លោកមិនទៀន บบบ พธุญบ่เบี้ย เกี้รเราร ก็ยิ่รโยร ยิ่งเกี้รเราร ក៌មិនមែន ពាក្យនេះជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃជាមោយ: ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) សមណព្រាហ្មណ៍ពួកមួយ យល់នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ដោយការឃើញ **។**

(៣៤៩) អធិប្បាយពាក្យថា ថើសមណព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ឃើញ (នូវសេចក្តីតិត) ប្រយោជន៍អ្វី ដោយការឃើញនោះ របស់សមណ-ព្រាហ្មណ៍ម្នាក់នោះ ត្រង់ពាក្យថា ថើសមណព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ឃើញ គឺ ឃើញដោយបរចិត្តញូណ ឬឃើញដោយចុំព្វេនិវាសានុស្សតិញាណ ឃើញដោយមំសចក្តុ ឬឃើញដោយចិព្វចក្តុ ហេតុនោះ (ឲ្រង់ ត្រាស់ថា) ថើសមណព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ឃើញ (នូវសេចក្តីតិត្) ។

အားက္တဲ့ ရမည္၊ အေအးစာ အည္၊ အေဒ ေနည္းအေဒ အီ ကင် ဒုန္ဒာဗ်ား၏ မန္ဒာ ေ လမုဒ္ကယလ္က ဗတာ ေမန္န ឧ មត្តភាវនា អត្តិ ឧ ៩លស ខ្ញុំ គាំវិយា អត្តិ ឧ ព គស្ប မရင်ေဒဂါယာင္ မန္နီ ေ အေမာက္၊ မရင်ေဒဂါယာင္ អត្ថិ ន មោហស្ប៍ សមុខ្មេនប្បញ្ចំ អត្ថិ ន កាំលេ. សានំ សមុច្រេនប្បញ្ចនំ អត្ថិន សំសារវដ្តស្បូ ឧច្មេនោ អត្តតំ អនុភ្នំ ខេ តំញំ តុមស្ស តេខ ។ (៣៥០) អតិសិត្វា អញ្ចេន ខេត្តិ សុទ្ធិត្តិ តេ ខិដ្ឋិយា សុទ្ធិមត្ត វិសុទ្ធិមត្ត បរិសុទ្ធិមត្ត កេនាតមត្ត បរិយោនាត. មក្តុំអត់ក្លាមំត្វា សមត់ក្លាមំត្វា វិតវត្តិត្វា អញត្រ សតិប្ប_ ដ្ឋានេហ៍ អញ្ញាត្រ សម្មួច្បជានេហ៍ អញ្ញាត្រ ឥន្ធិថា នេហ៍ អញត្រ ឥន្ទ្រិយេហ៍ អញត្រ ពលេហ៍ អញត្រ ពេដ្ឋ. ខ្ដេ៍ហ៍ អញត្រូ អរិយា អដ្ឋខ្ញុំ តា មក្តា សុន្ធ្វី វិសុន្ធ្វី ប់រំសុន្ធ៍ មុន្ត៍ វិមុន្ត៍ បម្តៃតំវឧត្ត កាថេត្តំ កណត្តំ ខឹម យត្តិ កេលវត្តិត ដមៀ អតិសិត្វា អញ្ចេរឧត្តិ សុឌ្វី ។

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្តនិទ្ធេសោ

មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣

ពាក្យថា ប្រយោជន៍អ្វីដោយការឃើញនោះ បេស់សមណ្យញាហ្មណ៍ម្នាក់ នោះ គឺប្រយោជន៍អ្វីដោយការឃើញនោះ បេស់សមណ្យញាហ្មណ៍ម្នាក់ នោះ គឺថាការកំណត់ខុក្ខមានដូចម្ដេចកើត ការលះបជ៍សមុខ័យមិនមាន ការចំរើនមគ្គមិនមាន ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវផលមិនមាន ការលះបង់ វាគៈដោយសមុច្នេខមិនមាន ការលះបង់ពោសៈដោយសមុច្នេខ មិនមាន ការលះបង់មោហៈដោយសមុច្នេខ មិនមាន ការលះបង់កិលេស^{ទំ}ាំង ឡាយដោយសមុច្នេខមិនមាន ការផ្ដាប់ផ្ដិលសង្ឃារវដ្ដក៏មិនមាន ហេតុ នោះ (ខ្លង់ត្រាស់ថា) បើសមណញាញណ៍ម្នាក់ឃើញ (នូវសេចក្ដីពិត) ប្រយោជន៍អ្វីដោយការឃើញនោះ បេស់សមណញាហ្មណ៍ម្នាក់នោះ ។

(១៥០) ពាក្យថា សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ កន្វងលោល នូវ សេចក្តីបរិសុទ្ធិ វេមេងពោលដោយហេតុដទៃ សេចក្តីថា សមណ-ព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ កន្ធង វិលង កន្ធងលោល នូវមគ្គដ៏ស្អាត មគ្គស្អាត វិសេស មគ្គបរិសុទ្ធិ មគ្គផ្លូវផង មគ្គផ្លូវផងក្រៃលែង ដោយទិដ្ឋិ គឺ វៀលកសតិប្បដ្ឋាន វៀលោកសម្មប្បធាន វៀលោកឥទ្ធិថាទ វៀលោក ឥន្ទ្រិយ វៀលោកពលៈ វៀលោកសម្មប្បធាន វៀលោកឥទ្ធិថាទ វៀលោក ឥន្ទ្រិយ វៀលោកពលៈ វៀលោកពេជ្យផ្លូ: វៀលោកអត្តិកមគ្គដ៏ប្រសើរ ហើយពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង នូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) កន្ធង លោល នូវសេចក្តីបរិស្ឋទ្ធិ វេមងពោលដោយហេតុដទៃ យ៉ាងនេះទូ៖ ។

តត្រូនបិដកេ ខ្មុទានិកាយស្បូ មហានិទ្ទេសោ នំដួយ (*) អស់នូមក្តុំ អវិសុន្ធិមក្តុំ អចរសុន្ធិមក្តុំ អហេ-នាតមក្តុំ អបរិយោនាតមក្តុំ អត់ភ្លាមត្វា សមតិក្តុ-មិត្វា វីតវត្តិត្វា ចត្វបាំ សតិប្បដ្ឋាណេហ៍ ចត្វបាំ សម្ន-ប្បជានេញ ខត្ទហិ ឥន្ធិចានេញ ខញ្ចហិ ឥន្ត្រិយេហិ បញ្ចូហិ ពលេហិ សត្តហិ ពោជ្យត្រ្តហិ អរិយេធ អដ្ឋន៍តោន មក្មេន សន្ធិ សន្ធិ បាសន្ធិ មន្ត្រី រិមន្ត្ បរិទុត្ត វនន្តិ ការ៩ន្តិ កាណន្តិ នីបយន្តិ ហេហារន្ត័ត រាធ្យ អនុស្ថិតា អញ្ញេន ខេត្ត សុខ្ធី ។ នេនាមា ភកក ရာတမ်ာ စလဂျမ်ာ ရေးရေး ပါရိ និដ្ឋិយា រាកោ ខទ្វេត្តិ សុន្វី អន្តភាំ ចេ ភាំញ៉ាំ តុមស្ប តេន អតិសិត្វា អញ្ចេរឧត្តំ សុទ្ធិត្តំ ។ 9 8. ម. តិត្ថិយានំ ។

600

សុត្តតួបិងិក ខុទ្ទកតិកាយ មហានទទួស ម្យ៉ាំងទៀត ព្រះពុទ្ធ ទាំងឡាយក្តី សារីករបស់ព្រះពុទ្ធ ទាំងឡាយក្តី ព្រះ បច្ចេកពុទ្ធ ទាំងឡាយក្តី កន្លង លែង កន្លងចោល នូវមគ្គមិន ស្អាត មគ្គមិន ស្អាតវិសេស មគ្គមិនបរិសុទ្ធិ មគ្គមិនផ្លូវផង មគ្គមិនផ្លូវផង់ក្រៃលែង នៃ ទិដ្ឋិរបស់សមណ្យពាហ្មណ៍ ទាំងនោះ ហើយពោល សំដែង ពណ៌នា ចំភ្លឺ ថ្ងៃង នូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ដោយសតិប្បដ្ឋាន៤ សម្មប្បធាន៤ ឥទ្ធិបាទ ៤ ឥទ្រ្ទិយ ៥ ពលៈ៥ ពោជ្យត្ត ៧ មគ្គដ៏ប្រសើរប្រកបដោយអត្ត ៤ ហេតុនោះ (ទ្រង់ ព្រស់ថា) សមណៈព្រាហ្មណ៍ទាំង ឡាយ កន្លងចោល វៅមង្គពោល នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ដោយហេតុដទៃ យាងនេះខ្វះ ។ ហេតុនោះ ព្រះ មានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

សមណត្រាហ្មណ៍ពួកមួយ យល់នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិត្រោះការ ឃើញថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញ នូវដំណើរនេះ ពិតដូច្នោះមែន បើសមណត្រាហ្មណ៍ម្នាក់ឃើញ (នូវសេចក្តី ពិត) ប្រយោដន៍អ្វី ដោយការឃើញនោះ របស់សមណ. ព្រាហ្មណ៍ម្នាក់នោះ សមណត្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ កន្ងង លោល នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ រមែងកោលដោយហេតុដទៃ ។

ទ ម. វាញាយតិ ។ ២ ម. ឧរោ ទក្ខតិ ។

ណេ ។ ឧត្តិតត បក្ស នរោ ឧត្តិត នាមរួម ។ (៣៥៣) ឧ៍ស្វាន កញ្ញស្សត៍ តាន់មេវាតំ ឧ៍ស្វាត៌ បាចិត្តញាណេន ។ ឧ៍ស្វា ប៉ុព្វេនិវាសានុស្សតិញា-លោន ។ ឧ៍ស្វា មិសចក្តុនា ។ ឧ៍ស្វា ឧំព្វេន ។ កេត្តិនា ឧ៍ស្វា នាមរួមញ្ញោវ ឧ៍ស្វា ញស្សត៌ ឧំច្វូតោ សុទតោ អត្តតោ ន តេសំ ឧម្មានំ សមុនយំ ។ អត្ថន្ត័មំ ។ អស្សានំ ។ អានីនវំ ។ និស្សាណំ ។

နေတ္စ က္ဆက္လုန်း^(၈) စားစီးမား ကာမီ စတို ပင်္လုန္ မေျကိ က န တဲ့ (နေန လုန္ဒိ ကုလလာ 'နေနွဲ ၅ (၈ ၆၆) ပင်္လို နေက နော္စန်း တမားဖန္ရဲ ပင်္လို (၈ ၆၆) ပင်္လို နေက နော္စန်း တမားဖန္ရဲ ပင်္လို (၈ ၆၆) ပင်္လို နေက နော္စန်း တမားဖန္ရဲ စ (၈ ၆၆) ပင်္လို နော္စန်း တမားဖြံ စ (၈ ၆၆) ပင်္လို နော (၈ ၆၆) ပင်္လို နော (၈ ၆၄) ပင်္လို နော္စန်း တမားဖိုး ကော က အော္စန်း စ မေရိ နော္စန်း တမားစို ၅ ကော က မန္စာနိုး က မင်္လာစန်း တမားစို ၅

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្ថនិទេ្តសោ

(ကၒ၀) ၓည္ပို အဟာ အက္ခ္က်ာ အမႈပ္ပိ

しょう

មហាវិយូហសុត្តនំទេ្ទស ទី ១៣ (ត្រ៥១) ឧរដនកាលឃើញ តែងឃើញនាមរូប លុះឃើញ ហើយ វមែងដឹងនុវនាមរូបនោះឯង ថុគ្គលឃើញកាមច្រើន ក៍មាន ឃើញទាមរូបតិចក៍មាន ចំណែកអ្នកឈ្ងាសព័ង ទ្បាយ មិនពោល**ខ្**វ៉សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ដោយការឃើញនោះទេ ។ (៣៥៤) អធិប្បាយតាក្យថា នរជនកាលឃើញ តែងឃើញ នាមរូប ត្រង់ពាក្យថា នរដនកាលឃើញ គឺ កាលឃើញ ដោយបរចិត្ត. ញាណត្តី ឃើញដោយបុព្វេនិវាសា**នុស្សតិញាណត្តី ឃើញដោយមំស**. ចត្តក្តី ឃើញដោយទិព្វចត្តក្តី គឺតែងឃើញនូវនាមរូបនោះឯង ថាទៀង ថាសុ១ ថា ១៩ តែមិនឃើញនូវការកើត ឬការលេត អានិសង្ស ឬទោស ឬក៏ការលោសចោល នូវធម៌ទាំងនោះទេ ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) នរជនកាលឃើញ តែងឃើញនាមរូប ។

(១៥៣) ៣ក្យថា លុះឃើញហើយតែងដឹងនូវនាមរូបទុះឯង ត្រង់ ៣ក្យថា គឺលុះឃើញហើយ គឺលុះឃើញហើយ ដោយបរចិត្តញាណក្តី លុះឃើញហើយ ដោយប៉ុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណក្តី លុះឃើញហើយ ដោយមំសចត្វុក្តី លុះឃើញហើយ ដោយទិព្វចត្ថុក្តី លុះឃើញហើយ នូវនាមរូបនោះឯង តែងដឹងថាទៀង ថាសុទ ថាទួន តែមិនដឹងនូវការកើត ប្តុការលេត គានិសង្ស ឬគោស ឬក៏ការលោស់ចោល នូវធមិទាំងនោះទេ ញូស្បួតតំ ឧិស្វាន វាញស្បួត តាន់ ទៅ ។ (៣៥៤) តាម ពហុំ បស្បតុ អប្បតិ វាតិ តាមំ စတုကိ ဂံ ပလ္မႈက္ရ ကမ္နာ့ဗိ မုပ္ခုကိ ဂံ င်ာ့စူးရာ (៣៥៤) ន ឆាំ តេន សុន្ត្រឺ តាសលា វនន្ត្តិត តាស. លាត់ យេ តេ ទន្ទុតុសលា ជាតុតុសលា អាយតន. តុសលា ចដំទូសមុខ្យានតុសលា សនិខ្យដ្ឋានតុសលា សម្មួញជាឧតុសលា ឥន្ទិ្ធមានតុសលា ឥន្ទ្រិយកុស. លា ពលតុសលា ពោជ្ឈន្តុំតុសលា មក្តុតុសលា ដល់កុសលា និព្វាន់កុសលា នៅ កុសលា មរទំនួ. ញាណេន វា មុទ្វេធិវាសានុស្សតិញាណេន វា មិសចត្ត្ ល វា និច្ចេន វា ចក្ខុនា នាមរូបឧស្ស នេន សុន្តិ វិសុន្តិ ល ភ្លំបាក ល ភ្លំលា ល ភ្លំមាំម ភ្លំមាំ ភ្លំមាំ ភ្លំ ស្ត្រ ស្ត្រ កណត្តិ ន ឌីមយត្តិ ន ហេមាវត្តិទាំ ន ហ៍ តេន សុន្តិ အုလလာ အခ်ိဳ ။ အဆေးတာ အထဲသု

សុត្តតួមិដពេ ខុទ្ទកនិកាយសុរ្វ មហានិទ្ទេសោ

ಹಿದೆದೆ

សុត្តន្តបិជិក ខុទ្ទពតិកាយ បហាតិទទួស ហេតុនោះ (ខ្វន់ត្រាស់ថា) លុះឃើញហើយ តែងដឹងនូវនាមរូបនោះឯង។ (៣៥៤) ពាក្យថា បុគ្គលឃើញកាមច្រើន ក៏មាន ឃើញនាម-រូបតិច ក៏មាន គឺ ឃើញកាមច្រើនក្តី នាមរូបតិចក្តី ថាទៀង ថា បុទ ថា ខ្លួន ហេតុនោះ (ខ្វន់ត្រាស់ថា) ឃើញកាមច្រើនក៏មាន ឃើញ ភ្លូវ សេតុនោះ (ខ្វន់ត្រាស់ថា) ឃើញកាមច្រើនក៏មាន ឃើញ នាមរូបតិចក៏មាន ។

(៣៥៥) អធិប្បាយតាត្យថា ចំណែតជនអ្នកឈ្លាសទាំងឡាយ មិនពោល នូវសេចក្តីបុរិសុទ្ធិ ដោយការឃើញនោះទេ ត្រង់ពាក្យថា ជនអ្នកឈ្នាស គឺជនណា ជាក្នុកឈ្នាសក្នង៍១ន្ធ អ្នកឈ្នាសកង៍ជាតុ អ្នកឈ្វាសក្នុងអាយតនៈ អ្នកឈ្វាសក្នុងបដិច្ចសមុប្បាទ អ្នកឈ្វាសក្នង សតិប្បដ្ឋាន អ្នកឈ្ងាសក្នុងសម្មប្បធាន អ្នកឈ្ងាសក្នុងឥទ្ធិបាទ អ្នក ឈ្វាសក្នុងឥន្រ្ត្រិយ អ្នកឈ្វាសក្នុងពល: អ្នកឈ្វាសក្នុងពោជ្យន្ន: អ្នក ឈ្វាសក្នុងមគ្គ អ្នកឈ្វាសក្នុងផល អ្នកឈ្វាសក្នុងព្រះនិត្វាន ដនអ្នក ឈ្វាសតំងនោះ វមែងមិនពោល មិនសំដែង មិនពណ៌នា មិនបំភ្លឺ មិន ថ្ងៃឥ នូវសេចក្តីស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រ-ឲ្យ៖ ដោយការឃើញ នាមរុប ដោយបរចិត្តញាណត្តី ដោយបុព្វេនិវាសា· នុសត្រិញាណក្តី ដោយមំសចក្ខក្តី ដោយទិព្វចក្ខក្តី ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) ចំណែកជនអ្នកឈ្លាសទាំងឡាយ មិនពោលនូវសេចក្តីបរិ-សុទ្ធិ ដោយការឃើញនោះទេ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

ଜୁଣ୍ଣ

ដោរដោ មហាវិយូហេតុត្តំទទួរស មកប្ដំ នភេ ឧត្តត នាមរូមិ និក្សាន វាញស្បតិ តាន់ មេវ តាមំ ពហុំ បក្សត្ត អប្បតាំ វា ន ហំ តេន សុខ្លី តាសហ វនន្តីតិ ។ (៣៥៦) និវិស្បាវន័ ន ហំ សុត្វិនាយោ បតាប្បីតំ(θ) និដ្ឋិ បុកេត្តាលោ យំ និស្បិតោ តត្ត សុភិវភាលោ សុខ្លីវនោ(θ) តត្ត តថខ្លួសា($^{(m)}$) សោ ។

(៣៥៧) ឆំវិស្សាកំឌ័ ន ហ៊ សុត្វិតាយោឆិ សស្សគោ លោកភា ឥន មេវ សថ្ងំ ហេយមញ្ញន្តិ ឆំវិស្សាកំឌី ។ អសស្សតោ លោកភោ ។ ខេ ។ នៅ ហោឆិ ន ន ហោឆិ តថាភតតា បរម្មរណា ឥន មេវ សថ្ងំ មោយមញ្ញន្តិ ឆំវិស្សាកំឌី ។ ន ហ៊ សុត្វិតាយោឆិ ឆំវិស្សាកំឌី នុត្វិ-នយោ នុញ្ញបយោ ^(៤) នុន្និដ្យាបយោ នុ ប្បេក្ខាប្រយោ នុ ប្បសានយោឆិ ឆំវិស្សាកំឌី ន ហ៊ សុត្វិតាយោ ។

• ម. បកប្បិតា ។ ២ ម. សុទ្ធិវិទោ ។ ៣ ម. តបិទ្ធសោ ។ ៤ ម. ទុប្បញ្ញាបយោ ។

មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី **ទ**្ធា

នរជនកាលឃើញ តែងឃើញនាមរូប លុះឃើញហើយ វមែងដឹងនុវនាមរូបនោះឯង ថុគ្គលឃើញកាមច្រើនក៏មាន ឃើញនាមរុបតិចក៏មាន ចំណែកជនអ្នកឃ្នោស ពំងឡាយ មិនពោលន្ក/សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ដោយការឃើញនោះទេ ។ (៣៥៦) បុគ្គលណាជាអ្នកមានវាទ:តាំងនៅមាំ ដែលគេមិនអាច ខុន្មានបានតាយ អ្នកធ្វើខិដ្ដដែលតែងតាំងហើយឲ្យជាប្រធាន បុគ្គលនោះអាស្រ័យសភាវៈណា ជាអ្នកពោលថាល្អ ពោល ឋាបរិសុទ្ធិ ក្នុងសភាវ:នោះ ឃើញថាពិតក្នុងសភាវ:នោះ ។ (១៥៧) ពាក្យថា បុគ្គលណាជាអ្នកមានវាទៈតាំងនៅមាំ ដែលគេមិន អាចឲូន្មានបានងាយ គឺជាអ្នកមានវទេ;តាំងនៅមាំថា លោកទៀង ពាក្យនេះជាភាក្យពិត ពាក្យដទៃជាមោយ: ។ ជាអ្នកមានវាទៈតាំង នៅមាំថា លោកមិនទៀង ៗបេ។ សត្វស្លាប់ហើយកើតទៀតក៏មិន មែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែន ពាក្យនេះជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃជា ។ ពាក្យថា ដែលគេមិនអាចឲ្យនានបានងាយ គឺបុគ្គល មោឃៈ អ្នកមានវាទៈតាំងនៅមាំ គេទូន្មានបានដោយក្រ ឲ្យដឹងបានដោយ ក្រ ឲ្យយល់ធានដោយក្រ ឲ្យឃើញធានដោយក្រ ឲ្យជ្រះថ្វាធាន ដោយក្រ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ឬគ្នួលណាដាអ្នកមានវាទៈតាំង នៅមាំ ដែលគេមិនអាចឲុទ្ធានជានងាយ ។

60%

សុត្ថត្តបិដកេ ខុទ្ទពនិកាយស្បូ មហាតិទ្ទេសោ (៣៥៤) បកាច្ប័តំ និដ្ឋិ បុពត្តាពលាត់ បកាច្ប័តំ អភិសរដ្ឋនំ សណ្មបិន() និដ្ឋី ឬវត្តាតោ បុរតោ កត្តា ေၾကာက္က အဆိုက္ရွိေၾကာက္ အဆိုက္ရ အဆိုက္ရ အဆိုက္ရ အဆိုက္ရ အဆိုက္ရ အဆိုက္ရ အဆိုက္ရ အဆိုက္ရ အက္လာက္ အဆိုက္ရ အက္လာက္ ຍາ້ກ້ຳເຄາ ຮາສັສ້ ຍອາຍິງສິ ຂໍຊື່ ຍຸທອງກເລາ າ (៣៥៤) យំ និសាត្រៃ តត្ត សុភ័វនានោភិ យំ និសាត្តទោធិ យំ សត្តារំ ជម្មត្តានំ គណំ នំដ្ដី បដិបនំ ဗဂ္ဂီ ဖိလှိုး၏ လဖို့လှိုး၏ () မက္ဂ်ီး၏ ရဗဂုံ၏ မးငျာ. ស់តោ អធិមុត្តោត យំ ធំសុរិតោ ។ តត្តាតំ សកាយ ខំដំណ សតាយ ខខ្លំយា សតាយ ខ្លំយា សតាយ លទ្ធិយា ។ សុន័វនានោន៍ សុភវនោ សោភនវានោ ខណ្ឌិតវា**នោ** ដឹកវានោ ញាណវនោ^(m) ខោតុវានោ លក្ខណៈវា តោរណៈវា ទោ មាន។ នោ សតាយ လန္ခဲယာခ်ာ ယိ စိမ္သိုးရာ ခန္ခ မျက်ကားကာ ။ ชิ้រវាគេ ញាយវាគេ ។

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានីទ្ទេស

(៣៥៤) ពាក្យថា អ្នកធ្វើទិដ្ឋិដែលតែងតាំងហើយឲ្យជាប្រធាន គឺប្រព្រឹត្តធ្វើឲ្យជាប្រមុ១ ធ្វើឲ្យជាប្រធាន នូវទិដ្ឋិដែលតែងតាំងហើយ តាក់តែងហើយ តំកល់ទុកហើយ គឺថា ជាអ្នកមានទិដ្ឋិជាទង់ដ័យ មាន ទិដ្ឋិជាទង់ មានទិដ្ឋិជាអធិបតី ត្រូវទិដ្ឋិរូបរឹត ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ថា) អ្នកធ្វើនូវទិដ្ឋិដែលតែងតាំងហើយឲ្យជាប្រធាន ។

(៣៥៩) អធិប្បាយពាក្យថា អាស្រ័យនូវសភាវ:ណា ជាអ្នកពោល ឋាល្អ ក្នុងសភាវៈនោះ ត្រង់ពាក្យថា អាស្រ័យនូវសភាវៈណា គឺអាស្រ័យ អាស្រ័យព្រម ជាប់ស្អិត ចូលទៅកេ ជ្រលជ្រប់ នុនទៅរក នូវ សាស្ត្ត នូវធម៌ដែលសាស្តាពោលហើយ ខ្ញុវគណ: នូវទិដ្ឋំ នូវបដិបទា နွ^{ုံမ}ခို ကာ ၊တရုံးအး (ဖြင်္ရရားတံဗ်ာ) နားလ်ံယနွေးလား: ကာ **၂** ពាត្យថា កងសការ:នោះ គឺកងទិដិរបស់ 🤋 ក្នុងសេចក្តីចូលចិត្តរបស់ 🤋 🐐 ក្នុងការពេញចិត្តបេស ខុន ក្នុងលទ្ធិរបស់ខុន ។ ពាត្យថា ជាអ្នកហោល ថាល្អ គឺជាអ្នកពោលថាល្អ ពោលថា ស្អាត ពោលថា ជាបណ្ឌិត ពោល ថាជាអ្នកព្រុដ្ឋ ពោលប្រកបដោយញាណ ពោលប្រកបដោយហេតុ តោលប្រកបដោយលក្ខណៈ ពោលប្រកបដោយការណ៍ ពោលប្រកប ដោយឋានៈ ក្នុងលទ្ធិរបស់១ន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អាស្រ័យ នូវសភាវ:ណា ជាអ្នកពោលថាល្អ ក្នុងសភាវ:នោះ ។

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្ថនិវេទូសោ (៣៦០) សុន្ទ័រនោ តត្ថ ត៥ខ្មុសា សោត៍ សុន្ទ័រនោត៍ **ဆုန္ဒိုင္ခ်ားေဆာင္ခ်ဳပ္ခ်ဳပ္ အေနာင္ခ်ဳပ္ အ**ျပဳဆို အျဖစ္ အျ နေလျက ဗနီလုန်နေလျက ကုန္မာနေလျက စန်ထား នាតនស្សនោត សុន្ទីវនោ ។ តត្តាត់ សកាយ និដ្ឋិយា សតាយ ខត្តិយា សតាយ រុខំយា សតាយ លន្តិយា ។ ສະຊຸລາ ເພາສັສຊິສຍິ ສຸສິ ແກະກໍ່ ແມ່ນ หรูณ หรูลูริ ผยญี่ ยะไว้ผู้ริ ญรู่หลา สฐ ត៥ខុសា សោ ។ តេនាមា គកវា និសេត្រន័ន សំ សុទ្ធិនាយោ បតាញ់តំ និដ្ឋ បុរេត្តភានោ ယ် နဲ့ လျှံးရာ ဗန္နာ လုဂ်ားရားရာ လုဒ္ဂ်ိဳးကာ အခု အဗိဒ္ဓလာ ၊ လာဆို ၅

មហាវិយូហសុត្តនិទេ្ទស ទី ១៣

(៣៦០) អធិប្បាយតាក្យថា បុគ្គលនោះជាអ្នកតោលថាបរិសុទ្ធិ ឃើញថាពិត ក្នុងសភាវៈនោះ ត្រង់ពាក្យថា ជាអ្នកពោលថាបរិសុទ្ធិ គឺជាអ្នកពោលថា ស្អាត ពោលថា ស្អាតវិសេស ពោលថាបរិសុទ្ធិ តោលថាផ្លូវផន៍ តោលថ ផ្លូវផន៍ក្រៃលែង ។ ឬថា ជាអ្នកឃើញ ថា ស្អាត ឃើញថា ស្អាតវិសេស ឃើញថាចរិសុទ្ធិ ឃើញថាផ្លូវផង ឃើញថាផ្លូរផង់ក្រៃលែង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) កោលថា បរិសុទ្ធិ ។ ពាក្យថា ក្នុងសភាវិ: នោះ គឺក្នុងទិដិរបស់ខ្លួន ក្នុងការ ចូលចិត្តរបស់ ទូន ក្នុងការពេញចិត្តរបស់ ទូន ក្នុងលទ្ធិរបស់ ទូន ។ ពាក្យថា បុគ្គលនោះឃើញ ថាពិត គឺឃើញ មើលឃើញ យល់ លាក់ធ្វុះ ថាតិត មិនឃ្វៀងឃ្វាត ប្រាកដ តិតប្រាកដ មិនប្រែ ប្រល ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ថុគ្គលនោះ ជាអ្នកពោលថា បរិសុទ្ធិ ឃើញថាពិតក្នុងសភាវ:នោះ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកា រ ត្រាស់ថា

បុគ្គលណាជាអ្នកមានវាទៈតាំងនៅមាំ ដែលគេមិនអាចទូឆ្នាន បានងាយ អ្នកធ្វើទិដ្ដដែលតែងតាំងហើយ ឲ្យជាប្រធាន បុគ្គលនោះអាស្រ័យសភាវៈណា ជាអ្នកពោលថាល្អ ពោល ថាបរិសុទ្ធិ ក្នុងសភាវៈនោះ ឃើញថាពិតក្នុងសភាវៈនោះ ។

620

ម សម្មុតិយោ ។

ញត្វា ε ເ**សា** សម្មតិយោ(⁰) ឬខ្មុដ្ឋា នុចេក្ខត៍ នុក្ខបណន្តំ មញ្ញេ ។ (က ៦ ៦) ေရာတ္၊ ေကာ က တျမွး စေနာ လ ဖွံ့ ဖို့ အ နာ ខដ់ក្តោទោ ។ ព្រាញ ណោតិ សត្តខ្នំ ជម្នានំ ពាហិ. အရွာ ကြာတ္၊ ယာ၊ ၅ ၊ ဗ ၅ မ ဖ လျှိုးရာ၊ ရာ ဖိ ဗ ုဇ္ဒု ရ လ စြက္ဆာ ។ ကဗ႐ုန္နဲ ၊ ေၾကာင္မႈ က ေတာ့ က ေတာ့ ။ က ေတာ့ ။ က ေတာ့ ။ က ေတာ့ က ေတာ့ က ေတာ့ က ေတာ့ က ေတာ့ က ေတာ့ က ေ និដ្ឋិតា េព្យ ច ។ មេ។ អយំ តណ្ហា តា ហ្វេ ។ ហេ អយំ နိမ္ခ်ဲက ဗျော ၊ မန္မာ ၊ ဗုန္မာ ဤ ကိ ဖာ ဗ ္ဗာ ខជាននា ។ ខេ ។ អមោ ហោ ខម្មវិទ យោ សមា្មនិដ្ឋិ ។ ေ ရြာတ္ခံ ကေ အျခင္စုအေန က အခ်ိန္မွီ ရာတိုးလာ សន្ទាយ ជានិត្វា តុលយិត្វា តិយើត្វា វិភាយិត្វា វិភ្វត៌ កត្វា សត្វេ សន្លារា អនិទ្ធាតិ សត្វេ សន្លារា ឌុត្តាតិ

សុត្តតួមិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសា

(၈၈) ေ ရြာမွှားလာ အချွမှုးမဆဲ လန္ဒိ

ဒ နိမ္မီ လာဂ်ိဳ နိမ့် ကျာလာရန္န

626

សុត្តន្តបិជិត ខុទ្ទពនិកាយ មហានិទ្ទេស (ភ្ល ៦១) ត្រាហ្មណ៍ គឺ ចារណា ហើយ វើមងមិនដល់ នូវការ កំណត់ មិនលុះក្នុងទិដ្ឋិ ទាំងមិនមាន ដៅគាង្សដោយញាណ ព្រោះត្រាហ្មណ៍ ទោះ ដឹងសម្មតិទាំង ឡាយ ដែលកើត អំពីបុថុដ្ឋន លោកត្រងើយកន្តើយ នឹងទិដ្ឋិ ដែលដនទាំង ឡាយដទៃ កំពុងប្រកាន់ ។

មិនដល់នូវការកំណត់ ត្រង់ពាក្យថា មិន គឺជាពាក្យហាមឃាត់។ ពាក្យថា ត្រាហ្មណ៍ គឺបុគ្គលដែលឈ្មោះថាត្រាហ្មណ៍ ក្រោះបនុក្ខត់បន់នូវធម៌ ពំង ៧ ។ បេ ។ ជាអ្នកមិនអាស្រ័យតណ្ហ ជាបុគ្គលនឹងនូន បុគ្គល នោះ លោក ហៅថា ត្រាហ្មណ៍ ។ ពាក្យថា ការកំណត់ មានដល់ ការកំណត់ ២ ការកំណត់គ័តណ្ហ ១ ការកំណត់គ័ទិដ្ឋិ ១ ។ បេ ។ នេះ ការកំណត់គឺតុណ្ណ ។ បេ នេះ ការកំណត់គឺទិដ្ដី ។ ញាណ លោក ហៅថា ការពិចារណា បានដល់បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនវៃគ្លេង ការពិបារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ។ ពាក្យថា ព្រាហ្មណ៍ តិចារណាហើយ វមែងមិនដល់ទូវការកំណត់ គឺព្រាហ្មណ៍តិចារណា ហើយ ដឹងហើយ ថ្លឹងហើយ ត្រុះរិះហើយ ធ្វើឲ្យច្បាស់ហើយ ធ្វើ ឲ្យប្រាកដហើយ ថាសង្គារទាំងពូងមិនទៀង ថាសង្គារទាំងពូងជាខុត្ត

626

ម. ឯត្តន្តរេ នេត៍តិ ទិស្សតិ ។

(၈၈၈) ေ နိင္ရဲလၤိ ေပ်ာ္လာက္နွာ ေလး ဌာလးရွိ နိင္ရဲရနားေပ်ာ္လားေလးမွင္လ်ာ္ဆားေႏွာင္ ပင်္ချလ္မင္အားေၾကာ္စပ္စုန္ရဲ့ကားေတာ့လားက္ရဲ့တာ ေနေျာင် လေ နိင္ရဲယာ ေယာယ္ေနာ ေဖ်ယ္စုနာ ေႏုံယ္တာ ေ လေ နိင္ရဲယာ ေယာယ္ေနာ ေဖ်ယ္စုနာ ေႏုံယ္တာ ေ လိပ်ာက္အေနာ ေနာင္ရဲလၤာ ေလာယ္ေနာ ေလာက္စာေနာ ေႏွာ္ လေ နိင္ရဲလၤာ ေလာယ္ေနာ ေလာက္စာေနာ ေနာင္ရဲလာ ကုန္မရီနာ ေနာင္ရဲလၤာ ေနာင္တာကာ္တာကာလာေက မိင္လာတာ-လာေက နာက္တာကုန္ရိ က ေနာင္စားစားေကာင္စာနာ ေကာက္စာေ ရက္စာကုန္ရိ က ေနာင္စားစားေကာက္စားေနာ ေလာကာက္ရေနာ ေနာင္စားေနာ္ ေကာက္စားေနာ ေလာကာက္ေနာ္ ေနာင္စားေနာ္ ေနာက္စားေနာ္ ေနာင္စားေနာ ေလာကာက္ေနာ္ ေ ေနာင္စားေနာ ေလာကာက္ေနာ္ ေ ေနာက္စားေနာ ေလာကာက္ေနာ္ ေ ေနာက္စားေနာ ေနာက္စားေနာ္ ေ ေနာက္စားေနာ ေလာကာက္ေနာ္ ေ

សេរបម មហារិយូហេស្ត្តតិទ្វេសោ ។ ខេ។ យន្តិញុំ សមុនយឧម្មំ សព្វន្ពំ នំពេងឧឫន្តំ សដ្ខាយ ជានិត្វា គុលយិត្វា តិរយិត្វា វិកាវយិត្វា វិក្វតំ តេត្វា តណ្ណាតាញ្ជី វា និដ្ឋិតាញឹ វា(^e) ឧ ន ខេតិ ន ន ប្រាមសតិ ន កណ្ណាតិ ន មរាមសតិ នាភិនិវិសតីតំ ឧ ព្រាញ ណោ តាញូមុខេតិ សន្ធំ ។

610

មហាវិយូហសុត្តទំទេ្ទស ទី ១៣

។ ហេ ។ ពិចាណោ ហើយ ដឹងហើយ ថ្មឹងហើយ ត្រិះរិះហើយ គ្នើ ឲ្យច្បាស់ហើយ ធ្វើឲ្យប្រុកដហើយថា របស់ណាមួយ មានកិរិយា เกื้อเตา็ะถ่าลยุลา เบพ่ต่อหพ่เราะ ยายเพอกู้เพล่เตริญสา ធមតា រមែនមិនដល់ មិនចូលទៅជិត មិនប្រកាន់ មិនស្តាបអង្អែល មិនប្រកាន់ស្អិត នូវការកំណត់គឺតណ្ហាក្ដី នូវការកំណត់គឺទិដ្ឋិតី ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រាហ្មណ៍ពិចារណា ហើយ វមែងមិនដល់នូវការកំណត់។ (៣៦៣) ៣ក្យូថា មិនលុះក្នុងទិដ្ឋិ ពំងមិនមានដៅពង្យដោយ ញាណ សេចក្តីថា ទិដ្ឋិ ៦៤ បុគ្គលនោះ បានលះបន់ ផ្តាច់ផ្តិល ឲ្យស្ទប ឲ្យសូមរមាប់ ធ្វើមិនគូវឲ្យកើតឲ្យឪពុន ដុតដោយក្មើងគឺញាណហើយ បុគ្គលនោះ ទិដ្ចិឲ្យទៅមិនបាន នាំទៅមិនបាន បនព្រំទៅមិនបាន ភូច យកទៅមិនបាន មិនមក មិនត្រឲ្យបមក កាន់ទិដ្ឋិនោះថា មានខ្ទឹម ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនលុះក្នុងទិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា ទាំងមិនមានដៅ-្ តឥ្រដោយញាណ គឺមិនធ្វើ មិនឲ្យកើត មិនឲ្យកើតត្រម មិនបង្កើត មិនបង្កើតចំពោះ នូវដៅពង្សគឺតណាក្ដី នូវដៅពង្សគឺទំដិក្ដី ដោយ សមាបត្តិញាណ៤ក្តី ដោយអភិញាញាណ៥ក្តី ដោយមិបាញាណ ក្តី ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនលុះក្នុងទិជ្និ ទាំងមិនមានដៅពង្យ ដោយ ពាា ណ y

សុត្តនូថិដភេ ខុទ្ទកតិកាយស្បូ មហាត់ទុសោ (၈၈) ကျွန္နာ ေ (၈) ကုမ္မွ အိုးဟာ ဗုမ္မည္က အိ က္ခရားခ်ိဳး က္ခရွာ၊ ထားစိန္မာ၊ ခုလယ်ခ္မာ၊ ခ်ိဳးယိခ္မာ၊ ဒီကားယိန္မာ၊ ကြက္ခရိုက္ကေရာက္က လက္အက္ဆက္က က်က္ခရာရွိက အေျပာ ဒုက္ခာန်ာ ។ ဗေ ។ ယင္လိုက္ခ်ာ မမုဒယ ဧမ္မိ မမှန္မိ နဲ ၊ ၈ ဧ. ာက္ခ်ိဳး ကရားအီး ၅ ရာ ေ ေ က ေ က မ ဆုရီး ဟာ အီ ႏုိင္ပံ ទ្វាសដ្ឋ និដ្ឋកតាន៌() ។ មុខុដ្ឋាតិ មុខុដ្ឋនេហ៍ ៨ នំតា វ តា សម្មតិយោតិ មុខុដ្ឋា ។ មុខុជាជាជា ដេលំ ដធំតា n (b) តា សម្មតិយោតិ ខុដុជ្ជាតិ ញត្វា ច សោ សម្មតិយោ មុមុជ្ជា ។

(៣៦៥) ន បេះក្ខាត់ នុក្កហណត្តំ មញ្ញេត៌ អញ្ញេ តណ្ណា_ វសេន និដ្ឋាសេន កណ្ណាត្តិ បរាមសត្តិ អភិនិវិសត្តិ អាហា ន បេក្ខាតិ ន កណ្ណាតិ ន បរាមសតិ នាភិនិវិសតីតំ - • ម. ឯត្តន្តព ខិដ្ឋិលមុរយោតំ ខិស្សិតំ ។ ២ ម ឬថ្នំតានាដាតិយា វា ។

626

សុត្តនូបិដក ខុទ្ធពតិកាយ មហាតិទេស (៣៦៤) អធិប្បាយតាត្យថា ព្រាហ្មណ៍នោះ ដឹងសម្មតិទាំង ្បាយ ដែលកើតអំពីបុថុដ្ឋន ត្រង់ំពាក្យថា ដឹង គឺដឹង យល់ ថ្ងឹង ត្រុះវិះ ធ្វើឲ្យច្បាស់ ធ្វើឲ្យប្រាកដហើយថា សង្គារទាំងពួងមិនទៀង ថាសង្ខារទាំងពុងដាទុក្ខ ។ បេ ។ ដឹង យល់ ថ្ងឹងត្រំះរិះ គ្រើឲ្យច្បាស់ ធ្វើឲ្យប្រាកដហើយថា របស់ណាមួយមានកំរិយាកើតទៀង ជាធម្មតា របស់ព័ងអស់នោះ មានកិរិយារលត់ទៅវិញ ជាធម្មតា ហេតុនោះ (ទ្រន៍ត្រាស់ថា) ត្រាហ្មណ៍នោះដឹង ។ ទិជ្ជិ ៦៤ លោក ហៅថា សមតិ ។ ពាក្យថា ដែលកើតអំពីបុថុដូន គឺសមតិទាំងនោះកើតអំពី បុថុដ្តនទាំឥឡាយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ដែលកើតអំពីបុថុដ្តន ។ ម្យ៉ាងទៀត សមត្ថិទាំងនោះ កើតអំពីជនផ្សេង ។ ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) ដែលកើតអំពីបុថុដ្ឋន ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ត្រាហ្មណ៍ នោះដឹងថា សម្មតិពំងឡាយ ដែលកើតអំពីបុថុដ្ឋន ។

(៣៦៤) ពាក្យថា វេមងព្រងើយកន្តើយ នឹងទិដ្ឋដែលជន ទាំងឡាយដទៃ កំពុងប្រកាន់ គឺជនទាំងឡាយដទៃ ប្រកាន់ ស្ចាប អង្គែល ប្រកាន់ស្អិត ដោយអំណាចតណ្តា ដោយអំណាចទិដ្ឋិ ព្រះអហេន្តព្រងើយកន្តើយ មិនប្រកាន់ មិនស្ចាបអង្អែល មិនប្រកាន់ស្អិត

6.46

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្ថន៍ទេសោ ន ខេត្តាតី នុក្កបាណ៍ខ្លួំ ខពោ ។ តេលា កកកំ ញ ຂໍຂໍ້ຊູ້ເກັຂອ້ ຫຼາແກກຂູ ញត្វា є ເស<mark>ា ស</mark>ម្មតំយោ ខុដុដ្ឋា នុបេត្តតំ នុក្តហណត្តំ មញ្ចេតំ ។ (៣៦៦) វិសដ្ឋ តន្ត្តត មុនិយ (៤៤៣) វិវានជាតេសុ ន វត្តភារី សក្តោ អ.ស.ជ្លេស ខ្មីខេត្តា សោ អនុត្តហោ ឧត្តហណន្តំ មញ្ចេ ។ (៣៦៧)វិសដ្ឋ កន្ទាន់ មុន័ឌ លោកេតិ កន្ទាត់ ចត្តាព កន្តា អភិជ្ឈា តាយកន្តោ ព្យាទានោ តាយកន្តោ សីល-ព្វតប**រាមាសោ** តាយកន្តោ ៩ខំសត្វាភិធិឋសោ តាយ-កន្លោ ។ អត្តនោ និដ្ឋិយា រាតោ អភិជ្ឈា កាយកន្លោ ។

620

មហាវិយូហសុត្តនំទេ្ទស ទី ១៣

ហេតុនោះ (ឲ្រន់ត្រាស់ថា) ព្រងើយកន្តើយ នឹងទិដ្ឋដែលជន ទំងទ្បាយដទៃ កំពុងប្រកាន់ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ព្រាហ្មណ៍ពិចារណាហើយ វើមងមិនដល់នូវការកំណត់ មិន លុះក្នុងទិដ្ឋិ ទាំងមិនមានដៅពង្សដោយញាណ ព្រោះ ព្រាហ្មណ៍នោះដឹងសម្មតិទាំងទ្បាយ ដែលកើតអំពីបុថុដ្ជន លោកព្រងើយកន្តើយនឹងទិដ្ឋិ ដែលជនទាំងទ្បាយដទៃ កំពុងប្រកាន់ ។

(៣៦៦) មុនិក្ខុងលោកនេះ លះបង់នូវគន្លៈពំងឲ្យាយ កាល វិវាទ ពំងឲ្យាយកើតឲ្យើងហើយ លោកជាអ្នកមិនលុះ ក្ខុង ពូក កាលពូកជនមិនស្ងប់ លោកជាអ្នកស្ងប់ ជាអ្នក ព្រងើយ ជាអ្នកមិនប្រកាន់ នូវលទ្ធិដែលជន ពំងឲ្យាយដទៃ កំពុងប្រកាន់ ។

(៣៦៧) អធិប្បាយពាក្យថា មុនិក្ខុង៍លោកនេះ លះបង់នូវគន្លៈ ពំងំឡាយ ត្រង់ពាក្យថា គន្លៈ បានដល់គន្លៈ ៤ គឺ អភិជ្ឈាកាយ-គន្លៈ ព្យាបាទកាយគន្លៈ សីលពួតបរាមាសកាយគន្លៈ ឥទិសប្ថាភិនិវេស-កាយគន្លៈ ។ តម្រេកក្នុងទិដ្តិបេស់ទូន ហៅថា អភិជ្ឈាកាយគន្លៈ ។

សុត្តនូមិ៨ពេ ខ្មុពនិកាយសុទ្ធ មហានិទេសោ លវវានេសុ អាហាតោ អព្វចូហោ ព្យាចានោ 'តាយ-កញ្ហេ។ អត្តនោសលំ វាវត្តំវាសីលព្វតំវា មភមសត៌ សីលទូតមកមាសោ កាយកន្តោ ។ អត្តនោ និដ្ឋ ៩នំ-សក្នាត់ធំវេសោ កាយតន្តោ ។ វិសដ្ឋាត៌ កន្តេ កេស្សភ្លំគ្នា វា វិសត្ថ ។ អ៩វា កាត្នេ កដំតោ កត្តិតោ ၈းနှ ဒီစးန္ မာစးန္ လးဇ္ဂ လင္ဂ်ီးနာ ဗလိရုန္ဒေ စန္ဒ ေ ដោដយ៍ត្លាវិសដ្ឋ យថាវេញភ្នំរារដំរា សតាដំរា សន្ទមានិតាំ 👌 សន្លំ វិសន្លំ តាព្វាន្តិ វិគោមេន្តិ វៅមេរ កនេះ កេស្បីភ្នំគ្នា ភ សៃភ្នំ អន់កំ កន្ទេ កចំតេ កន្ទំតេ စန္ဒော်စန္ဒေ မာစန္ဒေ လးက လက္လံနာ စလဲစုန္ဒေ စန္နန ដោយញំតា អ វិសដ្ឋ ។ មុនិតិ មោន វុទ្តិ ញាណំ យា ខញ្ញា ខជាននា ។បេ។ សន្តដាលខតិច្ច សោ មុធ ។ ឥតាត៌ ឥម៌សុក្រ និដ្ឋិហេ ។ មេ ។ ឥមស្មឹ មនុស្សលោគេតំវិសដ្ឋ កត្តានំ មុន័ន លោកេ ។

សុត្តនូបិជិត ខុទ្ទកនិកាយ មហានំទ្ទេស

ការគុំគ្លួន តារអាក់អន់ ក្នុងវាទៈរបស់បុគ្គលដទៃ ហៅថា ព្យា. **ព្**ទកាយគន្ល: ។ បុគ្គលស្លាបអង្គែលសិលឬត្តៃ ឬក៏សិលត្តែរបស់ 🤋 ៅថា សីលព្វតបរាមាសកាយគន្ន: ។ សេចក្តីយល់ឃើញ របស់ 🧝 ហៅថា ឥរសព្វាភិនិវេសកាយគន្ន: ។ ពាក្យថា លះបន៍ គឺចោះបន់ ឬលះចោលនូវគន្ទៈពំងឡាយ ។ ឬថា សោយ ឬត្រ. ដោះចេញ នុវគន្នៈទាំងឲ្យយ ដែលចាក់ស្រេះ ក្រង ឆ្នាក់ ពាក់ ព័ន្ធ ពាក់មាំ ជាប់ ជំពាក់ ចងមាំ ចងដាប់ ។ ជន ពំងឡាយរុះ រើ ធ្វើឲ្យខេរុចខ្លី នូវវត្តី រថត្តី វទេះត្តី រថទ្រង៍គ្រឿងត្តី ហាំងណា មិញ មុនិជោះបន់ ឬលះបោលនូវគន្លៈទាំងទ្យាយ ឬថាស្រាយ ឬ ត្រាដោះចេញនូវគន្តៈ ទាំង ឡាយ ដែលចាក់ស្រេះ ក្រង់ ឆ្នាក់ ពាក់ព័ន្ធ ជាប់មាំ ជាប់ ជំពាក់ ចងមាំ ចងជាប់ ហាំងនោះដែរ ។ ពាក្យថាមុនិ សេចក្តីថា ញាណ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ លោកហៅថា មោន: ១បេ១ មុនិនោះ កន្លងនូវសំណាញ់ គឺកំលេសជាគ្រឿងចំពាក់ ។ ពាក្យ ថា កង់លោកនេះ គឺកង់ទំដំនេះ ១ បេ កង់មនុស្ស លោកនេះ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មុនិក្នុងលោកនេះ លះបង់នូវគន្ត: ពំង ឡាយ ។

629

(၈၈) လုိးရှိ မလုဒ္တလုိ ရဖေက္ခကာ လောဲ့ လုိးရွားကို စာလုိ လုဒ္တ၍ လုိးရွား စေလာက္က လုဒ္တ ရွာ လုိးရွား မောမာလ္က လုဒ္တ၍ လုိးရွာ ရုံလောက္ ကိုလက္စာကိုလုန္တာစရိုင္တာရာ လုဒ္တ၍ လုိရာရာ ကိုလက္စာကိုစာရွာ ကိုက္ရရွာ စင္စိစ္ခုလုိန္တာ လုိးရာ ရစ္-လုိးရွာ ျဖဴလုိးရွာ စိုက္စုိးရာ စင္စိစ္ခုလုိ ေလးရွာ ျ

តេរសមោ មហាវិយហសុត្តទីទេ្វសោ (៣៦៤) វិវានជា គេសុ ន វត្តសារីត វិវានជា គេសុ សញ្ហាតេសុ ធំពុត្តស អភិធិពុត្តេសុ ខាតុភ្វុតេសុ ជញ្ញ-កតំ កន្លសុ នោសាកតំ កន្លសុ មោហាកតំ កច្ចនេស កហកតំ កច្ចនេស ន ជាកតំ កច្ចនំ ន នោសាកតំ កច្ឆតំ ៤ មោហាកតំ កច្ឆតំ ៤ ភយាកតំ ឧត្តន៍ ឧ ភកវសេន កត្តន៍ ឧ នោសវសេន កត្តន៍ ឧ មេលាសែន កច្តតិ ន មានសេន កច្ចតិ ន និដំបែលន កច្មតំ ជ ឧន្ទុទ្វសេជ កច្មតំ ជ វិចិតាំច្បាសេជ កច្មតំ နေမင်္ဂမာဂျား အင်းဆို အင်းဆိုသူ က က ဆန္ ន័យត្រ យោត សំហារិយត់តំ វៃវានជាគេសុ ន វក្តសារី ។

6.0

មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣

(៣៦៤) ពាក្យថា កាលវិវាទទាំងទ្បាយ(កើតហើយ) លោកដា អ្នកមិនលុះក្នុងតួក គឺកាលវិវាទទាំងទ្បាយកើតព្រមហើយ លេចទ្បើង លេចទ្យើងចំពោះ កើតប្រាកដ កាលដល់នូវធន្ថាគតិ ដល់នូវទោ-សាគតិ ដល់នូវចោហាគតិ ដល់នូវកយាគតិ លោកក៏មិនដល់នូវ ធន្ធាគតិ មិនដល់នូវទោសាគតិ មិនដល់នូវចោហាគតិ មិនដល់នូវ កយាគតិ មិនលុះដោយអំណាចកគ: មិនលុះដោយអំណាចទោស: មិនលុះដោយអំណាចចោហ: មិនលុះដោយអំណាចមាន៖ មិនលុះ ដោយអំណាចទិដ្ឋិ មិនលុះដោយអំណាចកុទ្ធច្ច: មិនលុះដោយអំណាច វិចិកិច្ចា មិនលុះដោយអំណាចអនុស័យ គឺមិនត្រូវធម៌ជាតួក ឲ្យទៅ ឆំ ទៅ បន្សត់ទៅ កូចយកទៅ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) កាលវិវាទ ទាំងទ្បាយ (កើតហើយ) លោកជាអ្នកមិនលុះក្នុងតួក ។

(ពូ ៦៨)អធិប្បាយពាក្យថា កាលចើពួកជនមិនស្ងប់ លោកដាអ្នក ស្ងប់ ជាអ្នកព្រងើយកន្តើយ ត្រង់ពាក្យថា ជាអ្នកស្ងប់ គឺជាអ្នកស្ងប់ ព្រោះស្ងប់ពតៈ ជាអ្នកស្ងប់ ព្រោះស្ងប់ទោសៈ ជាអ្នកស្ងប់ ព្រោះស្ងប់ ទោហៈ ។ បេ ។ ជាអ្នកស្ងប់ វម្ងាប់ ស្ងប់ស្ងៀម លេត់ ស្ងប់រម្ងាប់ ញោះស្ងប់ វម្ងាប់ ស្ងប់សៀម លោយ លេត់ ទៅ ប្រាស ស្ងប់រម្ងាប់ នូវអកុសលាភិសត្តាវេទាំងពួង ហេតុនោះ (ខ្ងង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកស្ងប់ ។

សុត្តនូមិដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស មហានិទ្ទេសោ អស់ខ្លេសូន៍ អស់ខ្លេសុ អនុមសខ្លេសុ អវុមសខ្លេសុ អင်္ခရှံ၊ အေပျင်္ခဗျွေလျှံ၊ နွေလွှဲ ကို လုံးရွာ အလုံးရွာလုံ ၅ នុខេត្តាតោ សោត៌ អរហា ជន្យន្ត័ុខេត្តាយ សមន្ញា. កតោ ចត្តានា រ៉ូបំ និស្វា នៅ សុមនោ ហោត ន នុម្មនោ នុខេត្តាតោវិមារតំសតោ សម្បជានោ ។ សោតេន សន្ដំ សុត្វា ។ ទេ។ កាលំ កន្ទ័ត៌ ភាវិតោ សុន ត្លោត សន្លោ អស់នេស ខ្លួបត្តាតោ សោ ។ (၈၈) မင္မင္ကိုးေတာ့ နင္မာ ကားေနးရာ က ေစာ္ စာ តណាវសេន និដ្ឋាសេន កណ្តន៍ បរមសន្តំ អភិនិសន្តំ អរហា ឧបេត្តាតំ ឧ កណ្តាតំ ឧ បរាមសតំ នាក់ជំសៃត័ត អនុតយោ ឧត្តមណេ ខ្លុំ ខណៈ ។ តេលមា កកក

620

សុត្តនូមិដឹក ខុទ្ទកនិកាយ ទហានិទ្ទេស ៣ត្យថា កាលពួកដនមិនស្លប់ គឺតាលពួកដនមិនស្លប់ មិនរម្ងាប់ មិនស្លប់ ស្វៀម មិនរលត់ មិនសូបរមាប់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) កាល ពូកជនមិនសូថ លោកជាអ្នកសូថ ។ ពាក្យថា លោកជាអ្នកព្រងើយ កន្តើយ សេចក្តីថា ព្រះអហេន្តប្រកបដោយធឡុន្ទរបត្ខា ឃើញរូប ដោយភ្នែក ជាអ្នកមានចិត្តមិនរីករាយ មានចិត្តមិនអាក់អន់ នៅព្រងើយ មានសតិសម្បជញា: ។ ឮសំទ្យេងដោយត្រចៀក ។ បេ។ ជាអ្នកអប់រំ ទូនានទូនល្អ រន់ចាំតែមរណកាល ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) កាលពូកជនមិនសរប់ លោកជាអ្នកសរប់ ជាអ្នកព្រងើយកន្តើយ 🔊 (៣៧០) ពាក្យថា ជាអ្នកមិនប្រកាន់ នូវលទ្ធិដែលជនទំន ទ្យាយដទៃ កំពុងប្រកាន់ គឺជនដទៃ វមែងប្រកាន់ ស្ទាបអង្អែល ប្រកាន់ស្អិត ដោយអំណាចតណ្ណា ដោយអំណាចទិដ្ឋី ព្រះអរហន្ត តែងព្រងើយ មិនប្រកាន់ មិនស្ទាបអង្អែល មិនប្រកាន់ស្អិត ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកមិនប្រកាន់ នូវលទ្ធិដែលជនទាំងឡាយ ដទៃ កំពុងប្រកាន់ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

ទ មៈ អក្រពុំ ។ ៤ ម អក្រពុំន្ត ។

ឧ លិម្បតី លោកោ អឧត្តករហី ។ (៣៧២) បុព្វាសឋ ហិត្វា ឧឋ អកុព្វន្តំ បុព្វាសង^(២) វុច្ចន្តំ អតីតា រូមិ ឋឧនា សញ្ញា សដ្ឋារា វិញាណំ ។ អតីតេ សដ្វាវេ អាវត្ត យេ ភិសេសា ឧទ្យដែយ្យុំ តេ ភិសេសេ ហិត្វា ខដិត្វា មរិច្ចដិត្វា ខដលិត្វា វិនោនិត្វា ព្យន្តិ៍ការិត្វា អនភាវង្តមិត្វាតិ បុព្វាសឋ ហិត្វា ។

ស វិច្បមុត្តោ និដ្ឋិកតេចាំ ជីពោ ជ លិមត្រី លោកោ អជនកាហើ ។

မင္ခင္လႈတ္ ရင္လာတာနွဲ မးေရွားနား ၅ (၈၈၈) ဗုတ္ခ္ရာလေဟ တ်န္အာ နေၾ ရွိ(၈) နာ နာန္နင္မွာ ေဆာင္စာ နဲ႔ေန႔ာနီ

សនោ អស់ នេស នូវថត្ថា តោ សោ

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្តតំទ្ទេសោ

វិកឧតានេស ន វត្តសារ

វិសដ្ឋ កត្តាន់ មុន័ន លោកោ

មហាវិយូហសុត្តនំទេ្ទស ទី ១៣

មុនិ ក្នុងលោកនេះ លះបង់ខ្លូវគន្លៈ ទាំង ឲ្យាយ កាលវិវាទ ទាំង ឡាយ (កើត ហើយ) លោកដាអ្នកមិនលុះក្នុងពួក កាល ពួកជនមិនសូប លោកជាអ្នកសូប ជាអ្នកព្រងើយកន្តើយ ជាអ្នកមិនប្រកាន់ ខ្លូវលទ្ធិដែលជនទាំង ឡាយដទៃ កំពុង ប្រកាន់ ។

(៣៧១) អ្នកប្រាដ្ឋនោះ លះបង់អាសវៈទាងដើម មិនធ្វើ អាសវ:ថ្មី មិនដល់នូវឆន្ទាគតិ ជាអ្នកមិនមានវាទៈតាំងមាំ រូបស្រឲ្យ៖ ចាតទិដ្ឋិទាំងទុកយ ជាអ្នកមិនតិះដៀលខ្លួនឯង មិនប្រឡាក់ក្នុងលោក ។

(៣៧៤) ពាក្យថា លះបង់គាសវៈខាងដើម មិនធ្វើគាសវៈថ្មី សេចក្តីថា រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខាវ វិញ្ញាណ ជាអតីត លោក ហៅថា គាសវៈខាឪដើម កិលេសណា ប្រារព្ធសង្ខាវទំងឡាយ ជា អតីត ហើយកើតឡើង (អ្នកប្រាដ្ឋ) លះបង់ លះចោល លះស្រឡះ លះផ្តាច់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន នូវកិលេសទំាង នោះ ហេតុនោះ (ខ្រន់ត្រាស់ថា) លះបង់គាសវៈខាងដើម ។

622

e ម. ធន្លត្វតីតិ នត្ថិ ។ b ម. នសំហរិយ្យតីតិ ។

អតុតូមានោ មេខំ អតុតូមានោ ភតំ អតុតូមានោ អជនយមានោ អសញ្ជូនយមានោ អនិទ្ធន្តយមានោ ណក់និត្តតួយមានោត បុត្វា សហ ហិត្វា **ស**ហ អកុត្វំ ។ (៣៧៣) ន នុទ្ទុទ្ធ នោមនិវិសកនីតំ ន នន្ទុក្ខ័ត (•) ន នត្នាក់តំ កច្ចតិ ន នោសាក់តំ កច្ចតិ ន មោហា-កតីតចូតិ ន ភយាកតី កច្ចតិ ន ភកវសេន កច្ចតិ ន នោសរសេន កច្ខន៍ ន មោហវសេន កច្ខន៍ ន មានាសេន កច្ចតិ ន និដ្ឋាសេន កច្ចតិ ន នុន្ទុវាសេន ឧបុរាយសនុអ ឧ គិទ្ទ័ក ឧសក្រុទ័កទំរំ ឧ គិទ្ទ័ក နင္မ်ား ေႏႊမ်ာ္ စာ က က မွာ စွာ ရက္က စု လိုယ္တို မွာ စွာ စာ က က က စာ စွာ က က စာ စွာ က က စာ စာ က က စာ စာ က က စာ စ សំហរិយត័ត៌ (>) ឧ ជន្ថក្វ ។ នោម ជិវិស្សកំន័ត៌ សស្ប. តោ លោកោតនមៅ សទ្ធំ មោយមញន្តំ ឧ និវិស្សាន់ អសស្សតោ លោកោ ៩ឧមេវ សថ្មុំ មោឃមញ្ណន្ត្ ។ ខេ។ នៅ ហោតិ ន ហោតិ តថាកតោ ខរម្មរណា

សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ទកនិកាមេស្ស មហានិទ្ទេសោ

ឧប អតុតុខ្លំ ឧ ភ វុទ្ធន្នំ បទ្ធុប្បន្នា រ៉ូទំ ឋននា សញា

றும்

សុត្តនូបិដិក ខុទុកតិកាយ មហាតិទេ្តស ៣ក្យថា មិនធ្វើអាសវ:ថ្មី សេចក្តីថា រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន លោកហៅថា អាសវ:ថ្មី ។ លោកមិនធ្វើ ននូ: មិនធ្វើសេចក្តីសេទ្យាញ់ មិនធ្វើតម្រេក មិនឲ្យកើត មិនឲ្យកើតព្រម ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) លះបង់អាសវៈខាងដើម មិនធ្វើអាសវៈថ្មី ។ (ញញ់ញ) អធិប្បាយពាក្យថា មិនដល់នូវគន្លាគតិ មិនមានវាទ: តាំងមាំ ត្រង់ពាក្យថា មិនដល់នូវធន្លាគតិ គឺមិនដល់នូវធន្លាគតិ មិនដល់ នុវទោសាគតិ មិនដល់នូវមោហាគតិ មិនដល់នូវកយាគតិ មិនលុះដោយ អំណាចកគ: មិនលុះដោយអំណាចទោស: មិនលុះដោយអំណាចមោហ: មិនលុះដោយអំណាចមាន៖ មិនលុះដោយអំណាចទិដ្ឋិ មិនលុះដោយ អំណាច ទទួច: មិនលុះដោយអំណាចវិចិតិចា មិនលុះដោយអំណាច អនុស័យ មិនត្រូវធម៌ជាពួកឲ្យទៅ នាំទៅ បនក្រត់ទៅ កូចយកទៅទេ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនដល់នូវធន្ទាគតិ ។ ពាក្យថា ជាអ្នកមិន មានវាទ:តាំងមាំ គឺជាអ្នកមិនមានវាទ:តាំងមាំថា លោក ទៀង ពាក្យនេះ ជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃជាមោយ: ថាលោកមិនទៀង ពាក្យនេះ ជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃជាមោយ: ។ បេ។ ជាអ្នកមិនមានវាទៈតាំង ยำ dn พธุ พาย์เทียเกี้รเร] ธก็ษิรโษร ษิรเกี้รเร] ธ ก็ษิรโษร

(1) o o

ម. គសុវុ គណ្ដាលេបសុវុ ។

(៣៧៥) ឧ លិម្បតិ៍ លោកោ អឧត្តតហេតិ៍ លេ-ចាតិ ខេ្ធ លេខា តណ្ណាលេខោ ខ ខិដ្ឋិលេខោ ខ ១ខេ។ អយំ តណ្ណាលេខោ ។ខេ។ អយំ ខិដ្ឋិលេខោ ។ តស្ប តណ្ណាលេខេ ខហិនោ ខិដ្ឋិលេខេ ខដិនិស្ប-ដ្ឋោ តណ្ណាលេខស្ប^(๑) ខហិឧត្តា ខិដ្ឋិលេខស្ប ខដិនិ-ស្បដ្ឋត្តា អនុខលិត្តោ អខាយលោកោ ឧ លិម្បតិ មនុស្សលោកោ ឧ លិម្បតិ នៅលោកោ ឧ លិម្បតិ ទន្លាលោកោ ឧ លិម្បតិ តោតុលោកោ ឧ លិម្បតិ

ជន្ធុក្ខ នោម លស្បភន។ (៣៧៤) ស វិម្យមុត្តោ និដ្ឋិកតេហំ ជីភេឆិ គស្ប ធ្លាសដ្ឋី និដ្ឋិកតានិ មហីនានិ សមុច្ឆិឆ្ណានិ វិមសន្តានិ មដិប្បស្បន្ធានិ អកឲ្យខ្យត្តិកានិ ញាណាក្តិនា ឧឌ្ឍានិ សោ និដ្ឋិកតេហិ វិប្បមុត្តោ វិសញ្ញុត្តោ វិមរិយានិកា-សោ និដ្ឋិកតេហិ វិហរគីតិ ។ ជីភេឆិ ជីភេ មណ្ឌិតោ បញ្ញាក់ ពុន្ធិមា ញាណី វិភារី មេជាវីឆិ ស វិប្បមុត្តោ និដ្ឋិកតេហិ ជីភេ ។

តោរលាម ហារយូវលាងត្រូវទេសា ន និងក្រូសន៍និ ពេយមញ្ជា ខ្លំសេ មេខា និ ភ្លូក្លា នៅសំស្រូសន៍ ។

មហាវិយូហសុត្តនិទួស ទី ១៣

ពាក្យនេះ ជាពាក្យពិត ពាក្យដទៃជាមោឃៈ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ថា) ជាអ្នកមិនដល់នូវធន្លាគតិ មិនមានវាទៈតាំងមាំ ។

(៣៧៤) អ្នកប្រាុជ្ញនោះ រួចស្រឲ្យះលកទិដ្ឋិទាំងឡាយ គឺទិដ្ឋ ៦៤ អ្នកប្រាជ្ញនោះ លះបង់ ផ្ដាច់ផ្ដល ឲ្យស្ងប់ ឲ្យស្ងប់រម្យប់ ធ្វើមិន គួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយភ្លើងគឺញាណហើយ អ្នកប្រាជ្ញនោះ រួចស្រឡះ ប្រាសលកទិដ្ឋិទាំងឡាយ មានចិត្តប្រាសលកដែន គឺ កំលេស ។ ពាក្យថា អ្នកប្រាជ្ញ គឺអ្នកប្រាជ្ញ បណ្ឌិត អ្នកមាន ប្រាជ្ញា មានកំណៃដឹង មានញាណ មានច្រាដ្ឋាច្នុះ មានប្រាជ្ញដោ គ្រឿងទំលាយកំលេស ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកប្រាជ្ញនោះ រួចស្រឡះលកទិដ្ឋិទាំងឡាយ ។

(៣៧៥) អធិប្បាយពាក្យថា ជាអ្នកមិនតិះដៀល ខ្លួនឯង មិន ប្រឡាក់ក្នុងលោក ត្រង់ពាក្យថា ប្រឡាក់ បានដល់ការប្រឡាក់ ៥ គឺ ការប្រឡាក់គឺតណ្តា ១ ការប្រឡាក់គឺទិដ្ឋិ ១ ។ បេ ។ នេះការ ប្រឡាក់គឺតណ្តា ។ បេ ។ នេះការប្រឡាក់គឺទិដ្ឋិ ។ បុគ្គលនោះ លះ បន់ការប្រឡាក់គឺតណ្តា រលាស់ចោលការប្រឡាក់គឺទិដ្ឋិ បុគ្គលនោះ ជាអ្នកមិនប្រឡាក់ ព្រោះលះបន់ការប្រឡាក់គឺតណ្តា វលាស់ចោល ការប្រឡាក់គឺទិដ្ឋិ វេមន៍មិនប្រឡាក់ក្នុងអបាយលោក មិនប្រឡាក់ក្នុង មនុស្សលោក មិនប្រឡាក់ក្នុងទេវលោក មិនប្រឡាក់ក្នុង ទន្លលោក

សុត្តនូមិដីពេ ខុទ្ធពនិតាយស្អ មហានីទេសោ ကဏနာဒးလားက ဒ လိမျွန်ာ ဒ လိလိမျွန်ာ ဒုဒလိမျှန် អល់ត្តោអសំល់ត្តោ អនុបល់ត្តោ និត្តាន្នោ និស្សដោ វិប្បមុត្តោ វិសញាត្តោ វិមវិយា ឧិកាតេន ខេតសា វិហវតីត ဒ လိမျက် ကေကာ ၅ မစစ္စကတ်စ် ဖို့တ် ကားလာတ် អត្ថានំ ករមាត៌ កាតត្ថា ច អ**កាតត្ថា ច ។** កាថំ កាតត្តា ខ អកាតត្ថា ខ អត្ថានំ កាហតំ ។ កាតំ មេ តាយខុច្ចរិន៍ អគាន៌ មេ តាយសុចវិនភ្នំ អត្តានំ ករ ហតំ កតំ មេរខ័ឌុទ្ធរំតំ កតំ មេ មនោឌុទ្ធរំតំ កតោ មេ ទាណាតំទាតោ **។ ខេ** ។ ភាតា មេ មិត្តាឝិដ្ឋិ អភាតា មេ សម្មានិដ្ឋិត អត្ថានំ ករហត់ ។ រ)វិ สารลา ย หลารลา ย หลาย สายาล ฯ ศยภ សីលេសុទ្ធ ន បរិទ្ធាំការ៉េន៍ អត្ថានំ កហេន ឥន្ទ្រិយេ. សុម៌ អក្កតនាក្រតំ កោជនេ អមត្តពាម័ត៌ ជាករិយ-មននុយុត្តោត ន សតិសម្បជញ្ញេន សមត្ថាកតោត អភាវិតា ខេ ខត្តារោ សតិច្បដ្ឋានាតំ អភាវិតា ខេ ខត្តារោ សម្មប្បជានាត់ អភាវិតា មេ ខត្តារោ ឥន្ធិចា. នាត់ អភាវិតាជំ មេ បញ្ចុំជ្រុំយាជ័ត៌ អភាវិតាតំ មេ

mob

សុត្តតួចំដក ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស

មិនប្រទ្យាក់ក្នុងនាតុលោក មិនប្រទ្យាក់ មិនប្រទ្យាក់ព្រម មិនចូល ទៅប្រទ្វាក់ ក្នុងកាយគនលោក ជាអ្នកមិនប្រទ្វាក់ មិនប្រទ្វាក់ព្រម មិនចូលទៅជិតប្រទ្បាក់ ឃ្វាតចេញ រណស់ចេញ រួចស្រឡះ មិនប្រកប សម្រេចនៅដោយចិត្តដែល ប្រាសចាតដែនគឺតំលេស ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាល់ថា) មិនប្រទ្យាក់ក្នុងលោក ។ ពាក្យថា ជាអ្នកមិនតិះដៀលខ្លួន ឯង សេចក្តីថា បុគ្គលរមែងតិះដៀលខ្លួនឯងដោយហេតុ៤ គឺ អំពើ ដែលខ្លួនធ្វើហើយ ១ មិនធ្វើហើយ ១ ។ តិះដៀលខ្លួនឯង ព្រោះអំពើ ដែល ខ្លួនធ្វើ ហើយ នឹងមិនធ្វើ ហើយ តើដូចម្ដេច ។ តិះដៀល ខ្លួនឯងថា កាយទុច្ចរិតអញធ្វើហើយ កាយសុច្ចរិតអញមិនបានធ្វើ តិះដៀលខ្លួនឯង វចីទុច្ចរិតអញធ្វើហើយ មនោទុច្ចរិតអញធ្វើហើយ បាណាតិបាត ឋា អញធ្វើហើយ ។ បេ ។ មិក្ខាទិដ្ឋ អញធ្វើហើយ សម្មាទិដ្ឋិមញ មិនបានធ្វើ ។ តិះដៀល ខ្លួនឯង ព្រោះអំពើដែល ខ្លួនធ្វើហើយ នឹងមិន ធ្វើហើយយាំងនេះឯង ។ ម្យ៉ាំងទៀត តិះដៀលខ្វុនឯងថា អញមិនបាន បំពេញក្នុងសីលទាំង រ្យាយ តិះដៀលខ្លួនឯងថា អញមិនគ្រប់គ្រងទ្វាវក្នុង ឥន្រ្តិយទាំឥឡាយ ថាអញមិនដឹងប្រមាណក្នុងកោជន ថាអញមិនប្រកប រឿយ 🤊 នូវការភ្ញាក់រព្វក ថាអញមិនប្រកបដោយសតិនឹងសម្បជញ្ញុះ ថា សតិប្បដ្ឋនតំង៤ អញមិនបានចំកើន ថាសម្មប្បធាន៤អញមិនបានចំ រើន ថាឥទ្ធិបាទ៤ អញមិនបានចំរើន ថាឥន្ត្រិយ៥ អញមិនបានចំរើន ពេរសមោ មហាវិយូហសុត្តខំទេ្ល បញ្ ពលា នីតិ អភាវិតា មេ សត្ត ពោជ្ឈ ថ្កាតិ អភាវិតោ មេ អរិយោ អដ្ឋ ថ្តំ តោ មក្តោតិ ខុត្តាំ មេ អបរិញាត ឆ្កំ ខុត្តាសមុឧយោ មេ អប្យបារនាតិ មក្តោ មេ អភាវិតោតិ នំពេនោ មេ អសច្ឆិតាតោតិ អត្តានំ សមាតិ ។ រាវិ តាតត្តា ច អភាតត្តា ច អត្តានំ សមាតិ ។ រាវិ អត្តត្តា ច អភាតត្តា ច អត្តានំ សមាតិ ។ រាវិ អត្តសារ លំយំ តាម្មុំ⁽⁰⁾ អតុព្វមានោ អ៨នយមានោ អសញ្ជូន-យមានោ អនិព្វត្តយមានោ នាភិនិព្វត្តយមានោ អនត្តតរហ័តិ ន លំម្យតី លោកោ អនត្តសាហី ។

មហាវិយូហ**សុ**ត្តនំទេ្ទស ទី ១៣

ថាពលៈ៥ អញមិនបានចំរើន ថា ពោដ្យត្ត ៧ អញមិនបានចំរើន ថា អដ្ឋត្តិកមគ្គដ៏ប្រសើរ អញមិនបានចំរើន ថា ឲុក្ខអញមិនបានកំណត់ដឹង ថា ឲុក្ខសមុទ័យ រេញមិនបានលះបង់ ថាមគ្គ អញមិនបានចំរើន ថានិកោធ អញមិនបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ។ តិះដៀល ទូនឯង ព្រោះអំពើដែល ទូន ធ្វើទឹងមិនធ្វើហើយ យ៉ឺងនេះឯង ។ មិនធ្វើ មិនឲ្យកើតព្រម មិន ឲ្យលេច ឲ្យើង មិនឲ្យលេច ឲ្យើងចំពោះ នូវអំពើដែលគួរតិះ ដៀល ខ្លួន យ៉ឺងនេះ ឈ្មោះថាជាអ្នកមិនតិះ ដៀល ខ្លួនឯង ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ ថា) ជាអ្នកមិនតិះ ដៀល ខ្លួន វើមងមិនប្រ ឲ្យកំភ្នុង លោក ។ ហេតុ នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

អ្នកប្រាជនោះ លះបង់ពាសា: ខាងដើម មិនធ្វើពាសា: ថ្មី មិនដល់នូវធន្លាគតិ ជាអ្នកមិនមានវាទ:តាំងមាំ រួចស្រឲ្យ៖ ចាកទិដ្ឋិទាំងឡាយ ជាអ្នកមិនតិះដៀល១នឯង មិនប្រឡាក់ ក្នុងលោក ។ ក្នុងលោក ។ (៣៧៦) (ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះធ្វើ

សេនាណាមួយ ដែលទូនឃើញ ឮ ឬប៉ះពាល់ហើយ ឲ្យ វិនាសក្នុងធម៌ទាំងពាួង បុគ្គលនោះមានកាវៈដាក់ចុះហើយ ជាមុន រួចស្រឡះហើយ ជាអ្នកមិនមានការកំណត់ មិន ត្រេកអរ មិនមានសេចក្តីប្រាថ្នា ។

• ា. ម. ភ័រូ ។

(៣៧៧) ស សព្វជម្មេស វិសេនិក្វតោ យង្លំញុំ និដ្ឋំវ សុន៌ ខុនំ វាតិ សេនា វុទ្ធតំ ទាវសេនា ។ តាយ. ខុត្តវិតំ មាវសេនា វឌីខុទ្ធវិតំ មាវសេនា មនោខុទ្ធវិតំ មាវសេនា វាតោ នោសោ មោទោ កោនោ ទមនាខោ មត្ត្រា បខ្មាសោ ឥស្សា មខ្លាំយឹ មាយា សាឋេយ្យឹ ៥ខ្ពោ សាវខ្ពោ មានោ អតិមានោ មនោ បមនោ សញ្វេ កំលេសា សព្វេ ខុទ្ធវិតា សញ្វេ នេះថា សញ្វេ បរិទ្យាហា សញ្វេ សន្លាគា សញ្វាកុសលាភិសង្ហារា មាវសេនា ។ វុន្តំ ហេនំ ភកវតា

សុត្តនូចិដកេ ខុទ្ធពនិតាយសុរ្វ មហានិទ្ទេះសា

றைப

សុត្តន្តថិជិត ខុទ្ទពនិតាយ មហានិទ្ទេស (ញ៧៧) តាត្យថា ចុគ្គលនោះធ្វើសេនាណាមួយ ដែលខ្វួនឃើញ ឮ ឬប៉ះពាល់ហើយ ឲ្យវិនាសក្នុងធម៌ទាំងពួង អធិប្បាយថា មាវ. សេនា លោក ហៅថា សេនា ។ កាយទុច្ចតៃ ជាមារសេនា ខែទុច្ចតែ ជាមារសេនា មនោទុច្ចរិត ជាមារសេនា វាគ: ទោស: មោហ: កោធៈ ទបនាហៈ មត្ថៈ បឡាសៈ ឥស្យា មច្ចលៃះ មាយា សាឋេយ្យៈ ឋម្ភៈ សារម្ភៈ មាន: អត៌មាន: មទ: បមាទ: ក៏លេសព័នព្ទូន ទុក្ខរិត ពំនត្ចូន សេចក្តីក្រវល់ក្រវាយពំនត្ចូន សេចក្តីក្តៅក្រហាយពំនត្ចូន កាវអន្ទះអន្ទែងទាំងពូង អកុសលាភិសត្ខាវទាំងពួង ជាមាវសេនា y សមដូចជាព្រះពុទ្ធដីកានេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទំនឲ្យយ ជាសេនាទី១ របស់អ្នក សេចក្តីមិន ត្រេកអរ គេហៅថា សេនាទី៤ សេចក្តីស្រេកឃ្លាន ជាសេនាទី៣ របស់អ្នក តណ្តា គេហៅថា សេនា ទី៤ ชี้ธยิฐ: สาเพรา ดีช เบพี่ยุก เพอก็ทอ เล ហៅថា សេនាទី៦ វិចិតិច្លា ជាសេនាទី៧ របស់អ្នក ការលុបគុណគេ ការរឹងរូស ជាសេនាទី៨ របស់អ្នក លាក: សេចក្តីសរសើរ សក្ការ: យស ដែលបុគ្គលបាន างเบ็พกี้ บุลุณเน็กจรกี้ บุลุณชุษาชุ่มกุสไรกั้

றூட

តេរសមោ មហាវិយូហតុត្តនំទ្ទេសោ រសា ឧមុខ តេ សេនា តណ្ហូសព្វភិទ្យនារិណ័ ន ខំ អសុក្រ ជំនានិ ដេន្វាចលកតេសុទន្លំ។ យតោ ខត្ទហិអរិយមក្តេហិ សញ្ជា ខ មារសេនា សត្វេ ខ ខជិសេនិភាព គើលេសា ជិតាខ ខពជិតា ខ កក្តា វិច្យលុត្តា បរម្មតា សោ វុច្ធតិ វិសេនិភ្លូតោ ។ សោ ឧដ្ដ ဂ်ိဳးလင်္ခက္ခ၊ေရာ လု၊ ေဗု၊ ေဂ်ာက္ဆာ၊ ေက်ိဳးလင်္ခက္ခ၊ ေနာ សព្វជម្មេស វិសេធិភ្លាតា យន្តិញុំ និដ្ឋិវសុន៌ មុនំ វា ។ (៣៩៩) ស ខន្ធភាព () មុន វិទ្យុមុន្តោត ភាពេត តយោភាព ទន្ធភាពេ គាំលេសភាពេ អភិសន្នារភាពេ។ កតេះ ទេ ទន្ទភា ។ ខដិសន្ធិយា ខ្លំ វេឌនា សញា សត្វោរា វិញាណំ អយំ ទន្ទភាពេ ។ ភាគាមោ តំលេសភាព ។ រាគោ នោសោ ទោយោ ។ ទេ។

១ ម. សម្បន្នភាពេ ។

ഩ൦ൔ

មហាវិយូមាសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣ ម្នាលមារ $\dot{s}^+_{; \pm}$ ដាសេនាបេស់អ្នក ដែលនាំមកន្វជែម៌ ស្ថែ បុគ្គលមិនក្រៀវក្វា មិនឈ្នះ នូវសេនានោះទេ បុគ្គលលុះ ឈ្នះនូវសេនានោះ ទើបបានសុទ ។ មារសេនាទាំងអស់ផង តំលេសដាទីទំនាស់ទាំងអស់ផង ដែល *ថុគ្គល* ផ្ទាញ់ហើយ ពំងត្វើទ្យូចាញ់ហើយ បំពុតបង់ រំលត់រំលាយ ក្នុនទឹកំពុំនមុទ ដោយអរិយមគ្គ ៤ ក្នុងកាលណា ក្នុងកាលនោះ បុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកធ្វើសេនាទ្យវិនាស ។ បុគ្គលនោះដា អ្នកធ្វើសេនាឲ្យវិនាស ក្នុងធម៌ដែលខ្លួនឃើញ ជាអ្នកធ្វើសេនាឲ្យវិនាស ក្នុងធម៌ដែល ខ្លួនឲ្យ ដែលប៉ះពាល់ ដែលដឹងច្បាស់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះ ជាអ្នកធ្វើសេនាណាមួយទាំងពូង ដែលខ្វន ឃើញ ច្ចុប្ប៉ះពាល់ហើយ ឲ្យវិនាសក្នុងធម៌ទាំងពូង ។

(៣៧៤) អធិប្បាយតាក្យថា បុគ្គលនោះ មានការៈដាក់ចុះ ហើយ ជាមុនិ រួចស្រឡះហើយ ត្រង់ពាក្យថា ការ: បានដល់ការ: ៣ គឺ១ន្នការៈ ១ កិលេសការៈ ១ អកិសត្តាកោរៈ ១ ។ ១ន្នការៈ គើដូច ម្តេច ។ រូប រ៉េទនា សញ្ញា សត្តាវ វិញ្ញាណ អំពីបដិសន្និ នេះ ១ន្ន. ការ: ។ កិលេសការ: គើដូចម្តេច ។ ពគ: ទោស: មោហ: ។ បេ ។

നംഗ

សុត្តនូមិដីពេ ១.ទូពនំពាយសុវ្ មហានិទ្ទេសោ សព្វាតុសលាភិសផ្លារា អយំ គើលេសភាព ។ កាតាមោ អភិសន្ធារភារោ ។ បុណាភិសន្ធារោអបុណាភិសន្ធារោ អនេញាភិសត្តាភេ អយំ អភិសត្តាភោភេ ។ យនោ ទន្ធភាពេទ គាំលេសភាពេទ អភិសឆ្នាំវភាពេ ខ បហ័នា ហោន្តំ ខុច្ឆិន្ទមូលា តាលាវត្ថុភាតា អនភាវន្ត័តា អយត៍ អនុខ្បានជម្នា សោវត្តត៍ បន្ទភាពេ បត៌តភាព ខ្ញុំភេទិតភាភេ សមោភេទិតភាភេ ខំភ្លឺត្តភាភេ ខដំ-ប្បស្បន្ធភាព ។ មុនតំ មេនំ វុទ្ធតំ ញាណំ យា បញ្ហា ကားခူးလာ လားခ႑ိမ္မခ လားခ႑ိမ္ လားခ႑ိ ကေနေထာ **ဒ္ ဗ လ**က္တာ ကာ ဗ မ္ ဗ လ က္စာက္စာ ဗ လ္စာ မို ၊ ကေလ လို ၊ အ-ဒု၏ "ကျင်္နာ ဒေဗောက္မာ ကျိဳးမေဆာ ဗာဏာယ်ကာ ဒီဗလ္ဒုအ လမျှင်္ခကို ဗေးရားအ ဗဏ္ဍာ ဗဏ္ဍိုဖို့ဖို့ ဗဏ္ဍ ពលំ បញ្ហាសន្ត បញ្ហាទាសានោ បញ្ហាអាលោកោ នម្មវិចយោ សម្មានិដ្ឋ គេន ញាណេន សមន្នាកតោ

ທູວຽ

សុត្តនូចិដឹក ខ្វុទ្ធកនិកាយ មហានិទ្វេស អកុសលាភិសត្តារទាំងអស់ នេះ កំលេសការៈ ។ អកិសត្នារការៈ តើដូចម្តេច ។ បុណ្ណាតិសង្ខារ អបុណ្ណាតិសង្ខាវ អានេញ្ញាតិសង្ខាវ នេះ អតិសត្វាកោរ: ។ ១ន្ធការ: កិលេសការ: នឹងអតិសត្ខាវ ការ: បុគ្គលលះបន់ហើយ ផ្តាច់បន់ឫសគល់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីនៅ ដុចជាទីនៅនៃដើមត្នោត ដល់នូវការមិនមាន មានការមិនកើតតទៅទៀត ជាធម្មតា ក្នុងកាលណា (ក្នុងកាលនោះ) បុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមានការ:ដាត់ចុះហើយ ដាអ្នកមានការ:ធ្លាក់ចុះ •ំលាក់ការ:ចោល ជម្រះការ:ចេញ ដាក់ការ:ចេញ មានការ:សូបច្នោប់ហើយ 🤊 ពាក្យថា ជាមុនិសេចក្តីថា ញាណ លោកហៅថា មោន: បានដល់បញ្ហា ការដំង ច្បាស់ ការសន្យំ ការក្រើសរើស ការពិចារណាធម៌ ការកំណត់ព្រម ការ ចូលទៅកំណត់ ការកំណត់ចំពោះ ភាពជាអ្នកប្រាដ្ឋ ភាពជាអ្នកឈ្លាស ភាពជាអ្នកមាន ជ្រាជាល្អិត ភាពជាអ្នកចេះចែករលែក ការគិត ការពិ ចារណា ប្រាដាដូចផែនដី ប្រាដាអាចកំចាត់បង់កំលេស ប្រាដាដា គ្រឿងត្រតត្រា ការឃើញច្បាស់ ការដឹងត្រម បញ្ហាដូចដាដន្ទញ ញ បញ្ចាជាធំ បញ្ចាជាកម្លាំង បញ្ចា**ជាស**ស្ត្រវុធ បញ្ចាដូចប្រាសាទ ញ បញ្ចាដាពន្លឺ បញ្ហាដាវេស្ទី បញ្ហាដាគ្រឿនបំភ្លឺ បញ្ហាដាកែវ កាវមិន វិត្វេង ការសន្ស័ធម៌ ការយល់ត្រូវ បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយញាណនោះ

សេរយោ មហារំយូលណ្តុតិខ្មែរណា មុធ៌ មោនឲ្យត្តោតិ ។ គឺណំ មោនេយ្យានំ កោយមោ. នេយ្យំ វេចីមោនេយ្យំ មនោមោនេយ្យំ ។ តាតមំ តាយមោនេយ្យំ ។ តំវៃជានំ តាយខុត្ថរិតានំ ហោនំ តាយមោនេយ្យំ ។ តំវៃជំ តាយខុត្ថរិតានំ ហាយមោនេយ្យំ ។ តាយរថ្មណំ ញាណំ^(e) តាយ. មោនេយ្យំ ។ តាយទវិញា កាយមោនេយ្យំ ។ ហាយ សេហកតោ មន្តោ តាយមោនេយ្យំ ។ តាយេ នទួ. រកស ប្រហានំ តាយមោនេយ្យំ កាយសង្ខារនំហេនោ ទតុត្ថជ្ឈានសមានត្តំ តាយមោនេយ្យំ ។ ៨នំ តាយ. មោនេយ្យំ ។

តតទំរទីទោនេយ្យំ ។ ខតុត្វិតានំ វេទ័នុទ្ធរិតានំ មហានំ វេទីមោនេយ្យំ ។ ខតុត្វិតំ វេទីសុទរិតំ វេទីទោ. នេយ្យំ ។ វាការម្មណំ ញាណំ វេទីមោនេយ្យំ ។ វាតាមវិញា វេទីមោនេយ្យំ ។ មវិញា សហគតោ មក្តោ វេទីមោនេយ្យំ ។ វាតាយ នន្ទរាកស្ប មហានំ វេទីមោនេយ្យំ ។ វាតាយ នន្ទរាកស្ប មហានំ វេទីមោនេយ្យំ ។ វេទីសង្ខារនំរោះតា ខ្មតិយដ្ឋាន. សមាមត្តិ វេទីមោនេយ្យំ ។ ឥនំ វេទីមោនេយ្យំ ។

ម. ៣យារម្មណេ ។

មហាវិយូហសុត្តនិទេ្ទស ទី ១៣

ឈ្មោះថា មុនិ ជាអ្នកដល់នូវមោន: ។ មោនេយ្យៈ មាន ញ គឺ កាយមោនេយ្យ: ១វចីមោនេយ្យៈ ១ មនោមោនេយ្យៈ ១ ។

កាយទោនេយ្យៈ តើដូចម្ដេច ។ ការលះបង់កាយទុច្ចរិត ៣ ប្រការ ឈ្មោះថា កាយមោនេយ្យ: ។ កាយសុចវិត ៣ ប្រការ ឈ្មោះថា កាយ-ទោនេយ្យ: ។ ញាណមានកាយជាអារម្មណ៍ ឈ្មោះថា កាយមោនេយ្យ: ការកំណត់ដឹងកាយ ឈ្មោះថា កាយទោនេយ្យៈ ។ មគ្គប្រកបដោយ ការកំណត់ដឹង ឈ្មោះថា កាយមោនេយ្យៈ ។ ការលះបង់ធន្ទរាឝក្នុង ឈ្មោះថា កាយមោនេយ្យៈ ។ ចតុត្តឥព្វនសមាបត្តិជាគ្រឿន តាយ វលត់កាយសត្ថាវ ឈ្មោះថា កាយមោនេយ្យៈ ។ នេះ កាយមោនេយ្យៈ។ វិចិ៍ទោនេយ្យ: តើដុចម្ដេច ។ ការលះវិចិទុច្ចវិត ៤ ប្រការ ឈ្មោះថា វចីទោនេយ្យ: ។ វចីករុចវិត៤ ប្រការ ឈ្មោះថា វចីទោនេយ្យ:។ ញាណមានវាចាជាអារម្មណ៍ ឈ្មោះថា វចីមោនេយ្យ: ។ កាកេំណត់ ដឹងដោយវ៉ាចា ឈ្មោះថា វចីមោនេយ្យ: ។ មគ្គប្រកបដោយការ កំណត់ដ៍័ង ឈ្មោះថា វចិទោនេយ្យ: ។ ការលះបង់ធន្ទរាគក្នុងវាចា ឈ្មោះថា វិចីមោនេយ្យ: ។ ទុតិយជ្បានសមាបត្តិ ជាគ្រឿងលេត វចិសង្ខារ ឈ្មោះថា វចិទោនេយ្យ: ។ នេះ វចិទោនេយ្យ: ។

សុត្តនូមិដកេ ខុទ្ទពនិកាយស្បូ មហានិទ្ទេសោ តាតមំ មនោមោនេយ៍ ។ វិតិនានំ មនោនុទ្ធរិតានំ မားေးဖြိုး ခ်ိန္စားမွာ့ ကိ က္မာ က်ိဳ မေအးမားေးဖ႐ိုး စိန္ရဗၢိဳണ္ကာ ဗေလးေမာင္ကေယ္ကို " ဗၢိဳက္ရာလ မာနက္ကေ មនោមោនេយ៉ាំ។ ចំន្តេននូវាកស្ស បញ្ចនំ មនោមោ. នេយ្យ ។ ច័ត្តសត្វារនិភេះជោ សញ្ញាវេនយ័តនិភេន-សមាចត្តិ មនោមោនេយ្យំ ។ ៩៩ំ មនោមោនេយ្យំ តាយមុន វាចាមុន មនោមុនិមនាសវ មុន មោនេយ្យសម្បន្នំ អាហុ សព្វប្បហាយនំ ។ តាយមុន វាចាមុន មនោមុនិមនាសវ មុន មោនេយ្យសម្បន្នំ អាហុ និញ្ញតចាមកំ ។ ត់ទេហ៍ ទោនេយ្យេហ៍ ឧម្នេហ៍ សទន្លាកតា ជ មុនយោ អាតារមុនយោ អនាតារមុនយោ សេក្ខាមុនយោ មសេត្តមុនយោ ខន្ទេតាមុនយោ មុនមុនយោ ។ តាតារេម អាតារមុនយោ ។ យេ តេ អាតារិតា ខិដ្ឋមនា វិញាតុសាសនា ៩មេ អាការមុនយោ ។

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកតិកាយ មហាតិទទួស មនោមោនេយ្យៈត្រើដូចម្តេច ។ ការលះបង់មនោទុច្ចរិត ព្យបការ ឈ្មោះ ថា មនោមោនេយ្យៈ ។ មនោសុចរិត ភា ប្រការ ឈ្មោះថា មនោ-មោនេយ្យៈ ។ ញាណមានចិត្តជាអារម្មណ៍ ឈ្មោះថា មនោមោនេយ្យៈ ។ ការកំណត់ដោយចិត្ត ឈ្មោះថា មនោមោនេយ្យៈ ។ មគ្គប្រកបដោយ ការកំណត់ដឹង ឈ្មោះថា មនោមោនេយ្យៈ ។ កាលេះធន្ទរាគក្នុងចិត្ត ឈ្មោះថា មនោមោនេយ្យៈ ។ សញ្ញាវេទយិតនិពេធសមាបត្តិជាគ្រឿន វលត់ចិត្តសង្ខាវ ឈ្មោះថា មនោមោនេយ្យៈ ។ នេះ មនោមោនេយ្យៈ ។ ប.ហ្គ្លិតទាំងឡាយ ពោលនូវអ្នកប្រាដផ្លូវកាយ អ្នកប្រាដផ្លូវ វ)ថា អ្នកព្រជផ្លូវចិត្ត អ្នកច្រាជមិនមានអាសវៈ ដែលបរិចូណ៌ ដោយ មោ នេយ្យធម៌ ថា ដាអ្នកលះបង់នូវបាបទាំងតា្លូង **ៗ** បណ្ឌិតទាំង ឡាយ ពោលនូវអ្នកព្រុដផ្លូវកាយ អ្នកប្រដ្ឋផ្លូវ វាថា អ្នក ប្រុជផ្លូវចិត្ត អ្នក ប្រុជមិនមានអាសវៈ ដែលបរិ-បុណ៌ ដោយ មោ នេយ្យធម៌ ថាជាអ្នកលាងបាច ។ មុនប្រកបដោយមោនេយ្យធម៌ទាំងនេះ មាន ៦ ពួក គឺ អាគារ-មុន អនាគារមុន សេក្ខមុន អសេក្ខមុន បច្ចេកមុន មុនមុន ។ ពុក អាគារមុន តើដូចម្តេច ។ ពួកគ្រហស្តណា ពានឃើញនូវបទ គឺព្រះនិត្វាន បានដឹងច្បាស់នូវសាសនា ពួកនេះ ឈ្មោះអាគារមុនិ ។

ម. សោតិ នត្តិ ។

កាតមេ អនាការមុនយោ យេ តេ បព្វជំតា និដ្ឋបនា -វញាតសាសនា ត់មេ អនាតារមុខយោ ។ សត្តសេត្តា ហ សេត្តមុនយោ ។ អហេនោ អសេត្តមុនយោ ។ ဗၢင္နာ့အခုန္မွာ ဗၢင္နအမုန္းဟာ ។ ဗုန္ခ်မုန္းဟာ နာဗာခရာ អាចា នោ សមាសត្តនា ។ ន មោនេន មុនិ ហោត មូន្ប្តរាទា អវិន្តសុ យោ ខ តុលំំំំ ១ក្កយូ វាទានាយ ខណ្ឌិតោ មាន សម្ព័រ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត យោ មុនាតិ ន កោ លោ កោ មុនិ តេន ខវុទ្ធតិ អសតញ្ សតញ្ ញត្វា ជម្ម័ អជ្ឈត្តំ ពហិន្ទា ខ សព្វលោកោ នៅមនុស្សេឆាំ ថ្វូនិតោ យោ (សា() សន្ត័ជាលមតិច្ច (សា មុខិ ។

តេះសមោ មហាវិយូហសុត្តនិទេ្ទសោ

មហាវិយូហសុត្តតិ**ទេ្ទស ទី ១**៣

ពួកអនាគារម៉ុនិ តើដូចម្តេច ។ ពួកបព្វជិតណា បានឃើញនូវបទ គឺព្រះនិព្វាន់ បានដឹងច្បាស់នូវសាសនា ពួកនេះ ឈ្មោះអនាគារម៉ុនិ ។ សេតូបុគ្គល ៧ ពួក ឈ្មោះសេត្ធម៉ុនិ ។ ពួកព្រះអហេន្ត ឈ្មោះអាសេត្ត. ម៉ុនិ ។ ពួកព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ឈ្មោះបច្ចេកម៉ុនិ ។ ព្រះតថាគត់ព័ន៍ឲ្យយ ជាអហេន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ ឈ្មោះម៉ុនិម៉ឺន ។

បុគ្គលមានសភាពជាអ្នកវៃឆ្វេង មិនមានការចេះដឹង មិន មែនឈ្មោះថាមុនិ ដោយការសៀមទេ លុះតែចុត្តលណា ជាបណ្ឌិត កាន់យកធមិដ៏ប្រសើរ ហើយវៀវថង នូវពុាថ ទាំនទ្បាយ ដូចបុគ្គល ផ្គន នូវជញ្ចឹន (ហើយថ្វីន) បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមុនិ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមុនិ ដោយ ហេតុនោះ កុត្តលណា ដឹងនូវប្រយោជន៍ទាំងពីរក្នុងលោក បុគ្គលនោះ ទើបតថាគតហៅថា មុនិ ដោយហេតុនោះ **បុគ្គលណា ដឹ**ងធម៌រប*ស់ព្ទុកអស*ប្បុរសផង វបសព្វក ពំន៍វាន៍ក្នុន៍ ពំន៍វាន៍ក្រៅ ក្នុងលោក សប្បុរសផង តំងអស់ ជាបុគ្គលដែលទៅតានិងមនុស្សតំងទ្បាយបូដា បុគ្គលនោះ ឈោះថា មុន ។

ម. សម្បន្នភាព ។

ဒိုဗျမှုးရွားနာ ဗုဆိုးက ဘရာ စီနို မုန္ဂို ဒီမုန္ဂို လုဒ်မုန္ဂ នោសា ច័ន្ត ទោហា ច័ន្ត មុន វិមន្ត សុវិមន្ត ។បេ។ လက္ခရာလလာအီလဆ္ခံျပတဲ့ စီနို မုန္စိုးမုန္စို လုိမုန္စန့် ស ខត្ថភាព (°) មុធិ វិច្បមុត្តោ ។ (က ၏ ႔) အ က စင္ဘိုးဟာ အို စ နားစာ ဆ စ ဆိုးကား ဆ កកក់តំ តាប្បាត់ ខ្វេតាប្បាតណ្តាតប្បោច ខិដ្ឋិតា. ខេរា ទ ។ ខេ ។ អយំ តណ្ហាភា ខេរា ។ ខេ ។ អយំ និដ្នី. តាបេរា។ តស្ប តស្លាកាបេរ្យ បហ័ពោ ឧដ្និកាបេរា បដិនិស្សដ្ឋោតណាតាប្បស្ស បហិនត្តា និដ្ឋិតាប្បស្ប បដ៍និស្សដ្តតាតណ្ហាតាច្សំ វ៉ា និដ្តិតាច្បំ វ៉ា ន តាប្បេតិ ជ ៨ នេតិ ជ សញ្ហ នេតិ ជ ធំពុត្តេតិ នាភិធិពុត្តេតិត ន កម្បិយោ ។ ឆ្ងួមរតោតិ សច្វេ ពាលបុម្ដដួនា វដ្ចន្តំ តាល្យាណឫ៩ុដ្ឋនំ ឧទានាយ សត្ត សេត្វា

សុត្តត្ថបិដពេ ខុទ្ភពតិតាយសុទ្ធ មហាតិទ្ទេសោ

றூல்

សុត្តន្តចំដក ខុទ្ចកនិតាយ មហានំទ្ទេស

ពាក្យថា រួចស្រឲ្យ៖ គឺ ចិត្តរបស់មុនិ រួច រួចវិសេស រួចស្រ. ឲ្យ៖ ចាករាគ: ចិត្ត (រួចស្រឲ្យ៖) ចាក់ពេស: ចិត្ត រួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ចាក់មោហ: ។ បេ ។ ចិត្ត រួច រួចវិសេស រួចស្រឲ្យ៖ ចាក់អកុសលាភិសត្តារទាំងអស់ ហេតុនោះ (ឲ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះ មានការ:ដាក់ចុះហើយ ជាមុនិរួចស្រឲ្យ៖ហើយ ។

(៣៧៩) អធិប្បាយពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកមិនមានការកំណត់ មិនត្រេកអរ មិនមានសេចក្តីប្រាថ្នា ត្រង់ ពាត្យថា ការតំណត់ បានដល់ការតំណត់ ២ គឺ ការកំណត់គឺតណ្ក ១ ការកំណត់គឺទិដ្ឋិទ ។ បេ ។ នេះ ការកំណត់គឺត ណា ។ បេ ។ នេះ ការកំណត់គឺទិដ្តិ ។ បុគ្គលនោះ លះបង់ខ្លុវការកំណត់គឺតណ្ហ វលាស់ចោលនូវការកំណត់គឺទិដ្ឋិ ព្រោះបានលះបង់ការកំណត់គឺតណ្ហា វលាស់ចោលការកំណត់គឺទិដ្ឋិ បុគ្គលទោះ មិនកំណត់ មិនឲ្យកើត មិន ឲ្យកើតព្រម មិនឲ្យលេចឲ្យើង មិនឲ្យលេចទ្បើងចំពោះ នូវការកំណត់ គ័តណ្ហា ឬការកំណត់គឺទិដ្ឋ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនមានការកំ-ណត់ ។ ពាក្យថា ជាអ្នកមិនត្រេកអរ សេចក្តីថា ពាលបុថុជ្លនទាំងអស់ វមែងត្រេកអរ សេត្តកុត្តលទាំង ៧ ពួក រាចយកកល្យាណបុថុដ្ដនផង

ດງຈົວ

តេរសមោ មហាវិយូហ**សុ**ត្តនំខ្មេសោ អបត្តស្បូ បត្តិយា អនតិតតស្ស អតិតមាយ អសត្ថិតា-នេស្ស សត្ថិតាំយោយ អារមន្ត្តំ វិមេន្ត្តំ មេរិយា អាវតោ អស្ស វិវតោ ខដិវិវតោ ខំក្ខា ខ្លោ ខំស្សដ្រោ វិច្យ-មុត្តោរិសញាត្តោរិមវិយាឧិកាតេន ខេតសាវិហាយេព្រ. န်း(•) ေကာင္စိုးဟာ အျဖားေရာ ေစာင္စိုးဟားစာ စန္ရာက လေးကာ ၾကုံႀကိမ္ခ်က္ေန ကေၾကာက္ အေနာက္ စည္းမ်ား လဗုဇ္မ်ဳိးရွာ ဒုဒေလရွာ ဗင်္ခဗျူလျှီးရွာ မာဗ္ဗဗျူန္ရီကာ ញ ကာင္ဂ်ီးရာ ဧဈ္က ၊ က ႏုိင္ငံနာ ေဖာင္စီးဟာ ေ အကာဂ်ီးနီ តារកំពិវិចន៍ ។ អមិច ភក្តុភាគោតិ ភកកំ ។ ភក្តុ-នោសោត៌ ភកវា ។ ភក្តមោយោត៌ ភកវា ។ ភក្តមានោតិ ភក្ស ។ ភក្តន៍ដ្តីតិ ភកវា ។

មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស 🖣 ១៣

វមែងត្រេកអន្តេទៅ ត្រេកអរចំពោះ ដើម្បីដល់នូវគុណដែលខ្វនមិនទាន់ ដល់ ដើម្បីធាននូវគុណដែល ទូនមិនទាន់បាន ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ គុណដែល ខ្លួនមិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ៤ ព្រះអវហន្តជាអ្នកត្វាយ វៀវបន័ វៀវចំពោះ ឃ្វាតចេញ លោស់ចោល វួចស្រឡះ មិនប្រកប មានចិត្ត ជ្រាសចាកដែនគឺតំលេស ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនមានការកំណត មិនត្រេកអរ ។ ពាក្យថា មិនមានសេចក្តីព្រាថ្នា សេចក្តីថា តណ្តា លោក ហៅថា សេចក្តីព្រថ្នា បានដល់សេចក្តីត្រេកអរ សេចក្តីត្រេកអរដ៏មាន តំទ្បាំនី ។ បេ ។ អភិជ្យ លោក: អកុសលមូល ។ សេចក្តីប្រាយុ័ន្ ဗုန္ဂလ ណာ လႊဗ ရ်းတီယ ရွာဗ်န္ဂီလ၊ တီယ ေရွေနာဗ် ေရွနာဗ်းဓာ့ဗ် ធ្វើមិនគួរឲ្យកើត ឡើង មាន ដុតដោយ ភ្លើងគឺញាណ ហើយ បុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមិនមានសេចក្តីព្រុថ្នា ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ ជាពាក្យពោលដោយគោរព ។ ម្យ៉ាងទៀត ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះកាគ ព្រោះហេតុទ្រន័បំផុតបន៍វាគ: ។ ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះហេតុ ទ្រង់បំផុតបង់ ទោស: ។ ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រង់បំ-ពុកបន់មោហៈ ។ ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រន៍បំពុកបន់ មាន៖ ។ ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះកាគ ព្រោះហេតុទ្រន៍បំបាក់បន៍ទិដ្ឋិ y

សុត្តនូមិ៨ពេ ខុទ្ទពនិតាយសុរ្ មហានិទ្ទេសោ ភក្តតាណ្ឌូតោត ភក់វា ។ ភក្តតាលេសោត ភកវា ។ ກລີ້ໂກລີ ຍະໂກລີ ຂອງຮອຊ ກອກ າ ກກໍຣິ អລູດເກ. តំ កកក់ ។ ភាវិតតាយោតំ កកក់ ។ ភាវិតសំលោតំ ភាវិតចិត្តោតិ ភាវិតប្បញ្ហោតិ ភកវ ។ ភជិ វ ភកវា អវញ្ញវនបត្តានិ បន្តានិ សេនាសនានិ អប្បសន្តានិ អប្បន៍ក្មោសាន វិជនវាតាន៍ មនុស្សរាហសេយ្យកាន់ បដិសល្ងានសារចានតិតកក់ ។ ភាគី កំ កកក់ ច័យ-ខំណ្ឌូទាតសេនាសនតំលានឲ្យចូយគេសដ្ឋ ខរិត្តារានន្ត្ ភតក ។ ភាត ក ភតក អន្តសេស្ស ជម្មសេស្ស វិទុត្តិសេស្ស អនិស័លស្ស អនិទិត្តស្ស អនិទ្យញា. ເທສັ ສສກ ໆ ກາສັ ກ ສສກ ຮສຸຊິ ແທສາຊິ ចតុត្តំ អប្បមញ្ញានំ ចតុត្តំ អរុបសមាបត្តិនត្តំ កកអ ។

mo6

សុត្តនួបិដក ខុទ្ទកតិភាយ មហាតិទទួស ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រន់បំពុក់បន់នូវចំរុន 😗 ឈ្មោះ ថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រង់បំផុតបង់នូវកំលេស 🔊 េឈា: ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រង់ធ្វើវទីបំផុតនៃភពទាំងឡាយ 🔊 ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រន់ចំរើនព្រះកាយ ។ ឈ្មោះ ឋា ព្រះមានព្រះកាគ ព្រោះហេតុទ្រង់ចំរើនសីល ចំរើនចិត្ត ចំរើន បញ្ហា ។ មួយទៀត ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះហេតុទ្រន័តថ វកនូវសេនាសនៈព៌ងណូយដ៏ស្ងាត់ គឺព្រៃតូចនឹងព្រៃធំ ជាព្រៃមិនមាន សំឡេង មិនមានការគឺកកង ជាព្រៃប្រាសចាតទ្យល់កាយនៃដន ជា ព្រៃស្ងប់ស្ងាត់ចាកមនុស្ស សមគរូរដល់ការពូនសម្ងំ ។ មួយទៀត នៃចីវរ ចិណ្ឌូជាត សេនាសនៈ នឹងគិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិត្តារ 🤊 មួយទៀត ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះហេតុព្រះមានព្រះភាគ เอล์ยารกาล ไรหลุเพ ตยุเพ โยุลูเพ หลิพีพ หลิติลู អធិប្បញ្ញ ។ មួយ ទៀត ឈ្មោះថា ព្រះមាន ព្រះកាគ ញោះ ហេតុ ព្រះ មានព្រះកាគ ទ្រង់មានកាគ់នៃឈាន៤ អប្បមញ្ញា ៤ អប្រសមាបត្តិ ៤ ។

តេវសមោ មហាវិយូហៈសុត្ថន៍ខ្មេសោ

ភាក វា ភកវា អដ្តខ្ញុំ វិមោក្ខានំ អដ្តខ្ញុំ អភិកា-យតនានំ នៅខ្ញុំ អនុបុត្វហោរសមាបត្តិនន្តិ ភកវា ។ ភាគី វា ភកវា ឧសន្នំ សញ្ញាតាវនានំ ឧសន្នំ កស់-ណសមាចត្ត័នំ អនាទានស្បតិសមានិស្ប អសុភស-មាបត្តិយាត់ ភកអ ។ ភាក់ អ ភកអ ខតុន្នំ សតិប្រ-<u>ႊူးက အိ ေနာ့ ရွိ လမ္ခ</u>ုဌာက အဲ ေနာ့ ရွိ နန္နဲ့ စာ အ အိ ဗက္နန္နိ နန္နြယာနိ ဗက္နန္နိ ၈လာနိ လန္ရန္နိ ၊ေစာ႕္စုန္ရာနိ អរិយស្ប អដ្តន្តិតាស្ប មក្តស្ពាតិ ភកក ។ ភាគី ក အဆင်္ဂ အေဆို အေဆာအအကလားနိုင် အဆိုနိုင် အဆားဆွားနို ေးဆို အန္ဒာက်န္နားတဲ့ အဦး မမ္ကားတဲ့ အဦး မိနိုင္စားဆို ກຕ່າ ໆ ກຕ່າສໍເລສິ ເກຍິ ຍາສກ ແສ້ **ລ ບໍ່ສກ** ດາຄິ ເກສກ ເຄຄິ ເກດເຂັ້ນ ເຄຄິ ເຍັລາ. មច្ចេញ គតំនញាតិសាលោហ៍តេហ៍ គតំនសមណ. ព្រាហ្មណេហ៍ កតំន នេវតាហ៍ កតំវិមោត្តខ្លុំកាមេតំ ពុន្ធានំ ភកវត្តានំ ពោធិយា ទូលេ សហ សព្វញត្ ញាណស្ស ខដិលាភា សច្ឆិតា ខញ្ញន្តិ យនិន័ ភកវានិ ន កម្បីយោ នូមរតោ ន បត្តិយោតិ កកវា ។ **តេះនាមា** ភកកំ

មហាវិយូហសុត្តនំទេ្មស 🖣 🖛

មួយទៀត ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះកាន ព្រោះហេតុព្រះមានព្រះកាន ទ្រង់ មានកាត់នៃរ៉ិមោក្ខ ៤ អភិកាយគនៈ ៤ អនុបុព្វហៃរសមាបត្តិ ๙ ។ មួយទៀត ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះកាគ ព្រោះហេតុព្រះមានព្រះកាគទ្រន័ មានភាគនៃសញ្ជាកាវនា ១០ កសំណសមាបត្តិ ១០ កានាបានស្បតិស-មាធិ អសុកសមាបត្តិ ។ មួយទៀត ឈ្មោះថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះ ហេតុព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានភាគនៃសតិប្បដ្ឋាន៤ សម្វប្បធាន ៤ ឥទ្ធិបាទ ៤ ឥន្ត្រិយ៩ ពលៈ៥ ភោដ្យភ្នំ ៧ មគ្គដ៏ប្រសើរប្រកប ដោយអង្គ៨ ។ មួយវិញ ទៀត ឈ្មោះថា ព្រះមាន ព្រះភាគ ញោះហេតុ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន៍មានភាគនៃតឋាគតពលៈ ១០ វេសាវដ្ដ: ៤ បដិ-សម្តីទា ៤ អភិញា ៦ ពុទ្ធធម៌ ៦ ។ ព្រះនាមថាព្រះមានព្រះភាគ នេះមិន មែនមាតាធ្វើ មិនមែនបិតាធ្វើ មិនមែនបងប្អូនប្រសាធ្វី មិនមែនបងប្អូន ស្រីធ្វើ មិនមែនពួកមិត្តអាមាត្យធ្វើ មិនមែនពួកញាតិសាលោហិតធ្វើ មិន មែនពួកសមរណ៍ត្រាហ្មណ៍ធ្វើ មិនមែនពួកទេវតាធ្វើទេ ព្រះនាមថាព្រះមាន ព្រះភាគនេះ របស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះនាមកើត ក្នុងទីបំផុតវិមោត្ត ការបញ្ចត្តិថា មានព្រះកាគ នេះ (កើត) អំពីការត្រាស់ ដឹង ព្រមដោយការបានចំពោះនូវសព្វពាតញាណ ហេតុនោះ (មាន ញ ញ ៣ក្យឋា) ព្រះមានព្រះភាគ (ត្រាស់ថា) មិនមានការកំណត់ មិនត្រេក អរ មិនមានសេចក្តីប្រាថ្នា ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា

ស្តេតូបិជិព ខ្ទុព្រតិ៣២ស្ស មហាតិខ្ទេសោ ស ស ព្វជ ម្មេសុ វិសេ ធិ ភ្វា តោ យ ឆ្លិញ្ចិ ធិ ឆ្នំវ សុ តិ មុ តិ វា ស ប ឆ្ន ភា ភេ មុ ធិ វិប្បមុត្តោ ធ តាប្បិយោ ឆ្ងប កោ ធ ប ត្តិយោ តិ ភកវា តិ ។

តេរសមោ មហាវិយូហសុត្តតិទ្ទេសោ តិដ្ឋិតោ ។

សុត្តន្តចំណិត ខុទ្ទពតិ៣យ មហាតិខ្មេស ព្រះមានព្រះភាគ (ទ្រន់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះ គ្វើសេនា ណាមួយ ដែលឃើញ ឮ ឬប៉ឺះពាល់ហើយ ឲ្យវិនាសក្នុង ធម៌ទាំងពូង បុគ្គលនោះមានការ:ដាក់ចុះហើយ ជាមុនិ រួច ស្រឡះហើយ ជាអ្នកមិនមានការកំណត់ មិនត្រេកអរ មិន មានសេចក្តីប្រាជ្ញា ។

ចច់ មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣ ។

សុត្តត្វបឹដកេ ខុទ្ទកតិកាយស្ស មហាតិទ្ទេសោ ទុតិយោ ភាគោ

មាតិកា អង្កេ មហាធិខេ្ចសេ ធវមោ មាកឆ្ចិយសុត្តធំខេ្ចសោ . . . ទសមោ បុវាកេទសុត្តនិខេ្ចសោ ៥១ ឯកាទសមោ កលហវិវាទសុត្តនិខេ្ចសោ . . ១៤៤ ទ្វាទសមោ ចូឡវិយូហសុត្តនិខេ្ចសោ . . . ៤០៥ គេសោម មហាវិយូហសុត្តនិខេ្ចសោ . . . ៤៤៧

សុត្តត្ថបិជិក ទុទ្ទកតិកាយ មហាតិទ្ទេស ទុតិយភាគ

មាតិកា

មហាធិឌ្លេស មាតច្ចិយសុត្តធិឌ្លេស ឌី៩ . . . ១ បុរាកេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១០ ៥១ កលហវិវាទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១១ . . . ១៤៤ ចូឡវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៤ . . . ៤៤៧ មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣. . . ៤៤៧

ទំព័រ

ດງຄຸຽ	សត្ល៍កប្រា ប់ពាក្យ ុ វ	ប-ត្រូវ	
ពាក្យ ទុស	ញាត្យត្រវិ	ទំព័រ	បត្ថាត់
ជាប	ជាប	66	වෙ
ចុំល		63	6
ញ គឺកាវ	ញ កា រ	"	ଚ୍ଚଟ
ដចមេច	ដ្ឋបមេច ប្រភ	6.	୭୦
ដែលនិមិត្ត	ដែលជានិមិត្ត	n 6	રુ
မိဒုဏ္ တက	មិនព្រសាត	നു നു	୭ଜ
កយា គត	កយា គត	ଣ୍ଡ ମ	"
វិចិតិលា	វិចិតិថ្នា	ආ ය්	ى
ต่าบับลั่	ตา ต บ ล์	66	ගු
មានះ <i>នាះ</i>	មានះ នោះ	66	96
វតវាយ	វីករាយ	డ పి	ş
ទដ ៨ ភ	ទដ	ಕದ	9 ð
ចារិកធុតុង	សបទានចារិកធុតដ	5 20	୭୦
សបទានធុតង្	ជ្ តន៍ រុ	"	୭୭
(ตษ(ต)ส	<i>เ</i> ตษเ <i>เ</i> ต)ส	๗๏	୭୯

	សន្លឹកប្រាប់ពាក្យ	ទុស - ត្រូវ	ฤ୭ଣ
ញាត្យ ទុ ស	ឆាក្យត្រូ រ	ទំព័រ	បត្ចាត់
បិណ្ឌ ជាត.	រ ប៊ណ្ហ ជាត	๗๕	ଚଚ
វបស	វបស់	"	୭୯
ដិក់សម្មស្ស	ជិក្ខសម្មស្រុះ	пъ	ේ
មិន សោយ ស្វាយ	មិនសោកស្ដាយ	ମାଘ	୭୯
ការជេ:	កោធ:	દક) જ	ය
ឃើសន័យ	ឃើសយូង	£ ¹ 0	,,
តេចវិវភធុតុង្គ	តេបីវិភត្ថតន្ត	et la	ઢ
ផ្តាចផ្តល	ផ្ទាច់ផ្តល	r a)	୭୯
រ ះខ្វែន៍លាក	១ះ ខែងវកលាក	€0°	ليع
"	"	"	୭୬
"	>>	๑๐๗	୭୭
ត្រោះជា	ព្រោះជា	0 69	٥Ŀ
ត្រាញ	ព្រាហ្ណាំ	७७५	୭୪
หอะหไฐฉ	หระหร่อ	ទញ្	୭୭
មានទុកលវត ។ ទ	មានទុកវលត រទ	စဂာင်	୭୯
មគល ក្រ	ឋគល រគ	ව ආ ය්	อญ
ກຳ ເຢັ້ສ	តាំង េ្ប្ ័ង	୭ଁମନ	๗

ຄງອ໔່	ស ត្លំក ប្រាប់ តាក្យ	ទុល– ត្រវ	
ញ ក្យុទុល	ពាក្យត្រវិ	ទំ ព័រ	បត្ថាត់
តារូថា	តាក្យថា	१ ८ ७	តា
13:2	18:28	୭୨୨	6
(のどし)	(වර් න)	องก	al.
អង្វេស	វង្កៀស	9 ಶಿ ದ	อก)
ជម្មូជា តា	ជមតា ••	อญร	st
ជាដិ <i>ហារ</i> ្យ	ពុដិហារិយ៍	23	୭ ୩
"	"	"	อไ
"	"	3 9	อญ
ជា ភាំង	<i>น่า จี กำ</i> ลั	୭୯୬୯	୭୯
ලස්හ	ទ្រង់ត្រាករំថា	୭ଘራ	and a
សំ ដោយក	សំដៅយក	**	๏๙
ធម៌សដ៏ម្យយុត្ត	ធម៌ដ៏សម្យយុត្ត	୭ଘଟ	୭୯
សំដោ	 ณ์เสป	ort by	อ๗
<i>ៅវោយ</i>	វេរីវវាយ	9 3	"
ឋុគលនាះរ រគ្គ	ឋគលនោះ ក្រ	ବ୍ଟ ମ	೯ದ
សូមតាមលទ្ធិ	សមតាមលទ្ធិ	୭ ୯ ୧୪	ය
(9ජ ආ)	(୭๙๗)	© ನ ದ	୭୯

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស–ត្រូវ		୩ ୭๙	
ញាត្យ ទុស	ញក្យត្រុវ	» ទំព័រ	ប ត្ថាត់
<i>ព្រាហ្មម្ចូ</i> យ	<u>ြာကို ကို မ</u> ို့အ	9 रू रू	11
សែបត្ត	សេបក្តី	n	ଚର୍ଘ
ប្រកាន	เชการ่	600	୭୦
ษ์ตก่	មិនទាស់	රිං හ	ന
ត្រាស់ហើថា	ត្រាស់ហើយថា	৫৫৯	อ๙
គឺពាលយ៉ាំងនេះ	គឺ ពោ ល យ៉ឺងនេះ	bbd	ന
មានបញ្ចាប់ាក ញ	មា នបញារេថាក ព្	<i>ල් භ ද</i>	୭୯
គបុគល រគ	តិំបុគល ភ្	ይወያ	୭๙
បរិសុទ្ធ	បរិសុទ្ធ	6 6 0	حرا
មាន៧ទ	មានក់ទេ:	666	Ŀ
សតនិ ទេ រត	សត្ថនិទេស	ษเพ	୭
ក្រាណ៍	យោហ្ ណ៍	662	ራ
ជោះគ្រើប្រកាន់	ជា គ្រឿងប្រកាន់	626	୭୯
ដ គ	a Â	n	ti
បរចិត្តញូណ	បវចិត្ត ពា ណ	60'3	୭ମ
អត្តិកមគ្គ	អដន៍កមគ _{ឧភ} គ	ර්යස්	୭୬
ಸ 10	ដទៃ	אין די אין	9 6

றடுல	វិរុទ្ធារិរុ	រូបតំ	
វិវុទ្ធទាហេ	អវិវន្តចាហេ	មខេត្ត	រដូលេទាយំ
ន. មយ័	ន មយ់	ل	් ඉර්
ខ ិដីសញ្រោជនំ ញ	ទិជិស ពោជនំ ញ	5	9 6
UIN 12	បសេទ	စု က	ය
អស	ផស	n	୭୯
ត់មញា	ឥមញ្	२७	איז
บกษณิลตา	បរាមសិតញា	€ <i>8</i>	ତ ମ୍ର
<i>ธา</i> ลริริริษัลตา	<i>ธ</i> าก้ริโพ้ ត ព្	11	n
្រែរជ	ឯមេត្រ	n	n
<i>รั</i> ลษฎี ถ	វតម្បិ	60	9 o
<i>ធបមសំប</i> ិបាទ ទំ	^{ត្} បម្មសំបដិជា ទនំ	ମ ๙	© «I
តនិតាយស្ស	ទុទ្ កនិកាយស្ស	66	୭
និញនគរតា	នំពានគតោ	სთ	ന
និញនប្បត្រោ	នំព្វានប្បត្តោ	n	11
បរិវាវតោ	បរិវារិតោ	હેલ	6
<i>អនាគ</i> តមទាន	<i>អនាគត</i> មទាន	50	17
ហោត អត	យោត ។ អត្	36	പ്
វម	ងេ	ಶಿಷೆ	อญ

ດງໄອອ

	វិវត្តវរិវត្តវរិ		
វិកុទ្ធចាយ	មវិទ្ធទា ហេ	អនេ៍ កា	រដំហេទាយ
មហានខ្វេរភា	មហានិទ្ធេកោ	๗๐	୭
NHIND	လမ်ိုးလုပ်	ଣ୍ଡ	ş
អ កុហ្ រកា	អតុហៈកា រ	লেশ	Ŀ
មដិលី នា	ชสิญเ <i>ธ</i> า	"	୭୯
ទញ្ហា ចរិយាយ	ទញាចរិយាយ	പ്പ	ទ្ធព្
នសមោ	ទសមោ	ದೆ	ଚ
11	"	<i>ದ</i> ମ	8
យុះតា រត	យុតោ	ર્ષ કે	ĸ
17	11	77	୭୯
n		ଟ ଜ	6
យុះតា	យុតោ	n	୭୭
ឋរៈសំ	ឋរេស	006	ې
ថិដ៖	មិដកេ	୭୯୨	ଚ
នំណរត្តវប	បវិគុណន៍	୭୯୦	Ċ
<i>ិស</i> ្តតិត្តិ	ទិសត្រ	0ರಿ ದೆ	୭୪
វដ្ឋពន ក្ន	វជ្ជពន- ក	৩৩ শ	రి

ന്വപ്പ

	វិវន្តា វិវន្ត	ិបត៌ ទ	
វិវុទ្ធទារហ	អវិវុទ្ធនា ហេ	អរន័ က	រដ្ឋលេ ទាយំ
នាទុរសា	និទេកោ	60 ກ	୭
បេណវី	មេនាវី	22	୭୯
<i>បជា នាត</i> ី	<i>បជា នាត</i> ិ	しっぱ	ව ය්
វៅហតិត	រៅហវត៍តិ	662	ઢ
អា ទី នំវ	เกดีรา	689	୭୦
ជារជ ី	ないな 一	636	ತಿ
ទុ ទ្ធំសរាវាទា	ទទ្ធំសរាវ៉ាតា	63 n	17
(のざし)	(ග ජ ජ)	<i>්</i> යේ ස්	W
HITOS	អក្រត់និ	6 2 2	ම ස්
នំវិសវ៉ត្	និវិសត្រទ័	ញ០០	63
<i>หกาโ</i> กเกิ	หกาโลาธิ	៣០៤	ඉක්

ស្យេវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Mrs. Fukuko Kasahara 3-4-2 Minami, Azamino, Aoba-ku, Yokohama-shi, Kanagawa-ken 225 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

笠原福子 〒225 神奈川県横浜市青葉区あざみ野南3-4-2 ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការប្យេបប្បេង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 65 (of 110 volumes total) "SUTTANTA PITAKA" Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第65巻スッタンタピタカ(経部)

発 行:プノンペン仏教研究所
復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会
発 行:1994年12月8日
印刷・製本/弘前相互印刷株式会社 製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

